

تایید انبلیس به کوردی

نووسینی
أبو الفرج ابن الجوزی

وهرگیترافی
نوری

نایین

منتدی اقرأ الثقافه

www.iqra.ahlamontada.com

تایید انبلیس به کوردی

نایین

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نازنین

(تَلْبِيسُ إِبْلِيسَ)

به کوردی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه‌کی وەرگیر

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴾ ﴿ آل عمران: ۱۰۲ ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ ﴿ النساء: ۱ ﴾

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ ﴿ الأحزاب: ۷۰ – ۷۱ ﴾

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ – صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ – وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پاشان، من یه‌کی‌کم لهو که‌سانه‌ی که هه‌میشه پیم و ابووه، خزمه‌تی که ته‌مه‌ن درێژ بی‌و، زۆرت‌رین که‌س سوودی لی وەرگیریت، بواری نوسین و خزمه‌ته به‌ ئاینی پی‌رۆزی ئیسلام، پاک‌کردنه‌وی بی‌روباوه‌رو په‌رسته‌نه‌کانی خه‌لک یه‌کی‌که له‌و ته‌رکه‌ گه‌وران‌ه‌ی که پی‌ویسته هه‌موو که‌سی‌کی به‌توانا هه‌ول‌ی بو‌بات.

ته‌گه‌ر سه‌ره‌نجی‌کی کتیب‌خانه‌ی کوردی بده‌ین، بۆمان ده‌رده‌که‌وی که کتیب‌خانه‌ی کوردی له‌ بواری ئاشکراکردی فیله‌کانی ئیبلیدا هه‌ژاره‌و، کتیبی سه‌ره‌به‌خۆی له‌م باره‌وه به‌ زمان‌ی کوردی تیدا نیه، که‌سی‌کی واش به‌دینا‌کریت پی‌نوسه‌که‌ی خۆی بو‌ ته‌م بواره ته‌رخان کرد‌بی،

نه به نوسین و نه به وه گێژان، به لگو زۆریه ی زۆری نهوانه ی دهنوسرین له بواره کانی دیکه ی شه ریعه تان به گشتی و، له بواری چه سپاندنی بیرویا وه پری ته هلی سوننه ت و جه ماعه تدايه به تاییه تی، سوپاس بۆ خوا.

بۆ پاراستنی ئاینی پیروزی ئیسلام زانایان چه ندین کتیبی به نرخیان داناوه بۆ وشیار کردنه وه ی خه لک له فیل و ده سیسه کانی ئیبلیس، که هۆکارێکی چالاکه بۆ سه رلیشیواندنێ تیکرایی جه ماوه ری خه لک و، تیکدانێ په رسته نه کانیان و، جیبه جێ کردنیان به شیوازیکی نه گوغجاو که شهرع فه رمانی پێ نه کردوه.

کتیبی (تَلْبِيسُ إِبْلِيسَ) ی پێشه وای به ناویانگ (ابنُ الجوزي) _ به ره همه تی خوا بیته _ به لای هیچ که سیکی موسلمان وه شاراوه نیه و، گه وه ره ترین ناویانگی له سه ر تا سه ری جیهانی ئیسلامیدا به ده ست هێناوه، یه کێکه له و کتیبانه ی که له بواره که ی خۆیدا تاکه و، هه موو موسلمانێک نابێ خۆی له خۆندنه وه ی بێبه ش بکات، بۆ نه وه ی به ته وای سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس بۆ روون بیته وه، به لām ماوه یه کی زۆر درێژ گه لی کوردی موسلمان ته نه ناوی ئه م کتیبه یان ده بیست و، شاره زای ناوه پۆکی نه بوون، به تاییه ت نه وه کانی ئه مرۆ که زمانی عه ره بیان به لاوه بۆ ته بێگانه، زۆر به داخه وه، بۆیه به پتوێستی سه ر شانی خۆم زانی ئه وانیش له م کتیبه به نرخه بێبه ش نه بن و، ئیتر دهستم دایه وه رگێژانی، بۆیه داواکارم ئه گه ر هه ره له یه کم هه بی، له پێگای ده زگای چاپ و بلاو کردنه وه ی نارینه وه ئاگادارم بکه نه وه.

بۆیه ئه گه ر کاره که م باش بێ ئه وا گومانی تیدا نیه که خوای ته عالی یارمه تی داوم و، ئه گه ر به پێچه وانه شه وه بیت، ئه وا که م و کورتیه که له خۆمدايه.

والله الموفق

نوری هه مه وه ند

پێنجوێن / ۲۰۱۲

پیشه‌کی

أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ، نَحْمَدُهُ، وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ، فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ، فَلَا هَادِيَ لَهُ.
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ.
وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.
أما بعد:

خوای تعالی له قورئانه پیروژه کهیدا له ئیبلیس هه باسمان بۆ دهکات و دهفرمیت:

﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ. قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ. قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ. ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴾ (الأعراف: ۱۴ - ۱۷) واته ﴿ قَالَ أَنْظِرْنِي ﴾ وتی مؤله تم بده (مه‌مرینه) ﴿ إِلَى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴾ تا نهو پۆژه‌ی زیندوو ده‌کرینه‌وه ﴿ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ﴾ (خواش) فهرمووی: بئگومان تۆ له مؤله تدراوانی ﴿ قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لأَقْعُدَنَّ لَهُمْ ﴾ وتی نهی په‌روه‌ردگار به‌هۆی نه‌وه‌وه که گومرات کردم بئگومان بۆیان (تاده‌م و نه‌وه‌کانی) داده‌نیشم ﴿ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴾ له رینگه راسته‌که‌ی تۆدا ﴿ ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴾ واته بۆیان ده‌چم له پیشیان‌ه‌وه له دوایانه‌وه ﴿ وَعَنْ شِمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴾ نه‌وسا نابینی زۆریه‌یان سوپاسگوزارین^(۱).

نهم ئایه‌ته پیروژه نیشانه‌ی جه‌نگی‌کی به‌هیزمان بۆ روون ده‌کاته‌وه له نیوان شه‌یتان و سه‌ریازانی له لایه‌ک و، له نیوان وه‌لی و پیاوچا‌کانی خوادا له لایه‌کی تروه‌ه.

که‌سی باوه‌ردار له‌و جه‌نگه‌ بێبه‌زه‌یه پارێزراو نابێ، مه‌گه‌ر داوای یارمه‌تی له په‌روه‌ردگاری بکات و، خۆی به‌ زانستی به‌سوودو کرده‌وه‌ی چاک پرچه‌ک بکات، بۆ نه‌وه‌ی هیه‌چ

۱ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

کون و کەله بەرێک بە جێنە هێلتیت کە شەیتان و سەربازانی پیایدا بچن و، بە ھۆیەو بە ھۆی بێنە ژوری.

پزێسکی یە کەمی نەم جەنگە بە گرمیە لەو کاتەو دەستی پێکرد کە خوای تەعالی نادەم پێغەمبەری _ علیە السلام _ دروست کرد:

﴿ فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴾ [طە: ۱۲۰].

واتە ﴿ فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ ﴾ ئینجا شەیتان نیازی خراپی خستە دڵیەو ﴿ قَالَ ﴾ وتی ﴿ يَا آدَمُ ﴾ ئەو نادەم ﴿ هَلْ أَدُلُّكَ ﴾ ئایا نیشانت بەدەم ﴿ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ ﴾ درەختی نەمری (ھەرکەس لێی بھوات ھەرگیز نامری) ﴿ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى ﴾ و مۆلک و دەسلاتی ھەر دواى نەیت^(۲).

ئێتر لەو پۆژەو جەنگە کەى نێوان شەیتان و موریدەکانی و ھەلی و خواپەرستانی خوا بەردەوامەو پێشپڕکێی یە کتر دەکەن، جار بە جار سەرکەوتن بۆ لایەنى شەپەرەو، بەزۆریش سەرکەوتن و زالبوون بۆ لایەنى خەیرە.

بەراستی زانایان ئومەت و پێشەوايانی ھەڵبژێردراوی دڵسۆزی زۆر چاک لەم مەملانێ فەوتینەرە ناگادار بونەو، بۆیە ژمارە یەکی زۆر کتیبیان نوسی بۆ وریاکردنەوێ بەندە راستگۆکان و، موسلمانە خواپەرستەکان و، لە شەپری ئیبلیس ناگاداریان دەکردنەو، لە سەرلێشێواندن و فیتنەکانی ئیبلیس قەدەغەیان دەکردن.

ئەو ھەبوو پێشەوا (ابنُ أبي الدنيا) کە لە سالی (۲۸۱ کۆچی) مردووە ھەستا بە نووسینی کتیبی ((مکاید الشیطان))^(۳).

۲ _ مەلا محەد مەلا صالح، پوختەى تەفسیری قورئان.

۳ _ ((سیر أعلام النبلاء)) (۱۳ / ۴۰۳)، ووردَ في ((كشف الظنون)) (۲ / ۱۷۰۴): ((مصابيد الشيطان)).
لەلە ھو.

شیخ (أبو حامد الغزالي) یش که له سالی (٥٠٥ کۆچی) مردوو ههستاوبوو به نووسینی کتیبی ((تلبیس إبلیس))^(٤).

ههروهها پێشهوا ی ئازاو جوامیرمان (ابن الجوزي) کتیبی (تلبیس إبلیس) ی نووسی^(٥).
پاشان پێشهوا (ابن القيم الجوزية) که له سالی (٧٥١ کۆچی) مردوو کتیبی ((اغاثة اللفان من مصاید الشيطان)) ی^(٦) نووسی.

ئاوهها: پێشهوا یان _ به پرهههتی خوابن _ له پێگهی دانانی زنجیرهیهك کتیبی زانستی بهسوودهوه و یستیان فیلهکانی شهیتان ناشکراکن و، سه رلیتشیواندنهکانی پروونکه نهوهو، فریودان و ههلهکه تاندنهکانی بجه نه پروو.

له بهر نهوهی شتهکه بهم جوهرهیه، به پتویستی سه رشان ی خوهم زانی منیش جوهره بهشداربونیکم هه بی، بۆ نهوهی ئهم کاروانه دره وشاوه چاکه بهردهوام بی، به ئام...

٤ _ ((طبقات الشافعية الكبرى)) (٦ / ٢٢٧).

(فائدة):

اختلفت مقالات أهل العلم في ضبط (الغزالي)، أهو بتشديد حرف الزاي أم بتخفيفه ؟
وقد نقل الزبيدي في ((تاج العروس)) (غ ز ل) هذا الاختلاف دون ترجيح !
ثم إني رأيت _ بدلالة أحد الإخوة _ ما قاله العلامة الفيومي في ((المصباح المنير)) (ص ٤٤٧) أنه يُنسب إلى ((غزّاله)، قرية من (طوس))، ناقلاً ذلك مشافهةً عن أحد أحفاد الغزالي، ثم ذكر عن هذا الحفيد قوله:

((أخطأ الناس في تثقيب اسم جدنا، وإنما هو مُحَفَف)).

والحمد لله الذي بنعمته تتم الصالحات.

٥ _ وسيأتي الكلام عليه مفرداً.

٦ _ ولي مُختَصَر له على نَسَق هذا الكتاب الذي بين يديك _ أخي القاريء _ عنوانه ((مَوارِد الأمان المُنتقى من إغاثة اللفان))، وهو تحت الطبع في دار ابن الجوزي _ الدمام.

له کتیبی ((سیر أعلام النبلاء)) دا^(۷) که میژوونوسی نیسلام پیشهوا (شمس الدین الذهبی) نویسه‌تی، گوته‌یه‌کی زۆر شیرینم خوینده‌وه، که پیشه‌وامان له میان‌هی نووسی زیانامه‌ی پیشه‌وای قورنان خوین (ابن مجاهد) دا ده‌یگیرپته‌وه و فەرموویه‌تی:

((ابن أبي هاشم)) ده‌لێت: پیاوێک به (ابن مجاهد) ی گوت: ئەو به‌ تۆش بۆ نه‌فسی خۆت پییتێک دانانییت ؟ ئەویش فەرمووی: نه‌فسی ئێمه‌ زۆر پیویستی به‌وه‌یه‌ کار بکات بۆ پاراستنی ئەو‌ی پیشه‌واکامان له‌ سه‌ری ده‌چوون به‌به‌راوردی ئەو‌ی خۆی هه‌ستیت به‌دانان)).

ئێتر گوفتاره‌کی چو به‌ دڵمه‌وه‌وه‌، به‌دوای کتیبیکدا گه‌پام بۆ ئەو‌ی له‌ میان‌هی خزمه‌تکردنیدا بتوانم چه‌کیکی تر به‌ ده‌ستی به‌نده‌ یه‌کتاپه‌رسته‌کانی خواوه‌ به‌م، بۆ ئەو‌ی دژ به‌م شه‌یتانه‌ نه‌فره‌تکراوه‌ بجه‌نگن تا کپ ده‌بیته‌وه‌ ! ئەوه‌بوو کتیبی ((تلبیس إبلیس)) ی پیشه‌وا (ابن الجوزی) م هه‌لبژارد، له‌ به‌ر چه‌ند هۆکارێک:

یه‌که‌م: چاکی چاره‌سه‌رکردنی بۆ ئەو باب‌ه‌ته‌ گرنگانه‌ی که له‌ کتیبه‌که‌یدا باسی کردووه‌ و هه‌موو ئومه‌ت سوودی لی وەرده‌گرن.

دوه‌م: ئەو واقیعه‌ی که پیشه‌وا (ابن الجوزی) باسی ده‌کات زۆر له‌م واقیعه‌ی خۆمان ده‌چیت که ئیستا تیایدا ده‌ژین.

سێ‌یه‌م: ئەو ناوبانگه‌ گه‌وره‌یه‌ی که کتیبه‌که‌ به‌ده‌ستی هیناوه‌ له‌ نێوان سه‌رجه‌م چین و توێژه‌کانی خه‌لکدا: تابه‌ت و گشتی.

چواره‌م: نه‌بونی هیچ نوسخه‌یه‌کی ته‌حقیق کراو به‌ ته‌حقیقیکی زانستی که موسلمانان ئاسایی و خویندکارانی زانست متمانه‌ی پێ بکهن.

وه‌ چه‌ندین هۆکاری دیکه‌ش که شاراه‌و نابێ له‌ کاتی چاک تیۆردبونه‌دا.

ئەوه‌بوو _ برای خوینه‌رم _ هه‌ستام به‌ ته‌حقیق کردنی ئەم کتیبه‌، به‌م جۆره‌ی که ده‌بینی، داواکارم خوای تعالی بیکات به‌ سوودو که‌لکیکی زۆر بۆ ئەو که‌سانه‌ی که ده‌یخویننه‌وه‌وه‌، ته‌ماشای ناوه‌ڕۆکی ده‌کهن ، له‌ هه‌مان کاتیشدا خوای تعالی پاداشتی

پیشه‌وامان (ابن الجوزي) باته‌وه که هه‌ستاوه به نووسینی و، پاداشتی ته‌حقیق‌کاریش باته‌وه،
إِنَّهُ سَمِيعٌ مُّجِيبٌ.

وآخرُ دعوانا أنِ الحمدُ لله ربَّ العالمينَ.

أبو الحارث الحلبي الأثريُّ

الخميس ٢٧ / ٧ / ١٩٨٩ م

٢٤ / ذي الحجة / ١٤٠٩ هـ

نهم کتیبه

__ پێشهوا (ابن الجوزي) ناوی ناوه ((تلبیس إبلیس))، وه کو شهوی له کتیبی ((کشف الظنون)) دا (۱ / ۴۷۱) هاتوه، بهلام شیخ (محمد منیر الدمشقي) له کتیبی (أنموذج الأعمال الخيرية) دا (ص ۷۹)^(۸) فرموویهتی:

((کتیبی ((تلبیس إبلیس)) که له چاپخانهی (السعادة) له وهلاتی میسر له سالی (۱۳۴۰ کۆچی) دا چاپکراوه، بهراستی ناوی بۆ ((نقد العلم والعلماء، أو تلبیس إبلیس)) گۆرڤدراوه، بۆیه ئیمه له سالی (۱۳۴۷ کۆچی) دا که دووباره ههستاینهوه به چاپکردنی کتیبه که، وازمان لهو ناوهی سهروهه هیناو، ناوه راسته کهی خۆیمان به کارهینا که دانهره کهی ناوی نابوو، که بریتیه له ((تلبیس إبلیس)) بهتهنها)).

ههندی جاریش که کتیبه کهیان چاپ کردوه ناوی ((الناموس في تلبیس إبلیس))یان بۆ داناهه، وه کو شهوی ماموستا (عبدالجبار عبدالرحمن) له کتیبی ((ذخائر التراث الإسلامي)) دا (۱ / ۷۸) باسی دهکات.

__ ((پێشهوا (ابن الجوزي) تیايدا ئهوه مهسهله گرنگانه باس دهکات که جیگه ی پای جیاوازن له نیوان زانیانی مهزهه ب و پێبواههرو ناینهکاندا، وه پێرهوی فیههزانان و فرمووده ناسان و زمانهوانان و خوێنهزان و کهسانی دیکهش دهخاته روو، ئهوه گومانانه پرون دهکاتهوه که ئیبلیس وه کو هۆکاریك به کاری هیناوه بۆ سه رلیش یواندنیا ن، دانه دانه پهلاماری ئهوه گومانانهی داوه به توێژینه وهو لیکۆلینه وهو په خنه گرتن وهلامی داونه ته وه، به په خنه گرتن له پێبواهه ر پێبواهه رو، پێره و پێره و شی یان دهکاته وهو، راست و دروستی مهسه له کان له خراپ و بۆگه نه کان جیا دهکاته وهو، گومانه کان په تده کاته وه، بۆ هه موو ئهوانه

۸ __ ئهوهی له کاتی باسکردنی ههندی کتیبدا فرمووه که بههۆی نهفامی و نهزانیی کتیبفرۆشهکانه وه گۆرڤدراوه و شیواوه تیکدراوه.

پشت به بهلگه کانی قورشان و سوننه تی (صحیح) و ریتتیچوترین بهلگه کانی ئه قلی ده به ستیت، له گهڵ باسکردنی نمونه گه لێک که ههست و وێژدان شایه تی بۆ ده ده ن^(٩).

__ پێشهوا (ابن الجوزی) __ بهرهمه تی خوا بیټ __ کتیبه که ی به سیازده بهش داناوه، درێژترین ئه و به شانه به شی پێنجه مه به ناوی ((باسی سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس له بواری بیروباوهرو ئاینه کاند))، ههروه ها به شی دهیه می شه به ناوی ((باسی سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرام بهر به صوفیه کان))، به شیوه یه کی سه رسو پمێن درێژه ی بهم به شه داوه، که زیاتر له دوو سه د لاپه ره یه، که نزیکه ی نیوه ی کتیبه که ده بیټ و، بهراستی گرنگترین چاکترینی هه موو به شه کانه.

وه من __ علي الحلبي __ : پاش لیكۆلینه وه ی کتیبه که و ژایانه مه ی پێشهوا (ابن الجوزی) دانهری کتیبه که، درێژه پیدانی به شی دهیه م ده گه پێنمه وه بۆ سه روشتی ئه و چاخ و کات و زه مه نه ی که (ابن الجوزی) تیایدا ژیاوه، چونکه کات و زه مه نیک بوو که صوفیه کان چین چین هیلانه یان بۆ خۆیان دروست کردبوو، چهندین زه رنه قوته و به چکه یان هه له ینا بوو، که سه ر به هیچ لایه ک نه بوون !

بۆ پرویه پرویه ونه وه ی ئه و شالاره ی که له سه ر قسه و گوته ی پرۆپوچ و بی تام و بی ماناو خه ون و ستابوو، پێشهوا (ابن الجوزی) به درێژی باسی صوفی و خۆیه صوفیکارانێ کردوه، چونکه بیروپرای کهسانێکی وه کو ئه وان، به لای کهسانی نه قام و خه لکی ناسایه وه، له هه موو شارو له هه موو کات و زه مه نیکدا، داواکاریه کی زۆری له سه ره، مه گه ر ئه و که سه ی خوای تهالی به زه یی پێدا بیته وه.

__ بهراستی کهسانیک له پێشهوا یانی پێشین __ بهرهمه تی خوابن __ گرنگیان بهم کتیبه داوه، پێشهوا (السیوطی) له کتیبی (نظم العقیان) دا (ص ٤٩) فه رموویه تی: پێشهوا (ابن

٩ __ له کتیبی ((أنموذج الأعمال الخيرية)) وه (ص ٢٨٨) وه رگیراوه.

حَجَرُ الْعِسْكَلَانِي) که له سالی (٨٥٢ کۆچی) مردووه، کتیبی ((تلبیسِ إبلیس))ی کورت کردۆتهوه، بهلام بهدهستمان نهگهشتووه^(١٠).

__ پوختهی تیکرای گرفتارهکان سهبارت بهم کتیبه ئهوهیه که ((شایستهیه به ئاوی زیر بنوسریت و، پیشکەش به هه موو ئه و که سانه بکریت که هه ز به چاککردن و، خوازیاری ئه و نه که به زانستی هه قیقی و، ڕێگهی راست و، بیروباوه ڕی راست و دروست بگهن که تیکه له به هه یچ گومانیک نه بی))^(١١).

چونکه ((ده قاده ق سازیاری بارو حالتی کۆمه لایه تی خۆمان و، ئه و بیروباوه پانه مانه که تیکه له به چنده ها خه یالات و نه ندیشه ی پرپوچه، بۆیه هانی زانایان و که سانی هه قیقه قخواز ده دین که واهو ئی په یدا کردنی ئه م کتیبه بدن و بیخویننه وه، چونکه له م به واره دا چاکترین کتیبی دانراوه)).

__ مه نه هه جی من __ علي الحلبي __: بۆ ته حقیق کردنی ئه م کتیبه له سه ر ئه م به نه مایانه وه ستاوه:

یه کهم: لابر دنی (اسناد) له سه راپای کتیبه که.

دووه م: لابر دنی ئه و فه رموودانه ی که (صحیح) نین.

سێ یه م: لابر دنی ئه و فه رمووده و هه والانه ی که له یدک جیگه دا دووباره بۆته وه.

چواره م: (تخریج) کردنی فه رمووده (صحیح) هه کانی^(١٢) نیو کتیبه که به شیوه یه کی زانستی و وه ستاو له سه ر مه نه هه جی زانایانی له وه و پیش و، ڕێگه کانی پیشین، به کورتی و به بی درێژه پێدان.

١٠ __ ((ابن حجر ودراسة مصنفاته)) (ص ٦٦٦) لشاکر عبدالمنعم.

١١ __ ((أنموذج الأعمال الخيرية)) (ص ٢٨٨).

١٢ __ أمّا الآثار، فلم ألتزم بذلك، ((لأنها ليست كالأحاديث المرفوعة التي يجب الاحتجاج بها، وأتخذها ديناً، وإنما ذُكرت للاستئناس بها والاستشهاد فقط))، كما قال شيخنا الألباني في مقدمته النافعة لـ ((مختصر العلوّ)) (ص ٢١).

پینجهم: لابرڊنی چیرۆک و به سهرهاته کان که سوودیکی ئه وتۆیان تیدا نییه، به شه کانیس شتانیکی دیکه ی چاکیان تیدایه که جینگه ی ئه وانه ده گریتتهوه.

شه شه: هه ستاوم به په راویز نووسین بۆ هه ندی بابه ت که به بۆچونی خۆم پیویست به وه ده کات که به واقیعه وه په یوه ست بکریت، یاخود ناگادارکردنه وه له نادیاره کان و، به و هاوشیوانه که به بۆچونی خۆم سوودو که لکیکی زۆر ده به خشیته _ إن شاء الله _.

لابردن و کورتکردنه وه له گوftarه کانی دانهر ناچاری کردم هه ندی شت زیاد بکه م، یاخود هه ندی له رسته کان بۆ شیوه یه کی تر بگۆرم، بۆ ته واکردنی سوودو که لک و، بۆ شه وه ی به یه که وه په یوه ندین.

حه وته م: هه له و ناته وایه کانی کتیبه که م چاک کردۆته وه، (ضمة) و (فتحة) و، (کسرة) و (سکون) م بۆ هه موو وشه کانی کتیبه که داناوه، که به بۆچونی خۆم ته وایه، بۆ شه وه ی به ناسانی سوودو که لکی لی وه رگریته و، بۆ هه موو چینی خۆینه ران به سوود بیته.

وه چه ندین شتی تر که به لای هه موو بینهرانی کتیبه که وه شاروه نابێ.

بۆیه نه گهر له کارکه مدا پیکابیتم، شه و له به خششه کانی خوای ته علاوه یه و، نه گهر هه له شم کردبێ، شه و که مه تره می خۆمه و، لیبوردنی خوای ته عالی ده مگریته وه.

له خوای ته عالی داواکارم بمبوریته و، ناکامی چاکم پێ به خشیته، په حم به خۆم و دایک و باب و، سه رجه م شیخه کانم بکات، إِنَّهُ سَمِيعٌ مُّجِيبٌ.

وهستانیک له گهل کتیبی ((تفلیس إبلیس)) ۱۵

که پیشهوا (ابن الجوزی) _ به په حهته خوا بیت _ کتیبی ((تلبیس إبلیس)) ی نووسی، بویه درکیت له قورگی نهو کهسانه دا که سه پیتی ههق ده کهن، به تاییهت شوینکه وتوانی مه زهه ب و پیاوه رو پینگه و ده مارگریه کان، به تاییه تریش نه وانه ی بو نه هلی ته صوف ده گه پرنه وه، بویه دانه یه کیان به ناو (ابن غانم المقدسی الشافعی)^(۱۳) که له سالی (۶۷۸ کۆچی) مردووه، خو چالاک کرده وه بو وه لاندانه وه ی پیشهوا (ابن الجوزی) !

وه له بهر نه وه ی پیشهوا (ابن الجوزی) ناوی کتیبه که ی ناوه ((تلبیس إبلیس)) واته ((سه رلیش یواندنه کانی ئیبلیس)) و نه وه مان بو پروون ده کاته وه که ئیبلیس هیږش و په لاماری ههیه، به تاییهت بو سه ر صوفیه کان، (ابن غانم) وه لامي دایه وه و کتیبه که ی خو ناونا به ((تفلیس إبلیس))^(۱۴) واته ئیفلاسکردنی ئیبلیس، واته ئیبلیس هیچ هیږش و په لاماریکی نییه !!

له میانه ی قه سه کانی (ابن غانم) وه که له کتیبه ((تفلیس)) ه کهیدا نوسیویه تی، ههروه ها له ناویشانی کتیبه کانی وه _ که ته نها ((تفلیس)) مان پی گه شتووه _، زور به ناشکرا بو مان درده که ویت که صوفیه و تیایدا نعووم بووه .

بو نمونه کتیبی ((الفتوحات الغیبیة فی الأسرار)) و، کتیبی ((حل الرموز ومفاتیح الكنوز)) ههیه !! وه هیتریش، له ته ماشاکردنی هه موو نهو شتانه وه بو مان پروون ده بیتته وه که صوفیه و بیروباوه پیتی نه شعده ی^(۱۵) ههیه .

۱۳ _ مترجم فی ((البدایة والنهاية)) (۱۳ / ۲۸۹).

۱۴ _ وقد طُبِعَ قديماً، كما أشار الزركلي في ((الأعلام)) (۳ / ۳۵۵)، وحققه أخيراً وتعقبه _ إجمالاً _ أخونا الفاضل سليم الهلالي _ وفقه الله _ .

۱۵ _ كما تراه عندما ذكر مسألة ((الكسب)) المعروفة عند الأشاعرة، وقد تعقبه فيها أخونا الفاضل سليم الهلالي _ وفقه الباري _، وكذا مسألة ((الشريعة والحقيقة))، وغير ذلك.

بۆیه له کتێبه ((تفلیس)) هه کیدا (ل ٢٨) ده لێت:

((کاتی کتیبی ((تلبیس إبلیس))م خویندهوه، ته ماشام کرد خراپترین هاوده مه، پێبه رێکه بۆ که مکردنه وهی پێزی وه لیه کانی خوا (!) تانه له بهرزی پله و پایه یان ده دا، پاکیزهیی پێزو نابریان له که دار ده کات، وا به خه یالدا دینیت که شهتانیان به سهردا زال بوو، فربریان ده داو گومریان ده کات)) !

ده لێم _ علي الحلبي _ : به لām هیچ شتێك له وانهی پروون نه کردۆتهوه، پێگایه کی نادیارى بۆ که سانی پشکنه رو لیکۆلهر باس کردوو، به لām گوفتاره کانی (ابن الجوزي) جهختی له سهر ناشکرا کردنی هه موو نهو شتانه کردۆتهوه که ئیبلیس به کاری به یئناوه بۆ سهر لیشیواندنی صوفیه کان، له تیکرای بواره کانی عه قیده و بیروباوه ردا، وه به لگه گه لیکی بۆ هیناوه ته وه له پرووناکی پۆژ پروونته، به لām (ابن غانم) _ که کتیبه کهشی خویندۆتهوه^(١٦) _ ته نها نکۆلیی لهو شتانه کردوو، به لām ... به بی هیچ به لگه گه کی پروون که که سانی ژیر پیتی قایل بن !! نا بهو شیوه^(١٧) ...

هه موو نهو که سانهی بهر په رچی بانگه وازخوازی هه ق ده ده نه وه، هیچ شتێکیان به ده سته وه نییه به ده ره له چهند وشه یه ک که به کاری ده هینن بۆ سهر لیشیواندن و ناژاوه نانه وه !! به شیوازیکی سۆزداری و، به رسته گه لیکی هه ماسی دایده پێژن و، له قالدیکی ده ده ن که دلان راکیش کات^(١٨).

فالحمد لله وحده، سبحانه علّام الغيوب.

١٦ _ وفي ((هدية العارفين)) (١ / ٥٧١) أن من مؤلفاته ((الحديث النفيس في تفليس (إ) إبليس))، ولعلّه نفسه.

١٧ _ له گه ل هه موو نه وانه شدا، کتیبه که ی سوودو که لکی خۆی هه یه، چونکه به شیوازیکی وتویژی و مشتومری له گه ل شهتاند کتیبه که ی نویسه ته وه، تیایدا فیل و ته له که کانی شهتانی هه لده وه شیتیتته وه و ده لām یان ده داته وه.

١٨ _ كما فعل _ أخيراً _ الشيخ محمد الغزالي في كتابه ((السنة النبوية بين أهل الفقه وأهل الحديث))، وقد ردّ عليه بعض الأفاضل ردوداً في الأشرطة، أو الصحف، أو في رسائل مفردة. ولنا ردّ عليه بعنوان ((نظرات ونقدات...)) بالاشتراك مع الأخ سليم الهلالي.

ژیاننامه‌ی نووسەر _ به‌ره‌حمه‌تی خوا بیټ _

_ ناوی (جمال الدین)، (أبو الفرج)، (عبد الرحمن) ی کورپی (علي) کورپی (محمد) ی کورپی (علي)، (القرشي)، (البغدادي) ناسراو به (ابن الجوزي) ه.

_ له (درب حبيب) له به‌غداد، له سالی (۵۱۰ کۆچی) له دایک بووه.

_ له گه‌ل زانستدا په‌روه‌رده کراوه، سی یه‌م سالی بوو له فی‌ربوونی زانستدا که بابی مرد، نیت‌ر له باوه‌شی پوریکیدا _ خوشکی بابی _ په‌روه‌رده بوو، بایه‌خ پیدان و چاود‌یریک‌ردن‌یک‌ی زیادی پیدای تا به سەر تیک‌رای هاوه‌لانی‌دا سەرکه‌وت‌وتر بوو، هەر پۆره‌که‌شی بوو که بردی بۆ مزگه‌وته‌که‌ی پیشه‌وا (أبي الفضل محمد) ی کورپی (ناصر) که له سالی (۵۵۰ کۆچی) مردووه، نه‌ویش به شی‌وازیکی چاک په‌روه‌رده‌ی کردو، فه‌رمووده‌ی فی‌رکرد^(۱۹).

به خۆشگوزه‌رانی په‌روه‌رده بوو، وه‌کو نه‌وه‌ی خۆی باسی ده‌کات.

_ پاشان له پیناوی فی‌ربوونی زانستدا ماندووبوونیکی زۆری چه‌شتووه^(۲۰)، وه‌کو نه‌وه‌ی باسی خۆی ده‌کات و ده‌لیت:

((له زه‌مه‌نی لاویتی‌مدا چه‌ند پارچه‌ نان‌یک‌ی وشکم ده‌بردو، ده‌چوومه ده‌ره‌وه بۆ فی‌ربوونی فه‌رمووده، له سەر پرویاری (عیسی) داده‌نی‌شتم و، نه‌مه‌ده‌توانی نانه‌که بخۆم ته‌نها له سەر ناوه‌که نه‌بی، چ پارویه‌کم بخواردبا، قوم‌یک‌ ناویشم به‌سه‌ری‌دا ده‌کرد، هی‌مه‌تیشم حه‌زی به‌ هیچ شتیکی تر نه‌بوو جگه‌ له چیژی فی‌ربوونی زانست))^(۲۱).

_ شی‌خه‌کانی زۆرن، تا نه‌و ناسته‌ی کاتی کتیبی ((شی‌خه‌کانی خۆی))^(۲۲) نووسی، نزیکه‌ی نه‌ود شی‌خی تیدا نووسیوه.

پیشه‌وا (ابن الجوزي) ده‌فه‌رمیت:

۱۹ _ ((صید الخاطر)) (ص ۴۴۶)، ثم ابدأ بالتقلل وهجر المشتتهی " كما قال في الموضع نفسه.

۲۰ _ باسی خۆی ده‌کات که‌وا هی‌شتا خوی‌تندکار بووه بیست هه‌زار موجه‌لله‌دی خوی‌تندۆته‌وه !

۲۱ _ ((صید الخاطر)) (ص ۲۳۵).

۲۲ _ طبعت في دار الغرب الإسلامي، بتحقيق: محمد محفوظ.

((له ته‌مه‌نی مندالیمدا شیخمان (ابن ناصر) ده‌یبردمه خزمه‌تی شیخانی تر، (العوالي) فێرده‌کردم، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی فێری ده‌بووم به ده‌ست و خه‌تی خۆی بۆی ده‌نوسیم، له هه‌موو نه‌و شیخانه نیجازه‌ی بۆ وهرده‌گرتم، کاتیکیش مانای زانست فێربوون تیگه‌شتم، ئیتر له شیخه‌کان ده‌چومه خزمه‌تی زانترینیان، له (أرباب النقل)یش تیگه‌شتوترینیانم په‌سه‌ند ده‌کرد))^(۲۳).

__ له به‌ر نه‌وه‌ی پێشه‌وا (ابن الجوزي) له فێربوونی زانستدا به‌ پڕویه‌کی پاست و دروست ده‌چوو و، گه‌وره زانایانی کات و زه‌مه‌نی خۆی هه‌لده‌بژارد بۆ نه‌وه‌ی له سهر ده‌ستیان فێر بێ، بۆیه خۆیندکارانیش له هه‌موو لایه‌که‌وه پڕویان تێده‌کرد، بۆ نه‌وه‌ی له زانسته‌که‌ی وهرگرن و فێرین.

له خۆیندکارانی: (الحافظ عبدالغني المقدسي)، که له سالی (۶۰۰ کۆچی) مردووه. هه‌روه‌ها که‌چه‌زا که‌ی (سَبْطُهُ): (يوسفُ)ی کورپی (قَزْ أَوْغَلِي)ی^(۲۴) کورپی (عبدالله) که له سالی (۶۵۴ کۆچی) مردووه.

له لایه‌ن زانایانه‌وه پیا‌هه‌ل‌دان و ستایش کراوه، میژوونوسان زۆر به‌ چاکی باسیان کردووه: (ابن خُلْكان) فهرموویه‌تی:

((زانای سهرده‌می خۆی بوو، پێشه‌وا‌ی کات و زه‌مه‌نی خۆی بووه له فهرمووده‌ناسی و، وه‌عزدا)).

(الذهبي) فهرموویه‌تی:

((له ته‌فسیرو وه‌عزو میژوودا دره‌وشاوه بوو، زانینیکی ته‌واوی هه‌بوو له سهر (متن)ی فهرمووده‌کان)).

۲۳ __ ((ذیل طبقات الحنابلة)) (۱ / ۴۰۱) لابن رجب.

۲۴ __ وقد تصحّف في كثير من المصادر إلى ((فرغلي)) !! وهو تصحيف طريف !

پیشه‌ها (ابن الجوزي) له وه‌عزنداندا زۆر به‌ناویانگ بوو، پیشه‌ها (ابن کثیر)^(۲۵) فەرمووێه‌تی:

((ابن الجوزي)) له هونەری وه‌عزنداندا تاك بوو كه كه‌سی تری پیش نه‌که‌وتبوو، كه‌سی تر لێ نه‌ده‌برده‌وه، له چۆنیه‌تیدا، له شت‌وازیدا، له زمان پاراویدا، له ره‌وانبێژیدا، له شیرینیدا، له خۆشی هۆنینه‌وه‌یدا، له گوزارش‌تکاری و تیپه‌پاندنی وه‌عزیدا، نقومبوونی له مانای خۆشدا، شته نامۆکانی به‌ غوونه‌گه‌لیکی هه‌ستێکراو بۆ خه‌لك نزیك ده‌کرده‌وه، شه‌وه‌ش به‌ پرسته‌گه‌لیکی کورتي شه‌وتۆ كه‌سی به‌رامبەر به‌خیرا لێی تی بگات، به‌ جۆریك ماناگه‌لیکی زۆری له وشه‌یه‌کی كه‌مدا كۆده‌کرده‌وه)).

_ له جیگیرکردنی ناو و سیفات‌ه‌کانی خ‌وای تعالادا شل‌او بوو، وه‌كو شه‌وه‌ی (ابن رجب) له ((الذیل علی طبقات الحنابلة)) دا (۱ / ۱۴۱۴) ده‌ییت:

((له‌و بواردا زانایان به‌ توندی نكو‌لیان لی کردوه، له مه‌سه‌له‌ی (التأویل)یشدا شل‌او بوو، هه‌رچه‌ند به‌فراوانی فەرمووده‌کانی شه‌م به‌شه‌ی ده‌زانسی، بۆیه له‌ شیکردنه‌وه‌و چاره‌سه‌رکردنی گومانی قسه‌ناساندا کارامه‌و لێهاتوو نه‌بوو)).

بۆیه پیشه‌ها (الذهبي) له کتیبی ((سیر أعلام النبلاء)) دا (۲۱ / ۳۶۸) فەرمووێه‌تی: ((خۆزگه له‌ ب‌واری (التأویل)دا نه‌دوايه‌و، به‌پێچه‌وانه‌ی پیشه‌واکه‌ی ره‌فتاری نه‌کردایه)). خ‌وای تعالی لێی بب‌وریت و، بب‌ه‌خشیت.

_ نزیکه‌ی پینج سه‌د کتیبی نووسیه‌و، مامۆستا (عبدالحمید العلوجي) به‌دوایدا گه‌راوه‌و ژماردویه‌تی و له‌ کتیبیکدا كه له‌ به‌غدا له‌ سالی (۱۹۶۵ زاینی) چاپکراوه‌ ب‌ل‌اوی کردۆته‌وه‌. له‌و کتیبانه زیاتر له‌ په‌نجا کتیبی چاپکراوه^(۲۶)، وه‌كو:

۱ _ ((نواسخ القرآن)).

۲ _ ((زاد المسیر فی علم التفسیر)).

۲۵ _ ((البداية والنهاية)) (۱۳ / ۲۸).

۲۶ _ انظرها في ((ذخائر التراث)) (۱ / ۷۶ _ ۸۲).

- ۳ _ ((ذَمُّ الْهُوَى)).
- ۴ _ تَلْقِيحُ فَهْومِ أَهْلِ الْأَثَرِ)).
- ۵ _ ((صِفَةُ الصَّفْوَةِ)).
- ۶ _ ((صِيدُ الْخَاطِرِ)).
- ۷ _ ((الْقَصَاصُ وَالْمَذْكُورُونَ)).
- ۸ _ ((الْمُصْبَاحُ الْمَضِيَّ)).
- ۹ _ ((الْمُنْتَظَمُ فِي تَارِيخِ الْمُلُوكِ وَالْأُمَمِ)).
- ۱۰ _ ((الموضوعات)).
- ۱۱ _ ((العلل المتناهية في الأحاديث الواهية)).
- ۱۲ _ ((نُزْهَةُ الْأَعْيُنِ النَّوَاطِرُ فِي عِلْمِ الْوُجُوهِ وَالنَّظَائِرِ)).
- وه چهندهها کتیبی دیکهش.
- _ له بهغدا شهوی ههینی (۱۲ ربههزانی / ۵۹۷ کۆچی) له نیوان مهغریب و عیشادا کۆچی دواى کردو، نزیک به گۆزى پێشهوا (أحمدی کورى (حنبل) نێژرا.
- پیش مردنه کهى ئەم شیعره‌ی ده‌خویندهوه:
- يَا كَثِيرَ الْعَفْوِ عَمَّنْ كَثُرَ الذَّنْبُ لَدَيْهِ
جَاءَكَ الْمَذْنِبُ يَرْجُو الصَّفْحَ عَنْ جُرْمِ يَدَيْهِ
أَنَا ضَيْفٌ وَجَزَاءُ الضَّيْفِ إِحْسَانٌ إِلَيْهِ
- خوای تعالی به‌ره‌مه‌تیکى فراوان ربه‌حمى پى بکات و، لێى ببوریت و، بیه‌خشییت.
- سهرچاوه‌کانى ژياننامه‌که‌ی:
- ۱ _ ((البداية والنهاية)) (۱۳ / ۲۸)، ابن کثیر.
- ۲ _ ((وَفَيَاتُ الْأَعْيَانِ)) (۲ / ۳۲۱)، ابن خَلَّكان.
- ۳ _ ((ذيل طبقات الحنابلة)) (۱ / ۳۹۹)، ابن رجب.
- ۴ _ ((تذكرة الحفاظ)) (رقم ۱۰۹۷)، للذهبي.

- ۵ _ ((سیر أعلام النبلاء)) (۲۱ / ۳۶۵)، له.
- ۶ _ ((العبر)) (۴ / ۲۹۷)، له.
- ۷ _ ((دول الإسلام)) (۲ / ۷۹)، له.
- ۸ _ ((المختصر المحتاج إليه من تاريخ ابن الدُبَيْثِي)) (۲ / ۲۰۵)، للذهبي.
- ۹ _ ((الكامل)) (۱۲ / ۱۷۱)، لابن الأثير.
- ۱۰ _ ((مفتاح السعادة)) (۱ / ۱۰۷)، لطاش كُبرى زادة.
- ۱۱ _ ((التكملة لوفيات النقلة)) (۲ / ۲۹۱)، للمُنذري.
- ۱۲ _ ((غاية النهاية)) (۱ / ۳۷۵)، لابن الجزري.
- ۱۳ _ ((مرآة الزمان)) (۸ / ۴۸۱)، لسبْطِه.
- ۱۴ _ ((مرآة الجنان)) (۳ / ۴۸۹)، لليافعي.
- ۱۵ _ ((المشيخة)) (۱۴۰) للنُّعَالِ البغدادي.
- ۱۶ _ ((المختصر في أخبار البشر)) (۲ / ۱۱۸)، لابن الوردي.
- وغیرها کثیر.

الْمُنْتَقَى النَّفِيسُ

مِنْ

تَلْبِيسِ إِبْلِيسَ

لِلْإِمَامِ ابْنِ الْجَوْزِيِّ

المتوفي سنة (٥٩٧هـ) رحمه الله

بقلم الشيخ علي حسن عبد الحميد الاثري

وهـرگێڕانی

نوری هه مه وهند

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوپاس بۆ ئەو خواپەیی کە کێشی دادپەرورەری بە دەست ژێرو هۆشمندان سپارد. پێغه مبه‌رانی وه‌کو مژده‌ده‌رو ترسینه‌ر به‌ پاداشت و سزا نارد. کتێبیشی بۆ دابه‌زاندن بۆ پروونکردنه‌وی راست و هه‌له‌و ده‌ستوره‌کانی شه‌رعیشی ته‌واوکرد به‌ بێ هیچ که‌موکریه‌ک. سپاست و ستایشی ده‌که‌م سپاست و ستایشی که‌سیک بزانیته‌ که‌ خۆی په‌روه‌ردگار باعیه‌سی هۆکاره‌کانه. شایه‌تی ده‌ده‌م به‌ تاکێتی په‌روه‌ردگار شایه‌تی که‌سیکی دڵسۆز له‌ نیتیدا به‌ بێ هیچ گومانیک. شایه‌تیش ده‌ده‌م که‌ محمد به‌نده‌و پێغه‌مبه‌ری خواپه‌ ناردویه‌تی بۆ ئەوه‌ی کوفرو بێ‌باوه‌ری له‌ پرووی باوه‌رو نیماندا لاداو به‌نیته‌ خوارێ. به‌ نورو پرووناکی هیدایه‌ت تاریکی لادات و په‌رده‌ی ڕنگه‌ی راستی سه‌قی نیسه‌لام هه‌لداته‌وه. هه‌لیشه‌سا به‌ پروونکردنه‌وی ئەو شه‌رعه‌ی بۆیان دابه‌زیبوو، ئەو کێشانه‌ی له‌ قورئاندا باسکرابوو بۆی پروونکردنه‌وو، له‌ سه‌ر ڕنگه‌یه‌کی راستی په‌وان به‌ جێی هێشتن (وَتَرْكَهُمْ عَلَى الْمَحْجَةِ الْبَيْضَاءِ)^(٢٧) که‌ نه‌ گونج و قولای و نه‌ تراویله‌کی تێدا بوو. بۆیه‌ دروودی بێ‌پایانی خۆی په‌روه‌ردگاری له‌ سه‌ر بێت و له‌ سه‌ر خاوخیزان و هه‌موو هاوه‌لانی، هه‌روه‌ها له‌ سه‌ر (تابعین)یک که‌ به‌ چاکه‌ شوێنی که‌وتن تا کاتی کۆبوونه‌وه‌و حسابکردنی سه‌راسه‌ری له‌ پۆژی قیامه‌تدا. دروودی لیبیت دروودیک بێ‌پایان.

پاشان، گه‌وره‌ترین نیعه‌ته‌کانی خۆی په‌روه‌ردگار بۆ مرو‌فـ نه‌قل و ژیری یه‌، چونکه‌ نه‌ندامیکێ چالاکه‌ بۆ ناسینی خواوه‌ند _ سه‌بحانه و ته‌عالی _، ئەو شته‌یه‌ که‌ به‌هۆیه‌وه‌ برویه‌کی ته‌واومان به‌ پاستگۆیی پێغه‌مبه‌ران لا دروست ده‌بی، به‌لام که‌ نه‌قل توانادار نه‌بوو هه‌ستیت به‌هه‌موو ئەوانه‌ی له‌ به‌نده‌ داواکراوه‌، بۆیه‌ پێغه‌مبه‌ران نێردران و کتێبه‌کان دابه‌زێندران.

لێره‌دا ده‌توانین نمونه‌ی شه‌رع بچوینین به‌ خۆرو، نه‌قل و ژیریش بچوینین به‌ چاو، بۆیه‌ نه‌گه‌ر ساخ و ته‌واو بوو خۆره‌که‌ ده‌بینیت.

٢٧ _ حدیث: ((ترکتکم علی مثل البیضاء نقیة، لیلها کنه‌ارها، لا یزیغ عنها إلا هالک)) صحیح، خرّجته فی ((الأربعین فی الدّعوة والدّعاة)) (رقم ٦)، طبع دار ابن القیم، الدّمام.

وه کاتیک به لای نه قل و ژیری هوه فره میشتی پیغه مبه رانی سه لیتراو به به لگه
ناسابه دهره کانی به دهر له سروشت جیگیر بوو، خۆی پی سپاردن و، پشتیشی پی به ست
سه بارهت به وانە ی لی پنهان ده بیت.

کاتیکیش خوی پهروه دگار نیعمه تی نه قل و ژیری به جیهانی مرۆف به خشی، به
پیغه مبه رایه تی بابیان (آدم) _ علیه السلام _ ده ستیکی کردن، که سرووشی خوی _
عزوجلّ_ ی پیپاده گه یاندن و، نه وانیش له سهر پیکه ی راست بوون، تاوه کو (قابیل)^(۲۸) به
ههواو ناره زووه کانی تاک بویه هوه، براکه ی خۆی کوشت، ئیت ههواو ناره زووه کان به نیتو خه لکدا
په لیان هاویش و، له بیابانی گومرایدا دهر به دهره ته فروتو نای کردن، تا به ناستی په رستنی
به ته کان گه شتن، له بیرو باوه رو کرده وه کانیشدا جیاوازیان تیکه وت به جوړیک تیایدا بوون به
پیچه وانە کاری پیغه مبه ران و نه قل و ژیری، چونکه شوینی ههواو ناره زووه کانی خۆیان
کهوتن، ههواداری داب و نه ریته کانی خۆیان بوون، په پرهوی سه رگه و ره کانیا ن ده کرد، بویه
ئیبلیس گومانی خۆی له واندا به دیه پناو، جگه له برواداران هه موویان شوینی کهوتن^(۲۹).

۲۸- نهم ناوه له ئیسرا ئیلیات و، له هندی فرموده ی لازوه وه رگیراوه، ناوی ههردوو کوپه کانی باوکه
نادهم له قورئان و فرموده (صحيح) هکاندا جیگیر نه بووه.

۲۹- ناماژه یه که بۆ نایه تی (۲۰) سوره تی سبأ.

★ دانایی له ناردنی پیغه مبه راندا^(٣٠)؛

بزانه پیغه مبه ران په یامیکیان هیناوه که ده بیټ به مایه ی پرکردنه وهی گشت داواکاری و پیداو یستیهک، پرویه پرووی نه خوشیه کان بوونه وه به چاره سهری ساپژکارو، ریکه وتن له سهر مهنه جیک جیاوازی تینه که ویت. لیره دا شهیتان هات و په یامه که ی تیکه له به گومان کردو، چاره سهره که ی تیکه له به ژهر کردو، ریکه ی راستی کرد به پروته نی و پر به نه فامی، به رده و امیش یاری به نه قل و ژیریه کان کرد تاوه کو خه لکی نه فامی جیا کرده وه به سهر چهن دین رپیاوه پری ناماقول و، بیدعه ی ناشیرینداو، ههستان به به تهرستن له مائی خواداو، (السائبة) و (البحيرة) و (الوصيلة) و (الحام) یشیان^(٣١) حرام ده کردو، زینده به چالئی کچانیشیان به چاک داده ناو، بیبه شیشیان ده کردن له میرات و، چهن دین کرده وهی گومراکاری تریش که ئیبلیس بژی پازاند بوونه وه، فریوی دابوون.

بژیه خوای _ سبحانه و تعالی _ محمدی _ صلی الله علیه وسلم _ بژ ناردن، که کرده وه خراپه کانی لابردو، به رژه وه ندیه چاکه کانی داناو، هاوه لانیس له گه لیداو له پاش مردنیشی بهو نورو روناکیه ده جولانه وه که بژی هاتبوو، بژیه له دوزمن و فرتوفیل و درژوده له سهو خوه لکیشانه کانی سهر فه رازبوون.

به لام کاتیک رژی زینده گیان ناوابوو، ئیر لیلی و تاریکی داهات و، ههواو ناره زووه کانیس پرووی تیکردنه وه دهستیان دایه دانانی چهن دین داهینراو. ریکه گیان ته سک کرده وه که هیشتا فراوان بوو، بژیه زۆریه خه لک جیاوازیان خسته دینه که یانه وه بوون به چهنده ها تایفه وه، ئالیره دا ئیبلیس ههستا به سه رلیتیکدان و، پازاندنه وه، درژو ده له سه ی

٣٠ _ ئەم ناوێشانە لاوەکیانە لە کتێبی بنەرەتی (تلبیس إبلیس) دا نەهاتووە، بەلکو لە راستیدا ئێمە داماناو بژ زیاتر پروونکردنه وه نزیکردنه وه.

٣١ _ السائبة والبحيرة: بریتی بوو له چهند جۆره قوربانیهک که پیشکەش به خواوهنده تاغوت و کافره پووچه کان دهکرا !! بژیه نه له ناژه له کهو نه له گۆشته کهشی سوود نه ده بینرا، بههۆی چهند بیروباوه ریکی شیرکی ناپه سه ندو خراپه وه !

گه‌رم و گورو، جیاوازی دروستکردن و، ناشنایه‌تی دروستکردن، له پاستیدا ئیبلیس به تواناده‌بی‌ت کرده‌وه‌کانی خۆی به په‌نهانی له شه‌وی نه‌فامیدا به نه‌نجام بگه‌یه‌نی‌ت، به‌لام نه‌گه‌ر سپی‌ده‌ی زانست به ده‌رکه‌وت زۆر به ئاسانی فی‌له‌کانی ئاشکرا ده‌بی‌ت.

بۆیه به‌لامه‌وه باش بوو هه‌ستم به وشیارکردنه‌وه‌ی خه‌لك له پیلان و فی‌ل و ده‌سیسه‌کانی، داو و نی‌چیره‌کانی به‌ده‌رخه‌م. چونکه ناساندنی شه‌ر چوارچی‌ویه‌که بو وریاکردنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ری خه‌لك له‌و مه‌ترسیه‌و نه‌که‌وتنه‌ نی‌وی. له (الص‌حیحین) دا^(۳۲) هاتوه: له (حُذِيفَةُ) وه _ خ‌وای لی‌ پ‌ازی بی‌ت _ فه‌رم‌و‌یه‌تی: ((كان الناس يسألون رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ عن الخير، وكنت أسأله عن الشر، مخافة أن يدركني...)) واته ((خه‌لك سه‌باره‌ت به خه‌یر له پی‌غه‌مبه‌ری خ‌وایان _ صلى الله عليه وسلم _ ده‌پ‌رسی، به‌لام من سه‌باره‌ت به شه‌ر لی‌م ده‌پ‌رسی، چونکه ده‌ترسام پی‌م بگات ...)).

✱ راستی ئاینی ئیسلام:

ئەم کتێبە دانراوە بۆ وشیارکردنەوە لە فیتنە و ناشووبەکانی ئیبلیس، ترسێنەر لە دەردەسەری و نەهامەتیه‌کانی، ناشکراکار بۆ نادیارو شاراوەکانی، دەرخەری فیل و گزی و تەلەکەکانی.

خوای تەعەلاش بە بەخشنده‌ی خۆی یارمەتیده‌ری هەر راستگۆیه‌که‌ له‌ مەبەسته‌کانیدا.
ئەم کتێبەم کردووە بە سیازده‌ به‌شەوه‌ که‌ به‌ هەر هەموویه‌وه‌ چوارچیوه‌ی سەرلیش‌ئواندنه‌کانی ئیبلیس به‌ دەردەکه‌وێت، بۆیه‌ هەر که‌سیکی زرنه‌گ و زیره‌ک کاتی تیگه‌شت له‌و شتانه‌ی که‌ باسی ده‌که‌م، ئیتر سەرلیش‌ئواندنه‌کانی ئیبلیس‌یه‌ به‌ ته‌واوی بۆ پروون ده‌بیته‌وه‌، ئەوجا نه‌گه‌ر بریاری دا کاری پێ بکات ئیبلیس‌ه‌که‌ی به‌ته‌واوی لێی بێزارده‌بی‌ت، داواکارم خوای په‌روه‌ردگار به‌ پێی ویستی خۆم پێنومايم بکات و، راستیتیم پێشان بدات بۆ پێکانی ئەوه‌ی مەبەستمه‌.

به شی یه که م

فه‌رماندان به هه‌میشه له گه‌ل بوون و په‌یوه‌ستبوون

به سوننه‌ت و کۆمه‌لی موسلمانانه‌وه:

عن ابن عمر أنَّ عمر بن الخطاب _ رضي الله عنهما _ حَظَبَ بِالْجَابِيَةِ^(۳۳)، فقال: قام فينا رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _، فقال:

((مَنْ أَرَادَ مِنْكُمْ مَجْبُوحَةَ الْجَنَّةِ فَلْيَلْزِمِ الْجَمَاعَةَ، فَإِنَّ الشَّيْطَانَ مَعَ الْوَاحِدِ، وَهُوَ مِنَ الْاِثْنَيْنِ أَبْعَدُ))^(۳۴). واته له (ابن عمر) هوه فه‌رموویه‌تی: (عمر) ی کۆری (خطاب) _ خوای لسی پازی بیّت _ له (الجابیة) وتاریکی خۆتنده‌وه فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له نیتومانداه‌ستاو، فه‌رمووی:

((هه‌ر که‌سیکی ئیوه نه‌گه‌ر ناوه‌راستی به‌هشتی ویست، با هه‌میشه له گه‌ل کۆمه‌لی موسلماناندا بیّت، چونکه شه‌یتان له گه‌ل تاکدایه‌و، له دووانیشه‌وه زۆر به دووره)).

وعن ابن مسعود قال: خطَّ رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ خطأً بيده، ثم قال:

((هذا سبيلُ الله مستقيماً)).

۳۳ _ ناوی شوێنیکه.

۳۴ _ أخرجه أحمد (۲۶/۱)، وابن حبان (۲۲۸۲)، والطيالسي (ص۷)، وأبو يعلى (۱۴۱) "من طريق عبد الملك بن عمير عن جابر بن سمرة عن عمر مطولاً. قلت: وفيه عنعنة عبد الملك بن عمير، وقد توهم المعلق على ((مسند أبي يعلى)) أنه صرح بالتحديث عنده، وليس به!

وأخرجه أحمد (۱/ ۱۸)، والترمذي (۲۱۶۶)، والحاكم (۱/ ۱۱۲)، وابن أبي عاصم (۸۸) "من طرق عن محمد بن سقوة عن عبد الله بن دينار عن ابن عمر عن عمر به.

وسنده صحيح.

وللحديث طرق أخرى لا مجال لسردها.

قال: ثم حَطَّ عن يمينه و شماله، ثم قال:

((هذه السُّبُلُ ليس منها سبيلٌ إلا عليه شيطانٌ يدعوا إليه))

ثم قرأ: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ ﴿الأنعام: ١٥٣﴾^(٣٥).

واته له (ابن مسعود) هوه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به دهستی هیلئیکی کیشاو، پاشان فهرمووی:

((نهمه ریځگهی راستی خوایه)).

(ابن مسعود) فهرمووی: پاشان به لای راست و به لای چه پی هیله راسته که دا چه ند

هیلئیکی تری کیشاو، فهرمووی:

((هیچ ریچکه یه کی نهم ریچکانه نییه مه گهر شهیتانیکی به سه ره وه یه و بانگه شهی بو

ده کات)).

پاشان نهم نایه تهی خوینده وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا﴾ واته (فهرمانی داوه که) بی

گومان نهمه ریځگای راستی منه که راست و دروسته ﴿فَاتَّبِعُوهُ﴾ که واته شوینی بکه ون ﴿وَلَا

تَتَّبِعُوا السُّبُلَ﴾ و شوینی ریچکه کانی تر مه که ون^(٣٦).

وعن ابن عمرو قال: قال رسول الله _ صلی الله علیه وسلم _ :

((لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أُمَّتِي كما أتى على بني إسرائيل، حَذَوِ النعلِ بالنعلِ، حتى إن كانَ مِنْهُمْ

مَنْ أَتَى أُمَّهَ عَلَانِيَةً “ لكانَ في أُمَّتِي مَنْ يَصْنَعُ ذَلِكَ، وإنَّ بني إسرائيلَ تَفَرَّقَتْ على ثَنَتَيْنِ

وسبعينَ مِلَّةً، وتَفَرَّقَتْ أُمَّتِي على ثلاثٍ وسبعينَ مِلَّةً “ كُلُّهُمْ في النَّارِ “ إلا مِلَّةً واحدةً)). _ .

قالوا: مَنْ هِيَ يا رسولَ الله ؟

قال: ((ما أنا عليه وأصحابي))^(٣٧)

٣٥ _ الحديث حسن، خرجته في تعليقي على ((اتباع السنن واجتناب البدع)) (رقم ٧) للضياء المقدسي.

٣٦ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی تهفسیری قورنان.

٣٧ _ حديث حسن، وله طرق و شواهد، وقد تكلمت عليها في جزء مفرد عنوانه: ((كشف الغمة عن

حديث افتراق الأمة)). يسر الله إتمامه.

واته له (ابن عمرو) هوه فەرموو یه تی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _
فەرموی:

((دَلْیابن به سەر ئومەتە کە ی منیشدا دیت وە کو چۆن به سەر (بنی اسرائیل) دا هات،
هە مبهری نەعل به نەعل، تا ئەو ناستە ی ئە گەر کە سیکیان هە بیت به ناشکرا له گەل
دا یکیدا جووت بوی، ئەوا له ئومەتە کە ی منیشدا کە سانیک دە بن ئەو کارە دە کەن، وە (بنو
إسرائيل) به سەر حە فتاو دوو دە ستە بەرە دا جیا بونە وەو، ئومەتە کە شەم به سەر حە فتاو سی
دە ستە بەرە دا جیا دە بیتە وە، هە موویان له ناگردان جگە له یە ک دە ستە بەرە ی)).

فەرموویان: ئەو ک ی یە ئە ی پیغه مبهری خوا ؟

نەویش فەرموی: ((ئەو ی من و هاو ئەلانی منی له سەر)).

وروی أبوداود فی ((سُنَّه))^(۳۸) من حدیث مُعَاوِیَۃِ بنِ أَبِي سُفْیَانَ “ أَنَّهُ قَامَ، فَقَالَ: أَلَا إِنَّ
رَسُولَ اللَّهِ _ صلی الله علیه وسلم _ قَامَ فِینَا، فَقَالَ:

((أَلَا إِنَّ مَنْ قَبْلَكُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ افْتَرَقُوا عَلَى ثَلَاثِينَ وَسَبْعِينَ مِلَّةً، وَإِنَّ هَذِهِ الْمِلَّةَ
سَتَفْتَرِقُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ: ثَلَاثًا وَسَبْعُونَ فِي النَّارِ، وَوَاحِدَةً فِي الْجَنَّةِ، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ، وَإِنَّهُ
سَيَخْرُجُ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ تُجَارَى بِهِمْ تِلْكَ الْأَهْوَاءُ كَمَا يَتَجَارَى الْكَلْبُ بِصَاحِبِهِ)).

واته پێشهوا (أبوداود) له ((سُنَّه)) کەیدا دە گێرێتە وە کە (مُعَاوِیَۃِ ی کور ی (أبی سُفْیَانَ)،
هە ستاو، فەرموی: ناگادار بن کە پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له نیتوماند
هە ستاو، فەرموی:

((ناگادار بن ئەوانە ی پێشتان له ئە هلی کیتاب به سەر حە فتاو دوو پێبازی ناینیداو
جیا بونە وە، ئەم ئومەتە ش به سەر حە فتاو سی دا جیا دە بیتە وە: حە فتاو دوویان له ناگردان،
یە کێکیشیان له بە هشتدایە، کە کۆمە لێ موسلمانانە، له ئومەتە کە شەدا قە ومانیک پەیدا

دهبن ههواو ئارهزوو به نێو جهسته یانهوه دهچی وه کو چۆن نهخۆشی هاریی سهگ به نێو جهستهی کهسی تووشبووه دهچی.

وعن عبدالله قال: الأقتصادُ في السُّنَّةِ خيرٌ من الاجتهادِ في البدعةِ^(۳۹).

واته له (عبدالله) هوه فهرموویهتی: خۆیهستنهوهو تهنها کردارکردن به سوننهت زۆر چاکتره له کۆشش و تهقه لاکردن له داهینراودا.

وعن أبي بن كعب قال: عليكم بالسبيل والسنة، فإنه ليس من عبدٍ على سبيلٍ و سُنَّةٍ ذَكَرَ الرحمنُ، ففاضتُ عيناهُ من خشيةِ الله، فتمسَّ النارُ، وإنَّ اقتصاداً في سبيلٍ و سنةٍ خيرٌ من اجتهادٍ في خلافٍ^(۴۰).

واته له (أبي) کۆپی (کعب) هوه فهرموویهتی: له سه رپڭای پاست و سوننهتی پیغه مبهری خوا بن _ صلی الله علیه وسلم _، چونکه هه ر بهندهیه که له سه رپڭای پاست و سوننهتی پیغه مبهری خوا بیته _ صلی الله علیه وسلم _ و یادی (الرحمن) بکاتهوهو، له ترسی خوی گه وره دا چاوه کانی فرمیتسک بریژن، نهوا ئاگری بهر ناکه ویته، وه خۆیهستنهوهو تهنها کردارکردن به رپڭای پاست و سوننهت زۆر خێدارتره له کۆشش و تهقه لاکردن له رپڭاگه لیکی دیکه ی پیچه وانیه ی رپڭای پاست و سوننهت.

وعن عاصمٍ عن أبي العالیة قال: علیکم بالأمرِ الأوَّلِ الذی کانوا علیه قبل أن یفترقوا. قال عاصمٌ: فحدَّثْتُ بهِ الحسنُ، فقال: قد نصَحَكَ واللّهُ وَصَدَقَكَ^(۴۱).

واته له (عاصم) هوه له (أبي العالیة) هوه فهرموویهتی: له سه ر کارو رپڭای پاستی یه کهم بن، که پیشینان له سه ری بوون، پیش جیا بوونه و یان.

۳۹ _ أخرجه الدارمي (۷۲/۱)، وغيره. وسنده صحيح.

وانظر تخریجه مطولاً في كتاب ((الجنة في تخریج كتاب السنة)) (رقم ۸۸۸) لابن نصر.

۴۰ _ الاثر " أخرجه أحمد في ((الزهد)) (ص ۱۹۶) مطولاً بسند حسن.

۴۱ _ أخرجه أبونعیم (۲/۲۱۸) بسند جيد.

(عاصِم) فەرمووی: ئەوەم بۆ (الحسن) گێڕایەوه، ئەویش فەرمووی: سوێند بە خوا نامۆزگاری کردوویت و پاستیشی لە گەڵدا کردوی.

وعن سُفْيَانَ قَالَ: يَا يُوسُفُ! إِذَا بَلَغَكَ عَنْ رَجُلٍ بِالْمَشْرِقِ أَنَّهُ صَاحِبُ سُنَّةٍ "فَابْعَثْ إِلَيْهِ بِالسَّلَامِ"، وَإِذَا بَلَغَكَ عَنْ آخَرَ بِالْمَغْرِبِ أَنَّهُ صَاحِبُ سُنَّةٍ "فَابْعَثْ إِلَيْهِ بِالسَّلَامِ"، فَقَدْ قَلَّ أَهْلُ سُنَّةٍ وَالْجَمَاعَةِ^(٤٢).

واتە لە (سُفْيَانَ) هە فەرمووی: ئەو یوسف! ئەگەر هەوالتی پێتایکت لە پۆژەهات پێگەشت کە شوێنکەوتووی سوننەتە، ئەوا سلاوی بۆ بنێرە، وە ئەگەر هەوالتی پێتایکیشت لە پۆژتاوا پێگەشت کە شوێنکەوتووی سوننەتە، ئەوا سلاوی بۆ بنێرە، چونکە خەڵکانی شوێنکەوتووی سوننەت و کۆمەڵی مۆسڵمانان کەم بوونەتەوه.

وعن أَيُوبَ قَالَ: إِنَّ مِنْ سَعَادَةِ الْحَدِيثِ وَالْأَعْمَى أَنْ يُوقَفَهُمَا اللَّهُ تَعَالَى لِعَالِمٍ مِنْ أَهْلِ سُنَّةٍ^(٤٣) وَاتە لە (أَيُوبَ) هە فەرموویەتی: ئەو پەڕی کامرانییە بۆ لاو و کەسانی ئەعجمی کە خۆی تەعالی پێنموویان بکات بۆ زانایەک لە شوێنکەوتووانی سوننەت. وعن سُفْيَانَ الثَّوْرِيِّ قَالَ: اسْتَوْصُوا بِأَهْلِ السُّنَّةِ خَيْرًا "فَإِنَّهُمْ غُرَبَاءُ"^(٤٤).

واتە یە کتر پاسبێرن بە ناگالیببون و چاودێریکردنی چاک بە خەڵکانی شوێنکەوتووی سوننەت، چونکە بێگانەن.

وعن يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الْأَعْلَى قَالَ: سَمِعْتُ الشَّافِعِيَّ يَقُولُ: إِذَا رَأَيْتُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ الْحَدِيثِ فَكَأَنِّي رَأَيْتُ رَجُلًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ^(٤٥).

واتە لە (يُونُسَ) ی کۆری (عَبْدُ الْأَعْلَى) هە فەرموویەتی: گوێبیستی نیمامی (الشافعی) یوم دەیفەرموو: ئەگەر پیاویک لە پیاوانی فەرموودەناس ببینم وەکو ئەو یە پیاویک لە هاوێلانی پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ بینیبیت.

٤٢ _ أخرجه اللالكاني (رقم ٥٠)

٤٣ _ أخرجه اللالكاني (رقم ١٠١).

٤٤ _ أخرجه أبو نعيم في ((الحلية)) (١٠٩/٩)، والبيهقي في ((مناقب الشافعي)) (٤٣٧/١).

٤٥ _ أخرجه أبو نعيم (١٠٩/٩) بسند صحيح.

وعن الجُنَيْدِ قَالَ: الطَّرْقُ كُلُّهَا مَسْدُودَةٌ عَلَى الْخَلْقِ " إِلَّا مَنْ اقْتَفَى أَثَرَ الرَّسُولِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ ، وَاتَّبَعَ سُنَّتَهُ ، وَلَزِمَ طَرِيقَتَهُ ، فَإِنَّ طُرُقَ الْخَيْرَاتِ كُلُّهَا مَفْتُوحَةٌ عَلَيْهِ " كما قال الله عزَّوجل: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ (الممتحنة: ٦) ﴿٤٦﴾.

واته له (الجُنَيْد) وهه ده لَيت: هه موو رَيتگاكان بهرامبهر به خه لَك داخراون، جگه لهو كهسانه شوينكه وتوو پيغه مبهري خوان _ صلى الله عليه وسلم _، شويني سوننه ته كاني ده كهون و، هه ميشه له سهر رَيتگا راسته كهى ده بن، چونكه هه موو رَيتگه خيرداره كاني به سهردا كراوه ته وه، وه كو نه وهى خواى تعالى فهرموويه تى: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ ﴾ سويند به خوا به راستى له پيغه مبهري خوادا _ صلى الله عليه وسلم _ بو نيوه ههيه ﴿ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ سهرمه شقى و پيشه وايه تى چاك (٤٧).

٤٦ _ الْحَبْرُ، أَخْرَجَهُ أَبُو نَعِيمٍ (١٠ / ٢٥٧)، وَالْخَطِيبُ فِي ((الْفَقِيهِ وَالْمُتَفَقِّه)) (١ / ١٥٠) بِسَنَدٍ صَحِيحٍ.

٤٧ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهى ته فسيروى قورنان.

بهشی دووهم

له زه مکردنی بیدعه و بیدعه چیاندا

عن عائشة _ رضي الله تعالى عنها _ قالت: قال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ :
((مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا مَا لَيْسَ فِيهِ " فَهُوَ رَدٌّ))^(٤٨).

واته له دایکه (عائشة) وه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا _
صلی الله علیه وسلم _ فهرمووی: ((هه رکهس لهم کاره ماندا شتیك دابهینیټ و تیايدا
نمیټ، نه ویستراوه و بهریه رچدراوه ته وه)).

عن أنس بن مالك عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال:
((مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي " فَلَيْسَ مِنِّي))^(٤٩)

واته له (أنس) ی کوری (مالک) وه له پیغه مبهری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _
فهرموویه تی:

((هه رکهس ده سته رداري سوننه ته کانم بیټ، له من نییه)).

وعن عبدالرحمن بن عمرو السلمي وحُجر بن حُجر قالَا: أتينا العرياضَ بنَ ساريةَ _ وهو
من نزلَ فيه: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾^(٩٢) التوبة
_ ، فَسَلَّمْنَا، وَقُلْنَا: أَتَيْنَاكَ زَائِرِينَ وَعَائِدِينَ وَمُقْتَبِسِينَ، فَقَالَ عرياضُ:

صَلَّى بنا رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ الصُّبْحَ ذاتَ يومٍ، ثم أقبلَ علينا بوجهه،
فوعظَنَا موعظةً بليغةً " دَرَفَتْ منها العيونُ، وَوَجَلَتْ منها القلوبُ، فقالَ قائلٌ: يا رسولَ الله !
كأنَّ هذه موعظةٌ مودِّعٍ، فماذا تَعْهَدُ إلينا ؟ فقال:

٤٨ _ انظر ترجمته في (أتباع السنن واجتناب البدع) (رقم ٤).

٤٩ _ رواه البخاري (٤/١١)، ومسلم (١٤٠١).

((أَصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ، وَإِنْ عَبْدًا حَبِشِيًّا، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ بَعْدِي " فِسْرِي اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بَسَنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمَحْدَثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحْدَثَةٍ بَدْعَةٌ، وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(۵۰)

واته له (عبدالرحمن)ی کورپی (عَمَرُو السُّلَمِي) و (حُجَرِي) کورپی (حُجَر)هوه فهرموویان: چوینه خزمهتی (العرباض)ی کورپی (ساریه) _ که یه کیتک بسو له واندهی به هۆیهوه خوای تعالی نهم نایه تهی دابه زاند: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ﴾ وه تاوان له سهر نمو که سانهش نییه ﴿إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ که هاتنه لات (تهی محمد _ صلی الله علیه وسلم _ بۆ نهوهی (ولّاخیان) بۆ دابین کهیت و سواریان کهیت ﴿قُلْتُ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ﴾ گوتت ولّاخم دهست ناکهوی سوارتان بکهه (بۆ جیهاد)(۵۱)، سلاومان کردو، گوتمان: بۆ سهردانی و دیدهنی و لیوه رگرتن هاتوینه ته خزمهت، (عرباض)یش فهرمووی:

رۆژتیک پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نوژی به یانی بۆ کردین و، پاشان پرووی موباره کی تینکردین و، به نامۆژگاریه ک نامۆژگاری کردین، چاوه کان فرمیسیکیان دهپرشت و، دلّه کانیش دهترسان، بۆیه پیاویتک فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا ! نه مه له نامۆژگاری که سیتک دهچیت که بیهویت به جیمان بیلیت، به چ نامۆژگاریمان ده کهی؟ نهوه بوو فهرمووی:

((وه سیه تتان ده کهه به ترسان له سزای خواو، به گوینکردن و ملکهچی، با کویلهیه کی حه به شیش بیت، چونکه ههر کهس دواي من بۆیت، جیاوازیه کی زۆر به دیده کات، بۆیه پابه ندی سوننه ته کانی من و سوننه تی جینشینیه راستگو رینموکاره کانم بن له پاش مردنم، به توندی دهستی پیوه گرن و، به داننه بره ره کانیش قهپی پیداکهن، وه ههرگیز توخنی تازه داهیتانه کان مه بنه وه، چونکه ههر تازه داهیتیک بیدعهیه وه، هه موو بیدعهیه کیش گومپراه)).

۵۰ _ حدیث صحیح، خرّجه فی ((اتباع السنن واجتناب البدع)) (رقم ۲).

۵۱ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی تهفسیری قورنان.

وعن ابن مسعود قال: قال رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ :
 ((أنا فَرَطُكُمْ على الحوضِ، وَلِيُخْتَلَجَنَّ رجالٌ دوني، فأقولُ: يا رَبَّ ! أصحابي. فيُقالُ: إِنَّكَ
 لا تدري ما أُحْدِثُوا بعدَكَ)).
 أخرجاه في ((الصحيحين))^(۵۲).

واته له (ابن مسعود) هوه فرموویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _
 فرمووی:

((من بؤ سر حموزه که پیشکه وتوتان دهیم، پیاوانیکیش راده کیشرین و، له من
 دوورده خریته وه، بۆیه ده لیم: نهی په روه ردگارم ! هاوه لاثم. ده گوتریت: تۆ نازانی پاشی تۆ
 چیان داهیناوه)).

وعن سفیان الثوري قال: البدعة أحبُّ إلى إبليسَ من المعصية، المعصية يُتاب منها،
 والبدعة لا يُتاب منها^(۵۳).

واته له (سفیان الثوري) وه فرموویه تی: به لای ئیبلیس هوه بیدعه له سه ریچی
 خوشهویستره، چونکه سه ریچی ته وهی لیده کریت، به لاثم بیدعه ته وهی لی ناکریت.
 وعن الفضيل قال: إذا رأيت مبتدعاً في طريقٍ " فخذ في طريقٍ آخر، ولا يُرفع لصاحب
 نبعة إلى الله عز وجل عملٌ، ومن أعان صاحب بدعة " فقد أعان على هدم الإسلام (۵۴).

واته له (الفضيل) هوه فرموویه تی: نه گهر که سیکي بیدعه چیت له ریگایه کدا به دیکرد،
 نموا به ریگایه کی تردها بجۆ، وه خاوهن بیدعه هیچ کرده وه یکی بۆ لای خوای _ عزوجل _
 بعز نایته وه، هه رکه سیش یارمه تی خاوهن بیدعه یه ک بدات، به پراستی یارمه تی پۆخاندنی
 نیسلامی داوه.

۵۲ _ رواه البخاري (۸۰۴/۱۱)، ومسلم (۲۵۹۷).

۵۳ _ رواه ابن الجعد في ((مسنده)) (رقم ۱۸۸۵). وانظر كتابي ((الكشف الصريح عن أغلاط الصابوني
 في صلاة التراويح)) (رقم ۶۱)، طبع دار الهجرة _ الدمام.

۵۴ _ أخرجه أبو نعيم (۱۰۳/۸ _ ۱۰۴).

وسمعتُ رجلاً يقولُ للفضيل: مَنْ زَوْجَ كَرِيْمَتُهُ مِنْ فَاسِقٍ “ فقد قَطَعَ رَحِمَهَا. فقالَ له الفضيلُ:-

من زَوْجَ كَرِيْمَتِهِ من مبتدعٍ “ فقد قطعَ رَحِمَهَا، وَمَنْ جَلَسَ معَ صاحبِ بدعةٍ “ لم يُعْطَ الحكمةَ، وإذا عَلِمَ الله عزَّوجلَّ من رجلٍ أَنَّهُ مُبْغِضٌ لصاحبِ بدعةٍ “ رجوتُ أَن يَغْفِرَ له سيناتِه(٥٥).

قال المصنّف:-

وقد روي بعضُ هذا الكلامِ مرفوعاً.

واته گوییستی پیاویک بسوم به (الفضیل)ی ده فەرموو: هەرکەسێک کچەکی له پیاوخرایێک (فاسق) مارەبکات، ئەوا رایەڵی خزمايەتی بچراندوو. (الفضیل)یش پێی فەرموو:

هەرکەس کچەکی له کەسیکی بیدعەچی مارەبکات، ئەوا رایەڵی خزمايەتی بچراندوو، هەرکەسیش له گەڵ خاوەن بیدعەیه کدا دابنشیّت، دانایی پێنەدراوه، ئەگەر خۆی _ عزَّوجلَّ _ بزانیّت پیاویک رقی له خاوەن بیدعەیه ک دەبیّتەوه، ئەوا به هیوام له تاوان و خراپە کاریه کانی ببوریت.

فعن عائشة _ رضي الله عنها _ قالت: قال رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم: ((مَنْ وَقَرَ صَاحِبَ بدعةٍ “ فقد أَعَانَ على هَدمِ الإسلامِ)) (٥٦).

واته له دایکه (عائشة)وه فەرموویهتی: پێغه مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرموی:

((هەرکەس رێز له خاوەن بیدعەیه ک بگرتیت، بەراستی یارمەتی پۆخاندنی ئیسلامی داوه)).

٥٥ _ انظر ما قبله.

٥٦ _ حديث حسن إن شاء الله.

وقد أوردت الكلام في تخريجه، وجمع طرقه، والكلام عليها في جزء مفرد عنوانه ((اللمعة بحسن حديث: (مَنْ وَقَرَ صَاحِبَ بدعةٍ)))، يسر الله إتمامه.

★ زه‌مکردنی بیدعه و بیدعه‌چیان:

نه‌گەر که سێک بلیت: هه‌ستای به ستایشکردنی سوننه‌ت و، زه‌مکردنی بیدعه، باشه سوننه‌ت چی یه‌و، بیدعه چی یه، چونکه ئیمه ته‌ماشای ده‌که‌ین هه‌ر که سێکی بیدعه‌چی _ به بانگه‌شه‌ی ئیمه (فِي زَعْمَانَا) _ بانگه‌شه ده‌کات له شوێنکه‌وتووانی سوننه‌ته (٥٧)؟

وه‌لامه‌که‌شی نه‌وه‌یه: که سوننه‌ت له زماندا: پێگایه.

گومانی تێدا نییه که نه‌هلی نه‌قل و نه‌سه‌ری شوێنکه‌وتووی ناسه‌واری پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و، شوێنکه‌وتووی ناسه‌واری هاوه‌لانی به‌پێژ، خه‌لکانی به‌پراستی شوێنکه‌وتووی سوننه‌تن، چونکه له سه‌ر نه‌و پێگه‌یه‌ن که هێچ شتیکی تێدا دانه‌هێنرا، له پراستیدا سه‌رتاپای پرووداو و بیدعه‌کان پاش پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و هاوه‌لانی به‌ریابوو.

بیدعه‌ش: بریتیه له کرداریک که پێشتر نه‌بووه‌و، داهێنراوه.

به‌شی زۆری بیدعه‌کانیش به سه‌رپێچی و جیاوازیه‌ک دژ به سوننه‌ت ده‌وه‌سته‌نه‌وه‌و، به زیاده‌یه‌ک یا که‌م و کورتیه‌ک شه‌ریعه‌تی پێ جێبه‌جێ ده‌کریت، به‌لام نه‌گه‌ر شتیکی داهێنراو، دژ به شه‌ریعه‌ت نه‌بوو، وه شتیکی زیادیشی پێ نه‌خرايه سه‌ر شه‌ریعه‌ت، جه‌ماوه‌ری زانیانی پێشین به (کراهه‌) تیان داده‌ناو، خه‌لکیشیان له هه‌ر داهێنراویک دوورده‌خسته‌وه‌و، وه‌کو پارێزگاریه‌ک بۆ بنه‌رته‌ت، که شوێنکه‌وته‌.

٥٧ _ نه‌مه‌ش _ سوێند به‌خوا _ له نه‌ویه‌ری سه‌رسوڕماندایه، به‌لام نه‌گه‌ر لێکۆڵینه‌وت تێدا کردو، به‌مووردی له گه‌لیدا دووای، قسه‌ بێسه‌رویه‌ره‌کانی و، سه‌رنه‌که‌وتنی له نیازه‌کانیدا به ته‌واوی بۆت ناشکرا ده‌ییت و، نه‌گه‌ر به پێی تیگه‌یه‌شتنی پێشین بۆ قورئان و سوننه‌ت قسه‌کانیت پێوا، کرداری نابه‌جێ و پازاندنه‌وه‌ پووجه‌کانیت له سه‌ر لاده‌چیت.

وقال: زيدُ بنُ ثابتٍ لأبي بكرٍ عُمَرُ _ رضي الله عنهما _ حين قالَا له: اجمع القرآن _ :
 كيف تفعَلانِ شيئاً لم يفعَلهُ رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم؟ (٥٨).
 واته: (زيد)ی کوری (ثابت) به نیمامی (أبو بكر) و (عُمَر)ی فەرموو _ کاتی به (زيد)یان
 فەرموو: قورئان کۆکەرەو _ : چۆن کارێک دەکەن پێغەمبەری خوا _ صلى الله عليه وسلم _
 نەیکردبێت ؟

وعن أبي البَخْتَرِيِّ قال: أَخْبَرَ رجلٌ عبدَ الله بن مسعود أن قومًا يجلسون في المسجد بعدَ
 المغرب، فيهم رجلٌ يقول: كَبُرُوا اللهَ كذا وكذا، وسَبَّحُوا اللهَ كذا وكذا، واحمدوا اللهَ كذا وكذا.
 قال عبدُ الله: فإذا رأيتَهُم فَعَلُوا ذلك “ فَأَتَنِي، فَأَخْبِرَنِي بِمَجْلِسِهِمْ. فَأَتَاهُمْ، فَجَلَسَ، فَلَمَّا
 سَمِعَ ما يَقُولُونَ “ قَامَ، فَأَتَى ابنَ مسعودٍ، فجاءَ، وكانَ رجلاً حَديداً، فقال:
 أنا عبدُ الله بنُ مسعودٍ، والله الذي لا إِلَهَ غيرُهُ، لقد جِئْتُم ببدعةٍ ظُلُمًا، ولقد فَضَلْتُم
 أصحابَ محمدٍ علماً.

فقالَ عَمْرُو بن عُتْبَةَ: أَسْتَغْفِرُ اللهَ.

فقال: عليكمُ بالطريقِ، فالزموهُ، وَلَئِنْ أَخَذْتُم مِيناَ وشمالاً “ لَتَضِلَّنَّ ضَلالاً بعيداً (٥٩).
 واته له (أبي البَخْتَرِيِّ)وه فەرموو یه تی: پیاویک هەوالتی دایه (عبدالله)ی کوری (مسعود)
 کەوا قەومێک پاش شیوان لە مزگەوت دادەنیشن و، پیاویکیان تێدایه دەلێت: (الله أكبر)
 بلێن ئەوەندەو ئەوەندە، (سبحان الله) بلێن ئەوەندەو ئەوەندە، (الحمد لله) بلێن ئەوەندەو
 ئەوەندە.

(عبدالله) فەرمووی: هەركات بەدیتکردن ئەوەیان ئەنجام دەدا، وەرە بۆ لام و، هەوالتی
 دانێشتنە کایانم پێراگەینە. پیاوەکەش چوو لە لای ئەو کۆمەڵەو، دانێشت، کە بیستنی چ

٥٨ _ رواه البخاري (٩/٩) عن زيد مطولاً.

٥٩ _ وهو مروي بأسانيد ثابتة، وهو مخرج بالتفصيل في كتابي ((احكام المباني في نقض وصول التهاني))
 (ص ٥٥ _ ٥٨).

وانظر ((اتباع السنن)) (رقم ١٠) ففيه زيادة بيان.

ده‌لێن، هه‌ستاو، چوو هه‌مه‌تی (ابن مسعود)، شه‌ویش چوو له‌یان، (ابن مسعود)یش
پیاوێکی به‌جهرگ و توندو بوو، شه‌وه‌بوو فه‌رمووی:

من (عبدالله)ی کورپی (مسعود)م، سوێند به‌و خوایه‌ی که جگه‌ له‌و هیچ خوایه‌کی تر نییه
به‌هه‌ق، به‌ سته‌م شه‌م بیدعه‌یه‌تان هه‌تاوه‌و، خۆشتان له‌ هاوه‌لانی عه‌مد به‌ زاناته‌ر داده‌نێن.

بۆیه (عَمْرُو)ی کورپی (عُتْبَة) فه‌رمووی: داواکارم خوا‌ی گه‌وره‌ ببه‌خشیت.

(ابن مسعود)یش فه‌رمووی: به‌ پێگه‌ پاسته‌که‌دا به‌چن و، ده‌ستی پێوه‌ به‌گرن، نه‌گه‌ر
به‌پاست و چه‌پدا پۆشتن، ده‌لێابن گومرا ده‌بن به‌ گومرایه‌کی دوور.

★ راست پوشتن به ریگای شوینکه واتوانی سوننه تدا:

بۆمان پروونکردنهوه که پیشینی چاک خۆیان له هه موو بیدعهیه که ده پاراست، با شتیکی ناسایی بوایهو هیچیشی تیدا نه بوایه، بۆ نه وهی شتیکی نوێ دانه هیئن که پیشتر نه بویت.

کهچی چەندین شتی داهینراوی نوێ کاری پیکرا، که له گهـل شهـریعهـتا دژیهـیهـ که نهـبوون، زیادهـیهـ کیشی پی نهـدهـخرایه سهر شهـریعت، بۆیه کاریپیکردنی نهـوانهـیان به ناسایی دادهـنا، بۆ نموونه باسکراوه که خهـلک له پـهـمهـزاندان تـاک تـاک نوێزیان دهـکرد، پیاو ههـبوو نوێزی دهـکردو، کۆمهـلتیکیش به نوێزهـکی نهـو نوێزیان دهـکرد، نهـوهـبوو نیمامی (عمر) له سهر پیشهـوایهـتی (أبی) کوپی (کعب) _ خوای لی پازی بیـت _ کوپکردنهـوه، کاتیکیش چوهـه دهرهـوه، تهـماشای کردن، فهرمووی: نهـمه بیدعهیهـکی چاک بوو (٦٠)، چونکه نوێزی به کۆمهـل پـهـوایهـ (٦١).

بۆیه له پروانگهی نهـوهـوه که بۆمان باسکردن پروون دهـبیتهـوه که نهـهـلی سوننهـت پهـیرهـوکارن و، نهـهـلی بیدعهـش ناشکراکاری شتیکن پیشتر نهـبووه، هیچ بهـلگهـیهـ کیشیان بهـدهـستهـوه نییه، بۆیه خۆیان له پال بیدعهـکانیاندا شاردهـوته، نهـهـلی سوننهـتیش ریتباوهـری نهـو تاقمهـیان نهـشاردهـوتهوه، درکاندویانهـو، باسیان کردوه، بۆیه نهـهـلی سوننهـت وتهـکانیان ناشکرایهـو، و ریتباوهـریان بهـناویانگهـو، ناکام و دهرنهـنجامی چاکیش ههر بۆ نهـمان دهـبیـت.

عن المغيرة بن شعبة _ رضي الله عنه _ قال: قال رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ :
((لا يزالُ ناسٌ من أمتي ظاهرينَ حتى يأتِيَهُمُ أمرُ اللهِ وهُم ظاهرونَ)) .
رواه في ((الصحيحين)) (٦٢).

٦٠ _ رواه البخاري (٤/٢١٨).

٦١ _ ولزيادة التفصيل في هذه المسألة تراجع رسالة ((المصابيح في صلاة التراويح)) للسيوطي _ بتحقيقي، وكتابي ((الكشف الصريح عن أغلاط الصابوني في صلاة التراويح)).

٦٢ _ رواه البخاري (١٣/٢٤٩)، ومسلم (١٩٢١).

وقد قالَ محمدُ بنُ إسماعيلَ البخاريُّ: قالَ عليُّ بنُ المُدِيني: هم أصحاب الحديث (٦٣).
واته له (المُغِيرَةُ) كورپی (شُعْبَةُ) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویەتی: پێغه مبه‌ری
خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((بەردەوام کەسانێک لە ئومەتە کەم کاربە
شەرعە کەمی خوا دەکەن، تا ئەو کاتەی خوای تەعالی دەیانمریتێت هەر کاربە شەرعە کەمی
دەکەن)).

(محمدی کورپی (إسماعيل البخاري) فەرموویەتی: (علي) کورپی (المُدِيني) فەرمووی: ئەو
کەسانە فەرموودەناسان.

٦٣ _ ولاخينا الفاضل سليم الهلالي رسالة ((الآلئ المنشورة بأوصاف الطائفة المنصورة))، وهي تحت
الطبع.

* دابه‌شبوونی ئه‌هلی بیدعه :

عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: ((تَفَرَّقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، أَوْ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ، وَالنَّصَارَى مِثْلُ ذَلِكَ، وَتَفَتَرَقُ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً)) (٦٤).
قال الترمذي: هذا حديث صحيح.

واته له (أبي هريرة) وهـ _ خَوای لى پازى بىت _ فەرموویەتى: پێغه‌مبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی:

((جوله‌كه به سەر هەفتاو یەك كۆمەڵدا دابه‌شبوون، یا هەفتاو دوو، گاوه‌كانیش به هاوشیوهی ئەوهو، ئومەتەكەشم به سەر هەفتاو سێ كۆمەڵدا دابه‌ش دەبێت)).

ئەم فەرموودەیه‌مان له به‌شى پێشوو دا باس کردو، تیایدا هاتوو:

((كُلُّهُمْ فِي النَّارِ، إِلَّا مِلَّةٌ وَاحِدَةً)).

واته ((هەموویان له ناگردان، جگه له یەك كۆمەڵ)).

قالوا: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟

واته گوتیان: ئەوه کامیانە ئەى پێغه‌مبەرى خوا؟

قال: ((مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي)).

فەرمووی: ((ئەوهی من و هاوه‌لانی منى له سەر)).

ئەگەر گوترا: نایا ئەم كۆمەڵانە ناسراون؟

وه‌لامەكەى ئەوهیه كه ئیمه جیاپوونەوهو، بنه‌رەتى كۆمەڵەكان دەناسین، هەر تابه‌یه‌كیش لهم كۆمەڵانە دابه‌شبوون و بوون ژماره‌یه‌ك كۆمە‌لى تروه، ئەگەرچى ناو و پێباوه‌رى ئەم كۆمە‌لەمان به ته‌واوى بۆ ڕوون نه‌بۆته‌وه، له بنه‌رەتى ئەو كۆمە‌لەمانى بۆمان ناسكرا‌بووه: (الْحَرَوِيَّةُ)، (الْقَدَرِيَّةُ)، (الْجَهْمِيَّةُ)، (الْمُرْجَانِيَّةُ)، (الرَّافِضِيَّةُ)، (الْجَبَرِيَّةُ).

هەندێ له زانایان فەرموویانە: بێهەتی کۆمەڵە گومراکان ئەم شەش کۆمەڵەن و، هەر یەکێک لەو شەش کۆمەڵەش دابەشبوون و، بوون بە دوازدە کۆمەڵی ترەو، بەو جۆرە بوون بە هەفتادوو کۆمەڵ (٦٥).

ئەو هەبوو (الحرورية) کان بوون بە دوازدە کۆمەڵەو:

یەکەمیان (الازرقية)، گوتیان: هیچ کەسێک ناسین باوەردار بیت، وە خەلکی قیبلەشیان بە کافر دانا، جگە لەو کەسانەی گوتراوەی گوتراوەکانیان دەبن.
(الإباضية)، گوتیان: هەرکەس کوێرایەتی گوتراوەکانمان بیت، باوەردارەو، هەر کەسێش پزوی وەرگێرا دووروو (٦٦).

(الثعلبية)، گوتیان: خۆی تەعالی نە قەزای کردو، نە تەقەدیر.

(الحازمية)، گوتیان: نازانین ئیمان چی یە ؟ ، وە هەموو خەڵک بەهەمانەدارن (الخلق کلهم معنورون).

(الخلقية)، وایان پادەگەیاندا کە هەرکەس واز لە (جهاد) بێت پیاو بیت یا ژن، کافەر.
(الکرمية)، گوتیان: بۆ هیچ کەسێک نییە دەستی بەر کەسێکی تر بکەوێت، چونکە نازانیت کامە پاک و کامە پیسە، پێویستە لە گەڵیشیدا نەخوات، تا تەوێ دەکات و، خۆی دەشوات.

(الکثرية)، گوتیان: پێویستە هیچ کەس مالا و سەروەت و سامانی بە کەسێکی تر نەدا، چونکە پێدەچێت شایستەیی نەبێت، بەلکۆ لە زەویدا پەسەندی دەکات، تا ئەو کاتەی کەسانی شوێنکەوتووی هەق بەدەردەکەون.

٦٥ _ لە گێڕانەوهی ناوەکانیاندا وێکنەچوون و جیاوازی هەیە، بۆ زیاتر شارەزابوون بگەرێتو: ((مقالات الاسلاميين)) للأشعري، و ((البرهان في معرفة عقائد أهل الأديان)) للسكسكي الحنبلي، و غیرەها.

٦٦ _ لەم سەردەمەشدا دەستیان دایە بلۆکردنەوهی بێڕاکیان و، هەستان بە چاپکردنی کتێبەکانیان و، بێستنی چەندەها کونفرانس بۆ جێگیرکردنی کۆڵەکانی پێتیاوەریان.
بە خەلکی شوێنکەوتووی سوننەت وریایان بن.

(الشُّمْرَاخِيَّةُ)، گوتیان: دهست بهرکهوتنی ژنانی بیگانه هیچی تیدا نییه (٦٧) چونکه ریحانه (ریاحین).

(الْأَخْنَسِيَّةُ)، گوتیان: له پاش مردن هیچ شتیک به مردوو ناگات، نه خه یرو نه شمپ.
(المُحْكَمِيَّةُ)، گوتیان: هه رکس دادپرسی لای به دیهینراویکی خوی گهوره بکات، کافر ده بیت (من حاکم إلى مخلوق، فهو كافر).

(المعتزلة من الحرورية)، گوتیان: به گومانین له کاری (علي) و (معاوية)، بۆیه له ههردوو کۆمهله که دورده کهوینهوه.

(الْمَيْمُونِيَّةُ)، گوتیان: هیچ پێشهوایه که نییه مه گهر به ره زابوونی لایهنگر و خۆشهویستانان (لا إمام إلا برضا أهل محبتنا).

(القدرية) ش دابه شبوون و بوون به دوازده کۆمهلهوه:

(الأخرية): بانگهشهی نهو هیاں ده کرد که مه رجی دادپهروهی بۆ خوا نهو هیه که خاوه ندیتی کاروباری بهنده کان بداته دهستی خۆیان و، پێگری بکات له نیتوان بهنده کان و سه ریچیه کانیاندا (زعمت أن شرط العدل من الله أن يملك عباده أمورهم، ويحول بينهم وبين معاصيهم).

(الثنوية): وایان راده گه یاند که خهیر له خواوهیهو، شه پێش له ئیبلهسهوه.
(المعتزلة): بانگهشهی نهو هیاں ده کرد که قورئان مخلوقه، له بینینیش نکۆلیان ده کرد (هم الذين قالوا بخلق القرآن، وجحدوا الرؤية).

(الکيسانية): نهوانه که گوتیانه: نازانین نه که دهوانه له خواوهیه یا له بهندهوهیه؟
ناشزانین پاش مردن خه لکی پاداشت ده درینهوه یا سزا ده درین (لا ندري هذه الأفعال من الله أم من العبد؟ ولا نعلم أئشابُ الناس بعد الموت أو يعاقبون؟)
(الشَّيْطَانِيَّةُ)، گوتیان: خوی گهوره شهیتانی نه خولقاندووه.

٦٧ _ له م سهرده مه شدا نه دمامانی ((حزب التحریر)) هاوشیوایه تیان ده کهن و، پێگه یان بهوه داوه، له وهش گهوره تر. له نامیلکهیه کیشمدا به ناوی ((المقالة الغراء في حكم مصافحة النساء)) درێژه پێدانینکی وردی تیدایه.

(الشَّرِیکِیَّةُ)، گوتیان: هەر هه‌موو خراپه‌کان به قه‌ده‌رو چاره‌نووسه جگه له، کوفر.
(الْوَهْمِیَّةُ)، گوتیان: کرده‌وهی به‌دی‌هێنراوانی خوای تعالی و گوفتاریان زاتی نییه،
هه‌روه‌ها چاکه‌و خراپه‌ش زاتی نییه (لیس لأفعال الخلق و کلامهم ذات، ولا للحسنه والسیئه
ذات)

(الرَّأُونْدِیَّةُ)، گوتیان: هەر کیتابی‌ک له لایه‌ن خواوه دابه‌زینرابی‌ت، کرده‌وه‌پیکردنی هه‌قه،
(ناسخ) بَیت یا (منسوخ).

لِإِثْرَةٍ، وایان راده‌گه‌یاند که هه‌رک‌ه‌س سه‌رپێچی بکات و، پاشان ته‌ویه بکات،
ته‌ویه‌که‌ی قبول نای‌ت.

(النَّاكِثِيَّةُ)، وایان راده‌گه‌یاند که نه‌و که‌سانه‌ی په‌یمان پێدانه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوایان _
صلی الله علیه وسلم _ شکاند، هیچ تاوان‌پێکیان له سه‌ر نییه (زعموا أَنَّ مَنْ نَكَثَ بَيْعَةَ
رَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ).

(القَاسِطِيَّةُ)، ویستنی دونیا‌یان له وازه‌ینان و نه‌ویستنی به چاک‌تر دانا.
(النَّظَامِيَّةُ)، شوینی (إبراهيم النَّظَّام) که‌وتن له‌و گوفتاره‌یدا که ده‌لێ‌ت: هه‌رک‌ه‌س
بانگه‌شه‌ی نه‌وه بکات خوا شتی‌که ، کافره (مَنْ زَعَمَ أَنَّ اللَّهَ شَيْءٌ، فَهُوَ كَافِر).

(الْجَهْمِيَّةُ) ش جیا‌بوونه‌وه‌و بوون به دوا‌زده کۆمه‌له‌وه:
(الْمُعْطَلَةُ)، وایان راده‌گه‌یاند که نه‌وه‌ی خه‌یالی (وَهَم) مرۆ‌فی بۆ بجیت، (مخلوق)ه،
هه‌رک‌ه‌س‌یش بانگه‌شه‌ی نه‌وه بکات که خوا ده‌بینریت ، کافره.

(الْمَرْسِيَّةُ)، گوتویانه: زۆریه‌ی سیفات‌ی خوای تعالی (مخلوق)ه.
(الْمُتَزِمَةُ) (٦٨)، گوتویانه خوای _ سب‌حانه و تعالی _ له هه‌موو شو‌نێ‌ک‌دا‌یه (٦٩).

٦٨ _ وفي نسخة أخرى من هذا الكتاب: ((الملتزمة)).

٦٩ _ نه‌مه بیروباوه‌ری زۆریه‌ی خه‌لکی ناسای به _ نه‌مرۆ _ هه‌روه‌ها که‌سانێ‌کی تایبه‌تیش _ زۆر
بمداخه‌وه _ به‌لام بیروباوه‌ری‌کی بۆگه‌نه به گه‌وره‌ترین بۆگه‌نی، راستیش نه‌ویه که خوای تعالی له
سه‌رووی ناسانه‌کانه‌وه‌یهو به‌سه‌ر به‌دی‌هێنراوانی خۆیدا به‌رزه.

وفي رسالة ((نصيحة الإخوان...)) لأبن شيخ الحزامين تفصيل جيد فيها فلتراجع _ بتحقيقي.

(الْوَارِدِيَّةُ)، گوتویانه: همرکەس پەرودەدگاری بناسیت ناچیتە ئاگرەو، هەرکەسیش بچیتە ئاگرەو، هەرگیز دەرچوونی نابیت.

(الزُّنَادِقَةُ)، گوتویانه: بۆ هیچ کەس نییە پەرودەدگاریک بۆ خۆی جیگیر بکات، چونکە جیگیرکردن بەدینایەت تەنها پاش ئەوێ کە هەستەکان پەیی دهن و، ئەوێش هەست پەیی بەریت خوا نی یەو، ئەوێش پەیی نەبریت جیگیرناکریت (لیس لاحد أن یثبت لنفسه ربا، لأن الإثبات لا یكون إلا بعد إدراك الحواس، ومایدرکە الحواس فلیس بآله، وما لا یدرک لا یثبت).

(الْحَرْقِيَّةُ)، بانگەشە ئێوەیان دەکرد کە کافر یەك جار ئاگر دەیسوتیتیت، پاشان بە هەتا هەتای بە سوتینراوی دەمیئتەمو، هەست بە گەرمی ئاگرە کە ناکات.

(المَخْلُوقِيَّةُ)، وایان رادەگەیاندا کە قورئان (مخلوق)ە.

(الفَانِيَّةُ)، وایان رادەگەیاندا کە بەهشت و دۆزەخ نامیتن (۷۰)، کەسی واشیان هەبوو دەیگوت: هیتشتا نەخولقیتراون.

(المُغْبِرِيَّةُ)، دانیان بە پیغەمبەراندانە ئاوەو، گوتویانه: لە راستیدا ئەوانە تەنها فەرمانڕەوان (حکام).

(الوَاقِفِيَّةُ)، گوتویانه: نەدەلێن قورئان (مخلوق)ەو، نەشدەلێن (مخلوق) نییە.

۷. _ لە مەسەلە نەمانی ئاگردا گومان و ئاروونی هەیە، بە ئاستیک وایکردوو کەسانیکێ بانگەشەکاری زانست و خەلکانی شوێنکەوتوی هەواو ئارەزوو بەرامبەر بە پیشەوا (ابن تیمیە) خۆتندکارە کە (ابن قیم) قسە بکەن و، تۆمەتی کوفرو سەلتیکدانیان بەدەنە پال، بەبێ خۆیاراستن لە تاوان و بەبێ ترس.

۷۲ _ نہمہ دستموازیہ کہ لہ لایمن پیشینی چاکوہ _ رضوان اللہ علیہم _ نہ گوتراوہ، نہ گرجی بہ رواہت دژکاری تیدا بہ دینا کرت.

(المُسْتَثْنِيَّةُ)، نكۆلێی جگه كوردنیان (الاستثناء) له نیماندا ده كرده.
(المُشَبَّهَةُ)، ده لێن: خوا چاویکی ههیه وهكو چاوی من و، دهستیکیشی ههیه و كو دهستی من.

(الحَشَوَةُ)، يهك حوكمیان بۆ هه موو فهرموده كان داناوه، بۆیه به لایانهوه وازلێهێنهری سوننه ته كان وهكو وازلێهێنهری فهرزه كانه (جعلوا حكم الأحاديث كلها واحداً، فعندهم أنَّ تارك النفل كتارك الفرضي).

(الظَّاهِرَةُ)، نه مانه نكۆلێ له (قياس) ده كمن (۷۳).
(البِدْعِيَّةُ)، يه كه م كه سانیك بوون كه داهێنراویان له م ئومه ته دا به ديهێنا.

(الرَّافِضَةُ) ش دابه شبوون و بوون به دوا زده كۆمه له وه:
(الْعَلَوِيَّةُ)، گوتویانه: په یامه كه بۆ (علی) بوو، به لām (جبریل) به هه له دا چوو.
(الْأَمْرِيَّةُ)، گوتویانه: (علی) هاویه شی (محمد) ه _ صلی الله علیه وسلم _ له په یامه كه یدا.

(الشَّيْعَةُ)، گوتویانه: (علی) _ خوی لێ رازی بیته _ پاسپیرو جینشینی پیغه مبهری خوا به _ صلی الله علیه وسلم _ له پاشیداو، ئومه تیش كه گفتیان دایه يه کێکی تر کوفریان کرد.

(الإِسْحَاقِيَّةُ)، گوتویانه: پیغه مبهرایه تی هه میشه يهك له دوا ی يه كه تا رۆژی قیامهت و، هه ركه سیكیش زانستی (أهل البيت) بزانیته، پیغه مبه ره.
(النَّأُوْسِيَّةُ)، گوتویانه: (علی) چا کترینی نه م ئومه ته یه و، هه ركه س يه کێکی تر له و به چا کتر دابنیت، کوفری کردووه.

۷۳ _ دانانیان له كۆمه لی (المرجئة) دا، به هۆی نه و خه سه له ته وه، پتو یستی به تپروانی نی زۆتر هیه، راستیش _ إن شاء الله _ پیچه وانده ی نه وه یه و، له شوێنكه وتووانی سوننه تن، به لām له هه ندێ (جزئیات) دا به هه له دا چوون. وانظر ترجمة مؤسس المذهب: أبوداود الظاهري من ((سير أعلام النبلاء)) (۹۷/۱۳). وكذا ترجمة حامل لوائه ورافع رايته: ابن حزم الأندلسي. من ((السير)) (۱۸۴/۱۸) أيضاً.

(الإماميَّة)، گوتویانه: نهم دونیا به بهی پِشهوایه كه له نهوهی (حسین) نابیت و، (جبرائیل) پِشهوایه ده ناسیت، بۆیه نه گهر پِشهوایه كه مرد، یه كینکی تر وه كو خۆی له جینگهی داده نیت.

(الیزیدیَّة)، گوتویانه: کورانی (حسین) ههره موویان پِشهووان له نوێژه کاند، بۆیه همرکات یه کینکیان به دیکرا، نوێژی پشتی هیچ که سیکی تر شیوا نابیت، چاک و خراپان. (العباسیَّة)، بانگهشی نهوهیان ده کرد که (عباس) له هه موو کهس شایسته تره به جینشینی.

(المتناسخَةُ)، گوتویانه: گیانه کان ده گوێز ریتوه له لهشی که سیکه وه بۆ لهشی یه کینکی تر، بۆیه نه گهر چاکه کاریوو، گیانی ده رده چیت و، ده چیت لهشی یه کینکه وه به ژیا نی نهو نمشه به ختیار ده بیت و، نه گهر خراپه کاریش بوو، گیانی ده رده چیت و ده چیت لهشی به دیه تیراویکی خواوه به ژیا نی نهو له شه به دبخت ده بیت.

(الرَّجْعِيَّةُ)، وایان راده گیاند که (علی) و هاوه لانی بۆ دونیا ده گهر پنه وهو، توله له دوژمنه کانیان ده که نه وه.

(اللاعنيَّةُ)، نهوانه که نه فرین له (عثمان) و، (طلحة) و، (الزُّبَيْرُ) و، (معاوية) و، (أباموسی) و، (عائشة) و، کهسانی تیش ده کهن _ خویان لی پازی بیت _ . (الْمُتَرْبِّصَةُ)، خویان به جل و بهرگ و سهروسیمای خواپه رستانه وه ده چواند، له هه موو سهرده میکدا پیاویکیان داده مه زراند که کاروباریان بۆ نهو ده گهر پنده وه، وایان راده گیاند که (مهدي) نهم نومه تهیه و، نه گهر بهر دایه، پیاویکی تریان داده مه زراند.

(الجبزِيَّةُ) ش دابه شبوون و بوون به دوازده گو مه له وه:

(الْمُضْطَرِبَةُ)، گوتویانه: ناده می هیچ کرده وه به کی نییه، به لکو خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ههر هه مووی ده کات (لا فعل للآدمي، بل الله _ عَزَّوَجَلَّ _ يفعلُ الكل).

(الأفعاليَّةُ)، گوتویانه: کرده وه مان ههیه، به لام دهسته لتمان به سه ریدا ناشکیت، له پاستیدا نیته وه کو ناژلین، به ههبل لیتمان ده خوړن.

(الْمَفْرُوعِيَّةُ)، گوتیان: هەر هەموو شتەکان بەدیھێنران و، نیستاش هیچ بەدیناھێنریت.
(النَّجَّارِيَّةُ)، وایان رادەگەیاندا کە خوای گەورە سزای بەندەکانی دەدات لە سەر کردەوێکی
خۆی، ئەک لە سەر کردەوێکی خۆیان (زَعَمْتُ أَنَّ اللَّهَ يَعْذِبُ النَّاسَ عَلَى فَعْلِهِ، لَا عَلَى
فَعْلِهِمْ).

(الْمَنَانِيَّةُ)، گوتیان: پەيوەندیت بەوێ هەبێ کە بە دلتداو دی و، ئەوێ نەبەجام بەدە کە
چاوەروانی خەیری لێدەکەیت.

(الْكَسْبِيَّةُ)، گوتیان: بەندە نە پاداشت بەدەست دەھێنیت و نەسزا .
(السَّابِقِيَّةُ)، گوتیان: ئەو کەسێ ئارەزووی لێ یە با کردەوێ چاک بکات، ئەو کەسەش
ئارەزووی لێ نیە با کارنەکات، چونکە کەسێ بەختیار تاوانەکانی زیانی پێ ناگەيەنیت و،
بەدبەختیش چاکەکانی سوودی پێ ناگەيەنیت.

(الْمُحْبَبِيَّةُ)، گوتیان: هەرکەس کاسی خۆشەویستی خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ بنوشت، هەر
هەموو پایەکانی ترو نەبەجامدانیان لە سەری دەکەوێت.

(الْخَوْفِيَّةُ)، گوتیان: هەرکەس خوای تەعالای خۆشویست، ئەوا ترسی لێ ناییت، چونکە
خۆشەویست لە خۆشەویستەکە ناترسیت.

(الْحَسْبِيَّةُ)، گوتیان: دنیا لە نێوان بەندەکاندا یەکسانە، هیچ بە سەردابوونیکیان (تفاضل)
لە نێواندا نیە سەبارەت بەوێ کە باوکە نادەم بە میرات بۆی بەجێھێشتوون (الدنيا بين
العباد سواء، لا تفاضل بينهم فيما وَرَّكُهُمْ أَبُوهُمْ أَدَمُ).

(الْمَعِيَّةُ)، گوتیان: کردەوێ لە نێمەوێو تواناشمان هەبێ (مَنْ أَلْفَعْلُ وَلَنَا الْأَسْتَطَاعَةُ)(٧٤).

٧٤ _ يُنظر تفصيل القول حول هذه الفرق في كتاب ((الملل والنحل)) للشهرستاني، و ((الفصل)) لأبن حزم، و ((الاعتصام)) للشاطبي، وغيرهما.

بهشی سی یهه

سه بارهت به وریاگردنه وه له ئازاوه کانی ئیبلیس و

پیلانه کانی

بزانه ناده می که دروستکرا، حمزو ناره زووکانشی تیدا پتکه پتکرا، به هۆمهوه چ له سوودمه ندیدایه بۆی ناماده ده کریت، توو به بوونیشی تیدا پتکه پتکرا، به هۆمهوه چ له زیانمه ندیدایه لیتی دوورده خریتهوه، نه قل و ژیریشی پتکرا وه کو نه ده به دهریک، بۆ نه وهی فرمانی دادپهروه ری پتکات له ههردوو لایه نه کهی سهروه که بۆی ناماده ده کریت و، لیتی دوورده خریتهوه. شهیتانیش دروستکرا وه کو هاندهریک، بۆ نه وهی هانیان بات که زیده پۆی بکمن، له ههردوو لایه نه کهی سهروه دا که بۆی ناماده ده کریت و لیتی دوورده خریتهوه، بۆیه پتکاته که سی ناقل و ژیر وریایی خۆی بکات لهو دوژمنه ی که دوژمنایه تی خۆی ناشکرا کردوه له زه مه نی باوکه ناده مه وه _ علیه الصلاة والسلام _، که هه موو ته مه نی خۆی به کارهیتاوه بۆ خراپکردنی بارودۆخی نه وهی ناده م.

خوای تعالی فرمانی داوه به وریابوونه وه لهو دوژمنه :

خوای تعالی فرموویه تی: ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ. إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۱۶۸).
واته ﴿وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ﴾ وه دوا ی هه نگاهه کانی شهیتان مه که مون ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ به راستی شهیتان دوژمنیکی ناشکراتانه ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ﴾ به راستی (شهیتان) فرمانتان پیده کات ﴿بِالسُّوءِ﴾ به تاوان ﴿وَالْفَحْشَاءِ﴾ و خراپه ﴿وَأَنْ تَقُولُوا﴾ له گه له هه له ستنی شتی وا ﴿عَلَى اللَّهِ﴾ به ده م خواوه ﴿مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ که نازانن (۷۰)

وقال تعالى: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾ ﴿البقرة: ۲۶۸﴾.
 واته ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ﴾ شهیتان ده‌تان ترسیتنی به هه‌زاری ﴿وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ﴾
 وه‌فرمانتان پیده‌دات به خراپه (۷۶).

وقال تعالى: ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ﴿النساء: ۶۰﴾.
 واته ﴿وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ وه‌شه‌یتان ده‌یه‌ویت ﴿أَنْ يُضِلَّهُمْ﴾ که گومپایان بکات ﴿ضَلَالًا
 بَعِيدًا﴾ به گومپایه‌کی دور له پاستی (۷۷).

قال تعالى: ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 وَيَصُدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ ﴿المائدة: ۹۱﴾.

واته ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ﴾ بێ گومان شه‌یتان هه‌ر نه‌وه‌ی ده‌وێ ﴿أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ
 الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ﴾ که دوژمنایه‌تی و کینه‌و رق بحاته نیتوتانه‌وه ﴿فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ به ه‌وێ
 تارق و قوماره‌وه ﴿وَيَصُدُّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ﴾ وه‌ به‌رگرتان بکات له یادو باسی
 خواو له نوێژکردن ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾ ده‌ی نا نیتوه واز ده‌هیتن (له‌و خراپانه) (۷۸).

وقال تعالى: ﴿إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ ﴿القصص: ۱۵﴾. واته به‌پاستی نه‌و (شه‌یتان)
 دوژمنی‌کی گومپاکه‌ری پروون و ناشکرایه (۷۹).

وقال: ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ
 السَّعِيرِ﴾ (الفاطر: ۶). واته ﴿إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ﴾ به‌پاستی شه‌یتان دوژمنی نیتویه
 ﴿فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا﴾ ده‌ی که‌واته نیتوه‌ش به‌ دوژمنی خۆتانی دابنێن ﴿إِنَّمَا يَدْعُو حِزْبَهُ﴾
 بێگومان نه‌و (شه‌یتان) تاقم و کۆمه‌له‌که‌ی بانگ ده‌کات ﴿لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾ بۆ
 نه‌وه‌ی بینه‌ هاوه‌لانی نا‌کری هه‌ل‌گه‌رساوی (دۆزه‌خ) (۸۰).

۷۶ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۷۷ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۷۸ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۷۹ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۸۰ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

وقال تعالى: ﴿وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ﴾ ﴿لقمان: ۳۳﴾. واته با شهیتانی فریودهر به
(بیانوی بهزهیی و لی بووردنی) خواتان خهله تینن (۸۱).

وقال تعالى: ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾
﴿یس: ۶۰﴾.

واته ﴿أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ﴾ نهی نهوه کانی ئادهم ئایا وه سیتم بۆ نه کردن ﴿أَنْ لَا
تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ﴾ که شهیتان نه پهرستن ﴿إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ﴾ چونکه به راستی شهیتان
دوژمنی ناشکرای نیوهیه (۸۲).

له قورئاندا گه لی نموونهی تریش بهم شیوه هه.

۸۱ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تفسیری قورئان.

۸۲ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تفسیری قورئان.

✱ وریاکردنه وه له نازاوه و پیلانه کانی ئیبلیس :

پێویسته بزانیته ئیبلیس که به سەرلێشێواندنی خهڵکهوه سەرقال بوو، خۆی به کهم کهس بوو کاره کانی لێشێواو، له دهقی ناشکرای فرمانکار به سجوود پرووی وهرگیراو، دهستی کرد به پتر هه بوونی چاکه (يُفَاضِلُ) له نێوان بناغهو بنه ماکاندا، ئه وه بوو گوتی: ﴿خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ (ص: ۷۶). واته چونکه منت له ناگر دروست کردوه به لام نمو له قور (۸۳).

پاشان له خوای داناو ته گبیرکار دهستی به په خنه گرتن کردو، گوتی: ﴿أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَنَا عَلَيَّ﴾ (الإسراء: ۶۲). واته: هه وایم به دهی بۆ پترزی ته مهت به سمر مندا داوه؟ (۸۴) نمو په خنه گرتنه فرییدا تا به خوای پهروهردگار بلیت نه وهی کردو ته هیهچ دانایهک نانوینییت، پاش نه وهش به فیزو خۆ گهوره نواندنه وه گوتی: ﴿أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ﴾ (ص: ۷۶). واته: (شهیتان) گوتی من لهو (نادهم) چاکترم (۸۵). ئه وه بوو سجوودی نه برد، بۆیه نمو نه فسهی خۆی که به نیازبوو گهورهیی پتبه خشیت به نه فرین و سزای خوای پهروهردگار سووک و پسوای کرد.

بۆیه هه رکات شهیتان مرۆفی فریوداو بۆی رازاندنه وه کاریکی خراپه نه نجام بات ، پتویسته بهو په ری وریابوونه وه ناگاداری خۆی بیت، نمو کاتهی که شهیتان فرمانی نه نجامدانی کاره خراپه به مرۆ ده دات با بلیت: له راستیدا که فرمانی کاره خراپه کهم پتده دهیت، ته نها به نیازی نامۆزگاریم بکهی که چون به هه وای ناره زووام بگهم ، باشه چون راستیتی نامۆزگاریکردنی که سیکێ وه کو تۆم بۆ پروون بیته وه، نه گهر تۆ توانای نامۆزگاریکردنی نه فسی خۆت نه بی؟ پاشان چون پروام به نامۆزگاری که سیکێ دوژمن هه بیت ؟ بۆیه لیم دوور به ره وه، چونکه قسه کانت له مندا هیهچ پتره ویکێ نییه.

۸۳ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورنان.

۸۴ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورنان.

۸۵ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورنان.

ما تركته حتى فرقتُ بينه وبين امرأته. قال: فيذنيه منه. أو قال: فيلتزمه، ويقول: نعم أنتَ)) (٨٧).

واته له (جابر)ی کورپی (عبداللہ)هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ فرموویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمووی: ((ئیبلیس عهرشی خۆی له سهر ئاو داده نیت، پاشان مهفرزه کانی به هه موو لایه کدا ده نیریت، پله و پایه دارترینیان به لای شهیتانه وه گه وره ترینیان له ئاژاوه گیریدا، یه کیکیان که دیتسه وه بۆ لای ده لیت: ئاوه هاو ئاوه هام کرد. ئه ویش ده لیت: هیچت نه کردوه. ده لیت: پاشان یه کیکی تریان دیت و، ده لیت: پیاهه کهم به جینه هیلدا تا جیا بوونه وهم خسته نیوان خۆی و خیزانه که یه وه. ده لیت: بۆیه له خۆی نزیکي ده کاته وه. یا ده لیت: دهستی له مل ده کات و ده لیت: تۆ چه ند چاکی)).

وعن جابر _ رضي الله عنه _ أَنَّ النَّبِيَّ _ صلى الله عليه وسلم _ قال: ((إِنَّ إِبْلِيسَ قَدْ يَسَّ أَنْ يَعْبُدَهُ الْمُصَلُّونَ، وَلَكِنْ فِي التَّحْرِيشِ بَيْنَهُمْ)) (٨٨).

واته له (جابر)هوه _ خۆای لی پازی بیت _ فرموویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرموویه تی: ((ئیبلیس ئاژومید بووه نوێژ خوێنه کان گوێژایه لی بن، به ئام ئاژاوه یان له نیواندا ده گیریت)).

وه ئاژاوه و پیلانه کانی شهیتان زۆرن، له م باره وه له دووتوی ئهم کتیبه دا چه ندین نمونه مان هینا وه ته وه که گوڤجای هر جیگه یه کی کتیبه کهن _ إن شاء الله تعالی _.

وه له بهر زۆری ئاژاوه کانی شهیتان و، ههستانی به گرتنی دهسته و داوێنی دله کان، بۆیه بیوهیی قورس و گرانه، چونکه ئیبلیس که کاری هاندانی سروشتی مرۆفه بۆ شوێنکهوتنی ئاره زووه کان، له راستیدا وه کو پرتهوی که شتییه کی لیژبووه ی لیدیت، که به خیرای به ره و خوار ده بیته وه.

٨٧ _ رواه مسلم (٢٨١٣) عنه.

٨٨ _ رواه مسلم (١٨١٢) عنه.

✱ پیراگه یاندنی خه ئك به وهی هه موو مروؤقیك شهیتانیکی له گه ئدایه :

عن عائشة زوج النبي _ صلى الله عليه وسلم _ أن رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _
خرج من عندها ليلاً " قالت: فغرتُ عليه، فجاء، فرأى ما أصنع، فقال:
((ما لك يا عائشة ؟ أغرتِ ؟)).
قلتُ: وما لي لا يغارُ مثلي على مثلك ؟
فقال: ((أو قد جاءك شيطانك ؟)).
قالت: يا رسول الله ! أو معي شيطانٌ ؟!
قال: ((نعم)).
قلتُ: ومع كلِّ إنسانٍ ؟
قال: ((نعم)).
قلتُ: ومعك يا رسول الله ؟!
قال: ((نعم، ولكنَّ ربِّي عزَّوجلَّ أعانني عليه، حتى أسلمَ)) (٨٩).
واته له خاتوو (عائشة)ی خیزانی پیغه مبهروه _ صلى الله عليه وسلم _ فەرموویەتی:
پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ شهۆیک لای من بوو، پاشان چوو دهره وه، خاتوو
(عائشة) فەرمووی: رهشکم پێبرد (فغرت)و، پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ که
هاتموه، منی بینی چ ده کهم، فەرمووی:
(((عائشة) چیه ؟ رهشکیتیت پێبردم ؟)).
گوتم: کهسیکی وه کو من چۆن رهشکیتتی به کهسیکی وه کو تو نابات ؟
فەرمووی: ((نایا شهیتانه کهت هاتووه بۆ لات ؟)).
گوتم: نهی پیغه مبهری خوا ! نایا شهیتانم له گه ئدایه ؟!

فهرمووی: ((به‌ئێ)).

گوتم: هه‌موو مرۆفێك شه‌یتانی له‌ گه‌ڵدایه ؟

فهرمووی: ((به‌ئێ)).

گوتم: تۆش شه‌یتانت له‌ گه‌ڵدایه ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ؟!

فهرمووی: ((به‌ئێ، به‌لام خوا یارمه‌تی داوم و شه‌یتانه‌که‌م موسلمان بووه)).

پێشه‌وا (الخطابي) فهرموویه‌تی: هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی فهرمووده‌که‌ ده‌گێڕنه‌وه ده‌ئێن: ((فَأَسْلَمَ)) واته‌ شه‌یتانه‌که‌م موسلمان بوو، به‌ شتوازی کاری پابردووی زمانی عه‌ره‌بی، جگه‌ له‌ (سُفیان‌)ی کورپی (عُیَیْنَه) که‌ ده‌ئیت: ((فَأَسْلَمَ)) واته‌ سه‌رفه‌راز ده‌بم، مه‌به‌ستی: له‌ شه‌ری شه‌یتانه‌که‌یه، ده‌شیفه‌رموو: شه‌یتان موسلمان نابێت.

شیخ فهرموویه‌تی: گوفتاره‌کانی (ابن عُیَیْنَه) چاکه‌، چونکه‌ ناسه‌واری تێکۆشانی مرۆفـ به‌ده‌رده‌خات بۆ دژایه‌تی و سه‌ریپ‌چیکردنی شه‌یتان، به‌لام فهرمووده‌که‌ی (ابن مسعود) ده‌ئێی گوفتاره‌کانی (ابن عُیَیْنَه) به‌ره‌رچده‌داته‌وه، به‌روانه‌ فهرمووده‌که‌ی (ابن مسعود):

عن ابن مسعودٍ يرفعُهُ:

((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا وَقَدْ وُكِّلَ بِهِ قَرِينُهُ مِنَ الْجِنِّ وَقَرِينُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ)).

قالوا: وَإِيَّاكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ؟!

قال: ((وَأَيَّايَ، وَلَكِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ أَعَانَنِي عَلَيْهِ، فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِحَقِّ)).

وفي رواية: ((فَلَا يَأْمُرُنِي إِلَّا بِخَيْرٍ)).

واته‌ له‌ (ابن مسعود) هه‌ _ خوای لێ پازێ بێت _ فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرمووی: ((هه‌ر یه‌کێك له‌ ئێوه یاوه‌ریك له‌ جن و یاوه‌ریکی فریشته‌شی پێسپێردراوه)).

گوته‌یان: تۆش ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ؟!

فەرمووی: ((منیش، بەلام خوای _ عَزُوجَلَّ _ یارمەتی دام و سەری خستەم سەریداو، جگە لە هەق فەرمانی شتی ترم پێناکات)).

لە (ریوایە)تێکی تریشدا: ((جگە لە خەیر فەرمانی شتی ترم پێناکات)).

شیخ فەرموویەتی: نیمامی (مسلم) تاك بۆتەوه لە (تخریج)کردنی فەرموودەكەداو (١٠)،
یوالەتی فەرموودەكە موسڵمانبوونی شەیتانەكان بەدەردەخات و، شیاوی پێتیچونی
گوفتارەكە دیکەش دەكات.

★ شهیتان به پیرهوی خوینی نهوی ئادهمدا دهروات:

عن صَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَيٍّ زَوْجِ النَّبِيِّ " قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مُعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أَزُورُهُ لَيْلًا، فَحَدَّثْتُهُ، ثُمَّ قُمْتُ لِأَنْقَلِبَ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي - وَكَانَ مَسْكَنُهَا فِي دَارِ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ - ، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - :

((عَلَى رِسْلِكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَيٍّ)).

فَقَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ !

قَالَ: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنَ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِّ ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَرًّا)) (٩١).

واته له (صفیة)ی کچی (حُیَی) خیزانی پیغه مبهری خواوه - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 فەرموویتە: پیغه مبهری خوا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - (اعتکاف)ی کردبوو، منیش شهو
 چوومه دیدەنی و، له گەلیدا دووام و، پاشان هەستام بگەرێتمەوه، ئەویش له گەلەمدا هەستا
 بمباتەوه - شۆینی نیشتەجیبوونی (صفیة) له مائی (أَسَامَةُ)ی کۆری (زید) بوو - ، دوو پیاو
 له پشتیوانان به لاماندا تیپه پربوون، که پیغه مبهری خویان - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
 به دیکرد پۆشتنه کهیان خیرا کردەوه، ئەوه بوو پیغه مبهری خوا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - پیتی
 فەرموون:

((له سەرخۆزنهوه، ئەمه (صفیة)ی کچی (حُیَی)یه)).

ئەوانیش گوتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) ئەی پیغه مبهری خوا !

بۆیه پیغه مبهری خوا - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - فەرمووی: ((شهیتان به پیرهوی خوینی
 بهنی ئادهمدا دهروات و، منیش ترسام گومانیکێ شەر به دلتانەوه بجیت)).

پێشهوا (الخطابي) فهرموويه‌تی: ئەو زانسته‌ی لێم فهرمووده‌یه‌وه ده‌ستگیر ده‌بێت ئەوه‌یه‌ که‌وا به‌ په‌سه‌ند دانراوه (استحباب) مرۆڤ له‌ ههر کارێکی نه‌ویستراو وریای خۆی بێت، که‌ ده‌میته‌ مایه‌ی تانه‌لێدان و به‌دگومانی، که‌ ده‌چێته‌ دڵه‌وه‌ به‌ خیاڵدا تێده‌په‌رێت، با که‌م و کوپری و چاکێتی خۆشی به‌رامبه‌ر به‌ خه‌ڵک به‌سه‌لێنێت، بۆ ئەوه‌ی له‌ ههر شتیکی گومانای خۆی پرزگار بکات.

هه‌روه‌ها لێم باره‌یه‌وه له‌ پێشه‌وا (الشافعي) ده‌گیرنه‌وه فهرموويه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ترسا شتیکی گومانای بکه‌وێته‌ دڵی ئەو دوو پیاوه‌، کوفر بکه‌ن، له‌ راستید پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ئەوه‌ی فهرموو وه‌کو به‌زه‌ی پیدا هاتنه‌وه‌یه‌ک به‌ هه‌ردووکیاندا نه‌ک بۆ خودی خۆی.

★ باسی په ناگرتن و قه ئا به ندی له شهیتانی نه فرهت لیکراو:

خوای تعالیٰ فرمانیداو به په ناگرتن و قه ئا به ندی له شهیتانی نه فرهت لیکراو له کاتی خویندنی قورئاندا.

فقال تعالیٰ: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ ﴿النحل: ٩٨﴾.
 واته ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾ (نهی (محمد _ صلی الله علیه وسلم _ کاتی ویستت قورئان بخویننی ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ په نا بگره به خوا له شهیتانی ده رکراو له به زه ی خوا^(٩٢)).

هده وه ها بۆ کاتی به ره به یانیش، خوای تعالیٰ فرموویه تی:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿الفلق: ١﴾ ... إلى آخر السورة.

واته: (نهی محمد _ صلی الله علیه وسلم) بلی: په نا ده گرم به دروستکاری بوونه وه (به ره به یان)^(٩٣).

بۆیه نه گهر خوای په ره دگار فرمانی خو پاراستنی به مروؤ دابیت له دوو کاره دا، نه ی بۆ شتیر نه بی چۆن بی.

عن أبي التَّيَّاحِ قَالَ: قُلْتُ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ خُنْبَشٍ: أَدْرَكَتَ النَّبِيَّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _؟ قَالَ: نَعَمْ.

قُلْتُ: كَيْفَ صَنَعَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ لَيْلَةَ كَادَتْهُ الشَّيَاطِينُ؟ فَقَالَ: إِنَّ الشَّيَاطِينَ تَحْدَرْتُ تِلْكَ اللَّيْلَةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ مِنَ الْأَوْدِيَةِ وَالشُّعَابِ، وَفِيهِمْ شَيْطَانٌ بِيَدِهِ شَعْلَةٌ نَارٍ، يُرِيدُ أَنْ يَحْرِقَ بِهَا وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _، فَهَبَطَ جَبْرِيلُ _ عَلَيْهِ السَّلَامُ _، فَقَالَ:

((يَا مُحَمَّدُ! قُلْ.

قَالَ: مَا أَقُولُ؟

٩٢ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی تفسیری قورئان.

٩٣ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی تفسیری قورئان.

قَالَ: قُلْ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَذَرَأًا وَيَرَاءَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ، “إِلَّا طَارِقًا يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ”(١٤).

قال: فَطُفِنْتُ نَارُهُمْ، وَهَزَمَهُمُ اللَّهُ تَعَالَى.

واته: له (أَبِي التَّيَّاح) هوه فەرمووێتی: به (عبدالرحمن) ی کۆپی (خُنْبَش) م گوت: به ژیاانی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ گهشتی ؟
فەرمووی: بەلێ.

گۆم: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ کرداری چۆن بوو ئەو شەوهی شەیتانەکان داویان بۆ نایهوه ؟ (عبدالرحمن) فەرمووی:
ئەو شەوه شەیتانەکان لە دۆڵ و مابەینی نێوان شاخەکانەوه دابەزێنە سەر پیغه مبهری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ ، شەیتانیکیان تێدا بوو گێژکی بەرزێ ئاگری بە دەستەوه بوو، دەیهوێست پرووی موبارەکی پیغه مبهری خوای _ صلی الله علیه وسلم _ پێ بۆتێت، ئەوه بوو (جبریل) _ علیه السلام _ هاته خوارهوهو، فەرمووی:
(ئەی محمد! بەلێ).

فەرمووی: چ بلیم ؟

فەرمووی: بەلێ: پەنا دەگرم بە وشە تەواوەکانی خوای پەرورەدگار لە شەپی ئەوهی بەدیھێناوه و دروستیکردووه هێناویەتیە بون و، لە شەپی ئەوهی لە ئاسمانەوه دادەبەزێ و لە شەپی ئەوهی بۆی سەردەکەوێ و، لە شەپی ئازاوەکانی شەو و ڕۆژ و، لە شەپی هەر شتێک بە شەو دێت، جگە لە بەشەو هاتووێک کە بەخەیر دێت ئەی رحمان)).

فەرمووی: بۆیە ئاگرەکیان کوژایهوهو، خوای تەعالی بەزاندنی.

٩٤ _ رواه أحمد (٣/٣١٩) بسندٍ صحيح.

وعزاه السيوطي في ((جمع الجوامع)) (٢/ رقم ٥١٠٨ _ ترتيبه) لابن أبي شيبة، والبزار، والحسن بن سفيان، وأبي زرعة، وابن مندة، وأبي نعيم في ((الدلائل)). وأورده (٣٩٨٠) من مرسل مكحول عند أبي شيبة. وترى ترجمه مفصلاً في كتابي: ((كفاية المطنن...)) الآتي ذكره.

وعن عائشة _ رضي الله عنها _ أن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ قال: ((إنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ، فيقولُ: مَنْ خَلَقَكَ؟ فيقولُ: اللهُ تبارك وتعالى. فيقولُ: فَمَنْ خَلَقَ اللهُ؟ فإذا وَجَدَ أَحَدُكُمْ ذَلِكَ “ فَلْيَقُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ ورسولِهِ، فَإِنَّ ذَلِكَ يَذْهَبُ عَنْهُ)).

واته: له خاتوو (عائشة) هوه _ خوای لئی پازی بیټ _ فەرموویەتی: پێغه مبه‌ری خوا _

صلی الله علیه وسلم _ فەرموویەتی:

((شەیتان دیتە لای یەکیکتان و، دەلیت: کێ بە دیه‌یتناوی؟ ئه‌ویش دەلیت: خوای _ تبارک و تعالی _.

نینجا دەلیت: باشه کێ خوای بە دیه‌یتناوه؟ بۆیه هه‌رکات یەکیکتان هه‌ستی به‌وه کرد، با بلیت: بروام به‌ خواو پێغه مبه‌ره‌که‌ی هیتناوه، ئیتر ئه‌وه‌ی لئی دوور ده‌که‌ویتته‌وه)).

وعن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ قال: كان رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ يُعوِّذُ الحَسَنَ والحُسَيْنَ، فيقولُ:

((أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ)).

ثم يقولُ:

((هَكَذَا كَانَ أَبِي إِبْرَاهِيمَ _ صلى الله عليه وآله وسلم _ يُعوِّذُ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ)).

أخرجاه في ((الصحيحين)) (٩٥).

واته: له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابشی پازی بیټ _ فەرموویەتی: پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ دوعای به‌ سه‌ر (حسن) و (حسین) دا _ خوایان لئی پازی بیټ _ ده‌خویندو، ده‌یفه‌رموو:

((په‌ناتان ده‌ده‌م به‌ وشه‌ پیرۆزو ته‌واوه‌کانی په‌روه‌ردگار له‌ هه‌موو شەیتان و جانه‌وه‌ریکی ژه‌هرداری زیانبه‌خش و، له‌ هه‌ر چاوێکی پیس و ئیڕه‌یی خوا)).

٩٥ _ رواه البخاري (٢٩٣/٦) وحده، وليس هو في ((صحيح مسلم)) كما قال المصنف. وانظر ((تحفة الأشراف)) (٤/١٤٥٠)، و((جامع الأصول)) (٤/٣٧٠).

((باوکه (ابراهیم)م _ صلی الله علیه وآله وسلم _ ناوہا دوعای پہناگرتنی بڑ
(اسماعیل) و (اسحاق) دہخوتند)).

(أبو بكر الأنباري) ده لیت: وشهی (الهامة) تاکی وشهی (الهوام) ه واته: هدر گیانه وه ریکي ژمهرداری زیان به خش، ده شگوتریت: بریتیه له هدر گیانه وه ریکي ویستی خراپه ی هه بیت. وشهی (اللامه) ش هدر وشهی (الملة) یه واته: واته پیسی نیره یی خواز، به لام پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ وشهی (اللامه) ی به کارهینا بۆ نه وهی له سهر کیشی وشهی (الهامة) بیت و، له سهر زمان سووکر بیت.

(مُطَرَّف) ده‌لَیّت: ته‌ماشام کرد، بینیم نه‌وه‌ی ئاده‌م له نیوان پیش ده‌ستی خوای
عَزَّوَجَلَّ و له نیوان نیبلیسدا فری‌دراوه، نه‌گهر خوای تعالی ویستی هه‌بی له هه‌له‌و تاوان
دوری خاته‌وه، نه‌وا دووری ده‌خاته‌وه، نه‌گهر وازی‌شی لی‌هێنا، نیلیس ده‌بیات.

له هەندى پيشيني چاك ده گيرنهوه كه به (خويندكاره كهى) فهرموويو: چ له شهيتان ده كهى نه گهر كردهوه خراپه كانى بۆ رازاندستهوه ؟ گوتى: بهرامبهرى تيدهكوشم و دوورى دهخه مه وه. گوتى: نه گهر گهرايه وه ؟ گوتى: ديسان بهرامبهرى تيدهكوشم و دوورى دهخه مه وه. گوتى: نه گهر گهرايه وه ؟ گوتى: ههر بهرامبهرى تيدهكوشم و دوورى دهخه مه وه. گوتى: نه مه دريژه ده كيشى، پيم بلى نه گهر به لاي رانيك مه ردا تيه پرپوى و، سه گه كهى ينت وه رى، يا په رينه وهى لى قه ده غه كردى، چ ده كهى ؟ گوتى: گيرۆدهى ده بم و، به پيتى توانام به ره لستى ده كه م. گوتى: نه مه دريژه ت پيده كيشى، به لام داواى يارمه تى له خاون مه ركه كان كه، لبت دوورده خاته وه !

بشزانه نمونه‌ی ئیبلیس له گه‌ڵ کهسانی له خواترس و کهسانی سه‌رلێشی‌واودا به هاو‌شێوه‌ی پیاویکی دانیش‌تووه خۆراکی له پێش ده‌ستدا بێت، سه‌گێکی به‌لادا تیپه‌ر بێت و، پنی بلیت: دوور به‌ره‌وه. سه‌گه‌که‌ش ب‌روات و، به‌لای یه‌کیکی دیکه‌دا تیپه‌ر بێت و خۆراک و گۆشتی له پێش ده‌ستدا بێت، هه‌رچه‌ند دووری خاته‌وه، جیگه‌که‌ی به‌ جینه‌ه‌بات، بۆیه

یه کهم وه کو کهسیکی له خواتر سه شهیتانی به لادا تیپه پ بیت، که تنها یادو زیکری خوای
به سه بۆ دوور خستنه وهی، به لām دووهم وه کو کهسیکی سەر لیشیواوه که شهیتان به جیی
ناهیلت، چونکه سهری لیشیواوه. په ناده گرین به خوا له شهیتان.

بهشی چوارهم

سه بارت به ماناگانی (التلبیس) و (الغُرور)

(التلبیس) واته: به ده رخستی نارهوا له شیوهی هه قدا، به لَام (الغُرور) جوړه نه فامیه که مرؤف والیده کات بیروباوه پری بۆگهن به تهواو و، خراپ به چاک دابنیت، هۆکاره کهشی ده گهریتتهوه بۆ بوونی گومانیک که نهوه دروست ده کات.

له راستیدا نیبلیس سر له موسلمانان ده شیوینیت به نه ندازی توانای خوێ و، نهو توانایه شی زیادو کهم ده کات، به گوێرهی هوشیاری و بیتاگایی و نه فامی و زانینی خه لک. ههروهها بزانه که دل له قه لایه که ده چیت، له سر نهو قه لایه دیواریک ههیهو، نهو دیوارهش چهند ده رگایه کی ههیهو، چهند شکاویه کی تیدایه، دانیشتوانه کهی نه قل و ژیری، فریشته کان هاتوو چۆی نهو قه لایه ده کهن، به ته نیشتی قه لاکهوه چهند مالیک ههیهو ههواو ناره زووی تیدایهو، شهیتانه کانیش به بی هیچ به ربه ستیک زوو زوو بۆ نهو مالانه ده چن، جینگ ههیه له نیوان دانیشتوانی قه لاکهوه دانیشتوانی نهو مالانه دا، شهیتانه کانیش به بعه دهوامی به چواره دوری قه لاکه دا ده سوپنهوه به نیازی بیتاگای پاسه وانه کهن بۆ نهوهی له ههمنی جینگ شکاوه کانهوه به پهنهوه، بۆیه پتویسته پاسه وان هه موو ده رگاگانی قه لاکه بناسیت که نه رکی پاراستنیانی پی سپێردراوه، له گه ل جینگ شکاوه کانیشدا، چاوتروکانیکیش له پاسه وانی سارد نه بیتتهوه که مته رخمی نه کات، چونکه دوژمن سارد نایتهوه.

پیاوتیک له پێشهوا (الحسن البصري) پرسى: نایا نیبلیس ده نویت ؟ نهویش فهرمووی: نه گهر بنووستایه ده حه ساینهوه.

نهو قه لایه به یادوزیکری خوای تعالی پروناک کراوه تهوه، به نیمان ده دره وشیتتهوه، ناوتنه به کی رۆشنی تیدایه وینهی هه موو شتیکی تیدا ده بینریت که به لایدا تیپهر ده بیت، سه رها شهیتان لهو مالانه دا دوو که ل زۆر ده کات، دیواری قه لاکه رهش ده بیتتهوه،

ئاوینه‌کەش ژەنگ هەڵدینی، بەلام شێوەی تەواوی بێ کەم و کۆری بیرخستەگەر بۆ گەشتن بە پاستیه‌کان دووکه‌ڵه‌که ده‌گه‌رتنیتەوه، به جوانکردن و ناسک کردنی یادوزیکری خوای تعالاش ئاوینه‌که رۆشن ده‌بیتەوه، دوزمنیش چەندین هێرشی هەیه، ناوه‌ناو هێرش ده‌بات و، ده‌چیتە نێو قه‌ڵا‌که‌وهو، پاسه‌وانه‌که په‌لاماری ده‌دات و ده‌رده‌چیت، له‌وانه‌شه‌ بجیتە ژووره‌وهو، خراپه‌ به‌ریاکات، له‌وانه‌شه‌ به‌هۆی بیتاگای پاسه‌وانه‌که‌وه له‌وێ بمینیتەوه، له‌وانه‌شه‌ بای دوورخه‌ره‌وه‌ی دووکه‌ڵه‌که بوه‌ستیت و، دیسان دیواری قه‌ڵا‌که‌ ره‌ش بیتەوهو، ئاوینه‌کەش ژەنگ هەڵبێنیت، بۆیه‌ شه‌یتانی به‌ لادا تێپەر ده‌بیت و ناگای لێنابیت، له‌وانه‌شه‌ پاسه‌وانه‌که به‌ هۆی بیتاگابوونی خۆیه‌وه بریندار بیت، ده‌ستبه‌سه‌ر بکریت و، به‌کاربه‌یتزیت بۆ شه‌وه‌ی فرت و فێلی نوێ هەڵه‌نجینیت، بۆ ره‌زامه‌ندی هه‌واو ئاره‌زوو و یارمه‌تیدانی و، له‌وانه‌شه‌ له‌ هاوکاریکردنی شه‌ردا ببیت به‌ فه‌قیه و زانا.

هه‌ندی له‌ پێشین چاک گوتووین: شه‌یتانم بینی، پێی گوتم: پێشتر چاوم به‌ خه‌ڵک ده‌که‌وت و فێرم ده‌کردن، به‌لام نیستا چاوم پێیان ده‌که‌ویت و لێیان‌وه‌ فێرده‌بم.

له‌وانه‌یه‌ شه‌یتان بووکی هه‌واو ئاره‌زووی به‌ ده‌سته‌وه‌ بیت و، هه‌ستابیت به‌ پازاندنه‌وه‌ی، هێرش به‌ریته‌ سه‌ر که‌سی زیره‌کی به‌ سه‌لیقه‌ی هۆشیار، که‌سی زیره‌کیش خۆی به‌ ته‌ماشاکردنی نه‌و بوکه‌وه‌ خه‌ریک بکات، ئێتر ده‌سته‌سه‌ری ده‌بیت و، پابه‌ندی فه‌رمانه‌کانی ده‌بیت و، به‌ قسه‌ی ده‌کات.

به‌هێزترین کۆت و پێوه‌ندی‌کیش دیل و ده‌سته‌سه‌رانی پی‌ به‌سه‌رتیت‌وه‌ نه‌فامیه‌، ناوه‌ندی‌شیان له‌ هێزدا هه‌واو ئاره‌زووه‌، لاوازت‌رینی‌شیان بیناگایه‌، به‌لام تاوه‌کو باوه‌ردار قه‌ڵغانی باوه‌ری پۆشیبیت، تیری دوزمن نایکوژیت.

(الحَسَن‌)ی کۆری (صالح) _ به‌ره‌مه‌تی خوا بیت _ ده‌لێت: شه‌یتان نه‌ودو نو ده‌روازه‌ی خه‌یر بۆ به‌نده‌ ده‌کاته‌وه، به‌ نیازی شه‌وه‌ی ده‌روازه‌یه‌کی شه‌ری بۆ بکاته‌وه.

له (الأعمش) هوه فهرموویه تی: پیاویك كه له گهڵ (جن) دا ده دوا، بۆی باسکردین، كهوا
 جنه شهیتانه كان گوتبویان: هیچ كهسێك به لامانه وه نه وهنده ی شوێنكه وتوانی سوننه ت دژوار
 نییه، به ئام شوێنكه وتوانی ههواوئاره زوو، ئیمه به یاردی كردن یاریان پێده كهین (٩٦).

٩٦ _ چهند مانگیكه دهستم كردوه به نووسینی نامیلکه یهك به ناوی (كفاية المظنن بأحكام الجن) باسی
 چهند مهسهله یهكی گرنگم تیدا كردوه هه موو نهوانه ی ده رباره ی (جن) ده نووسن له نووسه رانی هاوچه رخ
 نئی بیتناگابوونه، داواكارم خوی تعالی به خهیر نووسی ئهم نامیلکه یه م به ئاسانی بۆ تهواوکات.

بهشی پینجه‌م

باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئییلِیسْ له‌ بواری

بیروباوه‌رو ئاینه‌کاندا :

✱ باسی هه‌ستانی ئییلِیسْ به‌ سه‌رلیشیواندنی سوڤستایه‌کان :

شیخ ده‌فرمیت: نه‌مانه‌ قومیت‌کن پ‌ه‌گ و پ‌شه‌یان ده‌گه‌رتسه‌وه‌ بۆ پ‌یاوێک، به‌ناوی: سوڤستا، وایان راده‌گه‌یاند که‌ شته‌کان هه‌قیقه‌ت‌یان نییه‌و، نه‌وه‌ی به‌دووری داده‌نێن و پ‌تی تی‌ ناچیت ده‌گوڤیت نه‌و بیت که‌ ده‌بیین، ده‌شگوڤیت به‌ پ‌تجه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه‌ بیت که‌ ده‌بیین (زعموا أن الأشياء لا حقيقة لها، وأن ما نَسْتَبْعِدُهُ يَحْوزُ أن يكون ما نشاهدُهُ، ويحوز أن يكونَ على غير ما نُشاهدُهُ).

زانایان وه‌لامیان دانه‌وه‌و فرموویان: نه‌م گه‌فتارانه‌ی ئیوه‌ هه‌قیقه‌ت‌یان هه‌یه‌ یا نییه‌ ؟ نه‌گه‌ر گوتان: هه‌قیقه‌تی نییه‌و، ده‌شی بووچ بیت، ئیتر چۆن ده‌گوڤیت بانگه‌واز بۆ شتێک بکمن که‌ هه‌قیقه‌تی نه‌بیت ؟ وه‌کو نه‌وه‌ی به‌م گه‌فتاره‌تان دانی پ‌یدا ده‌نێن که‌ قبول کردنی بیروباوه‌ره‌که‌تان ده‌لال نییه‌.

نه‌گه‌ر بلێن: هه‌قیقه‌تی هه‌یه‌، نه‌وا وازتان له‌ پ‌تباوه‌ره‌که‌ی (مذهب) خۆتان هێناوه‌.
(أبو محمد الحسن) ی کوری (موسی النوبختي) له‌ کتیبی (الاراء والديانات) دا پ‌تباوه‌ری نه‌م کومه‌له‌یه‌ باس ده‌کات و ده‌لێت:

زۆرێک له‌ قسه‌ناسام (المتکلمين) بیینیوه‌ سه‌باره‌ت به‌ کاروباری سوڤستایه‌کان به‌هه‌له‌دا چوونه‌ به‌ هه‌له‌یه‌کی ناشکرا، چونکه‌ گه‌توگۆیان له‌ گه‌لدا کردوون و، مشتومریان له‌ گه‌لدا کردوون، به‌ نیازی نه‌وه‌ی به‌م گه‌توگۆ و مشتومره‌ وه‌لامیان به‌نه‌وه‌و، به‌رپه‌رچیان به‌نه‌وه‌، له‌ کاتی‌که‌دا نه‌وان نه‌راستی و هه‌قیقه‌تیکیان جیگیر کردووه‌و، نه‌دانیان به‌ ته‌ماشاکردنی‌که‌دا

ناوه(وهم لم يُثْبِتُوا حَقِيقَةً، وَلَا أَقْرَأُوا بِمُشَاهِدَةٍ)، باشه چۆن له گهڵ یه کێکدا ده‌دووی که ده‌لێت: نـازانم له گه‌لمدا ده‌دووی یا نه‌ء ؟ (فَكَيْفَ تُكَلِّمُ مَنْ يَقُولُ: لَا أَذْرِي أَيْكَلُمُنِي أَمْ لَا ؟) وه چۆن مشتومر له گه‌ڵ یه کێکدا ده‌که‌ی واره‌ده‌گه‌یه‌نێت که نازانێت خودی خۆی له بووندایه یا له نه‌بووندایه ؟! (وَكَيْفَ تُنَاطِرُ مَنْ يَزْعُمُ أَنَّهُ لَا يَدْرِي أَمَوْجُودٌ هُوَ أَمْ مَعْدُومٌ ؟) چۆن گفتوگۆ له گه‌ڵ که‌سی‌کدا ده‌که‌ی که واره‌ده‌گه‌یه‌نێت گفتوگۆ به پله‌وپایه‌ی بێده‌نگیه له ناشکرکردن و ده‌رپریندا، راست و ته‌واو به‌پله‌وپایه‌ی بۆگه‌نی و خراپیه ؟ (وَكَيْفَ تُخَاطِبُ مَنْ يَدَّعِي أَنَّ الْمُخَاطَبَةَ بِمَنْزِلَةِ السُّكُوتِ فِي الْإِبَانَةِ، وَأَنَّ الصَّحِيحَ بِمَنْزِلَةِ الْفَاسِدِ).

ده‌لێت: له راستیدا گفتوگۆ له گه‌ڵ یه کێکدا ده‌کریت دان به زورره‌تیکدا بنیت، یا دان به کاریکدا بنیت، نینجا نه‌و دان پێدانه‌ی ده‌کریت به هۆکاری راستکردنه‌وه‌ی نه‌و شته‌ی که نکۆڵی لێده‌کات. به‌لام نه‌وه‌ی دان به شتیکدا نانیت، واز له گفتوگۆکردنی ده‌هێنریت.

شیخ ده‌لێت: (أَبُو الْوَفَا) ی کورێ (عَقِيل) به‌رپه‌رچی نه‌و گوفتاران‌ه‌ی داوه‌ته‌وه‌و، ده‌لێت: قه‌ومانی‌ک ده‌لێن: چۆن گفتوگۆ له گه‌ڵ نه‌مانه‌دا بکه‌ین، له کاتی‌کدا مه‌به‌ستی که‌سی گفتوگۆکار نه‌وه‌یه ماقول له هه‌ستیه‌کراو نزیک بکاته‌وه‌و، به‌لگه دامه‌زرینیت، بۆ نه‌وه‌ی پێنمای و چاوساغی بکات بۆ گه‌شت به نادیار ؟ نه‌مانه‌ش بره‌وان به هه‌ستیه‌کراوه‌کان نییه، نیت به چ گفتوگۆیان بکریت ؟

ده‌لێت: نه‌مه قسه‌ی که‌سی‌کی بیرته‌سکه، پێویسته ناو‌می‌د نه‌بین له چاره‌سه‌رکردنی نه‌مانه‌دا، چونکه نه‌و شته‌ی تووشیان بووه له نه‌ندیشه‌ی خراپ زیاتر نییه، پێویسته بیرته‌سکه نه‌بین به‌رامبه‌ر به چاره‌سه‌ره‌سهرکردنی نه‌مانه، چونکه قه‌ومیه‌ک چهند کۆسپیه‌کی ناسازی سروشت و خوی خۆیان به‌ده‌ریه‌یناون، بۆیه نمونه‌ی ئیمه‌و نه‌وان وه‌کو پیاوی‌که منداڵیه‌کی چاو خێلی هه‌بی‌ت، به‌رده‌وام مانگ به دوو مانگ ببینی، تا نه‌و ناسته‌ی هیچ گومانیه‌کی نه‌بی‌ت که دوو مانگ له ناسماندا هه‌یه، بابیشه‌ی پێ ده‌لێت: مانگ یه‌که‌و، له راستیدا ناته‌واوی له چاوی تۆدایه، چاوه خێله‌که‌ت به‌سته‌و، ته‌ماشاکه، که نه‌وه‌ی نه‌بامدا،

مندالە که گوتی: یەك مانگ دەبینم، چونکە چاوێکم بەستوو، بۆیە مانگیکیان ون بوو !!
 نەم گوftarەدا مندالە که گومانێکی دووهمی خستەپروو، بۆیە بابی پیتی دەلیت، نەگەر بەو
 شێوە پیت که تۆ دەلیت، دەبی چاوە ساغەکەت ببەستی، مندالەکەش ئەوێ بە ئەنجام
 گەیاند، دوو مانگی بینی، ئەو بوو راستی گوftarەکانی بابی بۆ دەرکەوت.

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی ده‌سته‌کانی

فه‌یله‌سوفان:

(النُّبُخْتی) ده‌لێت: ده‌سته‌یه‌کی خۆیه‌نه‌فام کردوان و اراده‌گه‌یه‌ن که شته‌کان له‌ خودی خۆیاندا یه‌ك حه‌قیقه‌تیان نییه‌، به‌لکو حه‌قیقه‌تی شت به‌لای هه‌ر قومینه‌که‌وه به‌ گۆیره‌ی بروای خۆیه‌تی به‌رامبه‌ر به‌ شته‌که‌، بۆیه هه‌نگوین به‌لای تووشبووانی نه‌خۆشی (المِرَّةُ الصِّفْرَاء) هه‌ تاله‌، که‌چی به‌لای که‌سانی ته‌وه‌ شیرینه‌.

ده‌لێن: هه‌روه‌ها جیهان کۆنه به‌لای ئه‌و که‌سانه‌وه که بروایان به‌ کۆنیه‌تی جیهانه‌و، تازه‌به‌دیهنراویشه به‌لای ئه‌و که‌سانه‌وه که بروایان به‌ تازه‌به‌دیهنانی هه‌یه (قالوا: وكذلك العالمُ هو قديمٌ عند من اعتقدَ قَدَمَهُ، مُحَدَّثٌ عند من اعتقدَ حَدُوهُ)، په‌نگیش ته‌نه به‌لای ئه‌و که‌سانه‌وه که بروایان به‌ ته‌نیتی په‌نگه‌و، هه‌ره‌زیشه به‌لای ئه‌و که‌سانه‌وه که بروایان به‌ هه‌ره‌زیتی په‌نگه‌ (واللونُ جسمٌ عند من اعتقدَهُ جسمًا، وعَرَضٌ عند مَنْ اعتقدَهُ عَرَضًا).

ده‌لێن: نه‌گه‌ر وامان به‌بیردا هات که هه‌ردوو په‌واکه بوونی نه‌بوو، ئه‌وا شته‌که ده‌که‌وتیه سه‌ر بوونی ئه‌و که‌سانه‌ی بروایان پێیه‌تی !! (قالوا: فلو تَوَهَّمْنَا عَدَمَ الْمُعْتَقِدِينَ، وَقَفَّ الْأَمْرُ عَلَى وَجودٍ مَنْ يَعْتَقِدُ !!).

نه‌مانه له په‌گه‌زی سۆفستایه‌کانن، پێیان ده‌گوتریت: ئایا گوفتاره‌که‌تان راسته‌؟ ئه‌وانیش ده‌لێن: به‌لای ئێمه‌وه راسته‌و، به‌لای نه‌یارانی شه‌مانه‌وه پووجه. ده‌لێن: ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ی که بۆ راستی گوفتاره‌کانتان ده‌یکه‌ن نه‌وێستراوه، که دانیشی پێداده‌نێن په‌تیاوه‌رتان به‌لای نه‌یارانتانه‌وه پووج بێت به‌لگه‌یه‌ك ده‌بێت به‌سه‌رتانه‌وه (وإِقْرَارُكُمْ بِأَنَّ مَذْهَبَكُمْ باطلٌ شاهدٌ عليكم)، وه هه‌ر که‌س شایه‌تی بۆ پووجی گوفتاره‌کانیان بات، له هه‌ر په‌ویه‌که‌وه بێت، ئه‌وا له جیاتنی نه‌یاره‌که‌ی هه‌ستاه به‌ په‌وونکردنه‌وی بۆگه‌نی و خراپی په‌تیاوه‌ره‌که‌ی (وَمَنْ شَهِدَ عَلَى قَوْلِهِم بِالْبُطْلَانِ مِنْ وَجْهِ، فَقَدْ كَفَى خَصْمَهُ تَبْيِينِ فَسادِ مَذْهَبِهِ).

له‌و شتانه‌ش که پێیان ده‌گوتریت: ئایا بۆ ته‌ماشاکردن حه‌قیقه‌تێك جێگیرده‌که‌ن؟ نه‌گه‌ر گوتیان: نه‌خێر، ئه‌وا ده‌درینه پالێه که‌مینان (أَتُثْبِتُونَ لِلْمَشَاهِدَةِ حَقِيقَةً؟ فَإِنْ قَالُوا: لَا،

لَحِقُوا بِالْأَوَّلِينَ). نه گهر گوتیشیان: حهقیقهتی به پیتی باوهره ؟ نهوا هیچ حهقیقهتیکیان بۆ جینگه نه کردوو له خودی خویداو، گفتوگۆکردن له گهلیاندا وه کو گفتوگۆکردنی به که مینانی لَئِدْتِ (وَإِنْ قَالُوا: حَقِيقَتُهَا عَلَى حَسَبِ الْأَعْتَادِ، فَقَدْ نَفَّوْا عَنْهَا الْحَقِيقَةَ فِي نَفْسِهَا، وَصَارَ الْكَلَامُ مَعَهُمْ كَالْكَلَامِ مَعَ الْأَوَّلِينَ).

(التَّوْبِخَتِي) ده لَئِت: که سانیک لهوانه ده لَئِن: جیهان له توانه وه له بمر روشتندایه (إِنَّ الْعَالَمَ فِي ذُؤْبٍ وَسَيْلَانٍ).

ده لَئِن: مرۆڤ له توانایدا نییه دووجار بیر له شتیک بکاتهوه، چونکه شتهکان بمردهوام له گۆریندایه.

بۆیه پێیان ده گوتریت: باشه نه مه چۆن زانرا له کاتیکدا ئیوه نکۆلی له جینگه بوونی شتانیک ده کهن که ده بیته هۆی زانین، وه پێده چیت که سیکتان که نیستا هه لده ستیت به وهلامدانوه نهو که سه نه بیته که بهو گوفتاران هه دووا ؟

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی (الدهریة) هکان:

نووسەر واتە _ ابن الجوزي _ ده‌فه‌رمیّت:

ئیبلیس کهسانیکی زۆری به‌هه‌له‌دا بردووه که گوايه هیچ خواوه‌ندیک نیه‌و، هیچ دروستکاریک نیه‌و، نهم شتانه هەر خۆیان هه‌بوون به‌بی دروستکار، نهم تاقمه که به‌هه‌ست دروستکاریان نه‌ناسی و، نه‌قل و ژیریشیان بۆ ناسیتی به‌کارنه‌هینا، بۆیه نکۆلیان لی‌کرد.

نایا که‌سی خاوه‌ن نه‌قل و ژیری گومانی له‌ بوونی دروستکاردا ده‌بیّت؟! تۆ ته‌ماشاکه ته‌گهر مرۆفیک به‌ زه‌ویه‌کی فراواندا تیپه‌پوو و هیچ بینایه‌کی تی‌دا نه‌بوو، پاشان که هاته‌وه، دیواریکی دروستکراوی تی‌دا به‌دی‌کرد، ده‌زانیت به‌دنیایی وه‌ستایه‌ک دروستی کردووه، نهم زه‌ویه ته‌خت کراوه، نهم سه‌ربانه به‌رزکراوه، نهم بینا سه‌رسوپه‌ینه‌رانه‌و، نهم پرسیا جوانانه‌ی که پێگه‌ی خۆیان ده‌گرن به‌ حیکمه‌ت و دانایی، نایا به‌لگه‌ی بوونی دروستکاریک نین؟!

چهند جوانه نه‌و گو‌فتاره‌ی که هه‌ندی عه‌ره‌ب گو‌تویانه: پشقل به‌لگه‌ی بوونی وشته‌، هه‌یکه‌لیکی به‌رزوبلند به‌م ناسک و جوانیه، سه‌نته‌ریکی خواروو به‌م چ‌په‌رپه‌، نایا به‌لگه‌ی بوونی زاتیکی زانیارو ناگادار نییه به‌ بوونی گشت پ‌ووداویک.

پاشان ته‌گهر مرۆف سه‌رنجی خۆی بات، به‌سه‌ وه‌کو به‌لگه‌یه‌ک و، به‌سیشه بۆ چاره‌سه‌ری گومانیک، چونکه نهم جه‌سته‌یه چهنده‌ها حیکمه‌ت له‌ خۆده‌گریّت، که باسکردنی له‌ دو‌تۆی کتیبیکی وه‌کو نه‌مه‌دا جێگه‌ی نابیته‌وه، هه‌رکه‌سیش سه‌رنجی تیژی‌تی ددان بدات بۆ به‌رین، ددانه خ‌پ‌یکان که له‌ت ده‌کات و ده‌هاریّت، زمان که پارووه‌کان هه‌له‌گه‌ی‌په‌ته‌وه، سه‌روژیریان پی‌ده‌کات، زالکردنی ج‌گه‌ریش به‌سه‌ر خ‌و‌راکدا بۆ پێگه‌یاندنی و، پاشان ناردنی بۆ نه‌ندامه‌کان به‌ نه‌ندازه‌ی پی‌وستیی به‌ خ‌و‌راک، نه‌و په‌نجانه‌ی که چه‌ندین گرێان تی‌دا ناماده‌کراوه بۆ ناسانی نووشتانه‌وه‌و کرانه‌وه‌و، ناسانی کارپێکردنیان، ناوی‌شیش نه‌کراوه به‌ هۆی زۆریتی کاره‌کانیانه‌وه، چونکه ته‌گهر نابۆش بکرایه شتی به‌ه‌ی‌زی به‌رده‌که‌وت و ده‌شکا، هه‌ندی‌کی‌شیان له‌ هه‌ندیکی تریان در‌پ‌و‌تر دروستکراوه، بۆ نه‌وه‌ی یه‌کسان به‌وه‌ له‌ نووشتاندا،

همروه‌ها نەفس لە جەستەدا شاردراوەتەوێه که رێک و پێکی پێ دەبەخشیت و، ئەگەر تێکچوو نەقڵ و ژیری خراپ دەبیت، که پێنویستی کەسەکە دەکات بۆ بەدەستەپێنانی بەرژەوێه‌ندیەکان، هەموو ئەم شتانه بە دەنگێکی بەرز هاوار دەکەن: ﴿أَفِي اللَّهِ شَكٌّ﴾ (إبراهيم: ۱۰) واتە نایا گومان لە خودا هەیە (۹۷).

لەراستیدا تەنها کەسی نەکوڵێکارە کە سەرلێشێواوێه، چونکە دەیه‌وێت بە هەست پەرۆردگار بناسیت، کەسانێکی دیکەش هەستان بە نەکوڵیکردن، چونکە کاتێک بوونی پەرۆردگاریان بە گشتی جێگیرکرد، لە بوونی پەرۆردگار بە وردی و درۆی تێنەگەشتن، بۆیە نەکوڵیان لە بنەپەتی بوون کرد، بەلام ئەمانە ئەگەر بیرو هزریان کارپێکردایە، دەیانزانای چەندەها شتمان هەیە تێگەشتنی مەحاله‌و تەنها بە گشتی لێی تێدەگەین، وەکو نەفس و، ئیری، کە هیچ کەسێک بەدینه‌کراوە ئەمانە جێگیر نەکات و خۆی لا‌بات.

مەبەستیش تەنها جێگیرکردنی بەدیهێنانە (خلق) بەگشتی، ئیتر بۆچی بگوتریت: ئەوێه چۆنە؟ یا: ئەوێه چی یە؟ چونکە نەچۆنیه‌تی و نە ماهیه‌ت لە ئارادا نییه!!

لەو بەلگە یە کلاکەرەوانەش کە دەیسەلمێنێت جیهان تازەبەدیها‌تووه (حادث)، ئەوێه کە بەردەوام بەدیهێنانی (حوادث) تیدا پروودە‌دات، هەر شتێکیش بەردەوام بەدیهێنانی تیدا بوویدات ئەوا خۆشی تازەبەدیها‌تووه، بۆ بەدیهێنانی تازەبەدیها‌تووه‌کانیش دەبێ هۆیکە هەبێ، کە خوای پەرۆردگارە.

یێباوە‌رانی‌ش پەخنی‌یه‌کیان هەیه‌و بەو پەخنی‌یه‌ لە پروماندا هەڵدە‌گە‌رپێنە‌ووه‌و دە‌مد‌رێ‌ژی دە‌کە‌نە سەر ئەو گو‌فتارە‌مان کە دە‌لێ‌ن: پێ‌وی‌ستە هەر دروست‌کراوێک دروست‌کاری‌کی هە‌بێت. دە‌لێ‌ن: لە‌مە‌دا خۆ‌تان پە‌ی‌وە‌ند کردووه بە بە‌ل‌گە‌و شاهیدە‌ووه، بۆ‌یه ئێ‌مه‌ش هە‌مان بە‌ل‌گە‌و شاهید بە‌کار‌دێ‌نین و، دە‌لێ‌ن: وە‌کو چۆن پێ‌وی‌ستە هەر دروست‌کراوێک دروست‌کاری‌کی هە‌بێت، ئە‌و شتێ‌ه‌یه‌ی کە دروست‌کار بە‌دیدە‌هێ‌نێت پێ‌وی‌ستی بە‌ ماددە‌یه‌کە‌ی شتێ‌ه‌کە‌ی لێ‌بە‌دی‌هێ‌نێت، وە‌کو دار بۆ شتێ‌ه‌ی دەر‌گا‌و، ئاسن بۆ شتێ‌ه‌ی تە‌ور.

گوتویانه: نمو به لگهیهی که دروستکاری پی جیگر ده کمن هه ربوونیستی جیهان (قَدَمِ العالم) ده سه لینیّت.

بۆ وه لامه که شی ده لَین: هیچ پیوستیه کمان به مادده نییه، به لکو ده لَین: دروستکار هه موو شته کانی داهیناوه (أخترع) به داهینان، چونکه نیمه ده زانین شیوه دیمه نه نوێکاریه کان له تهندا، وه کو شیوهی دۆلاب، هیچ مادهیه کی نییه، به لام خوای پهروهردگار به دیهینان، نیمه لیته دا شیوه دیمه نیکمان پیشاندان، که له هه چهوه داهینراوه، به لام هه رگیز نیوه ناتوانن دروستکراویکی بی دروستکارمان پیشان بدهن !

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلێشیواندنی (الطباعین) (۹۸):

نوسهر ده‌فرمیت:

کاتێک ئیبلیس که‌می قایلبوونی خه‌لکی به‌ قسه‌کانی خۆی به‌دیکرد سه‌باره‌ت به‌ نکۆڵیکرن له‌ دروستکار، چونکه‌ نه‌قل و ژیری شایه‌تن که‌ شتی دروستکار و ده‌بی دروستکاریکی چاکی هه‌بیت، نه‌جاره‌ گوتی: هیچ شتێک ناخوێنریت مه‌گهر به‌ کۆبوونه‌وه‌ی ههر چوار (الطباع)ه‌که‌، بۆیه‌ نه‌مه‌ به‌لگه‌یه‌کی ناشکرایه‌ که‌ نه‌م چواره‌ بکه‌رن (الفاعلة) ! بۆ وه‌لامی نه‌مه‌، ده‌لێین: کۆبوونه‌وه‌ی چوار (الطباع)ه‌کان به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر بوونیان، نه‌ه‌ بکه‌رتیان، پاشان جێگیربووه‌ نه‌م چواره‌ کارناکه‌ن ته‌نها به‌ کۆبوونه‌وه‌و تێکه‌ڵبوونیان نه‌بیت و، نه‌مه‌ش پێچه‌وانه‌ی سروشتیانه‌، بۆیه‌ نه‌مه‌ ده‌ریده‌خات نه‌م چواره‌ به‌زیو و ناچارکراون له‌ لایه‌ن خوای ته‌عالاو.

نه‌م کۆمه‌له‌ قایلبوونه‌ که‌ نه‌م چواره‌ نه‌ زینه‌وون و، نه‌ زانان و، نه‌ به‌تواناشن، زانراویشه‌ که‌ کرده‌وه‌ی ڕێکوپێکی ڕه‌شته‌دار به‌دینه‌یه‌ت ته‌نها له‌ لایه‌ن زانیه‌کی داناه‌ نه‌بیت، ئیتر چۆن شتگه‌لێک که‌ نه‌ زانان و نه‌به‌تواناشن کردار بکه‌ن !

۹۸ _ کۆمه‌لێکن له‌و ڕه‌وایه‌دان بنه‌ڕه‌تی به‌دییه‌نراوان به‌ گشتی و شته‌کانیش به‌ گشتی: خا‌ک و، ئاو، ناگرو، هه‌وایه‌.

* باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی نکۆلیکارانی زیندوووبونهوه:

نووسهر ده‌فرمیت:

ئیبلیس سه‌ری له خه‌لکیکی زۆر شیواندوه، بۆیه نکۆلی له زیندوووبونهوه ده‌که‌ن و، گه‌رانه‌وی دوا‌ی مردنیان به شتیکی قورس و گران و زۆ له قه‌لم داوه، دوو گومانیشی بۆ دروستکردوون:

یه‌که‌م: پیشانی دان که ماده‌ لاوازه.

دووه‌م: تیکه‌لبوونی به‌شه بلاو و جودا جوداکان له ناخی زه‌ویدا.

گوتیان: ئاژه‌ل ئاژه‌لیکی تر ده‌خوات، باشه چۆن گه‌رانه‌وی بۆ بره‌خستندری.

قورنانی پیرۆزیش باسی گومانه‌کانی کردوون:

بۆ یه‌که‌م په‌روه‌ردگار ده‌فرمیت: ﴿أَعِدُّكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَاباً وَعِظَاماً أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ. هِيَاتَ هِيَاتَ لِمَا تَعْدُونَ﴾ ﴿المؤمنون: ۳۵﴾. واته: ﴿أَعِدُّكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ﴾ نایا نه‌و (هود _ علیه السلام _ به‌لێن به‌ ئیوه ده‌دات که به‌راستی کاتی مردن ﴿وَكُنْتُمْ تُرَاباً وَعِظَاماً﴾ وه‌بوون به‌ خاك و نيسك (ی رزبوو) ﴿أَنْتُمْ مُخْرَجُونَ﴾ بی‌گومان ئیوه (له‌ گۆر) ده‌رده‌هێنرین (زیندوو ده‌کرینه‌وه). ﴿هِيَاتَ هِيَاتَ﴾ زۆر دووره، نه‌سته‌مه ﴿لِمَا تَعْدُونَ﴾ نه‌و به‌لێنه‌ی به‌ ئیوه دراوه (گوایه‌ زیندوو ده‌کرینه‌وه) ﴿١﴾ سه‌باره‌ت به‌ دوومیش ده‌فرمیت: ﴿وَقَالُوا أَنْذًا ضَلَّلْنَا فِي الْأَرْضِ أَعِنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ ﴿السجدة: ۱۰﴾ واته: ﴿وَقَالُوا أَعِذَا ضَلَّلْنَا فِي الْأَرْضِ﴾ (بی‌ پرواکان) ده‌لێن: نایا کاتی (مردین و له‌شان رزا) له‌ نیو زه‌ویدا گوم بووین ﴿أَعِنَا لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ﴾ نایا (زیندوو ده‌کرینه‌وه) دروست کردنیکی تازه‌مان ده‌بی (١٠٠).

٩٩ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

١٠٠ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

ئەمە بیروباوەری زۆریەى ئەفامەکان بوو، یەکیکیان دەئیت:

يُخْبِرُنَا الرَّسُولُ بِأَنْ سَنَحْيِي

وَكَيْفَ حَيَاةُ أَصْدَاءِ وَهَامٍ

واتە: پێغه مەبەر پێمان ڕادەگەیەنیت دووبارە زیندوو دەبینەو

ئەى پاش مردن چۆن زیندوو دەبینەو

ئەمە خەيالە

یەکیکی دیکەش _ که (أَبُو الْعَلَاءِ الْمُعَرِّي) ه _ دەئیت:

حَيَاةٌ ثُمَّ مَوْتُ ثُمَّ بَعْثٌ

حَدِيثُ خُرَافَةٍ (١١) يَا أُمَّ عَمْرُو

واتە: ژیان پاشان مردن پاشان زیندوو بوونەو

باسەکەى (خُرَافَةٍ) یە ئەى (أُمَّ عَمْرُو)

بۆ وەڵامی گومانی یەکەمیشیان دەئین: لاوازی ماددە لە دوومدا، کە خاکە، لادەچیت

چونکە خالی دەستپێک بە (نطفة) واتە: تۆو، پاشان (مضغة) واتە: خۆینی مەییو، پاشان (علقة) واتە: پارچە گۆشتیکی جواو.

پاشان بنه‌رتی ئادەمیەکان _ کە باوکە ئادەمە _ لە خاکە، بە پیتی ئەوێ کە خۆای _ سب‌حانه و تعالى _ هەموو شتێکی پەسەندی لە ماددەییەکی لاواز دروست کردوو، پروانه ئەم ئادەمیە لە تۆو دەر‌هیناوه، تاووسی لە هێلکەى بۆگەنى پیس و، دارگەزى سه‌وزى لە دهنکه تووی کە‌پروای دەر‌هیناوه، بۆیە م‌رو‌ف د‌ه‌بى پروانیتە ه‌یزى خ‌وای ب‌که‌رو تواناکەى، نەک لاوازی ماددەکان.

و‌ه بە ت‌ی‌پروانینی ه‌یزو توانای خ‌وای بە‌دی‌ه‌ینەر وە‌ڵامی گومانی دوومیش ئاشک‌را دە‌ب‌یت.

پاشان خ‌وای تعالی چە‌ندین نم‌ونەى پ‌یشان داوین سە‌بارەت بە ک‌ۆی‌ونە‌و‌ەى ماددە ش‌یی بوو‌ە‌کان، و‌ه‌کو ئە‌و‌ەى ک‌ه و‌ردە‌و خاکەى ز‌ێ‌رى ب‌لا‌وی‌ز‌وو‌ه لە خ‌اکى ز‌ۆ‌ردا، نە‌گ‌ەر ک‌ە‌م‌یک

ماددهی (زئبق)ی به سەردا بکەیت، زیڕە کە کۆدەبێتمووە هەرچەند لە پێشدا بئایویبۆو، ئەو
 باشە کاریگەری تواناوە هێزی خوا دەبێت چۆن بێت کە هەموو شتێک لە نەبوونەو بە دیدەهێنیت!
 لە سەرسوڕمێنتێر بە لێکەکانی زیندوو یونەو هەش ئەو بە لێکەکانە بوون کە خوای تەعالی لە
 سەردەستی پێغەمبەرائی خۆی بە دەریخستن و زۆر لە زیندوو یونەو هەش گەورەتر بوون ، وە کە
 گۆڕینی دار دەست بۆ ماریکی زیندوو ناژەلی و، دەرھێنانی مێ و شترە کە لە بەردە کەو،
 پوونکردنەو زیندوو یونەو لە سەردەستی پێغەمبەر عیسی _ صلوات الله وسلامه عليه _
 کە هەلەستا بە زیندووکردنەو مردووان و، چاک کردنەو کۆتیری زکماک و بەلەکی بە
 نێزنی خوای تەعالی.

★ بیروباوه‌ری بټپه‌رستی:

ئیبلیس هه‌ستا به سەرلێشیتواندنی کۆمه‌لانیك که به چاوی خۆیان هێزو توانای خوای
 _سبحانه و تعالی _ یان به‌دیده‌کرد، پاشان هه‌ردوو گومانه‌که‌ی پیشووشی بۆ دروست کردن،
 بۆیه سه‌باره‌ت به زیندووپیونه‌وه دودلیان ده‌نواند.

بۆیه که‌سی وایان هه‌بوو ده‌یگوت: ﴿وَلَمَّا رُدُّوا إِلَىٰ رَبِّهِ لَاجِدَ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾
 ﴿الکھف: ۳۶﴾.

واته: ﴿وَلَمَّا رُدُّوا إِلَىٰ رَبِّهِ﴾ سۆتند به خوا نه‌گه‌ر (پاش مردن) بگێژنه‌وه بۆ لای
 په‌روه‌رده‌گه‌رم ﴿لَاجِدَ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا﴾ بێ گومان باشت له‌م باخه‌م ده‌ست ده‌که‌وی (۱۰۲).
 (العاصی) کۆری (وائل) یش ده‌یگوت: ﴿لَاؤْتَيْنَّ مَالًا وَلَدًا﴾ ﴿مریم: ۷۷﴾ (۱۰۳) واته:
 (له‌ رۆژی دوايشدا) مال و کۆرم پێ ده‌دری (۱۰۴)!

له‌ راستیدا به‌و شیوانه ده‌دوان، چونکه گومانیان هه‌بوو، بۆیه ئیبلیس له‌وه‌دا سه‌ری
 لێشیتواندن و ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر زیندووپیونه‌وه هه‌ییت، ئێمه له‌ خه‌یردا ده‌بین، چونکه نه‌و
 زاته‌ی له‌ دوونیا‌دا مال و سامانی پێبه‌خشین، له‌ رۆژی دوا‌دايشدا نه‌و مال و سامانه‌مان لێ
 قه‌مه‌غه‌ ناکات.

۱۰۲ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۱۰۳ _ وقصة العاص بن وائل أخرجها البخاري (۸ / ۳۲۷)، ومسلم (۲۷۹۵) "عن خباب ابن الأرت.

وانظر ((تفسير ابن كثير)) (۳ / ۲۱۸)، و ((الصحيح المسند من أسباب النزول)) (ص ۸۸).

۱۰۴ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

ئەمەش هەڵەیه‌که‌و تییکه‌وتوون، چونکه‌ بۆ نه‌گنجیّت ئەم مالّ و سامانه‌ی که‌ خوای
تعالی پێبه‌خشیون مۆڵه‌تێک بیّت له‌ لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه‌ بۆ تاقیکردنه‌وه‌ یاخود سزایه‌ک
بیّت؟ زۆر جاریش مرۆڤ هەڵده‌سستیّت به‌ پاراستنی کۆپه‌که‌ی، که‌چی به‌نده‌که‌ی له‌ هه‌واو
ئاره‌زووه‌کاندا به‌ره‌ڵا ده‌کات.

✱ باسی ههستانی ئیبلیس به سهرلیشیواندنی کۆمه‌لی بڕواکاران به گیانگۆرکی (التناسخ) ^(۱۰۵) :

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

ئیبلیس سه‌ری له کۆمه‌لانیك شیواندو و، نه‌وه‌بوو باسی گیانگۆرکی یان ده‌کرد، به‌وه‌ی گوايه پو‌حی كه‌سانی چاك نه‌گه‌ر ده‌رچوو، ده‌چیتته نیتو چه‌سته‌گه‌لیکی چاكه‌وه‌و، به‌وه‌ش ده‌حه‌وتیه‌وه‌، به‌لام پو‌حی كه‌سانی خراب نه‌گه‌ر ده‌رچوو، ده‌چیتته نیتو چه‌سته‌گه‌لیکی خراپه‌وه‌و، به‌هۆیه‌وه‌ به‌ده‌ختی و كه‌ساسی ده‌چیژیت.

نهم پڕی‌باوه‌ره له زه‌مه‌نی فیرعه‌ونی (موسی)ه‌وه‌ ده‌ركه‌وت.

له (أبي الحسن علي) كۆری (نظیف)ه‌وه‌، ده‌لێت: له به‌غدا شیخیکی (الإمامية) له گه‌لماندا ناماده‌وه‌بوو، كه‌ به (أبو بكر الفلاس) ده‌ناسرا، (أبي الحسن علي) بۆی باسكردین كه‌وا نه‌و شیخه‌ دیدنه‌ی كه‌سانێکی ده‌کرد به‌ شیعه‌گه‌رتتی به‌ناویانگ بوون، پاشان بانگه‌شه‌ی گیانگۆرکی ده‌کرد، (أبو الحسن علي) ده‌لێت: پۆژێك پشيله‌یه‌کی ره‌شم له پێش ده‌ستیدا بینی، ده‌ستی پێدا ده‌هیناو، نیتوچاوانی ده‌خوراند، بینیم چاوانی پشيله‌كه‌ فرمێسکیان ده‌رشت، وه‌كو شتیکی ئاسایی كه‌ له پشيله‌ به‌دیده‌كریت، هه‌روه‌ها شیخه‌كه‌شم بینی به‌ گریانێکی كۆل ده‌گه‌ریا، منیش پێم گوت: بۆ ده‌گری؟ نه‌ویش گوتی: وه‌ی بۆ تۆ! نه‌ی نابینی نهم پشيله‌ ده‌گری كه‌ ده‌ستی پێدا ده‌هینم! بیتگومان نه‌مه‌ داكه‌مو، له پراستیشدا ده‌گری چونكه‌ به‌ ئاهوو هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ ته‌ماشام ده‌كات.

(أبو الحسن علي) ده‌لێت: هه‌روه‌ها بینیم له گه‌ل پشيله‌كه‌دا ده‌دوا، به‌ هاوشیه‌ی نه‌و گوتارانێی كه‌ له گه‌ل كه‌سانێکی ناماده‌بووی ده‌ووبه‌ریدا پیتی ده‌دوا، وه‌كو نه‌وه‌ی پشيله‌كه‌

۱۰۵ _ تناسخ: لهم پۆژگاره‌شدا كه‌سانێکی زۆرمان له نیتواندایه‌ له چوارچێه‌ی نهم بیروباوه‌ردا ئیبلیس سه‌ری لێشیتواندوون، واش راده‌گه‌یه‌نن كه‌ موسلمانن!! جاره‌جاریش به‌ ((التقمص)) واته‌ خۆگۆڕین!! ناوی ده‌بن _ لا حول ولا قوة إلا بالله _.

لێی تیبگات، پشیلەکش کەم کەم دەستیکرد بە هاوار، پێم گوت: باشە پشیلە کە لیت
تێدەگات چ پێ دەلێی ؟ گوتی: بەلێ. نینجا پێم گوت: ئەمێ تۆش لە هاوارە کە تێدەگەیت؟
گوتی: نەخێر. بۆیە پێم گوت: کەوابوو تۆ روحی پشیلە کەت تێچوووە، ئەو مرۆڤە!!

✱ باسی ههستانی ئیبلیس به سەرلیشیواندنی ئەم ئومەتە ئە

بیروباوەرو پەرستنه‌کاندا:

نووسەر دەفەرمیّت:

ئیبلیس بەدوو ڕینگە توانیویەتی بچیتە نێو بیروباوەری ئەم ئومەتەو:

یەكەم: چاولێکاری (التقلید) باب و باپیران.

دوومەم: خۆخستنه نێو شتانیکمەو قولای نەزاندەریت، بۆیە ئەو کەسە بیتوانا دەبیّت بگاتە بنج و بنەوانی ئەو شتە، ئەمەش ھۆکاریکی سەرەکی بوو بۆ ئەوەی لاینگرانی ئەم بەشە تووشی چەند جۆریکی جیاوازی سەرلیشیواندن بین.

لە ڕینگە یەكەمدا، ئیبلیس بۆ کەسانی چاولێکاری پازاندەو، کە گوايە پێدەچیت بەلگەکان گومانیان لێکرت و، راستیش نادیار بیّت و، چاولێکردن تەواوترە، ئەوەبوو خەلکیکی پێشومار لەم ڕینگەدا گومراوون و، ھەر ئەمەشە کە دەبیّتە ھۆکاری ئەوەی ھەموو خەلک تیا بچن، جوولەکەو گاومرەکان ھەستان بە چاولێکردنی باوان و پێشین و زانایانی خۆیان بۆیە گومراوون، ھەروەھا خەلکانی سەردەمی نەفامیش.

بزائە ئەو ھۆیە لە پێناویدا چاولێکردنیان بە چاک دانا، ھەر ئەو ھۆیە کە لە پێناویدا زەمی چاولێکردن دەکرت، چونکە ئەگەر بەلگەکان گومانیان لێکرت و، راستیش نادیار بیّت، پێویستە واز لە چاولێکردن بەتێریت، ئەوەکا بیّتە ھۆکاری گومراوون.

خوای _ سبحانە وتعالی _ لە چەندین ئایەتدا زەمی ئەوانە ی کردووە کە پشتگیری چاولێکردنی باوان و پێشینی خۆیان دەکەن، خوای _ عزوجل _ دەفەرمیّت:

﴿يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا وَجَدْنَا اٰبَاءَكُمْ عَلَىٰ اُمَمَةٍ وَّاِنَّا عَلٰى اٰثَارِهِمْ مُّقْتَدُونَ. قُلْ اَوَلَمْ يَجْعَلْ لَّكُمْ مِثْلًا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَاءَكُمْ﴾ ﴿الزخرف: ۲۳﴾. واتە: ﴿اِنَّا وَجَدْنَا اٰبَاءَنَا عَلَىٰ اُمَمَةٍ﴾ بەراستی نێمە باویا پیرانی خۆمان لە سەر ناییتک دیووہ ﴿وَاِنَّا عَلٰى اٰثَارِهِمْ مُّقْتَدُونَ﴾ وە بەراستی نێمە لە سەر نایینی ئەوان دەروژین ﴿قُلْ اَوَلَمْ يَجْعَلْ لَّكُمْ مِثْلًا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ اٰبَاءَكُمْ﴾ وە ئەگەرچی من (نایینی)

پاستریشم بۆ هینابن ﴿مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءُكُمْ﴾ لهوهی که باوایپیرانتان دیووه له سهری (۱۰۶).

واته: نایا هەر شوینیان ده کهون ؟

ههروه ها خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ دهفرمیت: ﴿إِنَّهُمْ أَلَفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ. فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ ﴿الصفات: ۶۹﴾. واته: ﴿إِنَّهُمْ أَلَفُوا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ﴾ بهراستی نهوان باوایپیرانی خویانیان به گومرای بینی ﴿فَهُمْ عَلَى آثَارِهِمْ يُهْرَعُونَ﴾ ئینجا نهوان هاندهدران بۆ شوین کهوتنیان له گومرایدا (۱۰۷).

نووسهر دهفرمیت:

بزانه کهسی چاولیکار متمانهیهکی تهواوی نییه بهوانهی تیایدا چاولیکاری دهکات، چاولیکاری پووچکردنهوهی سوودو کهلکی نهقل و ژیری، چونکه نهقل و ژیری بۆ تیروانین و بیرکردنهوهو چارهسازی بهدیپیتراوه، وه زۆر ناشیرینه بۆ کهسیک مؤمیک پیئدراپیت بهر پیی خۆی پی پرووناک بکاتهوه کهچی بیکوژنیتهوهو به تاریکی پی بکات !

بزانه که ههموو شوینکهوتوانی ریباوهرهکان هه میسه شهخصیان له دلدا گهوره دهپیت، بۆیه شویی گرفتاری شهخصهکان ده کهون بهبی بیرکردنهوه لهوهی که گوتویهتی، نه مهش خوودی گومرایه، چونکه پیویسته تیروانین ئاراستهی گرفتار بکریت نهک گرفتاریت، نهوهبوو نیمامی (علي) _ خوای لی پازی بیت _ به (حارث) ی کوری (خوط) ی فهرموو: کاتیک (حارث) لی دهپرسی: بهرای تۆ ئیمه دلنیابین که (طلحة) و (الزبیر) له سهه نارهواپی بوون ؟ نهویش پیی فهرموو: نهی (حارث) تۆ سهریان لیشتیواندوی ! ههق بهپیاوان نانسریت، بهلکو ههق بناسه، شوینکهوتوانی دهناسیت.

پیشهوا (أحمد) ی کوری (حنبل) یش دهیفرموو: له نیشانهکانی کهم زانستی مرۆڤ نهوهیه له چوارچیهی بیروباوهریدا چاولیکاری پیاویک بکاتهوه.

۱۰۶ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورئان.

۱۰۷ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورئان.

نه‌گەر که سینکیش بلیت: کهسانی ناسایی به‌لگه نازانن، ئەی چۆن چاولیکاری نه‌کەن ؟
 بۆ وه‌لامه‌که‌ی ده‌لیین: به‌لگه‌کانی بیرباوه‌ر زۆر ناشکران وه‌کو نه‌وه‌ی له‌ باسی
 (الدّه‌ریه‌)کاندا به‌یادمان هی‌نانه‌وه‌، شتی وه‌کو نه‌وه‌ش به‌لای ناقل و ژیره‌وه‌ شاراوه‌ نابیت،
 به‌لام له‌ (الفروع)دا واته‌: لقه‌کان، به‌هۆی نه‌وه‌وه‌ که‌ پروداوه‌کانی (حوادثها) زۆرسوون و،
 زانینی به‌لای کهسانی ناسایه‌وه‌ قورس بوو، وه‌ زۆر نزیکیشه‌ مروّف‌ تیایدا هه‌له‌ بکات، بۆیه
 واچاکتره‌ کهسانی ناسایی تیایدا چاولیکاری بکەن به‌ تاییه‌ت نه‌و که‌سه‌ ناسایانه‌ی توانای
 تاقیکردنه‌وه‌و تێروانییان تێدايه‌، چونکه‌ (اجتهاد)ی کهسانی ناسایی له‌ هه‌لبژاردنی نه‌و
 که‌سانه‌دايه‌ که‌ چاولیکاریان ده‌کاته‌وه‌ (۱۰۸).

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

به‌لام رێگه‌ی دووهم: ئیبلیس له‌ سه‌رلێشێواندنی کهسانی گه‌مژه‌دا به‌توانابوو، نه‌وه‌بوو
 هه‌لیخه‌له‌تاندن و تووشی چاولیکاری کردن و، لێیخوڕین لێیخوڕینی ناژه‌ل، پاشان که‌سانێکی
 به‌دیکرد جۆره‌ زیره‌کی و تیگه‌شتنیکیان هه‌بوو، نه‌وه‌بوو به‌ پیتی توانای خۆی هه‌ستا
 به‌فریودانیان، دای به‌ گوێی هه‌ندیکیاندا که‌ وه‌ستان له‌ سه‌ر چاولیکاری ناشیرینه‌و، فه‌رمانی
 تێروانیی پێکردن، پاشان هه‌ر یه‌کێک له‌وانه‌ی به‌ جۆرێکی جیاواز فریودا:
 که‌سانێکی واتینگه‌یاندا که‌ وه‌ستان له‌ گه‌ل رواله‌ته‌کانی شه‌رعدا (ظواهر الشرع) بیتوانایه‌،
 نه‌وه‌بوو لێیخوڕین به‌ره‌و رێباوه‌ری فه‌یله‌سوفه‌کان، وازی‌شی لێنه‌هی‌نان تا له‌ ئیسلام
 کردنیه‌ده‌ره‌وه‌.

بۆ که‌سانێکی دیکه‌ش نه‌وه‌ی پازانده‌وه‌ که‌ برپا نه‌کات ته‌نها به‌وانه‌ نه‌بی که‌
 به‌هه‌سته‌کانی خۆی بۆی ناشکرا ده‌بیّت.

بۆیه‌ به‌م که‌سانه‌ ده‌گوتریت: ئایا به‌ هه‌سته‌کان راستیتی گوفتاره‌کانی خۆتان زانی؟ نه‌گەر
 گوتیان: به‌لێ، ئەوا خۆیان به‌ گه‌وره‌ زانیووه‌، چونکه‌ هه‌سته‌کا‌مان ده‌رکی نه‌و قسانه‌ی نه‌کرد

۱۰۸ _ به‌ مه‌رجێک متمانه‌ی به‌ زانست و دین و له‌ خواترسانی نه‌و که‌سه‌ هه‌بیّت، هه‌ر یه‌کێک له‌و
 دووانه‌ش جێگه‌ی نه‌ویتر ناگرێته‌وه‌ به‌لکو ده‌هه‌بیّت نه‌و دووانه‌ی تێدا بیّت.

که گوتبیان، چونکه نهوهی به ههسته کان دهرك دهكریت جیاوازی تیدا پروو نادات. نهگمر
 گوتیشیان: بهبێ ههسته کان: نهوا هه لگه پراونه تهوه له گوفتاره کانی خۆیان.
 ئیبلیس کهسانیکێ تریشی لهوانه ترساندوو به دوور یهستنهوه له چاولیکاری و، پۆچوونی
 بۆ پازاندوه له قسه ناسیدا (علم الکلام)^(١٠٩) بۆ نهوهی _ به بانگه شهی خۆی _ له نهزانی
 خه لکانی ناسایی بچنه دهروه!

١٠٩ _ (علم الکلام): واته بهرگریکردن له ناین به به لگه نهقلیه کان بهبێ نهوهی به لگه کانی قورئان
 و سوننهت به کار بهێنریت _ ، له گهڵ تیروانیی کاروباری فیهله سوفه کان، وهرگێر.

★ ناکامی قسه‌ناسان (المتکلمین) گومان و شلژانه:

بارودۆخی قسه‌زانان جۆراوجۆری زۆری به خۆوه دیوهو، مشتومریش گه‌یاندنیه ئه‌مو ناسته‌ی که زۆریه‌یان گومان په‌یدا بکه‌ن، کۆمه‌لێکی دیکه‌شی گه‌یانده ناستی خوانه‌ناسی و نیلحاد، زانایانی پێشینی ئه‌م ئومه‌ته‌ش که بێده‌نگی خۆیان نواندوهو مشتومریان له‌ بواره‌کانی بیروباوردانه‌کردوه به‌هه‌نگه‌ نه‌قلیه‌کان له‌ پووی بێ توانایه‌وه نه‌بووه، به‌لکو بۆیان ده‌رکه‌وتوه که تینویه‌تیه‌ک ناشکیته‌یت و، که‌سی ته‌ندروسته‌یش ده‌کاته‌وه به‌ نه‌خۆش، بۆیه ده‌ستیان لێهه‌لگرت و، قه‌ده‌غهی ده‌ستیه‌ردانی که‌سانی دیکه‌شیان ده‌کرد له‌و بواره، تا ئه‌مو ناسته‌ی پێشه‌وا (الشافعی) _ به‌ په‌حه‌متی خوا بیته _ ده‌یفه‌رموو:

نه‌گه‌ر به‌نده‌ی خوا دووچاره‌ی نه‌ه‌جامدانی تێکرای ئه‌وانه‌ بیته که خوای ته‌عالی قه‌ده‌غهی کردوه جگه‌ له‌ شیرک و هاوه‌ل په‌یداکردن له‌وه‌ی چاکتر ده‌بیته که تێپروانیته قسه‌ناسی. ده‌یفه‌رموو: نه‌گه‌ر گوێبیستی پیاو بووی ده‌یگوت (الاسم هو المسمى)، یا (أو غیر المسمى)، شایه‌تی بده که له‌ خه‌لکانی شوێنکه‌وتووی قسه‌ناسیه‌و، هیچ نایه‌تیکی نییه. هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: حوکمی من به‌رامبه‌ر به‌ قسه‌ناسان ئه‌ویه که به‌ سه‌غفی دارخورما لیان بدریت و، به‌ نێو هۆزو تیره‌کاندا بگه‌ڕێندڕین و، بگوتریت: ئه‌مه‌یه‌ پاداشتی ئه‌وانه‌ی که وازیان له‌ قورئان و سونه‌ت هێناوه‌و، ده‌ستیان داوه‌ته قسه‌ناسی. پێشه‌وا (أحمدی کورپی (حنبل) ده‌یفه‌رموو: هه‌رگیز قسه‌ناسان سه‌رکه‌وتوو نابن، قسه‌ناسان نایه‌نداریکی زیندیی و به‌رواله‌تن (۱۱۰).

گوتم _ ابن الجوزي _ چون زه‌می قسه‌ناسی نه‌کریت له‌ کاتیکدا کۆمه‌لی (المعتزله‌ی) گه‌یانده ئه‌مو ناسته‌ی بلێن: خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ گشتیتی (جَمَل) شته‌کان ده‌زانیت و، ورده‌کاری و پوونکردنه‌وه‌کانی (تفاصيل) نازانیت.

۱۱۰ _ پێشه‌وا (السیوطی) _ به‌ په‌حه‌متی خوا بیته _ کتێبیکی گه‌وره‌ی داناوه به‌ ناوی ((صون المنطق والكلام عن فن المنطق والكلام)) واته ((پاراستنی قسه‌و ناخوتن له‌ هونه‌ری قسه‌زانی و ژیریژی)) به‌ دوا‌ی هه‌موو ئه‌م (أثر)انه‌دا گه‌راوه‌ هه‌لیسه‌نگادون و (تخریج)ی کردوون، با ته‌ماشای بکړیت.

(جهم)ی کوری (صفوان)یش دهیگوت (علم)و، (القدرة)و، (حياة)ی خوا به دیهیتراوه (محدث).

(أبو محمد النُّبُخْتِي) له (جهم) ده گپرتیهوه که گوتویهتی: خَوای _ عَزَّوَجَلَّ _ شَتِیک نییه (إِنَّ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ لَيْسَ بِشَيْءٍ).

ههروهها (أبو علي الجُبَّانِي) و (أبو هاشم) و نهوانه‌ی شوینیان کهوتن له (بصري)هکان دهیانگوت : نه‌بوو (المعدوم) شت و، زات و، نه‌فس و، جهوههرو(۱۱۱)، سپی و، زهرد و، سوره، خَوای _ سبحانه و تعالی _ ناتوانیّت زات بکات به زات و، عه‌ره‌ز(۱۱۲) بکات به عه‌ره‌ز و، جهوههر بکات جهوههر، به‌لکو له راستیدا به توانایه زات له نه‌بۆوه بۆ بوون ده‌ره‌ییتی.

(القاضي أبو يعلى) له کتیبی (المقتبس)دا ده‌لیت: (العلاف المعتزلي) پیتی گوتم: دلنیابن خوشگوزهرانی خه‌لکی به‌هشت و سزای خه‌لکی دۆزه‌خ شتیکن له‌م باره‌وه خوا وه‌سف نا‌کریت به‌توانین بۆ پالپیه‌نانی و زیاترکردنی، بۆیه دروست نییه نه‌ویستی بکه‌یت و، نه‌لییشی بترسیت، چونکه نه‌و کاته خَوای تعالی توانای خه‌یرو شه‌رو، سوودو زیانی نابیت.

ههروهها ده‌لیت: خه‌لکانی به‌هشت به‌بی جووله‌یی و به‌بی بی‌ده‌نگی ده‌می‌ننه‌وه، هیچ وشه‌یه‌کیان لیوه به‌ده‌رنایه‌ت و، نه‌خۆیان و نه‌خواکه‌یان توانای به‌جیه‌ینانی هیچ شتیکن

۱۱۱ _ الجوهر: هه‌موو شتیکن سه‌ره‌خۆ بیّت به (الجوهر) ناوده‌بریت بۆ نمونه جه‌سته‌ی مرۆف (الجوهر)ه، خۆر (الجوهر)ه، مانگ (الجوهر)ه، بۆ زیاتر تیگه‌شتن بگه‌پرتیه‌وه بۆ: محمد بن صالح العثيمين، شرح العقيدة السفارينية ج ۲۰ ص ۱۹۲، وه‌رگیز.

۱۱۲ _ العَرَض: سیفاته‌کانی درێژی و کورتی و په‌نگ و هیزو لاوازی و به‌و هاوشیوانه به (العَرَض) ناوده‌بریت. بۆ نمونه ده‌گوتریت فلان که‌س (الجوهر)ه، به‌لام درێژه یاخود کورته نه‌وه (العَرَض)ه، ده‌رگا (الجوهر)ه، به‌لام سوره یاخود سپی به‌ نه‌مه (العَرَض)ه، بۆ زیاتر تیگه‌شتن بگه‌پرتیه‌وه بۆ: محمد بن صالح العثيمين، شرح العقيدة السفارينية ج ۲، ص ۱۰۲، وه‌رگیز.

لهوانه‌یان نابیت، چونکه پروداوه‌کان (الحوادث) به گشتی پیویسته کوتایه‌کیان هه‌بیت تیایدا ته‌واو بن و، پاش شه‌وش هیچ شتیک نابیت !

به‌رزى و بلندى بۆ خوى تعالى.

گوتم _ ابن المجوزي _ : (أبو القاسم عبدالله بن كوبرى (أحمد بن كوبرى (عبد البلخى) له كتيبى (المقالات) دا به‌یادمان ده‌هینیتته‌وه ده‌ئیت (أبا الهذيل) كه ناوى ته‌واوى: (عبد بن كوبرى (الهذيل العلاف) ه تاك بۆته‌وه له‌و گوته‌یدا كه ده‌ئیت:

خه‌لكى به‌هشت جوته‌یان ته‌واو ده‌بیت، بۆیه باریان ده‌گوڤیت بۆ بارێكى بى بزاون و سه‌ره‌وتنى به‌رده‌وام.

ده‌شیگوت: زانینى خوا بریتیه له خوا (علم الله هو الله)، وه توانای خواش بریتیه له خوا (قدرة الله هو الله).

(أبو هاشم) ده‌یگوت: نه‌گهر كه‌سێك له هه‌موو شتیک ته‌وبه بکات، به‌لام قومیتك ئاره‌قى خواردوه، نه‌وا به‌هه‌تا هه‌تایی به‌ سزای خه‌لكى كوفر سزا ده‌دریت.

(النظام) ده‌یگوت: خوى _ عزوجل _ توانای هیچ شتیک له شه‌رى نییه، به‌لام ئیبلیس توانای خه‌یرو شه‌رى هه‌یه.

(هشام الفوطي) ده‌یگوت: وه‌سفی خوى تعالى ناكریت به‌وه‌ی له (أزل) وه‌ه (١١٣) زانایه. هه‌ندى له (المعتزلة) ده‌یانگوت: درۆکردن شیاوه بۆ خوى تعالى، به‌لام لێ نه‌وه‌شاهه‌ته‌وه. (المُجْبِرَةُ) ده‌یانگوت: ئاده‌مى هیچ توانستینكى نییه، به‌لكو وه‌كو بى گیان ئیختیارو و کرداریان لێ سه‌ندراوه‌ته‌وه.

المرجئة) ده‌یانگوت: هه‌ركه‌س دان به هه‌ردوو شایه‌توومانه‌كه‌دا بنیت و، هه‌موو سه‌رپێچیه‌كانیش نه‌نجام بدات، هه‌رگیز ناچیتته‌وه دۆزه‌خه‌وه ئه‌م كۆمه‌له‌ دژیه‌ فه‌رمووده

١١٣ _ أزل: نه‌و زه‌مه‌نه‌ كۆن و دیرینه‌یه كه سه‌ره‌تای نى یه، پروه‌نه: رسائل الشيخ محمد بن إبراهيم الحمد في العقيدة، ج ١٤، ص ٢٦، وه‌رگیز.

(صحیح) هکانیش وه ستانه وه سه بارهت به وهی که سه ریپچی کارانی یه کتاپه رستان ده چنه ناگروهو لیشی ده رده کرین (۱۱۴).

(ابن عقیل) ده لیت: چهند له وه ده چیت دانهری ریبازی (الإرجاء) زیندیق و موسلمانیتی به پروالته بی، چونکه چاکیتی جیهان له جیگیر کردنی هه ره شهو (الوعید)، پرواهینان به پاداشته، کۆمه لی (المرجئة) ش کاتیک نه یانتوانی نکۆلی له دروستکار بکهمن " چونکه دوور که وتنه وهی جه ماوه رو، پیچه وانیتی نه قلی تیدایه، ههستان به لابر دنی سوودی جیگیر کردن (الإثبات)، که بریتیه له ترس و چاودیری کردن (الحشية والمراقبة)، ههروهه سیاستی شرعیشیان پۆخاند، بۆیه نه مانه شه پرترین تایه فهن به سه ر ئیسلامه وه.

گوتم _ ابن الجوزي _ : (أبو عبدالله) ی کوری (کرام) یش هاتوو، له ریباهه کاند خراپترینیانی هه لباردو، له فرموده کانی شدا لاوازترینیان و، مهیلی لیکچواندنیشی (التشبيه) ده کرد، ههروهه (حلول الحوادث) ی به شیاو دانا له زاتی خوی پهروه دراداو (۱۱۵) ده یگوت: خوی تعالی توانای گه رانه وهی جه شهو (المجاهر) هکانی نییه، به لکو ده توانیت به دیان بهیتیت.

۱۱۴ _ نه مهش نامازه به که بۆ فرموده کانی تکاراری، که فرموده گه لیتی (متواتر) نه به کورتایی چای بیدعه چه کان له (الروافض) و (الإباضية) و، کهسانی تریش که وه دوویان کهوتن و به رتیگی نهواندا ده چن !

پروانه کتیبی (الشفاعة) ی شیخ (مُقبل) ی کوری (هادي الوادعي)، چونکه به راستی کتیبی داناوه وشیاری داوه.

۱۱۵ _ بیژوی: ((حلول الحوادث)) نووی یه، له قورن و سونه تدا نه هاتوه.

بۆیه نه گهر که سیک مه بهستی نه وه بیت که خوی تعالی شتیک له به دیه پتروانی خوی تیایدا جیگیر ده بی، نهوا گوفتاریکی نهویستراوو پووچه، به لکو کوفره.

به لām نه گهر که سیک مه بهستی جیگیر کردنی سیفاته کرداریه کانی خوی پهروه درگار بوو، نهوا مه بهستیکی چاکه، له بیژوه شیوازی ده رپریندا هه لای کردوه.

مه سه له کهش درێژه پیدانیتی فراوانتری ههیه، خستومه ته نیو کتیبه که مه وه: ((منهاج التأسيس في الرد على أهل البدع والتلبيس))، به شی یه کهم، با ته ماشا بکرت.

(السَّالِمِيَّة) کانیس (١١٦) دهیانگوت: خوی _ عَزَّوَجَلَّ _ له پۆزی قیامه تدا به درده کهوت
بۆ هه موو شتی که له مانا کهیدا، بۆیه ئاده می به هاو شیوهی ئاده میه که به دیده کهن و،
جنۆ کهش به هاو شیوهی جنۆ که به دیده کهن!

دهشیانگوت: خوی تعالی نهینه کی هیه، نه گهر پوو چیکاتهوه، چاره سازیش پووچ
ده بیتهوه.

گوتم _ ابن الجوزي _ په ناده گرم به خوا لهو تیروانین و زانستانه کی که ئهم پیاوه
دزێوانه کی هینایه کایهوه.

قسه ناسانیس (أرباب الکلام) بانگهشهیان ده کرد که گوایه باوه پ تهواو نابیت تهنها به
زانینی نهوانه نه بیت که ریکیان خستوه، نه مانهش به هه له دا چوون، چونکه پیغه مبهری
خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمانی به باوه پهیئان کردوه، به ئام فرمانی به مشتومری
قسه ناسان نه کردوه، نهو هاوه له به پێزانهش که پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _
شایهتی چاکترینی خه لکانی (١١٧) بۆ داوون پۆشتن و مردن و له سهر هه مان ریبازی پیغه مبهر
خوا بوون _ صلی الله علیه وسلم _.

زه می قسه ناسی و قسه ناسانیسمان بۆ کراوه وه کو نهوه کی له پیشهوه ئاماره مان پیتا.

١١٦ _ السالمية: شۆنکه وتهی (أبي عبدالله محمد) کوری (أحمد) کوری (سالم) که له سالی (٢٩٧
کۆچی) مردوه، ههروه ها کوره کهشی (الحسن أحمد) کوری (محمد) کوری (سالم) که له سالی (٣٥٠
کۆچی) مردوه، (أحمد) کوری (محمد) کوری (سالم) له سهر دهستی (سهل) کوری (عبدالله التستري)
فیریوی، (السالمية) کان نیوان گوشتاری نه هلی سوونه گوشتاری (المعتزلة) کۆده که نهوه مهیلی (التشبيه)
ناره زووی صوفیه تیکی ئیتحادیشیان ده کرد، پروانه: موقع مجلة جامعة أم القرى على الإنترنت، ج ١،
ص ١٢٥. وه رگیتر.

١١٧ _ نهوهش فرمانیشتی پیغه مبهری خوا به _ صلی الله علیه وسلم ((خير الناس قرني، ثم الذين
يلونهم، ثم الذين يلونهم...)) واته: ((چاکترین خه لکانیک له سهرده می مندايه، پاشان نهوانه به دواياندا
دین و، پاشان نهوانه به دواياندا دین...)). وهو مخرج في تعليقنا على: ((التحفي في مذاهب السلف))
(ص ٤٤) للشوکاني، طبع مکتبه ابن الجوزي.

ههروه‌ها باس وخواسی وازهیتانی قسه‌ناسانیسمان بۆ باسکراوه لهو رَپَیازه‌ی که پتوه‌ی ماندووده‌بوون، چونکه دزپۆی و ناشرینی به‌لاو کاره‌ساته‌کانیان به چاوی خۆیان بینی:

(أحمد) ی کورپی (سَنان) ده‌لَیت: (الولید) ی کورپی (أَبانَ الکراييسي) خالَم بوو، کاتێ هاته سه‌ره‌مه‌رگ، به کورپه‌کانی گوت: ئایا که‌سیک ده‌ناسن له قسه‌ناسیدا له من شاره‌زاتر بێ ؟ گوتیان: نه‌خێر. گوتی:

ئایا تاوانبارم ده‌که‌ن ؟ گوتیان: نه‌خێر. گوتی: به‌لام من نامۆژگاریتان ده‌که‌م، قبوولتانه ؟ گوتیان: به‌لێ. گوتی: له‌سه‌ر نه‌و رَپَیازه‌بن که خه‌لکانی شوینکه‌وتووی سوننه‌تی له سه‌ره، چونکه بینیم حه‌قیان پێ یه.

(أبوالمعالی الجَوْنِي) ده‌یگوت: گه‌شتیکم به نێو خه‌لکانی ئیسلام و، زانسته‌کانیاندا کردو، به ده‌ریای گهورشدا سه‌فه‌رم کرد، خۆشم نقوومی نه‌وانه کرد که قه‌ده‌غه‌یان ده‌کرد، هه‌موو نه‌وانه‌م له پیناوی به‌ده‌سته‌هینانی هه‌ق و، هه‌له‌هاتن له چاولیکاری نه‌جم ده‌دا، ئیستاش، له هه‌موو شتی که پاشگه‌زبوومه‌ته‌وه بۆ وشه‌ی هه‌ق، نامۆژگاریتان ده‌که‌م به‌وه‌ی نێو ته‌نها شوینکه‌وتووی ئاینی که‌سه پیرو به‌ته‌مه‌نه‌کان بن، بۆیه نه‌گه‌ر خوای هه‌ق به چاکه‌و به‌زه‌یی خۆی فریام نه‌که‌وێت و له سه‌ر ئاینی که‌سه به‌ته‌مه‌نه‌کان نه‌م‌رم و، له سه‌ره‌مه‌رگیشدا به وشه‌ی (الإخلاص) ناکامم کۆتا پێ نه‌هینیت، نه‌وا (وَيْلَ) بۆ (ابن الجَوْنِي).

به هاوه‌لانی خۆشی ده‌گوت: نه‌ی هاوه‌لانیان ! کاری قسه‌ناسی مه‌که‌ن، چونکه نه‌گه‌ر بمزانیبا قسه‌ناسی ده‌مگه‌یه‌نیتته نه‌و بارو‌حاله‌ خراپه‌ی که پێی گه‌شتووم، هه‌رگیز خۆم به‌و کاره‌وه خه‌ریک نه‌ده‌کرد.

(أبو‌الوفاء) ی کورپی (عَقِيلَ) به هه‌ندی له هاوه‌لانی خۆی ده‌گوت: من دووپاتی ده‌که‌مه‌وه که هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ مردن و که‌سیان (الجوه‌ر) و (العَرَض) یان نه‌ده‌زانی، بۆیه نه‌گه‌ر رازیت وه‌کو نه‌وان بیت، نه‌وا وه‌کو نه‌وان به‌و، نه‌گه‌ر بینیشته رینگه‌ی قسه‌ناسان له رینگه‌ی (أبي بکر) و (عمر) شایسته‌تره، نه‌وا تیا‌ب‌چیت بۆ نه‌وه‌ی بینوته.

گوتویهتی: دهستیوهردانی قسهناسیی شوینکهوتووانی گهیانده گومان پهیداکردن و، زۆر لهوانهشی به ئیلحدادو بـیّ خوایهتی گهیانده، بۆیه بۆنی بـیّ خوایهتی له قسه له دهه دهچووهکانی (فلتات کلام) قسهناساندا بهدیده کریت، بنهپهتی شهوش دهگهپتسهوه بۆ قایلنهبوونیان بهوهی شرع پـیّ قایل بووهو، به دواي راستیهکاندا دهگهپان، هیزی شهقلیش توانای دهركی نهو حیکمهتانهی نییه که خواي تعالی تاك بۆتسهوه تیایداو تهنها خۆی دهیزانیت، وه خواي تعالی زانستی خۆی بۆ بهندهکانی ناشکرا نهکردوه سهبارهت به ههقیقهتی نهو شتانهی که دهیزانیت.

دهلـیت: به درێژای تهمهنم له یهکهمدا رۆچووم، پاشان دوابه دوا بۆ رێباوهپی قورئان و سوننهت گهپامهوه.

له راستیدا دهیانگوت: رێباوهپی کهسه پیرو بهتهمهنهکان تهواوتره، چونکه کاتی گهشتنه نهمهپری وردبوونهوه له تیپروانیندا، هیچ (التعليلات والتأويلات) یکیان بهدینه کرد نهقل دووربخاتهوه، بۆیه له گهـل پـی و پهسمهکانی شهرعدا وهستان و، له گوشتار لایاندا بۆ بههانهو پروونکردنهوه، نهو کات شهقلیش ملکهچ بوو که حیکمهتیکی خواي بهسهروهیه، بۆیه تسلیم بوو.

★ هه‌ستانى ئیبلیس به سه‌رلێشیواندنێ ئومه‌ته‌که‌مان له‌ بواری

بیروباوه‌ره‌کاندا:

کۆمه‌لانیك له‌ گه‌ل ڕوواله‌ته‌کاندا (الظاهر) وه‌ستان، بۆیه به‌ گوێره‌ی داخوازی و
ویسته‌مه‌نیه‌کانی هه‌ست شته‌که‌یان لێکدايه‌وه‌و، گوێیان: خوای ته‌الی جه‌سته‌یه‌که‌! به‌رزى و
بڵندی بۆ خوای ته‌الی.

ئه‌مه ڕێباوه‌ری (هشام)ی کوپى (الحکم)و، (علی)ی کوپى (منصور)و، (محمد)ی کوپى
(الخلیل)و، (یونس)ی کوپى (عبدالرحمن) بوو.

پاشان جیاوازیان تێکه‌وت و، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: جه‌سته‌یه‌که‌ وه‌کو جه‌سته‌کان!
هه‌ندیکى تریشیان ده‌یانگوت: وه‌کو جه‌سته‌کان نییه (لا کالاجسام)!!

دوای نه‌وه‌ش جیاوازیان تێکه‌وت و، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: نورو ڕووناکیه. هه‌ندیکیشیان
ده‌یانگوت: له‌سه‌ر شێوه‌ی پارچه‌یه‌کی سپی یه (السبيكة البيضاء).
(هشام)ی کوپى (الحکم) ئاوه‌ای ده‌گوت.

ده‌شیگوت: خواوه‌ند هه‌وت بسته به‌ بستی خۆی (۱۱۸).

به‌رزى و بڵندی بۆ خوای ته‌الی.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیّت:

ئه‌مه‌ش وای بۆ پێویست ده‌کات که چۆنیه‌تیه‌کیشی (کیفیه) هه‌بێ، ئه‌مه‌ش یه‌کتا په‌رستی
هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌، جێگیریش بووه که ماهیه‌ت دروست نابێت مه‌گه‌ر بۆ نه‌و شتانه‌ی که

۱۱۸ _ ئه‌مه‌ش کوفرێکی ته‌واوه‌ په‌نا به‌خوا، چه‌ند جوانه‌ گوفتاره‌که‌ی (نُعیم)ی کوپى (حماد):

((مَنْ شَبَّهَ اللَّهَ بِخَلْقِهِ "کفر...")) واته‌: هه‌ر که‌س خوای ته‌الی بچوێتیته‌ به‌ به‌ده‌یه‌تێراوانی خۆی "کافره‌..."))

وانظر لزماً تعليق الذهبي _ رحمه الله _ في ((سير أعلام النبلاء)) (١٣ / ٢٩٩ _ ٣٠٠) على هذه الكلمة الذهبية.

خاوهن ره گهزن و هاوتاشیان ههیه، بۆیه پتویسته خوی تعالی لهوانه تاک بکرتیهوهو، نمو
 بۆچوانهشی لی بهدوور بگیریته، چونکه خوی تعالی خاون ره گهز نییه و، هاوشیوهشی نییه.
 بهبۆچونت نه مانه چۆن (قدیم)ی بۆ خوا جیگیر دهکمن، نهی بۆ بهلاشیانهوه شیوا نهبیته
 خوی تعالی وهکو ئادهمیهکان نهخۆش کهویتی، یا بهفمویتیته.

پاشان پیت دهگوتریت: هه رکهس بانگهشهی (التجسیم) واته قهوارهوه رگرتن بۆ خوی
 تعالی بکات، به ههر بهلگهیهک پیت؛ نهوا ههستاوه به جیگیر کردنی تازه به دیهیتانی
 جهستهکان (حَدَثُ الْأَجْسَامِ)، نهوهش پيشانت ده دات که نمو خواوهندهی باوه رت وابوو
 جهستهیهکی تازه به دیهاتوهه (قدیم) نییه.

ههروهها له گوftarه کانی کۆمهالی (المجسمه): شیواوه خوی تعالی دهستی پیاهیتریت و
 دهستی لیتریت.

بۆیه پیاان دهگوتریت: کهوابوو به گوێرهی گوftarه کانی ئیوه شیواوه دهستی پیاهیتریت و،
 دهستی لیتریت و، دهستی له مل بکرت!

ههندیکیشیان دهیانگوت: جهستهیهکه، بهتالی و چۆلایه کهو (فضاء) هه موو ته نه کانی تری
 تیدایه.

(بیان)ی کوپی (سَمْعَان) وای پاده گه یاند که خواوهنده کهی هه ره مووی نوورو پرووناکی
 یهو، له شیوهی پیاویکدایه، هه موو نه ندامه کانیشی دهفوتیت جگه له پرووی! بۆیه (خالد)ی
 کوپی (عبدالله) کوشتی.

(المغيرة)ی کوپی (سعد العجلي) وای پاده گه یاند که خواوهنده کهی پیاویکه له نوورو
 پرووناکی، تاجیکی به سه ره وهیه له نوورو پرووناکی، نه ندامی هه یهو دلیکیشی ههیه دانایی
 لیوه هه لده قولیت، نه ندامه کانیشی له سهر شیوهی پیتی هیجائین.

(زُرَّارَةُ)ی کوپی (أَعْيَنَ) دهیگوت: خوی تعالی له (أَزَلْ) دا به توانا و زیندو و زانا نه بوو،
 تا بۆ خۆی نهو سیفه تانهی به دیهیتنا (لَمْ يَكُنِ الْبَارِي قَادِرًا حَيًّا عَالَمًا فِي الْأَزَلِ حَتَّى خُلِقَ لِنَفْسِهِ
 هذه الصفات).

به‌رزى و بلندی بۆ خواى تعالى.

له سهرسوپمىنترين بارو حاله كانى كۆمه لى (الظاهريّة) يهش گوفتارى (السالمية) كان بوو كه دهيانگوت: مردوو له گۆرڤا دهخوات و دهخواتهوه و زهواجيش دهكات، چونكه گوتيبىستى كامهرانىي (نعيم) بوون و، له جۆره كانى كامهرانىش له مه به دهريان نه ده زانى (۱۱۹)، كه چى نه گهر قايل بوواين به وهى له فهرمووده كاندا هاتووه، كهوا روى برپا داران ده كرتيه نيو چيكلدانهى بالنده گه ليكه وه له داره كانى به هشت دهخۆن (۱۲۰)، به دلتيايى قايل ده بوون، به لّام نه و هيان گه پانده وه بۆ جهسته بۆيه دهيانگوت دهخوات و دهخواته وه.

(ابن عقيل) ده فهرميت: نهم رپبا وه نه خوشيه كى هديه به هاوشيوهى نه وهستكردنهى كه خه لگاني سهرده مى نه فامى ده يانه يئنايه خه يالى خويانداو، نه وهى كه ده ربارهى تهرم و جهستهى مرؤف پاش مردن دهيانگوت، بۆيه دواندنى نه مانه پتويسته له پروانگهى نوازشت و ناگاليبوون و دلنه شكاندنى نهم كۆمه له وه بيت به وهى هستى پتده كهن، نهك له پروانگهى مشتومرپه وه، چونكه به رهه لتستى كردن خراپيان دهكات. له راستيدا ئيبليس ههستا به سهر ليشتيواندنى نه مانه چونكه به دوای ليكدانه وهيه كى تهواوى دهقاوده قى به لگه كانى شرع و نه قلدا نه گه ران و وازيان ليته يئنا، چونكه كاتيك كامهرانىي و سزا بۆ مردوو لای خوا وه هات، ناشكرا بوو كه نه وه دووانه ده خرايه سهر جهسته كان و گوپه كان له پرووى پينا سه كردنه وه، نه وه بوو ده گوترا: خاوه نى نهم گۆرپه و نهم روى له مه جهسته دا به كامهرانه به خوشيه كانى به هشت و سزادراوه به سزاي ناگر.

۱۱۹ _ به داخه وه ههر نهم گوفتاره گوفتارى هه ندی كه سانی سهر به چوار مه زه به و رپبا وه په كهن كه چاولي كاری ده كهن.

۱۲۰ _ أخرجه أحمد (۳ / ۴۵۵)، والنسائي (۱ / ۲۹۲)، وابن ماجه (۴۲۷۱)، والترمذي (۱ / ۳۰۹) “
عن كعب. وسنده صحيح.

★ پێگهی پزگاریبون له نهوه:

نووسهر دهفهرمیت:

ئهگهر كه سَيْك بَلِيت: پێگهی چاویلکارانت له بیروباوهرو (الأصول)و، پێگهی قسهناسانیشت خهوشدار کرد، باشه پێگهی دروستی پزگاریبون له سهڕلێشتواندنهکانی ئیبلیس چیه؟

وهلام: نهوهی كه پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و، هاوه‌لانی و، شوێنكه‌وتوانیان به چاكه _ كه پیشینی چاك بوون _، له سه‌ری ده‌چوون بریتی بوو له جێگیرکردنی خوای تعالی و، جێگیرکردنی سیفاته‌کانی به پێی نهوهی له قورئان و له سونه‌ندا هاتوه، به‌بێ تفسیر (۱۲۱)، به‌بێ گه‌ڕان به‌دووی نه‌وانی كه له توانای نه‌قلی مرڤدا نییه لێ تیبگات، قورئانیش گوشتاری خوای په‌روه‌ردگاره‌و (مخلوق) نییه‌و، له ناوه‌ڕۆکی ئایه‌ته‌کانیش ناچینه‌ ده‌ره‌وه‌و، به‌بێ‌ڕای خۆشمان قسه‌ی تیدا ناکه‌ین، پێشه‌وا (أحمد)ی کورپی (حنبل) قه‌ده‌غه‌ی ده‌کرد پیاو بَلِيت: (لفظی بالقرآن مخلوق أو غیر مخلوق) واته‌ گوتنم به قورئان (مخلوق)ه یا (مخلوق) نییه، نه‌وه‌کو له شوێنكه‌وتنی پیشین (۱۲۲) به‌چێته‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ داهێنانیکی نوێ (حَدَّث).

له (جعفر)ی کورپی (بِرْقان)ه‌وه ده‌لِيت: (عمر)ی کورپی (عبدالعزيز) به پیاوێکی فه‌رموو _ كه پیاوه‌كه ده‌رباره‌ی هه‌واو ئاره‌زووكان لێی پرسیبوو _ له سه‌ر ئاینی منداڵه‌كان به كه له حوَجْره ده‌خوێنن و، له سه‌ر ئاینی ده‌شته‌کیه‌كان به، جگه له ریبازی نه‌و دووانه‌ش هه‌م‌وو شتیکی دیکه له بیری خۆت به‌ره‌وه.

۱۲۱ _ واته به‌بێ تفسیری چۆنیه‌تی و نه‌و حه‌قیقه‌ته‌ی به خوای په‌روه‌ردگاره‌وه په‌یوه‌نده.

۱۲۲ _ نه‌مه‌یه كه پێنوسه‌کانی خۆماغان بۆ ده‌ره‌تیاوه‌و، نه‌فسی خۆمان بۆ ته‌رخان کردووه، بۆیه په‌روه‌ردگارا یارمه‌تیده‌رمان به‌و به پێی ویستی خۆمان داواکه‌مان به جی بێنه.

وقال عمرُ بنُ عبدِالعزیز: إذا رأيتَ قوماً يتناجونَ في دينهم بشيءٍ دونِ العامَّةِ “فاعلم أنَّهم على تأسيسِ ضلالةٍ (۱۲۳) واته: (عمر)ی کوری (عبدالعزیز) دهیغه رموو: نه گهر کۆمه لیتکت به دیکرد ده رباره ی شتیک له تاینه که یان به نهیتی و دوور له خه لکی گشتی ناسایی ده دوان، بزانه نهو که سانه خولیای نهو نه که گومراییه که دامه زرتنن.

(عمر)ی کوری (عبدالعزیز) بو هندی له کار به ده ستانی خو ی ده نووسی و ده لئ: نامۆزگاریست ده که م به زۆر ترسان له سزای خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ، شوینی سوننه تی پیغه مبه ره که ی بکه وه _ صلی الله علیه وسلم _ ، واز بهینه لهو شتانه ی که کهسانیک تازه دایا نهیتی اوه (أحدث) چونکه پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ پنگه ی راستی بو به جی هیشتوون، بشزانه نهو که سه ی سوننه ته کانی داناوه هه ره خوشی به دژه کانی ناگادار بووه، له هه لهو، له راستیی لادان و، پۆچوون و، قوولبونه وه، نه وه بوو پیشینی پابردوو زانا بوون بۆیه سنووری شرعیان نه به زاندو، تیروانی نیکی به هیزی پهیره و کاریشیان هه بوو بۆیه پیوستیان به هیچتر نه ما.

له (ریوایه) تیکی دیکه شدا له (عمر)ه وه ده فره میت: پیشین له ناشکرا کردنی شته کاندای به هیزی بوون، هیچ که سیش هه لئه ستا به تازه گهری (أحدث) ته نها نهو که سانه نه بیت که شوینی پچکه یه کی تر که وتن و، خۆیان له پیشین به چاکتر داده نا، بۆیه کهسانیک له مانه بیتوانا بوون بگه نه ناستیان، بۆیه له لایه ن پیشینه وه شارد رانه وه، کهسانیکیش ئاره زووی له نهوان به رزتری هه بوو، به لئام پیشینی چاکه وه به سه ریدا سه رکه وتن !

۱۲۳ _ رواه أحمد في ((الزهد)) (ص ۴۰۸). تاینه که شمان _ سپاس و ستایش بو خوا _ ناشکراو پروونه، هیچ شتیک شاراووه، په نهان و، خهفه کردن و، نهیتی تیدا نه.

★ باسی هه ستانی ئیبلیس به سه رلیشیواندنی (الخوارج) هکان:

نووسهر ده فهرمیت:

یه کهم کهسی (الخوارج) هکان و خراپترینیان باری (ذوالخوئصره) بوو:

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ _ رضي الله عنه _ قَالَ : بَعَثَ عَلِيٌّ _ رضي الله عنه _ مِنَ الْيَمَنِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ _ صلى الله عليه وسلم _ بَذْهَبِيَّةً فِي أَدِيمٍ مَقْرُوظٍ، لَمْ تُخْلَصْ مِنْ تَرَابِهَا، فَقَسَمَهَا رَسُولُ اللَّهِ _ صلى الله عليه وسلم _ بَيْنَ أَرْبَعَةٍ: بَيْنَ زَيْدِ الْخَيْلِ، وَالْأَقْرَعِ بْنِ حَابِسٍ، وَعُيَيْنَةَ بْنِ حِصْنٍ، وَعَلْقَمَةَ بْنِ عِلَاقَةَ أَوْ عَامِرِ بْنِ الطُّفَيْلِ _ شكَّ عُمَارَةَ _ فَوَجَدَ مِنْ ذَلِكَ بَعْضُ أَصْحَابِهِ، وَالْأَنْصَارُ وَغَيْرِهِمْ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ:

((أَلَا تَأْمَنُونِي وَأَنَا أَمِينٌ مَنْ فِي السَّمَاءِ، يَأْتِينِي خَبَرُ السَّمَاءِ صَبَاحًا وَمَسَاءً؟!)) (١٢٤).

ثُمَّ أَتَاهُ رَجُلٌ غَائِرُ الْعَيْنَيْنِ، مُشْرِفُ الْوَجْنَتَيْنِ، نَائِيءُ الْجَبْهَةِ، كَثُّ اللَّحْيَةِ، مَشْمَرُ الْإِزَارِ، مَحْلُوقُ الرَّأْسِ، فَقَالَ: اتَّقِ اللَّهَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! : فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَيْهِ، فَقَالَ:

((وَيْحَكَ! أَلَيْسَ أَحَقَّ النَّاسِ أَنْ يَتَّقِيَ اللَّهَ أَنَا؟!)).

ثُمَّ أَدْبَرَ، فَقَالَ خَالِدٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَلَا أَضْرِبُ عُنُقَهُ؟

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: ((فَلَعَلَّهُ يَكُونُ يُصَلِّي)).

فَقَالَ: إِنَّهُ رُبَّ مُصَلٍّ يَقُولُ بِلِسَانِهِ مَا لَيْسَ فِي قَلْبِهِ.

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صلى الله عليه وسلم _ : ((إِنِّي لَمْ أُؤْمَرْ أَنْ أُنْقَبَ عَنْ قُلُوبِ النَّاسِ، وَلَا أَشَقَّ بِطُونَهُمْ)).

ثم نظر إليه النبي _ صلى الله عليه وسلم _ وهو مُقَفِّ، فقال:

إِنَّ مِنْ ضُنْضِيءٍ هَذَا قَوْمٌ يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ، لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ. يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَّةِ)).

واته: له (أبي سعيد الخدري) _ خَوای لى پازى بیّت _ فهرموویه تی: نیمامی (علي) _

خَوای لى پازى بیّت _ له (اليمن) هوه هه ندی زى پى له نىو پیسته یه کى ده باخراودا بو

پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نارد، که له خاك و خۆله‌كه‌ی پاك نه‌کرا بۆوه،
 پێغه مبه‌ری خواش _ صلی الله علیه وسلم _ دابه‌شی نیتوان چوار نه‌فه‌ری کرد: (زَيْدُ الْخَيْلِ)،
 (الْأَقْرَعُ) ی کورپی (حابس)، (عُيَيْنَةُ) ی کورپی (حِصْن)، (عَلْقَمَةُ) ی کورپی (عَلَاثَةُ) یا
 (عامر) ی کورپی (الطُّفِيل) _ (عُمَارَةُ) گومانی هه‌بوو _ ئه‌وه‌بوو هه‌ندی له هه‌وه‌تان و،
 پشتیوانان و، کهسانی تریش خه‌مباربوون، بۆیه پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _
 فه‌رمووی:

((نایا متمانه‌م پیناکه‌ن له کاتێکدا من باوه‌پێکراوی نه‌و زاته‌م که له ئاسماندا به‌یان و
 ئێواره هه‌والی ئاسمانم بۆ دیت؟!)).

پاشان پیاویکی چاو به‌ قولاً چووی، ده‌موچاو قۆپاوی، ناوچاو قۆقزی، پێش پێ، که
 (ازار) ه‌که‌ی له قاپه‌ر قه‌ی به‌رزتر کرد بۆوه، سه‌رتاشراو هات و گوتی: له خه‌واتر سه‌ ئه‌ی
 پێغه مبه‌ری خوا! ئه‌ویش سه‌ری به‌رز کرده‌وه، فه‌رمووی:

((وه‌ی بۆ تۆ! نایا شایسته‌ترین که‌س من نیم که له سزای خوا بترسی‌ت؟!)).

پاشان پیاوه‌که‌ پشتی هه‌لکردو چوو، خالد فه‌رمووی: ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا! نایا له ملی
 نه‌ده‌م؟

پێغه مبه‌ری خوا فه‌رمووی: ((له‌وانه‌یه نوێژ بکات)).

خالد فه‌رمووی: پێده‌چی که‌سانێکی نوێژخوێن هه‌بن به‌ زمانیان شتاتێک بلێن که به‌دل
 بڕوایان پێ نه‌بی‌ت.

پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فه‌رمووی: ((من فه‌رمانم پێنه‌کراوه دڵی
 خه‌لک بکه‌مه‌وهو بپیشکنم و، سکیان هه‌لدرم)).

پاشان پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ته‌ماشایه‌کی پیاوه‌که‌ی کرد، کاتی
 پشتی هه‌لکردو چوو، فه‌رمووی:

((له نه‌وه‌ی ئه‌مه کاسانێک ده‌رده‌چن قورئان ده‌خوێنن، له قورگیان ناترازی‌ت، له ئاین
 ده‌رده‌چن به‌ هاوشیوه‌ی خێرای نه‌و تیره‌ی که له که‌وانه‌وه ده‌رده‌چی‌ت)).

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

ئەو پیاوھ ناوی (ذو الحُوصِرَة التیمی) بوو، کە بە یەکەم (خارجی) دادنریت لە ئیسلامدا جیاپویتیتهوه، بەلکەشی بریتی بوو لە رازیبوونی بە بیروپرای خۆی، بەلام ئەگەر بوهستایه، دەیزانی هیچ بیروپرایهک بەسەر بیروپرای پیغه مبهری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ نییه، شونکەوتوانی ئەم پیاوھش بوون کە دژی ئیمامی (علی) _ خوای لی پازی بیت _ دەجەنگان.

چیرۆک گەلیکیان ههیه درێژه دهکێشی، ههروهها چەندین پیاوهری سەر سوپمێنیشیان ههیه، به بیروبوچوم درێژه دان و باسکردنیان پتویست نییه، چونکه مه بهستم لێره دا تهنها تهماشاکردنی فێله کانی ئیبلیس بوو، کە چۆن ههله دهستیت به سەر لێشێواندنی ئەو گێلانە، نوانە ی کە کار به واقیعاتی خۆیان دهکەن، بۆیه وای بوو دهچوون ئیمامی (علی) _ کرم الله وجهه _ ههله بیت و، ئەو کوچکردوو پشتیوانانەش له گه لیدا بوون ههله بوون و، خۆیان راست، ئەم کۆمه له خۆتینی مندا لانیان هه لال دهکرد، به لام خواردنی به رویو میان به بی پێدانی نرخه که ی هه رام دهکرد، خۆیان له په رسته نه کاندایماندوو دهکرد، شه و غوینیان دهکرد، به رام بهر به موسلمانان شمشیریان بهرز دهکرده وه.

هیچ سەر سوپمانیکیشم بوو دروست نابیت کە ئەمانه به زانست و بیروپاوهری خۆیان پازی بن و، خۆشیان له ئیمامی (علی) _ خوای لی پازی بیت _ بهزانیتر دابنێن، چونکه هه ر (ذو الحُوصِرَة) پێشه وایان نه بوو کە به پیغه مبهری خوای _ صلی الله علیه وسلم _ گوت: بهداد به چونکه بهداد نه بووی !

هه رگیز ئیبلیس رینگه ی ئەم به لا ریسواکارانه ی نه ده زانی.

په نادە گرین به خوا له وه ی کە ده ست له یار مه تی و سەر خستنه مان هه لگریت.

وعن أبي سعيد قال: سمعتُ رسولَ الله _ صلی الله علیه وسلم _ يقولُ:

((يُخْرَجُ قَوْمٌ فَيْكُمُ، تَحْقِرُونَ صَلَاتَكُمْ مَعَ صَلَاتِهِمْ، وَصِيَامَكُمْ مَعَ صِيَامِهِمْ، وَأَعْمَالَكُمْ مَعَ

أَعْمَالِهِمْ، يَقْرَأُونَ الْقُرْآنَ لَا يُجَاوِزُ حَنَاجِرَهُمْ، يَرْقُونَ مِنَ الدِّينِ مَرْوَقَ السَّهْمِ مِنَ الرَّمِيَّةِ)).

أخرجاه في ((الصحيحين)) (١٢٥).

واته: له (أبي سعيد) وه فرمویه تی: گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم _ صلی الله علیه وسلم _ ده یفه رموو:

((کۆمه لیکتان لی دهرده چیت، نوێزه کانتان به کهم داده نین به بهراوردی نوێزه کانیان و، پۆژوه کانیشتان به بهراوردی پۆژوه کانیان و، کرده وه کانیشتان به بهراوردی کرده وه کانیان، قورشان ده خوینن له قورگیان ناترازیت، له ئیسلام دهرده چن به هاوشیوهی خیرای شهو تیره ی که له کهوانه وه دهرده چیت)).

وعن عبدالله بن أبي أوفى قال: سمعتُ رسولَ الله _ صلی الله علیه وسلم _ يقولُ:
((الخوارجُ كلابُ أهلِ النارِ)) (۱۲۶).

واته له (عبدالله ی کوری (أبي أوفى) وه فرمویه تی: گوئیستی پیغه مبهری خوا بووم _ صلی الله علیه وسلم _ ده یفه رموو:
((الخوارج) سه گانی خه لکی ناگرن)).

۱۲۶ _ أخرجه أحمد (۴ / ۳۵۵)، وعبدالله ابنه في ((السنة)) (۱۵۱۳)، وابن ماجه (رقم ۱۷۳)، وابن صاعد في ((مسند ابن أبي أوفى)) (ص ۳۹) "من طريق إسحاق الأزرق عن الأعمش عن ابن أبي أوفى. وفيه انقطاع.

الأعمش "لم يسمع من ابن أبي أوفى.
وله طريق أخرى:

أخرجها أحمد (۴ / ۳۸۲ - ۳۸۳)، والطيالسي (رقم ۸۲۲)، والحاكم (۳ / ۵۷۱) "من طريق المشرح بن نباته عن سعيد بن جهمان عن أبي أوفى.
وسنده حسن إن شاء الله.

★ بیروپای (الخوارج) هکان:

(الخوارج) وای بۆ ده چن که پیشه وایه تی تایبته نیه به که سیکه وه مه گهر زانست و زوهدی تیدا کۆبیته وه، بۆیه هه رکات که سیک نهو دووانه ی تیدا کۆبوویه وه، ده بیته به یتشه وای، نه گهر له هه رچی و په رچه کانی خه لکیش بیت ! له روانگی بیروپای نه مانیشه وه (المعتزلة) کان (۱۲۷) (التحسين والتقبيح) (۱۲۸) واته: به چاک دانان و به خراب دانانیان گه رانده وه بۆ نه قل، واشیان داده نا که داد په روه ری به گوێکردنی نه قل له دووانه دا.

۱۲۷ _ المعتزلة: واته (خۆجیا کره وه کان) ناوی کۆمه لێکه له نیسلا مدا ده رکه وتن له سه ده ی دووه می کۆچی له نیوان سالانی (۱۰۵ _ ۱۱۰ ک) به سه رکرا دیه تی پیاوێک به ناوی (واصل) ی کورپی (عطاء الغزال) کاتی خۆی له نه لقه که ی (حسن البصري) جیا کرده وه، نه مه ش به هۆی نه وه وه بوو که پیاوێک سه به رته بتاوانکاران له (حسن البصري) پرسی، نه ویش ده ستییشه که ری کردو وه لای دایه وه پیش نه وه ی (حسن البصري) وه لایم بده ته وه، ئالیه وه شته که گه وه بۆوه تا بویه هۆی نه وه ی که (واصل) ی کورپی (عطاء الغزال) وه هاوه لانی خۆیان له نه لقه که ی (حسن البصري) جیا بکه نه وه، نه وه بوو له لایه ن نه یاره کانیانه وه ناوێران (المعتزلة) وه کو زه مکر دیتک. بره وانه: الدکتور غالب بن علي عواجي، فرق معاصرة، ج ۲، ص ۱۹۹۰ وه رگێڤ.

۱۲۸ _ التحسين والتقبيح: واته نه قلی خۆیان به کار دیتن بۆ به چاک دانان و به خراب دانانی نهو کرده وانه ی که به ته قیری خوای ته عالی پووده دات، چونکه به لای نه وانه وه نه قل بنه رته، بۆیه ده لێن نه قل به کار ده یتريت له کرده وه کانی خوادا (العقل يُعْمَلُ في أفعال الله) وه نه وه ی نه قل به چاک دابنیت له کرده وه کانی خوا ده بی به چاک (فما حَسَنَهُ العقل في أفعال الله صار حسناً) وه نه وه ش نه قل به خراپی دابنیت نه کرده وه کانی خوای _ عز وجل _ واجبه له خوا دوور بخریته وه (وما قَبَّحَهُ العقل في أفعال الله - عز وجل - وجب نفيه عن الله - عز وجل -)، بۆ زیاتر تیگه شتن بره وانه: صالح آل الشيخ، شرح العقيدة تطحاوية، ص ۲۴۲. وه رگێڤ.

پاشان له زه‌مه‌نی هاوه‌له به‌پ‌ر‌ت‌زه‌کانی پی‌غه‌م‌به‌ری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ کۆمه‌ل‌ی (القدریة) (۱۲۹) په‌یدا‌بوون و، هه‌ریه‌ک له (مَعْبَدُ الْمُجَهْنِيِّ) و (غَيْلَانُ الدَّمَشْقِيِّ) و (الْجَعْدِيُّ) کور‌ی (دِرْهَم) ئال‌ا هه‌ل‌گری ئه‌م کۆمه‌له‌ بوون و باسی (القدر) یان ده‌کرد، له سه‌ر پ‌ر‌باز‌ی (مَعْبَد) (واصل) ی کور‌ی (عطاء) یش هه‌مان پ‌ت‌گه‌ی گ‌رت‌ه‌به‌رو، پاشان (عمرو) ی کور‌ی (عُبَيْد) یش چوونه پ‌ال‌یان.

له‌و زه‌مه‌نه‌دا پ‌ر‌باز‌ی (المرجئة) ش هاته کایه‌وه ده‌یان‌گوت: له گه‌ل پ‌روا‌بوون‌دا سه‌ر‌پ‌ت‌چی‌کردن ه‌یچ زیانیکی نی یه، هه‌روه‌کو چۆن له گه‌ل کوف‌ردا ملکه‌چی و خواپه‌رستن ه‌یچ سوودیکی ناب‌یت.

پاشان که‌سان‌یک له (المعتزلة) وه‌کو _ (أبي الهذيل العلاف) و (النظام) و (مَعْمَر) و (الجاحظ) هه‌ستان به‌ خو‌ین‌دنه‌وه‌ی کت‌یبه‌ فه‌لسه‌فه‌یه‌کانی زه‌مه‌نی (المأمون) و، چ‌ه‌ند ش‌ت‌ت‌یک‌یان ل‌ی ده‌ره‌یت‌او له گه‌ل بارود‌ۆخه‌کانی شه‌ر‌عدا ت‌یکه‌ل‌یان کردن، وه‌کو وشه‌کانی (الجوه‌ر)، (عَرَض)، (زمان)، (مکان)، (الکون) !

یه‌که‌م ش‌ت‌ت‌یک ئه‌مانه بانگه‌شه‌یان بۆ ده‌کرد (خلق القرآن) بوو.

پاش ئه‌م مه‌سه‌له‌یه کۆمه‌ل‌ت‌یک مه‌سه‌له‌ی تای‌به‌ت به‌ سیفات‌یش هاته کایه‌وه، وه‌کو: (علم)، (القدرة)، (حياة)، (السمع)، (البصر).

۱۲۹ _ شیاو نی یه بۆ موسلمان پ‌ۆ‌ی‌چ‌یت له ورده‌کاریه‌کانی قه‌ده‌رداو ده‌روازه‌ی گومان و دود‌ل‌یی بۆ خود‌ی خۆ‌ی بکاته‌وه، به‌ل‌کو به‌سیه‌تی پ‌روا به‌قه‌ده‌ر بکات وه‌کو ئه‌وه‌ی خوا‌ی _ سبحانه وتعالی _ پی‌غه‌م‌به‌ره‌که‌ی _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌وال‌یان پ‌ی داوین به‌وه‌ی که هه‌موو ش‌ت‌ت‌یک به‌قه‌زاو قه‌ده‌رو چاره‌نووسی خوایه، وه پ‌رسیار نه‌ور‌وژ‌ت‌یت: بۆ ئاوه‌ها و بۆ ئاوه‌ها، چونکه به‌نه‌نجام ناگات، چونکه ش‌ته‌که وه‌کو ئه‌وه‌ی هاوه‌ل‌ی پ‌ر‌ت‌زدار (عبدالله) ی کور‌ی (عباس) _ خوا له خۆ‌ی و‌باب‌یشی پ‌ازی بی‌ت _ فه‌رمو‌یه‌تی: قه‌ده‌ر نه‌یت‌نی خوایه، نه‌یت‌نیه‌که به‌ده‌ر له خوا‌ی _ سبحانه وتعالی _ ه‌یچ که‌سی تر نای‌زان‌یت. که‌وا‌بوو پ‌ی‌ویسته: پ‌روای پ‌ی بکه‌ین و، له ورده‌کاریه‌کانیدا پ‌ۆ‌نه‌چ‌ین، به‌ل‌کو ته‌نها پ‌روای پ‌ی ده‌که‌ین وه‌کو ئه‌وه‌ی له قورئان و سونه‌ت‌دا هاته‌وه، پ‌روانه: صالح بن فوزان الفوزان، إعانة المستفید شرح کتاب التوحید، ج ۳، ص ۴۴۵، وه‌ر‌گ‌ت‌ر.

ئەوەبوو کۆمەڵێک دەیانگوت: چەند مانایەکی زیادن بە سەر زاتەو (الصفات زائدة على الذات).

(المعتزلة) کانیش نکوڵیان لێدەکردو، دەیانگوت: هەر خۆی زانایەو (عالم لذاته)، هەر خۆشی بەتوانایە (قادر لذاته).

(أبو الحسن الأشعري) (١٣٠) لە سەر پێبواوەری (الجُبائي) بوو، پاشان گەڕایەو بە پێزی جیگیرکارانی سیفات، دواى ئەوێش هەندى لە جیگیرکارانی سیفات باوەریان بە چواندن (التشبيه)و، جیگیرکردنى (الانتقال في النزول) (١٣١) هێنا. والله الهادي لما يشاء.

١٣٠ _ پاشان گەڕایەو بە پێبواوەری پێشینى چاك، وەكو ئەوێ لە كۆتێبەكەماندا ((عقيدتنا قبل الخلاف ويعد في ضوء الكتاب والسنة)) ناماژەمان پێداوە، با بخوێندرێتەو.

١٣١ _ بێژەى (الانتقال) بێژەى كى داهێنراوێ نە لە قورئان و نە لە سوننەتیشدا نەهاتووە، بۆیە بنجینه (الأصل) بێدەنگ بوونە بەرامبەر بەو شتانەى كە لە شەرعدا نەهاتوون.

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی کۆمه‌لی

(الرافضة) (۱۳۲):

نووسەر ده‌فهرمیت:

ئیبلیس ههستا به‌سه‌رلیشیواندنی (الخوارج) و وازی لینه‌هیتان تا دژبه ئیمامی (علي) _
خوای لیّ پازی بیت _ جهنگان، هه‌روه‌ها هانی که‌سانیکێ دیکه‌شیدا له‌ خۆشه‌ویستی
ئیمامی (علي) دا _ خوای لیّ پازی بیت _ زیده‌پۆی بکه‌ن، بۆیه ئهم کۆمه‌له‌ نه‌و
خۆشه‌ویستییه‌یان له‌ سنووری شیاوی خۆی برده‌ ده‌روه‌و، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: خواوه‌نده.
هه‌ندیکی تریشیان ده‌یانگوت: له‌ پیغه‌مبه‌ران چاکتره. هه‌روه‌ها ئیبلیس هانی که‌سانیکێ
تریشیدا جوتین به‌ ئیمامی (أبي بکر) و (عمر) بده‌ن، تا ئهو ئاسته‌ی هه‌ندیکیان ته‌کفیری
ئه‌و دوو پیشه‌وا به‌رزه‌یان ده‌کرد... سه‌ره‌پای چه‌ندین رېباوه‌پری ناما‌قو‌لی تر که به‌ پتو‌یستم
نه‌زانی کاتی خۆمان به‌فپۆ بده‌ین به‌ باسکردنیه‌وه، به‌لکو ئاماژه‌ بۆ هه‌ندیکیان ده‌که‌ین.

(الخطیب) ده‌ئیت: کتیبیکێ (أبي محمد الحسن) ی کورپی (یحیی النوبختي) م پیگه‌شت به
ناوی ((الردّ علی الغلاة)) واته‌ به‌رپه‌رچه‌دانه‌وه‌ی زیده‌پۆیکاران، ئهم (النوبختي) یه‌ له
قسه‌زانی شیعە ئیمامی بوو، تیایدا چه‌ندین چه‌شنی گوته‌کانی زیده‌پۆیکاران باس ده‌کات،
تا ئهو ئاسته‌ی ده‌ئیت:

له‌و که‌سانه‌ی نه‌قل له‌ ده‌ستدان راپیکیشا بۆ زیده‌پۆیکردن له‌ سه‌رده‌می خۆماندا
(اسحاق) ی کورپی (محمد) ی ناسراو به‌ (الأحمر)، وای پاده‌گه‌یه‌اند (علي) خوای
عزّوجلّ، له‌ هه‌موو کاتیکیشدا به‌ده‌رده‌که‌وێت، بۆیه کات هه‌یه (الحسن) هه‌و، هه‌روه‌ها
(الحسين) یشه‌، هه‌ر خۆشی (محمد) ی ناردووه‌ !

۱۳۲ _ له‌ زه‌مه‌نی خۆشاندا شوێنکه‌وتووani خومه‌ینی _ مردووه‌ _ سه‌ر به‌و کۆمه‌له‌ن خوای ته‌عالی
بانپارتیزیت له‌ درۆو گومرایی.

گوتم _ ابن المجوزي _ کۆمه لێک له (الرافضة) لهو برۆایه دان ئیمامی (أبو بکر) و (عمر) کافر بوونه (١٣٣).

هه ندی کیشیان ده یانگوت: پاش مردنی پیتغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هه لگه راونه ته وه.

هه ندی کیشیان داوای به ریبوون له غهیری (علي) ده که ن.

بۆشمان باسکراوه که شیعه کان و یستیان (زید) ی کورپی (علي) خۆی به ریکات له هه موو نمو که سانه ی که به پیتشه وایه تی ئیمامی (علي) رازی نه بوون، به لām به وه قایل نه بوو، بۆیه نه وانیش (زید) یان نه ویست و ره فزیان کرد، به هۆی شه وه ناوێران (الرافضة).

له وانیش که سانیك هه ن ده لێن: پیتشه وایه تی بۆ (موسی) ی کورپی (جعفر) ه، پاشان بۆ (علي) کورپه تی، پاشان بۆ (محمد) ی کورپی (علي) یه، پاشان بۆ (علي) ی کورپی (محمد) ه، پاشان بۆ (الحسن) ی کورپی (عبد العسکری) یه، پاشان بۆ کورپه که یه تی، که پیتشه وای دوازه یه مه وه، پیتشه وای چاره راوێنکراوه، که بانگه شه ی نه مردنی ده که ن و، له کۆتای زه ماندا ده که رپیتشه وه، سهر زه مین پر له داد پهروه ری ده کات (١٣٤)!

١٣٣ _ (روافضی) ئه م سه رده مه نزایه کی تایبه تیان داناوه به ناوی ((نزای هه ردوو بته که ی قوره یش)) سه باره ت به ته که فر کردنی هه ردوو شیخی پایه بهرز _ ره زای خوا یان لیبیت _ و به ریبوون له هه ردوو کیان. ﴿ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ التوبه: ٣٠ ﴿ وَاَتَهُ: ﴿ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ ﴾ خَا لَه ناویان به ری ﴿ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ چون درۆ ده که ن و له هه ق و راستی لاده ده ن، مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورثان.

١٣٤ _ به (المهدي) ناوی ده بن، به لām شه (المهدي) ه نی یه که له فه رموده (صحیح) هکانی پیتغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ باسکراوه ! نه خێر، به لکو له راستیدا شه (المهدي) یه درۆ هه لبه ستراره یه که نه قل و هه واو ئاره زوه کانی خۆیان به دیه یناوه.

نه وانه شه خوای _ سه بانه و ته عالی _ رینگه ی هه ندی خویندکاری زانستی شه رعی سانا بکات بۆ دانانی کتیبیک له باره ی ئه م مه سه له گرنگه وه بۆ جیا کر نه وه جیا وازی له نێوان (المهدي) سوونه و، (المهدي) شیعه و، هه ره ها بۆ به ره رچدان هه ی هه لبه ست و گوهرایی و نه فامی و درۆ ناشکرا که یان.

(أبو منصور العجلي) یش بانگه‌شهی چاوه‌پرووانی (انتظار) (محمدی کورپی (علي الباقری ده‌کرد، بانگه‌شهی جینشینی نهو پیاوهی ده‌کردو، ده‌شیگوت به‌رزکراوه‌ته‌وه بو ئاسمان و، په‌ره‌دگاریش به‌ده‌سته‌کانی خۆی ده‌ستی به‌سه‌ریدا هی‌ناوه.

واشی راده‌گه‌یاند پارچه‌یه‌که (الكِشْفُ) (۱۳۰) له ئاسمان به‌ریۆته‌وه.

تایه‌فه‌یه‌کی دیکه‌ی (الرافضة) کان به (الجناحية) ناسراون و، له هاوه‌لانی (عبدالله)ی کورپی (مُعَاوِيَة)ی کورپی (عبدالله)ی کورپی (جَعْفَرُ ذِي الْجَنَاحَيْنِ) ن ده‌لێن: پوچی خواوه‌ند له په‌چه‌له‌کی پی‌غه‌مبه‌ران و نه‌ولیا‌دا سو‌پا‌یه‌وه تا به (عبدالله) کۆتایی هات، که نه‌مردووه‌و، چاوه‌پروانکراوه !

تایه‌فه‌یه‌کی تریشیان به (الغرابية) ناسراون، هاویه‌شایه‌تی (علي) _ خوای لێ پازی بیت _ له پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیدا جی‌گیرده‌که‌ن.

تایه‌فه‌یه‌کی تریشیان به (المُفَوِّضِيَّة) ناسراون، ده‌لێن: خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ (محمدی دروست‌کردو، پاشان ده‌سته‌لاتی دروست‌کردنی جیهانی پی‌ سپارد.

تایه‌فه‌یه‌کی تریشیان به (الدَّمَامِيَّة) ناسراون، زه‌می (جبریل) ده‌که‌ن و، ده‌لێن: فه‌رمانی دابه‌زینی بو سهر (علي) پی‌کرا‌بوو، به‌لام دابه‌زیه سهر (محمد).

(ابن عَقِيل) ده‌لێت: وادیاره نه‌و که‌سه‌ی رێباوه‌پری (الرافضة)ی داناوه ویستویه‌تی تانه له بنه‌مای ئاین و پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی بدات، چونکه نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ هی‌ناویه‌تی شتیکی نادیاره له ئی‌مه‌وه، به‌لام ته‌نها به گێ‌رانه‌وه‌ی پی‌شینی ئی‌مه‌و، چاکیتی تی‌ورد‌بو‌نه‌ویان له ورده‌کاریه‌کانیی باوه‌رمان پی‌ته‌ناوه.

۱۳۵ _ که له ئایه‌تی: (۴۴)ی سوره‌تی (الطور) دا باس‌کراوه‌و خوای تعالی ده‌فه‌رمیت: ((وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنْ السَّمَاءِ سَاقِطًا)) واته: نه‌گه‌ر پارچه‌یه‌ک له ئاسمان ببینن بکه‌ویته‌ خواره‌وه، پروانه: مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

نووسەر ده‌فهرمیت:

زێده‌پۆیی (الرافضة) له خۆشویستنی نیمامی (علي)دا _ خوای لى پازى بیټ _ گه‌ياندنیه‌ شه‌و ئاسته‌ی هه‌ستن به‌ دانانی چه‌ندین فهرمووده‌ له‌ فه‌زل و چاکیټیدا، زۆربه‌ی شه‌و فهرموودانه‌ عه‌یبداری ده‌که‌ن و زیانی پێده‌گه‌یه‌نن، کۆمه‌لێک له‌و فهرموودانه‌م له‌ کتیبی (الموضوعات) (۱۳۶) باسکردوه‌:

له‌و فهرمووده‌ دانراوانه‌: أن الشمس غابت، ففاتت علیاً صلاة العصر، فرُدَّت له‌ الشمسُ (۱۳۷).

واته‌: خۆرئاوا بوو، نیمامی (علي)یش _ خوای لى پازى بیټ _ نوێژی عه‌سری له‌ده‌ست چوو، به‌لام جارێکی تر پۆژی بۆ گه‌ڕێندرایه‌وه‌.

ئهم فهرمووده‌ له‌ پڕوی گێڕانه‌وه‌وه‌ دانراوه‌ (الموضوع)، که‌سی متمانه‌کار (ثقة) نه‌یگێڕاوه‌ته‌وه‌، له‌ پڕوی ماناشه‌وه‌، کاتی عه‌سر تێپه‌رپوو، بۆیه‌ گه‌ڕانه‌وه‌ی پێویستی به‌ خۆرده‌رجونیکی نوی یه‌و، شه‌وه‌ش مه‌حاله‌و هه‌رگیز کات ناگه‌ڕێنرێته‌وه‌.

هه‌روه‌ها ئهم فهرمووده‌شیان داناوه‌: أنَّ فاطمة اغتسلت، ثم ماتت، وأوصت أن تكتفي بذلك الغسل (۱۳۸).

واته‌: (فاطمة) خۆی شت، پاشان مرد، وه‌ه‌سیتی کرد جاری تر نه‌شۆردریت.

۱۳۶ _ پڕوانه‌ به‌شی (۱ / ۳۳۸ _ ۴۰۱) ی شه‌و کتیبه‌.

۱۳۷ _ آورده‌ المصنف في ((الموضوعات)) (۱ / ۳۵۶)، وقال:

((موضوع بلا شك، وقال الجوزقاني: هذا حديث منكر مضطرب)).

وقد تكلم على هذا الحديث بما لا مزيد عليه شيخنا العلامة ناصرالدين الألباني في كتابه المستطاب ((سلسلة الأحاديث الضعيفة)) (۲ / ۳۹۵ _ ۴۰۱)، فانظره، وقارن به‌ ((المقاصد الحسنة)) (رقم ۵۱۹) للسخاوي.

۱۳۸ _ رواه المصنف في ((الموضوعات)) (۳ / ۲۷۷)، ورده‌ إسناداً ومثنأً.

ئەم فەرموودە لە پرووی گێرانەووە درۆیە، لە پرووی ماناشەووە کەم تیگەشتنیان بەدەردەخات، چونکە مرۆڤ دەمریت پاشان دەشۆردریت، بۆیە چۆن رەوا دەبێت پیش مردن شتێ بۆ ئەنجام بدریت ؟!

پاشان چەندین باوەڕی پرۆپۆچیان هەیە بە هیچ بەلگەیەک پالپشتی ناکەن، هەروەها چەندین رێباوەڕی داھێنراویشیان لە فێقەدا هەیە، چەندەها باوەڕی پرۆپۆچیشیان هەیە پێچەوانەکاری (الإجماع)ە.

چەند مەسەلەیەکم لێ دەرھێناوە کە بە دەستوخەتی (ابن عقیل) نووسراوە، ئەویش دەلیلت: لە کتێبەکی (المرتضى) وەرەگرێتووە بەناوی: ((في ما انفردت به الإمامية))، لەوانە: شیاو نییە سجدە لە سەر شتیکی تری جگە لە زەوی و، گژوگیای زەوی ببری، بەلام خوری و تووک و پیستیش، نابێت.

خۆ پاکردنەووە بە بەرد لە دواى میزکردن شیاو نییە (لا یحزى)، بەلکو تایبەتە بە پیسیکردنەووە.

سپینى سەر شیاو نابێت تەنھا بە پاشماوەی ئەو ئاوە نەبێت کە بە دەستەواید، بۆیە ئەگەر دووبارە ناویکی تری هەلگرت، ئەوا جیگەى یەكەم ناگرێتەووە، هەتا ئەگەر دەستیى لە ئاوەکە سڕی و وشکی کردەووە پیش ئەوێ سەری بسپرت، پیویستە دەستنۆژیکی تر بگرێتەووە.

تاکیش بوونەتەووە بە حەرامکردنی خواستنی ئەو ژنە میژدارەى پیاویک زینای لە گەلدا دەکات بە هەتا هەتای، بۆیە ئەگەر میژدەکەشی تەلّاقى بدات، بۆ پیاوی زیناکار حەلّال نابێت ماری بەکات بە هەتا هەتای.

مارەکردنی ژنانى خاوەن کیتابیشیان حەرام کرد.

گوتوشیانه (الطلاق المعلق)ی (۱۳۹) به ستراو به مهرجیکهوه ناکه ویت، نه گهر مهرجه کەش بهینریتته دی.

تەلاقیش یش ناکه ویت تەنھا به ئامادەبوونی دوو شایه تی بەداد نەبیّت (۱۴۰).

هەرکەس خەوت و نوژی عیشای نەکردو تا دواى نیوهی شوو خەبەری نەبۆوه، ئەوا نەگەر خەبەری بۆوه پێویستە نوژی کە قەزا بکاتەو، بەیانیه کەشی بەرژوو بیت بۆ کە فاره تی ئەو کە مەترخەمی یه.

نەگەر ئافرەت پرچە کەى خۆی هەلپاچى، ئەوا کە فارەتیکى له سەرە وەکو کوشتنى به هەلە.

هەرکەس پۆشاکە کەى خۆی دادپیت بەهۆى مردنى کورپیکى یا خێزانە کە یهوه، ئەوا کە فارەتیکى سویندخواردنى له سەرە.

هەرکەس ئافرەتیک ماره بکات و، ئافرەتە کە مێردى هەبیّت و، پیاو کە پێى نەزانیی، پێویستە پیاو کە پینج دیرهم وەکو خەیروچاکە دارى به خشیتهوه.

کەسى مەى خۆر نەگەر دووجار سزای شەرى درا، بۆ جارى سى يەم دەکوژیت (۱۴۱).

۱۳۹ _ الطلاق المعلق: واتە تەلاقى هەلبەستراو: ئەو یه کەوا مێرد کەوتنى تەلاقە کەى به سیتت به مهرجیکهوه، وەکو ئەو یه به خێزانە کەى بلیت: نەگەر بجیت بۆ مالى فلان کەس ئەوا تەلاق دراویت، وەرگیر.

۱۴۰ _ هەندى له پيشين ئەو هيان گوتوه، بەلام مەسەله کە جياوازی کۆنى تێدايه، پروانه ((الاستثناس في تصحيح أنکحة الناس)) (ص ۵۱) للقاسمي _ بتحقيق، و ((نظام الطلاق في الإسلام)) (۱۱۸ _ ۱۲۱)) للعلامة أحمد شاکر.

۱۴۱ _ ئەهلى سوننەت وردە کارى و درێژە دانیکى تریان لهو بارهوه ههیه بگهڕێوه بۆ ((کلمة الفصل في قتل مدمني الخمر)) للعلامة أحمد شاکر.

له گه‌ل چهنده‌ها مه‌سه‌له‌ی تر باسکردنیاں درێژه ده‌کیشی، تیا یدا سه‌ریپچی له (الإجماع) ده‌که‌ن، ئیبلیس فریوی داوون و ریگه‌ی دانانی بۆ رازاندونه‌ته‌وه به شیوه‌یه‌ک پشت به هیچ فهرمووده‌و، (قیاس) ێک نابه‌ستن، به‌لکو پشت به (الواقعات) (۱۴۲) ده‌به‌ستن.

دلنیا‌بن گوته‌و کرداره خراپه‌کانی (الرافضة) زۆر له‌وه زیاتره لی‌ردها بژمی‌دریت.

خه‌یری نوێژی‌شیان له ده‌ست چوو، چونکه له ده‌ست‌نوێژدا پی‌یه‌کانیاں ناشۆن، هه‌روه‌ها خه‌یری نوێژی به‌کۆمه‌لیشیان له ده‌ست چوو، چونکه به‌ دوا‌ی پی‌شه‌وا‌یه‌کی پارێزراو له هه‌له‌کردن (معصوم) دا ده‌گه‌ڕێن.

هه‌روه‌ها تووشی جۆیندان به‌هاوه‌له به‌ریژه‌کانیش بوون.

وفي ((الصحيحين)) عن رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال:

((لا تَسُبُّوا أَصْحَابِي، فَإِنَّ أَحَدَكُمْ لَوْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا " مَا أَذْرَكَ مُدًّا أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ")) (۱۴۳).

واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرمووی:

((جوێن به‌ هاوه‌له‌کانم مه‌ده‌ن، چونکه نه‌گه‌ر که‌سیکتان به‌ نه‌ندازه‌ی کی‌وی ئوحد زی‌ر

ببه‌خشی‌ت، نه‌وه‌نده‌ی گوێلی‌ک یا نیو گوێلی‌کی نه‌وان خه‌یری ده‌ستگیر نابیت.)).

له (سُودِی کُورِی (غَفْلَة) وه‌ ده‌لی‌ت: به‌لای چهنده نه‌فری‌کی شیعه‌دا تی‌په‌ری‌ووم، باسی (أبابکر) و (عمر) یان ده‌کرد _ خوا‌یا‌ن لی‌ رازی بی‌ت _ و گالته‌یا‌ن پی‌ده‌کردن، منیش چوو‌مه خزمه‌تی (علی) ی کُورِی (أبي طالب) و، پی‌م گوت: نه‌ی نه‌میری موسلمانان! به‌لای چهنده نه‌فری‌ک له هاوه‌لانی تۆدا تی‌په‌ری‌ووم باسی (أبابکر) و (عمر) یان ده‌کرد _ خوا‌یا‌ن لی‌ رازی

۱۴۲ _ الواقعات: بریتیه له مه‌سه‌له‌گه‌لی‌ک که‌سانی (مجتهد) که‌له پاشاندا هاتوون ده‌ریان‌هێناوه‌و به فتوا‌ی خ‌زیا‌ن فه‌توا‌یا‌ن تی‌دا داوه کاتی لی‌یا‌ن پرسی‌ون و هیچ (ریوا‌یه) تیه‌کیان نه‌دۆزی‌وه‌ته‌وه وه‌کو به‌لگه به‌کاری بی‌تن و پشتی پی‌به‌ستن، ب‌روانه ((حاشیه رد المختار)) (ص ۷۴) _ الجزء الاول _ وه‌رگیز.

۱۴۳ _ رواه البخاري (۷ / ۲۷)، ومسلم (۲۵۴۱).

بیت _ به قسانیک شایستهی ئەوان نەبوو، ئەگەر بیانزانیا تۆ شتیکی چاک لە دلتی خۆتدا بەرامبەر بەو دووانە هەڵدەگریت، نەدەوێران ئەوانە بڵێن.

(علی) فەرمووی: پەنا بەخوا دەگرم، پەنادەگرم بەخوا ئەگەر شتیکی دیکە لە دلتی خۆمدا هەلگرم بەدەر لەوێ کە پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ وەستیتی پێکردوم (۱۴۴)، نەفرەتی خوا لەو کەسە بیت کە جگە لە چاکەیی جوان لە دلتی خۆیدا بەرامبەر بەو دووانە هەلگرت، دوو براکەیی پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ و، دوو ھاوێڵەکەیی و، دوو وەزیرەکەیی، پەڕمەتی خاویان لیبیت.

پاشان هەستاو چاوەکانی فرمیسکی دەپشت و دەگریاو دەستی منی گرتبوو، تا چوو هەژموتەو، چوو سەر مینبەر، بەرپێکوپێکی لە سەری دانیش و پێشی خۆی گرتبوو، تیی دەوانی، کە سپی بوو، تا خەڵکە کەمان بۆ کۆبیەو، پاشان هەستاو، شایتومانی هیناو و تەرنیکی کورتی پڕ مانای خۆیندەو، پاشان فەرمووی:

کەسانیک باسی هەردوو سەرکردەکەیی قورەیش و هەردوو بابی موسلمانان دەکەن، بە قسانیک من لەو خراپەییە بەدوورم و، لەوێشی دەبڵێن بەریم و، لە سەر ئەوێش کە دەبڵێن سزادراوم، بەو زاتەیی کە تۆزێ لەتکردوو، روحی دروستکردوو، هیچ کەسێک خۆشی ناوین مەگەر براداریکی لە خواترس، کەسێش رقی لییان نابیتەو مەگەر کەسێکی گوناھکاری یخی سەرکێش، ئەو دووانە لە سەر راستگۆیی و وفاداری ھاوێڵتیی پێغەمبەری خاویان دەکرد، فەرمانیان دەداو قەدەغەیان دەکردو رقیان دەبۆو سزایان دەدا بەلام هەرگیز لە پای پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ نەدەچوونە دەرەو، پێغەمبەری خواش _ صلی اللہ علیہ وسلم _ بەپای ئەوانی دەکردو، هیچ کەسێکیشی بە ئەندازەیی ئەوان

۱۴۵ _ وەستیتی بە پەسەندتیی (أبابکر) و (عمر) کردبوو بە سەر (علی) دا “ وەکو ئەوێ بە (صحیح) نیامی (علی) خۆی دەگێڕیتەو.

یقد عقد الإمام أحمد بن حنبل في ((فضائل الصحابة)) (۱ / ۷۶ _ ۸۴) فُصِّلَا فِي سَرِّ الروایات الواردة عن علي في ذلك، فليراجع.

خۆشنهدهویست، پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ گیانی سپاردو و له‌و دووانه‌ی پازی بوو، نه‌و دووانه‌ش گیانیان سپاردو موسلمانان لێ پازی بوو.

پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمانیدا (أبویکر) نوێژ به‌ موسلمانان بکات، نه‌ویش نوێژ له‌ ژبانی پێغه‌مبه‌ری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ نوێژی پێکردن، کاتی‌ک په‌روه‌ردگار گیانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی خۆی کێشاو، لای خۆی بۆ هه‌لبژارد، موسلمانان به‌پرستی نه‌ویان دایه‌ ده‌ست و، کاری زه‌کات کۆکردنه‌وه‌شیان پێ سپارد، پاشان به‌ گوێپایه‌لی و نه‌ک به‌ زۆر لێ‌کراوی گفتیان دایه‌، من یه‌که‌م که‌سی (بنی عبدالمطلب) بوم نه‌و پێگه‌یه‌م بۆ کرده‌وه‌و گه‌تم دایه‌، به‌لام خودی خۆی نه‌وه‌ی نه‌ده‌ویست و، خوازیاریبوو که‌سی‌که‌مان له‌ جیاتیی، به‌و فرمانپه‌رایه‌ هه‌ستین، سوێند به‌خوا چاکترین که‌سی به‌جیهێلا‌بوو، که‌ به‌ سۆزترین و، میه‌ره‌بانترین که‌س بوو، دوورترین که‌سیش بوو له‌ خراپه‌و تاوانه‌وه‌، به‌ته‌مه‌ترین و پێشینه‌ترین که‌سیش بوو له‌ ئیسلامدا، تا گیان سپاردنی کاری به‌ پێبازی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌کرد، په‌حه‌تی خۆی لێ‌بیت.

له‌ پاشیدا فرمانپه‌رایه‌ی سپێردرایه‌ نیمامی (عمر) _ خۆی لێ‌ پازی بیت _، من یه‌کی‌ک بوم له‌و که‌سانه‌ی که‌ پازی بوون، به‌ گوێره‌ی مه‌نه‌جی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و (أبویکر)ی هاوه‌لی هه‌قی جیه‌جی ده‌کرد، پێ به‌ پێ شوێنی هه‌ردووکیان ده‌که‌وت، وه‌کو چۆن به‌چه‌ و شتر شوێنی دایکی ده‌که‌ویت، سوێند به‌خوا زۆر به‌به‌زه‌ی و میه‌ره‌بان بوو به‌رامبه‌ر به‌ بێ هی‌زو زه‌بوونان، پشتگیریکارو سه‌رخه‌ری سه‌ته‌ملیکراوان بوو دژی به‌ سه‌ته‌مکاران، له‌ جیه‌جیه‌کردنی شه‌رعی خوادا سه‌رزه‌نشتی سه‌رزه‌نشته‌کاران کاری تینه‌ده‌کرد، خۆی ته‌عالی هه‌قی خسته‌بووه‌ سه‌ر زمانی (۱۴۵)، پاستگۆیی کرد‌بووه‌ کاروپیشه‌ی، تا نه‌و ناسته‌ی وامانه‌زانی فریشته‌یه‌ک له‌ سه‌ر زمانی ده‌دوی، به‌ موسلمانبوونی (عمر) خۆی

۱۴۵ _ كما صح عن النبي _ صلی الله علیه وسلم _ مرفوعاً:

رواه أحمد (۲ / ۹۵)، والترمذي (۵ / ۶۶۷)، وابن حبان (۵۳۶) " عن ابن عمر، بسند حسن.

وله طرق أخرى كثيرة.

تعالی شكۆو سهربریزی به موسلمانان به خشی، كوچكردنی كرد به پالپشتی و پشتیوانی بۆ نیسلام، ترسی بۆ خستبووه دلی دووروانهوه، بهلام خوشهویستی بۆ خستبووه دلی موسلمانانهوه، كهچی زۆر توندوتیژیوو بهرامبهر به دوژمنان.

ئهو سیفەتانهی له ئەواندایه له چ كهسیكتاندایه، پهحمەتی خویان لیبت و، به ئیمەش شوینكهوتنی پربازی ئهو دووانه مان پیبه خشی، ههركهس منی خوش دهوت، با ئهو دووانهشی خوش بویت، ههركهسیش خوشی ناوین، ئهوا رقی له منهو، منیش له ئهو كهسه بهرم.

ئهگەر پیشتەر له باره یانهوه شتیكم بۆ باسکردنایه، ئهوا بۆ ئهو قسانهتان بهتوندترین سزا سزام ده دان.

ئاگادارین پاش ئهمڕۆ ههركهسیان بۆ هی نام و ئهو قسانهی گوتیبت، دلنیا بن ئهوهی له سهر جیبه جی ده کریت، كه له سهر بوختانكار جیبه جی ده کریت.

ئاگادارین چاکترین کهسی ئهم ئومه ته پاش پیغه مبه ره کهی (أبویکر) و (عمر) ه _ خویان لی پازی بیت _، پاشان خوی تعالی ههر خۆی ئاگاداره چاک له کویدایه ؟

ئهمه ده ئیم و داوای لیخوشبوون بۆ خۆم و بۆ ئیوهش له خوی پهروه ردگار ده کهم. له (علي) وه _ خوی لی پازی بیت _ فهرموویه تی: له کۆتای زه ماندا کۆمه لیک دهرده چن نازناوینکی ناشرین و خراپیان ههیه به ناوی (الرافضة)، حال وباری که سیتی شیعە کافان هه لده گرن، به لام له شیعە ئیمه نین، نیشانهیان ئهوهیه جوین به (أبویکر) و (عمر) ده دن _ خویان لی پازی بیت _، له ههر شوینیک پیاان گهشتن بیانکوژن، چونکه نموانه کهسانیککی موشریک و هاو له پیداکارن.

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی کۆمه‌لی

(الباطنية):

نووسەر ده‌فهرمیت:

(الباطنية) کۆمه‌لیک بوون خۆیان به ئیسلام ده‌شارده‌وه، هه‌واداری (الرفض) بوون، به‌لام بیروباوه‌رو کرده‌وه‌کانیان به یه‌کجاری له ئیسلامه‌وه دووریوو، چونکه نه‌نجامی قسه‌کانیان له کارخستنی خوای دروستکارو، پووچکردنه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و په‌رسته‌کان و، نکۆلی له زیندوو بوونه‌وه به‌ده‌رده‌خات.

به‌لام له سه‌ره‌تادا نه‌وه ناشکراناکه‌ن، به‌لکو واره‌ده‌گه‌یه‌نن که خوا هه‌قه‌و، (محمد) یش پیغه‌مبه‌ری خوایه‌و، ناینه‌که‌ش راسته، له کۆتاشدا ده‌لێن: به‌لام نه‌وه نه‌ینییه‌کی نادیری هه‌یه.

ئیبلیس یاری پێکردن و، زیاده‌په‌وی کردو، چه‌ندین رێباوه‌ری جیاوازی بۆ رازاندنه‌وه، بۆیه هه‌شت ناویان هه‌یه:

ناوی یه‌که‌م: (الباطنية):

ئه‌و ناوه‌یان لی‌نراوه چونکه واره‌ده‌گه‌یه‌نن که پرووی ناشکرای (الظواهر) قورئان و فهرمووده‌کان دیوی نه‌ینیان (الباطن) هه‌یه‌و، په‌یوه‌ندی نیوان هه‌ردووکیان وه‌کو په‌یوه‌ندی نیوان کاکل و توێکله، ئه‌م کۆمه‌له واره‌ده‌گه‌یه‌نن که به‌لای نه‌فامانه‌وه شیوه‌ی پروه ناشکراکان شیوه‌یه‌کی پروو و جوانه، به‌لام به‌لای ئاقل و هۆشه‌ندانه‌وه ته‌نها هێماو نیشانه‌گه‌لێکن بۆ گه‌شتن به راستیگه‌لیکی شاره‌وه، بۆیه هه‌رکس نه‌قلی له‌کارکه‌وێت و نه‌توانیت نووقمی دیوه شاره‌وه‌کان و نه‌ینییه‌کان و قولای و په‌نه‌نه‌کان بێت و، ته‌نها به‌ پروه ناشکراکان رازی بێت، ئه‌وا خۆی خستۆته ژێر کۆته‌وه که بریتییه له سه‌پاندنه‌کانی شه‌رع (تکلیفات الشرع)، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که سه‌رده‌که‌وێت بۆ زانینی دیوه شاره‌وه‌کان، سه‌پاندنه‌کانی شه‌رعی له سه‌ر ده‌که‌وێت و، له بارقورسیه‌کانی ده‌حه‌سیته‌وه.

نهما نه ده لَئِن: خَوای تَعَالی مَه به سَتی نَهو که سانه یه که دیوه شاراو ده زانن کاتی
 ده فەر مَیت: ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۵۷). واته:
 ﴿وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ﴾ وه باره قورس و گرانه کانیاں له سەر لاده بات و ﴿وَالْأَغْلَالَ﴾ نَهو
 کۆت و زنجیرانهش ﴿الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ که به سه ریانه وه بوون (۱۴۶).

نهما نه ده یانه ویت پروه ناشکر اکان له عه قیده و بیرویا وهر دامالان و نه هیلن، بۆ نَهو ی
 بتوانن به به کاره یێنانی بانگه شه پرپوچه کانیاں شعرع پوچ بکه نه وه.

ناوی دووه م: (الإسماعيلية):

دراونه ته پال سەرگه موره یه کیان که ناوی: (عهدی کورپی (إسماعيل) ی کورپی (جعفر) ه،
 وایان راده گه یاند که نۆبه تی پیشه وایه تی بۆ نَهو ته واو بووه، چونکه هه وته مه، بیانووشیاں
 نه وه بوو که ناسمانه کان هه وته ن، زه مینه کانیش هه وته ن و، رۆژه کانی هه فته ش هه وته ن، بۆیه
 نه وه به لگه یه کی گونجاوه که نۆبه تی پیشه وایه تی به هه وته ته واو ده ییت.

پیشه و (أبو جعفر الطبري) له (تاریخ) ه که یدا ده فەر مَیت: (علي) ی کورپی (عهد) له
 بابیه وه ده گێریتته وه ده لَیت: پیاویک له تایه فه ی (الراوندی) یه کان (۱۴۷) به (الأبلیق) ناوده برا،
 چونکه نه خۆشی به لگه کی هه بوو، بانگه شه ی نَهو ی ده کرد که روه ی (عیسی) ی کورپی (مریم)
 دراوه به (علي) ی کورپی (أبي طالب) _ خَوای لی رازی بیست _، پاشان به پیشه واکان درا،
 یه که له دوا ی یه که، تا به (إبراهيم) ی کورپی (عهد) گه شت.

هه رانه کانیاں هه لال ده کردو، که سانیکیان هه بوو کۆمه له که سیکی بانگه یشتی ماله که ی
 خۆی ده کردو، خواردن و خواردنه وه ی ده دانی و، سواری خێزانه که ی خۆشی ده کردن! تا باس و

۱۴۶ _ مه لا عهد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

۱۴۷ _ ده گه پێنه وه بۆ (ابن الراوندي) (الباطني) ی بیباوه، بۆ شاره زابوونی زیاتر له سەر نَهو پیاوه
 هاوشتیه کانی له م سهرده مه دا وه کو (سلمان رشدی) ی بیباوه پر وانه کتیبه کم ((دلائل التحقیق لإبطال
 قصة الغرائق)) (ص ۱۵)، نشر دار الهجرة _ الدمام.

خواسیان به (أسدی کورپی (عبدالله) گهشت، نهوه بوو کوشتنی و له خاچیدان، به لّام تاوه کو نه مپوښ هه مان په فتاریان تیدا ماوه ته وه.

به شوینه بهرزه کانیشدا سهرده کهوتن و، خویان فری ددهایه خواره وه وکو نه وهی بفرن، به لّام پيش گهشتنیان به زهوی ده مردن.

کۆمه له کهشیان به چه کهوه پرو به پرووی خه لک ده بونه وه، هاواریان ده کرد: (یا أباجعفر! أنت أنت) (۱۴۸)!

ناوی سی یه م: (السَّبْعِيَّةُ):

نهو نازناوه یان لیتراره له بهر دوو هوکار:

یه که میان: نژیته پی شه وایه تی حهوت حهوت ته وه کو نه وهی پیشتر ناماژه مان پيدا، گهشتنیش به حهوت ته نژیته کۆتایه و، بریتیه له قیامت، به دوایه کداهتنی نه م نژیته تانهش کۆتایی نییه.

۱۴۸ _ نه مهش بیرویا وه پی یه کبونه (وحدة الوجود) _ په نا به خوا _ . الشيخ علي الحلبي.
منیش ده لیم _ وه رگپ _ : وحده الوجود: واته پروا بوون به وهی که هه موو شتیک له م گهردونه دا بریتیه له خوا _ سبخانه و تعالی _ واته: بوون (وجود) بریتیه له ذاتی خوی تعالی، بژی خۆ و، مانگ و، تیکرای ته نه بی گیانه کان بریتین له خوا ههروه ها تیکرای گیانه له بهرانیش. صوفیه کان نه م مانایه به چه ند جوړه وشه یه که درده برن و واره ده گه یه نن که گوايه (وحده الوجود) یه کتاپه رستی هه قه، نه م بیرویا وه په له هه موو بیرویا وه په کان خراپه وه، له هه مووشی پوچته، چونکه پیچه وانه ی فیه رت و نه قل و شه رعه، به سه بو پوچیتی نه م بیرویا وه په کهوا نیلیس له گه ل گه و ره ترین کوفرو لوتبه رزی خۆیدا پیچه وانه ی نه وان بیرویا وه په ده کات، ههروه ها موشریکه کانی مه که شه، هه ر هه موویان بیرویا وه پران وایه که خوی تعالی خولقینه ریا نه و، خولقینه ری ناسمانه کان و زه مینیشه، نه مهش به لگه یه که نه مانه جیاوازیان له نیوان خولقینه رو خولقینه راودا ده کرد، (عی الدین) کورپی (العربی) له گه و ره ترین نه م زیندیقانه که باوه پران به (وحده الوجود) هه بوو ، که زۆر تیک له صوفیه کان به کۆتا وه لیه کان و پیشه وای زانایانی داده نین. پروانه: عمر بن التهامي بن عبد الرحمن، شعر البرعي في ميزان الكتاب والسنة، ص ۸۰، قدم له فضيلة الشيخ عبدالعزيز بن محمد بن عبدالله السدحان، المحاضر بجامعة الإمام محمد بن سعود الإسلامية. وه رگپ.

دووهم: چونکه ده‌لێن: به‌پێوه‌بردن و چاره‌سازی جیهانی خواره‌وه سپێردراوه به‌حهوت هه‌ساره‌که: زوحه‌ل، پاشان موشته‌ری، پاشان مریخ، پاشان زوهره، پاشان خۆر، پاشان عه‌تارد، پاشان مانگ.

ناوی چواره‌م: (البابکیّة):

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیّت:

ناوی تایه‌فه‌یه‌کیانه، شوینی پیاوێک که‌وتن به‌ناوی: (بَابُكَ الْحُرْمِي)، سه‌ریه‌ کۆمه‌لێ (الباطنية) بوو، نه‌ژادی زۆل بوو، له‌ هه‌ندێ چیاى سه‌ریه‌ ده‌فه‌ری (أَذْرِيحَان) سالتی دووسه‌دو یه‌ك به‌ده‌ره‌که‌وت، خه‌لکیکی زۆر شوینی که‌وتن و، مه‌ترسیی و ئالۆزیه‌کی زۆریان نایه‌وه، حه‌رامه‌کانی هه‌للāl کردو، نه‌گه‌ر بیزانیبا که‌سیک کچیک، یا خوشکیکی جوانی هه‌یه، داوای ده‌کرد، نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ بۆی په‌وانه‌ کردبا نه‌وه‌ پزگاری ده‌بوو و، نه‌گه‌ر بۆشی نه‌ناردبا نه‌وا ده‌یکوشت و ده‌یبرد، بیست سāl له‌ سه‌ر نه‌م ره‌فتاره‌ مایه‌وه‌و، هه‌شتا هه‌زاری کوشت. گوتراویشه: په‌نجاو پینج هه‌زارو پینج سه‌د مرۆف.

سوڵتان دژی به‌ (بابک) جه‌نگی به‌ریاکرد، سه‌ره‌تا (بابک) سوپایه‌کی زۆری تێکشکان، تا (المعتصم) ناچاربوو (افشین)ی (١٤٩) کاربه‌ده‌ستی خۆی بۆ بنیتریت، پاش جه‌نگیکی به‌تین، به‌توانابوو (بابک) و براکه‌ی به‌ده‌سته‌سه‌ری سالتی دووسه‌دو بیست و سێ له‌ پینش ده‌ستی (المعتصم) دا ئاماده‌ بکات، کاتی چوونه‌ ژووره‌وه‌ براکه‌ی پیتی گوت: ئه‌ی (بابک)! کرده‌وانێک که‌ تۆ نه‌نجامت داوه‌ هیچ که‌س نه‌نجامی نه‌داوه‌، بۆیه‌ ده‌بێ ئیستا به‌ ئارامگرنتیک ئارام بگریت هیچ که‌س پینشی تۆ نه‌و ئارمه‌ی نه‌گرتبیت. نه‌ویش گوتی: ئارامگرنته‌که‌م ده‌بینیت. نه‌وه‌بوو (المعتصم) فه‌رمانیدا هه‌ردوو ده‌ستی و هه‌ردوو پیتی به‌ردیتریت، که‌ به‌ردان، به‌ خۆنه‌که‌ ده‌موچاوی خۆی سپی، (المعتصم)یش پیتی گوت: تۆ له‌ ئازایه‌تیدا ئاوهاو ئاوها، بۆ به‌ خۆین ده‌موچاوی خۆت سپی! ئایا بێ توانابووی به‌رامبه‌ر به‌ مردن ئارام بگریت؟

گوتی: نه خێر، به ئام که هەردوو دەست و هەردوو پێم بەردران، خۆنیم پێژاو بەربوو، ترسام پێم بلێن: ڕهنگی زەرد هه‌لگه‌پاوه چونکه بێ توانابوو بهرامبەر به مردن ئارام بگریت. گوتی: بۆ ئەوێ ئەو گومانەم پێ نه‌بریت، به خۆین دەمرچاوی خۆم داپۆشی، بۆ ئەوێ هیچ گومانیکم پێ نه‌بریت!

پاشان له ملی دراو، ئاگریشی تێبه‌ردراو، هه‌مان شتیش به براکه‌ی کرا، هیچ کامیان هاواریان لێ هه‌لنه‌ساو، هیچ کامیشیان نه‌ینالاندو، هیچ کامیشیان بێ ئارامی نه‌نواند، نه‌فره‌تی خوایان لیبیت.

له (البابکیه) کۆمه‌لیک ماوه‌ن، ده‌گوتریت: له سالددا شه‌ویکیان هه‌یه، تیایدا ژنان و پیاوانیان کۆده‌بنه‌وه‌و، چراکان ده‌کوژینه‌وه‌و، پاشان هه‌لده‌ستان و، هه‌ر پیاویکیان باز ده‌داته سه‌ر ژنیك و، واش ڕاده‌گه‌یه‌نن که هه‌رکەس ژنیك له ئامیژ بگریت، به‌راو هه‌لئالی ده‌کات، چونکه ڕاو پێی‌دراوه!!

ئاوی پینجه‌م: (المَحْمَرَّةُ):

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

ئهو ناوه‌یان لێنراوه چونکه له زه‌مه‌نی (بَابَك)دا پۆشاکه‌کانیان به سور ڕه‌نگ ده‌کردو، پاشان ده‌یانپۆشی.

ئاوی شه‌شه‌م: (القَرَامِطَةُ):

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

سه‌باره‌ت به هۆکاری ناوانیان به‌و ناوه میژوونوسان دوو هۆکار ده‌خه‌نه ڕوو: یه‌که‌م: پیاویك له ده‌قه‌ری (خَرْسْتان)ه‌وه بۆ ده‌ورو به‌ری (کوفه) کۆچی کرد، زوه‌دی به‌ده‌رده‌خست و، بۆ شوینکه‌وتنی پێشه‌وايه‌ک له بنه‌مائه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بانگه‌وازی ده‌کرد، بۆیه میوانی پیاویك به‌ ناوی (کَرْمِیْتَه) _ ئەو نازناوه‌ی لێنرابوو به‌هۆی سوری چاوه‌کانیه‌وه که به زمانی (النَّبْطِيَّة): واته چاوتیژ _، ئەمیری ئەو ده‌قه‌ره ده‌سبه‌سه‌ری کردو، خستیه به‌ندێخانه‌وه، پاشان ئەمیر نووست و کلیلی ماله‌که‌ی خسته

ژیر سەری خۆی، بەلام کەنیزەکیك بەزەیی بە پیاوێ بەندکراوە کەدا هاتەو، بۆیە کلیلەکەیی بردو، دەرگاکی بۆ کردەو، دەرپهیناو، کلیلەکەشی گەپاندووە شوینەکەیی خۆی، کاتی پیاوێ کە داواکراو، نەدۆزرایەو، خەلکە کە زیاتر شەیدای بوون، ئەوێ بوو پیاوێ کە دەرچوو بوو بۆ (الشام)و، لەوێش ناوێراو (کَرْمِیَّة)، بەناوی ئەو کەسەو کە لای مابوو، پاشان وشە کە سووک کرایەو، گوترا: (قُرْمُط)، پاشان کە سوکارو منداڵاکانی یەك لە دواي یەك بە میراتی لە جینگەیی بابیان دادەنیشتن و هەمان پێبازی ئەویان پەپەرەو دەکرد.

دووهم: ئەم نازناوێ بۆ ئەم تایەفە دانراوە بە هۆی پیاوێ کەو بەناوی: (حەمدان قُرْمُط)، سەرەتا ئەم پیاوێ تەنها بانگخوازیکیان بوو، کۆمەڵە خەلکیکیش بە دەنگیەو چوون و، نازناوی (قِرَامُطَة) و (قُرْمُطِيَّة)یان بۆ دانرا.

ئەم پیاوێ لە خەلکی (کوفە) بوو، هەواداری زوهد بوو، بەرێکەوت پیاویکی بانگخوازی لە (الباطنیة) هەکان چاوپێکەوت لە پێگە کەدا بۆ دێیەك دەچوو، هاوکات (حەمدان)یش چەند مانگایەکی لێدەخوێ! ئەوێ بوو (حەمدان) بە پیاوێ کە گوت _ کە نەیدەناسی _ : بۆ کوی دەچیت ؟ پیاوێ کەش ناوی دێیە کە (حەمدان)ی هینا، بۆیە بە پیاوێ کە گوت: بۆ ئەوێ ماندوو نەبیت سواری مانگایەکیان بە. پیاوێ کەش گوتی: مەن بەمە فەرمانم پێنەکراوە. (حەمدان)یش گوتی: وەکو ئەوێ بە فەرمان نەبیت هیچ کاریك نەکەیت ؟ ئەویش گوتی: بەئێ. (حەمدان)یش گوتی: بە فەرمانی کێ کار دەکەیت ؟ ئەویش گوتی: بە فەرمانی خاوەنە کەم و خاوەنی تۆو خاوەنی دنیاو دواڕۆژ. (حەمدان)یش گوتی: کەواتە ئەوێ خاوی پەرورەدگاری جیهانیانە. ئەویش گوتی: راست دەفەرمیت. (حەمدان) لێی پرسى: خواستت چی یە لەم دێیە کە بزێ دەچی ؟ ئەویش گوتی: فەرمانم پێکراوە بانگی خەلکە کە بکەم لە نەفامیەو بۆ زانی، لە گومراپەوێ بۆ پێگە راست، لە بەدبەختیەو بۆ کامەرانیی، لە تەنگوچەلەمەکانی پێسوایی و هەژاری رزگاریان بکەم و، بیانکەم بە خاوەنی شتانیك کە چیت پێوستیان بە تەقەلاو ماندویەتی نەبیت. بۆیە (حەمدان) پێی گوت: رزگارم بکە خوا رزگارت بکات، بە زانست دەوڵەمەندم بکە تا دەمژینیتەو، ئای چەند پێوستم بەوێ ! پیاوێ کەش گوتی:

فەرمانم پێنه‌کراوه نهم نه‌پێنه هه‌لگیراوه بۆ هه‌موو که‌سی‌ک ئاشکرا بکه‌م، تا پاش نه‌وه‌ی متمانه‌یه‌کی ته‌واوم پێ ده‌بێت و، تا نه‌و کاته‌ی راشی ده‌سپێرم به هه‌ندێ شت. (حمدان)یش پێی گوت: راسپێریه‌کانت بلێ، پابه‌ندی ده‌بم. پیاوه‌که‌ش پێی گوت: له نه‌فسی خۆتا په‌یمانی خوا به خۆم و پێشه‌وا بده‌یت که نه‌پێنی و رازی پێشه‌وا که فێرت ده‌که‌م بلێاو نه‌که‌یته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌مان نه‌پێنی و رازی خۆشم.

(حمدان)یش پابه‌ندی په‌یمانه‌کی بوو، نه‌وه‌بوو بانگخوازه‌که به په‌رۆشیه‌وه هونه‌ره‌کانی نه‌فامی خۆی فێری (حمدان) ده‌کرد، تا به ته‌واوی فریوداو، به گوێکردنی (حمدان)ی بۆ خۆی مسۆگرکرد، پاشان کرا به نوێنه‌ری بانگکردن و، بویه بنه‌مایه‌ک له بنه‌ماکانی نهم بیده‌عه‌یه، بۆیه شوێنکه‌وتوانیشی به (القرامطه) و (القرمطيّة) ناوده‌بران.

پاشان به به‌رده‌وامی کۆره‌کانی (حمدان) جێگه‌که‌ی بابیان به میراتی بۆ یه‌کتر به جێده‌هێشت و هه‌مان رێبازیان په‌یره ده‌کرد، به‌لام به‌هێزترینیان پیاوی‌ک بوو به‌ناوی (أبوسعید)، سالی دووسه‌دو هه‌شتاوسی به‌ده‌رکه‌وت، ده‌سته‌لاتی به‌هێز بوو، خه‌لکیکی بێشومار شوێنی که‌وتن، ژماره‌یه‌کی زۆری له موسلمانان کوشت، مزگه‌وته‌کانی ده‌رپۆخاند، قورئانه‌کانی ده‌سووتاند، په‌لاماری حاجیه‌کانیشی ده‌داو ده‌یکوشتن، بۆ که‌سوکارو هاوه‌لانی خۆشی چه‌ندین دابونه‌تی نابه‌جیی دارشت، چه‌ندین هه‌والی پرۆپوچ و فیل و ته‌له‌که‌ی پێده‌دان، هه‌رکات بچنگایه ده‌یگوت: لهم ساته‌دا په‌یمانی سه‌رکه‌وتنم پێدراوه، کاتی مرد، گومەزێکیان^(۱۵۰) له سه‌ر گۆره‌که‌ی دروست کردو، بالنده‌یه‌کی له گه‌ج دروستکراویشیان به سه‌ریه‌وه دانابوو، ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر نهم بالنده‌یه به‌فێرت، (أبوسعید) له گۆره‌که‌یه‌وه ده‌رده‌چیت، هه‌روه‌ها نه‌سپێک و جلویه‌رگێکی دیاری و، چه‌کیکی‌شیان به‌لایه‌وه دانابوو.

۱۵۰ _ لهم سه‌رده‌مه‌شدا که‌سانێکی زۆر له بیده‌کاران و نه‌فامان هاو‌شێوایه‌تیان ده‌که‌ن و، له سه‌ر

گۆره‌کان گومەزو مزگه‌وت دروست ده‌که‌ن، واده‌زانن خه‌یریان نه‌نجام داوه !!

ئیبلیس بۆی پازاندبونهوه که ههرکەس بمریت و به لای گۆرپه کهیهوه نه سپێک دانرابیت، به سواری کۆده کریتتهوهو، ههرکەسیش نه سپێک به لای گۆرپه کهیهوه دانه نرابیت، به پیاده کۆده کریتتهوه.

هاوه لانی (أبوسعید) ههرکات یادیان بکردایهوه (صلوات)یان له سهر ده دا، کهچی (صلوات)یان له سهر پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نه ده داو، گوئیستی ههرکەسیش بوایهن (صلوات) له سهر پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ده دا، پێیان ده گوت: پۆزی (أبوسعید) ده خۆیت و، (صلوات) له سهر (أبالقاسم) ده دهیت؟! پاش خۆی (طاهری) کورپی به جیهیشت، هه مان کردهوه کانی بابی نه نجام ده دا، په لاماری کهعبه ی پیرۆزی داو، هه موو کهلوپه له کانیی بردو، (حجر الأسود)یشی هه لکه ندو، هه لیگرت بۆ وه لاته که ی خۆی و، خه لکیشی چه واشه کردبوو وای تیگه یاندهبون که نهو خوای _عزوجل_ ه.

ناوی هه وته م: (الْخُرْمِيَّةُ):

(خُرْمُ): وشه یه کی عه جیه هه وائی شتیکی خۆشی به له زه تی پاک و چاک ده دات که مرۆفی بێ خۆش حال ده بیته.

مه بهستی نه م ناوه ش زāl کردن و به توانا کردنی خه لکه بۆ شوینکه وتنی خۆشیه کان و، داوا کردنی هه واو ناره زوو هه کان هه رچۆنێک بیته و، پێچانه وه ی پاخه ری سه پاندنه کانه و (التکالیف)، لادانی قورسیه کانی شه رعی سهر شانی به نده کانی خواجه، پێشتر نه م ناوه نازناوی (المزدکیّة) کان بوو، که کۆمه له خه لکیکی (المجوس)ی هه واداری به ره لایی (الإباحية) بوون و له زه مه نی (قُباذ) دا زانیاریه کانیان به ده رکه وت، هه ستان به هه لاکردنی نهو نافرته تانه ی که به هۆی خزمایه تیه وه نابێ بخوازی رین (النساء المحرمات)، وه هه موو حه رامکراوه کانیشیان هه لāl کرد، نه م تایه فه به وه ناوهران چونکه له کۆتای نه م رپیا وه پدا گه ل (المزدکیه) کاند لیک ده چوون، نه گه رچی له پێشه کیه کاند له وان جیاوازتر بوون.

ناوی هه‌شتم: (التَّعْلِيمِيَّةُ)؛

ئهو نازناوه‌یان بو دانان، چونکه بنه‌مای رێباوه‌په‌که‌یان پووچ‌کردنه‌وه‌ی بیروپ‌راو، په‌ک‌خستنی مافی به‌کاره‌یتانی نه‌قل و ژیرییه‌و، بانگ‌کردنی خه‌لکه‌ بو فیربوون له‌ پیشه‌وایه‌کی پارێزراو له‌ هه‌له‌و تاوان، وه‌ په‌ی به‌زانسته‌کانیش نابریت مه‌گه‌ر به‌فیربوون.

✱ هۆکاری گومر ابوونی (الباطنية) کان:

بزانه ئەم کۆمەڵە ویستیان بەدزیهوه له ئاین بچنه دهرهوه، بۆیه به کۆمهڵێک له (المجوس) و، (المزدکیه) و، (الثنویه) و، فهیلهسوفه بیباوه پرکانیان راوژیان کرد، بۆ دۆزینهوهی ڕینگه چارهیهک بۆ چۆنیهتی سووکردنهوهی ئەو دهستبهسهر اگرتنهی که له لایهن شوینکهوتوانی شهمعهوه گیرۆدهی بوون، تا ئەو ئاستهیی که لالیان کردبوون و توانای دهربرینی بیروباوه پرکانی خۆیان نهبوو، سهبارهت به نکۆڵیکردن له خوای دروستکارو، بهدرۆخستنهوهی پیغهمبهران و، باوهڕنهبوون به زیندوووبونهوه، بانگهشه کردیان بهوهی پیغهمبهران ههواڵه کان بهدرۆ دهگیرنهوه وههق و نارهوايان بۆ تیکهڵ دهکهن و سهریان لیدهشیوینن، تهماشاشیان کرد کاروباری (محمد) _ صلی الله علیه وسلم _ به ههموو وهلاتاندا بڵاوبویهوه، چیت توانای بهرهلستیان نهماوه، بۆیه گوتیان: تهنها ڕینگهیه کمان له پیشهوه ماییت نهویه که بجینهسهر بیروباوهری تایهفهیهک له کۆمهڵی مومسلمانان، که خاوهن زیرهکترین نهقل و، نایابترین بیرواراو، قبولترینیان به فیتل و تهلهکهو، خوشباوهڕترینیان به درۆدهلهسهبن، که بریتیه له (الروافض) کان و، خۆمان بیاریزین بهوهی که گوايه بهشیکین له ئەوان، براهیتیان له گهڵدا بیهستین به دهرخستنی خهفتباری بۆ ئەو ستم و پێسوایهی له بنهمالهی پیغهمبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ کرا، بۆ نهوهی بهتوانابین جوین بهو پیشینانه بدهین که شماریهتیان بۆ گواستونهتهوه، بۆیه نهگهر ئەوانیان بهلاوه سووک بوو، چیت ئاور لهو شتانهش نادهنهوه که ئەوان بۆیانیان گواستۆتهوه، ئەو کاته بهتوانادهبین ورده ورده له ناینهکیان دووریان بجهینهوه له خشتهیان بهرین. نهگهر کهسانیکیشیان مایهوه دهست به پرۆه ناشکراکانی قوررئان و فهرموودهوه بگریت، ههڵیاندهخهڵهتین بهوهی که پرۆه ناشکراکان نهیتنی و دیوی شاراهیان ههیهو، کهسی خهڵهتینراو به پرۆه ناشکراکان گێلهو، له راستیدا تهنها پروابوون به دیوهشاراوهکان زیرهکیه، پاشان بیروباوهڕه کافمان له نێوانیاندا بڵاو دهکهینهوه، وارهدهگهینهین ئەمه مهبهسته بهو پرۆه ناشکرایانهی که ئێوه پرواتان پێیهتی،

ئەوجا ئەگەر بەم کەسانەوه زۆریوین، زۆر بە ئاسانی توانای لە خوێژیککردنەوهی کۆمەڵەکانی تریشمان دەبێت.

پاشان گوتیان: تەنھا ڕینگەشمان بریتیه لە هەلبژاردنی پیاویك لەو کەسانە ی توانای یارمەتیدانی ئێمە ی دەبێت لە ڕێباوەرە کەداو، بانگەشە ی ئەوه بکات کە لە بنەمالە ی پیغەمبەری خوا یه _ صلی الله علیه وسلم _، وه پێویستە هەموو خەلک شوێنی کەون و، پێویستە هەموویان گوێڕایەڵی بن، چونکە جێنشین ی پیغەمبەری خوا یه _ صلی الله علیه وسلم _، وه لە لایەن خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ وه لە هەلەو تاوان پارێزراره، پاشان بانگەوازیە کەمان نزیک بەم جێنشینە ی کە بە پارێزراو ناوزەندمان کردووه بەدەرناکەوێت، چونکە نزیکبونهوه پەردە شارووه کان لادەبات، بۆیه ئەگەر ماوه کە دووریو و، دووری نیوان درێژبووه، ئێتر کەسی بە گوێکار چ کاتیك بتوانیت لە بارودۆخی پێشەوا بکۆلتێتەوه، یا راستی کارە کە ی بزانییت ؟

مەبەستیشیان بە هەموو ئەمانە دەستەڵات بوو، دەستبەسەر اگرتنی مال و سامانی خەلک بوو، تۆلەیان لێکەنەوه، چونکە پێشتر ئەوان بە خوێنڕێژی مامەڵەیان لە گەڵدا کردن و، مال و سامانیان بە تالانی بردن، ئەمە ئەوپەری مەبەست و، سەرەتای کاریان بوو.

✱ فیهلەکانی (الباطنية):

نووسەر دەفەرمیّت:

ئەم کۆمەڵە چەندەھا فیلّ بەکار دێنن بۆ ملکەج پێکردنی خەلک، چونکە ئەوان زۆر بە باشی توانای جیاکردنەوەی ئەو کەسانەیان تێدایە کە شیاوێ بۆ وردە وردە خەلەتاندن بە بەراوردی ئەو کەسانە بەلایانەوە شیاوی ئەو نییە، بۆیە ئەگەر حەزبان بە خەلەتاندنی کەسیک هەبێت، تەماشای خوو و پەوشتی دەکەن:

ئەگەر ئەو کەسە هەواداری زوهد بوو، بۆ ئەمانەت و، راستگۆیی و، وازەهێنان لە هەواو ئارەزوو بانگی دەکەن.

بەلام ئەگەر ئەو کەسە هەواداری بەرهەڵایی بوو، ئەوێ لە دڵدا جێگیر دەکەن کە پەرستەکان تێکچۆنەو، خواپەرستی و خۆپارێزی گێلیه،و، زڕنگی و دانایی لە شوێنکەوتنی هەواو ئارەزووکانی ئەم دنیا لەناوچۆوه دایە.

بۆ هەر خاوەن پێبەوهرپێکیش ئەوێ بۆ جێگیر دەکەن کە شیاوی پێبەوهرپێکەتی، پاشان لە بیروباوەرهکانیدا گومانێ بۆ دروست دەکەن و، ئەویش بە گوتیان دەکات و ئامادەیی خۆیان بۆ دەرەبڕیت، ئەو کاسانەش، یا پیاویکی گەمژەیه، یا پیاویکە لە ئەوێ (أكاسرة) و مندالانی (المجوس)، لەو کەسانە دەوتەتی باوایپریان هیچ پەيوەندیەکی بە دەوتەتی نیسلامەوێ نەماوێ، یا پیاویکە هەواداری دەسبەسەرگرتەو، زەمەن یارمەتی نادات، ئەوانیش پەیمانی بەدەستەتێنانی هیواو ئاواتەکانی پێدەدەن، یا کەسیکی لووتبەرزهو حەزی بەوێهە لە پەلو پایەیی خەلکی ئاسایی بەرزتریتەوێ، بەگوتەیی خۆی خواستی زانیینی راستیەکانی هەیه، یا کەسیکی (رافضي)هەو بە جوتێندانی هاوێلان _ خاویان لی پازی بیت _ دینداری دەکات، یا کەسانێکی پێبەوهرپێهە لە فەیلەسوف و (الثنوية)و سەرسامبووان لە نایندا، یا کەسانێکە حەزپێکردنی هەواو ئارەزوو بەسەریاندا زāl بووێ، سەپاندنەکانی (تکلیف) شەرعیان بەلاوێ قورسە.

چهندهها کهسانی زندیقی ئاینداری به پڕۆلەتیش هەن رِق و کینهیهکی زۆریان له دلدایه بهرامبەر به ئیسلام، بۆیه دهركهوتن و زیده‌پۆیان کردو، (اجتهاد)یان نواندو چهندهها بیروباوه‌ری تایبەت به خۆیان پازانده‌وه‌و نه‌و کهسانه‌یان پێ له خشته‌ده‌برد که هاوه‌لیتیاان ده‌کردن و، قوڵی مه‌به‌ستیشیان له‌ بواری بیروباوه‌ریدا ته‌نها به‌دزیه‌وه‌ ده‌رچوون بوو له‌ گری ئیسلام و، کارکردن بوو بۆ به‌ده‌سته‌یه‌نانی هه‌واو ئاره‌زووکا و هه‌للۆکردنی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان. کهسانیکیش له‌وانه به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ر خراپه‌کانیان، تا دونیاو دوا‌پۆشیشیان له‌ ده‌ست چوو، وه‌کو (ابن الراوندي):

(علي)ی کۆری (المحسن التنوخي) ده‌لیت: به‌رده‌وام (ابن الراوندي) له‌ (الرافضة)و کۆمه‌لی بیباوه‌پان جیا‌نه‌دبۆوه، نه‌گه‌ر سه‌رزه‌نیشته‌ش بکرایه، ده‌یگوت: له‌ راستیدا ته‌نها خواستی زانینی پێباوه‌ره‌کانیانم هه‌یه، پاشان دژایه‌تی خۆی ده‌رپری و، خه‌ریکی مشتومر بوو !! نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

هه‌رکەس بیر له‌ باروحوالی (ابن الراوندي) بکاته‌وه، ده‌بینیت یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین یاخی بووان له‌ ئاین و خواپه‌رستی، کتیبیکی دانابوو به‌ ناوی ((الدامغ)) واته‌ پووچکار، وای پاده‌گه‌یانده‌ که گوايه شه‌ریعه‌تی پێ پووچ ده‌کاته‌وه، به‌لام پاک و بی‌گه‌ردی بۆ نه‌و زاته‌ی که کتیب و بیروباوه‌ره‌کانی پووچ کرده‌وه، له‌ سه‌رتاو تافی لاویته‌یدا بوو کتیبه‌که‌ی ده‌بردو، به‌رامبەر به‌ قورئان نا‌ره‌زای ده‌رده‌پری، بانگه‌شه‌ی جیاوازی و، بی‌په‌وانی‌تری له‌ قورئاندا ده‌کرد، نه‌گه‌رچی باش ده‌یزانی که گه‌وره‌ زمان پاراوانی عه‌ره‌ب له‌ بیستنی‌دا سه‌رسام بوون، ئیتر باروحوالی فسه‌زمان له‌ کاتی بیستنی قورئاندا ده‌بی‌ چۆن بی‌ت ؟!

هیچ زه‌مه‌نی‌کیش له‌ کهسانی پاشینی نه‌مانه‌ بی‌ به‌ش نه‌بووه، به‌لام سوپاست بۆ خوا پشکۆی فراوانبوونی نه‌مانه دامرکایه‌وه، جگه‌ له‌ کهسانیکیان وه‌کو (باطنی)یه‌کی په‌نه‌ان، یا خۆ به‌ فه‌یله‌سوف زانیکی بی‌ده‌نگ که خراپ‌ترینی خه‌لک و، په‌نج به‌باترین که‌س و، خراپ‌ترین گۆزه‌رانی هه‌یه.

به شی شه شه م

باسی هه ستانی ئیبلیس به سه لیشیواندنی زانیان له جۆره کانی زاستندا

نووسەر ده فەرمییت:

بزانە ئیبلیس بە چەند پێگەیەك سەر له خەلك دهشیوینی:

لهوانه پرووه ناشكراكان، لیڤه دا مروۆ پەسەندیتی ههواو ئاره زووه كانی خۆی به سه ریدا زال دهبی، بۆیه له زانستیكدای زیده پۆیی دهكات به شیوه یهك كه دواتر كه ساسی و پرسیوایی پی ده به خشییت.

هه شه نادیاره و، به لای زۆریه ی زانیانه وه شاراهه ده بییت !

ئیمه ئاماژه به چەند جۆریك له سه رلیشیواندنه كانی ده كه یه ك به كۆی نه مانه ی باسیان ده كه یه ك باس نه كراوه كانی ش ده زاندرین، چونكه ژماردن و باسكردنی هه موویان درێژه ده كیشی.

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی خوینهرانی

قورئان:

له‌وانه كهسانىك خۆى به خويندنه (شاذ)ه‌كانى قورئانه‌وه خه‌رىك ده‌كات و، به‌شىكى زۆرى ته‌مه‌نى خۆى ته‌رخان ده‌كات بۆ كۆكردنه‌وه، پێكخستن و، پێ خويندنه‌وه‌يان به‌ خه‌لك، به‌ جوړىك په‌رسته‌نه‌كانى دىكه‌ى له (فرض) و (واجب) بى‌رده‌چيته‌وه‌وه به‌ باشى ته‌نجاميان نادات، زۆرجار پيشه‌واى مزگه‌وتىك ده‌بينيت خۆى خه‌رىك كى‌دوووه قورئان في‌رى خه‌لك ده‌كات كه‌چى نازانيت چ شتىك نوێژ به‌تال ده‌كاتوه، پي‌ده‌چى زۆرجار هه‌زبه پيشه‌نگايه‌تى هانى بدات، بۆ دانىشتن له پيش ده‌ستى زاناياندا، بۆ نه‌وه‌ى زانستان لى‌وه في‌ر بيت و، چيتر به‌چاوى نه‌فاميه‌وه ته‌ماشاي نه‌كرىت.

به‌لام ته‌گه‌ر بى‌رى خۆيان كارپي‌كردايه، ده‌يانزاني مه‌به‌ستى سه‌ره‌كى له‌به‌ركردنى قورئان و، چاك ده‌رخستنى وشه‌كانى و، ئينجا كارپي‌كردنى و، پاشانىش پروتي‌كردنى نه‌و شتانه‌يه كه نه‌فس چاك ده‌كاتوه‌وه، په‌وشتى پاك ده‌كاتوه‌وه، دواتريش كاركردنه به‌ گرنگ له‌ زانسته شه‌رعيه‌كان.

به‌راستى به‌في‌رۆدانى كات له شتىكدا له‌و گرنگتر هه‌بى تيشكانىكى گه‌ندو خراپه.

(الحسن البصري) فه‌رمويه‌تى: قورئان دابه‌زى‌ندراوه بۆ كارپي‌كردن، كه‌چى خه‌لك ته‌نها خويندنه‌وه‌ى قورئانيان كى‌دوووه به‌ كى‌دوه‌وه.

واته ته‌نها ده‌خويننه‌وه‌وه، كارپي‌كردنيان وازليته‌يناوه.

وه‌كو نه‌وه‌ى كه‌سيك له مي‌حرايه‌كه‌يدا خۆى به خويندنى پله (الشاذ)ى قورئانه‌وه خه‌رىك ده‌كات و، خويندنه پله (الماتواتر)ه‌كان وازليده‌هيته‌يت.

راستيش به‌لاى زاناiane‌وه نه‌ويه كه نوێژكردن به خويندنى پله (الشاذ)ى قورئانه‌وه دروست نيه، چونكه مه‌به‌ستى نه‌م جوړه كه‌سانه ته‌نها به‌ده‌رخستنى خويندنىكى نه‌بيستراوى غه‌ريبه، بۆ به‌ده‌سته‌هينانى ستايشى خه‌لك و، بۆ نه‌وه‌ى خه‌لك زياتر پرووى تيبكه‌ن، ئيتر واده‌زانيت كار به قورئان ده‌كات.

کەسی واش ھەبە خۆبەندەنەوکان کۆدەکاتەو، بۆیە دەلێت: (مَلِكِ)، (مَالِكِ)، (مَلَاكِ)...
 نەمەش شیواو نییە، چونکە قورئان لە پێکخستەکانی دەباتە دەرەو.
 کەسی واش ھەبە (السجدة) و (التہلیلات) و (التکبیرات) کۆدەکاتەو، نەوہش
 (مکروہ).

نەمانە گەشتەنەو نەو ئاستەو کە ئاگرێکی زۆر بۆ خەتمە دادەگیرسێنن، نەمەش
 کۆکردنەوہیە لە نیوان بە فیرۆدانێ سامان و، خۆچواندن بە (المجوس)، ھۆکارێکیشە بۆ
 کۆبوونەوہی ژنان و پیاوان بەشەو و دروستبوونی خراپی و بەدرەوشتی. ئیبلیس وایان
 بەخەیاڵدا دینێت نەمە خۆشەویستی و بەشکۆکردنی ئیسلامی تێداہ.
 نەمەش سەرلیشیواندنێکی گەورەہ، چونکە شکۆمەندی شەرع لە بەکارھێنانی پێگە
 پەواکانیداہ.

کەسانێکیش ھەن نەرمونیانی دەنوێنن و خۆیان واپیشان دەدەن کە قورئانیان لە
 سەردەستی کەسانێک خۆبەندەو کە لە سەردەستییدا نەبۆتەندەو، پێدەچیت تەنھا
 نیجازەہکی لەو کەسەو ھەرگرتبێت، بۆیە کاتی کە قسە دەکات دەلێت: پێی راگەیانندین
 (أخبرنا)، نەمەش ساختەکاریە (تدلیس)، نەو کەسە وادەزانیت شتەکە لەوہو تریکە، چونکە
 خۆبەندەنەوکان دەگیرێتەو، بەکاریکی خەیری دادەنێت، بەلام بیری دەچیت نەوہ درۆیەو ؛
 تاوانی درۆزانانی لە نەستۆیە.

خۆبەندەری چاک خۆبەندنی قورئان لە دوو یا سێ کەسەو ھەردەگرت و، لە گەڵ نەو
 کەسەشدا قسە دەکات کە دیدەنی دەکات، پاشان داواو لێدەکات بەدەستخەتی خۆی بۆی
 بنوسیت لەسەردەستی فلان کەس خۆبەندەوہی بە خۆبەندنی فلان کەس.
 کۆمەلێک لە لێکۆلەرەوان دەلێن: پێویستە دوو یا سێ کەس کۆنەو، لە سەردەستی
 کەسێک بخوێنن.

کەسانێک پێشپێکی بە زۆر خۆبەندنی قورئانەو دەکەن، ھەندێ لە شێخەکانیشیانم بینی
 خەڵک کۆدەکاتەو، کەسێکی خۆبەندەری قورئان دادەنێت و، لە پڕۆژیکێ درێژدا سێ

خه قه‌می^(١٥١) قورئان ده‌کات، نه‌گهر که‌متر بخوینیت، عه‌ییدار ده‌کریت و، نه‌گهر به‌ته‌واویش بیخوینیت، ستایش ده‌کریت، خه‌لکی ئاسایی بۆ نه‌و مده‌به‌سته کۆده‌بنه‌وه‌و، به‌کارێکی چاکی داده‌نێن، ئیبلیس وایان پیشان ده‌دات که زۆر خویندنی قورئان پاداشتی تیدا‌یه‌و، نه‌مه‌ش ده‌چیتته چوارچێوه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس‌ه‌وه، چونکه خویندنی قورئان پیوسته بۆ خوای تعالی بیت، نه‌ک بۆ به‌ده‌سته‌هێنانی چاکیتتی، پیوستیشه له سه‌رخۆ بخویندریت.

خوای تعالی ده‌فرمیت: ﴿لَتَقْرَأْهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ﴾ ﴿الإسراء: ١٠٦﴾ واته: ﴿لَتَقْرَأْهُ عَلَى النَّاسِ﴾ بۆ نه‌وه‌ی بیخوینیت‌ه‌وه به‌سه‌ر خه‌لکیدا ﴿عَلَى مَكْثٍ﴾ به‌له‌سه‌رخۆیی و هیواشی^(١٥٢).

هه‌روه‌ها فرمو‌یه‌تی: ﴿وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلاً﴾ ﴿الزمل: ٤﴾ واته: ده‌وری قورئان به‌که‌روه به‌له‌سه‌ر خۆی (به‌رێک و پێکی) ^(١٥٣).

که‌سانێکی‌ش له خویننه‌ران خویندنی قورئانیان به‌ئاوازه‌وه داهێناوه، که زۆر له ئاوازی دیکه‌وه نزیکه،، بۆیه پیشه‌وا (أحمدی کورپی (حنبل) و که‌سانی تریش به (مکروه)یان داناوه. به‌لام پیشه‌وا (الشافعی) فرمو‌یه‌تی: گونگرتن له گۆرانی وش‌تره‌وان و، سه‌رو‌ی ده‌شته‌کیه‌کان، هه‌یچی تیدا نییه‌و، هه‌روه‌ها خویندنی قورئان به‌ئاوازه‌وه، جوانکردن و چاکرانی ده‌نگ له کاتی قورئان خویندندا هه‌یچی تیدا نییه.

گوتم _ ابن المجوزي _ له‌پاستیدا پیشه‌وا (الشافعی) ئاماژه بۆ نه‌وه ده‌کات که له زه‌مه‌نی خویدا هه‌بووه‌و، به‌ئاوازیکی که‌مه‌وه قورئانیان ده‌خویند، به‌لام نه‌م‌پۆ، نه‌وه‌یان بردۆته‌وه

١٥١ _ ئەم کاره پێچه‌وانه‌ی سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوایه که فرمو‌یه‌تی: ((لا يفقه القرآن مَنْ قرأه في أقل من ثلاث)) واته ((هه‌رکس قورئان به‌که‌متر له سێ پۆژ بخوینیت لیتی تیناگات)). رواه البخاري (٤٧٢/٩)، ومسلم (١١٥٩) "عن ابن عمرو.

١٥٢ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

١٥٣ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۱۵۶ _ مدلا محمد مدلا صالح، پوختہ تہ فیسری قورٹان.

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی فەرمووده‌ناسان:

لەم بواره‌دا کهسانیک هه‌موو ته‌مه‌نی خۆیان ته‌رخان کرد بۆ بیستی فەرمووده‌و گه‌رانو کۆچکردن به‌دوایداو، کۆکردنه‌وه‌ی پێگه‌یه‌کی زۆرو (١٥٧)، دواکردنی (سند) یکی به‌رزو، (متن)ی نامۆ، نه‌مانه‌ دوو به‌شن:

به‌شیکیان مه‌به‌ستی سه‌ره‌کیان پاراستنی شه‌رع بوو به‌ ناسینی (صحیح) و (ضعیف)ی فەرمووده‌کان، نه‌مانه‌ سپاست کراوه‌ن سه‌باره‌ت به‌ مه‌به‌سته‌ چاکه‌کیان، به‌لام ئیبلیس کاری سه‌رلیشیواندنی خۆی ده‌کات و هه‌لده‌ستیت به‌ خه‌ریک کردنیان به‌م کاره‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی به‌ باشی فی‌ری نه‌و شتانه‌ نه‌بن که (فرض عین)ه‌و ده‌بی هه‌موو که‌س بیزانیت، له‌ گه‌ل کۆششکردن بۆ به‌جیه‌ینانی پتویست و، شاره‌زابوون له‌ فەرمووده‌دا.

نه‌گه‌ر که‌سیک بلیت: که‌سانیک زۆری پێشین وه‌کو (یحیی)ی کوپی (معین) و (ابن الم‌دینی) و (الب‌خاری) و (مسلم) به‌م کاره‌ هه‌ستاه‌ن!

بۆ وه‌لامه‌که‌ی ده‌لێن: نه‌وان به‌توانابوون له‌ کۆکردنه‌وه‌ی نیوان فی‌ربوون و ناسینی گ‌رنگ له‌ کاروباری ئاین و، دواکردن و کۆکردنه‌وه‌ی فەرمووده‌دا، نه‌وه‌ش که‌ یارمه‌تی ده‌دان کورتی (اسناد)و، که‌می فەرمووده‌ بوو، بۆیه‌ زه‌مه‌نی نه‌وان فراوان بوو بۆ به‌ جیه‌ینانی هه‌ردوو کاره‌که‌.

به‌لام له‌م زه‌مه‌نه‌دا _ زه‌مه‌نی (ابن الجوزی) _، (سند)و پێگه‌ی فەرمووده‌کان درێژ بۆته‌وه‌و، پێک‌ه‌ستن و دانانی کتیب‌یش تیایدا فراوان بووه‌، بۆیه‌ که‌م که‌س توانای کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو کاره‌ ناما‌ژه‌ پێکراوه‌که‌ی سه‌روه‌یان ده‌بی‌ت، بۆیه‌ فەرمووده‌ناس (١٥٨) ده‌بینیت په‌نجای ساڵ ده‌نوسی‌ت و ده‌بیستی‌ت و، کتیب‌ کۆده‌کاته‌وه‌و، نازانیت چ تێدا‌یه‌، نه‌گه‌ر له‌ نوێ‌ه‌که‌یدا

١٥٧ _ للاستکثار لا لزیاده الفائده، وهذه مهمه!

١٥٨ _ بی‌گومان شتیکی وه‌کو نه‌مه _ نه‌گه‌ر رووی‌دات _ ته‌نها خۆی ده‌گرێته‌وه‌، چونکه‌ فەرمووناسی راست، نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ فەرمووده‌ناسی و لی‌کۆلینه‌وه‌ی سوننه‌ت ده‌یگه‌یه‌نینتته‌ ناستی شاره‌زابوون له‌ فیه‌قو، دواکردنی حوکمه‌ شه‌ریه‌کان له‌ سه‌رچاوه‌ په‌سه‌نه‌کانه‌وه‌ به‌ شیوه‌یه‌کی دروست و راست.

پووداوێکی بێته پیش، ناچاری هه‌ندی له‌ خوێندکاره‌ شه‌ریه‌ کانی خۆی ده‌بێت که به‌رده‌وام دیده‌نی ده‌که‌ن بۆ بیستنی فەرمووده‌.

به‌هۆی نه‌مانه‌وه‌ بوو په‌خه‌نگران توانای تانه‌لیدانی فەرموودناسانیان بۆ دروست بوو، ده‌یانگوت: هاوه‌لی سه‌فه‌رن، نازانن چیان پێیه‌ (١٥٩).

نه‌گه‌ر که‌سیکیشیان سه‌رکه‌وتوو بێت و، ته‌ماشای فەرمووده‌کانیی کرد، زۆر نزیکه‌ کاربه‌ فەرمووده‌یه‌کی لابرآو (منسوخ) بکات، له‌وانه‌یه‌ تێگه‌شتنیشی بۆ فەرمووده‌که‌ به‌ هاوشتیه‌ی تێگه‌شتنی که‌سیکی ئاسایی نه‌فام بێت و، کاری پێبکات و، شه‌وه‌ش مه‌به‌ستی راست له‌ فەرمووده‌که‌ نه‌بێ.

(الخطابي) ده‌فه‌رمیت: فەرمووده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ : ((أَنَّ النَّبِيَّ _ صلى الله عليه وسلم _ نَهَى عَنِ الْخَلْقِ قَبْلَ الصَّلَاةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ)) (١٦٠) واته‌ ((پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ قه‌ده‌غه‌ی نه‌لقه‌ به‌ستنی ده‌کرد بۆ خوێندن و قیریوونی زانستی شه‌ری پێش نوێژی هه‌ینی))، شیخی‌کمان واتێگه‌شتبوو فەرمووده‌که‌ به‌م جۆریه‌: ((أَنَّ النَّبِيَّ _ صلى الله عليه وسلم _ نَهَى عَنِ الْخَلْقِ قَبْلَ الصَّلَاةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ)) واته‌ ((پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ قه‌ده‌غه‌ی سه‌رتاشینی کردوو پێش نوێژی هه‌ینی)) !

١٥٩ _ وفي مثل ذلك يقول شاعرهم (١):

زَوَامِلُ لِلْأَسْفَارِ لَا عِلْمَ عَنْدهُمْ يَجِدُهَا إِلَّا كَعِلْمِ الْأَبَاعِرِ

واته‌: هاوه‌لی سه‌فه‌رن و تێگه‌شتنیان به‌ چاکه‌کانی نی به‌ ته‌نها نه‌هه‌ندی تێگه‌شتنی و شتر نه‌بێ

١٦٠ _ رواه أبوداود (١٠٧٩)، والترمذي (٣٢٢)، والنسائي (٢ / ٤٧ و ٤٨) " من طريق عمرو بن

شعيب عن أبيه عن جده.

وهذا سند حسن.

ولأخينا الفاضل محمد موسى نَصْرُ رسالة في مسألة التحلُّق قبل الجمعة للدرس ونحوه، وهي تحت الطبع.

(الخطابي) فهرمووی: ئەو شیخە پێی گوتم کە چل سالا پێش نوێژی هەینی سەری نەتاشیوو. منیش پێم گوت: لە راستیدا وشە کە (الْحَلَقَ) کۆی (حَلَقَ) واتە ئەلقە بەستەنەك (الْحَلَقَ) واتە سەرتاشین، لە راستیدا پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ قەدەغەمی کۆبوونەووە ئەلقە بەستنی کردوووە بۆ خوێندن و فێربوونی زانستە شەریعەکان پێش نوێژی هەینی و، فەرمانی کردوووە مرۆڤ خۆی بە نوێژە کەوێت بەکات و، گوێ لە وتارە کە بگرێت. ئەویش پێی گوتم: خەم و خەفتت پێوەندە. شیخە کە پیاویکی چاکیش بوو.

لە زەمەنی خۆشاندا _ زەمەنی (ابن الجوزي) _ کەسانێکمان بینی کتێب کۆدە کاتەو، گۆڤگرتنێکی زۆر دەکات بۆ فێربوونی فەرموودە، بەلام تێگەشتنێکی تەواوی نییە سەبارەت بەو دەستی کەوتووە!!

هەشیانە قورئانی لەبەر نییە، پایەکانی نوێژ نازانیت، ئەو کەسانە _ بە گوتمی خۆیان _ لە جیاتی فێربوون و کاریبکاردنی (فرض عین)ەکان (١٦١) خۆیان بە فێربوون و کاریبکاردنی (فرض کفایە) یەکانەو (١٦٢) خەریک دەکەن، بۆیە هەریکات کاری نا گەرنگ لە کاری گەرنگ پەسەندتر کرا ئەوا بە دنیایی لە سەرلێشێواندنەکانی ئیبلیسەو.

بەشی دووهم: کۆمەڵێکن گۆڤگرتنێان بۆ فێربوونی فەرموودە زۆر بوو، بەلام مەبەستیان دروست نەبوو، نەشیان دوویست (صحیح)ی فەرموودەکان لە (ضعیف)ی جیاکەنەو بە

١٦١ _ فرض عین: ئەو پەرستەنە کە پێویستە هەموو کەسێک بۆ خۆی بیکات، پاداشت و سزاشی هەر بۆ خۆبەختی و، ئەگەر کەسێکی تر ئەو پەرستەنە بکات تاوانی نەکردنی لەسەر ئەم لاناچێت وەکو: نوێژو پۆژوو وەتد... وەرگێڕ.

١٦٢ _ فرض کفایە: ئەو یە کەوا لە هەر وەلاتێکدا کۆمەڵێک کەس بیکەن و کارەکیان پێ ئەنجام بدێت، ئەو لەسەر خەڵکی تری ئەو وەلاتە دەکەوێت، بەلام ئەگەر کەس نەیکات، یاخود کەسانێک بیکەن، بەلام کارەکیان بەتەواوەتی پێ ئەنجام نەدرێت، ئەو خەڵکی ئەو وەلاتە هەموویان تاوانبار دەبن بەهۆی کەمتەر خەمیەو وەکو ناشتنی مردوو، بانگ دان و هتد... وەرگێڕ.

کۆکردنهوهی پێگهکانی گێڕانهوهی فهرمووده (١٦٣)، به لکو مه به سستیان به دهستهێنانی (عوالي) و (الغرائب)ی فهرمووده کان بوو، بۆیه به وه لاتاندا ده گهران، بۆ ئهوهی کهسانێکیان بلیت: چاوه به فلان کهس کهوت، چهنده ها (اسناد)م لایه به لای کهسی تره وه نییه، چهنده ها فهرمووده م لایه به لای کهسی تره وه نییه.

له بهغدا کهسانێکی فێرخوازی فهرمووده له شوێنهکانی تره وه سهردانی کردین، که دههات شیخی دهبردو، له (الرَّقَّة) _ ئه و باخه ی سه ر رووباری دجله یه _ دایده نیشاندو، شیخیش فهرمووده ی فێر ده کرد، بۆیه فێرخوازه که له کۆکراوه کانیدا ده یگوت: فلان و فلان له (الرَّقَّة) بۆیان باسکردم. خه لکی واتیده گه یاند ئه و شاره ی وه لاتای (الشام) ه (١٦٤)، بۆ ئهوه ی خه لک واتیبگه من له سه فهره کانیدا زۆر ماندوو بووه له پێناو فێربوونی فهرمووده ها.

ههروه ها شیخی له نیوان رووباری عیسی و رووباری فوراتدا داده نیشاندو، پاشانیش ده یگوت فلان کهس له (وراء النهر) ه وه اته له پشت رووباره وه بۆی باسکردم. خه لکی واتیده گه یاند له (خُراسان) په ریوه ته وه وه له وه لاتای پشت رووباره وه وه فێری فهرمووده بووه (١٦٥).

ده شیگوت: له سه فهری دووه مدها، یا سییه مدها فلان کهس بۆی باسکردم، بۆ ئهوه ی ناستی ماندوو بوونه که ی له پێناو فێربوونی فهرمووده ها به خه لک راگه یه نییت، بۆیه هه یچ په رۆزی و فه رداریه کی ده ستگیر نابیت و، هه ر له زه مه نی داواکردن و فێربوونیشدا مرد!

١٦٣ _ ئه مه هه مان شته که په یش چهند په راوێژێک ناماژم پێدا، بۆیه په یوسته ئه و کهسانه ی له م سه رده مه دا له بواری فهرمووده ناسیدا کار ده کهن تیگه شتن و، تێپه رانی و، کارپێکردنی فهرمووده کانیا ن تێنا کۆبیته وه.

١٦٤ _ انظر ((معجم البلدان)) (٣ / ٥٩ _ ٦٠) لیا قوت الحموی.

١٦٥ _ ئه مه کارێکی زه مکه راوه، فهرمووده ناسان پێی ده لێن: ((تدلیس البلدان)) اته ساخته کاری وه لاتان. انظر: ((الباعث الحثيث)) (ص ٥٦)، وتعلیق أحمد شاکر علیه.

نووسەر دهفهرمیّت:

هه‌موو ئەمانه له دڵسۆزیهوه به‌دوورن، له راستیدا مەبەستیان تەنھا سەرۆهری و
خۆهه‌لکێشان بوو، بۆیه به‌دوای (شاذ) و (غریب)ی فهرمووده‌دا ده‌گه‌ڕێن، له‌وانه‌ش بوو
که‌سیکیان به‌شیکی ده‌ستکه‌وتایه که گویگرتنیکی برا موسلمانه‌که‌ی تێدا بوایه، ئیتر
ده‌شاریته‌وه، بۆ ئەوه‌ی ئەو گێڕانه‌وه‌یه تەنھا بۆ خۆی بیّت و، له‌وانه‌ش بوو بمریّت و ئەو به‌شه
نه‌گێڕیته‌وه، بۆیه له ده‌ستی هه‌ردووکیان ده‌چوو.

له‌وانه‌ش بوو که‌سیکیان سه‌فه‌ری کردایه‌و چوایه‌ته دیدنه‌نی شیخیك پیتی یه‌که‌می
ناوه‌که‌ی (قاف) یا (کاف) بوایه، بۆ ئەوه‌ی تەنھا له لیستی شیخه‌کانیدا بینوو سیّت !

✱ زهم و غهییته کردن:

له سەرلێشێواندنه کانی ئیبلیس ههستانی تههلی فرمودهیه به زهمکردنی یه کتر تهنها بۆ تۆڵهکردنهوه (١٦٦)، نهوهش دهبنه بواری (جرح و تعدیل)هوه (١٦٧) که پیشینی نهم نومهته به کاریان دههینا بۆ پاراستنی شرع، خواش به مهبهستهکان زاناتره.

به لگهیهکی بههیزی مهبهست خراپی تهمانه بریتیه له بێدهنگ بوونیان بهرامبهر بهو شیخانهای فرمودهیان لێ وهرگرتوون، بهلام پیشین بهو شیوه نهبوون، نهوهبوو (علی)ی کوری (المَدینی) له بابیهوه _ که (ضعیف) بوو _ فرمودههی دهگێڕایهوه، پاشان دهیفهرموو: (وفي حدیث الشیخ مافیهِ) (١٦٨) واته فرموده کانی شیخ نهوهی تێدایه که تیایدايه.

(یوسف)ی کوری (الحسین) فرمووی: سهبارهت به غهییتهکردن له (الحاسی)م پرسی؟ نهویش فرمووی: خۆتی لێ بپاریزه، چونکه خراپترین دهستکهوته، رات چی یه بهرامبهر به شتیك کاره چاکه کانت لێ بستیتیتتهوه، نهیاران و نهو کهسانهش که له دوونیادا رقت لێ بوون پیتی رازی بکات؟ باشه لهپۆژی قیامهتدا چۆن نهیارانت رازی دهکهیت، بهدلتیایی له کاره چاکه کانت دهبا، یا له کاره خراپه کانی دهبهی؟! چونکه لهوئ دینارو دیرههم نییه، بۆیه خۆتی لێ بپاریزه؟ سهراچاوهکی بزانه، چونکه سهراچاوهی غهییتهتی خهلکی ههرچی و پهرچی بۆ ساپژکردنهوهی رق و کینهیه، یا ههلهشهیه، یا بهخیلیه، یا بهدگومانیه، نهمانهش ناشکران و ساراوه نین.

بهلام ههستان به غهییتهکردنی زانایان، سهراچاوهکی دهگهڕیتتهوه بۆ خهلهتاندنی نهفس که هاندهره بۆ دهرپرینی نامۆژگاری و، لیکدانهوهی (تأویل) نهو ههوالانهی که راست نین،

١٦٦ _ بهدلتیایی له کهسانی تردا بهلاترو تالتره.

١٦٧ _ علم المرحم والتعدیل: زانستیکه گرنگی داوه بهو پیاوانی فرموده کانی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ دهگێڕنهوه، بهتپروانیی مەرجه کانی قبولبوونیان و، هۆکاری پهتکردنهویان، بۆیه نهو (اسناد)انهی مەرجه کانی دروستی تێدایه حوکم بهقبولبونی دهریت و، نهوهشی که هۆیهك یا زیاتر له هۆیه کانی پهتکردنهوهی تێنایه پهتدهکریتتهوه. زانستیکه گهورهیه بهره کهی بریتیه له ناسینی فرموده کانی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به (صحیح)ی و (ضعیف)ی، قبولکردن و پهتکردنهوه، والله اعلم، پروانه: الدكتور عبدالله الفقیه، موقع الشبكة الإسلامية على الإنترنت.

١٦٨ _ انظر ((تهذيب التهذيب)) (٥ / ١٧٤ _ ١٧٦) لابن حجر.

ئەگەر راستیش بن، نابن بە پالەنەری غەیبەتکردن، بۆ نموونە ئەم گوتهیه: ((أَتَرِعُونَ عَنْ ذِكْرِهِ؟ اذْكُرُوهُ بِمَا فِيهِ "لِيَحْذَرَهُ النَّاسُ")) (١٦٩) واتە: ((نایا دەستبەرداری باسکردنی دەبن؟ بەوێ تیاپادایە باسی بکەن؟ بۆ ئەوێ خەلکی خۆیانی لێ بیاریزن)). نایتە پالەنەری غەیبەتکردن. بەلام ئەگەر هەوڵە کە راست و پارێزراو بوو، ئەوا هیچ ناو زڕاندنێکی برا موسلمانە کە تییدا نایت و، لەو بارەشەو هەچ پرسیارکت لێ ناکریت. بەلام ئەگەر کەسێک بە شوێن راستیدا دەگەراو (١٧٠) پێی گویت: دەمەوێ کچەکم لە فلان کەس ماربکەم، نایا هەچ بیدەیهکت لێ بینووه، یا جێی متمانە نەبێ لە سەر پارێزراوی موسلمانان، ئەو کاتە تۆش

١٦٩ _ هُوَ كَمَا قَالَ الْمُصَنَّفُ _ رَحِمَهُ اللَّهُ _ .

وقد أخرجه في ((العلل المتناهية)) (رقم ١٣٠٠)، ونقل كلام أئمة المرحم والتعديل في الطعن برواياته، وبخاصة الجارود النيسابوري، فهو وضّاح. وأخرجه من الطريق نفسه ابن حبان في ((المجروحين)) (١ / ٢١٥)، والبيهقي في ((السنن)) (١٠ / ٢١٥)، والمحطّيب في ((التاريخ)) (١ / ٣٨٢ و ٣ / ١٨٨)، وغيرهم.

١٧٠ _ ئەو بۆ نموونە، بەلام شتی بەو جۆرە زانیان بە شیایان داناه لە چەند جێگە کدا، کە هەندێ لە شاعیران بەشیوەی شێر رێکیان خستوو بەم جۆرە:

الْقُدْحُ لَيْسَ بِغَيْبَةٍ فِي سِتَّةٍ مُتَّظَلِّمْ وَمُعَرِّفٍ وَمُحَذَّرٍ
وَمُجَاهِرٍ فَسْقًا وَمُسْتَفْتٍ وَمَنْ طَلَبَ الْإِعَانَةَ فِي إِزَالَةِ مُنْكَرٍ

ولتراجع رسالة ((رفع الريبة عما يجوز وما لا يجوز من الغيبة)) للإمام الشوكاني _ رَحِمَهُ اللَّهُ _ .

واتە: زەمکردن نایت بە غەیبەت لە شەش باردا:

مُتَّظَلِّمْ: واتە ستم لێکراوێک دەلێت فلان کەس ستمی لێکردووم.

مُعَرِّفٍ: واتە کەسێکی ناشکرکار راوێژی پێدەکریت بۆ زانینی عەیبی جەستەیی کەسانێک ئەویش دەلێت فلان چاوکرۆپووپووشاویە یا فلان کەس شەلە و هتد...

مُحَذَّرٍ: واتە کەسێکی وریایکار بە هاوڵەکی خۆی دەلێت فلان کەس ناوہاوا ناوہاوی لێدەوہشیتموہ هاوہلیی مەکە.

مُجَاهِرٍ فَسْقًا: واتە ئەگەر کەسێک شێوہیەک لە شێوہکانی خراپە (فسق) تییدا بوو، ناسایە تۆ باسی ئەو شێوہ خراپە بکەیت بە مەرجێک مەبەستت تەنھا قەدەغەکردنی بێت ئەگەر قسەکانی تۆی پێگەشت.

مُسْتَفْتٍ: واتە کەسێک داوای فەتوایەکی شەری دەکات و دەلێت فلان کەس ئەو کارە کردووە نایا شیاوہ ئەوہ بکات یا نە.

وَمَنْ طَلَبَ الْإِعَانَةَ فِي إِزَالَةِ مُنْكَرٍ: واتە کەسێک دەلێت فلان ئەو کارە خراپە دەکات داوای یارمەتیت لێدەکەم بۆ لادانی ئەو خراپە. بڕوانە: أنواع البرق في أنواع الفروق. وەرگێژ.

به شیوازیکی جوانی دوورخستنهوه پیاوه‌که‌ی لی دوورده‌خه‌یته‌وه. یا پیاویکی تر دیت و، پیت ده‌لی: ده‌مه‌وی مال و سامانه‌که‌م نه‌سپارده‌ی ده‌ستی فلان که‌س بکه‌م. نه‌و پیاوه‌ش شیاویتی نه‌مانه‌ت لادانانی تیدا نییه، دیسان تۆش به جوانترین شیواز پیاوه‌که‌ی لی دوورده‌خه‌یته‌وه. یا پیاویکی تر دیت و پیت ده‌لی: ده‌مه‌وی له‌ پشتی فلان که‌سه‌وه نوێژ بکه‌م، یا بیکه‌م به‌ پیشه‌وام له‌ زانستی‌کدا. تۆش به‌ جوانترین شیواز له‌و پیاوه‌ی دوورده‌خه‌یته‌وه، به‌ غه‌یبه‌ت‌کردنیشی رق و کینه‌ت به‌رامبه‌ری ساپێژ ناکه‌یته‌وه.

به‌لام سه‌رچاوه‌ی غه‌یبه‌ت له‌ لایه‌ن خوێنه‌ران و خواپه‌رستانه‌وه نه‌وه‌یه که‌ له‌ پێگه‌ی پی سمرسام بوونه‌وه ناتوه‌وی برا موسلمانه‌که‌ی ناشکرا ده‌کات و، پاشان خۆی واپیشان ده‌دات که‌ له‌ کاتی ناماده‌ نه‌بوونیدا نزاو دوعای بۆ ده‌کات. بۆیه سه‌ره‌تا به‌ده‌سته‌ینانی گۆشتی برا موسلمانه‌که‌ی مسۆگر ده‌کات و، پاشان خۆی ده‌رازینیته‌وه به‌وه‌ی که‌ گوايه نزاو دوعای بۆ ده‌کات.

به‌لام سه‌رچاوه‌ی هه‌ستان به‌ غه‌یبه‌ت‌کردنی ده‌سته‌لاتداران و مامۆستایان، له‌ پێگه‌ی به‌ده‌رخستنی به‌زه‌یی و سۆزه‌ویه، تا ده‌لیت: فلان که‌س به‌ده‌خته، توشی ئاوه‌هاو ئاوه‌ها بووه‌و، به‌ ئاوه‌هاو ئاوه‌ها تاقی ده‌کریته‌وه، په‌نا ده‌گرین به‌ خوا له‌ پيسوایی، نه‌جا خۆی واپیشان ده‌دات که‌ به‌زه‌یی و سۆز ده‌رده‌بریت به‌رامبه‌ر به‌ براکه‌ی و، هه‌روه‌ها خۆی واپیشان ده‌دات که‌ نزاو دوعای بۆ ده‌کات له‌ نێو براکانیداو، ده‌لیت: نه‌وه‌م بۆ ده‌رپین تا ئیوه‌ش نزاو دوعای زۆری بۆ بکه‌ن.

په‌ناده‌گرین به‌ خوا له‌ غه‌یبه‌ت‌کردن به‌ هیما بۆ کردن یا به‌ ناشکراکردن، خۆتان له‌ غه‌یبه‌ت پیاویزن چونکه‌ قورئان (کراهه‌)تی (۱۷۱) ناشکرا کردوه‌و خۆی تعالی ده‌فه‌رمیت:

﴿أُحِبُّ أَحَدَكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ ﴿الْحَجَرَات: ۱۲﴾. واته‌ ﴿أُحِبُّ أَحَدَكُمْ﴾ نایا کام له‌ ئیوه‌ پیتی خۆشه‌ ﴿أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ﴾ که‌ گۆشتی برا (ناینیه‌که‌ی)

بھوات؟ ﴿مَيْتًا﴾ به مردووی ﴿فَكَرِهْتُمُوهُ﴾ بیگومان قیژتان لی ی دیتهوهو پیتان ناخۆشه (۱۷۲).

لەم بارەشەو چەندین فەرموودە (صحیح) لە پیڤەمبەری خواوە _ صلی اللہ علیہ وسلم _ باس کراوە.

هەر وەها ئیبلیس سەر لە زانیانی فەرموودەناس دەشیۆتینیت بەوێ فەرموودە (الموضوع) دەگێژنەو بەبێ ئەوێ (الموضوع) بوونی فەرموودە کە پروون بکەنەو (۱۷۳)، ئەمە دەستدرێژیکەو دیکەنە سەر شەرع، مەبەستیشیان ئەوێ کە دەیانەوێت تەنها بڕەو بە فەرموودەکانیان بەن، لە گەڵ زۆرکردنی (ریوایە) کانیا، بەلام پیڤەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فەرموویەتی:

((مَنْ رَوَى عَنِّي حَدِيثًا يُرَى أَنَّهُ كَذِبٌ " فَهُوَ أَحَدُ الْكَاذِبِينَ)) (۱۷۴) واتە: ((هەر کەس فەرموودەیک لە منەو بگێژیتەووە بزانیت درۆیە، ئەوا کەسیکە لە درۆزان)).

لە چوارچێوەی ئەم زانستەشدا هەڵدەستن بە (تدلیس) کردن (۱۷۵) لە گێژانەویدا، بۆیە کەسانیک دەڵێن: (فلان عن فلان)، یا (قال فلان عن فلان). تۆ واتێدەگەیەنیت کە

۱۷۲ _ مەلا محمد مەلا صالح، پوختە تەفسیری قورئان.

۱۷۳ _ وللمصنف _ رحمه الله _ كتاب ((الموضوعات))، وهو فريدٌ في بابه " إلا أنه حكم على أحاديث صحيحة أو ضعيفة الضعف اليسير بالوضع، لذلك حكم الأئمة أنه متساهل في الحكم بالوضع. وانظر ((القول المسدّد في الذب عن المسند)) للحافظ ابن حجر _ رحمه الله _.

۱۷۴ _ رواه مسلم (۱ / ۹) في المقدمة، وأحمد (۵ / ۱۴) " عن سُمرة.

۱۷۵ _ التدليس: واتە ساختەکاری و شاردنەوێ عەبییک لە (سند)ی فەرموودەداو، هەستان بەچاککردنی رۆالەتی (إخفاء عيب في الإسناد، وتحسين لظاهرة) بڕوانە: الدكتور محمود الطحان، تيسير مصطلح الحديث، ص ۷۸. وەرگێژ.

فەرمووده‌ی (منقطع‌ی) (۱۷۶) لیوه گوئیبیست بووه، کهچی نه‌شیبیستووه، نه‌مه‌ش ناشیرینه، چونکه فەرمووده‌ی (منقطع) ده‌خاته پله‌ی فەرمووده‌ی (الموصل) هوه (۱۷۷).

هه‌شیانه فەرمووده له کهسانی لاوازو درۆزنه‌وه ده‌گیرتته‌وه، به‌لام ناوه‌که‌ی لاده‌بات و نکۆلی لیده‌کات، له‌وانه‌شه به ناویکی تره‌وه ناوی به‌ریت، له‌وانه‌شه نازناویکی بۆ دانیت، له‌وانه‌شه بێداته‌پال باپیره‌ی، بۆ نه‌وه‌ی نه‌ناسریت، نه‌مه‌ش ده‌ستدریژیکردنه بۆ سه‌ر شه‌رع، چونکه حوکم به‌شتی جیگیر ده‌کات که پیتی جیگیر ناکریت (۱۷۸)

به‌لام نه‌گهر (المروئی^۱ عنه) باوه‌پینکراو بوو، (الراوی) (۱۷۹) هه‌ستاو دایه‌پال باپیره‌ی، یا تمنها نازناوی باس کرد، بۆ نه‌وه‌ی نه‌زانریت (ریوایه‌) تی لیوه دووباره ده‌کاته‌وه، یاخود (المروئی^۲ عنه) له گهل (الراوی) دا له یه‌ک پله‌دا بوون، (الراوی) یش شه‌رمی کرد ناوی به‌ریت، نه‌وا (مکروه) هه‌و نزیکه له دروستیه‌وه به دوور بیت، به مه‌رجیک (المروئی^۳ عنه) باوه‌پینکراو بیت.

والله الموفق.

۱۷۶ _ مه‌به‌ست به فەرمووده‌ی (منقطع) نه‌وه‌یه که (سند)ی فەرمووده‌که به‌یه‌ک گه‌شتن و په‌یوه‌ندی تیدا به‌دینه‌هاتبیت، به‌هر پوهیه‌ک بیت نه‌و به‌چرانه (مالم یصل إسناده، علی أي وجه كان إنقطاعه)، پروانه: دکتور محمود الطحان، تیسیر مصطلح الحديث، ص ۷۶. وه‌رگیز.

۱۷۷ _ فەرمووده‌ی (الموصل) “نه‌و فەرمووده‌یه‌یه که (سند)ه‌که‌ی به‌یه‌ک گه‌شتن و په‌یوه‌ندی تیدا به‌دیه‌هاتبیت به‌یه‌کسانی نه‌گهر (مرفوع) بیت یاخود (موقوف) بیت، پروانه: دکتور محمود الطحان، تیسیر مصطلح الحديث، ص ۱۳۵. وه‌رگیز.

۱۷۸ _ نا نه‌مه (تدلیس) هه‌و، زۆریش زه‌م ده‌کریت، بۆیه پیشه‌وایان فەرموویانه: (تدلیس) برای درۆیه. فەرمووشیانه: نه‌گهر پیاو زیناو داوین پیسی بکات به‌لامانه‌وه له ساخته‌کاری باشه‌.

ونظر ((مقدمة ابن الصلاح)) (ص ۶۶)، و((الشُّذَا الْفَيَّاحُ مِنْ عِلْمِ ابْنِ الصَّلَاحِ)) (ق ۷۵) للبرهان لأبناسي _ بتحقيق.

۱۷۹ _ الراوی: نه‌و که‌سه‌یه که فەرمووده‌که ده‌گیرتته‌وه.

المروئی^۴ عنه: شیخی نه‌و که‌سه‌یه که فەرمووده‌که ده‌گیرتته‌وه، بۆیه (الراوی) فەرمووده‌کان له شیخه‌که‌ی خۆیه‌وه ده‌گیرتته‌وه و شیخی له شیخه‌که‌ی خۆیه‌وه به‌و شیوه‌یه. وه‌رگیز.

★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی فیه‌زانان:

نووسەر ده‌فرمیت:

فیه‌زانان له زه‌مانی دیریندا بریتی بوون له کهسانی شوێنکه‌وتووی قورئان و فهرمووده، به‌لام به‌رده‌وام نه‌و خه‌سله‌ته‌یان تیدا که‌م بوویه‌وه، تا نه‌و ناسته‌ی پاشینه‌کان ده‌یانگوت: ته‌نها ئایه‌ته‌کانی (الأحكام) له قورئاندا بزانی به‌سمانه، له‌ گه‌ل پشت به‌ستن به‌ کتێبه‌ به‌ناویانگه‌کانی فهرمووده، وه‌کو (سنن أبي داود) و هاوشیوه‌کانی.

پاشان نه‌مه‌شیان به‌ چاوێکی نزم‌تر ته‌ماشاکردو، که‌سانێکیان تیدا په‌یدا بوو ئایه‌تیکی ده‌کرد به‌ به‌لگه‌ ماناکه‌ی نه‌ده‌زانی، یا پشتی به‌ فهرمووده‌یه‌که‌ ده‌به‌ست، نه‌یده‌زانی (صحیح)ه‌ یا نه‌؟ (۱۸۰)!

له‌وانه‌شه‌ پشت به‌ (القياس)یک به‌ستیت فهرمووده‌یه‌کی (صحیح) به‌ره‌له‌ستی بکات و پیتی نه‌زانیت، له‌به‌ر که‌می ئاو‌ردانه‌وه‌ی بۆ فێربوونی زانستی فهرمووده، له‌ راستیدا فیه‌ بریتیه‌ له‌ ده‌ره‌یتنايتیک له‌ قورئان و فهرمووده، ئیتر چۆن له‌ شتیکه‌وه‌ ده‌ریده‌هینیت که‌ نایزانیت ؟

زۆر ناشیرینه‌ حوکمێکی شرعی به‌ فهرمووده‌یه‌که‌وه‌ به‌ستیت نه‌زانیت ئایا (صحیح)ه‌ یا نه‌؟

زانینی نه‌وه‌ زۆر قورس بوو، پێویستی ده‌کرد مرۆڤ— سه‌فه‌ریکی دووردریژو، ماندویه‌تیه‌کی زۆر بکیشیت، تا نه‌وه‌ بزانی، نه‌وه‌بوو کتێبه‌کان دانران و، سونه‌ته‌کان جێگیربوون و، (صحیح) و (ضعیف)ی فهرمووده‌کان ناسران، به‌لام ته‌مه‌له‌ی به‌یه‌کجار زان بۆه به‌ سهر خه‌لکانی پاشیندا وای لێکردوون که‌ توانای خوێندن‌دنی زانستی فهرمووده‌یان نه‌ماوه، تا نه‌و ناسته‌ی که‌سانێکی به‌رزم له‌ فیه‌زانان دیوه‌ له‌ کتێبه‌ دانراوه‌کانیدا سه‌باره‌ت

۱۸۰ _ نه‌مه‌ نه‌خۆشی نه‌م سه‌رده‌مه‌یه‌ که‌ که‌سانێکی فه‌تواده‌رو، بانگه‌شه‌کارانی شیخیته‌ی پێی هه‌له‌دستان! بۆیه‌ سکاڵامان بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار به‌رز ده‌که‌ینه‌وه‌.

به هندی وشه نیتو (الصباح) ده لیت: شیاو نییه پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _
 نه مهی فرموویت. بینویشمه به لگه بۆ مه سه له یه ك ده هیئتته وه، ده لیت: به لگه مان
 نه وهیه که هندی کس ده یگپنه وه که پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ناوهای
 فرمووه. سه بارت به فرمووده یه کی (صحیح) یش تنها له بهر نه وهی نه یاره که ی کردویه تی
 به به لگه ده لیت: نه فرمووده یه ناسریت.

هه موو نه مانهش ده ست درێژه بۆ سه ر ئیسلام (١٨١)!

ههروه ها ئیبلیس هه ستاو به سه رلیش یواندن فیه زانان به وهی به شیکی زۆری بیرو هۆشی
 خۆیان ئاراسته ی به ده سه ته یئانی مشتومر زانی (علم الجدَل) کردووه، به بانگه شه ی خۆیان
 ده یانه ویت هه ست به راست کردنه وه و پیاچوونه وهی به لگه کانی سه ر حوکه کان و، هه له یئنجان
 بۆ ورده کاریه کانی شه رع و زه ده ی (علل) رێبا وه ر ه کان، به لām نه گه ر بانگه شه که یان راست
 بووایه، به تیکرای مه سه له کانه وه خۆیان خه ریک ده کرد، که چی خۆیان تنها به مه سه له
 گموره کانه وه خه ریک ده کهن، بۆ نه وهی بواری گفتوگۆی تیدا فراوان بیت و، له پیش چاوی
 خه لکیدا که سی مشتومر کار له مشتومری راو بچوندا پیشکه ویت، بۆیه تنها په ژاره یه کی
 نه مانه بریتیه له ریکه خستنی مشتومر و گه ران به دوا ی مه سه له جیاواز و دژیه که کاند، بۆ
 خۆه لکیشان و شانازی کردن، که چی له وانیه حوکه ی بچو کترین مه سه له نه زانیت که به
 نه زانینی به لایه ک گشتاندن ده کات !

١٨١ _ وه کو نه وهی دانهر _ به ر هه ته ی خوا بیت _ ده نویت و رۆ له کانی نه م سه رده مه ی له پیشدایه له
 کسانێ هه زلیکاری کتیب دانان، که به بی زانست ده نوسن و، به بی مه نهج کتیب داده نیئ، نه گه ر
 بشمو یستایه نه وونه بۆ نه مه باس بکه م، به دنیایی حبری قه لām ته واه ده بوو پیش نه وهی شتیکی که م ته واه
 بکه م له وهی که ده یزانم، فلا حول ولا قوه الا بالله.

★ ئیبلیس سەریان لێدەشیوینیت و گوتە ی فەیلە سوفان تیکەل بە مشتومرەکانیان دەکەن و، پشت بەو حال و بارانە دەبەستن:

لەم بارەو (القیاس)یان زۆر بەلاو پەسەندترە لە فەرموودە یەك کرایت بە بەلگە لە
مەسەلە یەكدا، بۆ ئەوێ بوازی تێپروانین و مشتومریان فراوانتر بێت، ئەگەر کەسیکیان
فەرموودە یەك بکات بە بەلگە، عەیبدار دەکرێت، کەچی پەوشت وایە بۆ بەلگە هێنانەو
فەرموودە پێش بخرێت (۱۸۲).

لەو بوارەدا تێپروانین و مشتومریان کردووە بە بەشی زۆری کارەکانیان و، هەلەستاون
بەتیکەل کردنی لەگەڵ ئەوانەدا کە دل نەرم دەکاتەو، وەکو خۆبەندنی قورشان و، بیستنی
فەرموودەو، ژيانەمە ی پێغەمبەر _ صلی اللہ علیہ وسلم _ و ھاوێلانی.

زانراوە کە دلکزی (خشوع) بە زۆر دووبارە کردنەوێ لایەندنی پێسی و، ناوی گۆراو
بەدینایەت، بەلکو ئەو دلە پێویستی بە یادکردنەوێ مۆچیاوی دەبێت، بۆ ئەوێ هەستیت بە
داواکردن و خۆنامادەکردن بۆ پۆزی دوا.

مەسەلەکانی جیتی جیاوازی ئەگەچی لە زانستی شەرەن، بەلام هەموو داواکارەکان
جێبەجێ ناکەن، بۆیە هەرکەس ناگاداری نەتییەکانی رێبازی پێشین و، باری ئەو کەسەش
نەبێت کە کردووەتی بە رێبازەری خۆی، هەرگیز توانای گرتنەبەری رێگەکیانی ناییت.

پێویستە بزانییت کە خوو دزە، ئەگەر لە گەل خەلکی ئەم زەمەنەدا بەجێهێلرا خووەکانیان
دەدزێت و، وەکو ئەوانی لێدیت، وە ئەگەر تەماشای رێبازو ژيانامە ی پێشین بکات،
پێشپڕکییان دەکات و، پەپەرە ی خوو و پەوشتی ئەوان دەکات.

۱۸۲ _ بەلکو بەدلتیای (واجب)یشە، چەند جوانە گوشتاری ئەو شاعیرە ی فەرموویەتی:

الْعِلْمُ قَالَ اللَّهُ قَالَ رَسُولُهُ قَالَ الصَّاحِبَةُ لَيْسَ بِالْتَّمُوهِ
مَا الْعِلْمُ نَصَبَكَ لِلْخِلَافِ سَفَاهَةٌ بَيْنَ الرَّسُولِ وَبَيْنَ رَأْيِ فَقِيهِ

واتە: زانستی راست خوا فەرمووی پێغەمبەر فەرمووی، ھاوێلان فەرموویان ئەک راستی نەتیی

زانست ئەو نی بەبێ ھۆش جیاوازی دامەزرینیت، لە نیتوان پێغەمبەر و رای فەقیھێکدا

ئەوەبوو کەسانێکی پێشین دەیانفەرموو: فەرموودەیهک کە دَلَمی پێ نەرم بیست لە صدە کیشە لە کیشەکانی (شُرَیح) (١٨٣) بەلامەوێ خۆشەویستە.

لەم بارەوێ ئەمانە تەنھا مشتومڕیان دەکردو، پششتیان لە پاراستنی پێبەوێ زانستە شەریعەکانی دیکە هەڵگەردبو، بۆیە کەسی فەقیهت دەبینی سەبارەت بە ئایەتێک لییان دەپرسی، نەیدەزانی.

ئەمە سستییه، ئەو باشە شکۆمەندی و خۆبەدورگرتن لە کەمتەرخەمی لە کوێه؟! لەم بارەوێ مشتومڕ دانراوە بۆ ئەوێ راستیەکان دەریکەوێت، مەبەستی پێشین نامۆژگاریکردنی یەکتەر بوو بۆ بەدەر خستنی هەق، ئەوەبوو لە بەلگەیه کەوێ دەچوونە سەر بەلگەیه کی تر، ئەگەر شتیکیش لە کەسیکیان پەنھان و نادیار بووایە، ئەوێ تر ناگاداری دەکردهو، چونکە مەبەست دەرخستنی هەق بوو، بەلام پاشان گەشتنە ئەو ئاستە ی ئەگەر کەسیکی فیهزانیان بە پێی بۆچونی خۆی (القیاس) ی (١٨٤) لە سەر (أصل) یەک بکردایە، کەسیکی دیکەش پێی بگوتبا: بەلگەت چی یە کە حوکم لە (أصل) هەدا لەبەر ئەم هۆکارە دیاریکراوە ؟ دەیگوت: وام بۆ دەرکەوتووە، ئەگەر شتیکی دیکەتان بۆ دەرکەوت لەوێ شیاوتر بوو، باسی بکەن، چونکە بەرھەڵستکار ناچار ی باسکردنی ئەوێ ناکات.

راستیش دەلێت کە گوا یە ناچار ی ناکات، بەلام لەبەر ئەوێ مشتومڕی داھێناوە ناچار دەبێ، ھەر وەھا لە دەروازە ی نامۆژگاری و، ناشکراکردنی ھەقیشەوێ ناچار دەبێت.

١٨٣ _ (شُرَیح): پیاویکە لە گەورە بەناویانگەکانی دادوێران، سالی (٧٨) ی کۆچی مردووە، بۆ زیاتر شارەزابوون پروانە ((أخبار القضاة)) (٢ / ١٨٩ _ ٤٠٢).

١٨٤ _ القیاس: واتە پێوەندکردنی لقیک بە بنەرەتوێ لەبەر هۆکاریکی ھاوێشی نێوانی ھەردوکیان بۆ نەوێ فەرماندان لە سەر ھەرامکردنی خواردنەوێ کی مەستکەر ئەمەش لە سەر مە ی و بادە دەپێوریت بەھۆی ھاوێشی بوونیانەوێ لە مەست و سەرخۆشکردندا، بۆ زیاتر شارەزابوون بگەرێتوێ بۆ الدکتور عبدالکریم زیدان، ((الوجیز فی أصول الفقه))، وەرگێت.

لەم بارەوێ کەسیکیان بۆی دەردەکەوت کە راستی لە گەڵ نەیارە کەیدایە، بەلام ناگەرێتەوێ و پەشیمان نابێتەوێ، زۆر ناپەڕەخت دەبێ کە چۆن ئەو هەقە لەلایەن نەیارە کەیدەوێ ناشرکرا بوو، لەوانەشە تێکۆشیت بۆ پەرپەرچدانەوێ، هەرچەند دەزانیت هەق بەو، ئەمەش زۆر ناشیرینە، چونکە مشتومڕ و گفتوگۆ بۆ ڕوونکردنەوێ هەق دانراوە.

پێشەوا (الشافعی) _ بەرپەڕمەتی خوا بێت _ فەرموویەتی: ئەگەر مشتومڕ و گفتوگۆم لە گەڵ کەسیکدا بکەردایەو، نەکۆلی لە بەلگەکان بکەردایە، لە بەرچاوم دەکەوت و، ئەگەر قبوڵیشی بکەردایە، پێژم لێدەگرت، ئەگەر مشتومڕ و گفتوگۆم لە گەڵ کەسیکدا بکەردایە، گوێم بەو نەدەدا بەلگە بەکێیە، ئەگەر بەلگە پاست بەو بوايە، وەرم دەگرت.

وێ لەبەر ئەوێ مەبەستیان بە مشتومڕ بە دەستەینانی سەرگەوریە بۆیە ئەو مشتومڕ زیاتر سەرگەورە شاراوێ نیو دلیان دەورۆژنیت و، ئەگەر کەسیکیان لاوازیەک لە قسەکانی خۆیدا بەدیبات کە بێ بە ھۆکاری بەزاندنی لەلایەن نەیارە کەیدەوێ، خۆگەورە دەنوینیت و، ئەگەر نەیارە کەشی بەدیکرد بە وشەیک دەستدرێژی دەکاتە سەر، ھەلەشەیی خۆبەزێزانین دەیگریت و، بە جۆنەدان وەلامی دەداتەوێ، مشتومڕ کەش دەبێ بە پێسواکردن.

ھەر وەھا مۆلەتیان بە درۆکردن دادا بەو بەھانەیەوێ کە گوايە باس و خواسی مشتومڕەکان دەگیرنەوێ، بۆیە کەسیان ھەبوو دەیگوت: لە گەڵ فلان کەسدا دووام، نەیتوانی ھیچ شتێک بلێت، بە شیوەیکیش دەدوا کە بێ بە ھۆکاری سارێژیوونی دلی بەرامبەر بە مەبەستی نەیارە کە بەو بەھانەیە.

لەم بارەشەوێ ئیبلیس سەری لێشیواندوون و وای تێگەیاندوون کە (فقە) بەتەنیا زانستی شەرعدو، ھیچتر، ئەگەر باسی فەرموودەناسیکیان بۆ بکری دەلێن: ئەوێ ھیچ تێناگات، بیریان دەچوو کە فەرموودە بنەرەتە.

ئەگەر قەسەیکیان بۆ بکری دلی پێ نەرم بێت، دەلێن ئەمە گوفتاری پیاوانی واعیزو نامۆزگاریکارە.

ههروهها دهچنه پێشهوه بۆ فهتوادان، کهچی هیشتا نهگهشتونهته ئهو پلهیه، پێدهچی له پوانگهی بارو پرووداوهکانی خۆیانوه که پێچهوانهی دهقهکانه فهتواش بدهن، نهگهر لهسههر کیشهکان بووهستنايه، شیاوتر دهبوو:

(عبدالرحمن)ی کورپی (أبي لیلی) فهرموویهتی: به سه دو بیست کهس له هاوهلانی پێغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ گهشتم، سه بارهت به مهسه لهیه که کهسیکیان پرسیار دهکرا، ئهو پرسیاره کهی وهلام نه ده دایه وهو بۆ ئهوی دهیگه رانده وهو، ئهو بۆ ئهو، تا بۆ یه کهم ده گه راپه وه.

به بیژیه کهی تریش هاتوو ده فهرمیّت: لهم مزگه وته دا سه دو بیست پیام له پشتیوانان چاوپێکهوت، له هاوهلانی پێغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ههر کهسیکیان فهرموودهیه کهی باس بکردایه، ههزی ده کرد برا کهی له جیاتی خۆی باسی بکردایه، نه گهر سه بارهت به فهتوا یه کیش لێیان پرسیا یه، ههزی ده کرد برا کهی له جیاتی خۆی وهلامی بداته وه.

له (ابراهيم النّحعی) وه بۆمان باسکرا وه کهوا پیاویک سه بارهت به مهسه لهیه که لێی پرسی؟ ئه ویش فهرمووی: هیچ کهسیکت نه دۆزیه وه لێی پرسی جگه له من؟

(مالك)ی کورپی (أنس) _ خوای لێ رازی بیّت _ فهرموویهتی: فهتوام نه دا تا له بیست شیخم پرسی: نایا پیتان باشه فهتوا بدهم؟ فهرموویان: به لێ.

به (مالك) گوترا: نه گهر قه ده غه یان بکردیتایه؟

فهرمووی: نه گهر قه ده غه یان بکردمایه، توخنی نه ده بوومه وه.

نوسهر ده فهرمیّت:

له راستیدا ئه مه خو و روشتی پێشینی چاک بوو، چونکه له خوای _ عزوجلّ _ ده ترسان، بۆیه ههر کهس ته ماشای ژیا نامه و رێبازیان بکات، چاویان لێ ده کات و پهروه ده ده بیّت.

✱ خۆ نزیك كردنه وه له نه میرو سولتانه كان:

له سه رلیش یواندنه كانی ئیبلیس به رامبه ر به فیههزانان: تیكه له به نه میرو سولتانه كان ده بن، مه رایان بو ده كه من و، واز له نكوژی و قه دهغه كردنیان دینن هه رچه ند توانای نه وه شیان تیدا یه، له وانه شه ریدانی شیاویتی به نه بام گه یاندنی هه ندی کاریان بو بکه ن که له بنچینه دا ریان پینه درابیت بیکه ن، بو نه وه ی له دونیادا شتیکیان ده سته که ویت، به وه ش له سی رپوه خراپه دروست ده بیت:

یه که م: نه میره که، ده لیت: نه گه ر من راست نه بوو مایه، فیههزانه که نکوژی لینه کردم، نه ی چۆن نه م پیکابیت له کاتیکدا نه و له مالی من ده خوات ؟!

دووه م: که سی ئاسایی، ده لیت: نه م نه میره و، ماله که ی و، کرده وه کانی چاکن و هیچیان تیدا نییه، چونکه فلانی فیههزان به جی ناهیلیت و به رده وام له گه لیدایه.

سی یه م: فیههزان، به وه ئاینه که ی خۆی تیک ده ده ات !

ئیبلیس سه ری لیشتواندون و هانی چوونیان ده ده ات بو دیدنه ی سولتان، بۆیه ده لیت: له راستیدا ده چینه دیدنه ی سولتان بو نه وه ی تکاکاری بو موسلمانیک بکه ی (۱۸۵).

نه م سه رلیشتواندنه ی ئیبلیس به وه روون ده بیتته وه که نه گه ر که سیکی تر به جیتته دیدنه ی سولتان بو تکاکاری، فیههزانه که نه وه ی پی باش نابیت و، پیده چی زه می نه و که سه بکات، چونکه تاک بوته وه به سولتان وته نها خۆی دیدنه ی ده کات.

۱۸۵ _ له به ر نه وه له ریانزو ژیانامه ی پیتشیندا نه هاتوه خۆیان له ده رگای سولتان نزیك بکه نه وه، نه وه بوو که سانیکیان ده یفه رموو: نه گه ر زانات بی نی خۆی له ده رگای سولتان نزیك ده کاته وه، بزانه دزه. پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فه رمویه تی: ((ایاکم وأبواب السلطان، فإنه قد أصبح صعباً هبوطاً)). واته: ((هه رگیز نزیکی ده رگای سولتان مه بنه وه، چونکه نزیکبوونه وه ی قورس بووه کرده وه ش بووچ ده کاته وه پله و پایه ش داده به زینی لای خۆای په روه ردگار)).

وهو حدیث حسن، انظر ترجمه فی ((أربعین فی الدعوة والدعاة)) (رقم ۳۱) بقلمی. وانظر ((نصيحة الملك الأشرف)) للضياء المقدسي _ بتحقيقی، ففیها تفصیل آخر.

ئىبلىس ھەستاۋە بەسەرلىشىۋاندىنى فېقھزانە كە بە ئاستىك ئەمىرە كە مال و سامانە كەيان دەبات و، ئەو دەلىت: مافى خۆتى تىدايە.

وہ زانراۋە كە ئەگەر ئەو مال و سامانە لە ھەرامدەۋە بىت، ھىچ شتىكى ھەللە نايىت و، ئەگەر لە گومانىشەۋە بىت، ۋازلىھىتەنى شياوترە، ئەگەر لە (مُباح) یشەۋە بىت، شياۋە لىتى بەرىت بەو ئەندازەى كە شەرىع دىارى كەردوۋە، نەك زۆرى لى بەرىت و ھەستىت بە خەرج كەردنى بۆ جىگىر كەردنى ھەلەشەبى و ناژىرى.

پىدەچى دواتر خەلكى رەمەكىش شوئىنى كەردارى ئەمىرە كە بىكەون و، ئەۋەى ھەللە نىيە بە ھەللە دانىن.

ئىبلىس سەرى لە كۆمەللىكى تى زانايانىش شىۋاندىۋە، دىدەنى سولتان ناكەن، بە پەرۋشەۋە پرويان لە پەرسىنى خۋاى تعالى و ئاين كەردوۋە، بۆيە لىرەدا ئىبلىس غەبىبە تەكرەنى ئەو زانايانەى بۆ پارازەندەتەۋە كە دىدەنى سولتان دەكەن، لە ئەنجامىشدا دوو بەللىان بۆ كۆدەكاتەۋە: غەبىبە تەكرەنى خەلك و، ستايش كەردنى نەفسى خۆى.

بەگشتى، دىدەنى سولتان و كارىدەستان مەترسىەكى گەۋرەيە، چونكە پىدەچى سەرتا نىەت چاك بىت، بەللام پاشان دەگۆرپىت بەھۆى ئەو رىزگرتەن و خەللەتەنى پىتى دەبەخشن، ياخود تەماع بەو كارىدەستانە دەكات و، خۆى پى ناگىرپىت و مەرايىيان بۆ دەكات و، ۋاز لە نەكۆلىكەردن و قەدەغە كەردىيان دەھىتەت.

(سَفِيَانُ الثَّوْرِيُّ) _ خۋاى لى پازى بىت _ دەفەرەمۇو: ترسم نىيە سوكاىە تىم پىبەكەن، لە راستىدا ترسم لە رىزگرتەنيان ھەيەو، دلم نەرمونىيان بۆ بنوئىتەت.

زانايانى پىشەن خۆيان بەدوۋر دەگرت لە ئەمىرەكان، لەبەر ئەو سستەم و بى دادىيەى لىيانەۋە بە دەردەكەوت، بەللام ئەمىرەكان بانگىيان دەكەردن چونكە بۆ كاروبارى ۋەرگرتەنى فەتۋا ھەروەھا بۆ ئەۋەى بەرپرسيارتىيەكيان پى بسپىرن پىۋىستىيان پىيان بوو، لىرەدا كۆمەللىك پەيدا بوون ويست و داخۋازى دونيانىيان تىدا بەھىز بوو، بۆيە ئەو زانستانە فىربوون

که بۆ ئەمیره‌کان ده‌شیاو چاك بوو، پاشان ئەو زانسته‌یان بۆ بردن بۆ ئەوه‌ی به‌شی خۆیان له‌ دونه‌یادا ده‌ست بکه‌ویت.

ئەوه‌ش که ده‌بی به‌ پێنیشانده‌رت بۆ ئەوه‌ی بزانیته‌ مەبه‌ستیانه‌ به‌و زانسته‌یه‌ پایی کردنی کاروباری ئەمیره‌کان بوو ئەوه‌یه‌ که ئەمیره‌کانی پێش هه‌واداری مشتومر بوون له‌ ئوصول و بیروباوه‌ردا، ئەوه‌بوو خه‌لك قسه‌ناسیان (علم الکلام) داهینا، پاشان هه‌ندی له‌ ئەمیره‌کان هه‌واداری مشتومر و گفتوگۆبوون له‌ فیه‌دا، ئەوه‌بوو خه‌لكیش هه‌واداری مشتومر بوون، پاشان هه‌ندی له‌ ئەمیره‌کان هه‌واداری مۆچیا و ئامۆژگاری ئایینی بوون، ئەوه‌بوو خه‌لكی زۆر له‌ خۆینده‌واران هه‌واداری بوون، وه‌ له‌به‌ر ئەوه‌ی که جه‌ماوه‌ری خه‌لكی ئاسایی هه‌واداری چیرۆکن، بۆیه‌ چیرۆك خوانان زۆریبوون و، فیه‌هزانان که‌م بوونه‌وه‌.

له‌ سه‌رلێشێوانده‌نه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ فیه‌هزانان ئەوه‌یه‌ که که‌سی وایان تێدایه‌ له‌و مال و دارایه‌ ده‌خوات، که‌ کراوه‌ به‌ (وقف) بۆ ئەو قوتابخانه‌یه‌ی که بۆ فیه‌بوونی زانسته‌ی شه‌رعی دروستکراوه‌، به‌لام سالانیك ده‌می‌نێته‌وه‌و خۆی به‌ زانسته‌وه‌ خه‌ریک ناکات و، پازی ده‌بیته‌ به‌وه‌ی که‌ فیه‌ری بووه‌، یا به‌یه‌که‌جاری واز له‌ فیه‌بوونی زانسته‌ ده‌هی‌نێته‌، بۆیه‌ هیچ به‌شێکی له‌و مال و دارایه‌ ته‌رخانه‌کراوه‌ (وقف) نامی‌نێته‌، چونکه‌ ئەو مال و دارایه‌ی که‌ کراوه‌ به‌ (وقف) بۆ ئەو که‌سانه‌یه‌ که‌ خواستی فیه‌بوونیان هه‌یه‌، مه‌گه‌ر ئەو که‌سه‌ مامۆستا بیته‌ یا یارمه‌تیده‌ری مامۆستا بیته‌، ئەو کاته‌ کاره‌که‌ی به‌رده‌وامه‌و ده‌توانیته‌ له‌و مال و دارایه‌ ته‌رخانه‌کراوه‌ به‌خوات.

له‌م باره‌شه‌وه‌ له‌ هه‌ندی که‌سانی تازه‌ شاره‌زابووی بنه‌ماو رێساکانی شه‌رع ده‌گێڕنه‌وه‌ که‌ دلخۆشن به‌ هه‌ندی له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان، وه‌کو پۆشینی ئاوریشم و، خۆ پازاندنه‌وه‌ به‌ زێر و، چه‌ندین سه‌رپێچی تریش.

هۆکاری دلخۆشبوونی ئەمانه‌ش جیاوازه‌:

له‌وانه‌ که‌سانێکیان تێدایه‌ بیروباوه‌ریان بۆطقنه‌ به‌ ئەصلی دین، خواستی فیه‌بوونی شه‌رع ده‌که‌ن بۆ ئەوه‌ی خۆیان به‌شارنه‌وه‌، یا له‌ مال و دارایه‌ (وقف)ه‌کان به‌هه‌ن، یا بۆ سه‌ره‌گه‌وره‌یی، یا بۆ مشتومرکردن.

كەسانىكىشىيان تىدايە بىروباهەپچكى پاستى ھەيە، بەلام خۇشى ھەواو ئارەزوو بە سەرىدا زال دەبىت و، ھىچ شتىكىش نىيە لەوانە دورىخاتەو، چونكە خودى مشتومرو گفتوگو پالئەرى مەرۋشە بۆ خۆبەگەرەدانان و لە خۇبايىوون، لە راستىدا مەرۋشە بە مەشق و پراھىتانو، خوتىندەوھى ژيانامەى پىشىن چاك دەبىت، بەلام زۆرىنەى خەلك لەمەو بەدورن و، ئەو شتانەش كە ھەيە يارمەتيان دەدات بۆ لووتبەرزى، بۆيە ئەو كاتە ھەواوئارەزوو بەبى ھىچ تويىشويەكى چاك بەرەلەيەو دىت و دەچىت.

كەسانىكىيان تىدايە ئىبلىس سەرى لىشىواندوھو واى تىگەياندوھو كە زاناو موقتىەو، واى بەخەيالدا دىنىت كە زانست بەرگرىي لە خاوەنەكەى دەكات.

بەلام ھەيەو زۆر دوورە، چونكە بەو شايستەيە كە زانست بەرھەلستى بكات و، سزاي دوو ئەوئەندە بكات.

(الحسن البصري) دەفەرمىت: لە راستىدا فىقھزان ئەو كەسەيە كە لە خوا بترسىت.

(ابن عقيل) دەلىت: فىقھزانىكى (خراسان)بىم بىنى ناورىشم و ئەمووستىلەى زىرى پۆشيبوو، پىم گوت: ئەمە چى يە ؟ گوتى: بخشى سولتان و، خەفتبارى دوژمنانە. پىم گوت: بەلكو ئەو شادبوونى دوژمنانە بە بەدى و ناوئىدى تۆ ئەگەر موسلمانىت، چونكە ئىبلىس دوژمنە، ئەگەر دەستى لىنگىر كەردى، ئەوئەت لەبەر دەكات كە دەبىت بەھۆى توورەبوونى شەرع، بە خودى خۆت ھەستايەت و بە بەدى و ناوئىدى خۆت دلخۆشت كەرد، ئىنجا ئايا بەخشەكانى سولتان پەوايەتى بە قەدەغەكراوكانى خاى پەرورەدگار دەدەن؟! ئەى بەدەبەخت ! سولتان جلويەركى پى بەخشىت، بەلام بوو بەھۆى لەقبوونى ئىمانت، دەبوايە سولتان بەركى لە پتى راست لادانت (فسق) لەبەر داكەنىت و، بەركى لەخوا ترسانت لەبەركات.

خاى تعالى سووك و رىسواتان بكات، وەكو چۆن كاروبارىتان ئابەم جۆرە سووك كەردوھ، خۆزگە بتگوتبا: ئەمە ھەلەشەيەكانى خوھ. ئىستا مەينەتيەكەت بە تەواوى جىنگىر بوو، چونكە لە سنوور دەرچونت بەلگەى بۆگەنى ناخە.

له سەرلێشیواندنه کانی دیکه‌ی شه‌یتان بۆ سەر خه‌لکی: به‌سووک ته‌ماشاکردنی واعیزانیان بۆ ده‌رازینیتسه‌وه، به‌ جوړیک قه‌ده‌غه‌یان ده‌کات لایان ناماده‌ بن و گوئیستی نامۆزگاریه‌کانیان بن، ئیتر خه‌لکه‌که‌ش به‌ چاوێکی سووکه‌وه ته‌ماشای واعیزان ده‌که‌ن و ده‌لێن: ته‌مانه‌ کی‌ن ؟ ته‌مانه‌ چیرۆک خوانن !

مه‌به‌ستی شه‌یتان ته‌وه‌یه‌ خه‌لکه‌که‌ دورخاته‌وه له‌و شوێنه‌ی که‌ دانه‌رمی و دلکزیان (الخشوع) بۆ به‌دی بی‌نی.

چیرۆک خوانان له‌ باره‌ی ناوه‌که‌یانه‌وه زه‌م نا‌کړین، چونکه‌ خ‌وای ته‌عالی ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾ یوسف: ۳. واته‌ ﴿ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ ﴾ ئیمه‌ ده‌گێڕینه‌وه بۆ تو‌ ﴿ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ﴾ جوانترین چیرۆک و به‌سه‌رهات (۱۸۶). هه‌روه‌ها خ‌وای ته‌عالی ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ ﴾ الاعراف: ۱۷۶ واته‌: ده‌ی ته‌و داستان و چیرۆکانه‌ باس بکه‌ (۱۸۷).

به‌لکو چیرۆک خوانان زه‌م کراون، چونکه‌ به‌زۆری فراوانی ده‌ده‌ن به‌ باسکردنی چیرۆک به‌بی‌ باسکردنی زانستی به‌ سوود، پاشانیش زۆربه‌یان هه‌لده‌ستن به‌ تێکه‌ڵ و پێکه‌ڵ کردنی ته‌وه‌ی که‌ ده‌یگێڕنه‌وه، پێده‌چی پشت به‌ شتانیکی‌ش به‌ستێ‌ت که‌ زۆربه‌یان مه‌حالت. به‌لام ته‌گه‌ر چیرۆکه‌کان راست بوون و، بوون به‌ ه‌ۆی مۆچیا‌ری و نامۆزگاری پێشکه‌ش کردنی‌ک، ته‌وه‌ هی‌چی تێدا نییه‌و ستایشکراوه‌.

پێشه‌وا (أحمدی کورپی حنبلی) ده‌یفه‌رموو: خه‌لکی چه‌ند پێویستیان به‌ چیرۆک خوانی‌کی راستگۆیه‌.

۱۸۶ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۱۸۷ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

★ باسی سەرلیشیواندنهکانی بهرامبهر به واعیزان و چیرۆك خوانان:

نووسەر دهفهرمیت:

واعیزان له زهمهنی دێریندا زاناو فیهزان بوون، بۆیه (عبداللّهی کورپی (عمر) _ خوای لی پازی بیت _ نامادهی کورپی (عُبید)ی کورپی (عُمیر) دهبوو.

ههروهها (عُمَر)ی کورپی (عبدالعزيز) نامادهی کورپی چیرۆك خوان دهبوو.

پاشان ئهم پێشهیه بـیـ بایهـخ بوو، چونکه نهفامانی خهـلـك دهستیان تێخست، بۆیه ژیران و وشیاران لییان دوورکهوتنهوهو، تنها پهـمهـکی خهـلـك و ژنان دلبهـندی بوون، چیرۆك خوانان خۆیان بهـکارپێکردنی زانستهوه خهـریـك نهـدهـکردو، بهـپهـرۆشهوه پرویان کرده چیرۆك و نهوهی دهـبووه هۆی سهـرسامبوونی خهـلـك، وه بیدهعهکان لهـم بوارهـدا جۆربهـجۆر بوون.

بهـلـای چیرۆك خوانانم له کتیبی (القصاص والمذكرین)دا (١٨٨) باس کردووه، بهـلـام لیـرهـشـدا کۆمهـلـکی باس دهـکهـین:

لهـم بارهـوه کۆمهـلـکی له چیرۆك خوانان و واعیزان ههستاو بهـ دانانی فهرمووده لهـ بواری (الترغیب والترهیب)دا واته هاندان و ترساندنا، ئیبلیس سهـری لیـشـتـیوانـدون و دهـلـیـن ئیـمه مهـبهـستمان هاندانی خهـلـکه بۆ خهـیـرو، دوورخستنهوهیانه لهـ شهـر.

بهـلـام ئهـمه دهـستدرێژهـکهـو دهـیکهـنه سهـر شهـرع، چونکه بهـم کارهـیان نهـوه دهـسهـلمـیـنن که شهـرع کهـموکورتی تێدايهـو، پێویستی بهـ تهـواوکردن ههیه، فهرمووده کهـی پێغهـمهـبهـری خوايان _ صلی الله علیه وسلم _ بـهـرچۆتهـوه:

((مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)) (١٨٩) واته: ((ههـرکەس بهـ نهـقهـست درۆیهـک بهـدهـم منهـوه ههـلبهـستیت، با جێگهیهـک لهـ ئاگرـدا بۆ خۆی دیاری بکات)).

١٨٨ _ وهـو مطبوع بتحقیق صدیقنا الفاضل الدكتور محمد لطفي الصباغ _ حفظه الله _ .

١٨٩ _ وهـو حدیث متواتر. وللإمام الطبراني _ رحمه الله _ ((جُزْءٌ)) فِي جَمْعِ طَرَفِهِ، فَرُغَتْ مِنْ تَحْقِيقِهِ وَتَحْرِيجِهِ قَرِيبًا، وَهُوَ تَحْتَ الطَّبْعِ.

لەم بارەوێ سەرغیاندا چ شتێك نەفس بێزار دەكات و، چ شتێكیش شادومانی دەكات، هەستان قسەیان تێدا هەمەجۆر كرد، بۆیە تەماشای دەكەیت بە دەنگەوێ شیعری خۆشەویستی (عَزَل) سازگار دەخوێننەوێ! ئیبلیس سەری لێشیواندوون و دەلێن ئێمە هەبەستمان ئاماژەدانە بە خۆشەویستی خۆی _ عَزَّوَجَلَّ _.

زانراوێشە تێكڕای ئەوانە ئامادەیی كۆرەكانیان دەبن پەمەکی خەلكن لەو كەسانە ئاخیان لە خۆشەویستی هەواو ئارەزوو پەرە، بۆیە چیرۆكی خۆیان گومرا دەبێ و گومراش دەكات.

لەم بارەوێ كەسانێك لە چیرۆكی خۆیان و واعیزان خۆشەویستی و دلکزیەکی (الخشوع) ئەوتۆ بەدەرەدەخەن زیاد لەوێ كە لە دلدایە، زۆر كۆکردنەوێش پێویستی بە زیادەییەکی كاروكر دەوێهە کاری پێبکریت، ئەوجا ئەگەر گریان و دلکزیشی خرایە سەر دڵ فراوان و بەخشندە دەبێت.

گومانی تێدا نییە ئەگەر كەسیكیان بە درۆوێ ئەوانە ئێمەمادبێت، ئەوێ بەدەلنیای خەسارۆمەندی پۆژی دواوە، ئەگەر كەسیكیشیان راستگۆ بوو، پزگاری نابێت و راستگۆیەکی تێكەڵ بە روپامایی (ریاء) دەبێت.

كەسانێك لە چیرۆكی خۆیان لە گەل خۆیەندی بە ئاوازەوێ چەند جۆلانەوێهەك بە لەشیشی دەكات، بەلام ئەو ئاوازەوێ كە ئەمڕۆ دایانەهێناوە لە گۆرانی دەچێت، بۆیە لە حەرامییتەوێ نزیكترە بە بەراوردی (كراوە) ت، خوێنەر بە ئاوازەوێ دەخوێنێت، چیرۆكی خۆیانیش شیعری خۆشەویستی دەخوێنێتەوێ لێ گەل چەپڵەلێدان و، هاوكات بە جۆلانەوێ پێهەكانی، ئەمە لە سەرخۆشبوون دەچێت، دەرەنجامیش دەبێ بە هۆی وروژاندنی خووەكان و، هەژاندنی نەفسەكان و، هاوارکردنی پیاوان و ژنان و، دراندنی پۆشاك، بەهۆی ئەو هەواوئارەزووێ شاراوێ لە نەفسەكاندا كۆبۆتەوێ، كۆتاش دەچنە دەرەوێ، دەلێن: مەجلیسەكە خۆش بوو، ئاماژە بە خۆشی شتانیك دەكەن كە شیاری نییە.

کەسانیکیشیان هەمان شتی باسکراومان ئەنجام دەدەن، بەلام شیعری شیوەن و زاری بۆ مردوان دەخوێننەو، وەسفی ئەو کارساتانە دەکەن کە بەسەریاندا دێن، غەریبی بەیاد دەهێننەو، ئەو کەسانەش کە بە غەریبی مردوون، بۆیە ژنان دەگڕین و، شوێنە کە دەبێ بە پرسە.

لە راستیدا پێویستە نارامگرتن بەیاد بهێنرێتەو بۆ لە دەستدانی خوشەویستان، نەک ئەوەی دەبێتە هۆی ئارام نەگرتن.

کەسانیک لە چیرۆک خانان و واعیزان باس لە ورده کاریه کانی زوهدو، خوشەویستی خوای تعالی دەکات، بەلام ئیبلیس سەری لێدەشیۆینیت و دەلیت: تۆش لە کۆی وەسفکراوانی بەو سیفەتانە، چونکە توانای وەسفکردن نەبوو، تا زەهت کردو، پێگە راستەکەت گرتەبەر. ناشکراکردنی ئەو سەرلێشیواندەنەش بەوێه کە وەسفکردنی زوهد و خوشەویستی خوای تعالی زانین و زانستە، بەلام گرتنەبەری پێگاکە شتیکی ترەو نایا لە ئەنجامدانییدا پێگای پێشینی چاکێ ئەم ئومەتە دەگرتەبەر یا پێگای تر.

کەسانیک لە چیرۆک خانان و واعیزان سەبارەت بە بەلام نەهامەتیەکان دەدوین، لە بواری شەرعیشدا قسەکانیان لە مەبەستی راست دوور دەکەوێتەو، لە میانەیاندا دەقەکانی شیعری خوشەویستی وەکو بەلگە دەهێننەو، چونکە مەبەستیان تەنھا هاوارکردن و زۆرکردنی ژمارەێ خەلگە لە کۆپەکانیاندا، ئەگەر بە هۆی قسەگەلیکی بۆگەنیشەو بیت.

چەندەهاشیان دەستەواژەگەلیک دەپازیننەو کە هیچ مانایەکی نییە، وە ئەمە زۆرترین گوفتارەکانیان سەبارەت بە موساو کێوێهەو، زولەمخاو یوسفە، زۆر بەکەمی باسی فەرزهکان دەکەن و، قەدەغە لە تاوانیک ناکەن.

باشە کەئێ کەسی زیناکارو، سوو خۆر دەستەلگرن و پەشیمان بنەو، کەئێ ژن مافی پیاوێهە بزانیت و، نوێزەکەئێ بەجیبینیت و بیپارێزیت ؟
ئەیهو زۆر دوورە.

نەمانە شەرعیان خستۆتە پشت گوی، بۆیە هیچیان پی نەماو شەكەکیان زوو تەواو بوو، چونکە هەق قورسەو، پووچیش سووکە.

کەسانیک لە چیرۆک خوانان و واعیزان هانی خەلک دەدەن بۆ زوهدو، شەو نوێژی و، مەبەستی راستەقینەو بیروباوەری راست بۆ خەلکی پەمەکی ڕوون ناکەنەو، بۆیە پێدەچێ پیاویکی ئەم کۆمەڵە تەوێبە بکات و، گۆشەگیری جینگەیکە بێت، یا دەچیتە دەرەوێ بۆ چیاوەک و، خاوخیزانەکی دەمێننەوێ هیچ شتیکیان لە مائەوێ نابێ (۱۹۰).

کەسانیکیش لە چیرۆک خوان و واعیزان سەبارەت بە هیواو ئومێدو ئارەزوو دەدوێن، بەلام تێکەڵ بەوانەکی ناکەن کە ترس و وریایی دروست بکات، بۆیە خەلک زاتی تاوان و سەرییچی کردنی زیاتر دەبێت، دواتریش ئەم کەسانە باسەکانیان بەهۆکارەکانی دڵ تێچوونی دنیا بەهێز دەکەن، وەکو هۆکاری گواستنەوێ جوان و، پۆشاکێ بەنرخ، بۆیە دڵەکان بە گوشتارو بە کرداری خۆی خراب دەکات.

۱۹۰ _ چەند دوینی لە ئەمڕۆ دەچیت؟! هەندێ لە کۆمەڵە ئیسلامیە بانگخوازیەکانی ئەمڕۆ سەرەت و سامان و پالپشتی تێکۆشانیان لە سەر ئەم کارە، بە چوونە دەرەوێ بەجیهێشتنی خاوخیزان و شتگەلیکی تری بەو هاوشتوانە! تیروانە!!

★ رەخنەگرتن لە ڕێپازگەلی واعیزان و چیرۆک خوانان:

پێدەچی واعیز پاستگۆ بیت، مەبەستی نامۆزگاری بیت، بەلام لە گەڵ زەمەندا کەسانێکیان سەرگەورە تێکەڵ بە دلایان بوو، بۆیە هەزەدە کات بە گەورە دابنریت، نیشانی ئەوێە کە ئەگەر واعیزێکی دیکە دەرکەوت بۆ ئەوێ لە جیاتی کاربکات، یا یارمەتی بدات بۆ نامۆزگاریکردنی خەڵک، ئەوێ پێ ناخۆش دەبێت، کەچی ئەگەر مەبەستی راست بووایە، قایل دەبوو بۆ چاکردنی خو و ڕەوشتی خەڵک یارمەتیدەری بیت.

کەسانێک لە چیرۆک خوانان ژنان و پیاوان لە کۆڕە کەیدا کۆدە کاتەو، بۆیە تەماشای دەکەیت ژنان ھاواریکی زۆر دەکەن بە ھۆی سۆزەو بە بانگەشەیی خۆیان، کەچی قەدەغەیی ئەوێان لە ناکات، تەنھا لە بەر کۆکردنەوێ دلان و ڕاکێشانیان بۆ لای خۆی.

لە زەمەنی خۆشاندا _ زەمەنی (ابن الجوزی) _ کەسانێک لە چیرۆک خوانان پەیدا بوون لە چوارچێوەی سەرلیشتواندنەو بە دوورن، چونکە شتیکی ناشکرایە چیرۆکیان کردووە بە ھۆکاری بۆیوی و بە ھۆیەو بەخشش و خەڵات لە ئەمیر و ستەمکاران و باج کۆکرەوێان وەردەگرن و، کردوێان بە ھۆکاری پەیداکردنی بۆیوی بە گەران لە وەلاتاندا، کەسانێکیشیان نامادەیی سەر قەبران دەبێت و، باس لە بەلاو کارەسات و، جیاپوونەو لە خۆشەویستان دەکات و، ژنان دەگرین و، باسی ئازامگرتن ناکات.

پێدەچی ئیبلیس سەر لە واعیزی تۆکمەیی باش تێگەشتووی ھالی بوو (الواعظ المحقق) بشیونیی و، پێی بلێت: کەسیکی وەکو تۆ مۆجیاری و نامۆزگاری ناکات، بەلکو کەسیکی ھۆشیاری ئاسایی مۆجیاری و نامۆزگاری دەکات، بەوێش ھانی پەچران و بێدەنگبوونی دەدات!

ئەوێش یەکنێکە لە پیلانگێڕەکانی ئیبلیس، چونکە ڕێگری لە کاری خەیر دەکات و، بەو واعیزە تۆکمەییە دەلێت: تۆ چێژ لە باسە کانت وەردەگری و، ھەست بە ئارامی و ھەوانەو دەکەیت، پێدەچی بەو ڕوویامایی (ریاء) تێکەڵ بە گوشتارە کانت بویت و، ھەلبژاردنی ڕێگەیی تەنایی چاکتر و بێوێ ترە، کەچی مەبەستی تەنھا داخستنی دەروازەیی خەیرە.

✱ باسی سەرلیشیواندنه کانیی بهرامبهر به زمانه وانان و نهدهب دۆستان:

نووسەر دهفهرمیت:

ئیبلیس سهری لهم جهماوهره شیواندوهو، سهرقالتی کردوون به زانسته کانی (النحو) زمانهوهو (۱۹۱)، دووری خستونهتهوه له فیبروونی شته گرنگه پتویستهکان که (فرض عین)هوه دهبی ههموو که سیک بیزانیت و کاری پی بکات، وهکو زانینی نهو شتانهی که به ناچاری له بواری پهرستهکاندا دهبی بیزان، له گهل کردهوه گهلکی شایستهی فیبروونی په یوهست به نهدهبی نهفس و، چاکه کاری دلان، ههروهها زانسته چاکه کانی تایبته به زانسته کانی تهفسیرو فهرموودهو فیهه، ههموو زهمهنی خویان به زانستیکهوه به سههربرد که بو خودی خوئی خواست ناکریت، به لگو بو فیبروونی زانسته کانی تر سوودی لیوهرده گیریت، چونکه مرؤف که وشهیه ک فیر دهبی، پتویسته سههرکهویت بو کارپیکردنی وشهکه، چونکه له بواری دیکه دا خواستراوه، بویه مرؤفی وایان دهبنیت هیندهی نهماوه له نادابه کانی شهریعت هیچ نه زانیت جگه له شتیکی کهمی نه بیت، سههرای نه زانینی فیهه، وه ناوړ له پاککردنهوهی نهفسی و، چاکردنی دلی ناداتهوه.

له گهل نه مهشدا، خۆبه زلزانینیکی گه وریان تیدایه، ئیبلیس وای به خهیا لدا هیناون که ئیوه له زانایانی ئیسلامن، چونکه (النحو) و زمان له زانسته کانی ئیسلامن و، هوکاری سههرکی تیگهشتنی قورئانی پیروژن!

سویند به خوا نکۆلی له مه ناکریت، به لالم نهوهی پتویسته له (النحو) بزانتیت بو چاککردنی زمانهوه، نهوهش که مرؤف پتویستی پییهتی له زمان بو تهفسیرکردنی قورئان و فهرموودهیه، که کاریکی ناچاری و پتویسته، جگه لهوه زیادهیه کهو پتویست نییه، بویه

۱۹۱ _ واته: سهرقالتی کردوون به زۆر قولبوونهوه له زانینی لقه کانی و ورده کاریه کانیداو، وای لیکردوون ههولتی تهنها فیبروونی شته پتویستهکان نهدهن که زمانی پی راست دهبیتهوه.

به سه‌بردنی کات له فیربونی ئەم زیاده‌یه‌دا _ که پێویست نییه _ له گەڵ پشت گوێ خستنی پێویست: هەڵەیه، پەسەندترکردن و به چاکتردانانیشی به‌سه‌ر شت‌گه‌لیکی دیکه‌ی به‌سوودترو پله به‌رزتری وه‌کو فیه‌مو فرموده‌: فیتل و فهره‌ج و بێدادپه‌روه‌یه.

ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن نه‌مه‌نده فراوان بوايه بۆ زانینی هه‌ره‌ه‌مووی، کارێکی چاک بوو، به‌لام ته‌مه‌ن کورته، بۆیه پێویسته گ‌رنگ‌تر چاک‌تر پێش ب‌خ‌رێت و پەسەندتر ب‌ک‌رێت.

له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاریان به‌ گشتی بریتی یه له شیع‌ری (الجاهلی)و، خوش هیچ به‌به‌رستێکی به‌دینه‌کرد بیه‌گه‌ر پێتته‌وه بۆ خوێندنه‌وه‌ی فرموده‌کان و، فیربونی ژيانامه‌ی پێشینی چاک، ئه‌وه‌بوو ئه‌و خوانه‌ی خۆیان بۆ نێو قولای تیاچوون و هه‌واو ئاره‌زووه‌ پاره‌وی کردن، بۆیه ته‌ماشای ده‌که‌یت ده‌ستوره‌کانی ته‌مه‌لی و بیکاری راده‌په‌رێت و گالته‌و سوکایه‌تی ده‌کات و، که‌م که‌سیان ده‌بینیت به‌ له‌ خواترسانه‌وه‌ خه‌ریک بێت، یا بۆتویه‌که‌ په‌یدا بکات، چونکه‌ به‌ (النحو) خۆی له‌ کاربه‌ده‌ستان نزیک ده‌کاته‌وه‌، به‌وه‌ش زمانه‌وانان له‌ ماله‌ حرامه‌کانی ئه‌وان ده‌خۆن، وه‌کو (أبو علي الفارسي) که له‌ سه‌رده‌می (عَصْدُ الدُوله‌)و که‌سانی تریش پێی هه‌ڵده‌ستان.

زۆر جار واتیده‌گه‌ن که هه‌ندی شت شیاهه‌، که‌چی شیاییش نییه‌، به‌ هۆی که‌م تینگه‌شتنیا نه‌وه‌، وه‌کو به‌ سه‌ره‌اته‌که‌ی (أبي إسحاق إبراهيم)ی کورپی (السَّري)، ده‌لێت: (القاسم)ی کورپی (عبداللّه)م فیری زانست و په‌وشتی جوان ده‌کردو، پێم ده‌گوت: ئه‌گه‌ر به‌و پله‌یه‌ی بابت گه‌شتی و، وه‌زاره‌ت پێ سپێردرا، چ چاکه‌یه‌که‌م له‌ گه‌ڵدا ده‌که‌ی؟ ئه‌ویش ده‌یگوت: ئه‌وه‌ی خۆت هه‌زت پێته‌تی. منیش پێم ده‌گوت: هه‌زم به‌وه‌یه‌ بیست هه‌زار دینارم به‌ده‌یتی. ئه‌وه ئه‌وه‌په‌ری هیواو ئاواقم بوو.

پاشان ته‌نها چهند سالتیک تیپه‌رپوو، ئه‌وه‌بوو وه‌زاره‌ت به‌ (القاسم) سپێردراو، منیش هێشتا له‌ گه‌ڵیدا بووم و لێی جیا نه‌بوومه‌وه‌، بویوم به‌ هاوه‌لی، نه‌فسم هانی دام بۆ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی ئه‌و په‌یمانه‌ی پێی دابووم، به‌لام به‌ گه‌وره‌م داناو لێی ترسام، له‌ رۆژی سییه‌می وه‌زاره‌ته‌که‌یدا، پێی گوتم ئه‌ی (أبا إسحاق)! ناتبینم په‌یمانه‌که‌م به‌یاده‌یتانه‌وه‌!

منیش گوتم: پشتم به چاودیری وه زیر به ست خوا بیپاریزی، چونکه پیوستی به هیچ به یاد هیتنا نه وه یهک نابیت سبارهت بهو په یمانی داویه تی بهرامبر به خزمه تکاریکی مافدار. پیتی گوتم: کیشه که (المعتضد)ه، نه گهر نهو نه بوایه به لامه وه قورس نه بوو هه موو پاره کهت به جاریک بده می، به لام ترسم له وه یه قسه یهک له نیوان من و نهودا پرویدات، بۆیه دلقراوانی بنوینه و بهش بهش وه ریگره. گوتم: بهو جۆره کردار بکه. پیتی گوتم: بۆ خه لک دابنیشهو، نهو (رقاع)انه یانم (۱۹۲) بۆ بهینه که پینداویستیه گه وه کانی نهوانی تیدایه، په لهشی له سهر بکه، سلش له داواکردم نه که میته وه سبارهت بهو شتانه ی بۆیان هیتای، قسم له گه لدا بکهو بۆت جیبه جی ده کم، راست بیت یا مه حال بیت، تاوه کو نهو پاره ی په یانم پینداوی ده ست ده که ویت، منیش نه وه به جیده گه یاندو، هه موو رۆژیک (رقاع)یکم نیشان ده داو، نهویش نیمزای ده کردو، له وان ههش بوو پیتی بگوتمایه: چه ندت بۆ ده سته بهرکراوه له سهر نه مه ؟ منیش ده مگوت: نه وه نه ده نه وه نه ده، نهویش ده یگوت: فیل و فره جت لیکراوه، نه مه یه کسانه به نه وه نه ده نه وه نه ده، بۆیه داوای زیاد بکه، منیش دووباره ده گه رامه وه لای خه لکه کهو، بهر ده وام مامه لاه له گه لدا ده کردن و، بۆیان زیاد ده کردم، تا ده گه شته نهو پاده یه ی بۆی دیاری کرد بووم.

(أبي إسحاق) ده لیت: نه وه بوو شتیکی زۆرم نیشاندا، تاوه کو بیست هه زار دیناره کهو زیاتریشم ده سته کهوت له ماوه یه کی که مدا، دوا ی چه ند مانگیک پیتی گوتم: نه ی (أبا إسحاق) ! نهو پاریه ی په یانم پی دابووی ده ست کهوته وه ؟ منیش گوتم: نه خیر. نه وه بوو بیده نگ بوو، پاشان هه موو مانگیک یا نریک به مانگیک لیتی ده پرسم: نهو پاریه ی په یانم پی دابووی ده ست کهوت ؟ منیش ده مگوت: نه خیر، له ترسی پرانی نهو بۆیوه دا، تا دوو نه وه نه ده ی نهو پاریه ی په یمانی پی دابووم ده ستم کهوت، رۆژیک دیکه ش لیتی پرسمه وه ؟ به لام شهرم له

۱۹۲ _ رفاع: پارچه پیستیکه یا ههر شتیکی تره بۆ له سهر نو سین به کاردیت و داواکاری نهو خه لکه ی تیدا ده نو سرا بۆ نه وه ی بهر زکریتته وه بۆ وه زیرو نهویش له جیاتنی هه ستانی له بهر زکرده وه یدا بریک پاره ی وه کو بهرتیل لهو خه لکه وه ده گرت. (وه رگیتی).

درۆكردنى بهره‌وام ده‌كرد ! بۆيه گوتم: به خۆشى و به‌خشنده‌ى وه‌زيره‌وه ده‌ستم كه‌وت، نه‌ویش پیتی گوتم: سۆتند به خوا خەم و خەفەتت پرواندمه‌وه، چونكه بهره‌وام دڵم له په‌ژاره‌دا بوو تا نه‌و پاره‌ته ده‌ستكه‌وت.

ده‌لێت: پاشان شووشه مره‌كه‌به‌كه‌ى هه‌لگرت و، كتيبيكى بۆ نيمزا كردم بۆ گه‌نجينه‌وانه‌كه‌ى كه سى هه‌زار دينارم به يه‌كجار بداتى، نه‌وه‌بوو منيش وه‌رمگرتوو، نيتر هيج شتيك نيشان نه‌دايه‌وه، نه‌شه‌هزاني وه‌زير چۆن په‌فتارم له گه‌لدا ده‌كات، بۆ سبه‌ينى، ديدنه‌يم كرده‌وه‌و، دانيشتم، ئاماژه‌ى بۆ كردم: نه‌وه‌ى پيته به‌ينه، بۆ نه‌وه‌ى نه‌و (رقاع)انه‌م پتیه ليم وه‌ريگریت. نه‌وه‌بوو گوتم: (رقاع)م له هيج كه‌س وه‌رنه‌گرتوه‌و، چونكه نه‌و پاره‌يه‌ى په‌يمانتي پى دابووم ده‌ستم كه‌وت، نه‌شمزاني وه‌زير چيتر چۆن په‌فتارم له گه‌لدا ده‌كات ؟ نه‌ویش گوتى: نه‌ى (سبحان الله) ! واتيده‌كه‌ى شتيكت ليده‌برم كه بووه به نه‌ريتيتك بۆ تۆ، خه‌لكيش پتيان زانى، به‌و هۆيه‌شه‌وه پله‌وپايه‌وه شكۆمه‌نديه‌كت لای نه‌وان په‌يداكردو، خه‌لكيش به‌يان و نيواره سەردانی ماله‌كت ده‌كەن و، نه‌شزانريت هۆكاري برينه‌كه‌ى چ بوو، نه‌و كاته واده‌زانريت نه‌وه به هۆى لاوازی شكۆمه‌نديته‌وه بووه لای من، يا گۆپان به‌ سەر پله‌كه‌تدا هاتوه ! (رقاع)ه‌كانتم نيشان بده‌و، به‌بى ژماردن به‌ره.

نه‌وه‌بوو منيش ده‌ستم ماچ كردو، سبه‌ينى زوو (رقاع)ه‌كانم بۆ برده‌وه، نيتر هه‌موو رۆژيتك نيشانم ده‌دا تاوه‌كو مردو به‌و جۆره مال و سه‌روه‌تم زۆر بوو.

نووسەر ده‌فه‌رمیت:

ته‌ماشاكەن كه‌م تيگه‌شتن له فيقه‌دا چ ده‌كات ؟! چونكه ته‌م پياوه پايه به‌رزه زانايه له زانسته‌كاني (النحو)و زماندا، ته‌گه‌ر بيزانيبا نه‌وه‌ى پتي هه‌ستاه له پرووى شه‌رعوه شياو نيه‌، باسى نه‌ده‌كردو ئاشكراى نه‌ده‌كرد !

چونكه گه‌ياندننى پيداويستيه‌كاني خه‌لك به كاريه‌ده‌ستان (واجب)ه، به‌لام شياو نيه‌ هيج به‌رتيله‌كى له سەر وه‌ريگریت، هه‌روه‌ها نابيت هيج شتيك وه‌ريگریت له سەر نه‌و كاروبارانەى ده‌ولەت كه خراوه‌ته ته‌ستۆى وه‌زير، به‌مه زۆر به ئاشكرا پله‌به‌رزى فيقه به‌سه‌ر جگه له فيقه‌دا ده‌رده‌كه‌ويت.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانیی به‌رام‌به‌ر به شاعیران:

نووسهر ده‌فهرمیت:

ئیبلیس سه‌ری لیشیواندو و، وای به خه‌یالدا هیتان که نه‌وان له چینی نه‌دیبان و، تایبه‌ت کراون به زرنگی و زیره‌کیه‌که‌وه که پیتی جیابونه‌ته‌وه له که‌سانی تر، نا لی‌ره‌دا له توانادایه بگوتریت هدرکه‌س تایبه‌تی کردون به‌و زرنگی و زیره‌کیه‌وه، پیده‌چی له گونا‌هو تاوانه‌کانیشتان بورایی! بۆیه ته‌ماشاش ده‌که‌یت ویتل و سه‌رلیشیوان له هه‌م‌وو شیوێک‌داو شیعر ده‌لین، وه‌کو درۆ، سووکردن، هه‌جوو، ئاب‌رو‌بردن و ته‌تک کردن، دان نان به هه‌ر خراپه‌و به‌دره‌وش‌تیه‌ک‌دا، که‌م‌ترین بارودۆخیشیان شاعیر هه‌لده‌ستیت به پیا‌هه‌ل‌دانی مرۆف و پاشان نه‌و مرۆفه له ترسی نه‌وه‌ی هه‌جووی نه‌کات، پاره‌ی پیده‌دا بۆ خۆپاراستن له شه‌ری، یا له نیتو کۆمه‌لێک‌دا پیا‌هه‌ل‌ده‌داو ستایشی ده‌کات و، مرۆفیش شه‌رمی ناماده‌بو‌ان ده‌یگریت و پیتی ده‌دا.

هه‌م‌وو نه‌مانه له ره‌گه‌زی ده‌ست به سه‌راگرتنی مالی خه‌لکه‌.

ته‌ماشای کۆمه‌لێکی شاعیران و نه‌دیبان ده‌که‌یت خۆیان به‌دوورناگرن له پۆشینی ئاوریشم و، له پیا‌هه‌ل‌دانا درۆ ده‌که‌ن و له سنوور ده‌چنه ده‌ره‌وه، کۆیونه‌وه‌شیان له سه‌ر کاری نا‌په‌واو خراپه‌کردن و، خواردنه‌وه‌ی مه‌ی و، جگه له‌وانه‌شه، دوا‌ی نه‌وه که‌سانێکیان ده‌لین: من و کۆمه‌لێک له نه‌دیبان کۆیینه‌وه‌و، ئاوه‌هاو ئاوه‌هامان کرد!

نه‌یه‌و زۆر دووره، دلنیا‌بن هه‌یج نه‌ده‌یتک په‌وا نابێ مه‌گه‌ر بۆ خوا‌ی په‌روه‌ردگار بێ، نه‌وه‌ش به به‌کاره‌یتانی خۆپاراستن و لی‌ترسانی نه‌و زاته ده‌یت، که‌سی زرنگ له کاروباری دونیادا شکۆمه‌ندیه‌کی نه‌وتۆی نابیت، هه‌یج ده‌سته‌واژه‌یه‌کی‌ش به‌لای خوا‌ی په‌روه‌ردگار هه‌و چاک نابێ ته‌گه‌ر خۆپاراستن و له خواترسانی له گه‌ل‌دا نه‌بێ.

جەماوەری ئەدیبان و شاعیران ئەگەر رۆزی و بەدەستەتایان کەم بویەو، بێزاری
دەنۆینو، کوفر دەکەن و، دەست دەکەن بە سەرزنەشتکردنی چارەنوس، وەکو ئەوەی
هەندیکیان گوتیانە:

لَيْنَ سَمَتْ هِمَّتِي فِي الْفَضْلِ عَالِيَةً
فَإِنَّ حَظِّي بِبَطْنِ الْأَرْضِ مُلْتَصَقٌ
كَمْ يَفْعَلُ الدَّهْرُ بِي مَالًا أُسْرُ بِهِ
وَكَمْ يُسِيءُ زَمَانٌ جَائِرٌ حَقٌّ

واتە: ئەگەرچی هیمەتم لە فەزڵ و چاکەدا بەرزبوییتەو
بەلام بەختم بەسکی زەمینەو نووساو
پۆژگار چەندم پێ دەکات کە پێی دڵخۆش نابم
و زەمەنێکی ستەمکاری پقاوی چەند خراپەم لە گەڵ دەکات.

بەلام ئەمانە بیریان چوووە سەرپێچەکانیان رۆزی و دەستکەوتیان کەم دەکاتەو، نەفسی
خۆیان وابینیوە شایستەن بە هەموو خێرو خوشیەك، شایستەن بە بیتووی لە هەر بەلایەك،
کەچی سەرەنجی پێوستیتیی ملکەچبوونی خۆیان نەداو بەرامبەر بە فرمانەکانی شەرع،
چونکە زرنگی و زیرەکیان لە بێتاگای و کەم ئەزموونیدا ونبوو.

★ باسی سەرلێشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ر به زانایانی تۆکمه ی کامل:

نووسەر ده فەرمیت:

هیمه تی کۆمه لانیك بهرز بۆوه، فیری زانسته کانی شرع بوون، له قورئان و، فەرمووده و، فیهقه و، نه ده ب، به لām ئیبلیس به سەرلێشیواندنیک شاراوه به بۆیان چوو، خودی خۆیانی به چاویکی گهروهه پێشاندان، له بهر هه موو ئه و زانسته ی که فیری بوون و سوودیان به خه لک گه یاند، لێره دا کهسانیکیان والیده کات بیزار بی به هۆی دوروودریژی ماندووبونیه وه بۆ فیریوونی زانست و، خۆشیه کانی بۆ ده پازینیه وه، پێی ده لیت: ئه م ماندووبونه ت تاوه کو که ی ؟ ئه ندامه کانی له شت له نا په حه تیه کانی سه پاندن (التکالیف) به وینه وه، رینگه به نه فست به له بواری خواست و ئاره زووه کانیدا رابویریت، ئه گه ر تووشی تاوانیکیش بووی زانسته که ت تاوانه که ت له سه ر لاده بات ! وه فه زل چاکه ی زانایانی به یاد ده هینیه وه.

ئه گه ر ئه م به نده به جیماو، ئه م سەرلێشیواندنه ی قبول کرد، ئه و تیا ده چیت و ده فەوتیت.

به لām ئه گه ر سه رکه وت، پێویسته بلیت: ئه ی ئیبلیس به سی ڕوو وه لām ت ده دریته وه:

یه که میان: له راستیدا زانایان به زاسته وه فه زل و چاکه یان بۆ ده سه ته به رکرا، به لām ئه گه ر کاریان پێ نه کرد، ئه و هیه چ مانایه کی نابێ، ئه گه ر منیش کارم پێ نه کرد، وه کو ئه و که سه م لیدیت که نه زانیت مه به ستی سه ره کی فیریوونی ئه و زانسته چی یه، نمونه شم وه کو نمونه ی پیاویکی لیدیت که خۆراک کۆیکاته وه، ده رخواردی که سانی برسی بدات و، خۆی هیه چی لی نه خوات، بۆیه ئه م که سه هیه چ سوودیکێ تیریوون به برسیته که ی خۆی نابه خشییت.

دووه م: به ربه رچی بداته وه به و فەرموودانه ی سه به ره ت به زه مکردنی کارنه کردن به زانست

هاتوه، وه کو ئه وه ی که پێغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ باس و خواسی پیاویکمان بۆ ده گێریته وه ده فەرمیت: ((رجل یلقى فی النار، فتندلقُ أقتابُه، فیقولُ: کنتُ أمرُ

بالمعروف ولا آتیه، وأنهى عن المنكر وآتیه (۱۹۳). واته: ((پیاوێك فری ده درێته ناگروهو، پێخۆله كانی به خیرایی ده چێته دهرهوهو، ده لێت: فەرمانم به چاکه ده کردو خۆم کارم پێ نه ده کردو، قه ده غه شم له خراپه ده کردو خۆم پێ هه لده ستام)).

وقول أبي الدرداء _ رضي الله عنه _ : ((وَيْلٌ لِّمَنْ لَا يَعْلَمُ "مَرَّةً، وَوَيْلٌ لِّمَنْ عَلِمَ وَلَمْ يَعْمَلْ" سَبْعَ مَرَّاتٍ)) (۱۹۴) واته: ((وهیل بۆ نهو که سه ی نازانیت، یه ک جار، به لām وهیل بۆ نهو که سه ی ده زانیت و کاری پێناکات، هه وت جار)).

سێیه م: با باسی سزای نهو زانایانه بکات که تیاچوون به هوێ وازهێنانیانهوه به کارکردن بهو زانسته ی پێیان بوو، وه کو ئیبلیس و کهسانی تری جگه له نهویش، به سیشه بۆ زه مکردنی زانای کارنه کردوو به زانسته که ی، نهو هی که خوای تعالی فەرموویه تی:

﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ ﴿الجمعة: ٥﴾. واته: ﴿كَمَثَلِ الْحِمَارِ﴾ ﴿وَهَكَذَا كَوَيْ دَرِيْزِيْكَ﴾ ﴿يَحْمِلُ أَثْقَارًا﴾ که کتییکی زۆری هه لگرتی (سوودی لی نایینی) (۱۹۵).

۱۹۳ _ رواه البخاري (۳۲۶۷)، ومسلم (۲۹۸۹)، عن أسامة بن زيد.

۱۹۴ _ _ وسنده صحيح.

انظر تحريجه في تعليقي على ((ذم من لا يعمل بعلمه)) (ص ٤٥ _ ٤٦) لابن عساكر، طبع دار عمار.

۱۹۵ _ مه لا عمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

★ ره‌خه‌گرتن له رښازگه‌لی زانایان تۆكمه‌و کامل:

ئیبلیس له لایه‌کی تره‌وه‌ سه‌ری له کۆمه‌لانیکی تری زانایانی تۆكمه‌ی به‌ ئەزمون له زانست و کرداردا شیواندوه‌، خۆبه‌زلزانیی بۆ رازاندونه‌ته‌وه‌ له‌به‌ر ئەو زانسته‌ی پێیانه‌، له‌ گه‌ل ئیره‌یی بردن (الحسد) به‌ که‌سانی تری هاوتای خۆی و، پروپامایی کردن بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سه‌رگه‌وره‌یی، جار به‌ جار وایان پیشان ده‌دا ئەوه‌ هه‌قیکی پتووستی نه‌وانه‌و، جار به‌ جاریش خۆشه‌ویستی نه‌وه‌یان له‌ دلدا زیاد ده‌کات، بۆیه‌ وازی لێناهیئن، نه‌گه‌رچی چاک ده‌زانن ئەوه‌ هه‌له‌یه‌.

چاره‌سه‌ری ئەمه‌ بۆ که‌سی سه‌رکه‌وتوو بریتیه‌ له‌ تپروانینی به‌رده‌وام بۆ تاوانی خۆبه‌زلزانیو ئیره‌یی بردن و پروپامایی و، به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی نه‌فسه‌ که‌ زانست شه‌ری ئەو ده‌ستکه‌وتانه‌ی سه‌روه‌ لانا‌بات، به‌لکو سزاکه‌ی دوونه‌وه‌نده‌ ده‌کات، چونکه‌ به‌لگه‌ی سزادانه‌که‌ دوونه‌وه‌نده‌ بۆته‌وه‌، هه‌رکه‌س ته‌ماشای ژيانامه‌ی پێشینی چاک له‌ زانایانی به‌ کردار بکات، له‌ ناستی نه‌واندا خودی خۆی به‌ که‌م و نزم دیته‌ پێش چاوو، نیت خوی به‌ زل نازانیت، وه‌ هه‌رکه‌س خوای په‌روه‌ردگار بنا‌سیت، نیت پروپامایی نانوینیت و، هه‌رکه‌سیش ته‌مasha بکات که‌ چاره‌نوسی به‌ پتی ویت و خواستی خوای تعالی تیده‌په‌ریت، ئیره‌یی نا‌بات.

پیده‌چی ئیبلیس به‌ گومانیکێ جوان پۆشه‌وه‌ بۆیان به‌چیت و، بلیت: داواکردنتان بۆ پله‌به‌رزی مانای خۆبه‌زلزانی نا‌به‌خشی، چونکه‌ ئیوه‌ نوینه‌ری شه‌رعن و، داواکاریه‌کانتان بریتی یه‌ له‌ به‌هیزکردنی ناین و، به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی ئەه‌لی بیدعه‌، که‌ جله‌وی زمانیشان شل کردوه‌ به‌رامبه‌ر به‌ ئیره‌یی به‌ران ئەوه‌ توورپه‌بونه‌ بۆ شه‌رع، چونکه‌ ئیره‌یی به‌ران زه‌می ئەو که‌سانه‌ ده‌که‌ن که‌ به‌وه‌ هه‌ستاون، ئەوه‌ش که‌ به‌ پروپامایی دایده‌نن، پروپامایی نییه‌، چونکه‌ ئەو که‌سه‌ی له‌ ئیوه‌ دلکزی (مخاشع) ده‌نوینیت و، خۆی ده‌گریینیت، خه‌لکی شوینی ده‌که‌ون و په‌یره‌وی ده‌که‌ن، وه‌کو چۆن په‌یره‌وی پزیشک ده‌که‌ن نه‌گه‌ر به‌ کرداریی خۆی پاراست، زۆر زیاتر له‌وه‌ی که‌ نه‌گه‌ر ته‌نها وه‌سف بکات.

به ده رخستنی ئەم سەرلێشێواندنەش بەو هیه که ئەگەر که سێکی تر هەستێت و خۆبەزلزانین بەمەر هاوێکی خۆیاندا بنوێنێت و ، له مەجلیسە کەدا به سەریدا سەرکەوت، یا که سێکی تێرەیی بەرامبەر به هاوێ کەیان شتێک بڵێت، ئەم زانایە بۆ ئەو توورە نابێت وەکو توورەبوونی بۆ خۆی خۆی، ئەگەرچی هاوێ کە ی لە نوێنەرانی شەرعیش بێت، لێرەدا دەزانێت له راستیدا بۆ نەفسی توورەنەبوو، بەلکو بۆ زانستە کە بوو.

بەلām پروپامایی، بۆ هیچ کە سێک نابێت بە هانە، شیاویش نییە بکریت بە ھۆکاریکی بانگەوازیکردنی خەلکی، بۆیە (أَيُّوبُ السُّخْتِيَانِي) ئەگەر فەرموودە یەکی باسکردایە، دلنەرمی دەیگرت و، چاوەکانی فرمیسکی دەرشت و ئاو بە لوتیدا دەهاتە خواری، بەلām له ترسی پروپامایدا دەیفەرموو: ئای که هەلāmەتە کەم توندە !

پاشان: کردەو بە نیەت و نیازەو، پەخنە گریش زرنگ و کارامدە، چەندین کەس یێدەنگەو غەیبەتی موسلمانان ناکات، بەلām ئەگەر له ئامادەبوونیدا غەیبەتیان کرا، دلخۆش دەبێت، بەو هەش له سێ پۆو تەواوئار دەبێت:

یە کەم: دلخۆشی، چونکە ئەو دلخۆشیە به هۆی ئەو سەری پێچەو بوو که له لایەن کەسی غەیبەتکارەو ئەنجام درا.

دووهم: شادوومانبوونی به قسە پێگوتن و تانە لێدانی موسلمانان.

سێ یەم: نکۆلی ناکات.

ئێبلیس سەری له زانایانی کاملی تۆکمە شێواندووە، شەوئخونی دەکەن و، به پۆژیشت بەردەوام تێدەگۆشن بۆ دانان و پێکخستن و کۆکردنەوی زانستەکان، ئێبلیس وای به خەیاڵدا هێناون که مەبەست بڵاوکردنەوی ناینە، بەلām مەبەستی ناوەکی شاراوێیان بڵاویونەوی ناواری و، بەرزی ناویانگی و، سەرگەوهریە، بۆ ئەو ی لە هەموو لایە کەو خۆتێدکارانی زانست بۆ لای نووسەر سەفەر بکەن.

نهم سەرلیشیواندنهش بهوه ناشکرا ده‌بیټ که نه‌گهر خه‌لکی سوود له دانراوه‌کانی وهرگرن به‌بی‌ئوه‌ی نامشو‌ی خو‌ی بکه‌ن، یا به سهر که‌سیکی دیکه‌ی هاوتای خو‌ی له زانستدا خو‌یندرايهوه، بهوه دلشاد ده‌بیټ، نه‌گهر مه‌به‌ستی بلاو‌یوونه‌ی زانست بیټ.

که‌سانیک له پیشین(۱۹۶) فهرمو‌یانه: ههر زانستی که فیری بوومه‌ی حه‌زم کردووه خه‌لک سوودی لیوهرگرن به بی‌ئوه‌ی بدریته پال من.

هه‌شیانه به زۆریتی شو‌ینکه‌وتوو‌ان دلخۆش ده‌بیټ و، ئیبل‌یسیش سه‌ری لی‌ده‌شیو‌ینیت و وای به‌خه‌یالدا دینیت که نه‌و دلخۆشبوونه بۆ زۆریی خو‌یندکارانی زانسته، به‌لام له راستیدا مه‌به‌ستی ته‌نها زۆرکردنی هاوه‌لان و، بلاو‌کردنه‌ی ناویانگ و شوره‌ته.

له‌و بواره‌دا له خو‌یایو‌وینیکی زۆر به وشه‌و زانسته‌کانی خو‌یانه‌وه په‌یدا ده‌که‌ن، نهم سەرلیشیواندنه بهوه ناشکرا ده‌بیټ که نه‌گهر هه‌ندی که له‌و که‌سانه‌ی نامشو‌ی ده‌که‌ن وازیان هیناو چوونه خه‌مه‌تی که‌سانی تری له خو‌ی زاناتر، نه‌وه‌ی لا قورس ده‌بیټ و پی‌ی بی‌زار ده‌بیټ.

نهمه‌ خوو‌ره‌وشتی که‌سی دل‌سو‌ز نییه له بواری فی‌رکردندا، چونکه‌ نمونه‌ی که‌سی دل‌سو‌ز وه‌کو نمونه‌ی نه‌و پزیشکانه‌یه که بۆ خوا‌ی ته‌الی تیماری نه‌خۆشه‌کان ده‌که‌ن، بۆیه نه‌گهر هه‌ندی له‌و نه‌خۆشانه له سهر ده‌ستی پزیشکیکی هاوه‌لی خو‌یان چاک بو‌ویه‌وه، نه‌وانی تر دلخۆش ده‌بن.

۱۹۶ _ نه‌و که‌سه پیشه‌وا (الشافعی)ه _ به‌ره‌مه‌تی خوا بیټ _ انظر ((التعريف بأدب التأليف)) (ص ۱۷) للسيوطي _ بتعليقي، ومقدمتي الحافلة على كتابه ((الفارق بين المصنف والسارق))، وكلاهما تحت الطبع.

✱ باسی هه ندی له سه رلیشیواندنه شاراوه کان:

نووسهر ده فهرمیّت:

پێدهچی زانا یانی تۆکمهی کامل له سه رلیشیواندنه ناشکراکانی نیبلیس رزگاریان بیّت، به لّام نیبلیس به سه رلیشیواندنیکی تری شاراوه وه بۆیان ده چیّت و، پێیان ده لّیت: هه رگیز وه کو تۆم چاو پێ نه که توه، ئای که زانای به پێگهکانی چوونه ژووره وه هاتنه دهره وه! بۆیه نه گهر به وه دلخۆش بوو، به له خۆیا بیوون تیا ده چیّت و، نه گهر خۆی له ملکه چبوونی قوتار کرد، نهوا سه رفهراز ده بیّت.

(السَّريُّ السَّقَطِيّ) ده لّیت: نه گهر پیاویک به چیته نیو باخیکه وه هه موو جوړهکانی درخه تی تیا بیّت که خوای تعالی به دیهیناوه، هه موو جوړهکانی بالندهشیان به سه ره وه بیّت که خوای تعالی به دیهیناون و، هه ر بالندهیه کیش به زمانی خۆی دواو، بلین: سلاوت لی بیّ نهی وه لی خوا! وه نه فسی به وه دلخۆش بوو و نه ترسا، نهوا دیلی ده ستیان ده بیّت. چونکه وه لی خوا ده بیّ به رده وام بترسی بۆ نه وهی تووشی سه رلیشیواندن نه بیّ.

والله الهادي لا إله إلا هو.

بهشی جهوتهم

سه بارهت به سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ره به

کار به دهست و فه رمانه واکان

نووسهر ده فهرمیت:

ئیبلیس له چهنده ها پرووه وه سه ری لیثیواندون، گرن گترینیان باس ده کهین:

پرووی یه کهم: ئیبلیس وای به خه یالدا هینان که خوای _ عزوجل _ خوشی دهوین، چونکه نه گهر ناوه ها نه بوایه، سولتانی خۆی پی نه ده سپاردن و، له نیو بهنده کانیدا نهیده کردن به نوینه ری خۆی !

نهم سه رلیشیواندنهش به وه پروون ده بیته وه که نه گهر به راستی نوینه ری خوای پهروه ردگارن، با حوكم به شه ریعه ته که ی بکه ن و، شویتنی په زامه ندیه کانی بکه ون، نه و جا خوشی دهوین چونکه گوته په لای ده بن.

دلنیا بن خوای تعالی مولک و دهسته لات ده سپه رته دهستی کهسانیک که رقی لیانه، دونیاشی راخستوه بۆ کهسانیک که ته ماشایان ناکات، کۆمه لیکیش له و کهسانه ی به سه ر خوا په رستان و دینداران و پیوا چاکاندا زال کرده، ده یانکوژن و، ملکه چیان ده کهن، بۆیه نه و مولک و دهسته لاتهی که پیی دان بۆته به لگه یه ک به سه ریانه وه نه ک به لگه یه ک بیت به ده ستیانه وه، به و کاره شیان ده چنه چوارچیه ی گوته ری خوای پهروه ردگار وه که ده فهرمیت: ﴿إِنَّمَا نُمْلِ لَهُمْ لِيَزْدَادُوا إِثْمًا﴾ ﴿آل عمران: ۱۷۸﴾ واته: ﴿إِنَّمَا نُمْلِ لَهُمْ﴾ به راستی ئیحه مۆلته تی نه وان نه دهین ﴿لِيَزْدَادُوا إِثْمًا﴾ بۆ نه وه ی گونا ه زیاتر بکه ن (۱۷۷).

دوهم: پێیان ده‌لێت: ده‌سته‌لات هه‌چ شکۆداریه‌کی نه‌ماوه، بۆیه نه‌وانیش لووت به‌رزى له ناستى داواکردن و فێربوونی زانست و، کۆبوونه‌وه له گه‌ڵ زاناياندا ده‌نوێتن و، کار به‌ رای تايبه‌تى خۆيان ده‌کهن و، به‌وه‌ش زيان به‌ ناين ده‌گه‌یه‌ن.

ناشکرايه که خوى مرۆڤ خه‌سه‌له‌تى نه‌و که‌سانه ده‌دزێت که تێکه‌ڵيان ده‌بێت، بۆیه نه‌گه‌ر تێکه‌ڵ به‌ که‌سانى په‌سه‌ندکارانى دونياى نه‌فام به‌ شه‌رع بوو، خه‌سه‌له‌ته‌کانيان ده‌دزێت سه‌ربارى له‌و جوړه خه‌سه‌له‌تانه‌ى که خۆى هه‌ليگرته‌وه، هه‌چ شتێکيش به‌ديناکات بو‌ نه‌وه‌ى خۆى پێ چاک بکاته‌وه ، ياخود نه‌و خه‌سه‌له‌ته خراپانه له‌ خۆى دوورخاته‌وه، بۆيه نه‌وه‌ش ده‌بێت به‌ هۆکارێكى گرنگى تياچوون.

سێ يه‌م: به‌ دوژمنان ده‌يانترسىتێت و، فه‌رمانى ده‌رگاوانى تونديان پێ ده‌کات، بو‌ نه‌وه‌ى خه‌لکانى خاوه‌ن پێداويستيه‌کان به‌ ناسانى چاويان پێ نه‌که‌وت.

وقد رَوَى أَبُو مَرْيَمَ الْأَسَدِيُّ عَنْ النَّبِيِّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ قَالَ:
(مَنْ وَلَّاهُ اللَّهُ شَيْئاً مِنْ أَمْرِ الْمُسْلِمِينَ، فَاحْتَجَبَ دُونَ حَاجَتِهِمْ وَخَلَّتِهِمْ وَفَقَرِهِمْ " اِحْتَجَبَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ دُونَ حَاجَتِهِ وَخَلَّتِهِ وَفَقَرِهِ)) (١٩٨). واته: (أَبُو مَرْيَمَ الْأَسَدِيُّ) له پێغه‌مبه‌رى خواوه _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌فه‌رمی: ((نه‌گه‌ر خواى تعالى شتێك له کاروبارى موسلمانانى به‌ هه‌رکه‌سىت سپاردو، نه‌هێلێت خاوه‌ن پێداويستيه‌کان و سکاڵاکارانو

١٩٨ _ رواه أبو داود (٢٩٤٨)، والحاكم (٤ / ٩٤)، الدولابي في ((الكنى)) (١ / ٥٣ و ٥٤)، والطبراني في ((الكبير)) (٢٢ / ٣٣١)، وفي ((مسند الشاميين)) (١٤٠٤) " من طريق يزيد بن أبي مريم عن القاسم بن عيمرة عن أبي مريم.

وسنده حسن إن شاء الله.

يزيد " لا بأس به.

وقال الحاكم:

((إسناده شامي صحيح)).

ووافقه الذهبي !

وتابعهما شيخنا - حفظه الله _ في ((الصحيحة)) (٢ / ٢٠٦).

داواکاران بگه نه لای و بۆیان جێبه جێ نهکات، خوای پهروه رگاریش پێداویستی و سکالاو داواکانی نهو جێبه جێ ناکات)).

چواره: فرمانه کان کهسانیک کارپێده کهن که چاک نین لهوانه ی هیچ زانست و له خوا ترسانیتکیان تیدا نه، بۆیه نه م کهسانه سته میتکی زۆر له موسلمانان ده کهن و دهره بامیش نزا لیکردن و دو عالیکردنی خه لک بۆ فرمانه واکانیان دهسته بهر ده کهن، به کرداری فروشته پوچه کانیشیان هه رمیان دهر خوارد ده ده ن، سزا به سهر کهسانیکدا ده سه پێتن که پتو یسته سزا نه درێن، دواتریش واده زانن له خوای _ عزوجل _ قوتاریان ده بیت چونکه نهو تاوانانه به گهرده نی فرمانه کانیانه وه ده کهن.

نهیهو زۆر دووره، چونکه کاربه دهستی سهر زه کات نه گهر که سیک ییاو خراپی کرد به بریکاری دابه شکردنی زه کاته که، به لām ناپاکیان نواند، پتیی ده بوێردریت (ضَمِن).

پێنجهم: کارکردن به پای تایبه تی خۆیان یان بۆ ده رازیتته وه، بۆیه دهستی کهسانیک ده برن شیاو به برین نییهو، کهسانیکیش ده کوژن که کوشتنی هه لال نییه، وایان پیشان ده دات که نهو سیاسه ته^(١٩٩)، نه م کاره یان نهو ده گه یه نیت که شه رعه ت ته وای نییهو، پتو یستی به ته واکردنهو، نیت به پای خۆمان ته وای ده که ی.

نه مه له خراپترین (التدلیس) هکانه، چونکه شه رعه ت سیاسه تیک ی خوا یه و، مه حاله سیاسه تی خوایی که م وکو رتیه کی تیدا بیت پتو یستی به سیاسه تی خه لک بیت، خوای ته عالی ده فهرمیت:

﴿ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ﴾ (الأنعام: ٣٨) واته: هیچ شتیکمان فهرامۆش نه کردوه له م کتێبه دا (لوح المحفوظ یا قورئان دا) (٢٠٠).

١٩٩ _ سیاسه ت: واته به رتیه بردنی خه لک و فرمان پیکردن و قه دهغه کردنیان، وه رگێر.

٢٠٠ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

ههروهه ده فەرمیت: ﴿لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ﴾ [الرعد ۴۱] واتە: کەس ناتوانی بپاری ئەو (خوا) بگۆڕی (یا هەلیوەشی نیتەوه) (۲۰۱).

بۆیه بانگەشه کاری سیاسەت بانگەشه کاری ناتەواویە لە شەریعەتدا، ئەمەش نزیک بە کوفرە.

لە (عَضِدِ الدُولَةِ) وه باسمان بۆکراوه کە هەواداری کچیک بوو، بیروهۆشی سەرقال کردبوو، ئەوه بوو فەرمانیدا لە ئاودا بجنکینریت، بۆ ئەوهی بیروهۆشی خەریک نەبیّت و بیّت بە هۆکاری باش بەرپۆهەنەبردنی مولکەکە ی !

ئەمەش ئەوپەری شیتی یە، چونکە کوشتنی موسلمان بەبێ تاوان حەلال ناییت، برابوونیش بە شیاویتی ئەو پەفتارە کوفرە، وه ئەگەر برۆای بە شیاویتی نەبوو، بەلام وه کو بەرژوهەندیەک بەدی کرد، ئەوه هیچ بەرژوهەندیەک لەو شانەدا نییه کە پێچەوانە کاری شەرع بن.

شەشەم: فراوانکردنی سەرۆت و سامانیان بۆ دەپازینی ئەوه، واگومان دەبن کەوتۆتە ژێر حوکمی خۆیانەوه بە دەستی خۆیانە، ئەم سەرلێشیواندنە بەوه ئاشکرا دەبی کەوا هەرکەسیک مال و سامانی تایبەتی خۆیان بە فیڕۆ بات لە پروی شەرعەوه قەدەغە دەکری و پێگری لێ دەکری، ئێر دەبی کەسی بە کرێگرتە لە پاراستنی مال و سامانی خەلکدا چۆن پەفتار بکات ؟ لە راستیدا بە ئەندازەی کارەکە مافی لەو سامانەدا دەبیّت، بۆیه هیچ بەهانیەک بۆ فراوانکردنی سامانەکە نییه.

(ابن عقیل) دە فەرمیت: دەگێرنەوه کە (حماد الراویة) بۆ (الولید)ی کۆری (یزید) چەند دێرە شیعریکی خۆتێندەوه و ئەویش پەنجە هەزارو دوو کەنیزەکی پێ بەخشی !
 دەلیت: ئەمە لە پروی پیاوەلێدان و ستایشەوه بۆیان باسکراوه ! کەچی ئەمە ئەوپەری زەمکردنە بۆیان، چونکە بە فیڕۆدانە لە خەزینەی (بیت المال) موسلمانان.

لهوانهیه ئیبلیس بۆ هەندێ له فرمانپەرەوایان قەدەغەکردنی سەرۆت و سامان بۆ کەسانی مافدار پراژێنیتەوه، ئەمەش هەر هاوشتەوی بەفەرژدانه.

هەتەم: دلخۆشبوونیان بۆ دەپراژێنیتەوه سەبارەت بە فراوانبوون لە سەرپێچەکاندا، سەریان لێدەشیۆنیت و وایان بە خەیاڵدا دینیت کە هەستنتان بە پاراستنی پێگاویان و دەروازەو ئاسایشی وەلات سزاتان لێ قەدەغە دەکات.

بۆ وەلامی ئەمە دەلێن: لە راستیدا کراون بە کاربەدەست بۆ پاراستنی وەلات و، دلتیایی پێگاویان و، ئەمەش پێوستیەکی سەرشارنی ئەوانە، دلخۆشبوونیشتیان بە فراوانبوون لە سەرپێچیدا قەدەغەکراوه، ئەمە سزای ئەو سەرپێچیانە لاناڵات.

هەشتەم: سەر لە زۆریەیان دەشیۆنیت وایان بە خەیاڵدا دینیت کە هەستاون بە جێبەجێکردنی پێوستیەکانی سەرشاریان، بە بەلگەی ئەوەی کە پڕۆتەتی بارودۆخ راست و گونجاوهو کێشەتی تێدا نییه.

بەلام ئەگەر تێپروانییێکی ورد بەکاریییت، جیاوازیەکی زۆر بەدیدهکات.

نۆیەم: دەستکەوتن و پەیداکردنی سەرۆت و سامانیان بۆ دەپراژێنیتەوه بە هەموو شتێوازیکی سەخت و دژوار، وە هانیان دەدا بۆ دەستبەسراگرتنی هەموو ئەو مال و مۆلکەیی کە کەسی ناپاک و خیانهتکار هەیهتی لە گەل سۆتندانیاندا، بەلام راست ئەویە کە بەلگەگەلیکی راست و دروست و یەکلاکەرەوه لە سەر ناپاکی ئەو کەسە دامەزرێنیت، ئەک بە شتێوازیکی ناشەری مامەڵەیی لە گەلدا بکریت.

لە پێشەوای موسلمانانەوه (عمری کۆری (عبدالعزیز) بۆمان باسکراوه کە گەنجیک بۆی نووسی: کەسانیک ناپاکیان لە مالی خوادا کردووهو، ناتوان ئەوی بە دەستیان کەوتوووە لییان وەرگرمەوه، مەگەر سزایان بەدم. ئەویش بۆی نووسی: حەز دەکەم ئەوان بە خیانهت و

ناپاکیه که بیان بگه پێتهوه بۆ لای خۆی تعالی به لّام خۆم به خۆین پشتنی نهوانهوه بۆ لای نهگه پێتهوه (۲۰۲).

دهیهم: بهخشین و خه‌یرو چاکه‌داری و سه‌ده‌قه‌یان بۆ ده‌پازینیتهوه پاش به زۆر داگیرکردنی سه‌روهت و سامانی خه‌لکی، وایان پێشان ده‌دات که به‌خشین تاوانی داگیرکردنه‌که ده‌سپێتهوه، ده‌لێت: دیره‌هم‌مێکی به‌خشین تاوانی به زۆر داگیرکردنی ده‌ دیره‌هم ده‌سپێتهوه. نه‌مه مه‌حاله، چونکه تاوانی به زۆر داگیرکردنه‌که ماوه، به‌خشینی دیره‌هم نه‌گه‌ر له پێگه‌ی به زۆر داگیرکردنهوه به‌ده‌ستهاتبوو به‌لای خواوه قبول نییه، هه‌ره‌وه‌ها نه‌گه‌ر به‌خشینه‌که له سه‌روهت و سامانی هه‌ل‌لێشه‌وه بێت، دیسان تاوانی به زۆر داگیرکردنه‌که لانا‌بات، چونکه به‌خشین به هه‌زاران په‌یوه‌ستبوونی نه‌ستۆی مرۆف به مافی که‌سیکی تره‌وه پاك ناکاتهوه به‌لکو تاوانه‌که‌ی له نه‌ستۆدا ده‌مینێتهوه.

یازده‌یه‌م: له گه‌ل سووریوون له سه‌ر تاوان و سه‌رپێچه‌کان دیدنه‌ی پیاو چاکانیان بۆ ده‌پازینیتهوه، داوا لهو پیاوچاکانه ده‌که‌ن نزای خه‌یریان بۆ بکه‌ن و، وایان به خه‌یالدا دینیت که نه‌م دیدنه‌یه تاوانی سه‌رپێچه‌کان سووک ده‌کاتهوه، به‌لّام هه‌رگیز نه‌م خه‌یره نه‌م شه‌ره لانا‌بات.

دوازه‌یه‌م: هه‌ندی له کاربه‌ده‌ستان بۆ سه‌رووتری خۆیان کار ده‌که‌ن، بۆیه که فه‌رمانی ستم پێکردنی پێ ده‌دات، ستم ده‌کات و، ئیبلیس‌یش سه‌ریان لێده‌شیوینیت وایان به خه‌یالدا دینیت که تاوانه‌که له سه‌ر نه‌میری سه‌ره‌وه‌ی خۆیه‌تی و ناکه‌وێته نه‌ستۆی نه‌م. به‌لّام نه‌مه پووچه، چونکه یارمه‌تیده‌ره بۆ جێبه‌جێکردنی ستم و، هه‌ر که‌سیک یارمه‌تیده‌ره بێت بۆ جێبه‌جێکردنی سه‌رپێچه‌کانی که‌سانی تر نه‌وا خۆشی به سه‌رپێچه‌کارو یاخی ده‌ژمێردریت، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له مه‌ی خواردنه‌وه‌دا

۲۰۲ _ نه‌مه: نه‌وپه‌ری دادپه‌روه‌ریه، هه‌ره‌ها لوتکه‌ی له خواترسان و خواپه‌رستی و دوورکه‌وته‌وه‌یه له تاوان.

نه‌فرینی له ده‌کەس کردووه (٢٠٣)، هه‌روه‌ها ((لَعَنَ أَكْلَ الرِّبَا، وَمَوَكَّلَهُ، وَكَاتِبَهُ، وَ شَاهِدِيهِ)) (٢٠٤) واته: ((نه‌فرینی له سوو‌خۆزو، که‌سی سووده‌رو، نووسه‌رو، هه‌ردوو شایه‌ته‌که‌ی کردووه)).

هه‌روه‌ها له‌م‌بواره‌دا کاربه‌ده‌ست هه‌ژده‌ستیت به‌وه‌رگرتنی باجی سه‌روه‌ت و سامان بۆ که‌سی سه‌رووتری خۆی، نه‌گه‌رچی ده‌زانیت فه‌رمانپه‌واکه‌ی نه‌و مال و سامانه به‌فیه‌ر ده‌دات و، خیانه‌ت و ناپاکی ده‌کات، بۆیه‌ نه‌مه‌ش دیسان یارمه‌تیده‌ری سه‌رسته‌مکرنه.

(مالك)ی کورپی (دینار) ده‌یفه‌رموو: به‌سه‌ بۆ که‌سێک به‌خیانه‌تکارو ناپاک له‌قه‌لم بدیت که‌ ده‌بیت به‌سه‌رپاستی ناپاکان.

خوای ته‌عالی رێنمویکاره‌ بۆ رێگه‌ی راست.

٢٠٣ _ أخرجه أبوداود (٣٦٧٤)، وأحمد (٧١ / ٢)، والطيالسي (١٩٥٧)، والطحاوي في ((مشكل

الآثار)) (٣٠٦ / ٤)، والبيهقي (٢٨٧ / ٨) "من طرق عن ابن عمر. وهو صحيح.

٢٠٤ _ رواه مسلم (٩٥٥) _ مختصره عن جابر.

بهشی ههشتهم

باسی سه‌لێشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به خواپه‌رستان له‌ په‌رسته‌نه‌کاندا

نوسهر ده‌فه‌رمیته‌:

بزانه‌ شه‌ ده‌روازه‌ گه‌وره‌یه‌ی که ئیبلیس پیایدا ده‌چیته‌ ژووره‌وه‌ بۆ سه‌رلێشیواندنی خه‌لک نه‌فامیه‌، ئیبلیس زۆر به‌ نارامی پیایدا ده‌چیته‌ ژووره‌وه‌ بۆ سه‌رلێشیواندنی نه‌فامان، به‌لام زانا، ئیبلیس توانای چوونه‌ ژووره‌وه‌ی نییه‌ بۆ سه‌رلێشیواندنی، مه‌گه‌ر به‌دزیه‌وه‌، ئیبلیس که‌می زانستی زۆریک له‌ نه‌فامانی به‌کارهێناوه‌ بۆ سه‌رلێشیواندنیان، چونکه‌ تێکرایان کار به‌ جوهره‌کانی په‌رسته‌نه‌ ده‌که‌ن و، به‌ته‌واوه‌تی خۆیان له‌ فیژیوونی زانستدا چاک و تۆکه‌مه‌ نه‌کردوه‌.

سه‌ره‌تای سه‌رلێشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌م کۆمه‌له‌ نه‌وه‌یه‌ که‌وا په‌رسته‌نه‌کان له‌ فیژیوونی زانست په‌سه‌ندتر ده‌که‌ن و به‌چاکتری داده‌نێن، به‌لام گومانی تێدا نییه‌ که‌ فیژیوونی زانست له‌ نه‌ه‌جامدانی (النافلة) کان _ هه‌ر په‌رسته‌نی که‌ نه‌ه‌جام بدریته‌ زیاده‌ (واجبی) به‌هه‌رته‌ _ چاکتره‌، وای به‌ خه‌یاڵدا هه‌توان که‌ مه‌به‌ست به‌ زانست کارو کرده‌وه‌ نه‌ه‌جامدانه‌، له‌ کرده‌وه‌کانیش ته‌نها شه‌و کرده‌وانه‌ تێگه‌شتوون که‌ به‌ نه‌ندامه‌کانی له‌ش نه‌ه‌جام ده‌دریته‌، نه‌یانزانیه‌ که‌ کرده‌وه‌ کرده‌وه‌ی دله‌و، کرده‌وه‌ی دلیش له‌و کرده‌وانه‌ چاکتره‌ که‌ به‌ نه‌ندامه‌کانی له‌ش نه‌ه‌جام ده‌دریته‌.

(مُطَرَّف)ی کورپی (عبداللہ) فرموویہ تی: فہزلی فیژیوونی زانست له فہزلی عیبادهت و پهرستن خہیرترہ (۲۰۵).

(یوسف)ی کورپی (أسباط) فرموویہ تی: دہوازہیہ کی زانست کہ فیزی دہبی له حہفتا غہزا چاکترہ.

(المُعافى)ی کورپی (عمران) فرموویہ تی: نووسینی یہک فرموودہ له شہو نویتیک بہ لامہوہ خو شہویستہ.

نوسەر دہ فرمیت:

کاتی نیبلیس توانی بہم سہرلیشتیواندنہوہ بہ سہردایاندا تیپہری و، ئەوانیش ہہستان بہ پەسندترکردنی ئەو پەرستنانہی کہ بہ ئەندامەکانی لەش ئەنجام دەدریت بە سەر فیزیوونی زانستدا، ئەوجا نیبلیس بہ توانابوو زۆر بە سانایی لە ھەموو جۆرەکانی پەرستندا سەریان لیبشیوتینیت.

۲۰۵ _ رواہ عنہ أبوخیثمۃ فی ((العلم)) (رقم ۱۳).

وقد صحح مرفوعاً: أخرجه البزار (رقم ۱۳۹)، والحاكم (۱ / ۹۲ _ ۹۳)، والطبرانی فی ((الأوسط)) (ق ۲۰ _ مجمع البحرين)، وأبونعیم فی ((حلیۃ الأولیاء)) (۲ / ۲۱۱ _ ۲۱۲)، والبیہقی فی ((المدخل)) (رقم ۴۵۵) " من طریق عبداللہ بن عبدالقدوس عن الأعمش عن مُطَرَّف عن حذیفۃ. وسندہ محتمل التحسین.

ولہ طریق آخری:

أخرجها الحاكم (۱ / ۹۲)، والبیہقی فی ((المدخل)) (رقم ۴۵۴)، وفي ((الزهد)) (رقم ۲۰۳) " من طریق حمزۃ الزیات عن الأعمش عن الحكم بن عتبۃ عن مصعب بن سعد عن أبيہ.

وسندہ حسن.

*** باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به‌م کۆمه‌له‌ له
خۆپاک‌کردنه‌وه‌داو ئه‌و شتانه‌ی که له پیش و پاشی مرۆقه‌وه
ده‌رده‌چیت (الاستطابة والحداث)؛**

له‌م باره‌وه: فه‌رمانیان پێده‌دا زۆر له‌ ئاوده‌ستخانه‌دا بێننه‌وه ، ئه‌وه‌ش زیان به‌ جگه‌ر ده‌گه‌یه‌نیت، له‌ راستیدا پتویسته‌ مانه‌وه تا ئه‌ندازه‌یه‌ك بیت.

پاشان که‌سانیک هه‌لده‌ستن و، پێده‌که‌ن و، ده‌کوکن و، پێیه‌کی به‌رز ده‌کاته‌وه‌و ئه‌م‌وێر داده‌نیتته‌وه، به‌ لایه‌وه به‌م شتیه‌ خۆی پاک ده‌کاته‌وه له‌ پاشاوه‌ی ئه‌و میزه‌ی له‌ ئه‌ندامی نێرینه‌یدا ماوه‌ته‌وه ، به‌لام چه‌ند ئه‌م کرداره زیاتر نه‌ه‌جام بدات، میزه‌که به‌رده‌وام داده‌به‌زیت!! بۆ پروونکردنه‌وه‌ی ئه‌م شته ده‌لێن: ئاو ده‌پالتیوریتته‌ نێو میزله‌دان و، تیایدا کۆ ده‌بیتته‌وه، نه‌گه‌ر مرۆف بۆ میزکردن ئاماده‌بوو، ئه‌وه‌ی کۆبۆته‌وه ده‌رده‌چیت، بۆیه نه‌گه‌ر رێبکات و بکۆکیت و بوه‌ستیت، به‌رده‌وام هێندی تری میز ده‌پالتیوریتته‌ نێو میزله‌دان، چونکه پالتاوتنه‌که ناوه‌ستیت، له‌ راستیدا به‌سه بۆ مرۆف له‌ نێوان دوو په‌نجه‌یدا ئه‌ندامی نێرینه‌ی خۆی بدۆشیت، دوا‌ی ئه‌وه‌ش به‌ ئاو بیشوات.

ئیبلیس بۆ که‌سانیکێ تر به‌کارهێنانی ئاوێکی زۆریان بۆ ده‌پازیتیتته‌وه، که‌چی له‌ راستیدا پاش نه‌مانی سه‌رچاوه‌ی پێسیه‌که‌ جه‌وت جار ئاو به‌ سه‌راکردنی به‌سه به‌ پێی توندترین رێباوه‌ره‌کان! نه‌گه‌ر به‌ردیشی به‌کارهێنا بۆ جێگه‌یه‌ك له‌ ده‌ره‌چه‌ی مرۆف تیپه‌ر نه‌بیت، سێ به‌ردی به‌سه نه‌گه‌ر خۆی پێ پاک کرده‌وه، هه‌رکه‌سیش پازی نه‌بیت به‌وه‌ی شه‌رع پێی پازی بووه، له‌ پرووی شه‌رعه‌وه بیدعه‌چی‌وه شوێنکه‌وته‌کاری خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نییه‌.

والله‌ الموفق.

✱ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ر به مرقف له

بوارى دهستنوێژ شتندا :

ئیبلیس له بواری نیت هیناندا سەر له کهسانیک دهشیوینیت، بۆیه تهماشا دهکەیت ئەو
کەسه دهئیت: (أرفعُ الحدث) واته: تارات دهشۆم، پاشان دهئیت: (أستبیح الصلاة) واته: نوێژ
ههئال دهکەم، پاشان دوباره ی دهکاتهوه دهئیت: (أرفعُ الحدث)!

هۆکاری ئەم سەرلیشیواندنهش نهفامبوونه به شەرح، چونکه نیهت به دله نهک به گوتن،
بۆیه جیبهجیکردنی به گوتن شتیکی پتویست نییه، پاشان دوباره کردنهوهی دهستهواژهکه
هیچ مانایهکی نییه.

سەر له کهسانیکیش دهشیوینیت به تیروانینی ئاوی دهستنوێژهکهو، دهئیت: چۆن دهزانیت
ئەم ئاوه پاکهو؟ بهو جۆره ههموو ئیحتمالیکی دووری به خهیاڵدا دینیت، کهچی بهسیهتی
تەماشای فهتوای شەری بکات که وای داناوه بنهڕهت له ئاودا پاکیتیهو، به ئیحتمال واز له
بنهڕهت ناهینریت.

سەر له کهسانیکیش دهشیوینیت به بهکارهینانی ئاوی زۆر، ئەم شته چوار شتی (مکروه)
کۆدهکاتهوه:

بهفیرۆدانی ئاو.

به سه‌ربردنی ته‌مه‌نی به‌نرخ له شتی‌کدا که نه (واجب) و نه سوننه‌ته.

چوونه دهره‌وه له سنووری شەریعت، چونکه پازی نه‌بوو به‌وهی شەریعت پتی پازی به‌وه
سه‌باره‌ت به به‌کارهینانی ئاوی که‌م.

ده‌چیتته نێو شتانی‌که‌وه که شەریعت قه‌ده‌غه‌ی کردووه وه‌کو زیاد له سی جار ئاو
به‌کارهینان.

پێده‌چی ده‌ستنوێژه که درێژ بکاته‌وه‌و، کاتی نوێژه‌که‌ش تێپه‌ریت، یا سه‌ره‌تای نوێژه‌که‌ی
له ده‌ست بجیت، که چاکه‌ی زیاتری تیدا‌یه، یا نوێژه به‌کۆمه‌له‌که‌ی له ده‌ست بجیت.

ئیبلیس به وه سه‌ری لی ده‌شیوئینت که پیی ده‌لئت تۆ به وه ده‌ستنویژ شتنه له په‌رستنی‌کدای نه‌که‌ر دروست نه‌بیّت نوێه‌که‌ت دروست نابیت.

به‌لام نه‌گه‌ر به وردی سه‌ره‌نجی کاروباری خۆی بدایه، ده‌یزانی له سه‌ره‌یچی و که‌مه‌تره‌مه‌یدایه، که‌سانیکیشمان بینی به وردی دیقه‌تی شه‌م دوودلی و نه‌ندیشه‌ خراپانه ده‌دات به‌لام به‌ ته‌نگی خواردن و خواردنه‌وه‌که‌یه‌وه‌ نایه‌ت و، زمانیشی له غه‌یبه‌تکردن ناپارێژیت، به‌لام خۆزگه‌ کاره‌که‌ی پیچه‌وانه‌ به‌کردایه‌ته‌وه، له فه‌رموده‌دا هاتوه:

عن عبدالله بن عمرو بن العاص أن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ مرَّ بسعدٍ وهو يتوضأ، فقال:

((ما هذا السرفُ يا سعدُ؟)).

قال: أفي الوضوء سرفٌ؟

قال: ((نعم، وإن كُنْتَ على نهرٍ جارٍ)) (٢٠٦). واته: (عبدالله‌ی کورپی (عمرو‌ی کورپی (العاص) فه‌رمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ به‌لای (سعد) دا تیپه‌ر بوو که ده‌ستنویژی ده‌شت و، فه‌رمووی:

((شه‌م به‌ فی‌رۆدانه‌ چیه‌ نه‌ی (سعد)؟)).

ئه‌ویش فه‌رمووی: ده‌ستنویژ شتنیش به‌فی‌رودانی تێدایه‌ ؟

فه‌رمووی: ((به‌لێ، نه‌گه‌ر به‌ سه‌ر ده‌ریایه‌کی له‌ به‌ر رۆشتوشه‌وه‌ بیت)).

٢٠٦ _ رواه ابن ماجه (٤٢٥)، وأحمد (٧٠٦٥) “ من طريق قتيبة بن سعيد عن ابن لهيعة عن حبيّ المعافري عن عبدالرحمن الحبلي عن ابن عمرو به.

وسنده حسن “ لما قيل في حبيّ.

وقد ذكرتُ في غير هذا الموضع أن رواية قتيبة عن ابن لهيعة منتقاة، فهو صحيحة إن شاء الله. وبهذا أخذ شيخنا أخيراً _ والله الحمد.

وعن أبي نعامَةَ أَنَّ عبدَ اللَّهِ بنَ مُغْفَلٍ سمع ابنه يقول: اللهمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْفِرْدَوْسَ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْرَ الْأَبْيَضَ عَنْ يَمِينِ الْجَنَّةِ إِذَا دَخَلْتُهَا ! فَقَالَ عبدُ اللَّهِ: سَلِ اللَّهَ الْجَنَّةَ، وَتَعَوَّذْ بِهِ مِنَ النَّارِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ:

((سَيَكُونُ فِي هَذِهِ الْأَمَةِ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ فِي الدُّعَاءِ وَالطَّهْوَرِ)) (٢٠٧). واته: (أبي نعامَة) ده فهرمیت: (عبدالله)ی کوری (مُغْفَل) گوییستی کوره کهی خوی بوو دهی فهرموو: پهروه ردگارا داوای فیره دوست لی ده کهم، داوای ته لاریکی سپیت لی ده کهم به لای راستی به هه شتهو بیت نه گهر چوومه به هه شتهو! (عبدالله)ش فهرمووی: له خوا داوای به هه شت بکوه، په ناشی پی بگره له ناگر، چونکه گوییستی پیغه مبهری خوا بووم _ صلی الله علیه وسلم _ دهی فهرموو:

((كُؤْمَلَيْتِكَ لَهُ ثَوْمُهُ تَهْ كَهْمْ پَهیدا ده بن له نزاكردن و خوپا كرده دا سنوور ده به زیتن)). له (ابن شَوَّذِب) هوه ده لیت: (الحسن) تانهی له که سانیك ده داو دهی گوت: که سانیك به مهشکه یه ك ناو ده ستونیژ ده شون، به شه لته یه كیش خویان ده شون، ناو به خویاندا ده کهن و ناو به خویاندا ده کهن و، ده ست به خویاندا ده هیتن و ده ست به خویاندا ده هیتن، نهشکه نهی خویان ده ده ن و پیچه وانهی سوننه تی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ کارده کهن. (أبو الوفاء)ی کوری (عقیل) ده لیت: چاکترین ده ستکهوت به لای ژیرانه وه کاته (٢٠٨) که مترین شتیکیش په رستنی پیوه بکریت ناوه.

له خوو ره فتاری پیغه مبهری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ نه زانراوه په رستنی به زوری به کارهیتانی ناوه وه کردییت.

٢٠٧ _ رواه أبو داود (رقم ٩٦)، وابن ماجه (٣٨٦٤)، وأحمد (٤ / ٨٦).

وسنده صحیح.

وفي الباب عن سعد بن أبي وقاص:

رواه الطيالسي (ص ٢٨)، وأحمد (١٤٨٣)، وأبو داود (١٤٨٠)، والدورقي في ((مسند سعد)) (٩١)، وفيه جهالة.

٢٠٨ _ ولي رسالة لطيفة فيها جلاء هذه المسألة المهمة، وبيان مدى قيمتها في حياة المسلم، اسمها: ((المؤتمن في بيان قيمة الزمن))، يسر الله إتمامها ونشرها.

★ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئییلِسْ له بواری بانگداندا:

لهو سەرلیشیواندنه له رانهوهی دهنگه له بانگداندا.

نهمهش (مکروه) بووه به لای پێشهوا (مالک)ی کورپی (أنس) و زانیانی دیکهوه به
کمرههتیکێ توند، چونکه بانگه که له جێگهێ قه درو پێزهوه دهردهچیتێ بۆ چواندنی به
گۆزانی.

لهم باره شهوه بانگی بهیان تیکهڵ به زیکرو (سبحان الله) و وه عز ده کهن (۲۰۹)، به
جۆرتیک بانگه که ده خه نه ناوه راستهوهو، تیکهڵ ده بیت، به لای زانیانهوه (مکروه) بووه ههر
شتیکێ زیاد بخریته سهر بانگ (۲۱۰).

کهسانیکیشمان بینیه شهوان به زۆری له سهر منارهی مزگهوته کان ده وه ستیت و،
وه عزوو نامۆژگاری پێشکهش ده کات و، خواپهرستی بیرێ خه لک ده خاتهوه، کهسانیکیش
لهوانه سوره تیکێ قورئان به دهنگیکێ بهرز ده خوینیتتهوهو، نووستن له خه لک قه دهغه
ده کات و، خویندنهوه له کهسانی شهو نوێژیش تیک ده دات، هه موو نه مانه ناپه سندهو خوای
تعالی نایه ویت.

۲۰۹ _ وه کو بارو حالێ وه لاتی خۆمان، بۆیه سکا لای خۆمان بۆ لای خوای تعالی بهرز ده کهینهوه
سه بارهت به خراپبوونی بارو حال.

۲۱۰ _ له نامیلکهیه کدا به ناوی ((الایذان بهمات مسائل الاذان)) وردکاری و درێژه پێدانیکێ زۆرم داوه
بهو شتانهی که نووسهر لیڤه دا به پوختی و به کورتی لیتی داوه.

✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌مرؤف له

پاکی و خاوینیدا:

لهم باره‌وه ئیبلیس سه‌ریان لیده‌شیوینت سەبارەت به‌و پۆشاکه‌ی که بۆ خۆداپۆشین به‌کارده‌هینرت، بۆیه که‌سانیکیان به‌دیده‌که‌یت جلی پاک چەند جارێک ده‌شواته‌وه‌و، په‌نگه‌ موسلمانێک ده‌ستی لیبات جله‌که‌ی بشواته‌وه‌.

هه‌شیانه جله‌کانی له‌ پروبیری دیجله‌دا ده‌شوات، چونکه به‌بۆچونی خۆی شتنی له‌ ماله‌وه جینگه‌ی نه‌وه ناگریتته‌وه‌.

هه‌شیانه جله‌کانی بۆ نیو بیره‌که شۆڕ ده‌کاته‌وه‌، به‌هاوشیوه‌ی په‌فتاری جوله‌که‌ !
هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه‌وسلم _ نه‌م په‌فتاریان نه‌نجام نه‌ده‌دا، به‌لکو کاتی وه‌لاتی فارسیان پزگارکرد به‌پۆشاکه‌ی نه‌وانه‌وه‌ نوێیان ده‌کرد، هه‌روه‌ها پاخه‌رو نوێن و جله‌کانی نه‌وانیان به‌کارده‌هینا.

که‌سانیکه‌ی دودل و به‌گومان که‌ دلژیکی ئاوی به‌ سه‌ردا ده‌کیت، هه‌موو پۆشاکه‌که‌ی ده‌شوات و، په‌نگه‌ به‌ هۆی نه‌وه‌وه‌ له‌ نوێژی به‌ کۆمه‌لێش دواکه‌ویت.

له‌وانه که‌سانیک واز له‌ نوێژی به‌ کۆمه‌ل ده‌هینن به‌هۆی بارانیکی که‌مه‌وه‌، له‌وه‌ ده‌ترسن ناوبرژنیان بکات.

با هیچ که‌سیک گومانی وانه‌بات من قه‌ده‌غه‌ی پاکیتی و خۆپاراستن ده‌که‌م ! به‌لام زیده‌پۆیی زیاد که‌ له‌ سنووری شەرع ده‌چیتته‌ ده‌ره‌وه‌و کات به‌فیڕۆ ده‌دات نه‌وه‌یه که‌ قه‌ده‌غه‌ی خه‌لکی لیده‌که‌ین.

هه‌روه‌ها له‌ نیتی نوێژدا ئیبلیس سه‌ریان لیده‌شیوینت، که‌سانیکیان ده‌لێت: فلان نوێژ ده‌که‌م، پاشان نه‌مه‌ دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌، چونکه به‌بۆچونی خۆی نیتته‌که‌ی به‌تال کردۆته‌وه‌، نیتیش به‌تال نابیتته‌وه‌، نه‌گه‌رچی هیچ قایلبنیتک له‌ نیوان زانایاندا به‌دیناکریت سەبارەت به‌ زمان گوتنی نیت.

هه‌شیانه (الله أكبر) ده‌کات، پاشان هه‌لیده‌وه‌شینیته‌وه، پاشان (الله أكبر) ده‌کات، پاشانیش هه‌لی ده‌وه‌شینیته‌وه، ئینجا که ئیمام چوو پکوع، که‌سی دودل و به‌گومان (الله أكبر) ده‌کات و، له‌گه‌لیدا ده‌چیته پکوع !

باشه خۆزگه‌ بزانیا نه‌و کاته‌ی له‌ گه‌ل پێشه‌وادا چوو پکوع چ شتیک نیته‌که‌ی بۆ هیناو چه‌سپاندی؟! به‌لام با بزانی نه‌وه هه‌یچ شتیک نییه‌ ته‌نها نه‌وه نه‌بی که ئیبلیس ویستویه‌تی چاکه‌و فزیله‌ته‌که‌ی له‌ کیس بات.

که‌سانیک له‌ دودل و به‌گومانه‌کان سویند ده‌خوات: که‌ جگه‌ لهم جاره (الله أكبر) ناکه‌م، تا نه‌و ناسته‌ی که‌سانیکیان سویند به‌خوا ده‌خوات که‌ نه‌گه‌ر (الله أكبر)ی دووباره‌ کرده‌وه واز له‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌ی ده‌هینی، یا خێزانه‌که‌ی ته‌لاق ده‌دات ! هه‌موو نه‌مانه‌ له‌ سه‌رلێشیواندنه‌کانی ئیبلیس هه‌یه‌.

شه‌ریعه‌تیش نه‌رمونیان و ئاسان و سانیه‌و، لهم به‌لایانه‌وه‌ به‌دوو‌ره‌، پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و هاوه‌لانی شتیک له‌مانه‌یان تووش نه‌بووه‌.

له‌ (أبي حازم) هه‌و بۆمان ده‌گیرنه‌وه‌ که‌ جارێکیان چوو مزگه‌وته‌وه‌، ئیبلیس دودلی و گومانی بۆ دروست کرد، که‌وا به‌بی ده‌ستنوێژ نوێژ ده‌که‌یت، نه‌ویش گوتی: نامۆزگاریت به‌م ناسته‌ نه‌گه‌شتوه‌ !

بۆ به‌ده‌رخستنی ئه‌م جۆره‌ سه‌رلێشیواندنه‌ به‌ که‌سی دودل و به‌گومان ده‌گوتریت: نه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت نیت بی‌نی، نیت هیناوه‌، چونکه‌ هه‌ستای نوێژه‌ فه‌رزه‌که‌ بکه‌یت، نه‌مه‌ خۆی نیته‌و، جیگه‌که‌شی دلّه (٢١١) نه‌ک به‌ گوتن، وه‌ نه‌گه‌ر ده‌ته‌وێت گوتنه‌که‌ت راست بکه‌یته‌وه‌، گوتنی پێویست نییه‌، پاشانیش به‌ دروستی گوتوته‌، ئیت بۆ دووباره‌ی ده‌که‌یته‌وه‌ ؟

٢١١ _ زۆرێک له‌ که‌سانی ئاسایی و، که‌سانی ((هه‌لگری بڕوانامه‌ش)) ده‌بینن پێش (تکبیره‌ الاحرام) ده‌هسته‌یت کۆشی نیت هینان ده‌کات و، به‌ په‌له‌ په‌ل و منگه‌ منگ قسه‌ به‌ هه‌ندێ وشه‌ی نادیار ده‌کات، و.... و....، هه‌موو نه‌مانه‌ له‌ ئایندا هه‌یج به‌نه‌ره‌تیکیان نی‌یه‌، وه‌کو نه‌وه‌ی نووسه‌ر ناماژه‌ی پێداوه‌.

نووسەر ده‌فهرمیت:

هەندێ له شێخه‌كان باسیکی سەر سۆرمینیان له (ابن عقیل) هه‌و بۆ گێڕامه‌وه که‌وا پیاوێک چاوی پێ که‌وت و، گوتی: من ئەندامی‌کم ده‌شۆم و ده‌لێم: نه‌مشتووه، (الله اکبر) ده‌که‌م و، ده‌لێم: (الله اکبر) م نه‌کردووه. (ابن عقیل) یش پیتی فهرموو: که‌وابوو واز له‌ نوێژ بێنه، له‌ سەر تو (واجب) نیه!

کۆمه‌لێکی‌ش به (ابن عقیل) یان گوت: چۆن نه‌وه ده‌لێی؟ نه‌ویش پیتی فهرموون: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم ده‌فهرمیت:

((رُفِعَ الْقَلَمُ عَنِ الْمُنُونِ حَتَّى يَفِيقَ)) (٢١٢) واته: ((پێنووسی سه‌پاندن (التکلیف) و سه‌رز نه‌شتکردن له‌ سەر شیت هه‌لگیراوه تا به‌ هۆش خۆی دێته‌وه)).
بۆیه هه‌ر که‌س (الله اکبر) بکات و، بلیت: (الله اکبر) م نه‌کردووه، ئاقل و ژیر نییه، شیتیش نوێژی له‌ سەر (واجب) نییه.

نووسەر ده‌فهرمیت:

بزانه که‌ هۆکاری دودلیی و به‌ گومانی له‌ نیتدا ته‌نها خه‌م و خه‌فه‌تیکه (حَبَلٌ) له‌ بیروه‌وشی مرۆفدا ده‌خولیته‌وه، نه‌فامیه‌کیشه به‌ شەرع، به‌لای هه‌مووانه‌وه زانراوه نه‌گەر زانایه‌ک هاته‌ دیدنه‌ی که‌سیک و، نه‌ویش له‌ پێشیدا هه‌ستاو (٢١٣)، گوتی: نیتمه هه‌لده‌ستم وه‌کو رێزگرتنیک بۆ هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی ئەم زانایه‌و له‌ به‌ر ئەو زانسته‌ی پێیه‌تی و به‌ده‌م و چاوم

٢١٢ _ رواه أبوداود (٤٣٩٨)، والنسائي (٣ / ١٠٠)، والدارمي (٢ / ١٧١)، وابن ماجه (٢٠٤١)، وأحمد (٦ / ١٠٠ _ ١٠١ و ١٤٤) " من طريق الأسود عن عائشة، بالفاظ قريبة. وسنده صحيح. وفي الباب عن عدة من الصحابة، ينظر له ((نصب الراية)) (٤ / ١٦٢).

٢١٣ _ مه‌سه‌له‌ی هه‌ستان له‌ پێشی که‌سیکدا که‌ دێته‌ ژووره‌وه _ نووسەر غه‌وه‌یه‌کی بۆ هێناوه‌ته‌وه _ له‌ کۆنه‌وه زانایان جیاوازیان له‌ سەر ئەم مه‌سه‌له هه‌بووه. رای پاستیش به‌لای ئێمه‌وه (مکروه) ه، به‌ده‌ر له‌ پێشوازیکرنی رێبوارێک، یا چاوپێکه‌وتنی میوانێک بۆ نه‌وه‌ی له‌ شوێنی خۆیدا داینیشینیت و، هتد، که‌ هه‌ج په‌یونیه‌کی به‌و بوارانه‌وه نه‌بیت که‌ به‌ هۆیه‌وه خه‌لکی هه‌لده‌ستن به‌ شێوه‌یه‌کی ناسایی.

پرووی تیده کم، دلنیا بن نمو که سه به گیل و گه مژه له قه لَم ده دریت، چونکه نه مهی له بروهو شدا بۆ دروست بوو لهو کاته وهی زاناکهی به دیکرد.

بۆیه ههستانی مرۆف بۆ به جیهینانی فهرزیکێ نوێژ کاریکه له نهفسی مرۆفدا دروست دهییت، له یهك بارو حالداو، زه مه نه کهشی درێوه ناکیشیت، به لَام زه مه نی رێکخستنی دهسته واژهی گوftarه کانی نیت هینان درێوه ده کیشیت، به گوftar نیت هینانیش پێویست نیمو، دودلی و به گومانیش نه فامیه کی په تیه.

کهسی دودل و به گومان خۆی ماندوو ده کات بۆ نه وهی له دلیدا روپامایی و، به جیهینانو، فهرزیهتی نیتته که له یهك باری وردی درێژی فراوان له ناخاوتندا ناماده بکاتو، له دلی خۆشیوه ده یلێتته وهو، نه وهش مه حاله، نه گهر خۆی ماندوو بکردایه و نه وهی بۆ ههستان له پێشی زاناکه دا بگوتایه، به لایه وه قورس ده بوو!

بۆیه هه رکهس نه مه بزانییت، نیتیش ده زانییت.

پاشانیش شیاه نیت پێشی (الله اکبر) بخریت به زه مه نیکێ کهم، به مه رجیک هه لێ نه وه شینیتته وه.

نیت بۆچی مرۆف خۆی ماندوو بکات و نیتته که به (الله اکبر) هکه وه بلکینیت، چونکه نه گهر بێشتر نیتتی هیناو، هه لێ نه وه شانعه وه، با دلنیا بییت که به (الله اکبر) هکه وه لکاوه.

وعن مسعر قال: أخرج إليّ معن بن عبد الرحمن كتاباً، وحلف بالله إنه خط أبيه، وإذا فيه: قال عبّ الله: والذي لا إله غيره ما رأيت أحداً أشدَّ على المتنّطين من رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _، ولا رأيت بعده أشدَّ خوفاً عليهم من أبي بكر، وإني لأظنُّ عمرَ كان أشدَّ أهل الأرض خوفاً عليهم (٢١٤).

٢١٤ _ رواه الطبراني في ((الكبير)) (١٠٣٦٧)، والدارمي في ((سننه)) (١ / ٥٣).

وقال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (١٠ / ٢٥١):

((ورجاله ثقات)).

قلت: وسنده صحيح.

له (مِسْعَر) هوه ده لیت: (مَعْن) ی کورێ (عبدالرحمن) کتییکی بۆ ده رهینام و، سوتندی
 خوارد که به ده ست و خه تی بابی نووسراوه، تیایدا نووسرابوو: (عبداللّه) ده لیت: سوتند به و
 خوایهی که هیچ هاوه لێکی نییه هیچ که سیکم نه بینوووه نه و نه دهی پیغه مبه ری خوا _ صلی
 الله علیه وسلم _ توند بێ به رامبه ر به و که سانه ی زۆر له خۆیان ده که ن و له سنوور ده ر ده چن
 له قسه و په وان بیژی ده ر پریندا، پاش نه ویش هیچ که سیکم نه بینوووه نه و نه دهی ئیمامی (أبي
 بکر) بۆیان ترسابی، واش ده زانم ئیمامی (عمر) له هه موو خه لکی سه ر زه وی زیاتر بۆیان
 ده ترسا نه وه کا به هۆی نه وه وه تووشی شتیکی نه و یسترا و بن.

★ ئیبلیس له نوێژدا سه‌ریان لی ده‌شیوینیت:

کهسانیکى دوو دل و به‌گومان نه‌گهر نیته‌که‌شى دروست بیت و، (الله أكبر) بکات، بیروه‌وشى به‌لای نوێژه‌که‌یه‌وه نابێ، وه‌کو نه‌وه‌ی مه‌به‌ست به‌ نوێژکردن ته‌نها (الله أكبر) بیت. نه‌مه سه‌رلێشێواندنیکه به‌وه ناشکرا ده‌بیت که (الله أكبر) ده‌ویسترت بۆ چوونه نیو په‌رسته‌که‌وه، نیت چۆن په‌رسته‌که‌ پشت گوی بخریت که وه‌کو مالیکه‌و، مرۆف ته‌نها خوی به‌ پاراستنی ده‌رگا که‌وه خه‌ریک بکات !؟

کهسانیک له دودل و به‌گومانه‌کان (الله أكبر) بۆ دروست ده‌بیت له پشتی پێشه‌واى نوێژه‌وه، به‌لام پکاتی یه‌که‌م که‌مى ماوه‌و نه‌ویش هه‌تا وه‌کو (دعاء الاستفتاح) و، (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) ده‌خوینیت، پێشه‌وا ده‌چیته پکوع.

نه‌مه‌ش دیسان سه‌رلێشێواندنه، چونکه که ده‌ستیکرد به‌ خویندنی (دعاء الاستفتاح) و (أعوذ بالله من الشيطان الرجيم) ده‌ستیکرد به‌ به‌جیهێنانی دوو سوننه‌ت، به‌لام وازی له یه‌که‌سه‌ر خویندنی سوره‌تى (الفاتحة) ی هینا که کارێکی پێسته بۆ نوێژخوین به‌لای زۆربه‌ی زانایانه‌وه، بۆیه ده‌بێ سوننه‌تى پێش نه‌خریت نه‌گهر ماوه‌ی پکاتی یه‌که‌م که‌مى ماوو.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

له زه‌مه‌نى منداڵیدا له پشتی شێخمانه‌وه (أبو بكر الدینوری) فیه‌ه‌زانه‌وه نوێژم ده‌کرد، جارێکیان به‌دیكردم نه‌وه‌م ده‌کرد، نه‌وه‌بوو پێی فه‌رمووم: کوڤم ! زانایان رایان جیاوازبوو سه‌باره‌ت به‌ (واجب) یتى خویندنی سوره‌تى (الفاتحة) له پشتی پێشه‌واوه، به‌لام جیاوازیان له نیتواندا نه‌بووه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که (دعاء الاستفتاح) سوننه‌ته، بۆیه کار به‌ (واجب) کان بکه‌و، واز له سوننه‌ته‌کان بینه (۲۱۰).

★ وازهینان له سوننه ته کان:

تیبلیس سهری له کۆمه‌لانیك شیواندوهو، وای لیکردوون واز له زۆریك له سوننه‌ته‌کان بێنن له بهر چهند هۆکاریك له بیروهۆشیاندا دروست بووه:

بۆیه کهسانیك له ریزی یه‌که‌می نوێی به کۆمه‌ل دوا‌ده‌که‌وێت و، ده‌لێت: له راستیدا مه‌به‌ست ته‌نها نزیکه‌بوونه‌وه‌ی دڵانه.

که‌سانی‌یک‌ش له نوێژدا ده‌ست له سهر ده‌ست دانانی‌ت و، ده‌لێت: حه‌زم به‌وه نییه د‌ل‌ک‌زیه‌کی (الخشوع) نه‌وتۆ ده‌رپریم له د‌ل‌مدا نه‌بی‌ت.

ئهم دوو په‌فتاره‌مان له هه‌ندی گه‌وره پیاو‌چا‌کانه‌وه بۆ باس‌کراوه !

ئهمه کاریکه که‌می زانستی شهرعی دروستی ده‌کات، ففی ((الصحيحين)) من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال: ((لو يعلمُ الناسُ ما لهم في النداءِ والصفِّ الأوَّلِ، ثم لم يجدوا إلا أن يستهموا عليه)) (لاستهموا)) (٢١٦) واته: له (أبي هريرة) هوه _ خواي لی پازی بی‌ت _ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرمووی: ((نه‌گه‌ر خه‌لکی بیان‌زانیا با‌نگ و ریزی یه‌که‌می نوێ چیان تی‌دایه، پاشان ئه‌وه‌یان ده‌ستیان نه‌که‌وتایه مه‌گه‌ر به‌تیر‌پشک، د‌ل‌نیا‌بن تیر‌پشکیان بۆ ده‌کرد)).

وفي أفرادٍ مسلم من حديثه عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال:

((خيرُ صفوفِ الرجالِ أوَّلُها، وشرُّها آخِرُها)) (٢١٧) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرمووی: ((چاک‌ترین ریزی پیاوان یه‌که‌م ریزه‌و، خراپ‌ترینیشیان دوا ریزه)).

٢١٦ _ رواه البخاري (٢ / ١١٦)، ومسلم (١٩١٤).

٢١٧ _ رواه مسلم (٤٤٠).

به‌لّام ده‌ست له سهر ده‌ست دانان له نوێژدا، سوننه‌ته، روی أبوداود في ((سننه)) أنَّ ابن الزبير قال: وضع اليد على اليد من السنّة (٢١٨) واته: نيمامی (أبوداود) له ((سنن)) ه‌که‌یدا له (ابن الزبير) ه‌وه ده‌گێڕێته‌وه فهرموویه‌تی: ده‌ست له سهر ده‌ست دانان له نوێژدا سوننه‌ته.

وإنَّ ابنَ مسعودٍ كانَ يُصَلِّي، فوضَعَ يدهُ اليُسرى على اليمنى، فرأه النبيُّ _ صلى الله عليه وسلم _، فوضَعَ يدهُ اليمنى على اليسرى (٢١٩) واته: (ابن مسعود) نوێژی ده‌کردو، ده‌ستی چه‌پی له سهر ده‌ستی راستی دانابوو، پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ کرده‌وه‌که‌ی (ابن مسعود) ی به‌دی‌کرد، بۆیه هه‌ستاو ده‌ستی راستی له سهر ده‌ستی چه‌پی دانا.

نووسهر ده‌فهرمیّت:

با به‌لاته‌وه گران نه‌بیّت کاتێ ن‌کۆڵی له‌و که‌سانه ده‌که‌ین که ده‌لێن: مده‌به‌ست ن‌زیکه‌بونه‌وه‌ی دلّانه، یا ده‌ست له سهر ده‌ست دانانێم له نوێژدا، با له که‌سه گه‌وره‌کانیش بیّت! چونکه شهرع ن‌کۆڵیکاره ن‌ک ئیمه.

به پیشه‌وا (أحمد) ی کورێ (حنبل) یان گوت _ به‌ره‌حه‌تی خوا بیّت _ (ابن المبارك) ناوه‌هاو ناوه‌ها ده‌فهرمیّت: نه‌ویش فهرمووی: (ابن المبارك) له ئاسمان نه‌هاتۆته خوارێ!

هه‌روه‌ها پییان گوت: (ابراهیم) ی کورێ (أدهم) ده‌لێت. نه‌ویش فهرمووی: باسی پیاره بجوکه‌کانم بۆ ده‌که‌ن؟ کار به‌ بنه‌ره‌ته‌که به‌که‌ن!

٢١٨ _ رواه أبوداود (٧٥٤)، والمِزِّي في ((تهذيب الكمال)) (٩ / ٣٥٠) " من طريق العلاء بن صالح عن زرعة عنه.

وسنده حسن في الشواهد.

٢١٩ _ رواه أبوداود (٧٥٥)، والنسائي (٢ / ١٢٦) بسند حسن.

بۆیه پێویسته واز له شرع نههێنریت له بهر گوشتاری کهسیکی بهرپرژ له دلتا، چونکه شرع بهرپرژو گهورهتره، ههلهکردنی مرۆفیش له لێکدانهوهدا (تاویل) ههر پرودهوات، چونکه لهوانهیه ئهو کهسه فرمودهکانی پێ نهگهشتییت^(۲۲۰).

یبلیس سهری له کهسانیکه نوێژخوێن شیواندوه سهبارهت به (مخارج الحروف) واته چۆنیهتی دهرهینانی پێتهکان له شوێن و دهرهچهی راستی خوێ له زارهوه، بۆیه ئهو کهسه بهدیدهکهیت دهلێت: الحمد... الحمد... به دووبارهکردنهوهی وشهکهش له یاسای ئهدهبی نوێژ دهچێته دهرهوه.

جار به جاریش سهریان لێدهشیۆنیّت کاتیّك جهپاندنی پێتهکان (التشديد) به جێدههێنن.

جار به جاریش له کاتی گۆکردنی پیتی (ضاد)ی وشهی (المَغْضُوب)دا.

دلتیابن کهسانیکم بینویه به جۆرێك وشهی ﴿ الْمَغْضُوب... ﴾ دهخوینێتهوه که تفسی نیو زاری له گهڵ گۆکردنی پیتی (الضاد)دا دهکاته دهرهوه به هۆی زیاد جهپاندنی پێتهکهوه، کهچی له راستیدا تهنها بهجێهێنانی خویندنهوهی پێتهکهیهو هیچی تر.

ئیبلیس ئهم کهسانه له سنوری شهرعی خویندنهوهی قورئان دهباته دهرهوه، بهزێدهپرۆیی کردن له گۆکردنی پێتهکاندا خهریکیان دهکات، بۆ ئهوهی له خویندنهوهکه به باشی تینهگن، ههموو ئهم دودلێ و به گومانیهش له ئیبلیسهویه.

۲۲۰ _ ئهمه داواي لیبوردنیکه له لایهن نووسهرهوه _ بهرچهتهی خوا بیّت _ بۆ ئهو کهسانهی که به ههلهیان داناوه. ناشکراشه که بهههلهدانانی کهسی بهرامبهر مانای ئهوه نی یه کهسی بهرامبهر ئیتر تووشی تاوان دهبیّت، وهکو ئهوهی که مهسهلهکه بهلای خهڵکهوه تیکهڵ و پیکهڵ بووه، سهریان لی شیواوه، بۆیه دهبی باش بیر بکهیتهوه.

پروانه پیشهکی کتێبهکه (توفیق الباری فی حکم الصلاة بین السواری) طبع دار ابن القیم _ الدمام.

وفي أفرادٍ مسلمٍ من حديثِ عثمانَ بن أبي العاصِ قال: قلتُ لرسولِ الله _ صلى الله عليه وسلم _ إِنَّ الشَّيْطَانَ قد حالَ بَيْنِي وبينَ صلاتي وقراءتي يلبسُها عليَّ، فقالَ رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _:

((ذاكَ شيطانٌ يُقالُ لَهُ: خِنْزَبٌ، فإذا أَحْسَسْتَهُ “فتعوذُ باللهِ مِنْهُ ثلاثاً، واثقلُ عن يساركِ”)) (۲۲۱) واته: (عثمان) ی کورێ (أبي العاص) فهرمووی: به پیغه مبهری خوام _ صلى الله عليه وسلم _ گوت: شهیتان قه دهغه ی نیوان من و نوێژه کهم و خویندنه وه که ی کردووم سهرم لیده شیوینیت و گومانم بو دروست دهکات، پیغه مبهری خواش _ صلى الله عليه وسلم _ فهرمووی:

((ئهوه شهیتانیکه به خینزب ناو دهبریت، بۆیه نه گهر ههستت پی کرد، سی جار _ أعوذ بالله من الشيطان الرجيم _ بلی و، به لا ته نیشتی چه پی خۆتا تف بکه)).

ئهو کرده و هم به جیهینا، خوی تعالی لئی دورخستمه وه.

ئیبلیس سه ری له خه لکیکی زۆری خواپهرسته نه فامه کان شیواندوه، بۆیه وایان به خه یالدا دیت که پهرستن ههستان و دانیه شتنه به ته نها و هیچی تر، بۆیه له و بواره دا بهرده وام خۆیان ماندوو ده کهن، که چی هه ندی له (واجب) هکانی سهر شانیان به جی ناهینن و، به خۆیان نازانن.

له کۆمه لیک وردبوومه ته وه ده بینم سلاوی نوێژ ده ده نه وه له گه ل سلاودانه وه ی پیشه وادا، نه گهر چی هیشتا (التحیات) ی نوێژه که یان وه کو پیویتی سهرشانیان نه خویندوه وه هه ندیکی ماوه ته وای بکهن، ئه وه ش کاریکه پیشه واه له جیاتی نه وان تاوانی هه لئیناگریت.

سه ری له که سانیکی تریش شیواندوه، نوێژ درێژ ده که نه وه، قورسانی زۆری تیدا ده خوینن، به لام واز له سونه ته کانی نوێژ ده هینن و، کارگه لکی (مکروه) و نه و یستراوی تیدا نه نجام ده ده ن.

دیده‌نی که سانیکی خواپهرستم کرد ته‌ماشا ده‌که‌م به‌پۆژ نوێژی سوننه‌ت ده‌کات، له
 خۆیندنه‌وه‌که‌یدا ده‌نگ به‌رز ده‌کاته‌وه، پێم گوت: به‌پۆژ به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ له خۆیندندا
 (مَکروه) و نه‌ویستراوه^(۲۲)، پێی گوتم: به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی ده‌نگ نووستن له خۆم
 دوورده‌خه‌مه‌وه. نه‌وه‌بوو پێم گوت: واز له سوننه‌ته‌کان ناهێنیت له به‌ر نه‌نووستنی تۆ، بۆیه
 هه‌رکات نووستنت به‌سه‌ردا زāl بوو، بنوو، چونکه نه‌فسی خۆت هه‌قی به‌ سه‌رتنه‌وه‌یه.

۲۲۲ _ هه‌روه‌ها له شه‌ویشدا، چونکه بنه‌رته‌ له زیکرو نزاو خۆیندندا خۆیندنیته‌ به‌ نه‌ینسی نه‌ک به
 ناشکرا. له کۆنیشه‌وه نامیلکه‌یه‌که‌یم له‌و باره‌وه نووسیه‌وه، به‌لکو خۆی ته‌الی کاتی چاو پیاخشانده‌وه‌یه‌م
 بۆ به‌خسینیت بۆ نه‌وه‌ی بتوانام ب‌لاوی بکه‌مه‌وه.

★ زۆر شهو نوێژ کردن:

ئیبلیس سەر له کۆمه‌لانیکی خواپه‌رست ده‌شیوێت و، شهو نوێژیکی زۆر ده‌که‌ن، که‌سی وایان تێدایه هه‌موو شه‌وه‌که‌ ناوێ، به شه‌و نوێژو نوێژی چێشته‌نگاو زۆر شادومانه زیاتر له شادومانه‌که‌ی بۆ به جیهانی فەرزه‌کان، دواتر پێش سه‌رله‌به‌یان ڤاده‌کشیت و، نوێژه فەرزه‌که‌ی به‌یانی له ده‌ست ده‌چیت، یا هه‌لده‌ستیت و، تاوه‌کو خۆی بۆ ناماده ده‌کات، نوێژی به کۆمه‌لێ له ده‌ست ده‌چیت، یا له به‌ر زۆر نه‌نووستنی ته‌مه‌بل ده‌بیت و، توانای په‌یدا کردنی بۆیوی بۆ خێزانه‌که‌ی نابیت.

شیخیکی خواپه‌رستم بینی، به (حسین القزوينی) ناوده‌برا، به ڤۆژ له مزگه‌وتی مه‌نصوردا زۆر ڤێی ده‌کرد، سه‌باره‌ت به هۆکاری ڤێکردنی نه‌و شیخه له خه‌لکم پرسی، پێیان گوتم: بۆ نه‌وه‌ی نه‌نویت! نه‌وه‌بوو گوتم: نه‌مه نه‌فامیه به‌وه‌ی شەرع و نه‌قل پێوستی ده‌کات:

له ڤرووی شه‌رعه‌وه، فَإِنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

((إِنَّ لِنَفْسِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، فَقُمْ وَتَمَّ)) (٢٢٣) واته: پێغه‌مبه‌ری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _

فه‌رموویه‌تی: ((نه‌فسی خۆت هه‌قی به سه‌رته‌وه‌یه، که‌وا بوو شه‌و نوێژ بکه‌و بشخه‌وه)).

وكان يقول:

((عَلَيْكُمْ هَدْيًا قَاصِدًا " فَإِنَّهُ مَنْ يَشَادَّ هَذَا الدِّينَ يَغْلِبُهُ)) (٢٢٤) واته: پێغه‌مبه‌ری خوا _

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ ده‌یفه‌رموو: ((له سه‌ر ڤێگه‌یه‌کی میان‌ڤه‌هه‌ین که سه‌ختی و نا‌رحه‌تی تێدا نه‌بیت، چونکه هه‌ر که‌س په‌رستنیکی زیاد به‌جیهانی که له سه‌رووی توانای خۆیه‌وه

٢٢٣ _ رواه أبوداود (١٣٦٩) عن عائشة " بسند فيه ضعف.

لكن له شاهدًا في ((الصحيحين)) عن ابن عمرو، فيصح به، وسيأتي بعد صفحات عند المصنف.

٢٢٤ _ رواه أحمد (٥ / ٣٥٠)، والحاكم (١ / ٣١٢)، والبيهقي (٣ / ١٨)، وابن أبي عاصم (رقم ٩٥) " عن بُريدة.

بیت دهره نجام ده بیته هوی که مته رخه می له به جیهینانی کرده وه کانداه واز له پیویستییه کانی
سهر شانی دینیت)).

وعن أنس بن مالك قال: دَخَلَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - المسجدَ، وحبلٌ ممدودٌ
بينَ ساريتينِ، فقال: ((وما هذا؟)) قالوا: لزينبَ "تُصَلِّي، فإذا كسلتُ أو فترتُ" أمسكتُ
به. فقال: ((حُلُوهُ)). ثم قال:

((لِيُصَلَّ أَحَدُكُمْ نشاطه، فإذا كسلَ أو فترَ "فَلْيَقْعُدْ)) (۲۲۵) واته: له (أنس)ی کوری
(مالك) هوه ده فهرمیت: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ چوووه مزگه وته وه،
حبلیکی به دیکرد له نیوان دوو کۆله کهدا درێژ کرابوو، فهرمووی: ((نه مه چی یه ؟)) گوتیان:
هی زهینه به، نوێژ ده کات، ههرکات ههستی به سستی یا به لهش قورسی کرد، دهستی پیوه
ده گرت. فهرمووی: ((بیکه نه وه)). پاشان فهرمووی:

((با که سیکتان له کاتی چالاکیدا نوێژ بکات، نه گهر ههستی به سستی یا لهش قورسی
کرد، با دانیشیت))

وعن عائشة قالت: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - :
((إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ "فَلْيَرْقُدْ حَتَّى يَذْهَبَ عَنْهُ النَّوْمُ، فَإِنَّهُ إِذَا صَلَّى وَهُوَ يَنْعَسُ" لَعَلَّهُ
يَذْهَبُ لِيَسْتَغْفِرَ، فَيَذْهَبُ فَيَسْبَغُ نَفْسَهُ)) (۲۲۶) واته: له خاتوو (عائشة) هوه ده فهرمیت:
پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم فهرمووی: ((نه گهر که سیکتان خهوی هات، با
پاکشیت تا خهوه کهی ده چیت، چونکه نه گهر به خوالویی نوێژ بکات پهنگه لسه جیاتی
نه وهی داوای لیخۆشبوون بکات جوین به خۆی بدات)).

له پرووی نهقلیشه وه: نووستن نهو هیژانهی که به شهوینداری (سَهَر) شه کهت بووه، نوی
ده کاته وه، بۆیه نه گهر مرۆف نووستن له خۆی دوور خاته وه، لهو کاته دا که پیویستی پییه تی،
کاریگه ریه کی خراپ له سهر جهسته وه نهقلی دروست ده کات.

۲۲۵ _ رواه البخاري (۳ / ۲۷۸).

۲۲۶ _ رواه البخاري (۱ / ۲۷۱)، ومسلم (۷۸۶).

په نا ده گرین به خوا له نه فامی.

نه گهر که سێک بلێت: بۆمان باسکراوه که کۆمه لێک له پیشینی چاک هه موو شه وه که یان زیندوو ده کرده وه ؟!

وه لاما مه که ی: نه وان پله به پله له فیڕکردنی نه فسدا سه رکه وتن تا وه کو توانای شه نجام دانی نه وه یان بۆ دروست بوو، بر و او متمانه یه کی ته وا ویشیان به خۆیان بوو که وا توانای پاراستنی نوێزی به یانیان به کۆمه ل ده بیئت، ههروه ها خۆیان به پشوو ی نیوه پۆ (٢٢٧) پشت نه ستوور ده کرد، له گه ل که می خۆراک خواردندا، بۆیه نه وه یان بۆ دروست بوو، پاشان پێمان نه گه شتوو ه پێغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ شه ویئداریه کی کرد بیئت تیایدا نه نووست بیئت، بۆیه سوننه ته که ی پێغه مبه ری خواجه _ صلی الله علیه وسلم _ که په یڕه و ده کریت.

ئیبلیس سه ری له که سانیکی شه ونوێژان شیواندوو ه، وای لیئکردوون به پۆژ باسی بکه ن، ڕهنگه که سانیکی ش له وانه بلێت: ئه م به یانیه فلان که سی بانگ بیژ له کاتی خۆیدا بانگی فرموو ! بۆ نه وه ی خه لکی بزانه که به خه بهر بووه !!

بۆیه که مترین نه و شتانه ی که تووشی ده بی _ نه گهر له پروپامایی پزگاری بوو _ نه وه یه که په رسته نه که ی له دیوانی نه یینی وه بۆ دیوانی ناشکرای ده گوازیته وه و، به وه ش پاداشته که ی کم ده بیته وه .

(أَيُّوبُ السُّخْتِيَانِيُّ) نه گهر گریان به سهریدا زال بوایه، هه‌لده‌ستا.

ئیبلیس سهری له کۆمه‌لێکی تری خواپهرستان شیواندوه، ته‌ماشایان ده‌که‌یت به‌ شه‌و
پۆژ نوێژ ده‌که‌ن، که‌چی ئاورپێک له‌ چاکردنی عه‌یبێکی ناوه‌کی خۆیان ناده‌نه‌وه‌و، به‌ دواى
په‌یداکردنی خۆراک و بژێویدا ناگه‌ڕێن، که‌چی ئاورپدانه‌وه‌ له‌ چاککردنی عه‌یب و بژێوی
په‌یداکردن له‌ زۆریتی نوێژکردنی سوننه‌ت له‌ پێشته‌.

★ ئىبلىس له خویندنى قورئاندا سەریان لیدەشیوینیت:

ئىبلىس سەرى له كەسانىك شتواندووه به زۆر خویندنى قورئان، بۆیه تەماشە دەكەیت به خویندنىكى خىراو بەبى تىگەشتن قورئان دەخوینن، بەبى (تَرتیل)و بەبى دَلْیابوون، ئەمەش بارىكى ستایشکراو نییه.

نووسەر دەفەرمیت:

ئىبلىس سەرى له كەسانىكى قورئان خوین شتواندووه، واى لىكردوون به شو له منارەى مزگەوتەكانەوه قورئان بخوینن، به دەنگىكى بەرزى به كۆمەل، (جُزء)ىك يا دوو (جُزء)، ئەمە خۆى بۆ خۆى كۆكردنەوهیەكە له نىوان ئازاردانى خەلك بەوهى نووستىيان لى قەدەغە دەكەن و، له نىوان تووشبوون به روپامایى.

كەسانىكىشیان له مزگەوتەكەى خۆیداو له كاتى بانگداندا قورئان دەخوینیت، چونكە كاتى كۆبوونەوهى خەلكە له مزگەوتەكە.

نووسەر دەفەرمیت:

له سەرسورمىنترىن ئەو شتانەى كە بینىبیتم، پیاویك هەبوو كە نوێزى بەیانى رۆزى هەینی به خەلكەكە دەکرد، ئاوپى دەدايهوه، (المعوذتين) دەخویندو، پاشان به نزاى خەتمى قورئان نزاى دەکرد، بۆ ئەوهى به خەلكەكە راگەیهنیت من خەتمەكەم تەواو كردووه.

ئەمە رېبازى پېشىنى چاك نەبوو، چونكە پېشىنى چاك پەرستنهكانیان دەشاردەوه.

ئەوهبوو كاروكردهوهى (الربيع)ى كورپى (خُثيم) هەرهمەموى به نهیتنى بوو، كاتى وادهبوو قورئانى دەخویند بەلام لەو كاتەدا كەسىك دەهاتە دیدەنى، یەكسەر بەپۆشاكەكەى قورئانەكەى دادەپۆشى.

پېشەوا (أحمد)ى كورپى (حنبل) زۆر قورئانى دەخویندو، نەیدەزانى كەى خەتمى دەكات.

★ باسی سه ریشیواندنه گانی ئیبلیس به رامبه ر به خه ئک له چۆنیه تی به پۆژوو بوونیا ندا :

نووسهر ده فهرمیت:

ئیبلیس سه ری له که سانیك شیواندوهو، پۆژوو گرتنیکی بهرده وامیی بۆ پازاندونه تهوه،
نهمه شیاوه نه گهر مرۆف نهو پۆژانه به پۆژوو نه بیته که پۆژوو گرتنی تیدا ههرامه، بهلام
به ئاکهی له دوو پرووه دهستنیشان ده کریت:

یه کهم: پیدهچی تووشی بیهیزی بیته و، کاریک به مرۆف بکات توانای پهیدا کردنی بۆتوی
بۆ مالهوه نه بیته و، واشی لیبکات که توانای پاگرتنی داوین پاکی خیزانه کهی نه مینیته،
وفي ((الصحيحين)) عن رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _:

((إِنَّ لَزَوْجَكَ عَلَيْكَ حَقًّا)) (٢٢٩) واته: پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _
فهرموویه تی: ((خیزانه کهت ههقی به سه رته وهیه)).

بۆیه بهم سونه ته چه ندين فهرز ده فهوتیت.

دووه م: بهو کرده وه سونه تی چاکترو به فهزیله تر ده فهوتیت، فَإِنَّهُ قَدْ صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
_ صلى الله عليه وسلم _ أَنَّهُ قَالَ:

((أَفْضَلُ الصَّيَامِ صِيَامُ دَاوُدَ _ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ _ كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ
يَوْمًا)) (٢٣٠) واته: پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرموویه تی:

((چاکترین به پۆژوو بوون به پۆژوو بوونی (داود) پیغه مبهره _ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ _
پۆژیک به پۆژوو ده بوو و پۆژیکیش ده شکاند)).

وعن عبدالله بن عمرو قال: لقيني رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _، فقال:
((أَلَمْ أُحَدِّثْ عَنْكَ أَنَّكَ تَقُومُ اللَّيْلَ ؟ وَأَنْتَ الَّذِي تَقُولُ: لَا قَوْمَ اللَّيْلِ وَلَا صَوْمَ النَّهَارِ !)).

قال: نعم يا رسول الله! قد قلتُ ذلك.

فقال: ((فَقُمْ وَنَمْ، وَصُمْ وَأُفْطِرْ، وَصُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، وَلَكَ مِثْلُ صِيَامِ الدَّهْرِ))

قال: قلتُ: يا رسول الله! إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ.

قال: ((فَصُمْ يَوْمًا، وَأُفْطِرْ يَوْمًا، فَإِنَّهُ أَعْدَلُ الصَّوْمِ، وَهُوَ صِيَامُ دَاوُدَ _ عَلَيْهِ السَّلَام _))

قلتُ: إِنِّي أُطِيقُ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ.

فقال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((لَا أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ)).

أَخْرَجَاهُ فِي ((الصَّحِيحَيْنِ)) (٢٣١).

واته: له (عبدالله)ی کورپی (عمرو)هوه ده فەرمیئت: پێغه مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه

وسلم _ چاوی پێکه وتم و، فەرمووی:

((ئایا باسی تۆیان بۆ نه‌کردم که شه‌و نوێۆ ده‌که‌یت؟ تۆشی که ده‌ئێیت: به‌ دنیایی شه‌و

نوێۆ ده‌که‌م و به‌ پۆزیش به‌ پۆزوو ده‌بم!)).

فەرمووی: به‌ئێ ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا! نه‌وه‌م گوتوه‌.

پێغه مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((شه‌و نوێۆ بکه‌و بشنوو، به‌ پۆزوو

به‌و بیشیشکیته‌، هه‌موو مانگی‌ک سی پۆز به‌ پۆزوو به‌و، به‌ هاوشیوه‌ی پاداشتی

به‌ پۆزوو گرتنی سالتیکت ده‌بی)).

فەرمووی: گوتم: ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا! من توانای له‌وه زیارم هه‌یه‌.

پێغه مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((باشه‌ پۆزێک به‌ پۆزووبه‌و،

پۆزێکی‌ش بیشکیته‌، چونکه‌ چاکترین به‌ پۆزووبوونه‌، که به‌ پۆزووبوونی (داود) پێغه مبه‌ره _

عليه السلام _).

گوتم: من توانای له‌وه زیاترم هه‌یه‌.

پێغه مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((هیچ شتی‌ک له‌وه چاکتر نییه‌)).

✱ ئېلیس سەریان لیدەشیۆنیت له نیتی به پۆژوو بووندا :

پێدهچی ههوالی کهسیکی خواپهرست بڵاویتتهوه کهوا به دریشای سال به پۆژوووه، نهو خواپهرسته بهو بڵاویوونهوهیه دهزانیت و، نیت هر ههچ پۆژێک نایشکینیت، نهگهر بیهشیکینیت شکاندنهکهی دهشاریتتهوه، بۆ نهوهی شهرافهت و پێزداریی نهپۆخی، نهوه له پروپامایه شارهواکهانه، چونکه نهگهر دلتسۆزی و، داپۆشینی باروحوالی دهویست، له نامادهبوونی کهسانیکدا دهیشکاند که دهزانن بهردهوام خهیکی پۆژوو گرتنه، پاشان دهگهراپهوه بۆ پۆژوو گرتن و، کهسیش پێ نهدهزانی.

کهسانیکیش به پۆژوو بوونهوه کهی باس دهکات و، دهلیت: نه مپۆ بیست سالة نه مشکاندووه، ئېلیس سهری لیدەشیۆنیت و پێی دهلیت تۆ باسی به پۆژوو بوونه کهت دهکهی بۆ نهوهی خهڵکی چاوت لیبکهن و شوینی کرداره کهت بکهون. خواش به مهبهسه تهکان زاناره.

پیشهوا (سُفیانُ الثوري) _ خوی لی رازی بیت _ فهرمویه تی: بهنده کردهوهکانی به نهیانی نه بجم دهوات، بهلام شهیتان وازی لیناهیتیت تاوهکو باسی دهکات، به باسکردنیشی له دیوانی نهیینهوه بۆ دیوانی ناشکرای دهیگوازیتتهوه.

کهسانیکیش خوی به پۆژووگرتنی پۆزانی دووشهم و پینج شهمهوه گرتووه، نهگهر بانگهیتستی خواردنیک کرا، دهلیت: نه مپۆ پینج شهمه. نهگهر بیگوتبا: من به پۆژووم، تهنها مهینهتیک دهبوو، بهلام که گوتی: نه مپۆ پینج شهمه، مانای وایه من ههمو پینج شهمتیک به پۆژووم.

کهسانیکیش به چاویکی سوکهوه تهماشای خهڵک دهکات، ههر له بهر نهوهی خوی به پۆژوووه نهوان به پۆژوو نین !

کهسانیکیش دهست له پۆژوو ههلتاگرن، بهلام گۆی بهوه نادهن له سهر چ شتیک دهیشکینیت، له کاتی به پۆژوو بوونیشدا خوی له غهیبهت و، تهماشای حرام و، قسهی ییسوود دوور ناخاتهوه، ئېلیس وای به خهیاڵدا هیناوه که به پۆژوو بوونه کهت تاوانه کهت له سهر لادهبات، بهلام ههمو نهمانه له سهرلیشیواندنهکانی ئېلیسه.

★ ئیبلیس له بواری هه جدا سهریان لیده شیوینیٔ:

نووسەر ده فەرمیٔ:

پێده چي مرۆف يهك جار فهرزی ههج به جیٔینیٔ، به ئام جاريکی تر به بی پازیبوونی دایک و باب ده گه پێتهوه، نه مهش هه لهیه.

لهوانهیه ده رچویتی بۆ ههج به ئام قهرزو مافی خه لکی هیشتا به سه ره وه بیٔ، وه لهوانهیه بۆ گهشت و سهیران ده رچویتی، وه لهوانه شه به مال و سامانیکی به گومانایه وه ده رچویتی. کەسی واشی تێدایه ههزی به وهیه پیشوازی لیبرکیٔ و (۲۳۲) پیی بگوتیٔ: حاجی. جه ماوه ریشیان له رینگه ی هه جدا فه رزه کانی پاک و خاوتی و نوژ پشست گوی ده خه ن و، به دلانیکی پیس و ناخیکی ناپاکه وه له ده وری که عبه کۆده بنه وه.

ئیبلیس شیوه ی هه جیان پیشان ده داو، فریویان ده دا، به ئام له راستیدا مه به ست به هه ج نزیک بوونه وهیه به دل نه ک ته نها به جه سه ته، نه وهش له گه ل خواپه رستی و له خواترساندا به دیدیٔ.

کەسی وایان تێدایه که بۆ هه ج ده چئ، هیمه تی خوی ته نها بۆ ژماردنی هه جه کانی ئا راسته کردوه، بۆیه ده لیت: بیست وه ستانم ههیه. چه ندین کەسی هاوته نیشتی (محاور) که عبه مانه وه یان درێژه ی کیشاو، ده ستیان نه دایه پاکبوونه وه ی ناخی خویان، په نگه هیمه تی خوی ئا راسته کردبی بۆ (فتوح) یلک (۲۳۳) پیی بگات.

۲۳۲ _ نزیک به مه و پیش رۆشتنیان فه رمان ده که ن به رازاندنه وه ی مال و، دانانی دره خت له سه ر ده رگای ماله وه کاتی گه رانه وه یان.

۲۳۳ _ به زۆری نه م (فتوح) شه یانی ده بیٔ، وه ک نه وه ی خوا وه نی کتیبی (الفتوحات المکیه) و، که سانی تری نه زان و گیل و گومرا تووشی بوونه.

وانظر رسالة ((حياة ابن العربي وعقيدته)) للشيخ تقي الدين الفاسي _ بتعليقي، نشر دار ابن الجوزي _ الدمام _.

لهوانهیه بلیت: نه مپۆ بیست سائه هاوته نیشتی (مجاور) که عبهه.

چهندین که سیشم له پێگهی مه که دیوه، که ده چن بۆ حهج، له سه ر ئاو له هاوپی و په فیهه کانی ده داو، له پێگه دا بیزاریان ده کات.

ئیبلیس سه ری له که سانیك شیواندوه که ده چن بۆ حهج، نوێژه کان پشت گوێ ده خه ن و، له فەرۆشتنیشدا ترازوو بازی ده که ن، واگومان ده بن حهجه که تاوانه که یان له سه ر لاده بات.

ئیبلیس سه ری له که سانیکیان شیواندوه، بۆیه له پی و په سمه کانی حهجدا بیده دروست ده که ن، کۆمه لیکم بینی له ئیحرام به ستندا شتی نوێ دروست ده که ن و، ته نه ها شانیکیان به ده رده خه ن (۲۳۴)، چهندین پۆژ له به ر هه تاو ده میتنه وه، پیستی له شیان داده مالژیت و، سه ریان ده ئاوسیت، خۆیانی پی ده پازیننه وه له پیش چاوی خه لکدا.

وعن ابن عباس _ رضي الله عنهما _ أنَّ النَّبِيَّ _ صلى الله عليه وسلم _ رأى رجلاً يطوفُ بالكعبةِ بزمامٍ أو غيره، فَقَطَعَهُ (۲۳۵) واته: له (ابن عباس) وه فەرموویه تی: پیغه مبه ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ پیاویکی بینی به ده وری که عبه دا ده سوپیته وه ده ستیشی به ستوه به ده ستی پیاویکی تره وه به حه بلیك له پیست یا په تیک یا هه ر شتیکی تر، نه وه بوو پیغه مبه ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له ت له تی کرد.

نووسه ر ده فهرمیت:

نهم فەرمووده قه ده غه ی داهینانی شتی نوێ له نایندا ده کات، نه گه رچی مه به ست به وه خوا په رستی و گوپراه لی په روه ر دگاریش بیت.

۲۳۴ _ نه مه ش له هه له خراپه کانه که تاوه کو نه مپۆ زۆریك له حاجیه کان نه نجامی ده ده ن.

۲۳۵ _ چونکه هاو شیوه ی سنور تیپه پاندنه له په رستندا.

والحدیث رواه البخاري (۳ / ۳۸۶).

✱ ئیبلیس له بواری پشت به ستندا سهریان لیده شیوینیت:

ئیبلیس سهری له کهسانیک شیواندوو لهوانه بانگه شهی پشت به ستن ده کهن، بۆیه به بی تویشووی ریگا چوونه دهره وه، وایان ده زانی شه وه پشت به ستنه، به لام له و پهری هه له دان.

پیاویک به پیشه وا (أحمد)ی کورپی (حنبل)ی گوت _ خوای لی پازی بیت _ : ده مه وی به بی تویشووی ریگا بچمه دهره وه بۆ مه ککه، نیمامی (أحمد)یش پیتی فرموو: که واته به بی یاوه ری کاروانی خه لک بچۆ دهره وه. گوتی: نه خیر، ته نها له گه ل ته واندا ده چمه دهره وه. بۆیه نه ویش فرمووی: که واته پشتت به کیسه و هه گبه ی خه لکه که به ستوو ه !
داوا له خوای پهروه ردگار ده کهین سهرکه و توومان بکات.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به

غه‌زاکاران:

نووسهر ده‌فرمیت:

ئیبلیس سه‌ری له خه‌لکیکی زۆر شیواندوه، چونکه چوونه ده‌ره‌وه بۆ تیکۆشان له پیتناوی خواداو نیه‌تیان شانازیکردن و پروپامایی بوو، بۆ نه‌وه‌ی بگوتریت: فلان که‌س غه‌زاکاره، له‌وانه‌یه مه‌به‌ستی نه‌وه بی که بگوتریت: ئازایه. یاخود ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگی ده‌ستکه‌ویت.

به‌لام له‌راستیدا کاروکرده‌وه ته‌نها به‌به‌نیه‌ته.

وعن أبي موسى قال: جاء رجل الى النبي _ صلى الله عليه وسلم _، فقال: يا رسول الله! أرايت الرجل يقاتل شجاعة، ويقاتل حمية، ويقاتل رياء. فأى ذلك في سبيل الله؟ فقال رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: ((من قاتل لتكون كلمة الله هي العليا، فهو في سبيل الله)). أخرجاه في الصحيحين (٢٣٦) واته: له (أبي موسى) هـ _ خواي لى پازى بيت _ فەرموویەتی: پیاویک هاته خزمەتی پیغەمبەری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ و فەرمووی: ئەى پیغەمبەری خوا! ئەگەر پیاویک بێهەنگیت بۆ ئەوه‌ی له‌ نێو خەلکیدە بەنازایەتی بەناویانگ بیت و، پیاویکیش بێهەنگیت بۆ سەرخستنی قوم و نیشتمانەکه‌ی و، پیاویکیش بۆ پروپامایی. کامیان له‌ پیتناوی خوادان، پیغەمبەری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((هەرکەس بێهەنگیت بۆ ئەوه‌ی وشەى خواي گەورە بەرزو بلند بیت، ئەوه له‌ پیتناوی خوادایه)).

وَعَنْ بَنِ مَسْعُودٍ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قَالَ:

إِيَّاكُمْ أَنْ تَقُولُوا: مَاتَ فُلَانٌ شَهِيدًا ، أَوْ قُتِلَ فُلَانٌ شَهِيدًا ، فَإِنَّ الرَّجُلَ يُقَاتِلُ لِيُغْنِمَ ، وَيُقَاتِلُ لِيُذَكَّرَ ، وَيُقَاتِلُ لِيُرى مَكَانَهُ (۲۳۷) واته: له (ابن مسعود) هوه _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویه تی: نه کهن بلێن: فلان کهس شههیده، یاخود فلان کهس به شههیدی کوژرا، چونکه به راستی پیاو ههیه ده جهنگیت بۆ نهوهی له دهستکهوته کانی جهنگی پێبدریت، ده جهنگیت بۆ نهوهی باس بکړیت، ده جهنگیت شوینه کهی ببینریت.

وعن أبي هريرة _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قَالَ: إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى فِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَلَاثَةٌ: رَجُلٌ اسْتَشْهَدَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعَمُهُ، فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: وَمَا عَمِلْتُ فِيهَا ؟ قَالَ: قَاتَلْتُ فِيكَ حَتَّى قُتِلْتُ. قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ قَاتَلْتَ، لِيُقَالَ: هُوَ جَرِيءٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أُمِرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ، حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. وَرَجُلٌ تَعَلَّمَ الْعِلْمَ، وَعَلَّمَهُ، وَقَرَأَ الْقُرْآنَ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعَمُهُ، فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتُ فِيهَا ؟ قَالَ: تَعَلَّمْتُ فِيكَ الْعِلْمَ، وَعَلَّمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيكَ الْقُرْآنَ، فَقَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعَلَّمْتَ، لِيُقَالَ: هُوَ عَالِمٌ، فَقَدْ قِيلَ، وَقَرَأْتُ الْقُرْآنَ، لِيُقَالَ: هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ. ثُمَّ أُمِرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ.

وَرَجُلٌ وَسَّعَ اللَّهُ عَلَيْهِ، وَأَعْطَاهُ مِنْ أَصْنَافِ الْمَالِ كُلِّهِ، فَأُتِيَ بِهِ، فَعَرَفَهُ نِعَمُهُ، فَعَرَفَهَا، فَقَالَ: مَا عَمِلْتُ فِيهَا ؟ قَالَ: مَا تَرَكْتُ مِنْ سَبِيلٍ تُحِبُّ أَنْ يُنْفَقَ فِيهَا إِلَّا أَنْفَقْتُ فِيهَا لَكَ. قَالَ:

۲۳۷ _ نه مه په ندو، نامۆژگاری و، قه دهغه کردنی تێدا به بۆ نهو کهسانه ی وشه ی شههید به کارده هینن بۆ هه رکه سیك ئاره زوویان لیبیت و خوشیان بویت به بی هیچ خۆپاراستن و ترسیك له خوای _ سبحانه وتعالی _ . بنه ره تی راستیش نهویه کهوا هه رکه سیك ویستی شتیک له مانه بلیت با داویدا بلیت: ((نخسه کذلک، ولا نزکی علی الله أحدًا)) واته: ((ئاوه های ده زانین و، له جیاتنی خوای تعالی بۆ هیچ که سیك پا کانه ناکه ین)). پێشهوا (البخاری) له (صحیح) هکهیدا به شیکێ ناوناوه به (به شی: ناگوتریت: فلان کهس شههیده). براشمان (جزاع الشمري) نامیلکه یه کی ههیه به ناو نیشانێ (الرأي السدید فی أنه لا یقال: فلان شهید)، واته (رای به جی سه بارهت بهوهی ناگوتریت: فلان کهس شههیده) له کویت چاپکراوه، به سووده له ده روزه کهیدا، با ته ماشا بکړیت.

كَذَّبْتَ، وَلَكِنَّكَ فَعَلْتَ، لِيُقَالَ: هُوَ جَوَادٌ، فَقَدْ قِيلَ. ثُمَّ أَمَرَ بِهِ، فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى أُلْقِيَ فِي النَّارِ. انفرادَ باخراجه مسلّم (۲۳۸) واته: له (أبي هريرة) هوه _ خوای لى پازى بيت _ فرموويه تى: يه كه م كه سانيك فرمانيان به سهردا ده دريت سيان:

پياويك شهيد بوو، هينراو، خوای تعالى نيعمه ته كانى خۆى بۆ باسکرد كه پى به خشى بوو، نه ويش داني پيدانا، خوای تعالى پى فرموو: چ كاريكت پيكر ؟ گوتى: له پيناوى تۆدا جهنگام تا كوژرام. خوای تعالى فرمووى: درۆت گوت، به لكو جهنگاي، بۆ نه وهى بلين: بوئرو نازايه، دلنيا به گوترا، پاشان فرماني پيكر او، به سهر پرويدا پاكيشرا، تا فرپندرايه دۆزه خه وه.

پياويكيش زانست فيربوو و، فيرى خه لكيشى ده كردو، قورناني ده خويند، هينراو، خوای تعالى نيعمه ته كانى خۆى بۆ باسکرد كه پى به خشى بوو، نه ويش داني پيدانا، خوای تعالى پى فرموو: چ كاريكت پيكر ؟ گوتى: له پيناوى تۆدا زانست فيربووم و، خه لكيشم فيركردو، له پيناوى تۆدا قورنانم خويند. خوای تعالى فرمووى: درۆت گوت، به لكو فيربووى، بۆ نه وهى بگوتريت: زانايه، دلنيا به گوترا، قورنانيشت خويند، بۆ نه وهى بگوتريت: قورنان ده خوينيت، دلنيا به گوترا، پاشان فرماني پيكر او، به سهر پرويدا پاكيشرا، تا فرپندرايه دۆزه خه وه.

پياويكيش خوای تعالى رزق و رۆزى به سهردا رشتبوو، هه موو جوړه كانى مال و ساماني پي به خشيبوو، هينراو، خوای تعالى نيعمه ته كانى خۆى بۆ باسکرد كه پى به خشى بوو، نه ويش داني پيدانا، خوای تعالى پى فرموو: چ كاريكت پيكر ؟ گوتى: هيج رينگيه كم

۲۳۸ _ برقم (۱۹۰۵).

به راستى نهو سى كه سهو هاوشيوه كانيان جيگه سهرسويمانن، له دنيادا له گه ل خه لكدا درۆ ده كهن، به خواستى به ده ستهيتناني پيشه وايه تى و، شان و شهوكت و به چا كه باسكردن، پاشان له رۆزى قيامه تيشدا ناترسن و له گه ل خوای گه ورده درۆ ده كهن، به لام خوای گه وره نابرويان ده بات و، كاروباريان ناشكرا ده كات.

نهه‌یشتووێ که تۆ هه‌زت بکه‌یت تیایدا ببه‌خشریته‌ مه‌گهر له‌ پیناوی تۆدا به‌خشیومه‌. خوای
 تعالی‌ فهرمووی: درۆت گوت، به‌لکو به‌خشیت، بۆ شه‌وه‌ی بگوتریته‌: به‌خشنده‌یه‌، دله‌یابه‌
 گوترا، پاشان فهرمانی پیکراو، به‌سه‌ر ڕوویدا ڕاکیشرا، تا فریدرایه‌ دۆزه‌خه‌وه‌.

★ ئیبلیس له دهستکهوته کانی جهنگدا سهریان لی دهشیوینیت:

بهراستی ئیبلیس سهر له تیکۆشه دهشیوینیت نه گهر دهستکهوته کانی جهنگی به دهستهیتنا، چونکه له وانهیه شتانیک له دهستکهوته که بهریت بهبی نهوی مافی بردنی ههبی، نه مهش بۆ چهند هوکاریک ده گه پتهوه:

پێدهچی نهو که سه کهم زانست بی و، و ابزانیت مال و دارایی بیتاوه پان هه ئال و رینگه پێدراوه (المباح) بۆ نهو که سهی که ده بیات، وه نازانیت (غلول) واته ناپاکی وشت بردن له دهستکهوته کانی جهنگ سه ریتیه.

وفي ((الصحيحين)) من حديث أبي هريرة قال:

خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- إِلَى خَيْبَرَ، فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْنَا، فَلَمْ نَغْنَمْ ذَهَبًا وَلَا وَرِقًا، غَنِمْنَا الْمَتَاعَ وَالطَّعَامَ وَالثِّيَابَ، ثُمَّ انْطَلَقْنَا إِلَى الْوَادِي، وَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- عَبْدٌ لَهُ، فَلَمَّا نَزَلْنَا، قَامَ عَبْدُ رَسُولِ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- يَحُلُّ، فَرُمِيَ بِهِمْ، فَكَانَ فِيهِ حَتْفُهُ، فَلَمَّا قُلْنَا لَهُ: هِنِيئًا لَهُ الشَّهَادَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ ((كَلَّا، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ الشَّمْلَةَ لَتَلْتَهُبُ عَلَيْهِ نَارًا، أَخَذَهَا مِنَ الْغَنَائِمِ يَوْمَ خَيْبَرَ، لَمْ تُصِبْهَا انْفِقَاسٌ)). قَالَ: فَفَزَعَ النَّاسُ، فَجَاءَ رَجُلٌ بِشِرَاكِ أَوْ شِرَاكِينِ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَصَبْتُ يَوْمَ خَيْبَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- ((شِرَاكٌ مِنْ نَارٍ، أَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ)).

واته: له (أبي هريرة) وه _ خوی لی رازی بیت _ فهرموویه تی:

له گه ل پێغه مبهری خوادا _ صلى الله عليه وسلم _ چینه دهر وه بۆ خهیه ر، نه وه بوو خوی تعالی سه رکه وتنی پێ به خشین و، زیرو زیومان ده ست نه که وت، به لکو شتومه ک و خواردن و پۆشاکمان دهستکه وت، پاشان که وتینه پێ به ره و چه مه که، پێغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ بهنده یه کی خوی له گه لدا بوو، بهنده که ی پێغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ چوو باروبار که که داگریت، تیریکی بۆ هاویشتر او، بویه هو ی مردنی، کاتی که بیتان گوت: شهیدی که ی پیرۆز بی نه ی پێغه مبهری خوا ! فهرمووی ((نه خیر، به و زاته ی نه فسی محمدی به دهسته (الشَّمْلَةُ) که _ بهرگیکی فراوانه بۆ خزی پچانه وه و دا پۆشین به کاردیت _

به سه‌ریه‌وه گرده‌گریت و ده‌بی به‌ئاگر، رۆژی خه‌یبه‌ر له ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگ بردی، که به‌ری دابه‌شکر نه‌کان نه‌که‌وتبوو)).

(أبوهريرة) فەرمووی: خەڵکە که زەنەقیان چوو، ئەوەبوو پیاویک قەیتانیک (شِراک) یاخود دوو قەیتانی هینار، گوتی: له رۆژی خەیبەردا دەستم کهوت، پێغه‌مبەری خواش _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی:

((قەیتانیک له ئاگر، یاخود دوو قەیتان له ئاگر)).

هه‌ره‌وه‌ها پێده‌چی که‌سی غه‌زاکار به‌حه‌رام‌کردنه‌که بزانی‌ت، به‌لام شتومه‌کی زۆر ده‌بینی‌ت و، ناتوانی‌ت ئارام بگری‌ت و له‌و شتانه‌ نه‌بات، له‌وانه‌شه‌ واتیب‌گات تیکۆشانی له‌ پیناوی خوادا تاوانی ئەو کاره‌ی له‌ سه‌ر لاده‌بات.
ئالیه‌دا رۆلی ئیمان و زانستی مڕۆڤ ده‌رده‌که‌ویت.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌فرمانکاران

به‌چاکه‌و‌قه‌ده‌غه‌کاران له‌خراپه:

ئه‌مانه‌ دوو‌ جوړن: زاناو‌ نه‌فام:

ئیبلیس به‌دوو‌ پێگه‌ سه‌ر له‌ زانا ده‌شیوێنیت:

پێگه‌ی یه‌که‌م: خۆ‌ پازاندنه‌وه‌ به‌و‌ زانسته‌و، هه‌ول‌دان‌ بۆ‌ ناویانگ‌ ده‌رکردن‌ و، خۆ‌یه‌زلزانی‌ له‌ ئه‌نجامی‌ به‌جێهێنانی‌ ئه‌و‌ کاره‌وه‌.

به‌ (اسناد) يٰك بۆمان باسکراوه‌ که‌وا (أحمدی کورپی (أبي الحواري)، گوتیه‌تی: گوتیبیستی (أبا سليمان) بووم ده‌یگوت: گوتیبیستی (أبا جعفر المنصور) بووم له‌ وتاری‌ پۆژی‌ هه‌ینیدا ده‌گریا، منیش‌ توو‌په‌بوون‌ پوی‌ تێکردم‌ و، نیتیکم‌ بۆ‌ دروست‌ بوو‌ که‌ هه‌ستم‌ و، به‌و‌ ناسته‌ زانسته‌ی‌ هه‌مه‌ ده‌رباره‌ی‌ ئه‌و‌ په‌فتاره‌ی‌ که‌ ئه‌نجامی‌ دا، نامۆژگاریه‌کی‌ بکه‌م، ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌که‌ دابه‌زی.

گوتی: به‌لام‌ به‌چاکم‌ نه‌زانی‌ هه‌ستم‌ بۆ‌ لای‌ خه‌لیفه‌یه‌ک‌ و، نامۆژگاری‌ بکه‌م‌ و، خه‌لکی‌ دانیشتن‌ و، چاریان‌ تێپه‌ییتم‌ و، به‌و‌ هۆیه‌وه‌ خۆ‌پازاندنه‌وه‌یکم‌ تووش‌ بۆ‌ و، ئه‌ویش‌ فه‌رمانم‌ پێکات‌ و، به‌هه‌له‌ بکوژیم، بۆیه‌ دانیشتم‌ و بێده‌نگ‌ بووم.

پێگه‌ی دووه‌م: توو‌په‌بوون‌ بۆ‌ خودی‌ خۆی، پێده‌چۆ‌ ئه‌مه‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ رووبدات، له‌وانه‌شه‌ له‌ بارو‌حالی‌ ئه‌و‌ که‌سه‌دا رووبدات که‌ فه‌رمان‌ به‌چاکه‌ ده‌کات، به‌هۆی‌ ئه‌و‌ سووکایه‌تی‌ و گالته‌پێکردنه‌ی‌ که‌ پووبه‌پووی‌ که‌سی‌ قه‌ده‌غه‌کار ده‌کرێته‌وه‌و، به‌وه‌ش‌ ده‌بۆ‌ به‌ناکوکی‌ و دوژمنایه‌تیه‌ک‌ بۆ‌ خودی‌ خۆی، وه‌کو‌ ئه‌وه‌ی‌ پێشه‌وا (عمری‌ کورپی (عبدالعزیز) به‌ پیاوێکی‌ فه‌رموو: ئه‌گه‌ر توو‌په‌ نه‌بوايم‌ سزام‌ ده‌دا.

له‌راستیدا مه‌به‌ستی‌ ئه‌وه‌بوو‌ که‌ تۆ‌ توو‌په‌ت‌ کردوم، بۆیه‌ ترسام‌ سزادان‌ له‌به‌ر توو‌په‌بون‌ بۆ‌ خواو‌ و تو‌په‌بون‌ له‌به‌ر خودی‌ خۆم‌ تێکه‌ڵ‌ به‌یه‌کتر بن.

وه ته گهر کهسی فەرمانکار به چاکه نه فام بوو، نهوا شهیتان یاری پی ده کات، له پراستیدا کاروباره کهی خۆی زیاتر خراپ ده کات به بهر راوردی چا کردنی، چونکه پیده چی قه ده غه له شتیک بکات، که چی نهو شته به کۆرای شیوا (جائز) بیت، پیده چی نکۆلی له وانه بکات که ره فیه کهی لیکدانه وای تیدا کردوو (تَأْوَلَّ فیه) تیایدا په پیره وای هندی رتساوه پری کردوو (۲۳۹)، له وانه به ده رگا بشکینیت و، به دیواردا هه لگه پیت و، لیدانی نهو که سانه بکات که خراپه ده کهن و، ناویان بزپینیت و قسهی خراپیشیان پی بلیت، به لام ته گهر نهوان بهوشه یه که و هلامی به نهوه به لایه وه قورس ده بی، بویه وای لیدیت تووره بونه کهی بو خودی خۆی ده بی نه که بو ثاین.

له سه رلیشیتواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ر به کهسی قه ده غه کار نه ویه که ته گهر قه ده غه ی شتیک بکات، پاشان له نیو کۆمه لیک خه لکدا داده نیشیت و وه سفی کرده وه کانی خۆی ده کات و، شانازی پیوه ده کات و، جوین به کهسانی خاوهن کرده وه خراپه کان ده دات به شیوه ی جویندانی که سیکی زور تووره بو لیتان و، نه فرینیان لیده کات، به لام پیده چی نهو که سانه ته و به شیان کرد بی و، له وانه به له نه ویش چاکتر بن، له بهر په شیمان بونه وه ی نهو که سانه خۆ به زلزانینی کهسی قه ده غه کار، له میانه ی باسه کشیدا عه و ره تی موسلمانان ناشکرا ده کات، چونکه کهسانیک لهو شتانه تیده گه یه نیت که نازانن، که چی داپۆشین و پاراستی موسلمان واجبه چهند له توانادا بیت.

بیستومه کهسانیک که به کاری قه ده غه کردن نه فامن، په لاماری قه ومیک ده دهن پاش نه وه ی دلنیاده بن لهو خراپانه ی که تیایاندا به، لیدانیان ده کهن به لیدانیکی توندوتیژو، قاپ وقاچاغ ده شکین و، هۆکاری هه موو نه مانه ش ده گه رپته وه بو نه فامی.

به لام ته گهر زانا قه ده غه نکۆلی بکات، تو هیچ ترسیکت لی نابی.

۲۳۹ _ به مهرچیک نهو کاره ی روویه کی له زانستدا هه بی، یاخود گومانی به لگه یه که له نارادا بیت، نه که

رینگه پیدانی فقهیتک، یاخود زهله ی زانایه که.

دریژه پیدانی نه مه ش جینگه یه کی تری هه یه.

پیشینی چاک میهره بان بوون و به به زهیی بوون له نکۆلیکردندا.

(صَلَةُ) کۆپی (أَشِيم) پیاویکی به دیکرد له گهڵ ژنیکدا قسه ده کات، نهوه بوو فهرمووی:

دَلْنِیابن خَوای تَعَالی ده تانبینیت، خوا ئیمه و ئیوهش داپۆشیّت و بمانپاریزیت.

ههروهها به لای قهومیکیدا تێپه ده بوو یاریان ده کرد، ده یفه رموو: ئه ی برایانم! چ ده لێن

سه بارهت بهو که سه ی به نیازی سه فه ریکه، به لām به درێژای شهو نووست و، به درێژایی پۆژ یاری کرد، که ی سه فه ره که ی ته و او بکات.

نهوه بوو پیاویکیان وریا بویه وهو، گوتی: ئه ی قه ومه که م! له راستیدا ئه مه فیرمان

ده کات، بۆیه خۆی و په فیه کانی په شیمان بونه وهو ته و به یان کرد.

ئهو ته نها که سه ش که له هه موو خه لک شایسته تره بۆ ئه وه ی به میهره بانی و به سۆزه وه

نکۆلی و قه ده غه ی خراپه ی لی بکریّت نه میرو کار به ده ستانه، جیگه ی خۆیه تی پێیان

بگوتریّت: به راستی خَوای تَعَالی ئیوه ی به رز کردۆته وه، بۆیه پێزی نیعمه ته کانی بزانه، چونکه

به راستی نیعمه ت به سوپاسکوزاری به رده وام ده بی و، جوان نییه نیعمه ته کانی خَوای تَعَالی

به سه ریپچیکردن به رنه نگار بکریّته وه.

ئیبلیس سه ری له هه ندی دینه دار شیواندوه، چونکه شتی خراپ به دیده کات، که چی

قه ده غه و نکۆلی لی نا کات و، ده لیت: له راستیدا ئه وه ی فه رمان به چاکه و قه ده غه ی خراپه

ده کات که سینکی کارچاکه، منیش کارچاک نیم، که و ابوو چۆن فه رمانی چاکه به که سی تر

بکه م !?

ئهمه ش هه لیه، چونکه پیوسته فه رمان بکات و قه ده غه بکات ئه گه چی ئهو سه ریپچیه

له خودی خۆشیدا بیّت، به لām هه رکاتیکی نکۆلی و قه ده غه بکات و نه فسی خۆی

به دوور گرتیّت له خراپه و کاری نابه جی، فه رمانکردن و قه ده غه کردنه که ی گاریگه رتر ده بی،

ئه گه ر نه فسی خۆشی به دوور نه گرتیّت له خراپه و کاری نابه جی، هینده ی نامینیت نکۆلی و

قه ده غه کردنه که ی کار نه کات، بۆیه پیوسته که سی قه ده غه کارو نکۆلیکار نه فسی خۆی

به دووریگریت له خراپه و کاری نابهجی، بۆ شهوهی نکۆلیی و قهدهغه کردنه که ی گاریگه رتر بیټ.

(ابن عقیل) ده لیت: له زه مه نی ئیمه داو له پۆژانی فرمانپه وایه تی (القائم) دا، (أبا بکر الأقفالی) م بینی، نه گهر بۆ نکۆلیکردن و قهدهغه کردنی شتیکی خراپ هه ستایه، به شیخانێکی ده گوت شوینم که وه که ته نه ا له بهری کاری دهستی خۆیان ده خوارد، وه کو (أبي بکر الخباز) و، کۆمه لێک که وا که سیکیان تیدا نه بوو سه ده قه و خیر وه رگرن، یاخود له که دار کرابن به قبولکردنی به خشینیک، پۆژ به رۆژوو بوون و، شه وانیش شه ونوژیان ده کرد، ده گریان، بۆیه نه گهر که سیکی تیکه لکاری شوین بکه وتایه، ده یگه پانه وه، ده یگوت: هه رکات به یا وهی که سیکی تیکه لکار به رهنگاری سوپاکه بوینه وه، سوپاکه هه ل دیت !

بهشی نویهه

باسی سه‌لیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ربه

زاهیدان و خواپه‌رستان:

پێده‌چی که‌سی ئاسایی گوێبیستی نه‌وه بی‌ت که له قورئانی پیرۆزو فرموده‌دا دنیا زه‌م کراوه، ئیتر وای به‌خه‌یالدا بی‌ت که پێگه‌ی رزگاربیون وازه‌ینانه له دنیا، که‌چی نه‌یزانیوه دنیا‌ی زه‌م‌کراو مانای چی یه، بۆیه ئیبلیس سه‌ری لی ده‌شیوێنیت وای به‌خه‌یالدا دینیت که‌وا تۆ له پۆزی قیامه‌دا رزگاربیونت مه‌حاله مه‌گه‌ر واز له دنیا بی‌نیت، بۆیه پووی خۆی هه‌له‌گریت و به‌ره‌و چیاو کی‌وه‌کان ده‌چیت ده‌ره‌وه، به‌وه‌ش له نوێژی هه‌ینی و، کۆمه‌ل و، زانست فیزیون دۆرده‌که‌وتته‌وه‌و، وه‌کو گیاندارکی کی‌وی لیدیت و، ئیبلیس وای به‌خه‌یالدا دینیت که نه‌وه زوهدی راسته ! بۆ نه‌م کاره نه‌کات له کاتی‌کدا بیستویه‌تی فلان که‌س پووی خۆی هه‌لگرتوه‌و، فلان که‌سیش له چیا‌یه‌کدا خوا په‌رستی ده‌کرد ! په‌نگه نه‌و که‌سه خیزانی هه‌بی و، تیا‌به‌چن، یاخود دا‌یکی هه‌بی و، بۆ پۆشتنی بگری ! په‌نگه وه‌کو پێویست پایه‌کانی نوێژ نه‌زانیت ! په‌نگه مافی خه‌لکی به‌لاوه بی و نه‌یدا‌یته‌وه‌و لێی ده‌رنه‌چوینت !

له‌راستیدا ئیبلیس ده‌توانیت سه‌ر له‌م که‌سه به‌شیوێنیت، چونکه زانستی که‌مه، یه‌کێک له نه‌فامیه‌کانیشی نه‌وه‌یه له نه‌فسی خۆی رازی‌ه، سه‌باره‌ت به‌و نه‌ندازه زانسته‌ی که پێیه‌تی، به‌لام نه‌گه‌ر هاوه‌لیتی زاناو فه‌قیه‌ییکی بۆ به‌ره‌خسایه، فیری ده‌کرد که‌وا دنیا وه‌کو خۆدی خۆی زه‌م نا‌کریت، چۆن نه‌و شته‌ی که خوا‌ی ته‌الی به‌خشیویه‌تی زه‌م ده‌کریت و، بۆ مانه‌وه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م زه‌روره، هۆکارکی سه‌رکیشه بۆ به‌ده‌سته‌ینانی زانست و به‌جێهێنانی په‌رسته‌ن‌کان، له خۆراک و خواردنه‌وه‌و مزگه‌وتیک نوێژی تیدا بکات، له‌راستیدا زه‌م‌کراو نه‌وه‌یه که شته‌کان پێگه‌یه‌کی هه‌رام و نا‌حه‌لال به‌کاربه‌ینریت، یاخود به‌شیوازیکی به‌فێرۆدان به‌کاربه‌ینریت، نه‌ک به‌پێی نه‌ندازه‌ی پێویست، وه نه‌فس ته‌صرفی پێوه بکات به هه‌له‌شه‌یی و

ناژی، نهك به پئی ئیزنی شهرع، دئیابن چوونه دهرهوه بۆ چیاو کیتوان به ته نیایی قه ده غه
 كراوه، فَإِنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم): نَهَى أَنْ يَبِيتَ الرَّجُلُ وَحْدَهُ^(۲۴) واته:
 پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ قه ده غه ی کردوهه پیاو به شهوان به ته نهها
 بیئته وه، بۆیه وازه ئیان له کۆمه ل و نویژی هینی خسارۆمه ندیه و قازانج نیه، دورکه وتنه وه
 له زانست و زانایان سولتانی نه فامی به هیز ده کات، به جیهیشتنی دایک و باب لهم باره دا
 ده بیته هۆی په فغانی دئیان و په فغانی دئیشیان له تاوانه گه وره کانه.

به لām نهو که سانه ی هه والیان بیستراوه که چۆنه ته دهره وه بۆ چیا یهك، ده گوئیی بارو حالیان
 واییت که خاووخیزانیان و، دایک و، بابیان نه بی، بۆیه چوونه ته دهره وه بۆ شوینیك بۆ شه وه ی
 هه موویان پیکه وه خوا په رستی بکه ن، وه هه رکه سیکیش هۆکاریکی راست و دروستی نه بی بۆ
 چوونه دهره وه، نهوا له سه ر هه له یه هه رکه سیك بیت.

که سانیک له پیشینی چاک فهرموویانه: چوینه دهره وه بۆ چیا یهك خوا په رستی بکه ن،
 (سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ) هاته لامان و، گه راندینی هه .

۲۴۰ _ رواه أحمد (۵۶۵۰) عن ابن عمر.

وسنده صحیح.

وقال الهيثمي في ((المجمع)) (۸ / ۱۰۴).

((رجال رجال الصحيح)).

✱ ئیبلیس سەر له زاهیدان دهشیوئینیت:

لهو سەرلێشیواندنانه‌ی که ئیبلیس بهرامبەر به زاهیدان دهیکات: وایان لێدهکات ڤوو له فیریوونی زانست وه‌رگێڤن و خۆیان به زوه‌و دونیانه‌ویستیه‌وه خه‌ریک بکه‌ن، به‌راستی داوای شتیکی نزمتر ده‌که‌ن له جیاتی شتیکی به‌رزتر و خیرتر، چونکه سوودو که‌لکی که‌سی زاهید له به‌رده‌رگای ماله‌که‌ی خۆی تیپه‌ر نابیت، به‌لام سوودی که‌سی زانا ته‌نها په‌یوه‌ست نییه به‌خۆیه‌وه به‌لکو تیپه‌ر ده‌بی و خه‌لکی تریش ده‌گریته‌وه‌و، چه‌ندها که‌سی خواپه‌رستی گه‌راندۆته‌وه بۆ ڤیگه‌ی راست و دروست.

له سەرلێشیواندنه‌کانی تری ئیبلیس بهرامبەر به‌م کۆمه‌له‌: وایان به‌خه‌یالدا دینیت که زوه‌و وازلێهێنانی شته ڤیپیداوه‌که‌نه (المباحات)، بۆیه که‌سانێکیان له نانی جو‌ زیاتر ناخۆن، که‌سانێکیان تامی میوه‌ ناکه‌ن، که‌سانێکیان خۆراک که‌م ده‌که‌نه‌وه تا جه‌سته‌یان وشک ده‌بیته‌وه‌و، سزای نه‌فسی خۆشیان ده‌دن به‌پۆشینی خوری و، ناوی ساردیش له خۆیان قه‌ده‌غه ده‌که‌ن.

به‌لام ئەمه ڤی‌بازی ڤیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نییه‌و، ڤی‌بازی هاوه‌لانیی و شوێنکه‌وتوانی هاوه‌لانیش نییه‌، له‌راستیدا برسیان ده‌بوو ئە‌گه‌ر هیچ شتیکیان ده‌ستنه‌که‌وتایه‌، به‌لام که‌ ده‌ستیان که‌وتایه ؛ ده‌یاغخوارد.

به‌راستی ڤیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ گزشتی ده‌خواردو، هه‌زی لێبوو، مریشکی ده‌خواردو، هه‌زی له هه‌لوا بوو، وه‌ ناوی ساردیشی بۆ ده‌هێنرا (٢٤١).

پیاویک ده‌یگوت: من (الحَبِیصَ) (٢٤٢) ناخۆم، چونکه ناتوانم به‌چاکی سوپاسی خوا بکه‌م! پێشه‌وا (الحسنُ البصريُّ) یش فه‌رمووی:

ئە‌مه‌ پیاویکی گێله‌، ئایا توانیویه‌تی سوپاسی خوا بکات له‌سه‌ر ئاوه‌ سارده‌که ؟!

٢٤١ _ وهذا كله صحيح ثابت، ولولا خشية الإطالة لمخرجتها بالتفصيل.

٢٤٢ _ الحَبِیصَ: ئە‌و هه‌لوايه‌یه که له خورماو ڤۆن و شارد دروست ده‌کریته‌، ڤروانه: الجامع الکبیر للسيوطي، ص ٨٤٨. وه‌رگێڤر.

پیشەوا (سفیانُ الثوری) ئەگەر سەفەری بکردایە، گۆشتی برزاو و (الفالوذج)ی (۲۴۳) لە گەڵ خۆیدا دەبرد.

پێویستە مەرۆف بزانیّت کەوا نەفسی ھۆکاری گواستنەوێتی، بۆیە پێویستە بەسۆزو بەنەرمی مامەڵە لەگەڵدا بکات، تا بەجێگە ی مەبەستی دەگەیەنێت، بە ئەو شتانە ی بۆ بەریت کە چاکێ دەکات و، ئەو شتانە بەجێبەجێیّت کە زیانی پێدەگەیەنێت، وەکو تیرسوون و پۆچون لە بەکارھێنانی شەھەوات و ئارەزوودا، چونکە ئەو شتانە زیان بە جەستەو ئاینیش دەگەیەنێت.

پاشان خەڵک لە داب و نەرتیاندا جیاوازن، بۆیە ئەگەر دەشتەکیەکان خوری بپۆشن و تەنھا شیر بخۆنەو، سەرزنەشتیان ناکەین، چونکە جەستەیان ئەوێ ھەڵدەگرێت، وە خەڵکی دەورووبەری شار ئەگەر خوری بپۆشن و، (کوامخ) (۲۴۴) بخۆن، دیسان سەرزنەشتیان ناکەین و، ناشلێن لە نێو ئەمانەدا کەسانێک ھەن زۆریان لە نەفسی خۆیان کردووێ و خۆیان تووش کردوو، چونکە ئەمە داب و نەرتی قەومەکیە.

بەلام ئەگەر جەستە ئاسوودە بوو، وە لەسەر خوشگوزەرانێ پەرورەدە بوو، ئێمە قەدەغە ی خواوەنەکی دەکەین کە زۆری لێ بکات و خۆی تووش بکات و شتانێکی لەسەر ھەلگرێت کە زیانی پێدەگەیەنێت، بەلام ئەگەر زوھدی ھەلبژاردو وازلێھێنانی شەھەوات و ئارەزوای بەچاکتر دانا: ھۆکاری ئەمە دەگەرێتەوێ بۆ ئەوێ کەوا شتی ھەڵاڵ دەست بەلاوی و زێدەپۆیی و سنورشان ھەلناگرێت، یاخود خۆراکی بەلەزەت واپێویست دەکات زۆری لێ بخورێت و، دەرەنجام مەرۆفە کە نووستن و تەمبەلێ زۆر دەبێ، لێرەدا ئەم کەسە پێویستە بزانیّت

۲۴۳ _ الفالوذج: ھەلواوە کە لە ئاردو ئاو ھەنگوین دروست دەکرا، بروانە: سنن ابن ماجە، باب الفالوذج. وەرگێتر.

۲۴۴ _ کوامخ: واتە پێخۆر، یاخود ترشیات و زەلەتەو شتی وا کە نیشتیھای خواردن بکاتەو، بروانە: المعجم الوسیط، وەرگێتر.

کهوا وازلێهێنانی چ شتێک زیانی پێدهگهیهنیت و چ شتێکیش زیانی پێناگهیهنیت، ئینجا نەندازەیهک به کاردێنی بهشی بکات بهبێ ئهوهی زیان به خۆدی خۆی بگهیهنیت.

ناوریش نادریتموه له قسهکانی (الحارث المحاسبي) و (أبي طالب المكي) که باسی کهمکردنهوهی خۆراک و، کۆشش دهکەن بهرامبەر بهنهفس بهوهی واز له شته پێشدرارهکان (المباحات) بهیتریت ؛ چونکه پهیرهوکردنی دانهری شرع (الشارع) و هاوهلانی شایستهتره.

(ابن عقیل) دهیفرموو: ئای که کردهوتان له خواپهرستیدا سهسوپمینه ! یا شۆنکهوتنی ههواوتارهزوویهکه، یا گۆشهنشینهکی داهینراوه، له نیوان شادومانبوون بهههلهشهی لاوتی و یاریکردن و، له نیوان پشت گوێ خستنی مافهکان و، دستلێههنگرتنی خاووخیزان، ئهوهبو بهگویرهی نهقل و شرع خواپهرستی ناکەن.

له سهڕلێشێواندنهکانی تریشی: وایان بهخهیاڵدا دینیت که زوهد بریتیه له پازی بوون به نرمترین و بێ بههاترین خۆراک و پۆشاک و هیچتر، ئهوان بهمه پازین و، دلێشیان ئارهزووی سهروکایهتی و پیشهنگیتی و، شان و شهوکهت و شکۆمندی دهکات، چاوهڕێ دهکەن نهمیرو سهمرکردهکان دیدهنیان بکەن، وه ریزی دهوله‌مه‌ندان ده‌گرن به‌بێ هه‌ژاران، وه ملیان کهچ دهکەن له کاتی چاوپێکهوتنی خه‌ڵکدا، وه‌کو ئهوهی له (مُشاهد)یه‌که‌وه (٢٤٥) ده‌رچووین، په‌نگه‌ که‌سی واشیان تێدابی مال و دارایی بگه‌ڕێنیتته‌وه، بو ئهوهی نه‌گوتیت: له زوهدوه بوی ده‌رکه‌وتوو، له بواری نامشۆکردنی خه‌ڵک بو لایان و، ماچکردنی ده‌ستان، ئه‌مانه له نێو فراوانترین ده‌روازه‌کانی دۆستایه‌تی و پشتگیریه‌کانی دونیادان، چونکه مه‌به‌ستی دنیا سه‌روکایه‌تی و پیشه‌نگیتی به‌ده‌سته‌هێنانه.

★ ئیبلیس سەر له خوا په رستان ده شیوینیټ:

پروپامایی شاراهه (خفی الریاء) زۆرترین شتیټکه که ئیبلیس به کاریده هیټی بۆ سەرلێشیتواندنی زاهدان و خواپه رستان، به لām پروپامایی ناشکرا، وه کو به ده رخستنی لاوازی و، پروو زهردبونه وه، خوڤاوی بوون و بژیوونی پرچ، بۆ نه وهی زوهدی پی بزانیټ، ههروهها نزمکردنه وهی دهنگ بۆ به ده رخستنی دلکزی (خشوع)، ههروهها پروپامایی کردن به نویژو سه دهقه، ناچه بواری سەرلێشیتواندنه وه، چونکه شتگه لیټکی وه کو نهم دیاردانه شاراهه نابن. له پاستیدا ته نهها ئاماژه بۆ پروپامایی شاراهه ده کین، پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمویه تی: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)) (۲۴۶). واته: ((له پاستیدا کاروکرده وه ته نهها به نیټه)).

وه هه رکاتیټ کرده وه له بهر خوی تعالی نه بجام نه درا، قبول نابی. (مالک)ی کوری (دینار) فرمویه تی: بهو که سهی پاستگۆ نییه بلیټن: خوټ ماندوو مه که !

بزانه مروټی نیماندار کرده وه کانی ته نهها بۆ خوی تعالی نه بجام ده دات، به لām پروپامایی شاره وهی تیټکه له ده بی و، کاره که ی لی تیټک ده دات و، نیټر پزگاربوونی لهو پروپامایه شاراهه قورس ده بی.

له (یسار) وه ده لیټ: (یوسف)ی کوری (أسباط) پیټی گوټم: پاست و دروستی کرده وه له خراپه که ی جیا بکه ونه وه فیټری بن، چونکه من له ماوهی بیست و دوو سالدا فیټری بووم. پیاوچاکان له ترسی پروپامایدا کرده وه کانیان ده شارده وه بۆ نه وهی پارێژراو بیټ، ده شیان پزاندنه وه به دژه کانی، وه کو (ابن سیرین) که به رۆژ پیټده که نی و، به شهو ده گریا. ههروهها (ابن أدهم) نه گهر نه خوټش بکه وتایه، نهو خوټراکانه ی به لاهه ده بینرا که ته ندروستان ده یاغوارد.

(بَکَّارِی) کورپی (عبداللہ) گوئیستی (وہب)ی کورپی (مُتَبَّہ) سوو دە یگوت: پیاویک
 ھەبوو چاکترینی خەلکی زەمەنەکی خۆی بوو، خەلکی دیدەنیان دەکردو، ئەویش نامۆزگاری
 دەکردن، پۆژتیک لای کۆبونەو، ئەویش گوتی: ئیمە لە دنیا چوینە دەرەو، خاووختزان و
 مال و سەرەوێمان بەجێھێشت لە ترسی بێدادی و ستەمی بێ سنور. بەلام لەم
 بارو حالەتەشماندا بێدادی و ستەمیکی بێ سنورمان تێکەڵ بوو زیاتر لەوێ کە تێکەڵ
 بەخاوەن مال و سەرەوتان دەبێت، لە مال و سەرەوتەکانیاندا، وادەبینم کە سیکمان حەزی
 بەوێ پێویستییەکانی بۆ جێبەجێ بکری و، ئەگەر چاویشیان پێکەوت سلاوی لی بکری و،
 بموێقارو رێزەو تەماشای بکری، لەبەر پایە نایینیەکی.

ئەو گوشتارانە بڵاوبووە تا بەپاشا گەشت، زۆر پێی سەرسام بوو، بۆیە سواریبوو تا
 دیدەنی بکات و، سلاوی لی بکات و، تەماشای بکات، کە پیاویک پاشای بینی، پێی گوت:
 نەمە پاشایە هاتوو بۆ لات بۆ ئەوێ سلاوت لی بکات! ئەویش گوتی: ئەو لە بەر چ شتیک
 هاتوو؟ پیاو کەش گوتی: لە بەر ئەو گوشتارانە کە لە وەزو نامۆزگاریە کەتدا باست کرد.
 بۆیە لە خزمەتکارەکی خۆی پرسى: نایا هیچ خۆراکیکت ھەیە؟ گوتی: شتیک لە بەر ئەو
 درەختە کە پۆژووت پێ دەشکان، فەرمانیدا بیهێنن، خۆشی لەسەر بەرەیکە دانیش و،
 خۆراکەکی خرایە پیش دەست و، دەستی بەخواردنی کرد، پێشتریش بەردەوام بەرپۆژوو بوو و،
 نەشیدەشکاند، پاشا لەسەر سەری وەستاو، سلاوی لێکرد، بەو ئەمدا نەوێکی کز وەلامی
 دایەو، دیسان دەستی کردەو بە خۆراک خواردنەکی، پاشاکە گوتی: پیاو کە لە کوێ یە،
 پێی گوترا: نەمە خۆیەتی! گوتی: نەمە کە دەخوات؟! گوتیان: بەلی. گوتی: هیچ خەیرتیک
 بەلای نەمەوێ نییە؟ ئەو ھەبوو پشتمانی ھەلکردو پۆشت، پیاو کە گوتی: سوپاست بۆ ئەو
 خواھێ لی دورخستیتەو.

(ریوایە) تێکی دیکە لە (وہب)وێ هاتوو کەوا کاتیک پاشاکە ھات، خزمەتکارە کە
 ھەستاو خۆراکەکی خستە پیش دەستی، ئەویش سەوزەواتەکی لە پاروێکی گەورەدا
 کۆدە کردەو، دیکر بە زەیتە کەداو، بەتوندی و بەبێ پەروا دەبخوارد، پاشاکە پێی گوت: ئەو

فلان تۆ چونیت ؟ گوتی: وه کو خه لک. نه وه بوو پاشاکه جه له وی وه لاهه که ی گه پرانده وه، گوتی: هیچ خه یێک له مه دا نییه. بۆیه گوتی: سوپاست بۆ خوا که لێی دورخسته وه له کاتی که دا لۆمه ی ده کردم.

که سانی که له زاهیدان هه ن زوه د له ناوه وه ده ره وه ش به کار ده هینن، به لām نه وه ش ده زانن، که نه گه ر زوه دو وازه ی نه کانی خۆیان له دنیا بۆ هاوه لانیان یا خود بۆ خه یزانه کانیان باس بکه ن، نه و نارام گرتنیان به لاهه ئاسانه ده بی.

به لām نه گه ر ده یانویست به راستی له زوه ده کانیاندا د ل سۆز بن، نه و له گه ل خاوه یزانه کانی خۆیاندا ده یاغوارد به و نه ندازه یه ی که شکۆمه ندی نه فسیان له سه ر نه ده ماو، قسه ی خه لکیان له سه ر خۆیان ده بی.

(داود) ی کوری (أبي هند) بیست سال به رۆژوو بوو، که چی خاوه یزانه که ی پێیان نه ده زانی، چونکه خۆراکه که ی خۆی هه لده گرت و، بۆ بازار ده چوو، له رێگه ش به خه یرو سه ده قه ی ده کرد، بۆیه خه لکی بازار وایان ده زانی له ماله وه خواردویه تی و، ماله وه ش وایان ده زانی له بازار خواردویه تی.

ئا ناوه ها بوون خه لکی (۲۴۷).

✱ ره‌خنه‌گرتن له رِییازی زاهیدان:

زاهیدان که‌سی وایان تِیدایه ئه‌وپه‌ری هِیزی بریتیه له دابران و مانه‌وه له مزگه‌وتیکدا یاخود له خه‌لوه‌تگه‌یکدا (ریاط) یاخود له چیا‌یه‌کدا، چونکه حه‌زو له‌زه‌تی له‌وه‌دایه که خه‌لک به ته‌نیا‌یه‌که‌ی بزائن، پِیده‌چی بۆ دابرانه‌که‌شی به‌هانه به‌یئیتیه‌وه به‌وه‌ی که ده‌ترسم له کاتی چوونه ده‌ره‌وه‌مدا خراپه ببینم.

له‌و ره‌فتاره‌یدا مه‌به‌ستگه‌لیکی هه‌یه: له‌وانه خۆیه‌زلزانی و به‌سووک سه‌یرکردنی خه‌لک، هه‌روه‌ها ده‌ترسیت خه‌لک که‌مه‌ترخه‌مبن له خه‌زمه‌تکردنیدا، هه‌روه‌ها پاراستنی ناموس و سه‌رکرده‌یی و پِیشه‌نگیتیه‌که‌ی، چونکه تیکه‌لبوونی خه‌لک ئه‌وانه لاده‌بات، ئه‌ویش ده‌یه‌ویت هه‌لنان و ستایشکردن و ناوبانگی بیئیت، له‌وانه‌شه مه‌به‌ستی ئه‌وه بی‌ت که عه‌یب و خراپه‌و نه‌فامیه‌کانی به‌زانست داپۆشی‌ت، بۆچۆنی ئاوه‌هایه‌و، حه‌زیشی به‌وه‌یه دیده‌نی بکری‌ت و دیده‌نی نه‌کات، وه شادومان ده‌بی به‌هاتنی ئه‌میره‌ سه‌رکرده‌کان بۆ لای و، خه‌لکی ئاسایی لمبه‌ر ده‌رگا‌که‌یدا کۆینه‌وه‌و، ده‌ستی ماچ بکه‌ن، سه‌ردانی نه‌خۆش و، ناماده‌بونی ناشتنی تهرمی مردووان واز لیده‌هینیت و، به‌هاوه‌لانی ده‌لیت: گله‌ی له‌سه‌ر شیخ لابه‌رن، چونکه ئه‌مه عاده‌تی ئه‌وه !

نه‌خیر عاده‌تیکه‌و پِیچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ته.

ئهم مرۆفه ئه‌گه‌ر پِیویستی به‌خۆراک بی و، هه‌یج که‌سینکی به‌دینه‌کرد بۆی بکری‌ت، له سه‌ر برسی‌تی ئارام ده‌گری‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی به‌خودی خۆی نه‌چیتته ده‌ره‌وه بۆ کرپینی و، شان و شه‌وکه‌تی نه‌می‌نیت به‌هۆی ریکردیه‌وه له نیوان خه‌لکی ئاسایدا، وه ئه‌گه‌ر بچوايه‌ته ده‌ره‌وه‌و، پِیداویستیه‌کانی بکری‌یا، ناوبانگی لی ده‌بپاوه‌، له ناخی خۆیه‌وه نه‌فره‌تی له پاراستنی رازو فرت و فیله‌کانی ده‌کرد.

به‌لام پِیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌چووه ده‌ره‌وه بۆ بازار، پِیداویستیه‌که‌ی ده‌کپی و، خۆشی هه‌لیده‌گرت، ئیمامی (أبویکر) _ خوی لی رازی بی‌ت _ به‌شانه‌کانی پۆشاک هه‌لیده‌گرت، ده‌یکپی و، ده‌یفرۆشت.

له (عبداللّهِ)ی کورپی (حنظلة)هوه دهلیت: (عبداللّهِ)ی کورپی (سَلام) تیپه‌ریبو و گورزه‌یه‌کی داروچیلکه‌ی به‌سه‌ری هه‌لگرتبوو، خه‌لکی پییان گوت: چ هانی داوی نه‌مه بکه‌یت له کاتی‌کدا خوای تعالی ده‌وله‌مندی کردووی ؟ فه‌رمووی: ویستم به‌م کاره خۆبه‌زلزانی له خۆم دورخه‌مه‌وه، چونکه گوئیستی پیغه‌مبه‌ری خوا بووم _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌یفه‌رموو: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ عَبْدٌ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنَ الْكِبْرِ)) (۲۴۸) واته: ((هه‌ر به‌نده‌یه‌ک به‌ئه‌ندازه‌ی کیشی گه‌ردیله‌یه‌ک خۆبه‌زلزانی له دلیدا بی‌ت ناچیت به‌هه‌شته‌وه)). نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

ئه‌مه‌ی که باسم کرد سه‌باره‌ت به‌چوونه ده‌ره‌وه بۆ کرینی پێداویستی و ده‌ستبه‌رداری‌بوونی شه‌رم و خۆپاریزی، په‌وشت و عاده‌تی پێشیننه‌ چاکه‌ دیرینه‌کان بوو، به‌پراستی شه‌و په‌وشت و عاده‌ته‌ گۆرا وه‌کو چۆن بارو‌حال و جل و به‌رگیش گۆرا، نه‌مپۆ به‌باشی دانانیم زانا به‌چیته‌ ده‌ره‌وه بۆ کرینی پێداویستیه‌کانی (۲۴۹)، چونکه شه‌وه‌ نورو پوناکی زانست بۆ نه‌فامان ده‌خاته‌پوو، به‌لایانه‌وه‌ پێزلینانیشی په‌وايه، راگرتنی دل‌یشیان له‌ شتیکی وه‌کو نه‌مه‌دا مرۆڤ تووشی پوو‌پامایی ده‌کات، له‌ تواناشدا نییه‌ قه‌ده‌غه‌ی به‌کاره‌ینانی شه‌و شتانه‌ بکریت که هه‌بیه‌ت و پێژ له‌ دل‌اندا دروست ده‌که‌ن.

۲۴۸ _ قال المنذري في ((الترغيب والترهيب)) (۵ / ۱۸۷):

((رواه الطبراني بإسناد حسن)).

وکذا قال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (۱ / ۹۹).

وانظر ((صحيح الجامع الصغير وزيادته)) (رقم ۷۶۷۴) لشيخنا الألباني.

وللمرفوع منه طرق عدة صحيحة.

۲۴۹ _ به‌تاییه‌ت له‌و بازارانه‌ی که هه‌ندێ شتی نابه‌جێ تیدا بلایۆت‌مه‌وه‌ وه‌کو خراپه‌کاری و، دوربوون له‌ زی‌کری خواو، تێکه‌لبوونی پیاوان و ژنان و، جگه‌ له‌وه‌ش له‌ به‌د په‌وشتیه‌کانی دیکه‌.

به‌لام نه‌گه‌ر جێگه‌یه‌ک هه‌بێ و کرین و فرۆشتنی تیدا نه‌نجام به‌دریت و، هێچ شتی‌ک له‌وانه‌ی تیدا نه‌بێ که ئاماژه‌م پێدا، نه‌وا هێچ پێگرت‌ک نی یه‌ بۆ چونه‌ده‌ره‌و کرینی و، هتد..

هه موو ئه و شتانهش که پیشینی چاک دهیانکردو، ئه و پۆزه دانی خه لکی پی نهده گۆردرا
پتوسته ئه مپۆ نه کریت.

پیشهوا (الأوزاعي) فەرموویه تی: پێده که نین و شوخی و گالته و گه پمان ده رکرد، به لام
نه گه ر و امان لیها تبیت خه لکی شوینمان بکه ون، واده زانم چیتر ئه وه مان پی ناکریت.
له (إبراهيم) ی کوپی (أدْهَم) وه بو مان ده گیر نه وه که وا پۆژیک هاوه لانی شوخی و
گالته و گه بیان ده کرد، له و کاته دا پیاوێک له ده رگای دا، ئه وه بوو فەرمانی پی کردن بێده نگ و
کپ بن، ئه وانیش گوئیان: فیتری روپا مایان ده که ی؟! فەرمووی: من حەزەم به وه نییه به هۆی
نیوه وه سه ریچی خوی تعالی بکریت.

نووسەر ده فەر میت:

له راستیدا له وه ده ترسا که سانی نه فام بلین: ته ماشای ئه م زاهیدانه بکه ن چ ده که ن ؟
چونکه که سانی ناسایی پیشینی نا که ن خوا به رستان شتانیکی وه کو ئه وه نه بجام به ن.

★ ئیبلیس سه‌ریان لیده‌شیوینیٔ سه‌بارت به‌خووگرتن

به‌نه‌نجامدانی شتانیکه‌وه‌که پیویست نیه:

لەم کۆمەڵە کەسانێک هەن ئەگەر داوای لیبرکێت پۆشاکە نەرمونیانەکانی بیوشیت، ئەنجامی نادات، نەوێکا شان وشەوکه‌تی له‌ زوهدا کەم بێتەوه، ئەگەر روحی دەرچیت خۆراک ناخوات و خەلکی بیینن، نەفسی خۆی دەرپاریزیت له‌ زەرەخەنە سه‌ره‌پای پێکه‌نین، چونکه‌ ئیبلیس وای به‌خه‌یالدا دینیٔ ئەمه‌ بۆ چاکردنی خەلکه‌، که‌چی له‌راستیدا ئەو ته‌نها پڕوپامایه‌که‌و، یاسای پازو فیله‌کانی خۆی پی دەرپاریزیت، ده‌بینیت سه‌ری دانانده‌وه‌، ناسه‌واری خه‌فتباری به‌پروخساریه‌وه‌ دیاره‌، ئەگەر ته‌نیاش بێتەوه‌، ده‌بی به‌ شی‌ری (شری)(٢٥٠).

پیشینی چاک خۆیان له‌ هه‌موو ئەو شتانه‌ دۆرده‌خسته‌وه‌ که‌ ده‌بویه‌ هۆکاری ناماژه‌ بۆکردنیان، وه‌ هه‌لده‌هاتن له‌و شوینه‌ی تیايدا ناماژه‌یان بۆ ده‌کرا. (یوسف)ی کورپی (أسباط) ده‌لیٔت: به‌پێ له‌ (سَبَّح)ه‌وه‌ دەرچووم، تا گه‌شته‌ (المُصِیصَة)و(٢٥١) توره‌که‌که‌م به‌ملمه‌وه‌ بوو، ئەم که‌سه‌ له‌ نێو فرۆشگاکیه‌وه‌ هه‌ستاو سلاوی لیده‌کردم و، ئەو که‌سه‌ش سلاوی ده‌کرد، دواتر که‌ توره‌که‌که‌م فرێداو، چوومه‌ مزگه‌وته‌وه‌ دوو ریکات نوێژ بکه‌م، هه‌موویان چاویان تی‌بیریم و، پیاوی‌کیش له‌ پیشمدا هه‌ستاو منی گرته‌ئەستۆ! له‌ دلی خۆمه‌وه‌ گوتم: تا چەند به‌رامبه‌ر به‌م ره‌فتارانه‌ دلی خۆم پراگرم؟! بۆیه‌ توره‌که‌که‌م هه‌لگرت و، به‌ماندویه‌تی و ئارق‌ی خۆمه‌وه‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ (سَبَّح)، نیت نه‌گه‌رامه‌وه‌ بۆ دلم تاوه‌کو دوو سال.

٢٥٠ _ شری: ناوی شوینیکه‌، پڕوانه‌: لسان العرب. وه‌رگێڕ.

٢٥١ _ سَبَّح، المُصِیصَة: ناوی دوو شوینن.

زاهیدان کەسی وایان تێدایە پۆشاکێ شێرۆ کون کون دەپۆشیت و نایدوریتەوه، واز لە چاکردنی میژەرە کەشی دینی و، پریشیشی شانە ناکات، بۆ ئەوەی واببینرێت کە بەتەمای هیچ خێرنکی دونیایی نیە !

نەم پەتارە یەکیەکە لە دەروازەکانی پروپامای، بۆیە ئەگەر ئەم زاهیدە راستگۆیە واز لەو شتانە دینی وەکو ئەوەی بە (داوَد الطائِي) گوترا: نایا پریشت شانە ناکەیت ؟ گوتی: دُنْیَابَن مَن سەرقالَم _ بادَلْئِیَا بَیْت رِیْگَیْهَ کِی دیکە ی گرتۆتەبەر، چونکە ئەمە پێبازی پێغەمبەری خوا _ صلی اللّٰه علیہ وسلم _ و هاوێلانی نییە، پێغەمبەری خوا _ صلی اللّٰه علیہ وسلم _ پریشی شانە دەکردو، چەوری دەکردو، بۆنی خۆشیشی بەکار دەهێناو (٢٠٢)، سەرقاترین خەلکیش بوو بە پۆژی دوا یەوه.

هەردوو پێشەوایان (أَبُو بَکْرٍ) و (عمر) _ خوایان لێ پازی بێت _ بەخەنەو (الکَثْم) (٢٠٣) پرچی سەریان پەنگ دەکردو، لە هەموو هاوێلانی زیا تر لەخوا دەترسان و، لە هەمووشیان زاهیدتر بوون.

بۆیە هەرکەس بانگەشە پلەیه ک بکات لە سوننەت و کردەوهی گەورەکان زیاتر بێت، ناوێی لێنادریتەوه. لە زاهیداندا کەسی وا بەدیده کرێت کە بەردەوام دەبێ لەسەر بێدەنگی و، تەنیا دەبێتەوهو، تێکەڵاوی خاووخیزانێ ناییت، بۆیە بەرپەوشتی ناشرینی نازاریان دەدات و، فەرماشته کە ی پێغەمبەری خۆی _ صلی اللّٰه علیہ وسلم _ بێردەچیتەوه: ((إِنَّ لَأَهْلِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)) (٢٠٤) واتە: ((بەرپاستی خاووخیزانە کەت هەقیان بەسەر تەوه هەیە)).

٢٤٢ _ وهذا كله صحيحٌ ثابتٌ “ كما تراه في ((شمائل الترمذي))، و ((أخلاق النبي)) لأبي الشيخ، وغيرها.

٢٤٣ _ الکَثْم: پروە کێکە تێکەڵ بە وەسمە دەکرێت و بۆ پەنگکردنی پرچ بەکار دێت، بڕوانە: الطب النبوي، بن القيم. وەرگێڕ.

٢٤٤ _ تقدّم تحريجه.

پێغه‌مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ شوخی و گالته‌وگه‌پی ده‌کرد، نه‌وه‌بوو له‌ گه‌ڵ منداڵاندا یاری ده‌کردو، له‌ گه‌ڵ خێزانەکانیدا ده‌دواو، له‌ گه‌ڵ خاتوو (عائشة)شدا _ خواى لى پازى بیټ _ پېشپړکیتی ده‌کرد (٢٥٥) ... وه‌ چەندین په‌وشتی جوانی نهرم ونيانی دیکه‌ش.

ئا نهم که‌سه‌ی که‌ خۆی کردوه به‌زاهیدو، هاوسه‌ره‌که‌ی کردوه به‌بیوه‌ژن و، منداڵه‌که‌ی کردوه به‌ هه‌تیو و، لییان تاك بۆته‌وه‌و، په‌وشتیشی ناشیرینه، وای به‌خه‌یاڵدا دیت نه‌و شتانه سه‌رقاڵی ده‌کات و ناهێلێت به‌ قیامه‌ته‌وه‌ خه‌ریک بیټ، به‌لام نازانیټ _ له‌به‌ر که‌مى زانستی _ که‌ شادی و که‌یفخۆشی له‌ گه‌ڵ خاووخیزاندا یارمه‌تیده‌ره‌ بۆ نه‌هجامدانی نه‌و کرده‌وانه‌ی که‌ پوژی دواى پى مسۆگر ده‌کریت.

وفي ((الصحيحين)) أَنَّ النَّبِيَّ (صلى الله عليه وسلم) قال لجابر: ((هَلَّا تَزَوَّجْتَ بَكْرًا تُلَاعِبُهَا وَ تُلَاعِبُكَ)) (٢٥٦).

واته: پێغه‌مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ به‌ (جابر)ی فه‌رموو: ((بۆ کچیکت نه‌خواست گه‌مه‌ت له‌ گه‌ڵدا بکات و گه‌مه‌ی له‌ گه‌ڵدا بکه‌ی)).

پێده‌چى زاهید قه‌ده‌غه‌کردنی نه‌فسى خۆی به‌سه‌ردا زāl بیټ و، واز له‌ جووتبوونی خێزانی بیئیت و، فه‌رزێک به‌کرده‌وه‌یه‌کی ناستایشکراو به‌فه‌وتیئیت.

زاهیدان که‌سى وایان تێدایه‌ کرده‌وکانی خۆی ده‌بیئیت و، پێی سه‌رسام ده‌بیټ، نه‌گه‌ر پێی گوترا: تۆ له‌ کۆله‌که‌کانی زه‌مینیت (أوتاد الأرض) (٢٥٧) “ وای به‌خه‌یاڵدا دیت نه‌وه‌ پاسته‌ !

که‌سى واش هه‌یه‌ چاوه‌پێی ده‌رکه‌وتنی که‌راماتی _ کارى ناسروشتی بیټ و له‌ غه‌یری پێغه‌مبهرانه‌وه‌ بیئیریت _ خۆی ده‌کات، وای به‌خه‌یاڵدا دیت که‌ نه‌گه‌ر نزیکى ناو بکه‌ویته‌وه‌ ده‌توانیت به‌سه‌ریدا پى بکات، نه‌گه‌ر شتیکی تروش بى و، ده‌ستی به‌نزاکردن کردو، وه‌لامى نه‌درایه‌وه‌، له‌ ناخه‌وه‌ پێنگه‌ پێنگ ده‌کات و بیزاری ده‌رده‌پێت، وه‌کو نه‌وه‌ی کریکار بیټ و

٢٥٥ _ وهو صحيح أيضاً، وانظر التعليق قبل السابق.

٢٥٦ _ رواه البخاري (٩ / ١٠٤)، ومسلم (٧١٥).

٢٥٧ _ أوتاد الأرض: ده‌سته‌واژه‌یه‌کی صۆفیه‌کانه‌و هێچ بنه‌ره‌تیکی له‌ قورنان و سونه‌تدا نییه‌.

داوای کرپی کاره‌که‌ی خۆی بکات، به‌لام نه‌گهر تیگه‌شتنی پێدرايه، ده‌یزانی به‌نده‌یه‌و مولکی به‌کیکی تره، به‌نده‌ش منه‌ت به‌کاره‌که‌یه‌وه ناکات، نه‌گهر ته‌ماشای بکردایه که خوای تعالی پێنومایی کردوه بۆ کارکردن، ده‌یزانی پێویسته سوپاسگوزاری بکات، نه‌و کاته‌ش ده‌ترسا که‌مه‌ترخه‌می تێدا بکات، وه پێویست بوو نه‌مه‌نده به‌ته‌نگی کرده‌وه‌کانی خۆیه‌وه به‌هاتایه بۆ نه‌وه‌ی هیچ که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی تێدا نه‌کردایه، به‌گه‌شتایه‌ته نه‌و ناسته‌ی سه‌رقالێی بکردایه‌و، چێر چاوه‌پێ نه‌بوايه تا به‌هۆیه‌وه خوای تعالی له‌دو‌نیادا که‌رامات و شتی تری بۆ به‌خسێنێت، هه‌وه‌کو نه‌وه‌ی له پێشینی چاکدا که‌سی وابوو ده‌یگوت: له خوای تعالی داوای نینخۆشبوون ده‌که‌م سه‌باره‌ت به‌که‌می پاستگۆیم له گو‌فتاره‌کا‌ندا. پێشی گو‌ترا: نایا هیچ کرده‌وه‌یه‌کت نه‌نجام داوه وایزانی‌ت لێ‌ت قبول ده‌کریت ؟ گو‌تی: نه‌گهر به‌شبێت، ترسم له‌وه‌یه به‌رته‌وه به‌سه‌رما.

له‌و سه‌رلیشی‌واندانه‌ی که ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ کۆمه‌لێک له‌ زاهیدانی ده‌کات و، له‌ ده‌روازه‌ی که‌می زانسته‌وه‌ بۆیان ده‌چێته ژوره‌وه نه‌وه‌یه که به‌ واقعیاتی خۆیان کارده‌که‌ن و، نه‌ گو‌فتاری زاناو فه‌قیهان ناو‌پرناده‌نه‌وه.

(ابن عقیل) ده‌فه‌رمی‌ت: (أبو إسحاق الحَزَّاز) پیاویکی کارچاک بوو، یه‌که‌م که‌س بوو که‌ کتیبی خوای تیگه‌یاندم و حاڵی کردم، په‌وشت و عاده‌تی وابوو له‌ مانگی په‌مه‌زاندایه‌ی له‌ قسه‌کردن ده‌هێناو، ته‌نها به‌ نایه‌ته‌کانی قورئان ده‌دوا، سه‌باره‌ت به‌و پێداویستیانه‌ی پوو به‌ پووی ده‌بویه‌وه، نه‌وه‌بوو کاتی مۆله‌تی هاته‌نه‌ژوره‌وه‌ی که‌سێکی بدایه ده‌یگوت: ﴿ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ﴾ (المائدة: ۲۳) واته: له‌ ده‌رگاوه‌ بچنه‌ ژوره‌وه بۆ لایان، له‌ ئیواره‌ی به‌ر‌پۆ‌ژووبو‌نیشدا به‌کو‌په‌که‌ی خۆی ده‌گوت: ﴿مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّانِهَا﴾ (البقرة: ۶۱) واته: فه‌رمانی پێده‌کرد که‌وا سه‌وزه‌وات و خه‌یارو ترۆزی بۆ به‌کریت ! منیش پێم گوت: نه‌مه‌ی که به‌مه‌رستنی داده‌نیی له‌ پاستیدا سه‌رپێچیه. به‌لایه‌وه قورس بوو، گوتم: نه‌م قورئانه‌ پیرۆزه بۆ

پوونکرده‌وهی حوكمه شهرعیه‌كان دابه‌زینراوه‌و، بۆ نه‌نجامدانی شت و مه‌به‌ستی دونیایی به‌کارناهیتریت، نه‌وه‌بوو هه‌جری کردم و، گوئی له به‌لگه‌كانم نه‌گرت (٢٥٨).

پیشینی چاك قه‌ده‌غهی زاهیدیان ده‌کرد فه‌توا بدات نه‌گه‌رچی زانستیکی زۆریشی بزانیبا، چونكه مه‌رجه‌كاني فه‌توای تیدا كۆنه‌بویۆوه، نه‌ی نه‌گه‌ر نه‌و بی‌سه‌رویه‌ریه‌ی كه‌سانی نه‌مڕۆیان ببینیایه چیان ده‌گوت كه خۆیان كردوه به‌زاهیدو به‌واقیعات فه‌توا ده‌ده‌ن !؟

له (إسماعیل)ی كورپی (شَبَّة) وه ده‌لێت: چوومه دیده‌نی (أحمد)ی كورپی (حنبل) _ (أحمد)ی كورپی (حرب)یش له مه‌كه‌وه هاتبووه دیده‌نی _، نه‌وه‌بوو (أحمد)ی كورپی (حنبل) پیی فهرمووم: كئیه نه‌و خوراسانیه‌ی كه هات ؟ منیش گوتم: زوه‌دی ئاوهاو ئاوه‌هایه‌و، وه‌ره‌ع و دوركه‌وتنه‌وه‌ی له گوناو تاوان ئاوهاو ئاوه‌هایه ! فهرمووی: نه‌و كه‌سه‌ی بانگه‌شه‌ی نه‌و شتانه بۆ خۆی ده‌كات پیتیسته خۆی نه‌خاته بواری فه‌تواداناوه (٢٥٩).

٢٥٨ _ هاوشیوه‌ی نهم پیاوه لهم چهرخه‌دا زۆرن لهو كه‌سانه‌ی خزیان به‌شیخ كردوه، نه‌ئاوړ له به‌هانه ده‌دنه‌وه‌و، نه‌گوئ له به‌لگه ده‌گرن، ته‌نها پا‌زیبوونه به‌وه‌ی له باب و با‌پیران و شیخه‌كانیانه‌وه بۆیان به‌جی ماوه، یاخود له وه‌لاته‌كاني خۆیاندا له‌سه‌ری راهاتوون، بۆ راگرتنی دلی په‌مه‌کی خه‌لك و، مه‌رایی كردن بۆ خه‌لكی نا‌زاوه‌گیرو هه‌رچی و به‌رچی.

٢٥٩ _ مه‌سه‌له‌ی فه‌توادان مه‌سه‌له‌یه‌کی زۆر گرنگه، به‌لای زۆریك له خه‌لكه‌وه تیگه‌شتنی تێكه‌ل و پێكه‌ل ده‌ییت، بۆیه پیتیسته به‌وردی لیتی بكۆلرێته‌وه‌و هه‌لبه‌سه‌نگیتریت و، به‌شیته‌می و په‌له‌نه‌کردن کاری پێبکریت.

وَلْتَنْظَرْ رَسَالَةً ((صَلَاةَ الْعَالَمِ بِإِفْتَاءِ الْعَالِمِ)) لِلشَّيْخِ حَامِدِ الْعَمَادِي، بِتَحْقِيقِي وَتَعْلِيلِي، طَبْعُ دَارِ عَمَار، عَمَانَ.

★ له نیوان زاهیدان و خواپه‌رستاندا:

لهو سه‌رلیشێواندنانه‌ی که ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌زاهیدانی ده‌کات: به‌سووک سه‌یرکردن و زه‌مکردنی زانایانه، نه‌مانه ده‌لێن: مه‌به‌ست کرده‌یه، به‌لام نه‌یانزانیه زانست نورو پوناکی دلّه، نه‌گه‌ر جێگه‌وپایه‌ی زانایان له‌ بواری پاراستنی شه‌ریعه‌تدا بزانیبا، که وه‌کو جێگه‌وپایه‌ی پیغه‌مبه‌رانه (٢٦٠)، نه‌وجا له‌ ئاستی ره‌وانیژاندا خۆیان به‌لال داده‌ناو، له‌ ئاستی بیناو زیره‌کانیشدا خۆیان به‌کوێر داده‌نا، زانایان نیشاندهری رێگه‌ن و، خه‌لکیش به‌دوایانه‌وه‌ن، که‌چی ساغ و ته‌واوی نه‌وان به‌ته‌نیا رێ ده‌کات.

وفي ((الصحيحين)) من حديث سهل بن سعد أن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ قال لعليّ ابن أبي طالب _ رضي الله عنه _ :
((والله لأن يهدي الله بك رجلاً واحداً خير لك من حُمْرِ النَّعَمِ)) (٢٦١) واته: له (سه‌ل)ی کورپی (سه‌د)ه‌وه‌ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ به (علي) کورپی (أبي طالب)ی فهرموو:

((سوێند به‌خوا نه‌گه‌ر خۆای ته‌الی تۆ بکا به‌هۆکاری رێنیشاندانی یه‌ک پیاو بو رێگه‌ی راست له‌ وشتره‌ سووره‌کان بو تۆ چاکتره)).

له‌و عه‌یب و ناتمه‌واویانه‌ی ده‌یده‌نه پال زانایان: زانایان به‌فراوانی هه‌ندێ له‌ رێپێدراوه‌کان (المباحات) به‌کاردێنن که خۆیانی پێ به‌هێز ده‌که‌ن بو خۆتێندی زانست، هه‌روه‌ها عه‌یب و ناتمه‌واوی ده‌یده‌نه پال نه‌وانه‌ی مال و دارایی کۆده‌که‌نه‌وه !

٢٦٠ _ چونکه زانایان میراتگری پیغه‌مبه‌رانن “ وه‌کو نه‌وه‌ی به (صحیح)ی له پیغه‌مبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم) هاتوه.

فرواه أبوداود (٣٦٤١)، وابن ماجه (٢٢٣)، وابن حبان (٨٨)، وأحمد (٥ / ١٩٦)، وفي سنده ضعف.
وله طريق آخری في ((سنن أبي داود)) (٣٦٤٢) يتقوى بها.

٢٦١ _ رواه البخاري (٧ / ٥٨)، ومسلم (٢٤٠٦).

به‌لام نه‌گهر له مانای پێچێدراو (مُباح) تیگه‌شتنایه، ده‌یانزانی نه‌و که‌سه‌ی کاری
پێده‌کات زهم ناکریت و، نه‌په‌ری شته‌که نه‌وه‌یه که شتی تر هه‌یه له سامان کۆکردنه‌وه
شایسته‌تره، نایا چاکه نه‌و که‌سه‌ی که شه‌ونویژ ده‌کات عه‌یب و ناته‌واوی بداته پال نه‌و
که‌سه‌ی که نویژه فه‌رزه‌که‌ی کردو نووست؟!!

وه‌ی بۆ زانایان له که‌سی زاهیدی نه‌فام که به‌زانستی نه‌و زاهیده قایل ده‌بی و، واده‌بینیت
که زیاده فه‌رزه.

له (مالك)ی کورپی (دینار)ه‌وه _ خوای لی پازی بیت _ فه‌رموویه‌تی: دلنیا بن شه‌یتان به
(الْقُرَاء) واته: خویننه‌ران یاری ده‌کات، وه‌کو چۆن مندالان یاری به‌گوێژ ده‌کهن.
لیژهدا مه‌به‌ست به (الْقُرَاء) زاهیدانه، نه‌مه‌ش ناویکی ناسراوی کۆنی نه‌وانه.
والله‌ الموفق للصواب، وإليه المرجعُ والمآبُ.

بهشی دهیهم

سه بارهت به سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبه ر به صوفیه کان له کۆمه ئی زاهیدان:

نووسهر ده فهرمیّت:

صوفیه کان له کۆمه ئی زاهیدان (٢٦٢)، پێشتر باسی سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیسمان بوکردن بهرامبه ر به زاهیدان، به ئام صوفیه کان له زاهیدان تاك بونه تهوه به هه ندی سیفات و بارو حال، نیشانه ش کراون به هه ندی نیشانه، بۆیه پتوستان به وه بوو له باسکردندا تاکیان بکهینه وه.

ته صوف پێبازی که به زوه دیکه پتهی دهستی پێکرد، پاشان تایه فه که مۆله تی بیستن و سه ما کردنیان به نه فسی خویان دا، شه وه بوو داواکارانی پۆژی دوا یی له خه لکانی ناسایی هه واداریان بوون، له بهر شه زوه دهی ده ریانه بپری، کهسانی داواکاری دونیاش هه واداریان بوون، له بهر شه هه سانه وه بی قره و مشه و یاری کردنه ی که به لایانه وه بوو.

بۆیه پتوستان سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبه ر بهم تایه فه ناشکرا بکهین، به تایبهت له رێگه و پێبازی کۆمه له که دا، شه وه ش ناشکرا نایهت مه گه ر به باس کردن و ناشکرا کردنی به نه پتهی رێگه و پێبازو لقه کانی نه هلی ته صوف و، باسکردنی کاروباریان.

والله الموفق للصواب.

نووسهر ده فهرمیّت:

له زه مه نی پێغه مبه ری خوا دا _ صلی الله علیه وسلم _ وابهسته گی و هاوگری (النسبة) مرۆف بۆ ئیمان و ئیسلام بوو، ده گوترا: موسلمان و ئیماندار (مؤمن)، پاشان ناوی زاهیدو خوا به رست (عابد) هاته ئاراوه، پاشان کۆمه لانی کیش پهیدا بوون به زوه دو به

خواپهرستییهوه (التَّعَبُّدُ) پابه‌ندبوون، له دنیا وازیان هیئاو، خَویان بۆ خواپهرستی (العبادة) ته‌رخانکرد، بۆ به‌جیهێنانی ئەو خواپهرستییه ره‌وش و شیوازیکیشیان پیاده‌کرد پیتی تاکبوونه‌وه، ره‌وش و ئاکاریکیشیان پیاده‌کرد نیت‌ر بویه ره‌وش و ئاکاریان، گوتراوه به‌که‌م که‌سیک تاک بویه‌وه ئەو ره‌وه‌ش و شیوازو ره‌وشته‌ی به‌کارهێنابی بۆ خزمه‌تی خوی ته‌الی و له مائه‌ پرۆزه‌که‌یدا، پیاویک بسو پیتی ده‌گوترا: (صُوفَة) و ناویشی (الغوث)ی کوری (مُرس) (٢٦٣) بوو، بۆیه نيسبه‌تيان دراوته پال ئەو که‌سه، چونکه خَویان به‌و که‌سه ده‌چواند، سه‌باره‌ت به‌ داپراڻيان بۆ خوی ته‌الی، نیت‌ر به‌ (الصُوفِيَّة) ناوێران!

(أبو محمد عبدالغني) کوری (سعيد الحافظ) ده‌ئیت: له (الوليد)ی کوری (القاسم)م پرسى: نيسبه‌تي صوفي ده‌دریته‌پال چ شتيك ؟ گوتى: له‌سه‌رده‌مى نه‌فاميدا قه‌وميك هه‌بوون، پتيان ده‌گوترا: صوفه، بۆ خوی ته‌الی داپران و، له که‌سه‌دا مانه‌وه‌و سه‌قامگيربوون، هه‌رکه‌سيك خۆی به‌وان به‌چوینیت، به‌صوفي ناوده‌بریت.

٢٦٣ _ به‌راوردی بکه له گه‌ل ((تاج العروس)) و (٦ / ١٦٩)، ((سيرة ابن هشام)) دا (١ / ٤٠).

به‌لام نه‌وان (!) شه‌زاون له‌م دانه‌پاله‌دا (النسبة) به‌شه‌ژنیکى گه‌وره، وه‌کو شه‌وى نووسه‌ر دواتر باسى ده‌کات.

★ ڕوونکردنه‌وه‌ی تێکچون و شه‌له‌ژان و هاودژبونیان به‌یه‌کتر

سه‌باره‌ت به ڕوونکردنه‌وه‌ی نېسه‌تی خۆیان :

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

که‌سانێک وای بۆ ده‌چن که ته‌صوف ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ (أَهْلِ الصُّفَّةِ)، له‌پاستیدا نه‌و بۆچونیان بۆ دروست بوو، چونکه (أَهْلِ الصُّفَّةِ) بیان به‌دیکرد له‌سه‌ر سیفه‌تی نه‌و (صوفه) بوون که پێشتر باسمان کرد، له‌بوارێ دایران بۆ خوای ته‌عالی و، خووبێوه‌گرتنی هه‌ژاریدا، چونکه (أَهْلِ الصُّفَّةِ) هه‌ژار بوون، ده‌هاتنه‌ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و، مال و خاووخیزانیان نه‌بوو، بۆیه (الصُّفَّة) واته سه‌یوانیکیان له‌ مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ بۆ دروست کرا، نێتر ناوهران به (أَهْلِ الصُّفَّةِ) واته خه‌لکی سه‌یوانه‌که.

له (الحسن) هه‌ ده‌لیت: (الصُّفَّة) یه‌ک واته سه‌یوانیك بۆ هه‌ژارانی موسلمانان دروست کراو، موسلمانانیش چهند له توانایاندا بوايه خێرو سه‌ده‌قه‌و یارمه‌تیان ده‌گه‌يانده نه‌وی.

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

نهم کۆمه‌له‌ له به‌ر زه‌روره‌ت له‌ مزگه‌وتدا دانیشتن، له‌ خێرو سه‌ده‌قه‌شیان خوارد له‌به‌ر زه‌روره‌ت، کاتیك خوای ته‌عالی ده‌روی خێری له‌ موسلمانان کرده‌وه، له‌و بارووحاله‌ وازیان هێناو، چوونه‌ ده‌روه.

بۆیه گه‌راندنه‌وه‌ی صوفی بۆ (أَهْلِ الصُّفَّةِ) هه‌له‌یه، چونکه نه‌گه‌ر وابوايه، ده‌گوترا (صُفِّي).

که‌سانێک وای بۆ ده‌چن که نېسه‌تی صوفی ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ (الصوفانه)، که سه‌ه‌وزه‌یه‌کی توکنی کورته‌و، بۆ نه‌و سه‌ه‌وزه‌یه گه‌ڕێنراونه‌ته‌وه، چونکه به‌ ڕووه‌که‌کانی بیابان قایل بوونه، نه‌مه‌ش دیسان هه‌له‌یه ؛ چونکه نه‌گه‌ر بۆ نه‌و ڕووه‌که بگه‌ڕێنرایه‌نه‌وه، ده‌گوترا: صوفانی.

که‌سانێکیش نېسه‌تیان بۆ (صوفه‌ القفا) واته توکه ورده‌کانی پشته‌مل ده‌گه‌ڕێنێته‌وه.

که‌سانێکی دیکه‌ش گوتویانه: به‌لکو نېسه‌تیان بۆ (الصُّوف) واته خوری ده‌گه‌ڕێته‌وه.

نهمه نه‌گه‌ری ڕوودانی ده‌کریت !

به لّام بۆچونی راست یه كه مه .

پیش سالی دووسه دی کۆچی نهم ناوه بۆ قهومه كه دهركهوت، كه پیشنانیان ناوه كه یان به ده رخت، تیایدا دووان و، به چەندین دهسته وازه سیفه ته کانیان ده رپری، پوخته كه ی نه وه بوو كه به لایانه وه ته صوف پاک کرده وه ی نه فسه، کۆشش کردنه بهرامبەر به سروشتی مرۆفـ بۆ دورخستنه وه ی له رهوشته خراپه کان، وه هاندانیستی بۆ پیاده کردنی رهوشته چاکه کان كه له دونیادا ستایش و پیاوه لّان دهسته بهر بکات و، له قیامه تیشدا پاداشت دهسته بهر بکات.

پیشنانی قهومه كه له سه ر نهمه بوون، به لّام نیبلیس له چەند شتیکدا سه ری لیشتواندن، پاشان سه ری له شوێنکه وتوانیشیان شتواند كه له پاش نهوانه وه هاتن، هر سه ده یه ك تیپه ر بوايه، نیبلیس ته ماحی له سه ده ی دووه مدا زیاتر ده بوو، به و جۆره سه رلیشتواندنه کانی بهرامبەر به صوفیه کان زیاتر بوو، تاوه کو به سه ر پاشینانیاندا زال بوو به نه و په ری زال بوون.

به نه رته ی سه رلیشتواندنه کانی نیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان نه وه بوو كه دوری خستنه وه له زانست و، وای به خه یالدا هیتان كه مه به ست ته نها کارو کرده وه یه، وه کاتیك چرای زانستی لی کوژاندنه وه، له تاریکی وه فامیدا نقوم بوون، وای به خه یالی كه سانیکیاندا هیتا كه مه به ست وازلیته ینانی دونیا به گشتی، بۆیه ره تی نه و شتانه یان کرده وه كه جهسته ی چاک ده کرده وه، مال و سه ره وه تیان به دوو پشك ده چواند، دهشیان گوت بۆ به ره وه ندیه کان خولقی نه راه، سنوریان تیپه راندو باریکی زیاتریان ده خسته سه ر نه فسی خویان، تا نه و ناسته ی كه سانیکیان تیدا بوو رانه ده کشا.

نه مانه مه به ست و نیازیان چاک بوو، به لّام له سه ر رتیه ی راست نه بوون، كه سانیکیان تیدا بوو _ له بهر كه می زانستی _ کاری به و فه رموده هه لبه ستروانه (موضوع) ده کرد كه به دیده کردو نه شیده زانی !

پاشان کۆمه لانیکی دیکه هاتن و سه باره ت به برسیتی و، هه ژاری و، وه سواس و دوودلی و، نه ندیشه کان قسه یان بۆ کردن و، چەندین کتیبیان بۆ دانان، وه کو (الحارث المحاسبی)، ههروه ها كه سانی دیکه ش هاتن و رپیاوه ری (مذهب) ته صوفیان رتیکویک

کرده‌وهو، به‌سیفاتگه‌لیکی تایبەت تاکیان کرده‌وه، ئیتر به‌و سیفاتانە لە شتی دیکە
جیادەکرانەوه، وه‌کو تایبەتمەندبوون بەپۆشینى (المرقعة) واتە جله‌پینه‌کراوه‌که‌و، بیستن و،
سۆزى بەتین و، سەماکردن و، چه‌پله‌پێزان، وه‌ جیاشبونه‌وه به‌زیادیی له‌ پاكو خاوتینیدا.

پاشان شتەکه‌ گەشە‌ی ده‌کردو، شێخه‌کان شیوه‌و بارى دیکه‌یان بۆ داده‌نان و، به‌واقیعاتی
خۆیان قسه‌یان ده‌کردو، له‌ زانایان دورده‌که‌وتنه‌وه، هه‌روه‌ها دیدو بۆچونیشیان سه‌باره‌ت به‌و
باروحواله‌ی که‌ تیايدا‌بوون یاخود سه‌باره‌ت به‌ زانسته‌کان جیاده‌بۆوه‌ تاوه‌کو ناوی (علم
الباطن)(۲۶۴) واتە زانستی ده‌رونی یاخود ناوه‌وه‌یی یان لیتا‌و، زانستی شه‌ریعه‌تیشیان به‌
(علم الظاهر) واتە زانستی ده‌ره‌کی دانا.

که‌سانیکیشیان برسی‌تی ده‌ریه‌تێنان به‌ره‌و نه‌ندیشه‌و خیاڵاتیکی بۆگەن، نه‌وه‌بوو بانگه‌شە‌ی
عیشقی خ‌وای هه‌ق و خۆشه‌ویستی و شه‌یدا‌بوونیان ده‌کرد، وه‌کو نه‌وه‌ی خه‌یالی که‌سیکی
شیوه‌ جوانیان کردبێ و خۆشیان ویستبێ، نه‌مانه‌ له‌ نیوان کوفرو بیدعه‌دان.

پاشان چه‌نده‌ها رێگه‌و رێبازگه‌لی جیاوا‌ز په‌لی به‌م تایه‌فه‌ هاو‌ڤشت، بیروباوه‌ریان بۆگەن
بوون: نه‌وه‌بوو که‌سانیکیان باوه‌ریان به‌ (الحلول)(۲۶۵) هه‌بوو، که‌سانیکى تریشیان باوه‌ریان به‌
(الإحَاد)(۲۶۶) هه‌بوو.

ئیبلیس به‌رده‌وام له‌گه‌ڵ جو‌ره‌کانی بیدعه‌دا تیکه‌لی ده‌کردن، تا نه‌و ناسته‌ی چه‌ندین
سوننه‌تی پو‌جیان بۆ خۆیان دانا.

۲۶۴ _ علم الباطن: له‌ هه‌ندێ زانای نه‌هلی ته‌صوفیان پرسى (علم الباطن) چى به‌ ؟ گوتى: ((نه‌پێنه‌که‌
خ‌وای ته‌الی ده‌یخاته‌ دلی به‌نده‌کانیه‌وه، که‌ پێشتر پێشانی هیچ په‌ریه‌ک یاخود ئاده‌میزادیکی نه‌داوه، نه‌و
نه‌پێنه‌ش په‌یوه‌ندی به‌ هه‌موو زانست و زانیاریه‌کی دونیایی و پ‌و‌ژی قیامه‌ته‌وه‌ هه‌یه‌. داوا‌کارین خ‌وای
ته‌الی له‌ باوه‌ری پ‌رو‌پ‌و‌چ به‌دورمان بگ‌ری‌ت. ب‌روانه‌: محمد حامد الناصر، بدع الاعتقاد وأخطارها على
المجتمعات، وه‌رگ‌ی‌ر.

۲۶۵ _ واتە بوونی خ‌وای _ سب‌حانه‌ و ته‌الی _ له‌ نێو خو‌لق‌یت‌راوه‌کان و دا‌ه‌یت‌راوانی خ‌زیدا ! عیاداً بالله.

۲۶۶ _ واتە یه‌ک‌گ‌رت‌نی خو‌لق‌یت‌راوان له‌ گه‌ڵ خ‌وای _ ع‌ز‌و‌ج‌لْ دا ! وح‌شاه.

(أبو عبد الرحمن السُّلَمِيُّ) یش هات و، کتیبی ((السُّنَنُ)) ی بۆ دانان، ((حَقَائِقُ التَّفْسِيرِ)) یشی (۲۶۷) بۆ کۆکردنه وه، شتانیکى سهرسورمیتنى له صوفیه کانه وه باسکردوه سهبارهت به تهفسیرکردنى قورئان، بۆ ئه وه مه بهسته پشتیان به هه موو شتیک بهستوه که کهوتۆته دهستیان بهبى (اسناد) کردنى بۆ بنه پره تیک له بنه پره ته کانی زانست، له راستیدا به پیتی بۆچونى رێبازو رێباوه پره کانی خۆیان تهفسیریان کردوه.

سهرسورمان له وه دایه که له بواری خۆراکدا وه ره ع و خۆبه دورگرتن له هه له وتاوان به کاردیتن، کهچی له بواری تهفسیریکردنى قورئاندا شادو که یفخۆشن (۲۶۸).

۲۶۷ _ پێشهوا (الذهبي) له ((سير أعلام النبلاء)) دا (۱۷ / ۲۵۲) دهفرمیت:

شتانیک له ((حَقَائِقُ التَّفْسِيرِ)) کهیدا ههیه له بنه پره ته وه شیاو و گونجاو نین، هه ندی له پێشهوايان به به زه ندیقه ت و خوانه ناسی کۆمه لایى (الباطنية) یان داناوه، هه ندیکیشیان به (عرفان) و (الحقیقه) دایده نین (!) په نا ده گرین به خوای تعالی له نه فامی و قسه کردن به پیتی هه واوئاره زوو، چونکه هه موو چاکه یه که له شوێنکه وتنى سوننه ت و، ده ستگرتن به رێگه و رێبازی هاوه لان و (التابعین) وه یه _ خوایان لى رازی بیت.

۲۶۸ _ واته له ناستی قورئاندا وه ره ع و خۆبه دورگرتن له گوناوه تاوان به کارناهیتن و قسه له تهفسیرکردنیدا ده کهن بهبى زانست و بهبى به لگه.

★ له کتیبه گۆراو و نووسینه گومراکانیان:

نووسەر ده‌فهرمیّت:

(أَبُو نُصْر السَّرَّاج) کتیبکی بۆ دانان به‌ناوی ((لُمَعُ الصُّوفِيَّة)) چهنده‌ها بیروباوه‌ری ناشرین و گوشتاری سووک و پيسواکراوی تیدا باس کردوه _ إن شاء الله _ کۆمه‌لێکی باس ده‌که‌ین.

هه‌روه‌ها (أَبُو طَالِبِ الْمَكِّي) کتیبی ((قُوتُ الْقُلُوبِ)) ی بۆ دانان و، چهنده‌ها فه‌رموده‌ی پوچی تیدا باس کرد، له‌گه‌ڵ چهنده‌ها نویژی شه‌و و پۆژ که بۆ هیچ بنه‌ره‌تیکی شه‌رعی (اسناد) ی ناکات، له‌ گه‌ڵ چهندين شتی تری هه‌له‌ستراو (موضوع)، وه‌ تیايدا چهنده‌ها بیروباوه‌ری پوچ باس ده‌کات و، به‌زۆری ده‌سته‌واژه‌ی: ((قَالَ بَعْضُ الْمُكَاشِفِينَ)) ی (٣٦٩) تیدا به‌کارده‌هێنیت، نه‌مه‌ش قسه‌یه‌کی پوچه، هه‌ر له‌م کتیبه‌شدا له‌ که‌سانێکی صوفیه‌وه باس ده‌کات که‌وا له‌ دونیادا خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ بۆ هه‌ندی له‌ وه‌لیه‌کانی خۆی به‌ده‌رده‌که‌ویت (یتجلی لبعض أولیائه) !

(أَبُو طَاهِرٍ عَمْدُ) ی کورپی (الْعَلَّافِ) ده‌لێت: (أَبُو طَالِبِ الْمَكِّي) پاش مردنی (أَبِي الْحَسَنِ) ی کورپی (سالم) چوه به‌صره، نه‌وه‌بوو سه‌ره‌یه‌بوونی خۆی بۆ گوشتاره‌کانی ده‌ره‌ری، پاشان چوه به‌غداو، له‌ کۆرپێکی وه‌عزو نامۆژگاریدا خه‌لکی لی کۆیۆوه، قسه‌کانی تیکه‌ڵ و پیکه‌ڵ کردو، نه‌وه‌ی لیۆه‌ی پارێزراوه‌ گوته‌بوی: هیچ شتێک نه‌وه‌ندی خوای خولقیته‌ر بۆ خولقیته‌راو به‌زیان نییه‌ ! بۆیه‌ خه‌لک به‌که‌سه‌یکی بیدعه‌چیان داناو، هه‌جریان کردو، نه‌ویش چیت و تاری بۆ خه‌لک نه‌ده‌دا.

٢٦٩ _ المکاشفة: به‌پیتی بیروباوه‌ری صوفیه‌کان هه‌موو غه‌یب و نادیاره‌کان بۆ مڕۆڤ ده‌رده‌که‌ویت و به‌و هۆیه‌شه‌وه‌ تیکرای زاست و زانیایه‌کان ده‌زانێ به‌بێ هیچ بیرکردنه‌وه‌و تێپروانینیک. بۆ دلتیابوون بگه‌ڕێه‌وه بۆ سایته‌ی: www.dorar.net. وه‌رگێڕ.

(الخطیب) ده‌لێت: (أبوطالب المكي) کتیبێکی داناوه به‌ناوی ((قوت القلوب)) له سه‌ر زمانی صوفیه‌کان، تیایدا شتانێکی ناپه‌سه‌ندو ناشرین و به‌دزیو دانراوی له‌ بواری سیفاتدا باسکردووه‌.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیّت:

(أبونُعیم الأصبهانی) یش هات و کتیبی ((الحلیة)) ی (۲۷۰) بو دانان و، له‌ سنوری ته‌صوفا شتانێکی ناپه‌سه‌ندو خراپی باس کردوه‌، تا نه‌و ئاسته‌ی شه‌رم نه‌یگرتووه‌و که‌سانێکی پایه‌ریزی وه‌کو (أبابکر) و (عمر) و (عثمان) و (علي) و گه‌وره‌ هاوه‌لان _ خایان لی پازی بیّت _ له‌ ریزی صوفیه‌کاندا باس ده‌کات، تیایدا شتانێکی سه‌رسوپمێن له‌و

۲۷۰ _ الحلیة: کتیبێکه‌ به‌ی لیکۆلینه‌وه‌و به‌ی (تخریج) کردن چاپ کراوه‌ !

بۆیان گیراومه‌ته‌وه‌ که‌وا که‌سانێکی سه‌ربه‌ هه‌ندیک زانست له‌و که‌سانه‌ی که‌ فه‌رمووده‌ پێشه‌یان نی یه‌ (خۆی و پێره‌که‌ی) هه‌لساون به‌ (تخریج) کردنی ! وه‌ قسه‌ له‌سه‌ر کردنی ! نه‌مه‌ش زۆر سه‌رسوپمێنه‌ ! که‌وابوو نه‌فسوس بو زانست و هه‌لگرانی، په‌حه‌متی خوا له‌ پێشه‌وا (الذهبي) بیّت که‌ له‌ کتیبی (تذكرة الحفاظ) دا (۱ / ۴) ده‌فه‌رمیّت:

((...)) له‌ کوێ یه‌ فه‌رمووده‌ناسی و، له‌ کوێ یه‌ فه‌رمووده‌ناسان، هێنده‌ی نه‌ماوه‌ نه‌یانبینم مه‌گه‌ر له‌ نێو کتیبێکه‌دا، یاخود له‌ ژێر خاکدا...))

ده‌لێم _ شیخ علی حسن _ نه‌مه‌ له‌سه‌ر ده‌می نه‌ودا، که‌ فه‌رمووده‌ناسان و، زانایان و، شکۆمه‌ندی نیسلام و موسلمانان له‌ ئارادا بوو، نه‌ی نه‌مڕۆ نه‌وانه‌ له‌ کوێن ؟!

با که‌سانیک که‌ زانست نازانن مه‌گه‌ر چه‌ند پیتیک له‌ خوا بترسن، خه‌ریکی ده‌ره‌په‌راندنی سنگن پێش پێگه‌شتن، به‌راستی شتانێکی سه‌رسوپمێنیان هێناوه‌ته‌ کایه‌وه‌، دلنایان شته‌که‌ش به‌و جوهره‌یه‌ که‌ خوای تعالی ده‌فه‌رمیّت: ﴿ فَأَمَّا الزُّبْدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ﴾ (الرعد: ۱۷) واته‌: ﴿ فَأَمَّا الزُّبْدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً ﴾ جا که‌فه‌که‌ ده‌روات و له‌ناوده‌چی ﴿ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ ﴾ به‌لام نه‌وه‌ی که‌ سوود ده‌گه‌یه‌نی به‌خه‌لکی ﴿ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ ﴾ له‌ زه‌ویدا ده‌میتێته‌وه‌، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

هاوه ئانهوه باس ده کات، ههروهها کهسانیکى دیکه ی وه کو (شُرِیح القاضی) و (الحسنَ البَصْرِيُّ) و (سُفیانَ الثَّوْرِيِّ) و (أحمدی کورِی (حنبل) یش ده خاته ریژی صوفیه کانهوه !!

ههروهها (السُّلَمِيُّ) له کتیبی (طبقات الصوفية) دا: (الْفُضَيْلُ) و (إبراهيمی کورِی (أدهم) و (معروف الکَرخي) له صوفیه کاندایا باس ده کات، به وهی ئاماژه ی پێداوه که له زاهیدانن (۲۷۱).

ته صوف پێیاوه پێکی ناسراوه و سنووری زوهد تێده په ریت، نهو شته ی که په نجه راده کیشتیت بۆ جیاوازی نیتوانیان نهوه یه که هیچ که سیک زه می زوهدی نه کردووه، که چی زه می ته صوفیان کردوه به پیتی نهوه ی که دواتر باس ده کریت.

ههروهها (عبدُالکریم) ی کورِی (هُوزان القَشِيرِيُّ) کتیبی ((الرُّسَالَةُ)) ی (۲۷۲) بۆ دانان و تیایدا گوتار که لیکی سه رسوپمینی سه باره ت به ((الفناء والبقاء، والقبض والبسط، والوقت والحال، والوجد والوجود، والجمع والفرقة، والصحو والسکر، والثَّوَق والشرب، والحَوِ والإثبات، والتجلی والمُحاضرة، والمکاشفة واللوائح، والطوالع واللوامع، والتکوین والتمکین، والشریعة والحقیقة)) (۲۷۳) باس کردووه...

وه چه ندين تیکه ل و پیکه ل کردنی دیکه ش که هیچ بایه خینکی نییهو، رافه کردنیشی له خودی وشه کان سه رسوپمیتزه!

۲۷۱ _ ته صوف شتیکی تروه زوهد نی یه، چونکه چهندها بیرویاوه و هزو فلسفه و شتی تریش تیکه ل به ته صوف بووه، تازه داهینراوه و زوهد هیچ په یه نده کی به وانهوه نی یه، نهو که سانه ی نیسه ته ی زاهیدان ده گمڕینهوه بۆ ته صوف به ره هایه ی “بئ دادی ده کهن و نه یان پیکاهه، به لکو شته که ورده کاری تیدایه له ژیر پۆشنایی نهوه دا که نووسه ر _ به ره همه تی خوا بیت _ باسی ده کات.

۲۷۲ _ که ناویانگه به ((الرسلۃ القشیریه))، به ناوی دانهره که یهوه.

۲۷۳ _ هه موو نه و شانه ش هیچ به ره تیکیان نییه و تازهن و به دیهینراون !!

ههروهها (محمدی کورپی (طاهر المقدسی) هات و کتیبی ((صفوة التصوف))ی (۲۷۴) بۆ دانان و، شتانیکی تیدا باس دهکات بهراستی مروّفی ناقل و ژیر شهرم دهیگری و ناتوانی باسی بکات، چهند شتیک که بۆ باس کردن بشیت لهو کتیبه له شوینهکانی خۆیدا باس دهکهین _ إن شاء الله _.

شیخمان (أبو الفضل)ی کورپی (ناصر الحافظ) دهیفرموو: (ابن طاهر) باوهپی به پێبازی رهوادیتن و بئی شهرمی (الإباحة) ههبوو.

فرموی: کتیبیکی دانابوو سهبارهت به شیاویتی تهماشاکردنی مندالی جوانی لووسکهی تووک دهرنهاتوو، تیایدا چیرۆکیک له (یحیی)ی کورپی (معین)هوه باس دهکات که گوايه گوتیهتی: له مصر کچیکی جوانم بینی، صلواتی خواي لهسهر بئی! پیتی گوترا: صلواتی لهسهر دهدهی؟ گوتی: صلواتی خوا له سهر نهو و لهسهر ههموو جوانیک بیت.

شیخمان (ابن ناصر) دهیفرموو: (ابن طاهر) لهو کهسانه نییه گوفتارهکانی بکریت بهبهلگه.

ههروهها (أبو حامد الغزالي) هات و، له سهر پێبازی تهصوف کتیبی ((الإحياء))ی بۆ دانان، له فرموودهی پوچ پرێکرد، له کاتیکیدا بهپوچیتی نهو فرموداندانی ندهزانی، تا نهو ناستهی له (علم المکاشفة)دا قسهی کردو، له یاسای (الفقه) چوه دهرهوهو گوتی:

۲۷۴ _ نووسهر له کتیبی ((المنتظم))دا (۹ / ۱۷۸) دهفرمیت:

((کتیبیکی داناهو ناوی ناوه ((صفوة التصوف)) نهو کهسهی تهماشای بکات پیتی پیدهکهنی و، سهری سوپدهمینێ که چۆن بهلگه بۆ پێباهرپکانی تهصوف دههینیتمهوه به فرموودهگهلیک که گونجای نی یه)).

گوفتارهکانی نووسهر کهزهزاکهی خۆشی (سبطه) له کتیبی ((مرآة الزمان))دا (۸ / ۳۰) ناماژهی پێداوه.

دهلیم _ شیخ علی حسن _ نووسهرانی دیکه له کتیبهکانی خۆیاندا چهندین پرگهی نهو کتیبهیان وهکرو نمونه نووسیوه، به تهماشاکردنی نهو برگانه بۆمان روون دهبیتمهوه که نهو کتیبه هیچ پایهیهکی له ههقدا نی یه، خوا له نووسهرهکی خۆش بیت.

مه‌به‌ست بهو هه‌سارهو خۆرو مانگه‌ی كه پێغه‌مبه‌ر (ابراهیم) _ صلوات الله علیه _
 بیهینی نورو پروناکیگه‌لیك بوون و بریتی بوون له پهرده‌كانی خوای (حُجُبُ الله) _ عَزَّوَجَلَّ _،
 وه مه‌به‌ست نهم هه‌سارهو خۆرو مانگه زانراوه نه‌بوو !

نهم گوفتاره له هه‌مان ره‌گه‌زی گوفتاری کۆمه‌لی (الباطنیة)یه‌کانه !
 له کتیبی (المُفَصِّحُ بِالْأَحْوالِ)یشدا (الغَزَالِي) دیسان ده‌ئیت: صوفیه‌کان له کاتی
 به‌ناگابونیاندا فریشته‌کان و، روحی پێغه‌مبه‌ران ده‌بینن و، ده‌نگ گه‌لیکیشیان لێوه ده‌بیستن،
 سوودو گه‌لیکیشیان لێوه‌رده‌گرن، پاشان بارو‌حاله‌که له ته‌ماشاکردنی وێنه‌وه سه‌رده‌که‌ویت و
 بلند ده‌بیته‌وه به‌رهو په‌له‌گه‌لیك كه سنوری قسه‌کردن ته‌سك ده‌بیته‌وهو توانای وه‌سفی نه‌و
 بارو‌حاله‌نای نامی‌ئیت.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

هۆکاری هه‌ستانی نهم که‌سانه به‌نوسینی شتانیکی ناوه‌ها که‌می زانییان بوو به
 سوننه‌ت و ئیسلام و (آثار)، وه‌رگرنتی هه‌ندی شتیش بوو که له ڕێگه‌و ڕێبازی ته‌صوفدا
 به‌مه‌سندیان داده‌نا، له‌راستیدا نه‌و شتانه‌شیان په‌سه‌ند کرد، چونکه به‌چاک دانان و
 ستایشکردنی زوهد له نه‌فسه‌کاندا جێگیر بووه، هه‌روه‌ها بارو‌حاله‌تیکیشیان به‌دینه‌کرد له
 بارو‌حاله‌تی نهم قه‌ومه‌ چاکتر بیت، هیچ گوفتاریکیشیان به‌دینه‌کرد له گوفتاری نه‌وانه
 ناسکتر بیت (۲۷۵)، ژيانامه‌ی پێشینی چاکیش جو‌ریك له زیریتی تێدايه، دواي نه‌وه‌ش مه‌یلی
 خه‌لك بۆ لای صوفیه‌کان توندتره، چونکه وه‌کو پێشتر ئاماژه‌مان پێدا ڕێگه‌و ڕێبازیکه‌ پرووی
 ده‌ره‌وه‌ی پاکیتی و خواپه‌رستیه، ناوه‌وه‌شی هه‌وانه‌وه‌و بیستنه‌و، سروشتی مرۆفیش مه‌یلی
 ده‌کات.

۲۷۴ _ با شوێنکه‌وتوانی سوننه‌ت و بانگ‌خوازانی ناگاداری نه‌مه‌بن، چونکه نه‌مه‌ زۆر ورده، نه‌وه‌یه که
 هه‌گه‌یه‌ بیدعه‌چیان پرکردوه، نه‌وانه زانستیان پێی نی یه، بۆیه گوفتاریان نه‌رم کرده‌وه، شتیا‌زو
 ره‌فتاریان جوان کرده‌وه، توانیان به‌م سه‌رلێشێواندنه خه‌لك کۆکه‌نه‌وه!

پیشینیانی ته صوف له سولتان و نه میره کان دوردده که وتنه وه، پاشان بون به هاوړی (۲۷۶).
 کۆی نه و کتیبانه ی که دانراوه ن به هیچ بنه په ټیکې شرعی پالېشت نه کراون، له پراستیدا
 ته نه و واقیعاتیکه و هندیه کیان له هندیکیانه وه قوزتویانه ته وه، نویویانه و، ناویان ناوه به
 زانستی دهرونی و ناوه وه یی (علم الباطن).

(إسحاق) ی کورپی (حیة) ده لیت: گوئیستی پېشه و (أحمد) ی کورپی (حنبل) بووم که
 سه باره ت به بیرو یادو نه دپېشه پرسیاری لیکرا ؟ فهرمووی: نه هاوه لئان و نه تابعین تیایدا
 نه دواون (۲۷۷).

نووسه ده فهرمیت:

له پېشه و (أحمد) ی کورپی (حنبل) وه باسیان بو کردوین که و گوئیستی قسه کانی
 (الحارث المحاسبي) بو، بویه به هاوه لیکې خوی فهرموو: وام پی باشه تو له گه لیاندا
 دانه نیشیت.

له (سعید) ی کورپی (عمر البردعي) وه ده لیت: من ناماده بووم که (أبازرعة) سه باره ت به
 (الحارث المحاسبي) و کتیبه کانی پرسیاری لیکرا ؟ به که سی پرسیارکاری فهرموو: له م
 کتیبانه دور که وه ره وه، نه م کتیبانه کتیبی بیدعه و گومرایین، شوینی (أثر) بکه وه، چونکه
 شتانیکی تیدا ده بینیت که چیر پیویستت به و کتیبانه ناییت.

پیی گوترا: نه م کتیبانه په ندو ناموژگاری تیدایه !

فهرمووی: نه و که سه ی په ندو ناموژگاری له کتیبی خوا ورنه گریت، نه و په ندو
 ناموژگاری له م کتیبانه ورنه گریت، نایا پیتان گه شتوه که (مالك) ی کورپی (أنس) و، (سفيان
 الثوري) و، (الأوزاعي) و، پېشه وایانی پېشین کتیبه کانی خویان له سر بیرو یادو نه دپېشه ی
 خراب و نه م شتانه دانا بیت ؟! نه م قهوه مه پیچه وانه ی نه هلی زانست بونه ته وه، جاریکیان

۲۷۶ _ چونکه مه رایان بو ده که ن و کاسه لیسیان بو ده که ن و، بهرام بهر به سر پیچیه کانیان بیده نگ ده بن.

۲۷۷ _ هه موو شتیکی به و جزره ش، پوچه و رت کراوه ته وه.

(الحارث المحاسبي) مان بۆ دههینن و، جارێکیان (عبدالرحیم الدیبلی) و، جارێکیان (حاتم الأصم) و، جارێکیان (شقیق).

پاشان فەرمووی: ئای که خەلکی بۆ بیدعه خێران !

نوسەر دهفەرمیت:

(أبو بكر الخلال) له ((كتاب السنة)) دا له پێشهوا (أحمد) ی کۆپی (حنبل) وه باس دهکات
 کما فەرموویهتی: وریای خەلک له (الحارث) بکەنەوه بهتوندترین وریایی، (الحارث) بنه‌په‌تی
 به‌لایه‌، فلان و فلان له گه‌ڵ (الحارث) دا دانیشن، نه‌وه‌بوو به‌ره‌و بیرواری (جَهَنم) ده‌ریه‌ینان،
 به‌رده‌وام په‌ناگهی قسه‌زانانه (أصحاب الكلام)، (الحارث) وه‌کو شیریکه‌و خۆی هه‌شارداوه،
 ته‌ماشای بکه‌ چ پۆژتیک په‌لاماری خەلک ده‌دات !

★ پِیشِنانی ته صوف دانی پِیدا ده نِین که وا پشت به ستن به قورئان و سوننه ته :

پِیشِنانی ته صوف دانیان به وهدا دهنه کهوا ده بی ته نها پشت به قورئان و سوننهت
به ستریت، به لّام شهیتان سه ری لی شیواندن، چونکه زانستیان کم بو !
(أبوسليمان الدّراني) ده لّیت: پیده چی خالّیک له خالّه کانی قومه که چندن رۆژێک له
نه فسمدا جیگیربی، به لّام ته نها به دوو شایه تی به داد نه بی قبولی ناکم: قورئان و سوننهت.
له (عبد الحمید الحُبلی) هوه ده لّیت: گو بیستی (سَری) بووم ده یگوت: هه رکهس بانگه شهی
ئه وه بکات که به (علم الباطن) شتیک ده زانی و، پِیچه وانهی رواله تی هوکمه شه رعیه کان
بیّت، ئهوا به هه له دا چوه.
له (المُجَنِّد) هوه ده لّیت: ئه م پِیباوه ره مان به هه ردوو به بنچینه کانه وه پابه نده: قورئان و
سوننهت.

ههروه ها ده لّیت: زانینمان وابه سته کراوه به قورئان و سوننه ته وه، هه رکهس قورئان
له به رنه کات و، فه رموده نه نویست و، خۆی له فیه هدا شاره زا نه کات، په پیره وی ناکریت.
ههروه ها ده لّیت: ته صوفمان له قسه ی ده ماو ده م و گوتی گوتیه وه وه رنه گرتووه، به لکو له
برسیتی، وازه یّنان له دنیا، دابِران له شته باو و په سه ند کراوه کانه وه (المالوفات
والمستحسنات) وه رگرتووه، چونکه ته صوف واته به پاک و بیگه ردی مامه له کردن له گه لّ خوی
__ سبحانه و تعالی __ دا، بنچینه که شی جیا بوونه وه یه له دنیا.

(أبو الحُسَيْن النُّورِي) به که سانیک له هاوه لّانی خۆی گوت: هه رکه سیکت بینی له گه لّ خوی
__ عَزَّوَجَلَّ __ دا بانگه شه ی بارو حاله تیک ده کات و، ئه و بارو حاله ته له سنووری زانستی شه رع
ده بیاته ده ره وه، نزیکه مه به ره وه، وه هه رکه سیکت بینی بانگه شه ی بارو حاله تیک ده کات و
هیچ به لگه یه که په نجه ی بۆ پاناکی شینت و، شتیک نا شکره شایه تی بۆ نادات، ئهوا له
دینه کهیدا تاوانباری بکه.

له (أبي جعفر) هوه ده لیت: ههركهس گوftarو كرده هوه بارو حالێ به ته رازووی قورشان و سوننهت نه كیشیت و، بیرو یادو نه ندیشه كانی تاوانبار نه كات، له دیوانی پیاواندا حیسابی بۆ مه كه.

نووسهر ده فهرمیت:

ههركه نه گوftarانهی سه ره هوه له شیخه كانیانه هوه جیگیربووه، به لām چه ندین هه له له هه ندی شیخی دیکه یانه هوه به ده ركهوت، چونكه له زانسته هوه دوربوون، بۆیه نه گهر نه مه یان به راست و دروستی لیوه باسكرا بیئت، نه وا پتویسته به ره بهرچیان بدریت هوه، چونكه خوشیست و لایه نگرتن له هه قدا نییه (٢٧٨)، نه گهر نه وهشیان به راست و دروستی لیوه باس نه كرا بیئت، نه وا هه ستاوین به وریا كرده وهی جه ماوه ری خه لك له هاوشیوهی نه گوftarانه و، نه و ریباوه ره له هه ره كه سیكه وه ده رچو بیئت.

به لām نه كه سانهی خۆیان چواندوه بهم قه ومه و، له مانیش نین، هه له یان زۆره، ئیمه هه ندی له وه هه لانهی پیمان گه شتوه باس ده كه یین، خوا ی تهالی ده زانی ئیمه كه هه له ی هه له كاران به ده رده خه یین مه به ستمان ته نها پاك راگرتنی شه ریعه ته، خه مخۆریه به رامبه ر به شه ریعه ت له هه ر نا ته واوی و كه م و كورپه ك، په یوه ندیمان به بیژه رو بكه ره وه نییه، له راستیدا مه به ستمان به وه ته نها به جه یه ینانی نه مانه تی زانسته ی، به ده وهام هه ر یه كیش له زانایان هه له ی هاوه له كه ی به ده رده خات، به مه به سستی روونكردنه وهی هه ق، نه كه له به ر ناشكرا كردنی نه نگ و نا ته واوی كه سی هه له كار.

هیچ بایه خیش به قسه ی كه سانیکه نه فام نادریت كه ده لیت: چۆن به ره بهرچی فلان كه سی زا هید ده داته وه كه داوا ی بهر كه ت و به خت باشی پیده كریت، چونكه له راستیدا گو ی رایه لی كردن ته نها بۆ نه و شتانه ده بیئت كه شه ریعه ت هیناویه تی، نه كه بۆ كه سه كان، ره نگه پیاو له

٢٧٨ _ نه مهش بنه ره تیكی گرنگه له بنه ره ته كانی بانگه واز كردن بۆ خوا ی تهالی، كه بریتیه له به ره بهرچدانه وهی كه سی پیچه وانه كاری هه ق به به لگه كانی هه ق.

وه‌لیه‌کان و له کهسانی به‌هشت بیټ و، چه‌نده‌ها هه‌له‌شی هه‌بیټ، بۆیه پله‌وپایه‌که‌ی قه‌ده‌غی به‌ده‌رخستنی زه‌له‌له‌کانی ناکات.

بزانه‌ ئه‌و که‌سه‌ی ته‌نها ته‌ماشای به‌گه‌وره‌دانانی که‌سێک ده‌کات و به‌به‌لگه‌وه ته‌ماشای ئه‌و شتانه ناکات که لێی وه‌شاوه‌ته‌وه (۲۷۹)، وه‌کو ئه‌و که‌سه‌ی لێدیت که ته‌نها ته‌ماشای ئه‌و مو‌ع‌ج‌یزاته‌ ئاسابه‌ده‌رانه‌ی ده‌کرد که له‌سه‌ر ده‌ستی عی‌سای مه‌سیح به‌دی‌ده‌هات _ صلواتُ اللهِ علیه _ وه ته‌ماشای خودی عی‌سای نه‌ده‌کرد، بۆیه بانگه‌شه‌ی خوايه‌تی بۆ کرد، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌ماشای خودی خۆی بک‌ردایه، که‌به‌خواردن نه‌بوايه هه‌له‌نه‌ه‌ستا، له شایسته‌یی خۆی زیاتری پێنه‌ده‌دا.

له (یحیی)ی کورپی (سعید) وه ده‌لێت: له پێشه‌وايان (شُعْبَة) و (سفیان)ی کورپی (سعید) و (سفیان)ی کورپی (عُیْنَة) و (مالک)ی کورپی (أَنَس)م پرسى سه‌باره‌ت به‌ پیاوێک که فەرمووده له‌به‌رناکات یاخود له فەرمووده‌دا تۆمه‌تبار ده‌کریت ؟ هه‌موویان گوتیان: کاروباری پوون ده‌کریته‌وه‌و ئاشکرا ده‌کریت.

پێشه‌وا (أَحْمَد)ی کورپی (حَنْبَل) به‌پیاو‌دا هه‌لێ ده‌داو ستایشی ده‌کردو، پۆده‌چوو، پاشان هه‌له‌له‌کانی له شته‌کاندا یه‌ک له دواى یه‌ک باس ده‌کرد، وه فەرمووی: فلان که‌س پیاوێکی چاکه، نه‌گه‌ر ئه‌و خه‌سه‌له‌ته‌ی تێدا نه‌بوايه.

سه‌باره‌ت به‌ (سَرِي السَّقَطِي) فەرمووی: شیخ، به‌خواردنی پاک وچاک ناسراوه. پاشان بۆی باسکرا که‌وا (سَرِي السَّقَطِي) گوتیه‌تی: خاى _ عَزَّوَجَلَّ _ کاتێک پیته‌له‌کانی خولقاند پیتی (باء) سوژده‌ی برد. ئه‌وه‌بوو فەرمووی: خه‌لکی لێ دوورخه‌نه‌وه !

۲۷۹ _ چونکه به‌لگه ئه‌و بنه‌ڕه‌ته‌یه که بێنای له‌سه‌ر ده‌کریت، بۆیه هه‌رک‌س پێچه‌وانه‌ی به‌لگه کار بکات، ته‌نها زیان به‌خودی خۆی ده‌گه‌یه‌نیت، بۆیه ته‌ماشاکردن بۆ به‌لگه‌یه، نه‌ک بۆ خودی که‌سه‌که

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس له بواری بیرویاوهردا:

له (أبي عبدالله الرَّمْلِي) وه ده‌لێت: (أبو حمزة) (٢٨٠) له مزگه‌وتی (طرسوس) دا قسه‌ی کرد، نه‌وه‌بوو کوشتیان، پۆژنیکیش قسه‌ی ده‌کرد، قه‌له‌په‌شێک له‌سه‌ربانی مزگه‌وته‌که‌وه قهراندنی، (أبو حمزة) هاواری کردو، گوتی: گویم له‌ فهرمانته‌ گویم له‌ فهرمانته‌. بۆیه‌ درایه‌ پال زه‌ندقیه‌ت و، گوتیان حلویه‌کی زیندیقه‌و، نه‌سه‌په‌که‌شی له‌پێش ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌دا فرۆشرا به‌بانگه‌وازکردن: نه‌مه‌ نه‌سه‌پی زه‌ندقیته‌که‌.

له‌ (أبي بكر الفرغاني) وه ده‌لێت: (أبو حمزة) نه‌گه‌ر گوئیستی شتێک بوايه‌، ده‌یگوت: گویم له‌ فهرمانته‌ گویم له‌ فهرمانته‌، بۆیه‌ پێیان ده‌گوت: حه‌لولی. (السَّراج) ده‌لێت: پێم گه‌شتوه‌ که‌ کۆمه‌لێک له‌ حلویه‌کان واره‌ده‌گه‌یه‌نن که‌ خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ جه‌سته‌گه‌لیکی هه‌لبژاردوه‌و (حلَّ فیها) به‌مانا‌کانی په‌روه‌ردگاریتی چۆته‌ نێویانه‌وه‌و، مانا‌کانی که‌سیتی له‌سه‌ریان لابرده‌وه‌و، که‌سانێکی‌شیان ده‌یانگوت: چۆته‌ نێو شته‌ په‌سه‌ندکراوه‌کانه‌وه‌ (حالٌ فی المستحسَنات).

ده‌لێت: پێم گه‌شتوه‌ که‌وا کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی (الشام) بانگه‌شه‌ی بینینی خوای ته‌عالی ده‌که‌ن به‌دل له‌ دونیادا، هه‌روه‌کو چۆن له‌ پۆژی دوایدا به‌چاوه‌کان ده‌بینی. (السَّراج) ده‌لێت: پێم گه‌شتوه‌ که‌وا خزمه‌تکاره‌که‌ی (خلیل) شایه‌تی داوه‌ که‌وا گوئیستی (أبو الحُسَيْن النُّوري) بووه‌ گوتویه‌تی: من عیشقی خوام و نه‌ویش عیشقی منه‌. (النُّوري) ده‌یگوت: گوئیستی خوا بووم ده‌یفه‌رموو ﴿يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ﴾ ﴿المائدة: ٥٤﴾ واته‌: خۆشی ده‌وێن و خۆشیان ده‌وی (٢٨١)، عیشقیش له‌ خۆشه‌ویستی زیاتر نییه‌.

٢٨٠ _ أبو حمزة: (عَمَدُی کُورِی (إبراهيم البغدادي) صوفیه، سالتی دووسه‌دو شه‌صت و نۆ مردوه‌و، هه‌والی له‌ ((حلیه‌ الاولیاء)) دایه‌ (١٠ / ٣٢١).

پیشه‌وا (الذهبي) له‌ (سير أعلام النبلاء) دا (١٣ / ١٦٦) له‌ ژيانامه‌که‌یدا فه‌رمویه‌تی:

((أبي حمزة چه‌وتپه‌وی و له‌ مه‌به‌ست لادانی تێدایه‌)).

٢٨١ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

(القاضي أبويعلى) دهیگوت: حلویه کان وای بۆ ده چوون کهوا خواى تعالى عیشق ده کړیت.

نووسەر ده فەر میت:

نهمه نه فامیه که له سى پږوه:

یه که م: له روانگه ی ناوه وه، چونکه به لای زمانه وانانه وه عیشق به تهنه ها له بواری خواستندا (النکاح) به کاردیت.

دووه م: سیفاتى خواى تعالى هاتووه و گواستراوه ته وه (منقوله)، که له زمانى عه ره بیدا وشه ی (يُحِبُّ) ی بۆ کاردیت، نه ک عیشق.

سى یه م: چۆن زانیویه تی خواى تعالى خوشى ده وى، بۆیه نهمه تهنه ها بانگه شه یه کهو به بى بونی هیچ به لگه یه ک.

له (أبي عبد الرحمن السُّلَمي) وه ده لیت: له (عَمْرُو المَكِّي) وه ده گێر نه وه گوتیه تی: له کۆلانه کانی مه که که دا له گه ل (الحُسَيْن) ی کورپی (منصور) دا (۲۸۲) پیم ده کردو، قورشانم ده خوینده وه، گوپیستی خویندنه کهم بوو، گوتی: له توانامدایه وه کهو نهم قورشانه بلیم، بۆیه لپی جیا بوومه وه به جیم هیشت.

به (إسناد) یك له (أبي القاسم الرّازي) وه ده لیت: (أبو بكر) ی کورپی (مَمشاذ) گوتی: له (الدَّيْنَوْر) پیاویك دیدنه ی کردین، توره که یه کی به لاوه بوو، شهو و پږۆ به جی نه ده هیشت، توره که که یان پشکنی، نامه یه کی (حلاج) یان تیدا دۆزه وه ناو نیشانه که ی ناوه ها بوو: له (الرحمن الرحيم) وه بۆ فلان که سی کورپی فلان که س.

نه وه بوو نامه که ی بۆ (بغداد) ی پایته خت نێردراو، (حلاج) یشیان له وى ناماده کرد، نامه که یان پیشاندا، گوتی: نهمه ده ست و خه تی منهو، من نویومه.

گوتیان: بانگه شه ی پتغه مبه رایه تیت ده کرد، گه شتیه نهو ناسته ی بانگه شه ی پهروه رد گاریتی بکه ی!

گوته: بانگه‌شده‌ی په‌روه‌ردگارێتی ناکهم، به‌لکو نه‌مه به‌لامانه‌وه (عين الجمع)ه(٢٨٣)، ئایا نووسهر ته‌نها خوای تعالی نییه، ده‌ستیش تیايدا نامێژێکه !

پێی گوته‌را: ئایا که‌سی دیکه‌ت له‌ گه‌لدايه ؟

گوته: به‌لێ، (ابن عطاء)و، (أبو محمد الجريري)و، (أبو بكر الشبلي). (أبو محمد الجريري) په‌نهان ده‌کات، (الشبلي) په‌نهان ده‌کات، بۆیه نه‌گه‌ر که‌سێک هه‌بیته‌ ته‌م گوته‌رانه به‌ناشکرا به‌لیته (ابن عطاء)ه.

ئه‌وه‌بوو (الجريري) هه‌تێراو، لییان پرسی، گوته: بێژهری نه‌مه کافره‌و، هه‌رکه‌س نه‌مه به‌لیته ده‌کوژریت.

له (الشبلي)یشیان پرسی، گوته: هه‌رکه‌س نه‌مه به‌لیته قه‌ده‌غه ده‌کریت.

سه‌باره‌ت به‌گوته‌ره‌که‌ی (حلاج) له (ابن عطاء)یان پرسی، نه‌ویش هه‌مان بیروپرای (حلاج)ی هه‌بوو، بۆیه ئه‌وه بوو به‌هۆکاری کوشتنی.

سه‌باره‌ت به‌ مانای ته‌م دێره شیعرانه له (أبو عبدالله)ی کوپری (خفيف)یان پرسی:
سبحان من اظهر ناسوته

سّر سنا لاهوته الثاقب

ثم بدا في خلقه ظاهراً

في صورة الأكل والشارب

حتى لقد عاينته خلقه

كلحظة الحاجب بالحاجب

واته: پاك و بێگه‌ردی بۆ خوا که سروشته مرۆڤیه‌که‌ی خۆی به‌ده‌رخست و، ئه‌و سروشته مرۆڤیه نه‌نییه‌کی تێدايه، که ده‌بیته هۆی روشنکردنه‌وه‌ی سروشته خوايه کاریگه‌ره به‌ده‌سته‌لاته فه‌رمان به‌جێهێنه‌ره‌که‌ی.

٢٨٣ _ عين الجمع: ده‌سته‌واژه‌یه‌کی صوفیه‌و ناوێکه له‌ ناوه‌کانی یه‌کبوون (واته یه‌کگرتن و یه‌ک خستنی خوای خولقێنه‌رو به‌نده‌ی خولقێنه‌راو له‌ یه‌که‌دا (وحدة واحدة). داواکارین خوای تعالی له‌ بیروباوه‌ری پووج به‌دورمان بگریت. پروه‌انه: <http://www.saaaid.net/book/index.php> _ وه‌رگێڕ.

له دێری دووهم و سێ یه میشدا به ناشکرا بانگه‌شهی نهوه ده‌کات که خوای تعالی له مه‌خلوقاتى خۆیدا به‌ده‌رده‌که‌وێت و ته‌نانه‌ت له‌و کردارو په‌فتاره سروشتیانه‌شدا به‌ده‌رده‌که‌وێت که له‌سه‌ری به‌دییه‌ت‌راون وه‌کو خواردن و خواردنه‌وه‌و، خو و په‌فتاری دیکه‌ش که خوای تعالی مروّفى له‌سه‌ر به‌دییه‌تناوه، به‌بانگه‌شهی ئهم پیاوه زاتى خوا دابه‌زیوه‌ته نێو هه‌موو شتێک.

له دێری چواره‌میشدا بانگه‌شهی نهوه ده‌کات که هه‌موو مه‌خلوقات ده‌یبینن وه‌کو چۆن دوو چاو یه‌ک‌تر ده‌بینن.

نه‌وه‌بوو شیخ گوتی: نه‌فرینی خوا له‌ بیژهری ئهم دێره‌ شیعرا نه‌ بیته‌.
(عیسی) ی کورپی (فُورک) ده‌لێت: ئه‌مه‌ شیعرى (الحسین) ی کورپی (منصور)ه‌.
ده‌شلێت: ئه‌گه‌ر ئه‌مه‌ بیروباوه‌ری بیته‌، کافره‌، به‌لام له‌وانه‌یه‌ بۆی هه‌لبه‌سترایته‌.
نووسه‌ر ده‌فه‌رمیته‌:

زانایانی هاوچه‌رخ له‌سه‌ر هه‌ڵاڵکردنى خوێنى (الحلاج) پێکهاتن ویه‌ک ده‌نگ بوون، یه‌که‌م کس که گوتی: خوێنى هه‌ڵاڵه‌: (أبو عمرو القاضی) بوو، زانایانی دیکه‌ش هاو‌ده‌نگی بوون، به‌لام (أبو العباس) ی کورپی (سُرُنج) به‌رامبه‌ری بی‌ده‌نگ بوو، وه‌ گوتی: نازانم چ ده‌لێت.
یه‌ک ده‌نگیش (إجماع) به‌لگه‌یه‌کی له‌ هه‌له‌ پارێزراوه‌.
عن أبي هريرةَ قال: قال رسولُ اللهِ ﷺ صلى الله عليه وسلم _ :
(إِنَّ اللَّهَ أَجَارَكُمْ أَنْ تَجْتَمِعُوا عَلَى ضَلَالَةٍ كُلكُمْ) (٢٨٤).

٢٨٤ _ كذا هنا، عن أبي هريرة، ولم أره عنه.

فقد خرّجه السخاوي في ((المقاصد الحسنة)) (رقم ١٢٨٨) عن أبي بصرة، وعن أبي مالك الأشعري، وابن عمر، وأنس، وابن عباس، وغيرهم.

ورواه الطبراني في ((الكبير)) (١٣٦٢٣ و ١٣٦٢٤) من طريقين عن عمرو بن دينار عن ابن عمر به.
وقال الهيثمي في ((مجمع الزوائد)) (٥ / ٢١٨):

((رواه الطبراني بإسنادين رجال أحدهما ثقات، خلا مرزوق مولى آل طلحة، وهو ثقة)).
فهو حديثٌ صحيحٌ.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له بواری پاکردنه‌وه‌دا (الگه‌اره):

نوسه‌ر ده‌فرمیت:

پیشتر باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیسمان بۆ کردن به‌رامبه‌ر به‌خواپه‌رستان له بواری پاکردنه‌وه‌دا، به‌لام له صوفیه‌کاندا سنوری تیپه‌پراند، نه‌ندیشه‌ی خراپی به‌لاوه به‌هێژکردن بۆ به‌کارهێنانی ئاوی زۆر، تا ئه‌و ئاسته‌ی پیم گه‌شتوه‌ که‌وا (ابن عقیل)(۲۸۵) چووه‌ خه‌لوه‌تگه‌یه‌کی (ریباط) صوفیه‌کانه‌وه، ده‌ستنۆژی شت، صوفیه‌کان پینی پینکه‌نین چونکه‌ ئاوێکی که‌می به‌کارهینا، که‌چی نه‌یانده‌زانی ئه‌و که‌سه‌ی به‌چاکی ده‌ستنۆژ بشوات یه‌ك (رطل)(۲۸۶) ئاوی به‌سه‌.

پیم گه‌شتوه‌ که‌وا (أبي حامد الشَّيرَازي) به‌ هه‌ژاریکی صوفی گوت: له‌ کوی ده‌ستنۆژ ده‌شوی؟ گوتی: له‌ رووبار، له‌ خۆپاککردنه‌وه‌دا دودلیم هه‌یه‌. ئه‌ویش گوتی: پیشتر صوفیه‌کان گالته‌یان به‌شه‌یتان ده‌کرد، ئیستا شه‌یتان گالته‌یان پێ ده‌کات.

۲۸۵ _ ابن عقیل: شیخی پیشه‌وا _ ابن الجوزي _ یه‌.

۲۸۶ _ رطل: (ابن قتیبة) له (غریب‌الحديث) دا فرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به‌(المد) واته‌ به‌ گوێلێک ئاو ده‌ستنۆژی ده‌شت، (المد)یش (رطل) یك و سێ یه‌کی (رطل) یکه‌.

یاخود به‌ کیشی سه‌رده‌م الرطل = ۴۵۰ گرام. بڕوانه: <http://ar.wikipedia.org/wiki/> وه‌رگیز.

★ باسی سەرلێشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه‌ر به صوفیه‌کان له

نوێژدا:

نووسەر ده‌فرمێت:

پێشتر باسی سەرلێشیواندنه کانی ئیبلیسمان بۆ کردن به رامبه‌ر به خواپه‌رستان له نوێژدا،
همروه‌ها سەر له صوفیه‌کانیش ده‌شیوێت و، زیادیشی ده‌کات.

(محمدی کوری (طاهر المقدسی) باس ده‌کات که‌وا له‌و سوننه‌تانه‌ی تیايدا تاک ده‌بنه‌وه‌و
پمیه‌سته‌گی خۆیانی بۆ ده‌رده‌به‌رن دوو رکات نوێژکردنه پاش پۆشیینی (المُرْقَعَة) و (٢٨٧)
تمویه‌کردن، به‌لگه‌شی بۆ هیناوه‌ته‌وه به‌فرموده‌که‌ی (ثُمَامَة) ی کوری (أُثَال) ((أَنَّ النَّبِيَّ _
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أَمَرَهُ حِينَ أَسْلَمَ أَنْ يَغْتَسِلَ)) (٢٨٨). واته: ((کاتی موسلمان بوو
پێغه‌مبه‌ری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فرمانی دایه خۆی بشوات)).

نووسەر ده‌فرمێت:

چهند ناشیرینه نه‌فام خۆی له شتی‌کدا هه‌لقورتنی‌ت که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نه‌بی! چونکه
(ثُمَامَة) کافر بوو، پاشان موسلمان بوو، نه‌گه‌ر کافر موسلمان بوو، پتویه‌سته خۆی بشوات
بمینی پێیاوه‌ری کۆمه‌لێ له فیه‌ه‌زانان، له‌وانه پێشه‌وا (أحمدی کوری (حنبل) ه.
به‌لام سه‌باره‌ت به‌دوو رکات نوێژکردن، هیچ یه‌کی‌ک له‌زانایان فرمانی نوێژکردنی نه‌داوه
به‌و که‌سانه‌ی که موسلمان ده‌بن، فرموده‌که‌ی (ثُمَامَة) ش باسی نوێژکردنی تیدا نییه، بۆ
ئهو‌ی قیاسی له‌سه‌ر بکری‌ت، ئایا له واقیعه‌دا نه‌مه ته‌نها بیدعه‌یه‌ک نییه‌و ناویان ناوه
سوننه‌ت؟!

٢٨٧ _ جۆزیکه له پۆشاک‌ی صوفیه‌کان و، ئه‌و ناوه‌ی لێنراوه چونکه پینه‌ی پێوه‌یه.

٢٨٨ _ رواه البیهقی فی ((السنن الکبری)) (١ / ١٧١) عن أبي هريرة.

وسنده صحیح.

وأصل القصة فی ((الصحيحين)) دون هذا الشاهد.

پاشان ناشیرینترین گوشتاری نه‌وهیه که ده‌لی: به‌راستی صوفیه‌کان به‌سوننه‌تگه‌لێک تاک ده‌بنه‌وه، چونکه نه‌و سوننه‌تانه نه‌گهر په‌یوه‌سته‌گی به‌شهرعه‌وه هه‌بی، نه‌وا موسلمانان تیایدا یه‌کسانن و، فیه‌هزانانیش زۆر به‌چاکی ده‌یانزانن، نیت‌له‌ چ پرویه‌که‌وه صوفیه‌کان به‌و سونه‌تانه تاک ده‌بنه‌وه، نه‌گهر به‌پیتی بیروپرای خوشیان بی‌ت، به‌راستی له‌ نه‌ه‌جامدانی نه‌و سوننه‌تانه‌دا تاک بونه‌ته‌وه، ته‌نها له‌بهر نه‌وه‌ی خۆیان دایانه‌یه‌ناوه.

✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له شوینی نیشته‌جی بووندا:

نووسەر ده‌فهرمیت:

به‌لام بونیادنانی خه‌لوه‌تگه (ریاط)، کۆمه‌لێك له‌ خواپه‌رستانی دێرین ئهم شوێنه‌یان هه‌لده‌بژارد بۆ ئه‌وه‌ی له‌ خه‌لک تاك بنه‌وه‌و خواپه‌رستی تێدا بکه‌ن، نیازو مه‌به‌ستی ئهم که‌سانه‌ ئه‌گه‌ر راستیش بێ، ئه‌وا له‌ شەش ڕووه‌ به‌هه‌له‌دا چوونه‌:
یه‌که‌میان: ئه‌وان ئهم بینایه‌یان به‌دیهنداوه‌، که‌چی بینای کۆمه‌لی موسلمانان ته‌نها مرگه‌وته.

دووه‌م: ئه‌وان بینایه‌کی هاوشیوه‌یان بۆ مرگه‌وت داناوه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی که‌مک‌رنه‌وه‌ی موسلمانان له‌ مرگه‌وته‌کاندا.

سێ‌یه‌م: پاداشتی هه‌نگاونانیان بۆ مرگه‌وت له‌ کیس خۆیان بردوه‌.

چواره‌م: خۆیان چواندوه‌ به‌گاoran که‌ تاك بونه‌ته‌وه‌ به‌دیرو که‌نیه‌کان.

پێنجه‌م: ژنیا نیه‌یناوه‌ که‌چی لاon و، زۆریه‌شیا نپۆیستیان به‌ژن هێنانه‌.

شه‌شه‌م: ئالایه‌کیان بۆ خۆیان داناوه‌ ده‌لی ئه‌مانه‌ زاهیدن و، پێویسته‌ دیده‌نیا ن بکریته‌و،

فرویه‌ره‌ که‌تیا ن لی وه‌رگریته‌.

وه‌ ئه‌گه‌ر مه‌به‌ستیشیا ن راست ودروست نه‌بێ، ئه‌وا به‌راستی دوکان و جینگه‌گه‌لیکیان بۆ

یا‌ری کردن به‌ (الکویه) (٢٨٩) دروستکردوه‌و، جه‌ویکی له‌بار بۆ بی‌کاری، هێمایه‌ك بۆ زوه‌د

به‌ده‌رخستن.

جه‌ماوه‌ری پاشیا نانی ته‌صوفمان بینیه‌و له‌ خه‌لوه‌تگه‌کاندا (ریاط) خۆیا ن له‌ ماندوویه‌تی

په‌یدا کردنی پژیوی هه‌وانۆته‌وه‌و، سه‌رقالێ به‌خواردن و خواردنه‌وه‌و گۆرا‌نی و سه‌ما کردنه‌وه‌،

٢٨٩ _ الکویه: جو‌ریکه‌ له‌و نامیره‌یه‌ی که‌ بۆ رابواردن و کات به‌سه‌ربردن به‌کارده‌یت، که‌ یا یا‌ری زا‌ره

یاخود ته‌پله‌.

لههه موو سته مكارێك داواى دونيا دهكهن، لهوه رگرتنى به خشىنى نهو كه سانه خۆيان ناپارێزن كه به ناههق مالى خه لك وهرده گرن.

زۆربهى خه لوه تگه كانيان (رباط) له لايهن سته مكارانه وه دروست كراوه و، مال و دارايى پيسيشيان بۆ ته رخان كردوه.

ئيبليس سه رى ليشيواندون و واى به خه يالدا هيناون كه نهو ماله تان پنده گات پۆزى ئيوهيه و، كيشه وهره و خۆبه دورگرتن له هه له و تاوان له سه ر نه فسى خۆتان لابه رن، بۆيه نه ركى ناره حه تيان سوڤخواردنه به ده ورى چيشته خانه و، خواردن و، ناوى سارد كراودا، نهى باشه برسىتى (بشر) له كوئى يه، وهره و خۆبه دورگرتن له هه له و تاوانى (سرى) له كوئى يه، جددياتى (الجنىد) له كوئى يه ؟

زۆربهى كاتى نه مانه به ڤا سواردن و له زهت له قسه كردن، يا خود ديه نهى كه سانى دونيا و يستانه وه به سه رده چيىت، نه گه ر به كيكي شيان سه ركه ويىت، نهوا سه رى به نيو (زُرمانق) هكه يه وه (٢٩٠) ده كات و، (السوداء) (٢٩١) به سه ردا زال ده بى و، ده لىت: دلم له په روه ردگار مه وه بۆى باس كردم !

پيم گه شتوه كه وا ڤياويك له خه لوه تگه يه كدا (رباط) قورئانى خويىند، قه ده غه يان كرد، كۆمه لتيكىش له خه لوه تگه يه كدا (رباط) فه رموده يان خويىند، پييان گوتن: نه مه شوينى نهو كاره نيه.

والله الموفق.

٢٩٠ _ زُرمانق: جووبه يه كه له خورى، معرّبه. ((قاموس)) (ص ١١٤٩).

٢٩١ _ السوداء: له نه خۆشيه كانى نه قله.

✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئییلِس به‌رام‌بهر به‌صوفیه‌کان سه‌بارت وازه‌ینانیان له مالّ و سه‌روه‌ت و سامانیان و خۆزگارکردن لیی:

ئییلِس سه‌ری له پیشانی ته‌صوف ده‌شیواند، چونکه له زوه‌دا پاستگۆیوون، عه‌ییی مالّ و سه‌روه‌تی پیشانده‌دان، له‌شه‌ری ده‌یتساندن، بۆیه له‌و مالّ و سه‌روه‌ته‌ خۆیان رزگار ده‌کردو، له‌سه‌ر پاخه‌ری هه‌ژاری داده‌نیشتن، مه‌به‌ستیان چاک بوو، به‌لام ره‌فتاریان له‌و باره‌وه هه‌له‌ بوو، چونکه زانستیان که‌م بوو.

به‌لام ئیستا، ئییلِس نه‌و باره‌ی له‌سه‌ر سووک کراوه‌ته‌وه، چونکه نه‌گه‌ر که‌سیکیان مالّ و سه‌روه‌تی هه‌بێ، هه‌له‌ده‌ستی و به‌فیروان و له‌ناوێردن خه‌رجی ده‌کات.

خاوه‌نی نه‌م ره‌فتاره سه‌رزه‌نشست ناکه‌م نه‌گه‌ر ده‌ست به‌ری بۆ زیاده مالّیک که‌ بۆ خۆی پاشه‌که‌وتی کردبێ، یاخود پیشه‌سازیه‌کی هه‌بێ و پتویستی به‌خه‌لک نه‌بێ، یاخود مالّ و سامانه‌که‌ی گومانیککی تیدا بێ، و، بیکابه به‌خێرو سه‌ده‌قه.

به‌لام نه‌گه‌ر هه‌ستی و سه‌راپای مالّ و سه‌روه‌ته‌ هه‌له‌که‌ی ده‌ره‌ینی و، پاشان چاوه‌پێی ده‌ستی خه‌لکی بکات و، خاوه‌نێزانه‌که‌ی هه‌ژار بکات، نه‌وا خۆی تووشی منه‌تی برایان یاخود خێرو سه‌ده‌قه‌که‌نیان ده‌کات، یاخود له‌ سه‌مه‌کاران و که‌سه به‌گومانه‌کان ده‌بات، ئا نه‌مه‌یه کرداری زه‌مه‌کراوی قه‌ده‌غه‌لیکراو.

سه‌رم سوپنامینی له‌و زاهیدانه‌ی له‌به‌ر که‌می زانستیان به‌م کاره هه‌ستان، به‌لام به‌رام‌بهر به‌که‌سانیک سه‌رم سوپده‌مینێ نه‌قل و زانستیان پێیه، چۆن هانی خه‌لک ده‌ده‌ن بۆ نه‌م کاره‌و، فه‌رمانی پێده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ نه‌وه‌ی که‌ دژایه‌تی نه‌قل و شه‌رع ده‌کات؟!

(الحارث المحاسبی) (۲۹۲) گوشتاریکی زۆری لهم بارهوه باسکردوه، (أبو حامد الغزالي) یش (۲۹۳) ههستا به بونیادنانی و سه رخستنی.

به لای منهوه (الحارث) له (أبو حامد) به هانه دارتره، چونکه (أبو حامد) زاناترو فهقیه تر بوو، به ئام که خۆی خسته نێو چوارچیوهی ته صوفه وه، وای له سه ر پێویست ده کرد ههستی به سه رخستنی.

۲۹۲ _ فی ((رسالة المسترشدين)) !

۲۹۳ _ فی ((إحيائه)) !

★ ره‌خه‌گرتن له رښیازی صوفیه‌کان سه‌بارت به‌وازه‌ښانان له سه‌ره‌وت و سامانه‌کانیان:

به‌چهند پټگه‌یه‌ك وه‌لامی نهم گو‌فتاره ده‌دینه‌وه:

بۆ پټزی مال و سامان، خوی _ عزوجل _ پټزیکسی گه‌وره‌ی بۆ داناوه، فه‌رمانی به پاراستنی داوه، چونکه کردویه‌تی به‌کۆله‌که‌و پالپشتی مرو‌فی پټزدار، که به‌پراستی پټزداره، خوی تعالی ده‌فه‌رمیت:

﴿ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا ﴾ النساء: ۵ ﴿ وَاَتِهِ: ﴿ وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ ﴾ مه‌یده‌ن به‌گټل و نه‌فامتان ﴿ أَمْوَالَكُم ﴾ ماله‌کانتان ﴿ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ ﴾ نه‌باریکدا خوی تعالی نه‌و مالانه‌ی بۆ کردون ﴿ قِيَامًا ﴾ به‌هۆی پراوه‌ستانی ژیانتان (۲۹۴).
خوی تعالی قه‌ده‌غهی کردوه مال و سامان بدریته ده‌ستی که‌سانی بی‌ه‌قل و نا‌ژیر، ده‌فه‌رمیت:

﴿ فَإِنْ أَنْسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ﴾ النساء: ۶ ﴿ وَاَتِهِ: ﴿ فَإِنْ أَنْسْتُمْ ﴾ نینجا نه‌گه‌ر هه‌ستان کرد ﴿ مِنْهُمْ رُشْدًا ﴾ له‌واندا ژیری (وینگه‌یشتن) ﴿ فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ ﴾ مواله‌م ﴿ نه‌وه سامان و ماله‌کانیان پی‌ده‌نه‌وه (۲۹۵).

وقد صحَّ عن رسول الله أَنَّهُ نَهَى عَنْ إِضَاعَةِ الْمَالِ (۲۹۶) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ قه‌ده‌غهی کردوه مال و سامان به‌فیرو بدریت.

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صلی الله علیه وسلم _ لَسَعْدٍ: ((لَأَنْ تَتْرَكَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ تَتْرُكَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ)) (۲۹۷) واته پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به

۲۹۴ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

۲۹۵ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

۲۹۶ _ رواه البخاري (۱۴۷۷)، ومسلم (۵۹۳ / ۱۲ / ۵۹۳). عن المغيرة.

۲۹۷ _ رواه البخاري (۵ / ۳۶۳)، ومسلم (۱۶۲۸) "عن سعد.

(سعدی فەرموو: ((نەگەر واریسە کانت بە دەوڵە مەندی بە جیبیلێت زۆر چاکترە لەوێ کە بەهەزاری بە جیبیان بیلێت و دەست لە خەڵک پان بکەنەو)).

وقال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _:

((ما تَفْعَلِي مَالِ كَمَالِ أَبِي بَكْرٍ)) (٢٩٨) واتە پیڤە مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _

فەرمووی: ((هیچ مال و سامانیك سودی پێنەگەیاندم بە ئەندازەى مال و سامانەكەى (أبي بكر)))

وعن عمرو بن العاص قال: بعث إليَّ رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ فقال:

((خُذْ عَلَيْكَ ثِيَابَكَ وَسِلَاحَكَ، ثُمَّ اثْنِنِي))

فأَتَيْتُهُ، فقال:

((إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَبْعَثَكَ عَلَى جَيْشٍ فَيُسَلِّمَكَ اللَّهُ وَيُغْنِمَكَ، وَأَرْغَبُ لَكَ فِي الْمَالِ رَغْبَةً

صَالِحَةً)).

فقلت: يا رسول الله ! ما أسلمتُ مِنْ أَجْلِ الْمَالِ، وَلَكِنِّي أَسْلَمْتُ رَغْبَةً فِي الْإِسْلَامِ ! فقال:

((يا عمرو ! نِعَمْ الْمَالُ الصَّالِحُ لِلرَّجُلِ الصَّالِحِ)) (٢٩٩).

واتە: لە (عمرو)ى كورێ (العاص)هه _ خاوى لى پاڤى بىت _ فەرموویەتى: پیڤە مبه‌ری

خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ناردی بە شوێنمداو فەرمووی:

((جەلە کانت بپۆشەو چە کە کەت هەلگره‌و، پاشان وه‌ره بۆ لام))

منیش چوومه خزمه‌تى، ئەوه‌بوو فەرمووی:

٢٩٨ _ رواه ابن ماجه (٩٤)، وأحمد (٢ / ١٥٣) "عن أبي هريرة.

وسنده صحيح.

٢٩٩ _ رواه أحمد (٤ / ١٩٧ و ٢٠٢)، والحاكم (٢ / ٢)، وابن حبان (١٨٩) "عنه.

وسنده حسن.

((من ده مهوئ تۆ بکه‌م به‌سه‌ر کرده‌ی سوپایه‌ک و بتنی‌رم و، خوای تعالی پروو سوورت بکات و، ده‌ستکه‌وته‌کانی جه‌نگت بداتی، وه‌ جه‌زم به‌ویه‌ مال و سامانت ده‌ستکه‌ویت به‌جه‌زی‌کردنی‌کی چاک)).

منیش گوتم: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! له‌به‌ر مال و سامان مو‌سلمان نه‌بووم، به‌لکو مو‌سلمان بووم له‌به‌ر نه‌وه‌ی جه‌زم به‌نی‌سلا‌مه! فه‌رمو‌ی:
((نه‌ی (عمرو)! چه‌ند باشه مال و سامانی چاک بۆ پی‌او‌ی چاک)).
نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

ئه‌م فه‌رموودانه (صحیح)ن و، پی‌چه‌وانه‌ی بی‌رویا‌وه‌ری صوفیه‌کانه که‌ گوا‌یه زۆر کردنی مال و سامان په‌رژین و سزایه‌و، را‌گیر کردنی سه‌روه‌ت و سامان پی‌چه‌وانه‌ی پشت به‌ستنه‌.
نکۆلی‌ی له‌وه‌ نا‌کریت که‌ ترس له‌ فیتنه‌و نا‌شو‌یی مال و سامان ده‌کریت و، له‌ ترسی نه‌وه‌دا، خه‌لکی‌کی زۆر خۆیان لی‌ دور‌خستۆته‌وه‌، بۆیه‌ له‌و په‌وه‌ کۆکردنه‌وه‌ی سه‌روه‌ت و سامان قورس و گران ده‌بی، دوریشه‌ دل بی‌وه‌ی بی‌ و جه‌زی پی‌ نه‌بی، له‌ گه‌ل بونی مال و سامانی‌شدا زۆر ده‌گه‌مه‌نه‌ دل خۆی به‌یاد کردنه‌وه‌ی په‌ژۆی دوا‌یه‌وه‌ سه‌رقال بکات، ناله‌به‌ر نه‌مه‌یه‌ که‌وا له‌ فیتنه‌و نا‌شو‌یی ترسا‌ون.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌کۆکردنه‌وه‌ی مال و سامان، نه‌وه‌ که‌سه‌ی به‌حه‌لالی ته‌نها نه‌وه‌نده‌ کۆیکاته‌وه‌ که‌ پی‌وی‌سته‌کانی جی‌به‌جی بکات و پی‌ی قایل بی، نه‌وه‌ ده‌بی هه‌ر بکریت، به‌لام نه‌وه‌ که‌سه‌ی خوا‌زیاری کۆکردنه‌وه‌و زۆر کردنی مال و سامانه‌، ته‌ما‌شای مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌که‌ین، بۆیه‌ نه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌ی خودی خۆه‌لکی‌شان و شانازی کردن بوو، نه‌وا مه‌به‌سته‌که‌ی خراپه‌، وه‌ نه‌گه‌ر مه‌به‌سته‌یشی نه‌وه‌بی که‌ خۆی و خا‌وخیزانه‌که‌ی له‌ کاری نا‌په‌وا‌و حه‌رام به‌دورین، بۆ په‌وودا‌و نه‌هامه‌تی په‌ژۆگاره‌کانی خۆی و نه‌وانیش پاشه‌که‌وت بکات، له‌ پاده‌ی پی‌وی‌ست زیاتر بۆ دۆست و برایی‌نی خه‌رج بکات، ده‌وله‌مه‌ند کردنی هه‌ژاران بی، نه‌غما‌مدانی به‌ره‌وه‌نده‌یکان بی، نه‌وا بۆ نه‌وه‌ مه‌به‌ستانه‌ی پادا‌شت ده‌دری‌ته‌وه‌و، کۆکردنه‌وه‌شی به‌پی‌ی ئه‌م نی‌ته‌ له‌زۆر په‌رسته‌نه‌کان چاک‌تره‌.

نیتی که سانیکی زۆری هاوه‌لان _ خوا له هه‌موویان پازی بیټ _ سه‌باره‌ت به‌کۆکردنه‌وه‌ی ماڵ و سامان پاک بوو، چونکه مه‌به‌ستیان له کۆکردنه‌وه‌یدا چاک بوو، بۆیه سووریوون له‌سه‌ری و، داوا‌ی زیاد‌کردنیشیان ده‌کرد.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیټ:

له‌مه‌ش ته‌واوتر نه‌وه‌بوو که (يعقوب) پیتغه‌مبه‌ر _ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ _ که کۆپه‌کانی پێیان گوت: ﴿ وَزَادَ كَيْلَ بَعِيرٍ ﴾ یوسف: ٦٥ واته: وباری وشتریکیش دانه‌ویله‌ی زیاد ده‌هینن^(٣٠٠)، ئاره‌زووی کردو، (بِنِيَامِينَ)ی^(٣٠١) له‌گه‌لدا ناردن.

(شُعَيْب)یش به‌ته‌مای زیاد‌کردنی نه‌وه‌بوو که به‌ده‌ستی ده‌هینن، بۆیه فه‌رمووی: ﴿ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ ﴾ القصص: ٢٧ واته: نه‌گه‌ر ده‌سالت ته‌واو کرد نه‌وه له پیاوه‌تی خۆته‌وه‌یه^(٣٠٢).

وَأَنَّ أَيُّوبَ _ عَلَيْهِ السَّلَامُ _ لَمَّا عُوْفِيَ "خَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ، فَأَخَذَ يَخْشُو فِي ثَوْبِهِ، يَسْتَكْثِرُ مِنْهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَمَا شَبَعْتَ؟ قَالَ: يَارَبُّ! مَنْ يَشْبَعُ مِنْ فَضْلِكَ" (أَيُّوب) واته: (أَيُّوب) _ عَلَيْهِ السَّلَامُ _ که چاک بویه‌وه، کوله‌یه‌کی زۆری زیرینی به‌سه‌ردا باری، نه‌ویش ده‌ستیکرد به‌پر‌کردنی پۆشاکه‌کی خۆی، ده‌یه‌ویست ماڵ و سامانه‌کی پی زیاد بکات، پیی گوترا: ئایا تیر نه‌بووی؟ نه‌ویش فه‌رمووی: نه‌ی په‌روه‌ردگارم! کێ له‌ فه‌زل و چاکه‌ی تۆ تیر ده‌بی. نه‌مه‌ شتی‌که له‌ خوری مروڤدا چه‌سه‌شپوه، بۆیه نه‌گه‌ر بۆ مه‌به‌ستی چاک ناراسته‌کرا، نه‌وا ده‌بی به‌خه‌یرتکی پوخت.

به‌لام گو‌فتاره‌کانی (المحاسبي)، هه‌له‌یه‌و په‌نجه‌پاده‌کیشیټ بۆ نه‌فامبوون به‌زانست، وه که ده‌لیټ: ((خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ قه‌ده‌غه‌ی به‌نده‌کانی خۆی کردوه‌وه ماڵ و سامان کۆکه‌نه‌وه‌وه،

٣٠٠ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٣٠١ _ له‌و ناوانه‌یه که‌له هه‌واله ئیسرائیلیه‌کاندا هاتوه.

٣٠٢ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٣٠٣ _ رواه البخاري (٣٣٩١) عن أبي هريرة.

پیتغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ قه دهغه ی ئومه ته که ی خۆی کردوو ه ماڵ و سامان کۆکه نهوه))، نه مه شتیکی مه حاله، به لکو له راستیدا قه دهغه کردنه که بۆ خرابی مه بهسته له کۆکردنه وه دا، یاخود له سه رچاوه ی ناحه ئاله وه کۆیکریتته وه.

وه که ده لیت: ((وازه یتان له ماڵ و سامانی هه ئال له کۆکردنه وه ی چاکتره))، ناوه ها نییه، به لکو هه رکات مه به ست له کۆکردنه وه ی سهروه ت و سامان دروست بوو، نه وا کۆکردنه وه ی چاکتره به بی هیچ جیاوازیه ک له نیوان زانا یاندا.

نه مه پتیا وه پری فه قیه ه کانه، وه سه رم سو پرده میتنی له بیده نگ بوونی (أبی حامد)، به لکو به وه شه وه نه وه ستا وه هه ستا وه به سه رخستنی نه و گو فتاران ه، باشه چۆن ده لیت: ((نه بوونی ماڵ و سامان له بوونی چاکتره، نه گهرچی له پرووه خیره کانیشدا خه رج بکریت))؟! وه نه گهر بانگه شه ی (الإجماع) ی له سه ر پتچه وان ه ی نه مه بکرایه، به ده لنیایی راست ده بوو، به ئام ته صوفه که ی شتیکی تره و فه توا که شه ی شتیکی تره.

وه سه بهاره ت به و گو فتاره ی که ده لیت: ((پتیه سه ته مو رید واز له ماڵ و سامانه که ی به یتیت و لیتی به یتته ده ره وه))، پتیه تر پرو وغان کرده وه که نه گهر ماڵ و سامانه که حه رام بیت، یاخود گو مانی تیدا بیت، یاخود نه و که سه به کم قایل بیت، یاخود به بژیوی په یدا کردن رازی بیت، ره وایه وازی لی به یتیت و له ماڵ و سامانه که ی به یتته ده ره وه، به پتچه وان ه شه وه هیچ پرو ویه ک نییه بۆ وازه یتان له ماڵ و سامان.

سه بهاره ت به پتغه مبه رانی ش، (إبراهیم) پتغه مبه ر _ علیه الصلاة والسلام _ کشت و کاڵ و ماڵ و سامانی هه بوو، ههروه ها (شعیب) و، جگه له ویش.

(سعید) ی کوری (المسیب) _ خوی لی رازی بیت _ ده یفه رموو: نه و که سه ی به دوای ماڵ و سامان په یدا کردندا نه گهریت، هیچ خه یریکی تیدا نییه، بۆ نه وه ی قه رزه کانی پی بداته وه، ئاپرو و ناموسی پی بپاریزی، په یوه ندی خه مایه تی پی به جیتی، که مر دیش، بۆ واری سه کانی به جیتی بی لیت.

(ابن المسيب) له پاش مر دنی چوار سه د دیناری به جیتیه ست.

پیشتریش نهوه مان بۆ باسکردن که هاوه ئان له پاش خۆیان به جییان هیلّا.
 (سفیانُ الشوری) _ خوای لیّ رازی بیّت _ پاش مردنی دووسه دی به جیهیشت،
 ده شیفه رموو: مالّ و سامان له م زه مه ندا چه که.

به رده وام پیشینی چاک ستایشی مالّ و سامانیان ده کردو، بۆ کاره سات و رووداره
 دژواره کان و، یارمه تیدانی هه ژاران کۆیان ده کرده وه، له راستیدا کۆمه لیک خۆیان لیّ
 دورد ده خسته وه چونکه به لایانه وه په سه ندریوو خۆیان به په رسته وه سه رقāl بکه ن و، هیمه تیان
 کۆکه نه وه، بۆیه به که م قایل بوون، که وابوو نه گهر گو فتا بیژێ سه ره وه بیگوتبا: که م
 کۆکردنه وه ی له پیشتره، شته که شیاو ترو ماقولتر ده بوو، به ئام شه و نزیک ی پله ی تاوانی
 کردۆته وه !

✱ نارامگرتن له سه ره هژاری و نه خوشی:

بزانه ههژاری نه خوشییه، بۆیه ههركهس گرفتاری بوو و نارامی گرت، له سه ره نهو نارامگرتنه پاداشتی دهدریتهوه، پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرموویهتی: ((يَدْخُلُ الْفَقْرَاءُ الْجَنَّةَ قَبْلَ الْأَغْنِيَاءِ بِخَمْسِ مِائَةٍ عَامٍ)) (٣٠٤) واته: ههژاران پێشی دهوله مەندان به پێنج سهد سال دهچنه بههشتهوه.

له بهر پله بهرزی نهو نارامی و خۆپاگریه ی که له سه ره نه هاهمه تیه کان ده یگرن. مال و سامان نیعمه تهو، نیعمه تیش پێویستی به سوپاسگوزاریه، وه دهوله مەندیش نه گهرچی ماندووبی و خۆی بخته مه ترسیه وه هه ره وه کو موفتی و تیکۆشه ره له پیناوی خوادا، هه ژاریش وه کو گوشه گیریکه.

(أبو عبد الرحمن السُّلَمِيُّ) (٣٠٥) له کتیبی ((سُنَنِ الصُّوفِيَّةِ)) داو له بهشی: (كِرَاهِيَةُ أَنْ يُخَلَّفَ الْفَقِيرُ شَيْئًا)، واته: (نهو یستراوه هه ژار شتیک به جی بیلێت)، نهو فرموده یه ی باسکردوه کهوا پیاوێک له (أَهْلِ الصُّفَّةِ) مردو دوو دیناری به جیهیشت، پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمووی:

((كَيْتَانِ)) (٣٠٦) واته: دوو داخ کردنه.

نووسه ره ده فرمیت:

که سی نه مه ده کاته به لگه له بارودۆخه که تینه گه شتبی، چونکه نهو هه ژاره له بردنی خێرو صه ده قه دا تهنگی به هه ژاره کانی تر هه لده چنی و، پاره که ی خۆی ده گرت هوه و بو خۆی خه رجی نه ده کرد، بۆیه پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمووی: ((كَيْتَانِ))،

٣٠٤ _ كما رواه أحمد (٢ / ٥١٣)، وابن ماجه (٤١٢٢)، والترمذي (٢٣٥٣) " من طرق عن أبي هريرة. وسنده صحيح.

٣٠٥ _ انظر أقوال العلماء فيه في مقدمتي لكتاب ((تخريج الأربعين السلمية)) (ص ١٣) للسخاوي.

٣٠٦ _ رواه أحمد (٧٨٨) عن علي، وفي سنده جهالة " كما جزم به الشيخ أحمد شاكر، وله شواهد عدة تصححه، انظرها في ((الإتمام لتخريج أحاديث المسند الإمام)) (رقم ٩٥٣٤).

نه‌گەر خودی ده‌ست به‌رداریبونی مال و سامان نه‌ویستراو و مه‌کروه نه‌بوایه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا
 _ صلی الله علیه وسلم _ به (سعدی نه‌ده‌فه‌رموو:

((إِنَّكَ أَنْ تَذَرَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَذَرَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ)) (۳۰۷) واته:
 ((نه‌گەر واریسه‌کانت به‌ده‌وله‌مه‌ندی به‌جی‌تلیت زۆر چاک‌تره له‌وهی که به‌هه‌زاری به‌جی‌تان
 بی‌تلیت و ده‌ست له‌خه‌لک پان بکه‌نه‌وه)).

وه هاوه‌لانیس له‌پاش خۆیان هیچ شتیکیان به‌جی‌نه‌ده‌هیلّا.

وقد قالَ عمرُ بنُ الخطابِ _ رضي الله عنه _ : حَتَّ رسولُ الله _ صلی الله علیه وسلم _
 على الصدقةِ، فجئتُ بنصفِ مالي، فقالَ رسولُ الله _ صلی الله علیه وسلم _ :
 ((وما أَبْقَيْتَ لِأَهْلِكَ ؟)) (۳۰۸).
 فقلتُ: مثلهُ.

فلم يُنْكِرْ عليهِ رسولُ الله _ صلی الله علیه وسلم _.

واته: پێشه‌وا (عمری کۆری (الخطاب) _ خوای لی‌پازی بی‌ت _ فه‌رموویه‌تی:
 پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هانی خه‌لکی ده‌دا بۆ خێرو سه‌ده‌قه‌کردن، منیش
 نیوهی ماله‌که‌م هیتا، پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فه‌رمووی:
 ((بۆ خاوخیزانت چیت به‌جی‌هیلّاوه؟)).

گوتم: نه‌وه‌نده‌ی نه‌وه‌ی که هیتاومه.

بۆیه پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نکۆلی لی‌نه‌کرد.

(ابن جریر الطبری) ده‌لێت: نه‌م فه‌رمووده به‌لگه‌ی پو‌جبو‌ونه‌وه‌ی گو‌فتاری صوفیه
 نه‌فامه‌کانی تێدا‌یه: که گوایه مرو‌ف نابی هیچ شتیکی نه‌م‌پۆی بۆ سه‌به‌ینی پاشکه‌وت
 بکات، هه‌رکه‌سی‌کیش سه‌روه‌ت و سامان کۆیکاته‌وه که‌سی‌کی به‌گومان و که‌مباوه‌ره
 به‌رامبه‌ر به‌په‌روه‌ردگاری و، به‌هه‌قی پشتبه‌ستنیس پشتی پی‌نه‌به‌ستوه.

۳۰۷ _ تقدم تخريجه.

۳۰۸ _ حديثٌ صحيحٌ. انظر تخريجه في ((تخريج الأربعين السليمة)) (رقم ٤).

(ابن جریر) ده‌لێت: هه‌روه‌ها فه‌رمایه‌شتی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم: ((اتَّخِذُوا الْغَنَمَ فَإِنَّهَا بَرَكَةٌ)) (۳۰۹) واته‌ ((مه‌ر به‌خێوکه‌ن، چونکه‌ فرۆبه‌ره‌که‌تی تێدایه‌)). به‌لگه‌ی پوچیتتی گوشتاری نه‌و صوفیانه‌یه‌ که‌ ده‌لێن به‌نده‌ی خوا پشت به‌ستنی ته‌واو نابێت مه‌گه‌ر پۆژ بکاته‌وه‌و هیچ شتیکی نه‌بێت، هه‌روه‌ها ئێواره‌ش بکاته‌وه‌و هیچی نه‌بێت، ئه‌ی بۆ ته‌ماشای ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ ناکه‌ن: ((ادَّخَرَ رَسُولُ اللَّهِ _ صلی الله علیه وسلم _ لَأَزْوَاجَهُ قَوْتَ سَنَةِ؟)) (۳۱۰) واته‌: ((پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بژێوی سالتیکی بۆ خێزانه‌کانی پاشه‌که‌وت ده‌کرد)).

۳۰۹ _ رواه الخطيب (۷ / ۱۱) عن عائشة " بسند صحيح.

وله طريق آخر في ((سنن ابن ماجة)) (۲۳۰۴)، وهو صحيح أيضاً.

۳۱۰ _ رواه البخاري (۵۳۵۷)، ومسلم (۱۷۵۷) (۵۰) " عن عمر _ رضي الله عنه _ .

✱ ره‌خه‌گرتن له‌و‌رِڤْگایانه‌ی صوفیه‌کان له‌ بواری پشتبه‌ستندا

به‌کاریدینن:

که‌سانێک وازیان له‌ سه‌ره‌وت و سامانه‌ پاکه‌کانیان هینا، پاشان گه‌رانه‌وه‌و ناچاری شتی پیس بوون و، داوایان له‌ خه‌لک ده‌کرد، چونکه‌ پتووستیتی مرۆف کۆتای نایه‌ت، ئاقلیش نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خۆی بۆ ناینده‌ ئاماده‌ ده‌کات، غمونه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که‌ سه‌ره‌تا ده‌ستیان به‌زوه‌د کردو وازیان له‌ سه‌ره‌وه‌ت و سامانه‌کانیان هینا، وه‌کو غمونه‌ی که‌سه‌یکه‌ کاتێ که‌ رِڤْگه‌ی مه‌که‌که‌ی گرت به‌رو تینویه‌تیه‌که‌ی شکا، هستا به‌ پرژو ب‌ل‌او کرد نه‌وه‌ی نه‌و ئاوه‌ی که‌ به‌لایه‌وه‌بوو !

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

له‌ ده‌ست وخه‌تی (أَبِي الْوَفَاءِ) ی کو‌ڤی (عقیل) وه‌و وه‌رم گرتوه‌و، ده‌لێت: (ابنُ شاذان) ده‌لێت: کۆمه‌لێک له‌ صوفیه‌کان چوونه‌ دیدنه‌ی (الشُّبْلِي)، نه‌ویش پیاوێکی ره‌وانه‌ی لای که‌سه‌یکه‌ ده‌وله‌مه‌ند کردو داوای پاره‌ی لێده‌کرد بۆ نه‌وه‌ی بیکات به‌خه‌رجی ب‌و‌توی ب‌و‌یان، به‌لام ده‌وله‌مه‌نده‌که‌ پیاوه‌که‌ی گه‌رانه‌وه‌و، گو‌تی: نه‌ی (أَبَا بَكْر) ! تۆ هه‌ق ده‌ناسی، ده‌ی داوات له‌و بکر دایه‌ ! (الشُّبْلِي) دیسان پیاوه‌که‌ی خۆی بۆ لای گه‌رانه‌وه‌و، پێی گو‌ت: پێی ب‌ل‌ی: دنیا سووک و‌رپسوایه‌و، له‌ سووک و‌رپسوایه‌کی وه‌کو تۆ داوای ده‌که‌م، هه‌قیش له‌ هه‌ق داوا ده‌که‌م. نه‌وه‌بوو سه‌د دیناری بۆ نارد !

(ابنُ عقیل) ده‌لێت: نه‌گه‌رچی پیاوه‌که‌ سه‌د دیناره‌که‌ی بۆ نارد بۆ ر‌زگار بوون له‌و قسه‌ ناشرینه‌و هاوشیوه‌کانی، به‌لام (الشُّبْلِي) چه‌په‌ل له‌ پاره‌که‌ی خواردو، کردی به‌خوارکی میوانه‌کانیشی.

که‌سانێکیان کال‌اوشه‌کی هه‌بوو، له‌ناوی بردو، گو‌تی: ده‌مه‌وی متمانه‌م ته‌نها به‌خوا ب‌ی ! نه‌مه‌ که‌م تیگه‌شته‌، چونکه‌ واتیده‌گه‌ن پشتبه‌ستن به‌کار نه‌هینانی هۆیه‌کانه‌و، وازه‌ینانه‌ له‌ مال و سامان، نه‌م جو‌زه‌ که‌سانه‌ نه‌گه‌ر له‌ مانای راستی پشتبه‌ستن تیگه‌شته‌نایه‌ _

بەراستی پشتبەستن متمانەى دڵە بەخوای _ عزوجلّ _ ، نەك وازەیتان لە شیوەکانى مالا و سامان _ نەم قسانەیان نەدەگوت، بەلام تیگەشتنیان کەم بوو.

دلتیان گەورە هاوەلان و (تابعین) بازرگانیان دەکردو، مالا و سامانیان کۆدەکردهوهو، هیچ کەسێکیشیان ناوهایان نەدەفەرموو.

لە پێشەوا (أبي بكر الصديق) هوه _ خوای لی پازی بیت _ بۆیان باسکردوین کەوا پێى گوترا واز لە بۆیوى پەیداکردن بەیئیت لەبەر ئەوهى سەرقالە بەخیلافەتەوه، ئەویش فەرمووی: نەى چۆن خۆراکی خاوخێزانە کەم بەدم ؟

نا ئەمە گوفتاریکی نەویستراو و نادروسته بولای صوفیەکانەوه، بیژەری نەم گوفتارە لە پشتبەستن دەکەنە درهوه.

هەروەها نکۆلیی لەو کەسەش دەکەن کە دەلێت: نەم خۆراکە زیانم پێدەگەیهێت !

★ زوهدی صوفیه‌کان له مال و ساماندا :

نووسەر ده‌فهرمیّت:

پیشتر ئاماژه‌مان پێدا که‌وا پیشینیانی ته‌صوف وازیان له‌مال و سامانه‌کانیان ده‌هێنا وه‌کو زوهدیك، به‌یادیشمان هێنانه‌وه که مه‌به‌ستیان له‌و باره‌وه خه‌یر بوو، به‌لام لهم کرده‌وه‌یدا هه‌له‌بوون، چونکه به‌یادمان هێنانه‌وه که به‌و کاره‌یان پێچه‌وانه‌کاری ش‌ه‌رع و نه‌قل ده‌بوونه‌وه.

به‌لام پاشینیان، هه‌واداری دونیاو، کۆکردنه‌وه‌ی مال و سامان بوون، له‌هه‌ر پ‌وویه‌که‌وه بیّت، نه‌وه‌یان به‌په‌سه‌ند داده‌نا بۆ به‌ده‌سته‌یه‌تانی هه‌سانه‌وه‌یه‌کی بێ قه‌ره‌و مشه‌و، وه‌کو هه‌زکردنی‌کیش له‌هه‌واو ئاره‌زووات:

که‌سانێکیان توانای بژێوی په‌یداکردنی هه‌یه‌و، کارناکات و، له‌خه‌له‌وه‌تگه‌یه‌که‌دا (رباط) یاخود له‌م‌زگه‌وتی‌که‌دا داده‌نیشیّت و، پشت به‌خه‌یره‌وه‌ده‌قه‌ی خه‌له‌که‌ ده‌به‌ستی و، دلی به‌لێدانی ده‌رگا‌که‌نه‌وه به‌ستراوه !

ومعلومٌ أَنَّ الصَّدَقَةَ ((لا تَحُلُّ لَغْنِيَّ، وَلَا لَذِي مِرَّةٍ سَوِيَّ)) (۳۱۱) واته: زانراوه ((خه‌یره‌وه‌ده‌قه بۆ ده‌وله‌مه‌ندو، که‌سی به‌هه‌یز، که نه‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی پاست و ته‌ندروست بن، هه‌لێل نییه)).

گوی ناده‌ن به‌و که‌سه‌ی بۆیان ده‌نیریت، بۆیه پێده‌چی که‌سانی سه‌مه‌کارو باجگری زۆردار بۆیان بنیرن و، په‌تی نه‌که‌نه‌وه.

له‌و باره‌وه بۆ خۆیان چه‌ند وشه‌یه‌کیان داناوه:

له‌وانه: نه‌وه‌یان ناوناوه به (الفتوح) (۳۱۲).

وه له‌وانه: رۆزیمان هه‌ر ده‌بی پیمان بگات.

۳۱۱ _ كما صحَّ عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _، ورواه عنه جماعة من أصحابه.

انظر ترجمه في: ((نصب الراية)) (۲ / ۴۰۰ _ ۴۰۱)، و ((ارواء الغليل)) (رقم ۸۷۷).

۳۱۲ _ وهي فتوح شيطانية " كما سبق بيانه تعليقا. ته‌ماشای په‌راویزی (۲۲۸) بکه.

وه لهوانه: ئه مه له خواوهیه، بۆی ږهت ناکریتتهوهو، جگه لهو سوپاسگوزاری هیچ کهسی تر نابین.

هه موو ئه مانه ناسازی شه ریعتن و، نه فامیشه بهرام بهر به شهرع، پیچه واندهی ئه وه شه که پیشینی چاک له سه ری ده چوون، پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرموویه تی: ((الْحَلَالُ بَيْنَ، وَالْحَرَامُ بَيْنَ، وَبَيْنَهُمَا مُشَبَّهَاتٌ، لَا يَعْلَمُهَا كَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ “ فَمَنْ اتَّقَى انْشِبَاهَاتٍ “ فَقَدْ اسْتَبْرَأَ لِدِينِهِ وَعَرِضِهِ)) (۳۱۳) واته: ((حه لال ناشکرایه و، حه رامیش ناشکرایه، به لالم له نیوانیاندا کاروباری گومانای هه یه و ؛ به لای زۆرێک له خه لکه وه هه لال و حه رامیتی نه زانراوه، بۆیه هه رکه سیک خۆی له و کاروباره گومانایانه پیا ریزی، به راستی سهر فراهزیتی بۆ ئاین و نابرووی به ده ست هێناوه)).

پیشه و (أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ) _ خوای لی پازی بیّت _ خۆی ږشانه وه به هۆی خواردنی شتیکی گومانایه وه.

پیاوچاکان به خشی نی سته مکارو، نه و که سانه ی که گومان له مال و سامانیاندا بوو وهر نه ده گرت.

زۆرێک له پیشینی چاک به خشین و دیاری و تویشووی براییان وهر نه ده گرت، بۆ پاکیتی و راستی و خۆدوورخستنه وه له خراپ.

له (أَبِي بَكْرٍ الْمُرْزُوقِي) وه ده لیت: باسی پیاوێک له فهرمووده ناسانم بۆ (أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) (۳۱۴) کرد، نه ویش _ به ږه هه تی خوا بیّت _ فهرمووی: ئای چ پیاوێک بوو، نه گه ر سیفه تیکی تیدا نه بوایه.

پاشان بی ده نگ بوو، پاشان فهرمووی: پیاو ناتوانی ت هه موو سیفاته کان ته و او بکات.

منیش پیتم گوت: ئه ی خاوه نی سونه ت نه بوو ؟

۳۱۳ _ رواه البخاري (۱ / ۱۱۷)، ومسلم (۱۵۹۹) “ عن النعمان بن بشير.

۳۱۴ _ مذهبستی پیشه و (أحمدی کوپی (حنبل) بوو.

ئەوەبوو فەرمووی: بەدلتیایی، لێشمەو نووسیوە، بەلام یەك سیفەت: گوێ نەدەدایەو لە
هەموو کەسیکەو دەبێرد.

نووسەر دەفەرمییت:

پێمان گەشتوو کەوا کەسێک لەصوفیەکان چوو دیدەنییەکیک لە ئەمیرە ستەمکارەکان،
نامۆزگاری و مۆچاری کردو، ئەویش شتیکی دایە، صوفیە کە وەرگرت و، ئەمیرە کەش
گوئی: هەموومان راوچین، بەلام تۆرەکان جیاوازه.

پاشان سەربریزی و شکۆ و خۆپاراستن بەرامبەر بەمەیل نەکردنی دنیا لە کوێ یە ؟
پێغه مەبری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرموویەتی: ((الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ
السُّفْلَى)) (٣١٥) واتە: ((دەستیکی بەرزتر لە دەستیکی خوارو چاکترە)).

مەبەست بەدەستیکی بەرزتر واتە دەستیکی بەخشر، زانیان ناوہا پاشەیان
کردوو (٣١٦)، ئەمە بۆچونی راستی و ھەقیقەتە، کەسانیکی دیکەش (تأویل)ی (٣١٧) دەکەن
بەوێ کە گواہ مەبەست بەدەستیکی بەرزتر دەستیکی داواکارە!

بۆیە (ابن قُتَيْبَةَ) دەئیت: واتیدەگەم ئەمە (تأویل)ی کەسانیکی کە بەلایانەو خوشە لە
خەلک داوا بکەن.

نووسەر دەفەرمییت:

پێشینانی تەصوف تەماشای بەدەستھێنانی مال و سامانیان دەکرد کە لە چ پرویەکەو
دەستیان کەوتوو، وە بەدوای خۆراکی خۆیاندا دەگەران.

سەبارەت بە (السَّريِّ السَّقَطِيّ) لە پێشەوا (أحمد)ی کوپی (حنبل)یان پرسى ؟ _ وەکو
پێشتر نامازە پێدرا _ ئەوەبوو فەرمووی: شێخیکی ناوسراو بەخۆراکی پاک و چاک.

٣١٥ _ رواه البخاري (٣ / ٢٦٥)، ومسلم (١٠٤٢) "عن أبي هريرة.

٣١٦ _ وقد ورد هذا مرفوعاً في الحديث نفسه، لكنه مُنْجَجٌ "كما قال السخاوي في ((تخريج الأربعين
السلمية)) (ص ١٠٧).

٣١٧ _ تأويل: واتە پاشەکردن، پرون کردنەوێ مانا. وەرگێژ.

(السَّريُّ) ده لَيت: بۆ غهزا هاوه لَيتی كۆمه لَيتكم كرد، مَالِيتَكان به كرى گرت و، ته نوريتكم تيدا دانا، به لَام خويان له خواردنى نانى نهو ته نورهش ده پاراست.

به لَام ههركه سيك ته ماشاي نهو شته نووى يانه بكات كه له صوفيه كانى زه مهنى خوماندا ديتته كايهوه _ وهكو نهوهى گوى نادهن سه ره وهت و سامانيان له چ جيتگه يه كه وه ده ستیان ده كه وى _ سه رى سو پر ده ميتنى (٣١٨)!

چومه ژوره وه بۆ ديدنهى خه لوه تگه يهك (رباط)، هه والى شيخه كه يه م پرسى ؟ پيم گوترا: چوه بۆ ديدنهى فلان نه مير بۆ پيرۆزباى ليكردى نهو جل و بهرگه ي كه به ديارى پيى به خشراوه، نهو نه مير له گه وه سته مكارانيش بوو، نه وه بوو گوتم: تيا بچن، نه وه تان به س نعبو كه دوكانيتكان كرده وه، هه تا شهك و كالاكانيش ده خه نه سه ر سه رتان و ده يگه پرين ! كميتكان داده نيشى و كاسبى ناكات له گه ل نه وهى كه توانا داره بيكات ، پشت به خيرو سه ده وه به خشش و ديارى ده به ستى، پاشان نه مهش تيى ناكات و به سه ر سته مكاراندا ده گه رى و، داوايان ليده كات پيى بدن و، پيرۆزباى جل و بهرگيكيان ليده كات كه هه لال نيمو، ده سته لاتيك كه دادپهروهى تيدا نيه، سويند به خوا ئيه زيان به ئيسلام ده گه يه ن زياد له هه موو زيان به خشيكي تر.

نوسه ر ده فهرميت:

كۆمه لَيتك له شيخه كانيان مال و سامان له كاروبارى گوماناويه وه كۆ ده كه نه وهو، پاشان دابهش ده بن:

له وانه كه سانيكيان بانگه شهى زوه دكه ن له گه ل فره يى مال و سامانداو، سووربونى نه سه ر كۆكرده وهى _ نه م بانگه شه يه دژايه تى بارو حال ده كات _ .

كه سانيكيان هه ژارى به ده رده خات له گه ل كۆكرده وهى مال و ساماندا.

وه زۆريه ي نه م كه سانه له بردنى زه كاتيشدا تنگ به هه ژان هه لده چن، نه مه شيان بۆ شياو نيه .

٣١٨ _ سه رسوپمان زياتر ده بى نه گه ر بير له كرده وهى صوفيه كانى زه مهنى ئيمه بكه يته وه، پاش زه مهنى ينشهوا _ ابن الجوزي _ دانهرى نه م كتيبه به نزيكه ي هه زار سال.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له پۆشاکیاندا:

نووسەر ده‌فهرمیت:

کاتی پێشینانی ته‌صوف گوییست بوون که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ پۆشاکه‌کی پینه‌ ده‌کات (۲۱۹)، وه‌ پێشه‌وا (عمری کورپی (الخطاب) _ خوی لی‌ پازی بیت _ به‌پۆشاکه‌که‌یه‌وه‌ پینه‌ هه‌بوو، وه‌ (أَوَسُ الْقَرْنِ) له‌ شوینی خۆل و پیسی پینه‌ی هه‌لده‌گرتو، له‌ ئای پرووباری فورات ده‌یشت و، ده‌یدوریه‌وه‌، پاشان ده‌پۆشی، نه‌وانیش پۆشاکێ پینه‌کراویان هه‌لبژارد!

به‌لام له‌ (القیاس) کردندا دورکه‌وتنه‌وه‌، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و هاوه‌لانی پۆشاکێ کۆنیان په‌سه‌ند ده‌کردو، بۆ زوه‌دیتی پرووبان له‌ دنیا و هه‌رده‌گیراو، زۆربه‌شیان به‌هۆی هه‌زاریه‌وه‌ نه‌وانه‌ی ده‌پۆشی، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌ (مَسْلَمَة) ی کورپی (عبدالمملک) وه‌ باسیان بۆ کردوین که‌وا چوه‌ دیدنه‌ی پێشه‌وا (عمری کورپی (عبدالعزیز) و ته‌ماشای کرد کراسیکی پیسی له‌به‌ردایه‌، بۆیه‌ به‌ (فاطمة) ی خیزانی (عمری کورپی (عبدالعزیز) گوت: کراسه‌که‌ی نه‌میری موسلمانان بشۆ. نه‌ویش گوتی:

سویند به‌خوا له‌وه‌ زیاتر کراسی دیکه‌ی نییه‌.

لێره‌دا نه‌گه‌ر نه‌مه‌ له‌به‌ر هه‌زاری و مه‌به‌ستی زوه‌دیتی نه‌بی؟ هیچ مانایه‌کی نییه‌!

۳۱۹ _ رواه أحمد (۶ / ۱۰۶ و ۱۲۱ و ۱۲۶ و ۱۶۷ و ۲۴۱ و ۲۴۲ و ۲۶۰) من طرق عن عائشة.

وهو صحيح.

وفي الباب عن غيرها.

★ زوهد له پۆشاکدا:

نووسەر دهفهرمیّت:

بهلام صوفیه‌کانی زهمه‌نی ئیمه، ده‌چن دوو یاخود سی پۆشاک ده‌هێنن و، ههر دانه‌یه‌کیان پهنگیکی هه‌یه، پارچه پارچه‌ی ده‌که‌ن و، به‌یه‌که‌وه ده‌یدورن‌ه‌وه، بۆیه ئه‌و پۆشاکانه دوو وه‌سف کۆده‌که‌نه‌وه: ناویانگی و، چێژو له‌زه‌ت وهرگرتن، چونکه پۆشیینی ئهم جووره پۆشاکه پینه‌کراوانه به‌لای خه‌لکیکی زۆره‌وه له دیسای ئاوریشم به‌ناویانگتره، به‌وه‌ش خاوه‌نه‌که‌ی بمزاهید ناویانگ ده‌بی، ته‌ماشای ده‌که‌ی خۆیان ده‌که‌نه شیوه‌یه‌کی پیناوی وهرک پۆشیینی چاک، ئاوه‌ها بیرده‌که‌نه‌وه، به‌لام ئیبلیس سه‌ری لێشێواندن و، پیتی گوتن: ئیوه صوفین، چونکه صوفیه‌کان پینه‌کراویان ده‌پۆشی و، ئیوه‌ش ئاوه‌هان، تۆ بلتی نه‌یانزانیبی که ته‌صوف مانایه نەک شیوه ؟!

ئه‌مانه خۆچواندنیان له شیوه‌و مانادا له‌ده‌ست چوو:

له شیوه‌دا، پۆشیینان له‌به‌ر زه‌روره‌ت پینه‌یان ده‌کرد، مه‌به‌ستیان به‌و پینه‌کراوانه خۆچاکردن نه‌بوو، پۆشاکگه‌لی ره‌نگ جیاوازیان نه‌ده‌بردو، له‌هه‌ر پۆشاکیک پارچه‌یه‌ک به‌رن و، پاشان بیاندورن‌ه‌وه به‌شیوه‌کی جوان و، به (المُرَقَعَات)ی ناویه‌رن !

به‌لام پۆشه‌وا (عُمُرُ)ی کورپی (خطاب) _ خوای لی‌ پازی بیّت _ که هاته (بیت المقدس) ئه‌و کاته‌ی که قه‌شه‌و راهیبه‌کان پرسیا‌ری ئه‌میری موسلمانانیان کردو، موسلمانانیش سه‌رکرده‌ی سوپا‌کانیان پیشان دان؛ وه‌کو (أَبِي عُبَيْدَةَ)و، (خالد)ی کورپی (الولید)و، که‌سانی دیکه، ئایا ئه‌میرتان هه‌یه یاخود نه‌ء ؟ گوتیان: جگه له‌مانه ئه‌میریکی دیکه‌مان هه‌یه. گوتیان: ئه‌و که‌سه ئه‌میری ئه‌مانه‌یه ؟ گوتیان: به‌لێ، (عُمُرُ)ی کورپی (خطاب)ه _ خوای لی‌ پازی بیّت _ . گوتیان: بنێرن بابیّت و چاومان پێ بکه‌ویّت، ئه‌گه‌ر هات، به‌بێ جه‌نگ خۆمان به‌ده‌ستانه‌وه ده‌ده‌ین، ئه‌گه‌ر ئه‌ویش نه‌بوو، ئه‌وا نه‌خێر، ئه‌گه‌ر گه‌مارۆشمان به‌ن ده‌ره‌قه‌تمان نایم، بۆیه موسلمانان پیاویکیان بۆ لای (عُمُرُ)ی کورپی (خطاب) _ خوای لی‌ پازی بیّت _ ناردو و هه‌والی ئه‌وه‌یان پێدا، ئه‌وه‌بوو ته‌شریفی هێناو پۆشاکیک پۆشیبوو که حه‌فده پینه‌ی

پێوهبوو، پینهیهکیان له پێستهبوو، که قهشهو روهبانهکان لهسەر ئهم سیفهته چاویان
پێکهوت، بهبێ جهنگ (بیت المقدس)یان تهسلیمی کرد.

ئهمه له چ ئاستیکی ئهو رفتهارانهدايه که صوفیه نهفامهکانی زهمهنی ئیمه ئهفامی
دهدهن؟!

داوای لیبوردن له خوای تعالی دهکەین.

لهپرووی ماناشهوه، ئهو پێشینانه خاوهن پاهاتن و زوهد بوون.
نوو سه دهفهرمیت:

لهو کهسه زهمکراوانه پیاوی وایان تێدايه له ژێر پۆشاکهوه خوری دهپۆشییت،
سهرقۆلهکەشی دهسورپێتیتهوه بۆ ئهوهی پۆشینەکهی ببینریت، ئهمه دزیکي شهوانهيه !
کهسانیکیشیان پۆشاکي نهرم بهسهر جهستهیهوه دهپۆشییت و، پاشان خوری بهسهردا
دهپۆشییت، ئهمهش دزیکي پۆژی ئاشکرایه.

کهسانیکي دیکهش هاتن و، ویستی خۆچواندنیان بهصوفیهکان ههبوو، بهلام پێست
وشکییتی و شپۆلی و پهڕپوتیان بهلاوه قورس بوو، وه ههزیان بهخۆش گوزهرانی بوو، واشیان
پێ باش نهبوو له شیوهی تهصوف بچنهدهرهوه، بۆ ئهوهی دهستکهوت وپێویان نهبردریت،
بۆیه (الفوطه)و(۳۲۰)، پۆشاکي چاک و، میزهري رومی چاکیان دهپۆشی، بهلام بهبێ نهخش و
نیگار، میزهريکی سهریان بهنرخي پێنج پۆشاکه له ئاوریشم !

ئیبلیس سهري لیشیواندن وای بهخهیاڵدا هیئان که ئیوه لهو صوفیانهن که خاوهن
نهفسیکی بههادران ! لهراستیدا ویستیان نێوان شیوازهکانی تهصوف و خۆشگوزهرانی ئههلی
دونیا کۆکهنهوه.

۳۲۰ _ الفوطه: پۆشاکیکي کورتی نهستور و زیر بوو که له (السند)هوه دههینراو وهکو (الإزار)یک واته بۆ
بهشی خوارهوهی جهسته بهکاردههات، ههروهها گوتراوه پۆشاکیکي بووه له خوری، بروانه: لسان العرب.
وههگنیر.

نیشانەشیان هاوەڵیتی ئەمیران و، دۆرکەوتنەوێه لێ هەژاران، چونکە خۆیان بەزل و بەگەورە دادەنێن.

پێغەمبەر (عیسی) _ صلوات الله وسلامه عليه _ دەیفەرموو:
(ئەو ئەوێ (إسرائيل) ئەو چیتانە کە دێن بۆ لام پۆشاکێ ڕاھیبانتان پۆشیوەو،
دڵەکانیشتان دڵی گورگە درێدەکانن، جلی پاشایان بپۆشن و، دڵەکانیشتان بەترس نەرم و نیان
کەنەو)).

لە (مالك)ی کورپی (دینار)ەو (٢٢١) فەرموویەتی: لەم خەڵکە کەسانێک هەن ئەگەر چاویان
بەخۆتەران و پیاوچاکان بکەوێت، لەگەڵ ئەواندا بەشیکی دەبن، وە ئەگەر چاویان
بەزۆردارەکان و دونیایەستانیش بکەوێت لەگەڵ ئەوانیشدا بەشیکی دەبن، بۆیە ئێو لێ
خۆتەرانێ ڕەھمان بن، خوا پەشتیوانتان بێت.

هەر وەها فەرموویەتی: ئێو لێ زەمەنێکی دیزەیی ناپەرەت و قورسەدان، کەس
زەمەنەکتان نابینی مەگەر کەسیکی بینای زرنگ، ئێو لێ زەمەنێکدان خراپەکار زۆرە،
زمانیان لێ دەمیاندا ئاوساوە، بەکردهوێ پۆژی داوایی داوای دنیا دەکەن، بۆیە بۆ پارێزگاری
نەفسی خۆتان و ڕایان بن، ئەو کە بکەوێت داویانەو.

لە (محمد)ی کورپی (خَفِيف)ەو دەڵێت: بە (رَوِيم)م (٢٢٢) گوت: ئامۆژگاریم بکە. ئەویش
فەرمووی: کەمترین شتیکی لەم کارەدا بەخشینی ڕوحە، ئەگینا کاربە گوتە پرۆپۆچەکانی
تەصرف مەکە.

٣٢١ _ سالتی (١٢٧ك) مردووە، یەکیکە لێ باوەڕپێکراوانی (التابعين) و پیاوماقولاتیان، ژيانامەى لێ
(سير أعلام النبلاء) داوە (٥ / ٣٦٢).

٣٢٢ _ ناوی (رَوِيم)ی کورپی (أحمد)ە، سالتی (٣٠٣ك) مردووە، ژيانامەى لێ (المنتظم) داوە (٦ / ١٣٦)
کە پێشەوا _ ابن الجوزى _ نووسیویەتی.

پیاویك به (الشَّيْطَانِ) گوت _ كه له مزگهوت دانیشتبوو _ كۆمه لێك له هاوه ئانت هاتن،
 نهویش كه چوو، پۆشاكی (المرقعات) و (الفوطه) ی له بهردا بینین، نهوه بوو ئهم شیعره ی
 خوینده وه:

أما الحِيَامُ فَإِنَّهَا كَخِيَامِهِمْ وَأَرَى نِسَاءَ الْحَيِّ غَيْرَ نِسَائِهِ

واته: به ئام چادره كان وه كو چادره كانی نهوانه ... وه ژنانی گهړه كه كه ده بینم ژنانیكي
 دیکهن.

نووسهر ده فهرمیّت:

بزانه خۆچواندن و له مه بهست لادانی ئهم صوفیانه ی زه مه نی ئیمه بهوانه ی پیشتر شاراه
 نییه مه گهر به لای ههر نادان و گه مژه یه كه وه، به ئام كه سانی زرنگ و هۆشیار، ده زانن نه مه
 سه رلیشیواندن یكي سارده .

★ پۆشینى (الْفُوطَة) و (الْمَرْقَعَات)؛

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

((له‌پاستیدا هه‌زم به پۆشینى (الْفُوطَة) و (الْمَرْقَعَات) نییه له‌چوار پوهه:

یه‌که‌میان: نه‌وانه له‌پۆشاکى پۆشینى چاک نین، به‌لکو پۆشینى چاک له‌به‌ر زه‌روره‌ت
پینه‌ی پۆشاکه‌کانیان ده‌کرد.

دووه‌م: خۆ واپیشاندانى هه‌ژارى له‌خۆ ده‌گرێت، که‌چى مرۆڤه‌فرمانى پێکراوه‌ نه‌و
نیعمه‌تانه‌ی خوا به‌ده‌ر بجات که‌ پێی به‌خشیوه‌ (۳۲۳).

سێ یه‌م: له‌پاستیدا پۆشینى نه‌وانه به‌ده‌رخستنى زوه‌ده، که‌چى فه‌رمانى شارده‌نه‌وه‌ی
زوه‌دمان پێکراوه.

چواره‌م: به‌پاستى خۆچواندنه‌ به‌وانه‌ی له‌ شه‌ریعه‌ت لایانداوه، وه‌هه‌رکه‌سیش خۆی
به‌قه‌ومێک بجوینێت، یه‌کیکه‌ له‌ نه‌وان.

عن ابن عمر قال: قال رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _:

((مَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ)) (۳۲۴) واته: له (ابن عمر) وهه‌فرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌رى

خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فرموی: ((هه‌رکه‌سێ خۆی به‌قه‌ومێک بجوینێت، نه‌وا له
گونه‌ و خێر به‌رکه‌وتندا وه‌کو یه‌کیکه‌ ده‌بی له‌ نه‌وان)).

له (محمدی کورپی (طاهر) وهه‌ده‌لێت: له‌ گه‌شتی دووه‌مدا چوومه (بغداد)، چوومه
خزمه‌تى شیخ (أبا محمد عبد الله) کورپی (أحمد السُّكْرِي) بۆ نه‌وه‌ی زانستی فه‌رمووده‌ی لیوه
فیترم _ که‌ یه‌کیکه‌ بوو له‌ نکۆلیکارانی ئەم تابه‌فه _ ده‌ستم به‌خوێندنه‌وه‌ کرد. شیخ پێی

۳۲۳ _ رواه الترمذي (۲۸۱۹)، وقال:

((حديث حسن))، وهو كما قال.

وله طرق أخرى عذّة، فانظر ((الشكر)) (ص ۳۲ _ ۳۴) لابن أبي الدنيا والتعليق عليه.

۳۲۴ _ وهو حديث صحيح، خرجته بتوسع في أوائل كتاب ((الحكم الجديرة بالإذاعة)) (ص ۸ _ ۹) لابن
رجب الحنبلي، وهو تحت الطبع.

گوتم: ئەى شىخ! تۆ ئەگەر لەم صوفیە نەفامانە بوايەى، گلەيم لى نەدە کردى، تۆ پىاویکی لە ئەهلى عیلم، بەفەرموودەى پیتغەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ کردەو دەکەى و، کۆششى فیربوونی دەکەى. منیش گوتم: ئەى شىخ! نکۆلى چ شتیکم لیدەکەى، با تەماشای بکەم، ئەگەر بنەرەتیکى لە شەریعەتدا هەبى، دەستى پتو دەگرم، ئەگەر هیچ بنەرەتیکیشى لە شەریعەتدا نەبوو، وازی لیدینم. پتێ گوتم: ئەم (الشواذک) (۳۲۵) چى یە بە

پۆشاکە (مرقعة) کەتەو؟ منیش گوتم: ئەى شىخ! ئەمە (أسماء)ى کچى (أبي بکر)ە _ خواى لى رازى بێت _ لە فەرموودە کەدا هەوالى پێداوین ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ كَانَ لَهُ جُبَّةٌ مَكْفُوفَةٌ الْجَيْبِ ، وَالْكُمَيْنِ ، وَالْفَرْجَيْنِ بِالْذَّبَّاجِ)) (۳۲۶) واتە: ((پیتغەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ جوپەیه کى هەبوو کە یەخەو سەردەستەکانى و، هەردوو لای بەرۆکەکانى بە دیبای ئاوریشم پەراویزچین کرابوو))، لەراستیدا نکۆلى لیکرا چونکە ئەو (الشواذک)انە لە پەگەزى پۆشاکە کە نەبوو و تەنها بۆ جوانى بەدەرخستن بوو، بەلام ئاوریشمى دیباجى لە پەگەزى پۆشاکە کە نیه، وە ئاوریشمى دیباج لە جوپە کە نییه، بۆیه بەمە بۆمان ساخ دەبیتەو کە ئەو بنەرەتیکى لە شەریعەتدا هەیهو، هاوشتوێ شیاو.

نوسەر دەفەرمیت:

(السُّكْرِيُّ) لە نکۆلى کردنە کەیدا پتیکای و، فیه و تیگەشتنى (ابن طاهر) لە وەلامدانەویدا کەم بوو، چونکە هەموو جوپەویە کە یەخەو، سەردەستەکانى و هەردوو لای بەرۆکە کەى پەراویزچین کراو و نەپیت وایە ئاوەها پۆشریت، بۆیه هیچ ناوبانگێک لە پۆشینیدا نییه، بەلام بەکارهینانى (الشواذک)، ناودارى شتو، ناودارى بانگەشە کردنى زوهد کۆدە کاتەو.

پیشتر هەوالم پێداى ئەوانە دەچن پۆشاکى ساغ دەبرن، بۆ ئەوێ بیکەن بە (الشواذک)، ئەک لەبەر زەرورەت، بەلکو مەبەستیان ناوداریه، چونکە شتیکی چاک و جوانه،

۳۲۵ _ الشواذک: جۆرە کوتاڵیکە بە شتوێ شریتەو لە ئاوریشم دروستکراو.

۳۲۶ _ رواه مسلم (رقم ۲۰۶۹) عنها.

وه مه به ستیشیان ناوده رکردنه به زوهد، بۆیه (کراهه) تی جیگیر بووه، شه وه بوو کۆمه لێک له شیخه کانی خۆشیان هه زیان پی نه بوو، وه کو پیشتر پرووغان کرده وه.

له (جعفر الحداء) وه ده لیت: کاتی صوفیه کان سووده کانیان له دلاندا ون کرد، خۆیان به رواله تی دهره وه وه، پازاندنی وه خه ریک کرد _ مه به سستی نه وانه یه که پۆشاک ی پهن گاوره نگو (الفوطه) ده پۆشن _.

له (أبي الحسن الحنظلي) وه، ده لیت: (محمدی کورپی (محمدی کورپی (علي الكتاني) ته ماشایه کی شه که سانه ی کرد که (المُرَقَّعات) بیان پۆشی وه، گوتی: برا کائم! نه گهر پۆشاکه کانتان سازیارو ریکی نیازو نیتان بیت، شه به راستی هه زتان به وه یه خه لکی پیتان بزائن و لیتان به ناگابن، وه نه گهر پیچه وانه ی نیازو نیتان بیت، سویند به خوی که عبه تیاچوون.

له (نَصْر) ی کورپی (أبي نصر) وه ده لیت: (أبو عبد الله محمدی کورپی (عبد الخالق الدینوری) به که سانیك له ها وه لانی خوی گوت:

سه رسام مه به بهم پۆشاکه ی له به ریاندا دیاره، چونکه رواله تی دهره وه بیان نه پازانده وه، تا وه کو دینداریان له نا وه رۆکدا گهنده ل بوو.

✱ زۆر پینه کردنی پۆشاک:

نووسەر دهفهرمیت:

له صوفیه کاندا کهسانیک ههه پۆشاکه (الْمُرْقَعَة) کههه یان زۆر پینه ده کههه تاوه کو چر دهبی و له سنوور دهچیتته دهروه.

وابریاریشیان داوه که نهه پۆشاکه (الْمُرْقَعَة) به دهستی شیخ نهبی ناپۆشریت، بۆ رهوابه خشین بهو کارهه یان (اسناد)یکی پتوهه ناریشیان بۆ داناوه، ههرهه مووی درۆ مهاله.

(محمدی کورپی (طاهر) له ((کتیبه کهیدا)) دهلیت: به شیک سهبارهت به سونه تیتی پۆشینی جل و بهرگه کۆنه که (الخرقة) به دهستی شیخ.

ئه مهی به سونهت داناوه، فهرموده کهی (أُمُّ خَالِدٍ)ی کردوته به لگه: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أَتَى بِثِيَابٍ فِيهَا خَمِيصَةٌ سَوْدَاءُ ، فَقَالَ: ((مَنْ تَرَوْنَ أَكْسُو هَذِهِ؟)) فَسَكَتَ الْقَوْمُ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ : ((اَتُّونِي بِأُمِّ خَالِدٍ)) ، قَالَ: فَأَتَيْتَنِي فَأَلْبَسَنِيهَا بِيَدِهِ ، وَقَالَ: ((أَبْلِي وَأَخْلَقِي)) (۳۲۷) واته: پتغه مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ پۆشاککی بۆ هیتراو (خَمِيصَةٌ)یه کی رهشی تیدا بوو، فهرمودی: ((مه زندهی چ که سیک ده کهه نه مهی له بهر بکهه؟)) خه لکه که بیده نگ بوون، پتغه مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فهرمودی: ((أُمُّ خَالِدٍ))م بۆ بینن)). فهرمودی: هیتامیان، نهوه بوو پتغه مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ به دهسته کانی خۆی پۆشاکه کهی له بهر کردم و، فهرمودی: ((ته مهن دریژ بیت تا نه مهت له بهر دا کۆن و شر دهبی)).

نووسەر دهفهرمیت:

له راستیدا پتغه مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ به دهستی خۆی پۆشاکه کهی له بهر کرد چونکه کچیککی منداڵ بوو، بابی کچه که (خالد)ی کورپی (سعید)ی کورپی (ابن

۳۲۷ _ رواه البخاري (۳۰۷۱).

الخميصة: پۆشاکیککی رهش یاخود سووره وینهی چیاو شاخ و شتی تری تیدایه، پروانه: لسان العرب، وهرگیت.

العاصي) بوو، دایکیشی (هُمَيْنَةُ)ی (۳۲۸) کچی (خَلْف)ی بوو، بۆ (الحَبْشَةُ) کۆچیان کردو، لهوی (أُمُّ خَالِدٍ)یان بوو، پاشان گهراڤانهوه، پیغه مبهری خواش _ صلی الله علیه وسلم _ پیزی گرت چونکه منداڵ بوو، ههچهند شته که ئاوه ها پتکهوت بوو، به ئام ئه مه به سوننهت نابێ! وه نهرتتی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نهوه نه بوو به دهستی خۆی جل بۆ خه لکی پیۆشی، وه هیچ که سیک له هاوه لانی و، (تابعین)یش ئاوه هایان نه کردوه.

پاشان به لای صوفیه کانهوه سوننهت نییه منداڵه کان بیۆشرین به بی گهوره کان، وه سوننهتیش نییه جله کۆنه که (الْحِرْقَةُ) رهش بی، به لکو ده بی (مَرْقَعَةُ) بی یاخود (فوطَةُ) !! دهی باشت و ابو پۆشین جلی کۆنی (الْحِرْقَةُ) رهشیان بکردایه به سوننهت، وه کو نه وهی له فرموده کهی (أُمُّ خَالِدٍ) دا (۳۲۹) هاتوه.

(محمد)ی کوری (طاهر) له ((کتیبه کهیدا)) ده ئیت: به شیک ده ربارهی سوننهتیتی مهرج دانانی شیخ بۆ مورید کهوا ده بی (المَرْقَعَةُ) بیۆشیت.

فرموده کهی (عُبادَةُ)ی کردوته به لگه که فرموویه تی: ((بَايَعْنَا رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى السَّمْعِ وَالطَّاعَةِ فِي الْعُسْرِ وَالْيُسْرِ)) (۳۲۰) واته: ((پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ په یانی له گه لدا به ستین له سه ر گویدیری و گوپرایه لی کردن له کاته کانی تمنگانه و خۆشی و گوشادیشدا)).

۳۲۸ _ راجع ((تجريد أسماء الصحابة)) (۲ / ۳۰۹) للذهبي.

۳۲۹ _ (السخاوي) له (المقاصد الحسنة) دا (رقم ۸۵۲) سه بارهت به جله کۆنی (الْحِرْقَةُ) صوفیه کان ده ئیت: ((ابن دحية وابن الصلاح ده ئین): ئه مه شتیکی پوچه. (ابن حجر)یش ده ئیت: له رتگه کانیدا شتیک نی به جیگر بوییت، له هیچ فرموده یه کی (صحيح) یاخود (حسن) یاخود (ضعيف)یشدا نه هاتوه کهوا پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له سه ر ئه و شیوه یه که له نیتوان صوفیه کاندایاوه _ جلی کۆنی (الْحِرْقَةُ) بۆ یه کتیک له هاوه لانی بیۆشیت، وه فرمانی به هیچ یه کتیک له هاوه لانی خۆی نه کردوه نهوه بیۆشن)).

۳۳۰ _ رواه البخاري (۱۳ / ۱۶۷)، ومسلم (۱۷۰۹).

نووسەر ده فەرمیّت:

بروانه نهم فیه و تیگه شتنه ورده! باشه مەرجه که ی شیخ بۆ مورید له چ ئاستیکی مەرجدانانە که ی پیغه مبهری خوادایه _ صلی الله علیه وسلم _ که (واجب) یتى گوتیدی و گوێپرایلی کردنی داناوه سه بارهت به پهمان به ستنی ئیسلامی پیویست (۳۳۱).

به لّام هه ستانیان به پوشینی جلی رهنگاوپه رنگ، نه گهر شین بیّت، نهوا چاکه و پایه به رزی سپیان له دهست ده دات، نه گهر (الفُوطَة) ش بیّت، نهوه پوشاکی ناوداریه و، ناوداریه که شی له ناوداری شین زیاتره، نه گهر (المُرْقَعَة) ش بیّت، ناوداریه که ی زۆر زیاتره.

شەرع فەرمانی به پوشینی پوشاکی سپی کردوه و، پوشینی پوشاکی ناوداری قه دهغه کردوه.

سه بارهت به پوشینی پوشاکی سپی:

عن ابن عباسٍ _ رضي الله عنهما _ قال: قال رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((الْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبَيْضَ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ، وَكَفْنَا فِيهَا مَوْتَاكُمْ)) (۳۳۲) واته: له (ابن عباس) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی رازی بیّت _ فەرمویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی:

((سپی پوشاکه کانتان پپوشن، چونکه یه کیکه له خیردارترین پوشاکه کانتان و، کفنی مردوه کانیشتانی تیدا بکه ن)).

(محمدی کوری (طاهر) له ((کتیبه کهیدا)) ده لیت: به شیک سه بارهت به سوننه یتى پوشینی جل و بهرگی رهنگاوپه رنگ.

۳۳۱ _ هاوشیوهی نه مه به تهواوی _ له گه لّ جیاوازیبون له شیوه مانادا _ کۆمه له ئیسلامیه کان له م چهرخه دا نه بگامی ده دن، سه بارهت به وهرگرنتی په پمان و نیشانه و بهو هاوشیوانه، که به دلتیایی شتیکی پووچه.

۳۳۲ _ أخرجه أبو داود (۲ / ۱۷۶)، والترمذي (۹۹۴)، وابن ماجه (۳۵۶۶)، وأحمد (۳۴۲۶).

وسنده صحیح.

نەم فەرموودانەشی کردۆتە بەلگە:

أَنَّ النَّبِيَّ _ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَامُهُ _ لَبَسَ حُلَّةً جَمْرَاءَ (۳۳۳) واتە: پێغه مبه‌ری خوا _
صلی الله علیه وسلم _ قاتیکی سووری پۆشی.

أَنَّهُ دَخَلَ يَوْمَ الْفَتْحِ، وَعَلَيْهِ عِمَامَةٌ سُودَاءُ (۳۳۴) واتە: پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه
وسلم _ که چوو هه‌که‌وه له‌پۆژی پزگار کردنیدا، می‌زهرێکی ره‌شی به‌سه‌ره‌وه بوو.

نووسەر ده‌فه‌رمی‌ت:

نکۆلی ناکریت که پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نه‌مه‌ی پۆشی، نکۆلی
له‌وه‌ش ناکرێ که پۆشینی نه‌م جو‌ره پۆشاکانه شیاو نه‌بی، وقد رُويَ أَنَّهُ كَانَ يَعْبُجُهُ
الْخَبْرَةُ (۳۳۵) واتە: (ریوایه) ت کراوه که‌وا پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌زی
بمپۆشینی (الْخَبْرَةُ) بوو، له‌پاستیدا سوننه‌ت نه‌مه‌یه که فەرمانی پێکراوه ده‌بی مرۆفـ
له‌سه‌ری به‌رده‌وام بی‌ت، نه‌وان ره‌ش و سووریشیان ده‌پۆشی، به‌لام (فوطَة) و (مَرَقَعَة) ؛
پۆشاکێ ناویانگین.

۳۳۳ _ رواه البخاري (۵۸۴۸) عن البراء.

وفي الباب عدة أحاديث.

۳۳۴ _ رواه مسلم (۱۳۵۸) عن جابر.

۳۳۵ _ رواه البخاري (۵۸۱۲)، ومسلم (۲۰۷۹) “عن أنس.

تنبيه:

تصدير المصنف _ رحمه الله _ للحديث بصيغة التمريض ليس دقيقاً، فالحديث صحيح “ إلا إذا أراد
الاختصار “ كما يقول بعض أهل العلم.

الْخَبْرَةُ: پۆشاکێکی میللداری یه‌مه‌نی بوو له‌ لۆکه یاخود که‌تان دروست ده‌کرا، بڕوانه: لسان العرب،
وه‌رگیز.

★ قهدهغه کردنی پۆشاکی ناوداری و کهراهه تبوونی:

سهبارت به پۆشاکی ناوداری و کهراهه تبوونی، فعن أبي ذرّ عن النبي _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شُهْرَةٍ " أَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ حَتَّى يَضَعَهُ)) (۳۳۶) واته: له (أبي ذرّ) وه له پیغه مبهری خواه _ صلى الله عليه وسلم _ فهرموویه تی: ((هه رکه سی پۆشاکیک بیوشیئت مهبهستی بهوه ناویانگ ده رکردن بی؛ خوی تعالی ته ماشای ناکات به ته ماشا کردنی په حمت و به زهیی تاوه کو دایده که نیئت)).

وعن ابن عمر قال: قال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شُهْرَةٍ " أَلْبَسَهُ اللَّهُ ثَوْبَ الْمَذَلَّةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) (۳۳۷) واته: له (ابن عمر) وه فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرمووی: ((هه رکه سی پۆشاکیک بیوشیئت و مهبهستی بهوه ناویانگ ده رکردن بی، خوی تعالی له پۆژی قیامه تدا پۆشاکی سووکی و پرسیوی له بهر ده کات)).

نووسهر ده فهرمیئت:

بویان باسکردوین کهوا (ابن عمر) _ خوا له خوی و بابیشی پازی بیئت _ پۆشاکیکی ناشیرینی له بهر کوره کهیدا بینی، نه وه بوو فهرمووی: کورم نه مه مه پۆشه، نه مه پۆشاکی ناویانگ ده رکردنه.

۳۳۶ _ رواه ابن ماجه (۱۲۵۸ _ زوانده).

وحسنه البصري.

قلت: وليس كما قال، ففي الإسناد ضعف، لكنه يتقوى بشواهد، فانظر ((مجمع الزوائد)) (۵ / ۱۳۵) للهيثمي.

ثم رأيت أحمد في ((الزهد)) (۲ / ۷۹) يروي نحوه عن أبي ذرّ موقوفاً، وفي سنده ضعف أيضاً. ويشهد له أيضاً ما بعده.

۳۳۷ _ رواه أحمد (۵۶۶۴)، وأبوداود (۴۰۲۹)، وابن ماجه (۳۶۰۶).

وفي سنده ضعف، لكنه يتقوى بما قبله.

★ پۆشینى خورى:

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

كهسانىك له صوفيه‌كان خورى ده‌پۆشن و، به‌هانه‌ش ده‌یننه‌وه كه‌وا پێغه‌مبه‌رى خوا _
صلی الله علیه وسلم _ خورى پۆشیوه‌، به‌وه‌ش كه سه‌باره‌ت به‌ فه‌زڵ و چاكی‌تی پۆشینى
خورى هاتوه‌.

أما لبسُ رسولِ الله _ صلی الله علیه وسلم _ الصوف (٣٣٨) واته: پێغه‌مبه‌رى خوا _
صلی الله علیه وسلم _ خورى پۆشیوه، به‌لام پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له
هه‌ندى كاتدا ده‌پۆشى و، پۆشینیشى به‌لای عه‌ره‌به‌وه هه‌چ ناویانگه‌یه‌كى تێدا نه‌بوو.
وه ئه‌وه‌ی سه‌باره‌ت به‌فه‌زڵ و چاكی‌تی پۆشینى خورى گێڕدراوه‌ته‌وه، (موضوع)ه‌و هه‌چ
شتیكى جیگه‌یر نه‌بووه‌.

كه‌سى پۆشه‌رى خوریش له‌دوو بارو‌حاله‌ت به‌ده‌ر نییه‌:

یا راها‌تووه‌ له‌سه‌ر پۆشینى خورى و نه‌و پۆشاكه‌ ته‌ستوو زه‌رانه‌ی له‌گه‌ڵ خوریدا چوون
یه‌كن، لێ‌ده‌دا ئه‌وه‌ بۆ نه‌و كه‌سه (مكه‌روه) نابێ، چونكه‌ به‌وه ناویانگ نابێ.
یاخود كه‌سیكى خۆشگوزه‌رانه‌و پێی رانه‌هاتووه، بۆیه‌ پێویسته‌ ته‌م كه‌سه‌ نه‌پۆشی‌ت له
دوو رۆوه‌:

یه‌كه‌میان: شتیكى به‌سه‌ر نه‌فسى خۆیدا سه‌پاندووه‌ كه‌ توانای به‌رگه‌كرتنى نییه‌، بۆیه
ئه‌مه‌ی بۆ شیاو نیه‌.

دووه‌م: به‌م پۆشینى نێوان دوو شت كۆده‌كاتوه‌ كه‌ بریتین له‌ ناویانگى و به‌ده‌رخستنى
زوه‌د.

٣٣٨ _ رواه البخاري (٥٧٩٩)، ومسلم (٢٧٤) (٧٩) " عن المغيرة.

ويؤب له البخاري: (باب: لبس جبة الصوف في الغزو).

له (خالد)ی کورپی (شَوْدَب)هوه ده‌لێت: (الحَسَن)م بیینی، کاتێ (فَرَقْدُ) هاته دیدهنی، نه‌وه‌بوو (الحَسَن) پۆشاکه‌کی گرت و، بۆ لای خۆی رایکیشاو، گوتی: نه‌ی (فَرِیْقْدُ) ! نه‌ی کورپه‌که‌ی دایکی (فَرِیْقْدُ) ! چاکیتی لهم پۆشاکه‌دا نییه، له‌راستیدا چاکیتی نه‌وه‌یه که له‌ دلدا دلدا جیگیر ده‌بی و، به‌کرده‌وه‌ش پشت راستی ده‌کاته‌وه.

پیاویک له‌وانه‌ی خوریان ده‌پۆشی چووه‌ دیدهنی (الحَسَن)، جوبه‌یه‌کی خوری و، عه‌باهه‌کی خوری پۆشیبوو، وه‌ می‌زه‌ریکی خوری به‌سه‌ره‌وه‌بوو، نه‌وه‌بوو دانیشته‌ و، چاوه‌کانی به‌ره‌و زه‌وی دانانده‌بوو، سه‌ری به‌رز نه‌ده‌کرده‌وه، وه‌کو نه‌وه‌ی (الحَسَن) سه‌ری سوپ بمی‌نیته‌ به‌رامبه‌ری، بۆیه (الحَسَن) گوتی:

که‌سانێک خۆیه‌زێزانینیان خستۆته‌ سنگیانه‌وه، سوینده‌ به‌خوا به‌م خوری پۆشینه‌ ئاینه‌که‌یان ناشیرین کردووه.

(ابن عقیل) ده‌لێت: نه‌مه‌ گو‌فتاری پیاویکه‌ خه‌لکی ناسیبی و، پۆشاک فریوی نه‌دابی، که‌سانێکم له‌مانه‌ بینیه‌ جوبه‌یه‌کی خوری ده‌پۆشی، نه‌گه‌ر که‌سیک پیتی بلێته‌: نه‌ی (أبا فلان) ! یه‌کسه‌ر له‌خۆی و که‌سانی په‌سته‌ و نیگه‌رانی ده‌ورو به‌یه‌وه‌ هه‌زنه‌کردن و نکۆلی کردن به‌ده‌رده‌که‌ویته‌، ئیتر ده‌زانرێت که‌وا خوری به‌لای نه‌مانه‌وه‌ کارێکی نه‌وتۆی کردووه‌ که‌ دیبای ئاوریشم به‌لای خه‌لکی په‌سته‌ و نیگه‌رانه‌که‌وه‌ نه‌یکردووه‌.

له‌ (أحمد)ی کورپی (عُمر)ی کورپی (یونس)هوه‌ ده‌لێت: (الثوري) پیاویکی صوفی به‌دی‌کردو، پیتی گوت: نه‌م پۆشاکه‌ت بیده‌یه‌(۳۳۹).

۳۳۹ _ نه‌مه‌ راگه‌یانده‌نیکی ناشکرایه‌ لهم پێشه‌وا پێشینه‌ چاکه‌وه‌ که‌وا پۆشاک شتیکی گرنکه‌ له‌ژیانی موسلماناندا، وه‌ سونه‌ته‌ فرامۆشی نه‌کردووه‌ وازی لی نه‌هێناوه‌ به‌بی‌ روونکردنه‌وه‌.

بۆیه‌ هه‌رکه‌س _ دوا‌ی نه‌مه‌ _ بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ بکات که‌ موسلمانان پۆشاکێکی زانراویان نی‌یه، نه‌وه‌ له‌ راستی لایداوه‌.

بۆ زانینی ورده‌کاری زیاتر سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه‌ بگه‌ڕێه‌وه‌ بۆ نامیله‌که‌م ((تبصیر الناس بأحكام اللباس)).

له (الحسن) ی کورپی (الربیع) هوه ده‌لێت: گوئیستی (عبدَ الله) ی کورپی (المبارک) بووم به‌پیاویکی ده‌گوت که پۆشاکێکی خوری ناویانگی پۆشیبوو: حەزم به‌مه نییه، حەزم به‌مه نییه.

له (یزید السَّقَّاه) وه هاورپی (محمد) ی کورپی (ادریس الأنباري)، ده‌لێت: لاویکم بینى پۆشاکێکی (مُسُوخ) ی (۲۴۰) پۆشیبوو. ده‌لێت: پیم گوت: چ که‌سیک له زانایان نه‌مه‌یان پۆشیوو ؟ چ که‌سیک له زانایان نه‌مه‌یان کردوو ؟ لاوه‌که‌ش گوتی: (بِشْرُ) ی کورپی (الحارث) بینمی، به‌لام نکۆلی لی نه‌کردم. گوتی: چووم بۆ دیده‌نی (بِشْرُ) و، پیم گوت: نه‌ی (أبانصر)! فلان که‌سم بینى جوبه‌یه‌کی (مُسُوخ) ی پۆشیبوو، نکۆلیم لی‌کرد، نه‌ویش گوتی: (أبونصر) بینمی و، نکۆلی لی نه‌کردم. گوتی: (بِشْرُ) پیتی گوتم: نه‌ی (أباخالد) راویزی پینه‌کردم ! نه‌گهر پیم بگوتایه، پیتی ده‌گوتم فلان پۆشیویه‌تی و، فلان پۆشیویه‌تی.

(أبي سليمان الداراني) به‌پیاویکی گوت که خوری پۆشیبوو: تو شامیری زاهیدانت به‌ده‌رخستوو، نه‌م خوریه چ بۆ کردوی ؟ پیاوه‌که‌ بیده‌نگ بوو، پیتی گوت: پواڵه‌تی ده‌ره‌وه‌ت لۆکه‌بی ده‌بی و، ناوه‌پۆکت صوفی.

له (النَّضْرِي) کورپی (شَمِيل) هوه ده‌لێت: به‌که‌سینکی صَوْفِيم گوت: جوبه‌ خوریه‌که‌ت ده‌فرۆشی ؟ نه‌ویش گوتی: نه‌گهر راوچی تۆره‌که‌ی بفرۆشی، به‌چ راو بکات.

(أبو جعفر الطبري) ده‌لێت: نه‌و که‌سه به‌هه‌له‌دا چوو که پۆشاکێ خوری و موو له پۆشاکێ نۆکه‌و که‌تان په‌سه‌ندتر ده‌کات، له‌گه‌ڵ بوونی رینگه‌ی گونجاو بۆ ده‌ستکه‌وتنی به‌حه‌لّالی، هه‌روه‌ها نه‌و که‌سه‌ش که سه‌زه‌وات و نيسك ده‌خوات و، به‌سه‌ر نانی گه‌ندا هه‌لیده‌بژێریت، وه نه‌و که‌سه‌ش که له خواردنی گوشت وازی هیناوه له‌ترسی ئاره‌زووکردنی ژنان.

نووسەر ده‌فهرمیت:

پیشینی چاک پۆشاکى نێوه‌ندیان ده‌پۆشى، نه‌به‌رزو، نه‌له‌نێوه‌ند که‌متر، چاکترین پۆشاکیان بۆ نوێژه‌کانى هه‌ینی و، هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌و، چاوپێکه‌وتنى برایان ده‌پۆشى، به‌ده‌ر له‌ چاکه‌کانیشیان به‌لاوه‌ ناشیرین نه‌بوو.

وقد أخرج مسلم في ((صحيحه)) (٣٤١) من حديثِ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ أَنَّهُ رَأَى حُلَّةَ سَيَرَاءَ (٣٤٢) تُبَاعُ عِنْدَ بَابِ الْمَسْجِدِ، فَقَالَ: لِرَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ لَوْ اشْتَرَيْتَهَا لِيَوْمِ الْجُمُعَةِ وَلِلْوَفْدِ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _:

((إِنَّمَا يَلْبَسُ هَذِهِ مَنْ لَّا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ)).

واته: (عُمَرُ)ى كورى (الْخَطَّابِ) _ خاوى لى پازى بىت _ (حُلَّةَ سَيَرَاءَ)ىكى به‌دیکرد له‌ به‌ر ده‌رگای مزگه‌وتدا خرابوه‌ روو بۆ فروشتن، نه‌وه‌بوو به‌پێغه‌مبه‌رى خاوى _ صلى الله عليه وسلم _ فهرموو: نه‌گه‌ر بتکریباو بۆ نوێژى هه‌ینی و بۆ نه‌و شاندا نه‌ی دینه‌ خزمه‌تت بتپۆشیا؟ پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرموو:

((له‌پاستیدا که‌سێک نه‌مه‌ ده‌پۆشى که‌ له‌پۆژى دوایدا به‌شى نه‌بى)).

پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ نکۆلى له‌وه‌ نه‌کرد که‌وا نه‌و پۆشاکه‌ بۆ خۆجوانکردنه‌وه‌ به‌کاربیت، به‌لکو نکۆلى لى کرد چونکه‌ له‌ ناوڕێشم بوو.

نووسەر ده‌فهرمیت:

له‌ (أبي العالیه)وه ده‌ئیت: نه‌گه‌ر موسلمانان بجوابه‌نه‌ دیده‌نى یه‌کتر، خۆیان ده‌پازانه‌وه‌. له‌ (ابن عون)وه له‌ (عمر)وه ده‌ئیت: کۆچکردوان و پشتیوانان پۆشاکى به‌رزو به‌هاداریان ده‌پۆشى.

٣٤١ _ (رقم ٢٩٦٨).

وأصله في ((صحيح البخاري)) (١٠ / ٢٤٤).

٣٤٢ _ حُلَّةَ سَيَرَاءَ: پۆشاکێکه‌ خه‌تى زه‌رد تێدايه‌، ياخود ناوڕێشمى تێکه‌له‌.

(تَمِيمُ الدَّارِي) قاتیلکی بههزار کړیوو، بهلام نوژی پیوه دهکرد.
دهلیم _ ابن المجوزي _ (ابنُ مسعود) _ خوی لی پازی بیت _ پۆشاکهکی له هه موو
کهسان چاکتر بوو، له هه موو کهسان بۆنی خۆشتر بوو، ههروهها (الحسنُ البصري) چاکترین
پۆشاکي دهپۆشی.

(مالك)ی کورپی (أنس) پۆشاکي (العَدْنِيَّة)ی (۳۴۳) چاکي دهپۆشی.
پۆشاکي پيشهوا (أحمد)ی کورپی (حنبل) بهنزيکهی دیناریک دهکردا.
تا ناستیک زوهديان پهسهند دهکرد، پیدهچی له مالهکانی خویاندا پۆشاکي کۆنیشیان
پيوشيايه، بهلام که بجوايه نهته دهروهه، خویان دهپازانهوهو، دور دهکهوتنهوه له پۆشینی
پۆشاکي خراب و پۆشاکي بهرزی بههادر که پۆشینهکی ناوبانگی تیدا بوو.
له (عيسى)ی کورپی (حازم)هوه دهلیت: پۆشاکي (إبراهيم)ی کورپی (أدهم) کهتان، لۆکه،
فمرو بوو، هیچ پۆشاکيکی خوری یاخود، ناوبانگیم له بهريدا نه بینيوه.
له (الربيع)ی کورپی (يونس)هوه دهلیت: (أبو جعفر المنصور) دهلیت: پروتبوننهوهی
لهرا ده بهدەر له پۆشاکي ناو زپین چاکتره.

۳۴۳ _ پۆشاکي (العَدْنِيَّة): جۆره پۆشاکيکی چاک بوو له نهيسابور دروست دهکرا، پروانه: المرتضى
الزبيدي، تاج العروس من جواهر القاموس. وەرگێر.
همروهها گوتراوه جۆره پۆشاکيکه له (عدن) له يه مهن دروست دهکرا، پروانه: ابن سيدة، المخصص،
وهرگێر.

★ ئەو پۆشاکەى زوهد بەدەردەخات:

نووسەر دەفەرمیّت:

بزانە ئەو پۆشاکەى خاوەنەکەى عەیبدار دەکات، ئەو یە کە بەدەرخستنی زوهدو، بەدەرخستنی هەژاری لەخۆ دەگرێت، وەکو ئەوێ زمانێکی سکاڵاکار بێ بەرامبەر بەخوای _ عزوجل _ ، هەروەها هۆکاریکە بۆ ئەوێ خاوەنەکەى بەسووک تەماشای بکریّت.

هەموو ئەمانە (مکروه)ەو قەدەغەى لێکراوە.

عن مالک بن نضلة قال: أتيت رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ وأنا قشيف الهيئة ، فقال:

((هَلْ لَكَ مَالٌ ؟)).

قُلْتُ: نَعَمْ.

قَالَ: ((مِنْ أَيِّ الْمَالِ ؟)).

قُلْتُ: مِنْ كُلِّ الْمَالِ قَدْ آتَانِي اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: الْإِبِلَ، وَالْخَيْلَ، وَالرَّقِيقَ، وَالْغَنَمَ.

قَالَ: ((فَإِذَا أَتَاكَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ مَالًا، فَلْيَرَّ عَلَيْكَ)) (٣٤٤).

٣٤٤ _ رواه أحمد (٣ / ٤٧٣)، والحاكم (٤ / ١٨١)، والطبراني في ((الكبير)) (١٩ / ٢٤١) " من طريق شعبة عن أبي إسحاق عن أبي الأحوص عن أبيه. وهذا سند صحيح.

فرواية شعبة عن أبي إسحاق جليلة.

وترويع أبو إسحاق:

أخرجه أحمد (٣ / ٤٧٣ _ ٤٧٤)، والطبراني في ((الكبير)) (١٩ / ٢٤٦) و ((الصغير)) (رقم ٤٨٩) " من طريق عبد الملك بن عمير عن أبي الأحوص به.

وله طرق أخرى في ((السنن))، وهي من طريق أبي إسحاق عن غير شعبة عنه.

واته: له (مالِك) ی کورپی (نُضَلَّة) هوه فەرموو یه تی: چوومه خزمه تی پێغه مبه ری خوا _
 صلی الله علیه وسلم _ له کاتیکدا که په پوتی و جل و بهرگ شپۆلی و گوزهران خراپی
 به پرخسارمه وه دیاربوو، پیتی فەرمووم:
 ((تایا مالّ و سامانت هه یه ؟)).

گوتم: به ئی.

فەرموی: ((له چ جوړه مالّ و سامانیک ؟)).

گوتم: خوی تعالی له هه موو جوړه مالّ و سامانیک ی پیتی به خشیوم: له وشترو، نه سپو،
 کۆیلهو، مه پ.

نه وه بوو فەرموی: ((له بهر نه وه ی خوی تعالی مالّ و سامانی پیتی به خشیوی، با پیتسه وه

دیار بی)).

✱ چاك بوونی پۆشاك:

ئەگەر كەسێك بلیت: چاك كردنی پۆشاك ھەواو ئارەزووی نەفسەو، فەرمانمان پێكراوە ئاگاداری بێن، ھەر وەھا خۆپازاندنەو ھێ بە خەلگی، كەچی فەرمانمان پێكراوە بەو ھێ کردەو ھاگان بۆ خوا بیّت نەك بۆ خەلگ؟!

و ھەلەمەكە: ھەموو ئەو ھێ نەفس ئارەزووی دەكات زەم ناكړیت، ھەموو خۆپازاندنەو ھێك بۆ خەلگیش (مكروە) نابێ، لەپراستیدا قەدەغە ھێ ئەو دەكړیت كە شەرع قەدەغە ھێ كردبێ، یاخود بۆ رووپامای (ریاء) بێ لە بواری دینەو، مەرووف ھەزی بەو ھێ بە جوانی ببینریت، ئەو بەشی نەفسەو، لەم بارە ھێو ھێو لۆمە ھێ ناكړیت، بۆ ھێ پرچی دادەھێنێ، لە ئاوتنەدا تەماشای خۆی دەكات و، مێژەرەكە ھێ پێك دەكاتەو، بەر ھێ نەرمی جل و بەرگی زەر بەناودا _ واتە دەبھاتە پرووی پێستی _ دەپۆشی و، پراوتە ھێو ھێو جوانیشی بەدەرەو ھا.

ئەمانە ھێچ شتێکی تێدا نییە (مكروە) بێ یا زەم بكړیت.

نووسەر دەفەرمیت:

ئەگەر گوترا: چ دەلێن سەبارەت بەو ھێ كە (سَرِي السَّقَطِي) گوتیەتی: ئەگەر ھەستم بەو كرد مەرووفێك دیتە ژورەو ھێو ھێو دیدەنیم، ئاوە ھێو بەریشم دەكەم _ دەستی ھێو ھێو بەسەر پریشیدا وەكو ئەو ھێو ھێو پێکی كاتەو ھێو ھێو كەسە ھێو دیتە ژورەو ھێو دیدەنیكردنی _ بەپراستی ئاوە ھێو دەكەم كەچی لەو ھێو دەترسێم خۆی تەالی بەئاگر سزام بدات !

و ھەلەمەكە: لێرەدا (سَرِي) شتەكە ھێو ھێو گرتۆتە سەر لایەنی رووپامایی لە پروانگە ھێو ھێو، وەكو بەدەر خستنی دلكزی (التخشع) و شتی دیکە لەبەرەمبەر ئەو كەسەدا كە دیتە دیدەنی، بەلام ئەگەر مەبەستی چاك كردنی شیو و روخساری خۆی بێ، ئەو ھێو ھێو بەشیوازێکی ناشرین ببینریت، ئەمە زەم ناكړیت، بۆ ھێ ئەگەر ھێو ھێو سێك باوەر ھێو وای ئەو كارە ھێو مەكراوە، ئەو ھێو ھێو رووپامایی نەزانێو، لە زەم مەكراویش تێنەگەشتووە.

عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
 ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ مِنْ كِبَرٍ))
 فَقَالَ رَجُلٌ: إِنَّ أَحَدَنَا يُحِبُّ أَنْ يَكُونَ ثَوْبُهُ حَسَنًا وَتَعْلُهُ حَسَنَةً.
 قَالَ: إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ، الْكِبَرُ: بَطَرُ الْحَقِّ وَغَمَطُ النَّاسِ
 انفراد به مسلم (۳۴۵).

واته: له (ابن مسعود) وه له پیتغه مبهری خواوه _ صلى الله عليه وسلم _ فەرموویەتی:
 ((ئەو کەسەى کە بەئەندازەى کیشى گەردێک خۆبەزلزانیى له دڵدا بى ناچیتە
 بەهەشتەوه))

پیاویکیش فەرمووی: هەر یەکیک له ئیمە حەزى بەو یە پۆشاکە کەى چاک بى و
 نەملەکانى چاک بى.

ئەوەبوو پیتغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((خوا جوانەو حەزى
 بەجوانیە، خۆبەزلزانیى بریتىە له نکۆلى کردنى هەق و بەنزم و سووک تەماشاکردنى خەلک)).
 وه مانای (کبر): واتە خۆبەزلزانیى ئەو کەسەى نکۆلى له هەق دەکات.
 وه (غَمَطَ): واتە: گالتەپێکردن و، بەسووک تەماشاکردن.
 نووسەر دەفەریت:

صوفیەکان کەسانیکیان تیدا بوو پۆشاکى بەرزو بەهەداریان دەپۆشى.
 (أبو عبد الله أحمد)ى کورپى (عطاء) دەئیت:
 (أبو العباس)ى کورپى (عطاء) پۆشاکى بەرزو بەهەدارى لۆکەو کەتانی دەپۆشى و، بە
 تمزییحى (۲۴۶) (لؤلؤ) (تسبیحات)ى دەکردو، پۆشاکى درێژیشى پەسەندتر دەکرد.

ده لَئیم _ ابن الجوزي _ نهوهی که نهو پیاوه پۆشیویهتی وه کو پۆشاکێ (الْمَرْقَعَاتِ) ه له پرووی نایانگیهوه، بۆیه پۆشاکێ نههلی خێر ده بۆ نێوه ند بۆ، ته ماشاکه شهیتان چۆن یاری بهم کهسانه دهکات له دوولاهه که پێک ناگهن.

نوسهر دهفرمیت:

له صوفیهکاندا کهسانیک ههبوون نهگهر پۆشاکینکی بیوشیايه، هه ندینکی کون دهکرد، وه بیدهچی پۆشاکێ به هاداریشی خراپ کردایه.

له (عیسی) ی کورپی (علیّ الوزیر) هوه، ده لَئیت: رَوَّزِکَ (ابنُ مجاهدٍ) لای بایم بوو، له ده رگا درا، به بایم گوترا: (الشُّبْلِيُّ) یه. گوتی: با بیته ژووره وه. نهوه بوو (ابنُ مجاهدٍ) گوتی: نا ئیستا له پیش دهستی تۆدا بیدهنگی دهکم. نه ریتی (الشُّبْلِيُّ) وابوو که نهگهر پۆشاکینکی بیوشیايه جینگهیهکی کون دهکرد، که دانیشته، (ابنُ مجاهدٍ) پیتی گوت: نهی (أبابکر) ! له کوئی زانستدا بینیوته نهو شته خراپ بکریت که سوودی لی وهرده گیریت ؟ (الشُّبْلِيُّ) یش پیتی گوت: له کوئی زانستدا ؟ گۆی لهم نایه ته بگه: ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ ﴿ص: ۳۳﴾ ؟

گوتی: (ابنُ مجاهدٍ) بیدهنگ بوو. بابیشم پیتی گوت: ویستت بیدهنگی بکهی بهلام بیدهنگی کردی. پاشان (الشُّبْلِيُّ) به (ابنُ مجاهدٍ) ی گوت: خه لکی کۆران تۆ خوتنه ری نه م کاتهی، باشه له چ نایه تیکی قورئاندايه کهوا خۆشه ویست سزای خۆشه ویسته کهی نادات ؟ گوتی: (ابنُ مجاهدٍ) بیدهنگ بوو، بایم پیتی گوت: به لگه گهت بلی نهی (أبابکر) ! نهوه بوو گوتی: خوای تعالی دهفرمیت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى: نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ﴾ المائدة: ۱۸ ﴿واته: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ جووله کهو گاواره کان دهیان وت ﴿نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ ئیمه کوران و خۆشه ویستانی خواین ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم﴾

بَذْنُوکُمْ ﴿ بَلَى دَهِ بۆچی سزاتان دَهدات به هۆی گونا هه کانتانه وه (۳۴۷). (ابنُ مجاهد) گوتی:
وه کو نه وهی هه رگیز نه مبیستی!

ده لَیم _ ابن الجوزي _ نه مه باسی که من به گوما نم سه بارهت به راستی و دروستیه کهی،
چونکه (الحسن)ی کوپی (غالب) (۳۴۸) باوه پی نه ده کرا: له (أبي بكر الخطيب) وه (۳۴۹)،
گوویه تی: (الحسن)ی کوپی (غالب) بانگه شهی شتانیکی ده کرد که چی پاشان درۆ و
هه لَبه ستینمان بۆ ده رکوت.

نه گهر باسه که راست بی، به راستی کهم تیگه شتنی (الشُّبْلِي) به ده رده خات کاتی نه و
نایه تهی به به لگه داناهه، وه کهم تیگه شتنی (ابنُ مجاهد) یش به ده رده خات که له
وه لَمانده وهیدا بیده نگي نوانده، کاتی نه م نایه تهی به به لگه دانا ﴿ فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ
وَالْأَعْنَقِ ﴾ ؛ چونکه شیاو نییه نه نجامدانی کاری خراب بدریته پال پیغه مبه ریکی پارێزراو له
هه له و تاوان (معصوم).

رافه کارانی (۳۵۰) قورئانیش بۆچونی جیاوازیان هه بووه سه بارهت به مانای نه م نایه ته،
نه وه بوو که سانیکیان ده یگوت: دهستی هینا به سه ر ده ست و قاچ و مل و یالی نه و
نم سپانه داو، گوتی: تۆ له پیتناوی خوادای.

بۆیه نه مه نیصلا ح و چاك كردنه.

که سانیکیشیان گوتوو یانه: سه ری برین.

وه سه ر برینی نه سپ و خواردنی گۆشته کهی شیاوه، بۆیه شتیکی نه کردووه تاوانی تیدا
بی.

۳۴۷ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورئان.

۳۴۸ _ یه کیکه له و که سانهی ده یگێژ نه وه.

۳۴۹ _ فی ((تاریخ بغداد)) (۷ / ۴۰۰).

۳۵۰ _ انظر ((زاد المسیر)) (۷ / ۱۳۰) للمصنف.

به لّام خراب کردن و کونکردنی پۆشاکى دروست، نهك له پیناو مه به سستیكى راست و دروستدا، به راستى شیاو نییه، دهشی له شهریهتی (سلیمان) پیغه مبهردا شیاویتی نهوهی تیدا بى که نه بجامى داو، له شهریهتی خۆماندا نه بى.

(أبو عبدالله أحمدی کورپی (عطاء) ده لیت: پیتاوه پى (أبي عليّ الروذباري) نهوه بوو سه رۆله کانی کون ده کردو، کراسه که شی هه لده ته قان.

گوتى: پۆشاکى به نرخ و به هادارى ده کرد به دوو به شهوه، به نیوه یه کى سه ره وهى جهسته ی خۆى ده پۆشى و، نیوه که ی تریشى ده کرد به (الازار)و نیوه ی خواره وهى جهسته ی پى ده پۆشى، تا نهو ناسته ی رۆژێك چوه گه رماو، پۆشاکێكى له بهردا بوو، په فیه کانی شتیکیان پى نه بوو بیهکن به (الازار)و خواره وهى جهسته یان دا پۆشن، نهوه بوو به گویره ی ژماره یان پۆشاکه که ی خۆى پارچه پارچه کردو، نهوانیش کردیانه (الازار)و خواره وهى جهسته یان پى دا پۆشى، پیتشیا زیشى کرد که وا نه گه ر چوونه ده ره وه پارچه کان به خاوهن گه رماوه که بهن.

(ابن عطاء) گوتى: (أبوسعید الکازرونی) پى گوتم: نهو پۆژه من له گه لیدا بووم و، نهو پۆشاکه ی که پارچه پارچه ی کرد به نزیکه ی سى دینار ده نرخینرا.

له (أبي الحسن البوشنجي) وه ده لیت: (قَبَجَة) واته پۆرێکم هه بوو به سه د دیره م داواکرا، شهوێك دوو که سی غه رب بوون بوون به میوام، به دایکم گوت: شتیکت هیه بۆ میوانه کام.

گوتى: نه خیر، جگه له نان هیهی ترمان نییه، پۆره که م سه ربى و، بۆم بردن.

نووسه ر _ به ره هه تی خوا بیّت _ ده فهرمیّت:

له توانایدا بوو قه رز بکات و، پاشان پۆره که به رۆشیت و، قه رزه که بداته وه، به راستى که مه ترخه می نواندوه.

(أحمد الغزالي) (٣٥١) له (بغداد) بوو، جارێك چوو بۆ (المَحَوَّل) (٣٥٢)، گه‌شته ناعورێك (٣٥٣) ده‌نگیكى كزى لێوه ده‌بیسترا، بۆیه (طَيْلَسَانَه) هه‌كى (٣٥٤) فری دا به سهری، نه‌وه‌بوو ناعوره‌كه سوپى خواردو، (طَيْلَسَانَه) هه‌كى درآ.

نووسهر _ به‌ره‌حمه‌تى خوا بێت _ ده‌فه‌رمی‌ت:

ته‌ماشای ته‌م نه‌قامى و خراپ به‌كاره‌یتان و كه‌مه‌ترخه‌مى و دووربوون له زانسته‌وه بكه، فَإِنَّهُ قَدْ صَحَّ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ _ صلى الله عليه وسلم _ أَنَّهُ نَهَى عَنْ إِضَاعَةِ الْمَالِ (٣٥٥) واته: پیغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ له فرموده‌یه‌كهى (صحیح) دا: قه‌ده‌غه‌ی فه‌وتاندنى مال و سامانى كردوه.

هه‌گه‌ر پیاویك دیناریكى ساغی له‌ت و كوت بكردايه‌و، بیهه‌خشیايه، به‌لای فیه‌هزانه‌كانه‌وه به‌كه‌سیكى كه‌مه‌ترخه‌م داده‌نرا، ئه‌ی ته‌م به‌فێرودانه هه‌رامكراوه ده‌بێ چۆن بێ ؟ !
هاوتای ته‌مه دراندنى پۆشاكیانه له كاتى سۆزى به‌تیندا وه‌كو نه‌وه‌ی دواتر باس ده‌كړی _
إِنْ شَاءَ اللَّهُ _، پاشان وا‌رده‌گه‌یه‌نن ته‌مه (حاله) تێكه‌و، دل‌تیا بن هیهچ خیرێك له
(حاله) تێكه‌دا نییه كه دژیه شهرع بێ.

٣٥١ _ أحمد الغزالي؛ برای (أبي حامد الغزالي) یدو، سالى (٥٢٠ هـ) مردوه.

٣٥٢ _ المَحَوَّل: دێیه‌كه بوو نزیکه‌ی (فرسخ) یك واته (٥ - ٦) کیلۆمتر له (بغداد) وه‌ه دوور بوو. ((معجم یاقوت)) (٥ / ٦٦).

٣٥٣ _ ناعور: چه‌رخێكه ناو سه‌رده‌خات، خودی ناوه‌كه ناعوره‌كه سوپ ده‌دات و، ده‌نگیشه‌ی لێوه ده‌بیسترت، به‌(ناعور) یش ناو‌نراوه له‌به‌ر نه‌و ده‌نگه‌ی لێوه‌ی ده‌بیسترت له كاتى سوپ‌خواردنیدا، چونكه له زمانى عه‌ره‌بیدا ده‌گوترت (نعر الرجل) واته پیاوه‌كه هاواری كرد، هه‌روه‌ها ده‌گوترت (أمرأة نعارة) واته ژنیكى هاوارو قیژه‌كار، ب‌روانه: أبو‌منصور الجوالیقی، شرح أدب الكاتب، ج ١، ص ٢٨. وه‌رگێژ.

٣٥٤ _ طَيْلَسَانَه: پۆشاكێكه ده‌كرێته شان و ده‌ورێ جه‌سته ده‌دات و، به‌تایبه‌ت ده‌چنرێت بۆ پۆشین و هیهچ ب‌رین و دورینه‌وه‌یه‌كى تیدا نی یه، ب‌روانه: الحکيب البغدادي، الجامع لأخلاق الرواي وأدب السامع، ج ٤، ص ١٤٨، وه‌رگێژ.

٣٥٥ - رواه البخاري (٢٤٠٨)، ومسلم (٥٩٣) " عن المغيرة.

ئایا پیت وایه کویلهی نهفسی خۆیان بن ؟ یاخود فهرمانیان پیکرابی به بیروپای خۆیان
 کاریکهن ؟ نه گهر زانیبیتیان بهم کرده وانهیان سه ریچی شرع ده کهن و، به لام له نه بامدنیدا
 ههر بهرده وام بوون، به راستی که لله پره قیه، وه نه گهر نه شانن، سویند به خوا نه وه نه فامیه کی
 تونده.

★ زیدەرۆیی له پۆشاک کورتکردنهوهدا :

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

کەسانێک له‌صوفیه‌کان له‌ پۆشاک کورتکردنه‌وه‌دا زیدەرۆیی ده‌که‌ن، نه‌مه‌ش دیسان ناویانگه‌یه‌.

عن أبي سعيدٍ أَنَّهُ سُئِلَ عَنِ الْإِزَارِ، فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ:

((إِزَارُ الْمُسْلِمِ إِلَى أَتْصَافِ السَّاقَيْنِ، لَا جُنَاحَ - أَوْ لَا حَرَجَ - عَلَيْهِ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْكَعْبَيْنِ، مَا كَانَ أَسْفَلَ مِنْ ذَلِكَ "فهو في النَّارِ")) (٣٥٦).

واته: سه‌باره‌ت به (الإزار) له (أبي سعيد)یان پرسى، نه‌ویش فه‌رمووی: گوئیستی بیتغه‌مبه‌رى خوا بووم - صلى الله عليه وسلم - ده‌یفه‌رموو:

((الإزارى موسلمان تا نیه‌وى لاقه‌کانه، تاوانى ناییت، نه‌گه‌ر له‌ نێوان نیه‌وى لاقه‌کان و قاپه‌کاندا بن، نه‌گه‌ر له‌وه‌ خوارتر بوو، له‌ ناگرده‌یه‌)).

له (معمر)ه‌وه‌ ده‌لیت: کراسه‌که‌ى (أیوب) که‌مێک درێژى و والا‌کردنى په‌راویزی تیدا بسو، له‌و باره‌وه‌ پیتی گوترا: نه‌ویش فه‌رمووی: قه‌یناکا ناویانگی نه‌مپۆ له‌ کورتکردنه‌وه‌دايه‌.

(إسحاق)ی کورپی (إبراهيم)ی کورپی (هانی) ده‌گه‌یتره‌ته‌وه‌وه‌ ده‌لیت: پۆژێک چوومه‌ ژووره‌وه‌ بۆ دیده‌نى پێشه‌وا (أبي عبدالله أحمد)ی کورپی (حنبل) کراسی‌کم پۆشیبوو له‌خوار نه‌ژۆ و سه‌ره‌وه‌ى لاقمدا بوو، نه‌وه‌بوو فه‌رمووی: نه‌مه‌ چى یه‌ ؟ وه‌ نکۆلیی لی‌کردو، فه‌رمووی: نه‌مه‌ به‌یه‌ کجاری ناییت (٣٥٧).

٣٥٦ _ رواه مالك في ((الموطأ)) (٢ / ٩١٤)، وأحمد في ((مسنده)) (٣ / ٥) "عن أبي سعيد.

وسنده صحیح.

ورواه مختصراً: أبوداود (٤٠٩٣)، وابن ماجه (٣٥٧٣).

وفي الباب عن عدة من الصحابة.

٣٥٧ _ چونکه له‌ بنه‌ره‌تا سوننه‌ت نه‌وه‌یه‌ به‌بێ له‌ سنور ده‌رچوون یاخود که‌مته‌رخه‌مى بێ، زیاده‌ره‌وى یاخود فه‌رامۆشکردن بیت.

* که سانیک له صوفیه کان پارچه په پړویه ک (خِرْقَة) له جینگه ی میژهر بو سهریان به کار دینن:

نووسهر ده فهرمیټ:

صوفیه کان که سی وایان تیدایه پارچه په پړویه ک (خِرْقَة) له جینگه ی میژهر بو سهری به کار ده هیټی، نه مه ش دیسان ناوبانگ ده رکړنه، چونکه پیچده وانه ی پوښاک ی نه هلی ولاته که یه (۳۵۸) وه هه موو شتیک ناوبانگیی تیدا بی، (مکروه) ۵.

(بشړی کوږی (الحارث) ده لیت: (ابن المبارك) پوژنی ههینی چوو ه مزگه وته وه، کلاویکی (قلنسوة) به سه ره وه بوو، ته ماشایه کی خه لکه که ی کرد کلاویان به سه ره وه نه بوو، بویه کلاوه که ی له سهری کرد وه وه، خسته ی نیو قۆله که یه وه.

★ يەك پۆشاكى :

نووسەر دەفەرمىت:

كەسانىكىيان تىدا بوو جگە لە يەك پۆشاك ھىچى ترى نەبوو، وەكو زوھدىك لە دونىادا، نەمە چاكە، بەلام ئەگەر لە توانايدا بى پۆشاكىكى دىكەى بۆ رۆژانى ھەينى و جەژنەكان ھەبى شياوترو چاكتەرە.

عن عبد الله بن سلام قال: حَظَبْنَا رَسُولُ اللَّهِ _ صلى الله عليه وسلم _ في يومِ جمعةٍ، فقال: ((مَا عَلَى أَحَدِكُمْ لَوْ اشْتَرَى ثَوْبَيْنِ لِيَوْمِ جُمُعَتِهِ سِوَى ثَوْبٍ مَهْنَتِهِ)) (۳۰۹).

واتە: لە (عبدالله)ى كۆپى (سلام) ەو ەفەرمووەتى: پىتەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ لە رۆژى ھەينە كدا وتارى بۆ خۆتىندىنەو ەو ەفەرموى: ((كەستان تاوانى نابى ئەگەر دوو پۆشاك بۆ رۆژانى ھەينى بکړیت، جگە لە پۆشاكى پىشەو کارەكەى)).

★ باسى سەلىشىواندەكانى ئېلېس بەرامبەر بە صوفیەكان لە

خۆراك و خواردنەو ەياندا :

نووسەر دەفەرمىت:

ئېلېس لە سەرلىشىواندەكانيدا بەرامبەر بە صوفیە پىشىنەكان زىدەپۆیى كەردووە، فەرمانى كەمكردنەو ەى خۆراك و، زېرى و، سەختىتى و، كەمكردنەو ەى خواردنەو ەى ئاوى ساردى پىكردن، بەلام ئېلېس كە بە پاشىنانى صوفیەكان گەشت، لە ماندوون ھەوايەو ەو، خۆى بەسەرسامبوون بەزۆرى خواردنەو ەى و خۆشگوزەرانىانەو ە خەرىك كەرد !!

۳۵۹ _ رواه أبو داود (۱۰۷۸)، وابن ماجه (۱۰۹۵).

وسندە صحيح.

وله شاهد عن عائشة.

★ باسی چه مکیک له وهی پیشینانیان نه نجامیان داوه:

نووسەر _ بهر چه متی خوا بیّت _ ده فەر میت:

کهسانیک لهم قهومه رۆژانیک ده مایه وه خۆراکی نه ده خوارد، تا هیزی لاواز ده بوو، کهسانیکیشیان هه موو رۆژی شتیکی زۆر که می ده خوارد کهوا جهسته ی پی هه نه ده ستا.

له (سهل) ی کورپی (عبدالله) وه بۆیان باسکردوین کهوا له سه ره تای به صۆفی بونیدا به دیره مه میک دۆشای خورمای ده کپی و، به دوو دیره مه میش رۆنی ده کپی و، به دیره مه میکیش ئاردی برنجی ده کپی، تیکه لئی ده کردن و، پاشان ده یکرد به سی سه دو شه صت تۆپه له وه، هه ر شه ویک به دانیه کیان فتاری ده کرد.

(أبو حامد الغزالي) سه باره ت به (سهل) ده لیّت: ماوه یه که به گه لای دره ختی نه بک ده ژیا، سی سالیش ها را وه ی کای ده خوارد، سی سالیش به سی دیره مه ژیا نی گوزه راند.

له (أبي جعفر الحداد) وه ده لیّت: رۆژی (أبو تراب) نزیکم بۆوه له و کاته دا من به سه ر گۆمیک ئاوه وه بووم، که شازده رۆژسو هه یج شتیکم نه خوارد بوو، له و ماوه یه دا ئاویشم نه خوارد بوو، پی گۆتم: ئالیره دا بۆ دانیشتووی؟ گۆتم: من له نیوان زانین و دنیایی دام (العلم والیقین)، وه چاوه ریی سه رکه وتنی یه کیکیانم، تا له گه لیدا بم! نه وه بوو گۆتی: پله و پایه ی خۆت ده بی.

له (أبي عبد الله) ی کورپی (زید) وه ده لیّت: چل ساله خۆراکم به نه فسی خۆم نه داوه مه گه ر نه و کاتانه ی که خوی تعالی گۆشتی مرداره وه بووی بۆ هه لال کرد بی !!

له (عيسى) ی کورپی (آدم) وه ده لیّت: پیاویک هاته دیدهنی (أبي یزید)، گۆتی: ده مه وی له مزگه وته که ت دانیشم که تۆی تیدا ی. گۆتی: تۆ به رگه ی نه وه ناگری. گۆتی: هه ز ده که م له و باره وه بوارم بۆ بهر خسینی. نه وه بوو مۆله تی دایه، پیاوه که رۆژی دانیشته هه یچی نه خواردو، نارامی گرت، بۆ رۆژی دووه م، پی گۆت: مامۆستا! پیۆیستمان به وه یه که پیۆیستمان پییه تی. گۆتی: نه ی لاو! پیۆیستمان به خوایه! گۆتی: نه ی مامۆستا! خۆراکم ده وی. گۆتی: نه ی لاو! خۆراکمان گۆتپا یه لئی و په رستنی خوایه. گۆتی: نه ی مامۆستا! شتیکم

دهوی جهسته م پاگریت بۆ گوپرایه لی و پهرستنی خوی تعالی. گوتی: نهی لاو ! جهسته کان بهی خوی تعالی پاناوه ستن !!

له (إبراهیم الخواص) وه ده لیت: برابه کم که هاوه لیتی (أباتراب) ی ده کرد بۆی باسکردم، کموا رۆژیک صوفیه کی به دیکرد دهستی پاکیشا بۆ تویکله کاله کیك و، سی رۆژ بوو به برستی مابۆوه، پی گوت: تۆ چیت به که لکی ته صوف نایه یهت، بچۆ بۆ بازارو کاسبی بکه، واته به بۆچونی نهو نابی ده ست بۆ نه وهش به ریت.

له (أبي عليّ الرّوذبّاري) وه ده لیت: نه گهر صوفی پاش پینج رۆژ گوتی: برسیمه، نهوا ناچاری بازاری بکهن و، فرمان بهن با کاسبی بکات.

له (أبي أحمد الصغير) وه ده لیت: (أبو عبد الله) ی کوری (خفيف) فرمانی پیکردم هه موو شمویك ده دهك میوژی بده می بۆ نه وهی فتاری پی بکات، شهویك به زهیم پیدا هاته وهو، پازده ده نکم بۆ برد، نه وه بوو ته ماشای کردم و، گوتی: کی فرمانی نه مهی پی کردیت ؟ نه وه بوو ده دهکی خواردو، وازی له وانی تر هینا!

✱ وازهینان له گوشت خواردن:

نووسەر ده‌فهرمیت:

قه‌ومێکیان تێدا بوو گوشتیان نه‌ده‌خوارد، تا نه‌و ناسته‌ی که‌سانێکیان تێدا بوو ده‌یگوت:
بای دیره‌مه‌مێک گوشت خواردن چل رۆژ دل‌ ره‌ق ده‌کات!

که‌سانێکیشیان تێدا بوو وازی له‌ خواردنی هه‌موو خۆراکیکی پاک و چاک هه‌ینابوو، نه‌و
فه‌رمووده‌یه‌ی ده‌کرده‌ به‌لگه‌ که‌ خاتوو (عائشه) _ خوای لی‌ رازی بی‌ت _ ده‌یگێرێته‌وه‌و
ده‌فه‌رمیت: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ : ((اَحْرِمُوا أَنْفُسَكُمْ طَيِّبَ الطَّعَامِ، فَإِنَّمَا
قُوِيَ الشَّيْطَانُ أَنْ يَجْرِيَ فِي الْعُرُوقِ بِهَا)) (٣٦٠).

واته: پێغه‌مبه‌ری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فه‌رمویه‌تی:

((خواردنی خۆش و چاک له‌ خۆتان قه‌ده‌غه‌ بکه‌ن، له‌راسته‌یدا شه‌یتان توانیویه‌تی به‌نیو
ره‌گه‌کاندا تێی په‌رینێت)).

که‌سانێکیشیان ده‌ستی هه‌لده‌گرت له‌ خواردنه‌وه‌ی ناوی پروون و پاک.

که‌سانێکیشیان ده‌ستی هه‌لده‌گرت له‌ خواردنه‌وه‌ی ناوی ساردو، ناوی گه‌رمی
ده‌خوارده‌وه‌.

٣٦٠ _ رواه المصنف في ((الموضوعات)) (٣ / ٣٠)، ثم قال:

((هذا حديث موضوع على رسول الله _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _، والمتهم به بزيغ. قال أحمد: أحاديثه
مناكير، لا يتابعه عليها أحد. قال الدارقطني: هو متروك)).

وانظر ((تنزيه الشريعة)) (٢ / ٢٤٠) لأبن عراق.

وسيبين المصنف وضعه بعد.

کهسانێکیشیان ئاوه‌که‌ی ده‌کرده‌ نێو ده‌فرێکه‌وه‌و ده‌بخسته‌ نێو کونیکه‌وه‌ له‌ زه‌ویدا، بۆیه‌ گهرم ده‌بوو.

کهسانێکیشیان سزای نه‌فسی خۆی ده‌دا به‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک وازی له‌ ئاوخواردنه‌وه‌ ده‌هێنا:

(أَبِي حَامِدٍ الْغَزَّالِيُّ) له‌ (أَبِي يَزِيدَ) وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ که‌وا گوتویه‌تی: بانگی نه‌فسی خۆم کرد بۆ لای خوای _ عَزَّوَجَلَّ _، به‌لام سواری هه‌وه‌س و ئاره‌زووی خۆی بوو، بۆیه‌ بریارم دا یه‌ک سال ئاو نه‌خواته‌وه‌و، سالتیکیش چیژی نووستن نه‌کات، ئه‌وه‌بوو گوێرایه‌لبوونی پهره‌ردگاری بۆ به‌جیه‌ینام !!

نووسهر ده‌فرمیّت:

(أَبُو طَالِبٍ الْمَكِّيُّ) (٣٦١) رێکخستنێکی تایبه‌تی دانابوو بۆ ئهم قه‌ومه‌ له‌ خَوْرَاک خواردندا، ئه‌وه‌بوو ده‌یگوت: به‌باشی داده‌نێم موری‌د له‌شه‌و پۆژێکدا له‌ دوو نان زیاتر بخوات. ده‌لێت: که‌سانێک کاری له‌ خَوْرَاک که‌ی خۆی ده‌کردو، که‌می ده‌کرده‌وه‌، که‌سانێکیشیان خَوْرَاک که‌ی به‌ بنکی لقی داره‌خورما ده‌پێوا، وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو پۆژێک که‌می‌ک وشک ده‌بیته‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌ندازه‌ی خَوْرَاک که‌شی به‌گوێره‌ی ئه‌وه‌ که‌م ده‌بویه‌وه‌.

ده‌لێت: که‌سانێک کاری له‌ خَوْرَاک که‌ی ده‌کردو، سه‌ره‌تا هه‌موو پۆژێک ده‌بخواردو، پاشان پله‌ پله‌ سه‌رده‌که‌وت و دوو پۆژ جارێک خَوْرَاکی ده‌خوارد، پاشان سی پۆژ جارێک و به‌و جۆره‌. ده‌لێت: برسیتی خوینی دڵ که‌م ده‌کاته‌وه‌و، به‌وه‌ش سپی ده‌بیته‌وه‌و، سپیته‌که‌شی نورو پوناکیه‌تی، وه‌ به‌زو پێوه‌که‌ی ده‌توێنێته‌وه‌و، به‌و توانه‌وه‌ش نه‌رمونیان ده‌بیته‌وه‌، نه‌رمونیانه‌که‌شی کلیل (المکاشفه) یه‌ (٣٦٢).

٣٦١ _ أBO طَالِبٍ الْمَكِّيُّ: دانهری کتیبی (قوت القلوب) وه‌، سالی (٣٨٦ک) مردووه‌، ژيانامه‌ی له‌ کتیبی (البدایه‌ والنهایه‌) دایه‌ (١١ / ٣١٩).

خه‌لکی (بغداد) لێی دور که‌وتنه‌وه‌و به‌نه‌هلی بیدعه‌یان دانا “ وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌ کتیبی (تاریخ بغداد) دا (٨٩/٣) هاتوه‌.

٣٦٢ _ هه‌موو ئه‌مانه‌ش به‌هۆی سه‌رلێشێواندنه‌کانی شه‌یتان و، هه‌له‌خه‌له‌تانده‌کانی ئیبلێسه‌ویه‌.

نووسەر ده‌فهرمیت:

(أبو عبد الله محمد بن كوري (علي الترمذي) (٢٦٢) كَتَبَ يَكِي بَو دَانَان به‌ناوی (رياضة النفوس)، لهو كَتَبَه‌دا ده‌لِيت:

پێویسته كه‌سی ده‌ستپێكاری ئەم رێبازه دوو مانگی یه‌ك له‌دوای یه‌ك به‌رپۆژوو بێ و‌ه‌كو ته‌ویه‌و په‌شیمان بونه‌وه‌یه‌ك بَو خوای تعالی، پاشان بیه‌شکینیت و، شتیکی كه‌م بخوات و، پارچه‌ پارچه‌ نان بخوات و، واز له‌ پێخۆره‌كان و، میوه‌و، چیژو له‌زه‌ت و، دانیشتن له‌ گه‌ژ براباندان، ته‌ماشاکردنی کتیب به‌ینیت، وه‌ هه‌موو ئەمانه‌ دلخۆشکاری نه‌فسن، بۆیه‌ نه‌فس نه‌و چیژه‌ی لی قه‌ده‌غه‌ ده‌کریت، تا له‌ خه‌م و خه‌فت پر بیت.

۳۶۳ _ أبو عبد الله محمد بن علي الترمذي: ناسراوه به (الحكيم الترمذي)، ئەم پیاوه (أبو عيسى الترمذي) خاوه‌نی ((السنن)) نی یه، (الحكيم الترمذي) سالی (۳۲۰ك) مردووه.

له (ترمذ) خه‌لك ئەم پیاوه‌یان هه‌جرکردو لیتی دورکه‌وتنه‌وه‌ له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ستا به‌دانانی کتیبی (ختم الولاية).

(كمال الدين) كورپی (القديم) له‌و به‌شه‌یدا كه‌ نویسوتی به‌ناوی ((المُلحة في الرد على أبي طلحة)) ده‌لِيت: ((...)) ئەم (الحكيم الترمذي) له‌ نه‌ه‌لی فەرمووده‌ناسان نه‌بوو، هه‌یج گێڕانه‌وه‌یه‌کی نی یه، وه‌ هه‌یج زانستیکی ده‌رباره‌ی رینگه‌و پشه‌كه‌ی نی یه، به‌لكو گوته‌و قسه‌ هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی هه‌ستاه‌و به‌ ناماژه‌دان به‌ته‌صوف و رینگه‌كانی و، بانگه‌شه‌ی (كشف) و به‌ده‌رخستنی كاروباره‌ نادیارو پاستیه‌كانی ده‌کرد، تا نه‌و ئاسته‌ی له‌ رێساو یاسای فیه‌ه‌زانه‌كان چوه‌ ده‌ره‌وه‌و، شایسته‌ی تانه‌لیدان و گاته‌پێکردن بوو، وه‌ پێشه‌وايانی فیه‌ه‌زانان و ته‌صوفیش تانه‌یان لیدان، به‌وه‌ش له‌رێبازی جیتی په‌زانه‌ندی ده‌ریانیه‌نار، گوتیان: به‌راستی شتانیکی خستۆته‌ نێو زانستی شه‌ریعه‌ته‌وه‌ كه‌ به‌ه‌زیه‌وه‌ له‌ كۆمه‌لی موسلمانان جیا ده‌بێته‌وه‌، كتیبه‌ ترسانكه‌كانیشی به‌فەرمووده‌ی (موضوع) و به‌هه‌والی نه‌بیستراو (ریوايه‌)ت نه‌كراو پرکردووه‌، هه‌موو كاروباره‌ شه‌ریعه‌كانیشی لێكداوه‌ته‌وه‌ به‌لێكداوه‌یه‌کی لاواز كه‌ نه‌قل وهری ناگریت)).

به‌م جۆره‌ پێشه‌وا (ابن حجر) له‌ كتیبی (لسان المیزان) دا (۵ / ۳۰۹) وهریگرتووه‌و، پاشان گه‌ف‌تو‌گ‌ۆ قسه‌شی له‌سه‌ری كردووه‌ چاكتر وایه‌ بخوێندرته‌وه‌ !

نووسەر دهفهرمیت:

کەسانێک لە پاشینان (الأربعينية)یان بۆ داهیناون: واتە کەسیکیان چل پۆژ دەمینیتێوه
 نان ناخوات، بەلام زەیتەکان دەخوات و، میوهیهکی زۆری بەلەزەت دەخوات.
 ئەمە کورتەیهکی بەیادەیتانەوهی ئەو پەفتارانەیه کە پەپرەوی دەکەن لە خۆراک
 خواردنەکانیاندا، ئەوهی باسکراوه پەنجە پادەکیشتیت بۆ ئەوهش کە باس نەکراوه.

✱ ئاشکراکردنی سەرلیشیواندنهکانی ئیبلیس بهرامبه به صوفیهکان لهم کردوانه داو روونکردنه وهی هه‌له‌کان تیایدا:

نووسەر ده‌فرمیت:

ئهو‌هی له (سَهْل) هوه باسکراوه، کرده‌وه‌یه‌کی شیوا نییه، چونکه نه‌فس له لایهن خوای
تعالاوه ناچاری شتێک کراوه که ناتوانیت به‌رگهی بگریت، سه‌ره‌پای ئهو‌ش خوای _ عَزَّوَجَلَّ
_ به‌پێدانی گه‌م رێزی بۆ نه‌وه‌ی ئاده‌م داناوه، توێکله‌که‌شی بۆ ئاژه‌له‌کانیان داناوه، بۆیه
نابێ کێرپێکی ئاژه‌له‌کان بکریت له‌ کا خواردندا، پاشان ده‌بێ چ خۆراکی‌ک له‌ کا خواردندا
هه‌بێ؟!

شتانیکی وه‌کو ئه‌مه زۆر له‌وه به‌ناویانگتره که پێویست به‌ره‌چدانه‌وه بکات.

(أبو حامد) ده‌لێت: (سَهْل) وای بۆ ده‌چوو که نوێژی که‌سی برسی که‌وا برسی‌تی لاوازی
کردوه‌و، به‌دانیشتنه‌وه نوێژ ده‌کات، زۆر له‌وه چاکتره که خۆراک خواردن به‌هێزی بکات و، به
پاوه‌ستانه‌وه نوێژ بکات.

نووسەر ده‌فرمیت:

ده‌لێم ئه‌مه هه‌له‌یه، به‌لکو ئه‌گه‌ر خۆی به‌هێز بکات بۆ ئهو‌هی بتوانی هه‌ستیت،
خواردنه‌که‌ی ده‌بیته‌ په‌رستن، چونکه یارمه‌تیده‌ری ده‌بێ بۆ به‌جیهێنانی په‌رستنه‌کان، وه
ئه‌گه‌ر خۆی برسی کرد تا ئه‌و ناسته‌ی به‌دانیشتنه‌وه نوێژ بکات، ئه‌وا ده‌بیته‌ هۆی وازه‌ینان
له‌ فه‌رزه‌کان و، ئهو‌هی بۆ شیوا نابێ.

ئه‌گه‌ر خۆراک خواردنه‌که مرداره‌وه بووش بیت، شیوا نییه وازی لی بینیت، ئیتر چۆن
شیوا بێ که خۆراکه‌که هه‌للای بێ؟!

پاشان ئه‌م برسی‌تیه که په‌که‌خه‌ری هۆیه‌کانی په‌رستنه ده‌بێ چ نزیکه‌بوونه‌وه‌یه‌کی تێدابی له
خوای په‌روه‌ردگاره‌وه؟!

به‌لām گوفتاره‌که‌ی (الهداد): ((من چاوه‌رێ ده‌که‌م تا زانست (العلم) یاخود دلتیایی
(اليقين) سه‌رده‌که‌وی))، ئه‌وه‌په‌ی نه‌فامیه، چونکه هه‌چ دژ به‌یه‌ک بوونیک له‌ نیوان زانست و

دَلنیایدا (العلم والیقین) نییه، له‌پاستیدا دَلنیاپی (الیقین) به‌رزترین پله‌کانی زانسته (العلم)، وه له چ شوئینیکی زانست و دَلنیایدا ههیه (العلم والیقین) واز لهو شتانه بهیتریت که‌وا نه‌فس پیوستی پییه‌تی وه‌کو خواردن و خواردنه‌وه؟!

له‌پاستیدا کاتی ناماژه‌ی بۆ زانست (العلم) کردووه، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که شرع فەرمانی پینکردووه، وه کاتی ناماژه‌ی بۆ دَلنیاپی (الیقین) کردووه مه‌به‌ستی هیزی نارامگرتنه ! واته یا فەرمانی شرع سهرده‌که‌وی و ده‌خوات یا هیزی نارامگرتن سهرده‌که‌وی و له‌سهر نه‌خواردن به‌رده‌وام ده‌بی.

نه‌مه تیکه‌ل‌کردنیکی ناشیرینه.

هه‌روه‌ها گوشتاری نه‌و که‌سه‌ی گوتویه‌تی: ((نه‌خواردووه تا نه‌و کاته‌ی خواردنی گۆشتی مرداره‌وه‌بووی بۆ هه‌ل‌ل ده‌بو))، به‌پاستی کاری به‌بیروپا بی‌بایه‌خ و نه‌ویستراوه‌که‌ی خۆی کردووه، زۆری له نه‌فسی خۆی کردووه له‌گه‌ل هه‌بوونی هه‌ل‌ل‌دا.

گوفتاره‌که‌ی (أبي يزيد): ((خُوراك به‌لامانه‌وه گوت‌پایه‌لیی و په‌رستنی خوایه))، گوفتاریکی لاوازو بی‌هیزه، چونکه جهسته واپیکه‌هینراوه که پیوستی به‌خواردن هه‌بی، تا نه‌و ناسته‌ی خه‌لکی ناگریش پیوستیان به‌خۆراکه.

نووسهر ده‌فهرمیّت:

به‌لام که‌مکردنه‌وه‌که‌ی (ابن خفیف)، کرده‌وه‌یه‌کی ناشیرینه‌و، به‌چاک دانان‌ریت، وه هه‌یچ که‌میت که‌م هه‌والانه له‌و که‌سانه‌وه ناگیت‌په‌ته‌وه به‌شیه‌یه‌ک که کرده‌وه‌کانیان به‌چاک دابنی، مه‌گه‌ر که‌سینکی نه‌فام به‌بنه‌په‌ته‌کانی شرع، به‌لام که‌سی زانای به‌توانای لیته‌اتوو، ترسی گوفتاری که‌سی به‌گه‌وره‌دانراوی نییه، نه‌ی ده‌بی کرده‌وه‌ی که‌سی نه‌فامی تووش‌بووی به‌مه‌خۆشی (البرسام) (۳۶۴) ی به‌لاوه چۆن بی.

۳۶۴ _ البرسام: واته نه‌خۆشی (ذات‌الجنب)، که هه‌وکردنی په‌رده‌ی چوارده‌وری سی‌یه‌کانه. ((المعجم

الوجیز)) (ص ۴۵).

به‌لام سه‌بارەت به‌وهی گوشت ناخۆن، ئەمە پێیابوهری تایه‌فه‌ی (البراهمة) یه (۳۶۵) که‌ وای
 بۆ ده‌چن نابێ ئاژه‌ڵ سه‌رپردریت، به‌لام خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ به‌به‌رژه‌وه‌ندی جه‌سته‌کان زاناته‌ره‌،
 بۆیه‌ پێی داوه‌ گوشت بخوریت، بۆ ئەوه‌ی جه‌سته‌ به‌هێز بیت، چونکه‌ خواردنی گوشت هێزه‌کان
 به‌هێزتر ده‌کات و، وازلیه‌ینانیشی لاوازی ده‌کات و، په‌ه‌شت خراپ ده‌کات.
 وقد کان رسولُ اللهَ _ صلى الله عليه وسلم _ يأكلُ اللحمَ، ويحبُّ الذُّراعَ مِنَ الشَّاةِ (۳۶۶)
 واته‌: به‌پراستی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ گوشتی ده‌خواردو، چه‌زی
 به‌گوشتی ده‌ستی مه‌ر بوو.

(الحَسَنُ البَصْرِيُّ) هه‌موو پۆژێک گوشتی ده‌کری.

پیشینی چاکیش له‌سه‌ر ئەم پێیازه‌ بوون، مه‌گه‌ر که‌سیکیان هه‌ژارو ده‌ستکورت بوایه‌،
 ماوه‌ی گوشت خواردنی دور ده‌که‌وته‌وه‌، له‌به‌ر ئەو هه‌ژاریه‌.

به‌لام ئەو که‌سه‌ی چه‌زو ئاره‌زووه‌کانی له‌ نه‌فسی خۆی قه‌ده‌غه‌ کردووه‌، ئەگه‌ر به‌ته‌واوی
 وبه‌ره‌هایی بوو ئەوا کاریکی چاک نیه‌، چونکه‌ خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ نه‌وه‌ی ئاده‌می له‌سه‌ر
 گه‌رمی و ساردی و، وشکیتی و ته‌پیتی خولقاندووه‌و، ته‌ندروستی‌شی به‌یه‌کسانبوونی
 خه‌لته‌کانه‌وه‌ پێوه‌ند کردووه‌: خوین، به‌لغهم، (المِرَّةُ الصفراءُ)، (المِرَّةُ السوداءُ)، بۆیه‌ جار به‌
 جار هه‌ندێ له‌م خه‌لتانه‌ زیاد ده‌که‌ن، سروشتی مرۆڤ مه‌یلی ئەو شته‌ ده‌کات که‌ که‌می
 بکاته‌وه‌، وه‌کو ئەوه‌ی جار به‌ جار که‌ (المِرَّةُ الصفراءُ) زیاد ده‌کات سروشت و خووی مرۆڤ
 مه‌یلی ترشی‌تی ده‌کات، یاخود که‌ به‌لغهم که‌م ده‌بیته‌وه‌، نه‌فس چه‌ز به‌ ته‌راتیه‌کان ده‌کات.

سروشت و خووی مرۆڤ به‌جۆری پێکه‌یتراوه‌ مه‌یلی ئەو شتانه‌ بکات که‌ سازیارو گونجاوی
 نه‌فسه‌، بۆیه‌ ئەگه‌ر نه‌فس مه‌یلی ئەو شتانه‌ بکات که‌ چاکی ده‌کاته‌وه‌، به‌لام لێی قه‌ده‌غه‌

۳۶۵ _ البراهمة: تایه‌فه‌ی که‌ له‌ وه‌لاتی (هند) ده‌رکه‌وتن ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ سه‌رگه‌وره‌که‌یان که‌ ناوی
 (براهم)ه‌، پڕوانه‌: الشهرستاني، الملل والنحل، بتحقيق: محمد سيد كيلاني، ج ۲، ص ۲۴۹. وه‌رگێڕ.

۳۶۶ _ رواه البخاري (۳۳۴۰)، ومسلم (۱۹۴) عن أبي هريرة.

کرا، ئەوا بەره‌نگاری دانایی خوای تعالی به‌شتیک کراوه که پەتی بکاتەوه، پاشان ئەو پەفتارە کار لە جەستە دەکات و، نێتر ئەو کارە دژبە شەرع و ئەقل دەبێ.

زانراوه که جەستە وەڵاخی ئەوێ نادەمە، وە هەر کاتیک لەگەڵ وەڵاخەکەدا بەنەرمی و بەبەزەییەوه مامەڵە نەکریت، بەجێ ناگات.

لەپراستیدا زانستی نەم کەسانە کەم بوو، بۆیە بەپیتی بیروپا بۆگەنەکانی خۆیان دەدوان، نەگەر بەلگەش بهێننەوه، فەرموودەیه‌کی (ضعیف) یاخود (موضوع) دەکەنە بەلگە، یاخود بەخراب لێی تێدەگەن !

بەپراستی سەرم سوپما ئەوێ که چۆن (أبي حامد الغزالي) فیه‌هزان لە پلەیی فیه‌هزانیەوه دابەزیوێته سەر رێبازەری ئەمانە ؟! تا ئەو ناستەیی گوتیوێته:

نەگەر نەفسی مورید ئارەزووی جووتبوونی کرد پێویستە هەردوو کرداری خواردن و جووتبوون پێکەوه نەبەجێ نەدات، دوو شەهوەت و ئارەزوو بەنەفسی خۆی بدات و، دەرەنجام بەسەریدا زال بیت.

ئەمە ئەو پەری ناشرینیە، چونکە پێخۆر حەزو ئارەزوویەکە بەسەر خۆراکەوه، جووتبوونیش حەزو ئارەزوویەکی ترەو باسیکی ترەو....

نایا لە فەرموودەیی (صحيح)دا (۳۶۷) نەهاتووه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ طَافَ عَلَى نِسَائِهِ بِغُسْلٍ وَاحِدٍ. واتە: پێغەمبەری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ بەسەر هەموو خێزانەکانیدا گەراو لە گەڵاندا جووت بوو و پاشان یەک غوسلی کرد.

نایا لە (الصحيحين)دا (۳۶۸) نەهاتووه: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ كَانَ يَأْكُلُ الْقِثَاءَ بِالرُّطْبِ ؟ واتە: پێغەمبەری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ کالیاری بەخورمای تەپری تازەپێگەییووه دەخوارد. هەردوکیشیان شەهوەت ئارەزوون.

۳۶۷ _ رواه البخاري (۵۲۱۵) عن أنس.

۳۶۸ _ رواه البخاري (۵۴۴۰)، ومسلم (۲۰۴۳) "عن عبدالله بن جعفر.

أَوْ مَا أَكَلَ عِنْدَ أَبِي الْهِثَمِ بْنِ التَّيَّهَانِ خُبْزاً، وَشَوَاءً، وَيُسْرًا، وَشَرِبَ مَاءً بَارِداً (۳۶۹) واتە: نایا پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له مالتی (أبي الهيثم) ی کورپی (التَّيَّهَان) نان، برژاو، نمو خورمایه‌ی تازه شیرینی تیکه‌وتوو (البُسْر) نه‌خواردو، ناوی ساردی نه‌خواردوه.

نایا (الشوري) گوشت و، تری و، (الفالوذج) ی نه‌ده‌خواردو، پاشان هه‌لده‌ستاو نویژی ده‌کرد؟!

نایا جۆو، کاو، (الْقَتَّ) (۳۷۰) وه‌کو ئالف به‌ئەسپ نادریت، وه نایا گه‌لای دارو له‌وه‌پ به‌می وشت نادری؟!

له‌پراستیدا هه‌ندی له پیشینانی دیرین قه‌ده‌غهی خواردنی دوو پیخوریان کردوو، نه‌گهر به‌ به‌رده‌وامی خورا، نه‌وه‌کا بیته‌ عاده‌تیک به‌لایانه‌وه‌و، پیویست به‌پاره تیچونیک‌کی زیاتر بکات، له‌پراستیدا مروژ هاندراوه له‌زیده شه‌هوات و ئاره‌زوات دورکه‌ویتته‌وه، نه‌وه‌کا بیته‌ هۆکاریک بۆ زۆر خواردن و، نووستن و، ئیتر مروژ ئارمگرتنی به‌رامبه‌ریان که‌م بیته‌وه‌و، به‌رده‌وام حه‌ز به‌خواردنیان بکات و، واپیویست بکات هه‌موو ته‌مه‌نی بفه‌وتینیت بۆ به‌ده‌سته‌هینانیان و، په‌نگه‌ هه‌وه‌لای به‌ده‌ست هینانیشیان بدات، نه‌گهر له‌په‌نگه‌یه‌کی حه‌رامیشه‌وه بیته‌.

ئا ئه‌مه‌ په‌یازی پیشینی چاکه‌ سه‌باره‌ت به‌وازه‌هینان له‌زیده شه‌هوات و ئاره‌زووات.

ئهو فەرمووده‌یه‌ش که کردویانه‌ته به‌لگه‌: ((اٰخِرِمُوا اَنْفُسَكُمْ طَيِّبَ الطَّعَامِ...)) فەرمووده‌یه‌کی (موضوع) هه‌و، ده‌سته‌کانی (بزيع الراوي) هه‌لبه‌سته‌توو (۳۷۱).

۳۶۹ _ رواه الترمذي في ((الشمائل)) (رقم ۱۱۳ مختصره)، وانظر تعليق شيخنا عليه.

۳۷۰ _ جۆریکه له دانه‌وتله‌و، ده‌شته‌کیه‌کان ده‌بخۆن.

۳۷۱ _ تقدم الكلام عليه.

به‌لّام ته‌گەر مرۆف خۆراکی خۆی سنوردار بکات و نانی جۆ و، خۆی زبرو بئێ تام بخوات،
نموا میزاجی خراب ده‌بێ، چونکه نانی جۆ وشك و وشكه‌ره‌وه‌یه‌و، خۆیش وشك و قه‌بزکاره‌،
زیان به‌میشك و چاو ده‌گه‌یه‌نیّت.

وه كه‌مكردنه‌وه‌ی خۆراك ده‌بیته هۆی وشكردنه‌وه‌ی گه‌ده‌و ته‌سكبونه‌وه‌ی.

بزانه جۆری خواردنی زه‌مكراو له‌پاستیدا ته‌نها تیربونی له‌پاده‌به‌ده‌ره‌.

چا‌ك‌ترین نه‌ده‌ب كه‌ شایسته‌ی په‌ی‌په‌و كردن بیّت له‌ خواردندا نه‌ده‌بی شه‌رع

دانمه‌ه (۲۷۲) _ صلی الله علیه وسلم _ :

عن المقدم بن معدي كرب قال: سمعتُ رسولَ الله _ صلی الله علیه وسلم _ قال: ((ما ملأ آدمي وعاءَ شراً من بطنه، حسبُ ابنِ آدمَ أَكَلَاتُ يُقْمَنَ صَلْبَهُ، فإنْ كانَ لأبدٍ، قُلْتُ طعامً، وثُلُثُ شَرَابً، وثُلُثُ لِنَفْسِهِ)) (۲۷۳) واته: له (المقدم) ی کورێ (مَعْدِي كَرْب) هوه _
خوای لی پازی بیّت _ فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فه‌رمووی:
((نموه‌ی ئاده‌م هیچ تووره‌که‌یه‌کی پر نه‌کردوه له سک خراپتر بیّت، چهند پاروویه‌ک به‌سه‌ بۆ
نموه‌ی ئاده‌م پشتی پێ راست بکاته‌وه، به‌لّام ته‌گەر هه‌زی به‌ خۆراکی زیاتر بوو، با سێ یه‌کی

۳۷۲ _ كه‌سانێك له نه‌هلی زانست قه‌ده‌غه‌ی به‌كاره‌یتانی وشه‌ی شه‌رع دانهر (الشارع) ده‌كه‌ن بۆ خودی
پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _، چونكه خوای _ سب‌حانه‌ و ته‌عالی _ شه‌رع دانهره‌، وه‌كو
نموه‌ی ده‌فه‌رمیّت: ﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ... ﴾ (الشورى: ۱۳) ﴿
واته: ﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ ﴾ نه‌و ئاینه‌ی بۆ دانا‌ون ﴿ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا ﴾ كه‌ فه‌رمانی داوه‌ به‌ نوح و
﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾ نه‌وه‌ش نیگامان کردوه بۆ تۆ.

پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌شی راگه‌ین و په‌یامبه‌ری سروه‌که‌یه‌تی بۆ مرۆفایه‌تی.

پروانه: ((معجم المناهي اللفظية)) (ص ۳۰۴) للشيخ بكر أبو زيد.

۳۷۳ _ رواه الترمذي (۲۳۸۱)، وابن ماجه (۳۳۴۹)، والحاكم (۴ / ۱۲۱)، وابن حبان (۱۳۴۸) “ من
طرق عنه.

وسنده صحیح.

سکی بۆ خواردنه مەنی بیّت و، سێ یه کیشی بۆ خواردنه وهی بیّت و، سێ یه کیشی بۆ هه ناسه دانی بیّت)).

ده لێم _ ابن المجوزي _ شهرع فرمانی به شه وهنده خواردن کردوه، که نه فسی پی بژی، راست بیته وه، پاراستنی راگریّت، بتوانیّت له پیناو بهرژه وهندیه کانیدا کۆشش بکات، نه گهر (أبقراط) (۳۷۴) گوئیستی نه م دابه شکردنه بویه له فرمانیشتی پیغه مبهری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ که ده فرمانیّت: ((سێ یه کی... وه سێ یه کی... وه سێ یه کی...))، به دلنیایی سه بارهت به م حیکمهت و داناییه سه رسام ده بوو، چونکه خواردن و خواردنه وه قه باره یان له گه ده دا گه وه ده بی و، له پرپوون نزیک ده بیته وه، بۆ نه فسه دان نزیک به سێ یه کی ده مینیتته وه، نه مهش نیوه نجیترین شته کانه، بۆیه نه گهر تۆزیک که م بویه وه زیانی نییه، به لām نه گهر که م بوونه وه که زیاتر بوو، هیز لاواز ده کات و، پرپه وکان بهرامبه ر به خۆراکه کان ته سک ده کاته وه.

✱ ته صوف و برسیتی:

نووسەر ده فەرمیّت:

ئەو بزانە کە صوفیەکان فەرمانی خۆراک کە مەکردنەو بە لاوان و کەسانی تریش دەدەن
لەوانە ی کە پەپەرەیان دەکەن:

و لەو شتانە ی کە زۆر زیانەندە بۆ لاو برسیتیە، چونکە کەسانی بەتەمەن بەرامبەر بە
برسیتی ئارام دەگرن، هەروەها پەکەوتەکانیش، بەلام لاوان، هیچ ئارامگرتنێکیان بەرامبەر
بەبرسیتی نییە.

هۆکاری ئەو دەگەریتەو بۆ ئەو ی کە گەرمی لاو زۆرە، بۆیە هەرسکردنی چاک دەبێ و،
شیی بوونەو ی جەستەشی زۆر دەبێ، کەوابوو پیتیستی بەخواردنێکی زۆر دەبێ، وەکو چۆن
چرای نوێ نەوتیکی زۆری دەوێ، بۆیە ئەگەر لاو لە کاتی گەورەبوون و گەشەکردنیدا
بەرامبەر بەبرسیتی ئارامگرتنی بەکارهێنا، گەشەکردنی نەفسی خۆی دەوێستێت، بۆیە
نەوونە ی وەکو کەسیکی لی دیت کە بنەرەتی دیوار پرۆخینێت، لە پاشدا گەدە _ لەبەر نەبوونی
خۆراک _ دەستی رادەکیشت بۆ زیدە خۆراکە کۆبۆوەکانی نیو لاکانی جەستەو، لاکانی
جەستەش خەڵتە خۆراکی پی دەبەخشی، دەرەنجام بیرو زەین و جەستە خراب دەبێ.

ئەمە بنەرەتیکی گەورەیه و پیتیستی بەتێوردبوونەو یە.

نووسەر ده فەرمیّت:

زانایان باسی ئەو خۆراک کە مەکردنەوانەیان کردووە کە جەستە لاواز دەکات:

(عقبَةُ) ی کورپی (مُکْرِم) لە پیشەوا (أحمد) ی کورپی (حنبل) ی پرسى و گوتی: ئەو کەسانە ی
کەم دەخۆن و، خۆراکیان کەم دەکەنەو ؟ پیشەوا (أحمد) ی کورپی (حنبل) یش فەرمووی: ئەوێم
پی باش نییە، چونکە گوێبیستی (عبدالرحمن) ی کورپی (مَهْدِي) سووم دەیفەرموو: قەومێک
نەوێان کردو، لە ئەنجامدانی فەرزهکان دا پیرین.

لە (داود) ی کورپی (صُبْحِيح) هەو دەلێت: بە (عبدالرحمن) ی کورپی (مَهْدِي) م گوت: ئە ی
(أَباسَعِيد) ! شارەکە ی ئێمە قەومێک لەو صوفیانە ی تێدایە ! ئەویش فەرمووی: نزیک ی ئەوانە

مه‌به‌ره‌وه، ئیمه کهسانیکمان لهو قه‌ومه بینیه‌وه نه‌و په‌فتاره به‌ره‌و شی‌تی ده‌ریه‌تانه، کهسانیکیش له‌وانه‌ی به‌ره‌و زندیقیت ده‌ره‌یتا.

له (المروزی) وه ده‌لیت: پیاویک له (أبا عبد الله أحمد) ی کوری (حنبل) ی پرسى و گوتی: یازده ساله ئیبلیس زۆر هۆگرم بو‌وه له‌په‌که‌به‌رایه‌تیمدا پێدا‌گه‌وه، سووره له‌سه‌ر ئازاردانم و، په‌نگه‌ گومان و نه‌ندیشه‌ی خراپیشم بۆ دروست بکات و، بیر له‌ خ‌وای تعالی ده‌که‌مه‌وه، نه‌ویش له‌ وه‌لامیدا فەرمووی: تۆ له‌وانه‌یه به‌رده‌وام به‌پۆژوو بیت، بیشکینه‌و، چه‌وری بخۆ و، له‌گه‌ڵ چیرۆک‌ خواناندا دانیشه.

نووسەر ده‌فەرمی‌ت:

نەم قه‌ومه که‌سى وایان تی‌دایه‌ خۆراکی خراپ ده‌خوات و، له‌ خۆراکی چه‌ور به‌ته‌واوی دورکه‌وتۆته‌وه، بۆیه له‌ گه‌ده‌یدا خه‌لته‌گه‌لیکی نه‌گه‌یو کۆده‌بیته‌وه‌و، گه‌ده‌ش ماوه‌یه‌ک به‌کاریده‌هینی، چونکه‌ ده‌بی شتی‌ک هه‌بی هه‌رسی بکات، بۆیه نه‌گه‌ر هه‌رس کردنی نه‌و خۆراکه‌ی که‌ تی‌دایه‌ ته‌واو بکات و، هیچی تری ده‌ست نه‌که‌وی‌ت، ناچار خه‌لته‌کان وه‌رده‌گری‌و، هه‌رسی ده‌کات و، به‌خۆراکی ده‌کات، ده‌ره‌نجام نه‌و خۆراکه‌ خراپه‌ ده‌بیته‌ هۆکاری دروستبوونی گومان و نه‌ندیشه‌ی خراپ و، شی‌تی و، به‌دپه‌وشتی. نەم که‌سانه‌ی که‌ خۆراک که‌م ده‌که‌نه‌وه له‌گه‌ڵ نه‌و که‌مکردنه‌وه‌یدا خراپترین خۆراک ده‌خۆن، بۆیه خه‌لته‌کانیان زۆر ده‌بی‌و، گه‌ده‌ش به‌هه‌رسکردنی نه‌و خه‌لته‌نه‌وه سه‌رقاڵ ده‌بی‌و، پله‌ به‌ پله‌ له‌ گه‌ڵ نه‌و که‌مکردنه‌وه‌یدا را‌دی‌و، گه‌ده‌یان ته‌سک ده‌بیته‌وه‌و، به‌و جو‌ره ده‌توانن چه‌ندین پۆژ له‌سه‌ر خۆراک نه‌خواردن ئارام بگرن، نه‌وه‌ش که‌ یارمه‌تیان ده‌دات ته‌نها هی‌زی لا‌وی‌تیه، ده‌ره‌نجامیش له‌و با‌وه‌په‌دا ده‌بن که‌ توانای ئارامگرتن له‌سه‌ر برسی‌تی و خۆراک نه‌خ‌وادن که‌رامه‌ته !

له‌راستیدا هۆکاره‌که‌شی ته‌نها نه‌وه‌بوو که‌ پێم ناشنا کردی.

نووسەر ده‌فەرمی‌ت:

نه‌گه‌ر گوترا: چۆن قه‌ده‌غه‌ی که‌مکردنه‌وه‌ی خ‌واردن ده‌که‌ن، له‌ کاتی‌که‌دا (ری‌وايه‌)ت کراوه‌ که‌وا (عمر) _ خ‌وای لی‌ پازی بی‌ت _ هه‌موو پۆژیک یازده‌ پارووی ده‌خ‌وارد ؟!

(إِبْنُ الزُّبَيْرِ) ههفتهیهك ده‌مایهوه به‌بێ خواردن !

(إِبْرَاهِيمَ التَّمِيمِيَّ) یش دوو مانگ مایهوه !

ده‌لێن _ ابن المجوزي _ په‌نگه‌ مروّف هه‌ندی کات توانای نه‌نجامدانی شه‌و شته‌ی هه‌بێ، به‌لام له‌سه‌ری به‌رده‌وام نابێ و، مه‌به‌ستیشیان خۆیه‌رزکردنه‌وه نییه‌ بۆ زیاتر.

پیشینی چاک که‌سی وایان تیدا بوو له‌به‌ر ده‌ستکورتی به‌رسیتی ده‌کیشا، هه‌شیانبوو له‌ سه‌ر ئارامگرتن پاهاتبوو، بۆیه‌ به‌رسیتی زیانی به‌جسته‌ی نه‌ده‌گه‌یاند.

له‌ عه‌ره‌بدا که‌سانێک هه‌ن چه‌ندین پوژ له‌ شیر زیاتر ناخوته‌وه.

نێمه‌ فه‌رمان به‌تێربوون ناکه‌ین، له‌پاستیدا قه‌ده‌غه‌ی به‌رسیتییه‌ك ده‌که‌ین هێز لاواز بکات، زیان به‌جسته‌ بگه‌یه‌نێت، وه‌ نه‌گه‌ر جه‌سته‌ لاواز بوو، په‌رستنیش که‌م ده‌بێت، چونکه‌ نه‌گه‌ر له‌م باره‌دا هێزی لاوێتی یارمه‌تی جه‌سته‌ بات بۆ شه‌وه‌ی کاره‌کانی هه‌لسۆپێنێت، دلنیا بن پوژێکی‌ش پیری دیت و جه‌سته‌ داده‌نیشینێت .

له‌ (أَنَسٍ) هوه _ خوی لی پازی بێت _ فه‌رموویه‌تی: چوار گوێل (الصَّاع) خورما بۆ بینشه‌وا (عمری کورپی (الخطَّاب) داده‌نرا، هه‌مووی ده‌خوارد، هه‌تا خراپه‌کانیشی ده‌خوارد.

له‌ (إِبْرَاهِيمَ) ی کورپی (أُدْهَمَ) هوه ده‌گێر نه‌وه که‌وا که‌ری و، هه‌نگوین و، نانی کپی، پیی گوترا: هه‌موو نه‌مانه‌ ده‌خۆی؟! گوتی: هه‌رکات ده‌ستپۆ بین، پیاوانه‌ ده‌بخوین و، هه‌رکاتیش ده‌ستکورت بین، پیاوانه‌ ئارام ده‌گرین.

* ئاوی خواردنهوه:

نووسەر ده‌فهرمیّت:

به‌لام خواردنهوه له ئاوی ڕوونی پاک، به‌راستی نه‌و کرده‌وه چاکه بوو که پێغه‌مبه‌ری خوا
 _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌ڵیده‌بژارد:
 عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَى قَوْمًا مِنَ الْأَنْصَارِ يَعُودُ
 مَرِيضًا، فَاسْتَسْقَى _ وَجَدُوهُ قَرِيبٌ مِنْهُ _ فَقَالَ:
 ((إِنْ كَانَ عِنْدَكُمْ مَاءٌ بَاتَ فِي شَنْ، وَإِلَّا كَرَعْنَا))
 أخرجه البخاري(۳۷۵).

واته: له (جَابِرِ)ی کۆری (عَبْدِ اللَّهِ)وه _ خاوی لی ڕازی بیّت _ فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری
 خوا _ صلی الله علیه وسلم _ چوو ده‌دنه‌ی قه‌ومیك له پشٹیوانان به‌مه‌به‌ستی سه‌ردانی
 نه‌خۆشیک، داوا ی ئاوی خواردنه‌وه‌ی کرد _ جۆگه‌یه‌کیش نزیک ی بوو _ فهرمووی:
 ((نه‌گه‌ر ئاوتان هه‌یه‌و له کونه‌یه‌کی کۆندا ماوه‌ته‌وه‌ بۆمان بیته، نه‌گینا به‌ده‌مان ئاو له
 جۆگه‌که ده‌خۆینه‌وه)).

وعن عائشة _ رضي الله عنها _ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ _ صلی الله علیه وسلم _ كَانَ يَسْتَقَى لَهُ
 الْعَذْبُ مِنْ بئرِ السُّقْيَا(۳۷۶).

واته: له خاتوو (عائشة)وه _ خاوی لی ڕازی بیّت _ فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا _
 صلی الله علیه وسلم _ ئاوی شیرینی خۆشی له (بئر السُّقْيَا) وه بۆ ده‌هێنرا.
 نووسەر ده‌فهرمیّت:

۳۷۵ _ (۶۷ / ۱۰).

۳۷۶ _ رواه أحمد (۶ / ۱۰۰)، وأبوداود (۳۷۳۵).

وسنده حسن.

بئر السُّقْيَا: بیریك بوو ئاوه‌كه‌ی شیرین و خۆش بوو، ماوه‌ی دوو ڕۆژ له مه‌دینه‌وه‌ دوور بوو، له نێوان
 مه‌دینه‌و مه‌كه‌دا، ڕپوانه: جلال الدین السیوطی، الشمانل الشریفة، ص ۳۱۳. وه‌رگێڕ.

پێویسته بزانرێت كهوا ئاوی لێل بەردی گورچیلەو، كونیلهی داخراو (السَّدَد) له جگهردا دروست دهكات.

بهلام ئاوی سارد، نهگهر ساردیهكهی مامناوهند بیت، گهده پتهو و مهحكهم دهكات، شههوهوت و ئارهزوو بههیز دهكات، پهنگ و پۆ چاك و جوان دهكاتوه، پێگه له بۆگهنبوونی خۆین (عَفَنَ الدَّم) دهگریت، ناهێلێت بۆخ و ههلماتكهكان بههرو میشك بهرزینهوهو، تمندروستی دهپاریزێت.

وه نهگهر ئاوهكه گهرم بوو، بهدههرسی و، لهش خاوبونهوهو، سیسبوونی جهسته دروست دهكات، نهخۆشیهكانی (الإستسقاء) و (الدَّق) (۳۷۷) دروست دهكات، وه نهگهر بهههتاو گهرم بكریت، ترسی نهوهی لێدهكریت كه نهخۆشی بهلهکی دروست بكات (۳۷۹).

كهسانێکی زاهید ههبوون دهیانگوت: نهگهر خۆراکی خۆش بخوێت و، ئاوی سارد بخوێتهوه، نێر چ كاتی حهزبه مردن دهكهی؟!

ههروهها (أبو حامد الغزالي) دهلێت: نهگهر مرۆف نهو شتانه بخوات كه بهلایهوه خۆشه، دلی پهق دهبی و، حهز بهمردن ناكات، وه نهگهر پێگهی ئارهزووات له نهفسی خۆی بگریتو، قهدهغهی خۆشی و چێژهكانی لی بكات، نێر نهفسی حهز بهوه دهكات كه بهمردن له دونیا قوتار بیت.

۳۷۷ _ الإستسقاء: ناوه بۆ كۆبوونهوهی شلهمهنيهکی تايهت له بۆشایی بریتۆنی جهستهداو نهم نهخۆشیه چاكبوونهوهی كهمه، بپروانه: مهلا محمودی گهلالهیی، قاموسی پسته. وهركێپ.

۳۷۸ _ الدَّق: بهلهرزوتایهك دهگوتری پۆژانه دوباره بیتهوه، بپروانه: مهلا محمودی گهلالهیی، قاموسی پسته. وهركێپ.

۳۷۹ _ نهمه لهپرووی پزیشكیتهی كۆنهوه، بهلام هیچ فهرموودهیهکی (صحیح) لهم بارهوه نههاتوه، وهكو نهوهی پێشهوا (الزيعلي) له كتیبی ((نصب الراية))دا (۱ / ۱۰۱ - ۱۰۳) بهدرێژی باسی كردوه.

نووسەر ده‌فهرمیت:

به‌پاستی سه‌رسوپمانه ! چۆن نهم گوفتاره له که‌سیکی فیه‌زانه‌وه ده‌ده‌چیت ! نایا ده‌زانی نه‌فسی مرۆف نه‌گهر له هه‌موو جوړه‌کانی سزاداندا بتلیته‌وه هه‌ز به‌مردن ناکات ! پاشان چۆن سزادانی جهسته شیاو ده‌بی له کاتیکیدا خوای تعالی ده‌فهرمیت ﴿ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ﴾ النساء: ۲۹ واته: خۆتان مه‌کوژن (یان خۆتان مه‌فه‌وتینن به‌تاوان) (۳۸۰)، وه خوای تعالی پازی بووه ئیمه له سه‌فهردا به‌پۆزوو نه‌بین چونکه به‌زه‌ی به ئیمه‌دا هاتۆته‌وه، ده‌فهرمیت: ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾ البقرة: ۱۸۵ واته: ﴿ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ ﴾ خوا ناسانی شه‌وی بۆ ئیه‌وه ﴿ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ﴾ وه گرانی ناویت بۆ ئیه‌وه (۳۸۱). نایا گویدرێژه‌کی ئیمه شه‌وه نییه که پتویسته به‌جیگه‌که‌مان بگه‌یه‌نیت !؟

وَكَيْفَ لَا نَأْوِي لَهَا وَهِيَ التِّي... بِهَا قَطَعْنَا السَّهْلَ وَالْحُزُونَ.

واته: چۆن دلمان بۆ نه‌سوتی له کاتیکیدا به‌هۆی... شه‌وه‌وه هه‌موو ده‌شت و جیگه دژواره‌کامان بپی.

به‌لام شه‌و سزادانه‌ی که (أبي يزيد) بۆ نه‌فسی خۆی به‌کاریده‌هیتا، یه‌ك سال ناوی لی قه‌ده‌غه ده‌کرد، شه‌وه بارو‌حاله‌تیکی زه‌مکراوه‌و، هیچ که‌س به‌چاکی دانانیت مه‌گهر که‌سانی نه‌فام.

پرووی زه‌مکردنیشی ده‌گه‌پتته‌وه بۆ شه‌وه‌ی که نه‌فس هه‌قی به‌سه‌رمانه‌وه هه‌یه‌و، پێگری کردن له‌وه‌ی که خاوه‌ن هه‌ق هه‌قه‌که‌ی خۆی ده‌ستکه‌ویتته‌وه سه‌مه‌وه، هه‌لال نییه بۆ مرۆف زیان به‌نه‌فسی خۆی بگه‌یه‌نیت، بۆیه نابێ مرۆف به‌هاوینان له‌به‌ر هه‌تاوه‌که دانیشت، تا شه‌و پاده‌یه‌ی زیانی پی ده‌گات و، به‌هه‌مان شیوه نابێ له‌نیو به‌فری زستانیشدا بمینیتته‌وه.

وه ناو ته‌راتیه به‌نه‌په‌تیه‌کانی جهسته ده‌پاریزیت و، گوزه‌ر به‌خۆراکه‌کان ده‌کات بۆ نیو به‌شه‌کانی جهسته، وه نه‌فسی مرۆف به‌هۆی خۆراکه‌کانه‌وه پاده‌وه‌ستیت، بۆیه نه‌گهر خۆراکی

۳۸۰ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۳۸۱ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

ئادەمیەکانی لى قەدەغە بکریت و، ئاویشی لى قەدەغە کرا، ئەوا خودی خوێ یارمەتیدەر بوو بۆ تیکشکانیی و، ئەمەش هەلەیهکی ناشیرینە.

هەرۆهە ئەگەر نووستنیشی لى قەدەغە کرا.

(ابن عقیل) دەلالت:

شیاو نیە جەماوەری خەلک نە سزاکان بەسەر نەفسی خۆیاندا بسەپینن و، نەوەرشیگرنەو، ئەمە پێتوینیمان دەکات کە هەستانی مەرۆف بەسەپاندنی سزا بەسەر نەفسی خۆیدا شیاو نییە، ئەگەر ئەنجامیشی بدات، پێشەوا دووبارە دەکاتەو (۳۸۲)، ئەم نەفسانەى بە نێمە بەخسراوە ئەسپاردەى خواپە، تا ئەو ئاستەى مافی تەصرف کردن بەمولک و سامانەو بەتەواوی بەخواوەنەکانی نەدراوە، مەگەر بۆ چەند روویەکی تایبەت (۳۸۳)

بەلام ئەو (أبوطالب المکي) پێکیخستوو، ئەو بارکردنی نەفسە بەشتیک کە لاوازی دەکات، لەراستیدا برسییتی ستایش دەکریت ئەگەر بەئەندازەیهکی گونجاو بێت.

۳۸۲ _ ئەمە دەقیکی باشە لە نێو ئەو دەقە زۆرانەدا کە سەپاندنی سزا شەریعیەکان بەتەنها دەخاتە نەستی پێشەوای موسلمانەو کە جێبەجێکاریەتی، بەلام کە کسانیک وا لە گوشتاری (امام الحرمین) تێگەشتوون شیاییتی داوە بەشتیکی تر، ئەو بەناپاستەیهکی تردا چوو، هەرۆهە هەموو ئەوێ کە نوسیویەتی سەبارەت بەبەرچەدانەوێ نامیلکەکەم ((البیعة...)) لاوازە.

منیش وەلامیکی وردم بۆ بەرچەدانەوێ نوسیوو، بەلام خواى _ سبحانە و تعالی _ بە وەتەکی برای چاکەکار شیخ (بکر أبوزید) وەلامی داپەو، کاتى وەسفی بەبەرچەدانەوێ دەکات و دەلالت: ((کلام متهافت)) واتە گوشتاریکی داڕۆخواوە یەک لە دواى یەک، وەکو ئەوێ لە کتێبەکە پێرۆزەکەیدا ((حکم الإلتماء)) نووسیوەتی (ص ۱۳۴)، خواى تعالی پاداشتی خێری بداتەو.

۳۸۳ _ لە توانادایە گوشتاری نووسەر ئالێردا بکریت بەپێتوین و بەلگە بۆ پروداوتیک ئەمڕۆ قەسەى نەبارەو زۆر بوو، بریتیه لە بەخشینی ئەندامەکانی جەستە، مەسەلەیهکە زانیانی هاوچەرخان جیاوازیان تێکەوتوو لە نێوان شیاییتی و قەدەغەکردنیدا، لێردا ئەم گوشتارەى (ابن عقیل) گوشتاری قەدەغەکاران پشت ئەستور دەکات، واللہ _ تعالی _ أعلم.

وهباس کردنی به دیهاتنی (المکاشفة) لهویدا پووچه.
وه نهو کتیبهی (الحکیمُ الترمذی) دایناوه، له نایندا بیدعهیهو، بهپرای بۆگهنی خۆی قسهی کردووه.

بهچ پروویهك شیاهه مرؤف دوو مانگ بهپۆژوو بیت له کاتی تهویه کردندا؟!
وه سوودی نه خواردنی میوه پئی پئندراوه کان چی یه؟!
وه نه گهر ته ماشای کتیب نه کریت، چ رینگه و پربازیک په پیرهو بکریت؟!
(الأربعینیة) ش فهرموده یه کی پووچه، پشتبهستن به فهرموده یه کی پووچ ریکیان خستووه:

((مَنْ أَخْلَصَ لِلَّهِ أَرْبَعِينَ صَبَاحاً " لَمْ يَجِبْ إِلَّا خُلَاصَ أَوَّلِهِ)) (٣٨٤) واته: ((نهو کهسهی چل پۆژ دلسۆزی بۆ خوی تعالی بنوینیت، نیت هرگیز دلسۆزیه کی نابچرینیت)).
باشه هۆی چیه که به چل پۆژ مه زهنده کراوه!?

٣٨٤ _ رواه المصنّف في ((الموضوعات)) (٣ / ١٤٤ _ ١٤٥) من طرق واهية بلفظ:
((من أخلص لله أربعين صباحاً " ظهرت ينباع الحكمة من قلبه)). واته: نه فهرموده یه (موضوع) هو نووسهر له ((الموضوعات)) دا دهیگيرپتهوه بهم بیژهیه: ((هرکه سیک چل پۆژ دلسۆزی بۆ خوی تعالی بنوینیت، سهراوه کانی دانایی له دلپهوه به دهرده کهوت)).

پاشان نووسهر له سهر (اسناد)ی فهرموده که دهووی و، دواتریش فهرموده تی:
((کۆمه لیک له صوفی و زاهدان کاریان بهم فهرموده یه کرد، که فهرموده یه کی جینگیر نی یه، بۆیه چل پۆژ به ته نهها له خه لوه تخانه داده نیشتن و، دهستیان له نان خواردن هه لده گرت، که سانیکیشیان میوهو، نهو شتانهی ده خوارد که به هاگهی دوو نهو نه دهی به های نان بوو، دواي چل پۆژه که ده چوونه ده رهوهو، بی هوده قسه یان ده کردو، وایان به خه یالدا ده هات که قسه کانیان داناییه!
نه گهر فهرموده که (صحیح)یش بیت، دلسۆزی ههر په یهسته به مه به سته بونی دلپهوه، نه که به کردهوی جهسته. زانستی چاکیش له لایهن خواوهیه)).

پاشان نه گهر مه زنده شمان بهو جوړه بڼی، نهوا دلسوزی کاري دلته ! نهی خوړاک خواردن
پمپوهندی به مپوه چی یه ؟ پاشان چ شتیڅ قه دهغه کردنی میوهو قه دهغه کردنی ناننی بڼ
پازاندنپوه ؟!

نایا همپوهو نه مانه تنها نه فامی نیپه ؟!

له (عبدالکریم القشیری) وه (۳۸۰) ؛ ده لیت: به لگهی صوفیه کان له به لگهی همپوهو
که سیکی تر ناشکراتره، بناغهی پتیاوه په کهشیان له بناغهی همپوهو پتیاوه پتیکی تر
به هیتزتره، چونکه خه لک یا خاوهن زانایانی (النقل والاثر) (۲۸۶) ، وه یا خاوهن زانایانی
(العقل والفکر) (۳۸۷)، به لثم شیخانی نهم تایه فیه لثم کومهلانه زیاتر به رزپونه وهو سهرکه ووتن،
نهوهی بڼ خه لک نادیارو غه یپه، بڼ نهوان ناشکراو ده رکه ووتوه (۳۸۸)، نهوان (أهل

۳۸۵ _ عبدالکریم القشیری: خاوهنی ((الرسالة القشيرية))، سالی (۱۴۶۵ هـ) مردووه، ((الرسالة)) هکهی
داهینان و سهرپتچی و فهرموده دی لاوازی تیدایه، له گهل نهوه شدا به (سند) دی خوی له (أبي سليمان
الداراني) وه ده گیتزته وه که گوتیه تی: ((په ننگه په لیه که له په لکه کانی قوم که چه ند رۆژیک بکه ویتته
دلپوه، به لثم لیتی وهرناگرم تنها به دوو شایه تی به داد نهمی که قورنان و سوننه تن)).

كما في ((سير أعلام النبلاء)) (۱۸ / ۲۳۱)، وقد نقله المصنف في أواخر هذا الكتاب.

۳۸۶ _ مهبهستی شوتنکه ووتوی فهرموده ناسانه، پروانه: عبدالرحمن عبدالحالق، الفكر الصوفي في ضوء
الكتاب والسنة، ص ۱۰۳. وهرگیت.

۳۸۷ _ مهبهستی فیهلپه سوفان و قسه ناسانی وه کو (المعتزلة) و (الأشعرية)، پروانه: عبدالرحمن عبدالحالق،
الفكر الصوفي في ضوء الكتاب والسنة، ص ۱۰۳. وهرگیت.

۳۸۸ _ مهبهستی نهوه یه که نهوهی به لای خه لکه وه نادیارو غه یپه صوفیه کان ده یپینن و ته ماشای ده که ن
واته ته ماشای خوی تعالی و به هشت و ناگر ده که ن به چاو بویه پتویستیان به به لکه کانی قورنان و سوننه ت
نیپه وه کو زانایانی (الاثر)، وه پتویستیان به به لکه نه قلیه کان نی یه وه کو فیهلپه سوفان و زانایانی
قسه ناس، پروانه: عبدالرحمن عبدالحالق، الفكر الصوفي في ضوء الكتاب والسنة، ص ۱۰۳. وهرگیت.

الوصال)ن(۳۸۹)، به ئام خەلک ئەهلی بەلگەن، بۆیە پێویستە مۆریدانی ئەم تایەفە واز لە ھەموو پەیوەندیە دۆنیایەکانیان بهێتن، سەرەتای ئەوانەش وازھێنانە لە مال و سامان، وازھێنانە لە شان و شەوگەوت، نەنۆت مەگەر نوستی بەسەردا زال بێ، پلە بە پلە واز لە خۆراکیش بهێنیت (۳۹۰).

دەلێم _ ابن المجوزي _ ئەو کەسە کەمترین تیگەشتنی ھەبێ دەزانێ ئەم قسانە پوچ و تیکەڵ و پیکەڵ، چونکە ئەو کەسە واز لە بەلگەکانی قورئان و سوننەت و پێبازو ژيانامەیی ھاوێلان بهێنێ، بەیەکێک لە خەلک ناژمێردرێ، ھەموو کەسیکیش کار بەبەلگە دەکات، باسکردنی (الوصال)یش قسەییەکی پوچە.

بۆیە داواکارین خوای تعالی بمانپاریزی لە پووجی و تیکەڵ و پیکەڵی مۆریدان و شیخەکان.
والله الموفق.

۳۸۹ _ أهل الوصال: بەبانگەشەیی خۆیان واتە: لەگەڵ خوادان. بڕوانە: عبدالرحمن عبدالخالق، الفكر الصوفي في ضوء الكتاب والسنة، ص ۱۰۳. وەرگێڕ.

۳۹۰ _ ئەمە گۆفتارەکانم پشت راست دەکاتەوێ کە لە پەراوێزی پێشودا نووسیم.

★ هاودژبوونیان بهیه کتر:

نووسەر ده فەرمیّت:

وقد رُؤينا في حديث آخر عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال:

((إنَّ الله _ عزَّ وجلَّ _ يحبُّ أن يرى آثارَ نِعْمَتِهِ على عبده)) (٣٩١).

واته: له فەرموودهیه کی تر دا بو یان باسکردوین که وا پیتغه مبهری خوا _ صلى الله عليه

وسلم _ فەرموویه تی:

((به راستی خوی _ عزَّ وجلَّ _ ههزی به وهیه ئاسه واری نيعمه ته کانی به سەر بهنده کهیه وه

ببینیت)).

(بکری کوری (عبدالله) ده لیت: هه رکه سی شتیکی خیری له خاوخیزان و مال و سامانی

پیدراو، پتوه بینرا، نه وا به خۆشه ویستی خواو، سوپاسگوزاری نيعمه ته کانی خوا ناوده بریت،

وه هه رکه سیش خیریکی پیدراو، پتوه نه بینرا، نه وا به ناخۆشه ویستی خواو، دوزمنی

نيعمه ته کانی خوی _ عزَّ وجلَّ _ ناوده بریت.

نهو خۆراک که مکردنه وه له پاده به ده ره ی که شرع قه ده غه ی لیگردوین، له صوفیه کانی

زهمه نی خۆماندا پیتجه وانه بۆته وه، بۆیه هه موو هیمه تیان بۆ خواردن ئاراسته کردووه، وه کو

چۆن هیمه تی پیشانیان به ره و برسیتی ئاراسته کرابوو.

ژهمی به یانیان و ئیواران حه لوایان هه یه و، هه موو نه وانه یاخود زۆریه یان به هۆی مال

و سامانیکی پیسه وه به ده ست هیئاوه.

وازیان له که سابه تی دنیا هیئاوه و، پرویان له په رسته کانی و هه رگێراوه، نوینی بیکاریان

پاخسته وه، زۆریه یان هیمه تیان بۆ هیچ شتیکی ئاراسته نه کردووه، مه گه ر بۆ خواردن و یاری

کردن.

٣٩١ _ رواه الترمذي (٢٨٢٠) عن عبدالله بن عمرو، وقال:

((حديث حسن)).

وهو كما قال.

که سانیکیانم بینیه که نه گهر نامادهی زیافه تیک ببی، زنده پۆیی له خواردندا ده کات و،
 پاشان له خواردنه کان هه لده بژیی، په نگه به بی مو له تی خاوهن مال سهرقۆله کانیشی پر
 بکات، به کوپایی زانایان نه م په فتاره هه رامه .

شیخیکیانم بینی که میك خواردنی برد، بۆ نه وهی بۆ ماله وهی هه لگرت، به لام خاوهن
 ماله که پاپه ری و لیتی سهنده وه .

✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له

بواری گۆیگرتن و سه‌ماکردن و سۆزدا:

نووسهر ده‌فهرمیّت:

بزانه گۆیگرتن له گۆزانی دوو شت کۆده‌کاته‌وه:

یه‌که‌میان: دلّ خەریک ده‌کات و، ناهیلّیت بیر له‌ گه‌وره‌یی خۆای تعالی بکاته‌وه، پهرسته‌کانی بۆ نه‌نجام بات.

دووه‌م: مه‌یلی به‌ره‌و ئاره‌زوواتی هه‌نووکهمی ئا‌راسته ده‌کات، که بانگی ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی له‌ سه‌راپایی شه‌هوت و ئاره‌زووه هه‌ستیه‌کانه‌وه به‌ده‌ستی بێنیّت، که زۆریه‌ی جووتبوونه، تمواوی چێژه‌کشی ته‌نها له‌ نوێبوونه‌وه‌کاندايه (المُتَجَدِّدَات)، هه‌یچ رێگه‌یه‌کیش نییه بۆ به‌ده‌سته‌ینانی زۆری نوێبوونه‌وه‌کان (المُتَجَدِّدَات) به‌حه‌لّایی، بۆیه هانی داوێن پیسی ده‌دات. گۆزانی و داوێن پیسی سازان و گونجانیان له‌ نێواندايه، له‌و ڕووه‌وه که گۆزانی چێژی ڕووه‌و، داوێن پیسی گه‌وره‌ترین چێژی نه‌فسه، هۆی نه‌مه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ نه‌وه‌ی که چێژه‌رگرتن له‌ شتیک هانی مرۆف ده‌دات بۆ چێژه‌رگرتن له‌ شتیکی تری جگه له‌ خۆی، به‌تایبه‌ت نه‌و شته‌ی له‌ گه‌لیدا ده‌سازێت و ده‌گونجێت.

کاتی ئیبلیس ناتومێدبوو له‌ خواپه‌رستانه‌وه گۆیبه‌ستی شتیک له‌ ده‌نگی هه‌رام بیّت وه‌کو نامیری عود، ته‌ماشای نه‌و مانایه‌ی کرد که به‌هۆی نامیری عوده‌وه ده‌ستگیر ده‌بی، بۆیه له‌ چوارچێوه‌ی نه‌و گۆزانیانه‌دا بۆی تۆمارکردن که به‌بی نامیری عود ده‌گوتری و، بۆشی پارزاندنه‌وه.

له‌راستیدا مه‌به‌ستی ئیبلیس ته‌نها نه‌وه‌یه پله به‌ پله هه‌رامه‌کانیان بۆ پرازنیته‌وه، وه‌ فیه‌ق‌ه‌زان نه‌و که‌سه‌یه که ته‌ماشای هۆیه‌کان و نه‌نجامه‌کان ده‌کات و، بیر له‌ مه‌به‌سته‌کان ده‌کاته‌وه (٣٩٢).

وهكو نهوهی كه ته ماشاكردنی لاری نیرینهی لووسكه رڼپیتدراوه، به مهرجیك مرۆڤ له نههژینی شهوهت و ئارهزوو دلتیابی، بهلام نهگهر دلتیانهبوو، ته ماشاكردنی جایز نییه.

وه ماچكردنی كچی مندالی ته مهن سی سال جایزه، چونكه بهزوری شهوهت و ئارهزویی تیدا نابی، بهلام نهگهر ههستی به شهوهت ئارهزوو كرد، حهرام دهبی.

ههروهها تاك بوونهوه له گهڵ ژنانی مهحرمداء، نهگهر ترسی نهوانهی تیدا بوو، حهرام دهبی.

بۆیه بیر لهم بناغه (قاعدة) بکهرهوه.

✱ راي صوفيه‌كان سه‌باره‌ت به‌گۆراني :

نووسەر ده‌فهرمیت:

خه‌لك سه‌باره‌ت به‌گۆراني راي جياوازيان گوتوه‌و، به‌دریژی له‌و باره‌یه‌وه دواون :
كه‌سانێكیان به‌ حه‌رامیان داناوه‌.

كه‌سانێكیان رێیان پێداوه‌، به‌بێ كه‌راهه‌ت.

كه‌سانێكیشیان به‌ مه‌كروه‌یان داناوه‌ له‌ گه‌ڵ رێپێدراویدا.

به‌لام بۆ گوشتاری جیاكه‌روه‌وه ده‌لێن: پێیسته ته‌ماشای بنچینه‌ی شته‌كه بكریت، پاشان

حوكمی حه‌رامیتی یاخود مه‌كروه‌ی یا شتی تری به‌سه‌ردا ده‌دریت.

گۆرانیش ناویكه‌و بۆ چه‌ند شتیك به‌كاردیت:

له‌وانه‌ گۆرانی حاجیه‌كانه‌ له‌ رینگاوبانه‌كاندا، چونكه‌ خه‌لكێكی عه‌جهم بۆ حه‌ج دین و،

له‌رینگه‌وبانه‌كاندا ده‌نگ به‌رز ده‌كه‌نه‌وه‌و، له‌ وه‌سفێ كه‌عبه‌و زه‌مزه‌م و مه‌قامدا شیعر

ده‌خوێننه‌وه‌ ، گوێیسته‌بوونی ئه‌و شیعرانه‌ رێپێدراوه‌، ده‌نگ به‌رزكردنه‌وه‌یان به‌و شیعرانه‌

هیچ هه‌ژان و خرۆشانیکی نه‌فس دروست ناکات، به‌جۆرێك له‌ نیوه‌نجیتی بجێته‌ ده‌روه‌.

ئه‌وانه‌ی هه‌مان حوكم ده‌یانگرێته‌وه‌: غه‌زاكاره‌كانن، ئه‌مانه‌ به‌ده‌نگی به‌رز شیعر

ده‌خوێننه‌وه‌و، هانی خه‌لكی پێ ده‌ده‌ن بۆ غه‌زا.

هه‌روه‌ها ئه‌و زۆرانبا‌زو شمشیربازانه‌ی كه‌ بۆ جه‌نگان به‌ده‌نگی به‌رز شیعر ده‌خوێننه‌وه‌، له‌

كاتی ده‌سته‌ویه‌خه‌ بووندا.

هه‌روه‌ها شیعرێ وشته‌وانان له‌ رینگه‌ی مه‌كه‌دا، وه‌كو ئه‌وه‌ی كه‌ كه‌سیكیان گوتویه‌تی:

بَشْرَهَا دَلِيلُهَا وَقَالَا

غَدَا تَرَيْنِ الطَّلَحَ وَالْجَبَالَ.

واته‌: رێنیشانده‌ره‌كه‌ی مژده‌ی دایه‌و گوتی

سبه‌ینی دره‌ختی (الطَّلَح) ی گه‌وره‌ی دپركاوی و چیا ده‌بینی.

ئەم جۆرە شیعەر خوێندنەوێه و شترو ئادەمیش دەجولێتی، بەلام ئەو جولاندنە هیچ هەژان و خروشانیکێ نەفسی لەگەڵدا نابێ، بە ئاستیک لە نیووەنجیتی بجیتە دەرەو.

نووسەر دەفەرمیێت:

پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و شتره‌وانیکێ هه‌بوو پیتی ده‌گوترا: (أَنْجَشْتُ)، که شیعری ده‌خوێنده‌وه و شتره‌کان له‌ پۆشتندا خێرا ده‌بوونه‌وه، بۆیه پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((ئەمى (أَنْجَشْتُ) ! له‌ سه‌رخۆ و شتری شووشه‌کان لیبخوړه)) (٣٩٣).

وفي حديث سلمة بن الأكوع قال: خرجنا مع رسول الله _ صلی الله علیه وسلم _ إلى خيبر فسرنا ليلاً، فقال رجلٌ من القوم لعامر بن الأكوع: ألا تُسمِعنا من هُنَيَّاتِكَ؟ وكان عامرٌ رجلاً شاعراً، فنزلَ يحذو بالقولِ " يقولُ:

لَاهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا

وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلِّينَا

فَالْقَيْنَ سَكِينَةً عَلَيْنَا

وَكُتِبَ الْأَقْدَامُ إِنْ لَا قَيْنَا

فقال رسول الله _ صلی الله علیه وسلم _: ((مَنْ هَذَا السَّائِقُ؟))

قالوا: عامرُ بنُ الأكوع.

فقالَ: ((يَرْحَمُهُ اللهُ)) (٣٩٤).

٣٩٣ _ و شتری شووشه‌کان: واته و شتری نافرته‌کان چونکه پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ چواندونیته‌تی به‌شووشه‌ له‌بەر لاوازی ئارامگرتن و خۆراگریان به‌رامبه‌ر به‌رووداوه‌کان، یاخود مه‌به‌ستی نه‌وه‌بوو که نه‌وه‌کا شیعره‌ ناسک و گۆزانیه‌که‌ی (أَنْجَشْتُ) کاریان تیبکات، هه‌روه‌ها گوتراوه‌ چونکه و شتر نه‌گه‌ر شیعره‌ گۆزانی و شترانی بیست پێکردنی خێرا ده‌بیته‌وه‌وه‌، ده‌بیته‌ هۆی مانده‌وکردنی ئەو که‌سه‌ی سواری بووه‌، بپروانه‌: لسان العرب. وه‌رگێڕێ.

٣٩٤ _ رواه البخاري (٦١٤٨) عن سلمة بن الأكوع.

واته: له فەرمووده‌که‌ی (سلمه‌ی کورپی (الاکوع) دا هاتوو ده‌فهرمیت: له‌خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ چووینه ده‌روه بۆ (خیر) و به‌شه‌و ڕێمان کرد، نه‌وه‌بوو پیاویک له‌ قه‌ومه‌که‌ به‌ (عامر)ی کورپی (الاکوع)ی فەرموو: نه‌وه‌بۆ گوئیستی هه‌ندی له‌ گوشتارو شیعه‌ره‌کانی خۆتمان ناکه‌ی؟ (عامر)یش شاعیر بوو، بۆیه‌ دابه‌زی و به‌ده‌نگیکی به‌رزی خوش شیعی و شت‌ه‌وانیی ده‌خوینده‌وه‌و، ده‌یفه‌رموو:

په‌وه‌ردگارا نه‌گه‌ر تۆ نه‌بوایه‌ی ڕینوینیی ڕینگه‌ی ڕاست نه‌ده‌کراین

وه نه‌خێرو سه‌ده‌قه‌مان ده‌کردو نه‌نوێژیشمان ده‌کرد

که‌وابوو دلتارا میمان پی ببه‌خشه‌و

پیمان جینگیر بکه‌ نه‌گه‌ر ڕوو به‌ ڕووی دوژمن بوینه‌وه

پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((نهم که‌سه‌ کی یه‌ که‌ و شت‌ه‌ره‌کان لیده‌خوړیت؟))

فەرموویان: (عامر)ی کورپی (الاکوع)ه‌.

فەرمووی: ((خوا ڕه‌حمی پی بکات)).

له‌ پێشه‌وا (الشافعی)وه _ خوای لی ڕازی بیټ _ باسیان بۆ کردوین که‌ فەرموویه‌تی: به‌لام گوئیستیستبوونی شیعی و شت‌ه‌ره‌وانان و شیعی ده‌شته‌کیه‌کان به‌ده‌نگی به‌رزی خوش، هیچی تیدا نییه‌.

هه‌ر له‌ چوارچی‌وه‌ی نهم ڕه‌گه‌زه‌وه‌ شیعیان به‌ده‌نگی به‌رزی خوش له‌ مه‌دینه‌ ده‌خوینده‌وه‌و، پیده‌چی (٣٩٥) له‌ گه‌لیدا ده‌فیشیان لیده‌یه‌.

٣٩٥ _ به‌دوو مه‌رج: أ _ بۆ ژنان بی. ب _ له‌ بۆنه‌کانی هاوسه‌رگیری یاخود جه‌ژنه‌کاندا بی.

به‌شیک کورتیشم سه‌باره‌ت به‌لیدانی (الدُف) نووسی له‌ ژێر ناوێشانی: ((تیسیر العزیز الحمید فی حکم الدُف المستعمل مع الاناشید))، که‌ له‌ گوشتاری زاتکۆی سه‌له‌فی له‌ هندو، له‌ گوشتاری (المجتمه‌)ی کویتی بلاءو کرایه‌وه‌.

پاشان فراوانم کردو، به‌دریژی باسم لێوه‌ کرد له‌ به‌شیک تاکدا به‌ناوێشانی: ((الجواب السدید لمن سأل عن حکم الدفوف والانشید))، خوای ته‌عالی ته‌واوکردن و بلاءو کردنه‌وه‌یم بۆ ئاسان بکات.

ومنه ما رَوَتْهُ عَائِشَةُ _ رضي الله عنها _ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ دَخَلَ عَلَيْهَا وَعِنْدَهَا جَارِيَتَانِ فِي أَيَّامٍ مِنْهُنَّ ، تَضْرِبَانِ بِدُفَيْنٍ ، وَرَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مُسَجًى عَلَيْهِ بِثَوْبِهِ ، فَأَنْتَهَرَهُمَا أَبُو بَكْرٍ ، فَكَشَفَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَنْ وَجْهِهِ ، وَقَالَ: ((دَعُهُنَّ يَا أَبَا بَكْرٍ ! فَإِنَّهَا أَيَّامٌ عِيدٍ)) (۳۹۶).

واته ههروهه نهوهی که خاتوو (عائِشَة) _ خوای لى پازى بىت _ دهیگىرتتهوه: که (أَبَا بَكْرٍ) چۆته دیدهنی و هاوکات دوو کچۆلهی لابهوه له پۆژانی جهژنی قورباندان له پۆژانی (مَنِ) دا، ههردوکیان دوو دهفیان لیده داو، پیغه مبهری خواش _ صلى الله عليه وسلم _ به پۆشاکه کهی داپۆشرا بوو، (أَبَا بَكْرٍ) پییاندا هه لشاخی، پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ پۆشاکه کهی له سههر پووی موباره کی لاداو، فهرمووی: (((أَبَا بَكْرٍ) وازیان لى بىته ! نه م پۆژانه پۆژانی جهژنه)).

نووسهر ده فهرمیت:

واده رده که ویت نه م دوو کچه مندال بوون (۳۹۷)، چونکه خاتوو (عائِشَة) _ خوای لى پازى بىت _ مندال بوو، پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ کچۆلهی بو ده کرده ژوو ره وهو، پیکه وه یاریان ده کرد.

نووسهر ده فهرمیت:

له پرانگهی نه وه وه که باسمان کرد نه م گۆزانیه مان بو پوون ده بىته وه که ده یانگوت، له وه نه بوو که هه ژان و خرۆشانی نه فس دروست بکات، ده فه کانیشیان وه کو نه م ده فانهی نه مرۆ نه بوو.

۳۹۶ _ رواه البخاري (۲ / ۴۴۵)، ومسلم (۳ / ۲۱).

وانظر زیادةً في تحريجه وبيان زياداته في ((تخريج الأربعين السلمية)) (رقم ۳۹) للسخاري _ بتحقيقي.

۳۹۷ _ ويؤيد هذا الوجه المعنى اللغوي لـ ((الجارية))، فهي صغيرة السن.

وانظر تعليلي على جزء ((تنوير العينين في طرق حديث أسماء في كشف الوجه والكفين)) (ق ۱۱) بقلمی، ففيه زیادة.

ههروه‌ها نهو شیعرانه‌ی که زاهیدان به‌ده‌نگی به‌رزى خوش ده‌یخویننه‌وه، هانی دڵان ده‌دات
بۆ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی رۆژى دواى و، به‌زوهدیاتى ناو ده‌به‌ن، وه‌كو نه‌وه‌ی كه‌سانى‌كیان ده‌لێن:

يا غَادِيَا فِي غَفْلَةٍ وَرَائِحَا

إِلَى مَتَى تَسْتَحْسِنُ الْقَبَانِحَا

وَكَمْ إِلَى كَمْ لَا تَخَافُ مَوْقِفَا

يَسْتَنْطِقُ اللَّهُ بِهِ الْجَوَارِحَا

يا عَجَبًا مِنْكَ وَأَنْتَ مُبْصِرٌ

كَيْفَ تَجَنَّبْتَ الطَّرِيقَ الْوَاضِحَا

واته:

نه‌ی نه‌و كه‌سه‌ی به‌بێ ناگا دێیت و ده‌چی

تاوه‌كو كه‌ی كرده‌وه ناشیرینه‌كان به‌چاك داده‌نیی

وه تاوه‌كو چه‌ند له بارو هه‌لویست ناترسیی

كاتی خواى تعالى نه‌ندامه‌كانی له‌شت لی ده‌هینیته‌ قسه‌کردن

ناى كه‌ جینگه‌ی سه‌رسوپمانیت كه‌ ده‌بینی و

چۆن له‌ رینگای ناشكرا دۆرده‌كه‌وته‌وه

پیشه‌وا (أحمدی كورێ) (حنبل) ناماژه‌ی بۆ رێبێدراویتی شتیکی وه‌كو نه‌وه‌ كرده‌وه،
(عبدوس) ده‌لی: گوئیستی (أباحامد الخلقانی) بووم به‌ پیشه‌وا (أحمدی كورێ) (حنبل) ی
ده‌گوت: نه‌ی (أباعبدالله) ! نهم شیعره‌ ناسكانه‌ی كه‌ ده‌رباره‌ی به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی به‌هه‌شت و
ناگر ده‌گوتریت، چ شتیکی له‌باره‌وه ده‌لیی؟ فه‌رمووی: وه‌كو چ شیعرێك؟ گوتی: ده‌لێن:

إِذَا مَا قَالَ لِي رَبِّي أَمَا اسْتَحْيَيْتَ تَعَصِي

وَتُخْفِي الذَّنْبَ مَنْ خَلَقِي وَبِالْعَصِيانِ تَأْتِينِي

واته: نه‌گه‌ر په‌روه‌ردكارم پیتی گوتم نایا شهرم ناتگری كه‌ سه‌رپێچم ده‌كه‌ی

تاوان له‌ به‌دییه‌تێراوانم ده‌شاريته‌وه‌و به‌سه‌رپێچه‌یه‌وه‌ بۆ لام دتی.

فهرمووی: دوباره بۆم بیخوینەرەو. منیش دوباره بۆم خویندەرەو، ئەوەبوو هەستاو، چوو
مالەکی خۆیەو، دەرگاکی پێوەداو، گوێبیستی بووم بەدەنگی بەرز لە مالەو دەگریاو
دەیفەرموو:

إِذَا مَا قَالَ لِي رَبِّي أَمَا اسْتَحْيَيْتَ تَفْصِنِي
وَتُخْفِي الذَّنْبَ مَنْ خَلَقِي وَبِالْعَصِيَانِ تَأْتِينِي

بەلام ئەو شیعرانەی کەسانی شیوەن و گریانکەر دەلیێن و، خەم و خەفەت و گریان پێ
دەجولێنن، قەدەغەی لی دەکرێت، لەبەر حەرامیستی شیوەن و گریان و، لەبەر ئەو وشەو
دەستەواژە حەرامانەی بەکاریدێن.

جۆریکی دیکەی شیعر گوتن: شیعی گۆرانی ئەو گۆرانی بیژانەیە کە یەکلایەتەو بۆ
گۆرانی گوتن و، وەسفی شتە پەسەندکراوەکان و، مەی و، شتی دیکەی تێدا دەکەن، هەستی
مرۆف دەجولێن و، لە نێوەنجیستی دەبیاتە دەرەو، ناوەڕۆکی مرۆف بۆ حەزپیکردنی ئارەزوو و
پاڤاردن دەهەژێن و، بریتیە لەو گۆرانیە ناسراوانەی ئەم زەمەنە، وەکو ئەم شاعیرە کە
دەلیێت:

ذَهَبِيُّ اللّٰوْنِ تَحَسَّبُ مِنْ
وَجَنَّتِيهِ النَّارُ تَقْتَدِحُ
خَوْفُونِي مِنْ فَضِيحَتِهِ
لَيْتَهُ وَافِي وَأُفْتَضِّحُ

واتە: ڕەنگی زێڕینە وادەزانی
گۆناکانی ناگر دەکاتەو
لە ئابروچوون ترساندمیان
خۆزگە بەهاتباو ناشکرا بوايەم

بۆ ئەم گۆرانیانە چەندین ئاوازی جۆراوجۆریان داناوە، هەر هەمووی بیسەر لە بوازی نێوەنجیتی دەباتە دەرەوە، ناوەرپۆکی بەرەو ئارەزوو و رابواردن دەههژێنێ (۳۹۸). شتێکیان هەبە ناویان ناو (البسیط) (۳۹۹)، بەشینەیی دلان بێزار دەکات، پاشان بەدەنگی بەرز شیعر و سروود دەلێنەو، دەنگە دەنگ و هەرایەك دروست دەکەن، کە دلانی پێ ناخەوێتەو.

لێدانی (القضيب)یشیان (۴۰۰) بۆ زیاد کردو، کە بە ثیقاعێکی تاییەت بەگوێرەی شیعر خۆتێندەو و گۆرانیە کە لێ دەدری، هەروەها دەفی زۆرێدارو، شمشال لە جێگەی زوڤناش لێ دەدەن، ئەمە گۆرانی ناسراوی ئەمەرییە.

نووسەر دەفەرمێت:

پێش ئەوێ سەبارەت بەرپێندراویتی، یاخود حەرامییتی، یاخود کەراوەتی ئەم جۆرە گۆرانیە بدوێن، دەلێن:

پێویستە کەسی وشیاوی ئاقل نامۆزگاریی خۆی و براکانیشی بکات و، وریای سەرلێشێواندەکانی ئیبلیس بێت، بەوێ ئەم جۆرە گۆرانیە خۆشیتەرە بەرپرەوی بەشە رێندراوەکانی پێشەویدا تێنەپەرێنێت کە گۆرانیان پێ دەلێن، هەمووی بەیەك شێوە لێک ئەداتەو، بلێت: فلان کەس پێی پێداوە، فلان کەس بە مەکروھی داناوە.

باسە کەمان بە نامۆزگاری نەفس و برايان دەست پێ دەکەین:

زانراوە خوی ئادەمیەکان لەیەکترەو نزیکن و، بەکەمی جیاوازن، بۆیە ئەگەر لاویکی جەستە ساغ، میزاج تەندروست بانگەشەي ئەو بکات کە شتە پەسەندکراوەکان بیزاری

۳۹۸ _ نووسەر _ بەرەحمەتی خوا بێت _ ئەگەر گۆرانیەکانی زەمەنی ئێمەي گۆتییست بوايە، کە وەسفی گۆناو، باسی قەدی تێدا دەکریت، دلنایان بۆ پۆلەي باپیران پەحمەتی دەنارد ؟!

۳۹۹ _ جۆرێك بوو لە گۆرانیەکانی ئەو سەردەمە.

۴۰۰ _ القضيب: دوو دارە لە درەختی ئەبنوس دروست دەکریت درێژی هەر یەکیکیان دوو بال و نیو بەلێدانی یەکیکیان بەوی تردا دەنگیان دەبێستریت، پروانە: المشتولي، سلوة الأحران للاجتنا ب عن مجالسة الأحداث والنسوان، ص ۳۵۰ وەرگێڕ.

ناکات و، به لایه وه هیچ کارتیکه ریه ک دروست ناکات و، بۆ ئاینه که ی هیچ زیانیکی نابێ، به درۆی ده خهینه وه، چونکه ده زانین خووی رێک و به رانبهر ئه وه یه که ئه و شتانه کاری تێده کات.

ئه گهر بۆشمان پروون بویه وه گوفتاره که ی راسته، یه کسه ر ده زانین نه خۆشیه کی هه یه و له نێوه نخبیتی چۆته ده ره وه.

ئه گهر بیانووی هینایه وه، گوته: له راستیدا ته ماشای شته په سه ندکراوه کان ده که م ته نها بۆ په ند وه رگرتن، چونکه سه رم سوپرده میتنی له چاکیتی و جوانیتی دروست کردنی گه وره یی و ره شیتی چاو و، باریکی و ته نکێ لووت و، سپیتی پوخت!

پیتی ده لێین: شته رپێدراوه هه مه چه شه نه کان به سه بۆ په ند وه رگرتن، ئالێره دا مه یلی خوو میزاجت خه ریکت ده کات و ناهیلێت بیر بکه یته وه، وه بۆ ئه وه ی به شه هوه ت و ئاره زووه کانت به تگه یه نی، ناهیلێت بیر کردنه وه بوونی هه بی، چونکه مه یلی خوو و میزاج ده قه له تینی و چه واشته ده کات.

هه ره ها ئه و که سه ی ده لێت: ئه م گۆزانیه هه ژێنه ره بیزارکاره ی خوو و میزاج، که هۆکاری جوڵاندنی خوو و میزاجه بۆ عیشق و خۆشه ویستنی دنیا، کارم تیناکات و، ئاوێ به دلم ناداته وه بۆ خۆشه ویستنی ئه و دنیایه ی تیایدا وه سف کراوه.

به درۆی ده خهینه وه، له بهر هاویه شایه تی و هاوشیوایه تی خوو و میزاجه کان، پاشان ئه گهرچی ئه و دله شی که پره له ترسانی خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ له هه واو ئاره زووه دوری، به دلنیایی بیستنی ئه و شتانه خوو و میزاجی راکیشتی لای خۆی ده کات، با دوورکه وتنه وه ی له سه فه ری ترسانی خوادا درێزه شی کیشابی.

وه ناشیرینی ناشیرینه کان پووچی و درۆکردنه.

پاشان پووچی و درۆکردن چۆن به سه ر زاتیکدا تێده په ریت که نه یتنی وشاراوه کان ده زانی؟!

پاشان نه گهر شته که بهو جوړهش بڼی که نهم صۆفیه بانگه‌شدهی بۆ ده‌کات، پتویسته پتیی
پتیی نهده‌ین مه‌گهر بۆ نهو که‌سانه‌ی که نهمه سیفه‌تیانه، به‌لام قه‌ومه‌که به‌ره‌هایی پتییان پتیی
داوه بۆ لاوی ده‌ستپیکارو، منداللی نه‌فام، تا نهو ناسته‌ی (أبو حامد الغزالی) ده‌لّیت:

به‌راستی هۆنراوه‌ی خو‌شه‌ویستی که وه‌سفی گۆناو، چه‌ناکه‌و، جوانی قه‌دو بال‌او، هه‌موو
وه‌سفه‌کانی دیکه‌ی ژنانی تیدا، پاست نه‌وه‌یه که حه‌رام نییه !!

نووسهر ده‌فه‌رمیت:

به‌لام نهو که‌سه‌ی ده‌لّیت: من بۆ دنیا گوئیستی گۆرانی نابم، له‌راستیدا ته‌نها چه‌ند
ناما‌ژه‌یه‌کی لی وهرده‌گرم، نهم که‌سه له دوو رۆوه به‌هه‌له‌دا چووه:

یه‌که‌میان: خو و میزاج ده‌ستپیشکه‌ر ده‌بی و بۆ مه‌به‌سته‌کانی ده‌چی پیش وهرگرتنی
نهو ناما‌ژانه، بۆیه نه‌وونه‌ی وه‌کو نهو که‌سه ده‌بی که ده‌لّیت: من ته‌ماشای نهم ژنه جوانه
ده‌که‌م، بۆ نه‌وه‌ی بیر له جوانی دروستکردنی بکه‌مه‌وه.

دووه‌م: نهو شتانه‌ی تیدا ده‌گمهنه بۆ نه‌وه‌ی ناما‌ژه‌ی پتیی بکرتیت بۆ خوای خولقینه‌ر،
به‌راستی خوای تعالی زۆر له‌وه گه‌وره‌ترو شکۆمه‌ندتره که پتیی بگوتریت: عیشقی ده‌کرتیت و،
نهو عیشقه‌دا مرۆف شه‌یداو سه‌رگه‌ردان ده‌بی، له‌راستیدا به‌شی نهمه له ناسینی خوای
په‌روه‌رگاردا ته‌نها ترس و هه‌بیبه‌ت و به‌گه‌وره‌دانانه.

لی‌ره‌دا نامۆزگاریه‌که ته‌واو بوو، ئینجا باسی نه‌وه ده‌که‌ین که ده‌ریاره‌ی گۆرانی گوتراوه:

به‌لام ریباه‌ری پیشه‌وا (أحمد) _ به‌ره‌حه‌تی خوا بیت _:

گۆرانی له زه‌مه‌نی نه‌ودا خویندنه‌وه‌ی شیعی زوهد بوو، به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌ناوازه‌وه
ده‌یاخوینده‌وه، نهو (ریوايه‌)تانه‌ی له‌وه‌وه باسکراون جیاوازی‌بون:

(عبدالله)ی کوری لی‌وه‌ی ده‌گپرتنه‌وه که‌وا فه‌رموویه‌تی: گۆرانی نیفاق و دوورویی له دل‌دا
ده‌چیتیت، هه‌زی لی ناکه‌م.

(إسماعیل)ی کورپی (إسحاق الثَّقَفِي) ده گێڕێتهوه کهوا سه بارهت به گوێبیستی بونی قه سیده لییان پرسی ؟ نهویش فهرمووی:

حهزم لی ناکهم، نهوه بیدعهیه، دانیشتیان له گه لدا ناکریت.

(أبو الحارث) لیوهی ده گێڕێتهوه کهوا فهرموویهتی: (التَّغْبِيرُ) (٤.١): بیدعهیهو، داهینراوه.

(يعقوب)ی کورپی (بُخْتَان) لیوهی ده گێڕێتهوه کهوا فهرموویهتی: ههزم به (التَّغْبِيرُ) نییه، وه قه دهغه ی کردوه مرۆف گوێبیستی بیت. نووسهر ده فهرمیت:

هه موو نهو (ریوايه) تانه به لگهی (کراهه) ت و نهو یستراویتی گۆزانیه.

(أبو بكر الخلال) ده لیت: پێشهوا (أحمد) ههزی به هۆنراوه نه بوو که به ناوازهو به خۆتندریت، چونکه پیتی گوترا: نهو که سانه گوێ به هیچ نادهن و هه موو گوفتارو کرداریک ده کهن. پاشان هه ندی گوفتاریان لیوه گێراوه تهوه په نجه راده کیشیت بۆ نهوهی که ئاسایه و هیچی تیدا نییه.

(المروزي) ده لیت: سه بارهت به هۆنراوه که به ناوازهو به خۆتندریت له (أبا عبد الله) م پرسی ؟ نهوه بوو فهرمووی: بیدعهیه. پیم گوت: هه جریان بکهین ولییان دور که وینه وه ؟ فهرمووی: نایانگه یه نیت بهو ئاسته ی هه موو نهوانه یان به رامبه ر بکریت (٤.٢). نووسهر ده فهرمیت:

باسیان بۆ کردوین کهوا پێشهوا (أحمد) گوێبیستی گۆزانی بیژیک بوو لای (صالح)ی کورپی، به لām نکۆلی لینه کرد، بۆیه (صالح) یش پیتی فهرموو: بابه ! پێشتر نکۆلیت له مه ده کرد ؟ فهرمووی: له راستیدا پێیان گۆتم: گوفتارو کرداری ناپه سه ندی تیدا به کاردینن، بۆیه به (مکروه) م دانا، به لām نه مه، به (مکروه) دانانیم.

٤٠١ _ التَّغْبِيرُ: (لا إله إلا الله) کردن و خۆتندنه وه ی شتی تر به دهنگی به رزی به ناوازهو. ((القاموس)). (٥٧٦).

٤٠٢ _ انظر جزء ((أَبَاحِ السُّنَنِ وَاجْتِنَابِ الْبِدَعِ)) (ص ٧٣ و ٨٩) للضياء المقدسي.

ده لَیْم _ ابن المجوزي _ : هاوه لائمان له (أَبُو بَكْرٍ الْخَلَّال) و (عبدالعزیز)ی هاوه لَیْم وه رَیْتِیْدراویتی (إباحة) گۆرانی ده گَیْر نه وه، له راستیدا ههردوکیان په نجهیان پاکیشاوه بۆ نه وه هۆنراوه زوهدیانهی که به ئاوازه وه له زه مه نی ئه واندا ده خویندرایه وه، شه وهش که پیشه و (أحمد) به (مکروه) وه نویستراوی دانه ناوه دیسان له و بواره دا بووه.

به لگه بۆ نه وه گوشتاره م نه وه یه که له پیشه و (أحمد)ی کوپی (حنبل)یان پرسى سه باره ت به میاویک مردو و کوریک و که نیه کیکی گۆرانی بیژی له پاش خوی به جیهیلا، کۆره که پیوستی بوو که نیه که که بفروشی؟ نه وه بوو فهرمووی: نافروشریت به وهی که گۆرانی بیژه. پیتی گوترا: نه گهر وه کو گۆرانی بیژ بفروشریت نرخى سى ههزار دیره مه وه، نه گهر وه کو گۆرانی بیژیش نه فروشریت رهنگه بیست دینار بکات. فهرمووی: نافروشریت به وهی که گۆرانی بیژه.

نووسه ده فهرمیّت:

له راستیدا نه وهی فهرموو چونکه که نیه که که به هۆنراوهی زوهدیات گۆرانی نه ده گوت، به لکو به شیعرى ههژنه ر گۆرانی ده گوت که خوی مروفی به ره عیشق ده ورۆژان، نه مه به لگه یه له سه ر نه وهی که گۆرانی قه ده غه یه، چونکه نه گهر قه ده غه نه بویه، مۆله تی نه ده دا به وهی مالّ و سامانه که له ده ست هه تیوه که بجیّت.

(المروزي) له پیشه و (أحمد)ی کوپی (حنبل) وه ده گَیْر نه وه، فهرمووی به تی: ده سته کوئی که سی نیره مووک (المُخَنَّث) پیسه، به هۆی گۆرانی وه په یدای ده کات.

نه مه له بهر نه وه یه که که سی نیره مووک به هۆنراوهی زوهدی گۆرانی نالیت، به لکو به هۆنراوهی خۆشه ویستی، یاخود شیوه ن گۆرانی ده لیت، که وابوو له کۆی هه موو نه مانه وه دهر که وت که هه دوو (ریویه) ته که له پیشه و (أحمد) وه سه باره ت به (کراهه) تی و نا (کراهه) تی په یوه نده به زوهدیاتی ئاوازه وه، به لām گۆرانی ناسراوی نه مروی به لاوه قه ده غه بووه.

نه ی نه گهر نه وه زیادانه ی بزانیبا که خه لکی دایانه ی نه وه هه لۆیستی چ ده بوو !?

به‌لام رَیباوه‌ری پیشه‌وا (مالک)ی کورپی (أَنَس) _ به‌ره‌حه‌تی خوا بیّت _ :
 له (إِسْحَاق)ی کورپی (عِيسَى الطَّبَّاع)هوه ده‌لِیت: له پیشه‌وا (مالک)ی کورپی (أَنَس)م
 پرسى ده‌ریاره‌ی نهو گۆزانیانه‌ی که خه‌لکی مه‌دینه‌ی رَی پیّ ده‌ده‌ن ؟ نه‌وه‌بوو فه‌رمووی:
 له‌راستیدا ته‌نها ده‌رچووان له‌رِیگه‌ی هه‌ق و راستی (الفساق) نه‌نجامی ده‌ده‌ن.
 له (أَبِي الطَّيِّبِ الطَّبْرِيّ)هوه، ده‌لِیت: به‌لام (مالک)ی کورپی (أَنَس)، رَیگریسی له‌ گۆزانی
 گوته‌ن و گوئیستیستبوونی کردووه‌و، ده‌لِیت: نه‌گه‌ر مرؤف که‌نیزه‌کیکی کپی و، ته‌ماشای کرد
 گۆزانی بیژه، بۆی هه‌یه‌ بیگه‌رَینِیتته‌وه، به‌و عه‌یه‌ی که‌ تییدا‌یه. نه‌مه‌ رَیباوه‌ری هه‌موو
 خه‌لکی مه‌دینه‌یه، جگه‌ له (إِبْرَاهِيم)ی کورپی (سَعْد) به‌ته‌نها، چونکه (زَكْرِيَّا السَّاجِيّ)
 ده‌گیرِیتته‌وه که‌وا لای وابوو ناسایمو هه‌یچی تَیدا نییه.

به‌لام رَیباوه‌ری پیشه‌وا (أَبِي حَنِيفَةَ) _ خَوا لَی پازی بیّت _ :
 له (أَبِي الطَّيِّبِ الطَّبْرِيّ)هوه، ده‌لِیت: (أَبُو حَنِيفَةَ) گۆزانی به‌لاوه (مکروه)و نه‌ویستراو بووه
 له‌گه‌ل رَیدانی به‌خواردنه‌وه‌ی (النَّبِيذ)(٤٠٣)، گوئیستیستبوونی گۆزانی به‌تاوان داده‌نا.
 ده‌لِیت: رَیباوه‌ری هه‌موو خه‌لکی کوفه‌ وه‌کو (إِبْرَاهِيم)و، (الشَّعْثِيّ)و، (حُمَاد)و، (سُفْيَانُ
 الثَّوْرِيّ)و، که‌سانی تری جگه‌ له‌وانه‌ش هه‌ر به‌و جۆره‌یه‌و، له‌و باره‌وه هه‌یچ جیاوازیه‌کیان له
 نیتواندا نییه.

ده‌لِیت: نه‌زانراوه خه‌لکی به‌صره جیاوازیان تَیدا بیّ سه‌باره‌ت به (مکروه)و نه‌ویستراویتی
 نه‌و شته‌و، قه‌ده‌غه‌کردنی، به‌ده‌ر له‌وه‌ی که‌ له (عُبَيْدِ اللَّهِ)ی کورپی (الحَسَنِ العَنْبَرِيّ)وه
 گیرِیدراوه‌ته‌وه که‌وا به‌لایه‌وه ناسایی بووه‌و هه‌یچی تَیدا نه‌بووه.
 به‌لام رَیباوه‌ری پیشه‌وا (الشافعيّ) _ به‌ره‌حه‌تی خوا بیّت _ :

٤٠٣ _ النَّبِيذ: بریتیه له‌ خورما یاخود تری و ناو له‌ نیتو ده‌فریکدا تیکه‌ل ده‌کریت، بۆشه‌وه‌ی ببیّ به‌
 شه‌ریه‌ت، سو‌دیکی زۆری هه‌یه‌ بۆ زیادکردنی هه‌یزو پاراستنی ته‌ندروستی، پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله
 علیه وسلم _ پاش سَی نه‌یده‌خواردوه‌ نه‌وه‌کا گۆزایی و سه‌رخۆش بکات. ب‌روانه: عَلِي بن نَافِ الشَّحُود،
 موسوعة الدفاع عن رسول الله _ صلی الله علیه وسلم _ وه‌رگیز.

له (الحسن) ی کورپی (عبدالعزیز الجروی) وه ده لیت: گوئیستی (محمد) ی کورپی (إدریس الشافعی) بووم دهیفرموو:

له عیراق شتیکم به جیهیشت زیندیق و خوانه نه ساکان دایانهینابوو، ناویان نابوو (التغیر)، خه لکیان پی خهریک ده کرد بۆ نه وهی ناو له قورئان نه ده نه وه (۴۰۴).

نووسهر ده فرمیت:

(أبو منصور الأزهري) به یادمان ده هیئتیه وه کهوا: نه هلی (التغیر) قه ومیتک برون به ده نگی بهرزی به ناوازه وه نزاو پارانه وه یان ده کرد، نهو شیعرهش که بۆ یاد کردنه وهی خوی _ عزوجل _ به ده نگی بهرزی به ناوازه وه تیایدا ده یاغویتنه وه به (التغیر) ناویان نابوو، وه نه گهر به ناوازه وه بیان بیستبا نه فسیان ده هه ژاو ده خرۆشاو، سه مایان ده کرد، بۆیه به (المغبرة) ناوئران. واته نهو خه لکه ی به ناوازه وه یادی خوا ده که نه وه یا شتی تر ده خویتنه وه.

(الزجاج) ده لیت: به (المغبرة) ناوئران، له بهر هه ستانیان به دورخستننه وهی خه لک له دونیاو، هاندانیان به رهو پۆژی دواپی.

پیشهوا (الشافعی) فرموویه تی: گۆرانی بۆ رابواردن و خۆ خهریک کردنه بۆیه (مکروه) و نهو یستراوه، له شتی پوچ ده چی و، هه رکهس زۆر گۆیی لی بگریت یا خود بیلیت، به نادان و هه مرزه ده ژمیردری و، شایه تیه که ی رته ده کریتنه وه.

(الطبري) ده لیت: زانایانی هه موو وه لاتان کۆران له سه ر (کراهه) ت وه نو یستراویتی گۆرانی و، خه لک لی قه ده غه کردنی، له راستیدا ته نها (إبراهيم) ی کورپی (سعدی و)، (عُبيدالله الغنبري) له کۆمه ل جیا بوونه وهو پای جیاوازیان هه بووه.

ده لیم _ ابن الجوزي _ : گه وره هاوه لانی (الشافعی) _ خویان لی پازی بیت _ نکو لئی له بیستنی ده کهن، به لām پیشانانیان، نه زانراوه جیاوازیان له نیتواندا هه بی، وه گه وره پاشینانیان، نکو لئی لی ده کهن، له وانه (أبي الطيب الطبري) یه، که سه به رته به گۆرانی و زه مکردنی کتیپیکی دانراوی هه یه.

دهلێت: گۆرانی و، گوێبیستبوونی و، لێدانی (القضیب) جایز نییه.

دهلێت: ههركهسێ شیاویتی نه مه بداته پاڵ (الشافعی)، درۆی به ده مه یوه هه لبه ستوه.

له کتیبی (أدب القضاء) دا پیشهوا (الشافعی) برپاری داوه کهوا نه گهر پیاو له سه ر

گوێبیستبوونی گۆرانی به رده وام بوو، شایه تی که ی ر هت ده کرێته وه، داد په روه ریشی پوچ ده بیته وه.

ده لێم _ ابن المجوزي _ : نه مه گو فتاری زانایانی (الشافعی) و خوا په رستانیا نه، له پاستیدا

ته نه ها پاشینانیان رێیان به وه داوه، به تایبه ت ئه و که سانه ی زانستیان که م به وه، هه وا و ئاره زوواتیان به سه ردا زال بووه.

وه فیه زانی ها وه ئاغان ده لێن: شایه تی گۆرانی بیژو سه ما که ر قبول نا کریت.

★ باسکردنی نهو به لگانه‌ی که سه‌بار هت به (کراهه) تبوونی

گۆرانی و شیوه‌ن و قه‌ده‌غه‌کردنی هاتوون:

نووسهر ده‌فهرمیّت:

هاوه‌لانیان پشتیان به به‌لگه‌کانی قورنان و سوننه‌ت و مانا به‌ست:

به‌لگه‌کان له قورناندا، سیّ نایه‌ته:

نایه‌تی به‌که‌م: خوای تعالی ده‌فهرمیّت: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾

﴿لَقَمَان: ۶﴾. واته: هه‌ندی له خه‌لکی هه‌یه قسه‌و باسی بی‌هه‌ده ده‌کری (وه‌ک نه‌فسانه‌و

گۆرانی و موسیقا) (۴۰۵).

عن أبي الصهباء قال: سألت ابن مسعود عن قول الله عز وجل: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ قال: هو والله الغناء (۴۰۶).

واته: له (أبي الصهباء) وه ده‌لێت: سه‌باره‌ت به نایه‌تی ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ

الْحَدِيثِ﴾، له (ابن مسعود) م‌پرسی، فهرمووی:

سویند به‌خوا مه‌به‌ست به نه‌وه گۆرانی به.

وعن ابن عباس: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾؛ قال:

هو الغناء وأشباهه (۴۰۷).

واته: (ابن عباس) سه‌باره‌ت به نایه‌تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾،

فهرموویه‌تی:

نه‌وه گۆرانی و هاوشیوه‌کانیته‌ی.

۴۰۴ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

۴۰۶ _ رواه ابن جریر (۲۱ / ۶۲)، والهاکم (۲ / ۴۱۱).

وسنده حسن.

۴۰۷ _ رواه ابن جریر (۲۱ / ۶۱)، وابن أبي شيبة (۶ / ۳۱۰).

وفي سنده ضعف، ولكن له طريقاً أخرى عند ابن جریر (۲۱ / ۶۱ - ۶۲) يتقوى بها.

له (سعید)ی کورپی (یسار)وه ده‌لێت: سه‌باره‌ت به ﴿لَهُوَ الْحَدِيثُ﴾ له (عِکْرَمَة)م پرسی،
 فهرمووی:

گۆرانیه.

هه‌روه‌ها (الحسن)و، (سعید)ی کورپی (جُبَيْر)و، (قَتَادَة)و، (النَّخَعِي) ئاوه‌هايان فهرمووه.

ئایه‌تی دووه‌م: خوای تعالی ده‌فهرمیت: ﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾ النجم: ۶۱.

(ابن عباس) سه‌باره‌ت به ئایه‌تی: ﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾ ؛ فهرموویه‌تی:

ووشه‌ی (سامدون) به‌شێوه زاری (الْحَمِيرِيَّة) (۴.۸) واته: گۆرانی. نه‌وان ده‌لێن: (سَمَدَ لَنَا):
 واته: گۆرانی بۆ گوتین.

(مجاهد) ده‌لێت: مه‌به‌ستی گۆرانییه، خه‌لكی یه‌مه‌ن ده‌لێن: (سَمَدَ فَلَانٍ) واته فلان كه‌س
 گۆرانی گوت.

ئایه‌تی سێ یه‌م: خوای تعالی ده‌فهرمیت: ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
 عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ﴾ الإسراء: ۶۴ واته: ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ﴾ وه‌هه‌ر كه‌س له‌وانه
 ده‌توانی گومرایی بكه ﴿بِصَوْتِكَ﴾ به‌ده‌نگت (به‌گۆرانی) ﴿وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ﴾ و به‌ده
 به‌سه‌ریانداو تێ یان خوړه ﴿بِخَيْلِكَ﴾ به‌سواری (۴.۹).

له (مجاهد)وه ده‌لێت: ئایه‌تی: ﴿وَأَسْتَفْزِرُ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ﴾ مه‌به‌ستی:
 گۆرانی و شمشاله.

به‌لگه‌كان له سوننه‌تدا:

عَنْ نَافِعٍ عَنْ ابْنِ عُمَرَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ أَنَّهُ سَمِعَ صَوْتَ زَمَّارَةٍ رَاحٍ، فَوَضَعَ أُصْبُعَهُ فِي
 أُذُنَيْهِ، وَعَدَلَ رَاحِلَتَهُ عَنِ الطَّرِيقِ، وَهُوَ يَقُولُ: يَا نَافِعُ! أَسْمَعُ؟ فَأَقُولُ: نَعَمْ. فَيَمْضِي، حَتَّى
 قُلْتُ: لَأُ. فَوَضَعَ يَدَيْهِ، وَأَعَادَ رَاحِلَتَهُ إِلَى الطَّرِيقِ، وَقَالَ:

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ سَمِعَ صَوْتَ زَمَّارَةٍ رَاحٍ، فَصَنَعَ مِثْلَ هَذَا (۴.۱۰).

۴۰۸ _ أخرجه ابن جرير (۲۷ / ۸۲)، والبيهقي (۱۰ / ۲۲۳). وسنده صحيح.

۴۰۹ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۴۱۰ _ رواه أبو داود (۴۹۲۵)، والبيهقي (۱۰ / ۲۲۲) “بسند حسن.

وانظر تعليقي على (اتباع السنن) (رقم ۴۵).

واته: له (نَافِعِ) هوه فەرمووێت: (ابْنُ عُمَرَ) _ خۆی لێ پازی بیت _ گوێبیستی دەنگی شمشالێ شوانێک بوو، هەردوو پەنجەیی خستە سەر هەدوو گوێی و، و شترەکی لەو پێگەییە لاداو، فەرمووی: ئەی (نَافِعِ) ! ئایا هەر دەبیستی ؟ دەمگوت: بەلێ. بۆیە دەپۆشت، تا گوتم: نەخێر. دەستی دانایەو، و شترەکی بۆ پێگەکی خۆی گەپاندەو، فەرمووی: پێغەمبەری خوام _ صلی اللہ علیہ وسلم _ بینی گوێبیستی دەنگی شمشالێ شوانێک بوو، وەکو ئەمەیی کرد.

نوسەر دەفەرمیێت:

نەگەر ئاوەها پەفتاریان کردبێ بەرامبەر بە دەنگێک کە مەرۆف لە نێوہنجییتی نەباتە دەرەو، ئەی دەبێ گۆزانی خەلکی ئەم زەمەنە و شمشال لێدانیان چۆن بێ (٤١١).
وروی عبدُ الرحمن بنُ عَوْفٍ عن النبیِّ _ صلی اللہ علیہ وسلم _ أَنَّهُ قَالَ:
(إِنَّمَا نَهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجِرَيْنِ: صَوْتُ مِزْمَارٍ عِنْدَ نِعْمَةٍ، وَصَوْتُ رَنَّةٍ عِنْدَ مُصِيبَةٍ)) (٤١٢).

واته: (عبدُ الرحمن) ی کۆری (عَوْفٍ) له پێغەمبەری خواوە _ صلی اللہ علیہ وسلم _ دەگێڕێتەو کەوا فەرمووێت: ((لەرێستیدا قەدەغەیی دوو دەنگی بێ ئەقڵی خرابەکارم لێکراو: دەنگی شمشال لە کاتی نیعمەتدا، وە دەنگی هاوارکردنێکی خەماوی لە کاتی بەلاو کارەساتدا)).

٤١١ _ بڕوانە ((مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية)) (٣٠ / ٢١٢) بۆ وەرگرتنی باسی تەواو دەرپارەیی ئەم بابەتەو، بەرپەرچاندەوێ ئەو کەسانەیی کە دەیکەن بەبەلگە بۆ شیاویتی گوێبیستیبوونی ئامێرە موسیقیەکان (المعازف).

٤١٢ _ رِوَاهُ ابْنِ سَعْدٍ (١ / ١٣٨)، وَالتِّرْمِذِيُّ (١٠٠٥)، وَالتَّيَالِسِيُّ (١٦٨٣) "بَسَنَدٍ ضَعِيفٍ".

وَلَهُ شَوَاهِدٌ تَقْوِيَةٌ، ذَكَرْتُهَا فِي التَّعْلِيقِ عَلَى ((أَرْبَعِينَ الْأَجْرِيِّ)) (رَقْم ٣٦)، فَلْتَنْظُرْ.

فَهُوَ حَسَنٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

وعن ابن عمر قال: دخلتُ مع رسولِ الله _ صلى الله عليه وسلم _ فإذا ابنُه إبراهيمُ يَجُودُ بِنَفْسِهِ، فأخذه رسولُ الله فَوَضَعَهُ فِي حِجْرِهِ، فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ، فقلتُ: يا رسولَ الله ! أَتَبْكِي وَتَنْهَانَا عَنِ الْبُكَاءِ ؟ ! فَقَالَ:

((لستُ أنهي عَنِ الْبُكَاءِ ، إِنَّمَا نَهَيْتُ عَنْ صَوْتَيْنِ أَحْمَقَيْنِ فَاجِرَيْنِ: صَوْتٌ عِنْدَ نِعْمَةٍ لَعِبٍ وهو وَمَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ ، وَصَوْتٌ عِنْدَ مُصِيبَةٍ: ضرب وجهه ، وَشَقَّ جُيُوبٍ ، وَرَنَّةُ شَيْطَانٍ)) (٤١٣).

واته: له (ابن عمر) وهه فهرموویهتی: بهیاوهری پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ چوومه ژووره وهه، هاوکات (إبراهیم)ی کورپی له سه ره مهرگدا بوو، نه وه بوو پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ هه لیگرت و له باوهشی خۆی دایناو، چاوه کانی فرمیسکی رشت، منیش گوتم: نهی پیغه مبهری خوا ! نایا خۆت ده گریسی و قه ده غه می گریانمان لیده که می؟! فهرمووی:

((قه ده غه می گریان ناکه م، له راستیدا قه ده غه می دوو دهنگی بی نه قلی خراپه کار ده که م: دهنگیک له کاتی نیعمه تدا وه کو یاریکردن و رابواردن و شمشالی شهیتان، وه دهنگیک له کاتی به لاو کاره ستدا: لیدانی پروومه ت و، یه خه درین و، هاواری خه ماوی شهیتانیانه)).

به لّام (أثر) هکان:

(ابن مسعود) فهرموویهتی: گۆرانی دوو پرووی (النفاق) له دلدا ده پرویتیت، وه کو چۆن ناو سهوزه ده پرویتیت.

وَقَالَ: إِذَا رَكِبَ الرَّجُلُ الدَّابَّةَ، وَلَمْ يُسَمِّ " رَدِّفَهُ الشَّيْطَانُ، وَقَالَ تَغْنَه. فَإِنْ لَمْ يُحْسِنْ " قَالَ لَهُ: تَمَنَّ (٤١٤).

٤١٣ _ انظر ((الأربعين الآجریه)) (رقم ٣٦)، ففیه تحریرها مستوفی.

٤١٤ _ أخرجه عبدالرزاق في ((المصنف)) (١٠ / ٣٩٧) " بسند صحيح.

واته: ههروهها فەرموویەتی: هەركاتێك پیاو سواری چوارپێكه‌ی بوو، یادی خوای نه‌كرده‌وه، شه‌یتان له‌ پشتیه‌وه سوار ده‌بی و، ده‌لێت گۆزانی بلی. نه‌گەر نه‌یزانی، ئینجا پیتی ده‌لێت: ئاره‌زووت به‌ره‌و قسه‌ی هیچ و پوچ بکه‌ره‌وه.

(ابن عمر) _ خوای لی پازی بیت _ به‌لای قه‌ومێکدا تێپه‌ر بوو ئیحرامیان به‌ستبوو، پیاوێکیان له‌گه‌ڵدا بوو گۆزانی ده‌گوت، فەرمووی: نه‌ی خوا گوێیستان نه‌بی.

وه به‌لای کچۆڵه‌یه‌کدا تێپه‌ربوو گۆزانی ده‌گوت، فەرمووی:

نه‌گەر شه‌یتان وازی له‌ که‌سێک به‌یئینبا، وازی له‌مه‌ ده‌هێنا.

پیاوێک سه‌باره‌ت به‌گۆزانی له‌ (القاسم) ی کوپی (عمر) پرسی، ئه‌ویش فەرمووی: قه‌ده‌غه‌ت ده‌که‌م و، به‌ (مکروه) ی داده‌نیم بۆت. پیاوه‌که‌ گوتی: ئایا هه‌رامه‌ ؟ فەرمووی: نه‌ی برازام ته‌ماشاکه‌ ! نه‌گەر خوای ته‌عالی هه‌ق و پووچی لێک جیاکاته‌وه‌ (٤١٥) گۆزانی ده‌خاته‌ لای کامیانه‌وه‌؟

له‌ (الشعیب) وه‌ ده‌لێت: نه‌فهرت کراوه‌ له‌ گۆزانی بیژو نه‌و که‌سه‌ی که‌ گۆزانی بۆ ده‌لێت.

(عمر) ی کوپی (عبدالعزیز) بۆ مامۆستاو نه‌ده‌ب ده‌ری کوپه‌که‌ی ده‌نوسی و ده‌لێت:

با یه‌که‌م شتێک له‌ نه‌ده‌به‌که‌ته‌وه‌ فێری بن و بر‌وای پی بکه‌ن، رق لیبونه‌وه‌ی رابواردن و ئاره‌زووات بی، که‌ سه‌ره‌تای دروستبوونی له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه‌و، ده‌ره‌نجامه‌که‌شی تووڕه‌بوونی خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ه، چونکه‌ له‌ زانایانی باوه‌رپێکراوه‌وه‌ پێم گه‌شتووه‌، که‌ هێنانی ئامێره‌ مۆسیقیه‌کان (المعازف) و، گوێبیستی‌بوونی گۆزانی و، هه‌ز پێکردن و، پی سه‌رسامبوونی، دوو‌روویی (النفاق) له‌ دڵدا ده‌رویتنی، وه‌کو چۆن ئاو گ‌ژوگیاکان ده‌رویتنی، سوێند به‌خوا خ‌و‌پاراستن له‌و شتانه‌و، وازه‌ینان له‌ ئاماده‌بوونی نه‌و شوێنانه‌، بۆ که‌سی ژیه‌رو ئاقل زۆر چاک‌تره‌ له‌ به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر دوو‌روویی (النفاق) له‌ دڵدا.

(فُضیل) ی کوپی (عِیاض) ده‌لێت: گۆزانی نزای داوێن پیسی و زیناکردنه‌.

(الضَّحَّاكُ) ده‌لێت: گۆرانی دَل بۆگهن ده‌كات و، په‌روه‌ردگاریش تووڤه ده‌كات.
 (یزید)ی کوری (الولید) ده‌لێت: ئەمى (بنى أُمیَّة) ! دورکه‌ونه‌وه له گۆرانی، چونکه شه‌هوت و ئاره‌زوو زیاد ده‌كات و، پیاوه‌تى و جوانه‌ردیی ده‌پۆخینی‌ت، به‌راستی نوێنه‌رى مه‌ی وشه‌رابه‌و، نه‌وه ده‌كات كه سه‌رخۆشبوون ده‌يكات، نه‌گه‌ر چار نییه‌و ده‌بی هه‌ر گوێبیستی بن(٤١٦)، نه‌وا ژنانی لی دوورخه‌نه‌وه، چونکه گۆرانی بانگخوازی داوێن پسیه.
 ده‌لێم _ ابن المجوزي _ : ده‌نگی گۆرانی چه‌نده‌ها خواره‌ست و زاهیدانی سه‌رلیشی‌واند، کۆمه‌لی له هه‌والی نه‌واغان له‌و کتێبه‌ماندا باسکردوه‌و، كه ناومان ناوه به (ذم الهوى)(٤١٧).
 نووسه‌ر ده‌فه‌میت:

به‌لام له‌پرووی ماناوه، پێشتر پوو‌غان کرده‌وه كه گۆرانی م‌رۆڤ له‌ نیوه‌نجیتی ده‌باته ده‌ره‌وه، وه نه‌قل و ژیری ده‌گۆریت.

ئه‌مه به‌وه پروون ده‌بیته‌وه كه م‌رۆڤ نه‌گه‌ر هه‌ژاو نه‌فسی خ‌رۆشا، کرده‌وانی‌ك نه‌نجام ده‌دات كه له‌كاتی ته‌ندروس‌تیدا خودی خ‌وی به‌ ناشیرینی داده‌نی‌ت، وه‌كو جو‌لان‌دنی سه‌رو، چه‌پله‌لی‌دان‌و، لی‌دانی زه‌وی به‌پێیه‌کانی... وه چه‌ندین په‌فتاری دیکه‌ش كه كه‌سانی بی نه‌قل و بی نه‌رزش نه‌نجامی ده‌دن، گۆرانی نه‌وه پ‌تویست ده‌كات، به‌لكو کاریگه‌ریه‌كه‌ی نزیک به‌کاریگه‌ری مه‌ی وشه‌رابه سه‌باره‌ت به‌ داپۆشینی نه‌قل، بۆیه پ‌تویسته قه‌ده‌غه‌ی بک‌ریت.

له (أبي سعيد الخ‌راز)ه‌وه ده‌لێت: لای (محمد)ی ک‌وری (منصور) باسی نه‌هلی قه‌سیده ک‌را، گوتی: نه‌وانه هه‌له‌هات‌وان له‌ خ‌وای _ ع‌زَّوجلَّ _، نه‌گه‌ر ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خ‌واو پ‌یغه‌مبه‌ره‌كه‌ی بونایه‌و، باوه‌ریان پ‌یکردنایه‌، خ‌وای ته‌الی نیازو نی‌تی چا‌ک ده‌کردن و، چ‌یت‌ر نه‌و شتانه کاری تی‌نه‌ده‌کردن.

(أبو‌عبدالله)ی ک‌وری (بطَّة العُک‌بري) ده‌لێت: كه‌سی‌ك سه‌باره‌ت به‌ گۆرانی پرس‌یاری لی‌کردم، منیش قه‌ده‌غه‌ی نه‌وه‌م لی‌کردو، پ‌یم راگه‌یان‌د له‌و شتانه‌یه كه زانایان ن‌کۆلیان

٤١٦ _ ئەمى بۆ ؟!

٤١٧ _ چاپکراوه له‌به‌رده‌ستایه.

لێکردوو، هەرزەو نادانەکان بەچاکیان داناو، لەراستیدا تەنھا تایەفەیک ئەنجامی دەدەن
 کە بە صۆفی ناودەبرێن و، زانیانی بە (الْجَبْرِیَّة)یان ناویان دەبەن: خەلکیکن خاوەن
 هیمتێکی سووکن، خاوەن شەڕەییکی بیدعیەتن، زوھد دەردەخەن و، ھەموو ھۆیەکانیان
 گومراپ، بانگەشە ئەشق و خۆشەویستی دەکەن، بەوازیەتانی ترس و ئومێدبوون (الخوف
 والرجاء)، کە لە لاو و ژنانەو گۆییبیستی دەبن، دەھەژێن و دەخروشین و، لەھۆشی خۆیان
 دەچنەو، خۆیان دەبورێننەو، خۆیان وادەردەخەن کە مردوون، بانگەشە ئەو دەکەن کە
 ھەموو ئەوانە بەھۆی زۆری خۆشویستیانەو، بە پەرەردگاریان و، ئارەزووکردنیانە بۆی،
 بەرزى وبلندی بۆ خواى تعالى سەبارەت بەوێ کە دەیلێن.

★ باسی نهو گومانانهی که کهسانیک به کاریان هیناوه بو ږیدان به گوی گرتن له گورانی:

لهوانه فەرمووده کە ی خاتوو (عائشە) به _ خوای لی پازی بیت _ که دوو کهنیزه که که له لایدا دوو ده فیان لیده دا. له هەندی بیژەکانیدا هاتوو:

دَخَلَ عَلَيَّ أَبُو بَكْرٍ وَعِنْدِي جَارِيَتَانِ مِنْ جَوَارِي الْأَنْصَارِ تُغْنِيَانِ بِمَا تَقَاوَلَتِ بِهِ الْأَنْصَارُ يَوْمَ بُعَاثٍ، فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَمْزَمُورُ الشَّيْطَانِ فِي بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _

((دَعَهُمَا يَا أَبَا بَكْرٍ! إِنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ عِيدًا، وَهَذَا عِيدُنَا))

وقد سَبَقَ ذَكَرُ الْحَدِيثِ (٤١٨).

واته: خاتوو (عائشە) _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویه تی: (أَبُو بَكْرٍ) هاته دیدە نیم، که هاوکات دوو کهنیزه که له کهنیزه که کانی پیشتیوانانم لایوو گوزانیان ده گوت به وهی پشتیوانان ده ماو دەم ده یانگوتوه له پوژی (بُعَاث) دا، بۆیه (أَبُو بَكْرٍ) فەرمووی: شمشالی شەیتان له مالی پیغه مبهری خوادایه _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _، نه وه بوو پیغه مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فەرمووی:

((نهی (أَبَا بَكْرٍ) وازیان لی بیته! چونکه هەر قومێک جهژنیکی هیهو، نه مهش جهژنی نیمهیه)).

ومنها حديث فضالة بن عبيد عن النبي _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أنه قال:

لَلَّهِ أَشَدُّ أَدْنًا إِلَى الرَّجُلِ الْحَسَنِ الصَّوْتِ بِالْقُرْآنِ مِنْ صَاحِبِ الْقَيْنَةِ إِلَى قَيْنَتِهِ (٤١٩).

واته: لهوانه فەرمووده کە ی (فضالة) ی کورپی (عُبَيْد) ه که له پیغه مبهری خواوه _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ ده گیژیته وهو فەرموویه تی:

دلتیان به که خوای تعالی زۆر زۆر گوێبیستره بو پیاویک که به دهنگی بهرزی خوش قورسان ده خوینیت له خاوهن کهنیزه کیکی گوزانی بیژ بو گوزانی کهنیزه که کە ی.

(ابن طاهر) ده‌لَیت: پرووی بیانوو ده‌کەمی ئەوەیە کە حەڵالیتی گۆییبستبوونی گۆرانی سەلامندوو، بەلام جایز نییە بەشتیکی حەرام (القیاس) بکەیت. و منها حدیثُ أبی هريرة - رضي الله عنه - عن النبي - صلى الله عليه وسلم - أنه قال:

((ما أذن الله - عز وجل - لشيءٍ ما أذنَ لنبيٍّ أن يتغنّى بالقرآن)) (۳۲۰).

واتە: لەوانە فەرمووده‌کەمی (أبی هريرة) به - خۆی لێ پازی بیست - له پیغه‌مبەری خواوە - صلى الله عليه وسلم - که فەرموویه‌تی: ((خۆی - عز وجل - گۆییبستی هیچ شتێک نەبووه بەئەندازەمی گۆییبستبوونی بۆ ئەو پیغه‌مبەری که به چاک و جوانی و بەناوازه‌وه قورئان دەخوێنێته‌وه)).

و منها حدیث محمد بن حاطب عن النبي - صلى الله عليه وسلم - أنه قال: ((فصل ما بين الحلال والحرام الضرب بالدُّف)) (۳۲۱).

واتە: لەوانە فەرمووده‌کەمی (محمدی کۆری (حاطب) ه له پیغه‌مبەری خواوە - صلى الله عليه وسلم - که فەرموویه‌تی: ((جیاکەرەوی نێوان حەلال و حەرام دەف لێدانە)).

و ئەلامەکانی: بەلام فەرمووده‌کەمی خاتوو (عائشة) - خۆی لێ پازی بیست - پیشتەر دەرباری دواين و، پروغان کردووه ئەوان شیعیان بەدەنگی بەرزى خوش دەخوێندەوه، له بەر ئەوەی بهو شت‌وازه دەخوێندرایه‌وه، بۆیه به گۆرانی ناوئرا، له‌بەر جۆره جیگیریه‌ك له خوێندنه‌وی شیعه‌که‌و، له‌رانه‌وه‌و ده‌نگدانه‌وه‌و، شتی وه‌کو ئەوه‌ خوو و میزاج له نێوه‌نجیته‌ی ناباته‌ ده‌ره‌وه‌.

۳۲۰ - رواه البخاري (۶ / ۲۳۶)، ومسلم (۷۹۲).

۳۲۱ - رواه الترمذي (۱ / ۲۰۲)، والنسائي (۲ / ۹۱)، وأحمد (۳ / ۴۱۸) "بسند حسن".

٤٢٢ _ رواه البخاری (٢ / ٢٩٠)، ومسلم (٤٤٥).

هیچ که سیڤک ناتوانی بانگه‌شهی نه‌وه بکات که هه‌ست به‌و له‌زه‌ت و ئاره‌زوواته ناکات، مه‌گر که سیڤکی درۆزن، یا که سیڤکی به‌ده‌ر له سنووری مرۆفایه‌تی.

هه‌ر که سیڤکیش بانگه‌شهی نه‌وه بکات که له‌و شته ئاماژه‌یه‌ک و هه‌رده‌گریت بۆ خوای خولقینه‌ر، به‌راستی شتگه‌لیکی به‌رامبه‌ر به‌خوای تعالی به‌کاره‌یناوه که شایسته‌ی نییه، چونکه خوو و میزاجی پیشی ده‌که‌وێت و ده‌چیت بۆ لای نه‌و هه‌واو ئاره‌زوواته‌ی به‌میده‌کات، توانای و هه‌رگرتنی هیچ ئاماژه‌یه‌کی نابێ.

(أبو الطَّيِّبِ الطَّبْرِيّ) به‌وه‌لامیڤکی دیکه وه‌لامی ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی داوه‌ته‌وه، ده‌لێت:

ئه‌م فهرمووده به‌لگه‌یه بۆ ئێمه، چونکه (أَبَا بَكْرٍ) نه‌وه‌ی به‌ شمشالی شه‌یتان ناوناوه، پیغه‌مبه‌ری خواش _ صلی الله علیه وسلم _ نکۆلی له فهرمایشته‌که‌ی (أَبِي بَكْرٍ) نه‌کرد، نه‌راستیدا ته‌نها قه‌ده‌غه‌ی کرد له نکۆلی کردندا توندونیژ بی‌ت، له‌به‌ر چاکیتی پله‌و پایه‌و بلندیه‌که‌ی خۆی، به‌تایبه‌ت له‌ رۆژی جه‌ژندا.

خاتوو (عائِشَة) _ خوای لی‌ پازی بی‌ت _ له‌و کاته‌دا منداڵ بوو، به‌لام پاش با‌لغبوونی و مه‌رگرتنی زانست جگه‌ له‌ زه‌مه‌کردنی گۆرانی، هیچ که‌س شتیکی تری لێوه نه‌گیراوه‌ته‌وه.

(القاسم)ی کوپی (عَمَد)ی برا‌زاشی که زانستی له‌وه‌وه و هه‌رگرتبوو، زه‌می گۆرانی ده‌کردو، پێگه‌ری له‌ گوێبیستبوونی ده‌کرد.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

وه‌ ئه‌و راباردنه‌ی (اللهو) که له‌ فهرمووده‌که‌ی تر‌دا با‌س کراوه، به‌راشکاوی با‌سی گۆرانی نه‌کردووه، بۆیه ده‌شی مه‌به‌ستی شیعر خوێندنه‌وه یاخود شتی تر بی‌ به‌ده‌نگی به‌رزی خوش.

به لّام چواندنی به گوینگرتن له که نیزه کی گوزانی بیژ (الْقَيْنَةُ) (۴۲۳)، هیچ پښتگرتن نییه که لیچوو هه رام بیټ، چونکه مرؤف نه گهر کوتی: ههستم به له زه تی ههنگوتن کرد زیاتر له له زه تی مهی وشه رام، گوشتاره کی راست ده بی، له راستیدا چواندنه که به گوینگرتن بسو له هه ردوو باره که دا، بۆیه نه گهر یه کینکیان هه لّال بی یا خود هه رام بی پښتگرتن له چواندنه که ناکات، ته ماشاکه پیغه مبهری خوا _ علیه الصلاة والسلام _ فهرموویه تی:

((إِنَّكُمْ لَتَرَوْنَ رَبَّكُمْ كَمَا تَرَوْنَ الْقَمَرَ)) (۴۲۴).

واته: ((دلنیا بن ئیوه پهروه ردگارتان ده بینن وه کو چۆن مانگ ده بینن)).

لیره دا دیسان بینینی چواندوو به بینینیکی ناشکراو پروون، چونکه جیاوازیه کی نیتوانیان له وه دایه که بینهر توانای بینینی مانگی ههیه، به لّام خوی ههق پاک و پیگه رده و دووره له و شته وه (۴۲۵).

فیقه زانان سه باره ت به ناوی دهستنوژ ده لّین: نه ندامه کانی جهستهی ته پرپوو به ناوی دهستنوژ وشک ناکرینه وه، چونکه ناسه واری په رسته، بۆیه سوننه ت نییه بسپردرین (۴۲۶)،

۴۲۳ _ ولم یصحّ الحديث أصلاً، وكما يقول العلماء:

((التأويل فرع التصحيح)).

فقد رواه أحمد (۶ / ۱۹)، والحاكم (۱ / ۵۷۰) " بسند منقطع.

ووصله أحمد (۶ / ۲۰) أيضاً، وابن ماجة (۱۳۴۰) " بذكر راوٍ ضعيف!

فلا يصح!

۴۲۴ _ أخرجه البخاري (۵۵۴)، ومسلم (۶۳۳) " عن جرير بن عبد الله.

۴۲۵ _ هو _ سبحانه _ منزّه عن أن يُحيط به أحدٌ من خلقه، أما أنه هل يرى في جهة، أو لا جهة " ففيه تفصيل، كما تراه في ((شرح الطحاوية)) (۱ / ۲۲۰)، والأصل: الإيمان بالغيب إيماناً مطلقاً، سائلين الله أن ينعم علينا بالنظر إلى وجهه الكريم، إنه جوادٌ كريم.

۴۲۶ _ نه مه به دوا داچوونی بۆ ده کرتیت، چونکه به (صحیح)ی له پیغه مبهری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ باسکراوه کهوا پارچه په رۆیه کی هه بوو پاش دهستنوژگرتن خۆی پی وشک ده کرده وه.

وهو حديث صحيح " كما تراه في تعليقي على ((المُتَواري على أبواب البخاري)) (ص ۸۱) لابن المنير _ طبع دار عمار _ عمان.

وهكو چۆن خوێنی شههید ناسپردریت و پاك ناکریتتهوه، لیژهدا ههستاوێ به کۆکردنهوهی نێوان نهم دوانه، لهرووی ڕێکهوتنیانهوه که ههردووکیان په‌رستن، نه‌گه‌رچی هه‌ردووکیان له پاکیتی و پیستییدا جیاده‌بنه‌وه.

(ابن طاهر)یش که ده‌لێت (القیاس) ته‌نها به‌پێی شتیکی ڕێپێندراو (مباح) ده‌کریت: نه‌وه فیهقی صوفیه‌کانه، نه‌ک زانستی زانایان. به‌لام فه‌رمایشتی: ((يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ))، (سفیان)ی کورپی (عُيُنَّةَ) ڕاڤه‌ی کردوهو، فه‌رموویه‌تی:

واته: (یستغنی به): واته‌ قورئانی به‌سه‌و پیوستی به‌هیچی تر نابێ. پێشه‌وا (الشافعی) ڕاڤه‌ی کردوهو، فه‌رموویه‌تی: واته: (يَتَحَزَنُ وَيَتَرَمُّ) واته‌ نرم کردنه‌وه‌و باریک کردنه‌وه‌و له‌راندنه‌وه‌و ده‌نگی خۆش.

که‌سانی تری جگه‌ له‌وانیش گوتویه‌نه: (يَعْلَهُ مَكَانَ غِنَاءِ الرُّكْبَانِ إِذَا سَارُوا) واته‌ له‌ جیاتی (غناء الركبان) (٤٢٧) ده‌لێته‌وه‌ کاتی که‌ ڕی ده‌کهن.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌لێدانی ده‌ف، کۆمه‌لێک له‌ (تابعین) ده‌فه‌کانیان ده‌شکاند، که‌چی نه‌وه ده‌فانه‌ به‌م جو‌زه‌ی ته‌مه‌ڕۆش نه‌بوو، نه‌ی ده‌بی ته‌لوێستیان چ بوايه‌ نه‌گه‌ر ته‌مانه‌ی ته‌مه‌ڕۆیان به‌دیکردایه‌؟!

(الحسن البصري) ده‌یگوت: ده‌ف له‌ سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ران نییه‌.

به‌لام فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ((فَصَلُّ مَا بَيْنَ الْحَلَالِ وَالْحَرَامِ...))

(أبو عبيد القاسم)ی کورپی (سَلام) ده‌لێت: هه‌رکەس بردویه‌تی بۆ لای صوفیه‌کان، به‌راستی فه‌رمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خۆی _ صلى الله عليه وسلم _ به‌هه‌له‌ لێکداوه‌ته‌وه‌، چونکه‌

٤٢٧ _ غناو الركبان: جو‌زێکه‌ له‌ گۆزانی وشته‌وانان (الهداء) ده‌چیت، به‌لام له‌و ناسکته‌وه‌ درێژکردنه‌وه‌شی تێدايه‌، ڕوانه: النور الكاشف في بيان حكم الغناء والمعازف، ص ٤٢. وه‌رگێڕ.

له‌پراستیدا به‌لای ئیمه‌وه مه‌به‌ست به‌فرموده‌که ته‌ن‌ها ناشکراکردنی هاوسه‌رگریه به‌لیدانی ده‌ف و، جه‌ت‌جالبوون و، شله‌ژانی ده‌نگ و، زی‌ک‌ره له‌نیو خه‌ل‌گدا له‌کاتی ناشکراکردنه‌که‌دا. ده‌لیم _ ابن‌المجوزي _ : نه‌گه‌ر مه‌به‌ستی فرموده‌که هه‌لب‌گیرته‌سه‌ر ده‌ف لیدان به‌هه‌قیقه‌ت، به‌د‌ل‌نیایی پ‌است و شیاو ده‌بی، چون‌که پ‌یشه‌وا (أحمدی) کورپی (حنبل) فرموویه‌تی: ئومیده‌وارم ده‌ف لیدان له‌ناهه‌نگی ژن گواسته‌وه‌و به‌و هاوشی‌وانه‌ئاسایی بی‌و هیچی تیدا نه‌بی (٤٢٨)، وه‌ته‌پ‌ل به‌(م‌ک‌روه) و نه‌ویست‌راو داده‌نیم.

وعن عامر بن سعد البجلي قال: طلبتُ ثابتَ بنَ سعدٍ، وكانَ بدرياً، فوجدتهُ في عرسٍ له. قال: وإذا جوارٍ يغتني ويضربنَ بالدُّفوفِ. فقلتُ: ألا تنهى عن هذا؟! قال: لا، إنَّ رسولَ الله _ صلى الله عليه وسلم _ رخصَ لنا في هذا (٤٢٩).

واته‌له‌ (عامر)ی کورپی (سَعْدُ الْبَجَلِي) وه‌ده‌ل‌یت: به‌د‌وای (ثابت)ی کورپی (سعد) ده‌گه‌پ‌ام، که‌یه‌کی‌ک بوو له‌به‌شداربووانی شه‌ری به‌در، له‌نیو ناهه‌نگی‌کی ژن گواسته‌وه‌ی خ‌ویدا بینیمه‌وه. (عامر) ده‌ل‌یت: بینیم چه‌ندین که‌نیزه‌که‌گ‌زانی ده‌ل‌ین و ده‌ف لیده‌ده‌ن. پ‌یم گوت: ئایا قه‌ده‌غه‌ی نه‌وه‌ناکه‌ی؟! فرمووی: نه‌خ‌یر، به‌پ‌استی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ م‌ؤ‌لتی نه‌مه‌ی پ‌یداوین.

نووسه‌ر ده‌فرم‌یت:

هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که‌کردو‌یانه‌ته‌به‌ل‌گه‌شیاو نییه‌ب‌کریت به‌پ‌ن‌وین ب‌و جایزبوونی نه‌م گ‌زانیه‌ناسراوه‌کارتی‌که‌ره‌ی سه‌ر خووی مر‌ؤ‌ف.

٤٢٨ _ وه‌هه‌ردوو جه‌ژنه‌که‌و، هیچی تر، چون‌که ده‌قه‌کانی ر‌ت‌پ‌یدان ده‌ریاره‌ی نه‌م بارو‌حاله‌تانه‌هاتوون، وه‌کو پ‌یشه‌تر ئام‌اژه‌ی ب‌و ک‌را.

٤٢٩ _ رواه الطبراني في ((الكبير)) (١٧ / ٢٤٧)، والبيهقي (٧ / ٢٨٩)، والطيالسي (١٢٢١)، والحاكم (٢ / ١٨٤).

وسنده‌صحیح.

کهسانێکی شهیدای ته‌صوف شتانیکیان بۆ کردوون به‌به‌لگه که هیچ به‌لگه‌یه‌کی تێدا نییه، له‌و که‌سانه (أَبُو نَعِيمٍ الْأَصْفَهَانِيُّ) ده‌لێت:

(البراءُ) ی کورێ (مالكُ) مه‌یلی گۆبیستی ده‌کردو، چێژی له‌ ئاوازی چاك و خوش وه‌رده‌گرت (الترنم).

نووسهر ده‌فه‌رمیّت:

له‌راستیدا (أَبُو نَعِيمٍ) نه‌مه‌ی له‌ (البراءُ) وه‌ باس کردوه، چونکه لی‌وه‌ی ده‌گێرت‌ه‌وه‌ (٤٣٠) که‌وا پَوَزِيك پاكشاو، به‌ده‌نگی خوش شتیکی گوت (تَرَنَم) !

ته‌ماشای ئهم به‌لگه هێنانه‌وه سارده بکه، چونکه مرۆڤ به‌ده‌ر نابێ له‌وه‌ی که به‌ده‌نگی خوش شتیک بلێت (یترنم)، باشه گوتنی شتیک به‌ده‌نگی خوش (الترنم) له‌ چ ناستیکی گۆبیستبوونی گۆزانی هه‌ژینه‌ری خرۆشیاردایه ؟!

(محمدُ) ی کورێ (طاهرُ) شتانیکی بۆ کردوون به‌به‌لگه، نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بێ که په‌نگه که‌سیکی نه‌فام شتیک وه‌کو نه‌وه بدو‌زیت‌ه‌وه‌و، فریو بخوات و، پیتی بخه‌له‌تیت، شایسته‌ی باسکردن نییه، چونکه شتیکی نه‌وتۆ نییه:

له‌وانه: له‌ کتێبه‌که‌یدا ده‌لێت: به‌شی داواکردن له‌ گۆزانی بیژو سوننه‌تبوونی.

لی‌ره‌دا داواکردنی له‌ گۆزانی بیژو کردووه به‌سوننه‌ت و، نه‌وه‌شی کردوته به‌لگه که (عَمْرُو) ی کورێ (الشَّريدُ) له‌ بابیه‌وه ده‌گێرت‌ه‌وه‌ ده‌لێت: اسْتَنْشَدَنِي رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ مِنْ شَعْرِ أُمِّيَّةٍ، فَأَخَذَ يَقُولُ: ((هِيَ، هِيَ))، حَتَّى أَنْشَدْتَهُ مَثَّةَ قَافِيَةٍ (٤٣١).

واته پێغه‌مبه‌ری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ داوا‌ی لی‌کردم شی‌عری (أُمِّيَّة) ی بۆ بخوێنمه‌وه، نه‌وه‌بوو ده‌یفه‌رموو (هیت‌ریش، هیت‌ریش)، تاوه‌کو سه‌د دێرم به‌ده‌نگی به‌رزی خوش بۆ خوێند‌ه‌وه.

٤٣٠ _ فِي ((حَلِيَةِ الْأَوْلِيَاءِ)) (١ / ٣٥٠).

٤٣١ _ رَوَاهُ مُسْلِمٌ (٢٢٥٥) (١).

نووسەر ده‌فهرمیّت:

ته‌ماشای به‌لگه هینانه‌وه‌که‌ی (ابن طاهر) بکه چهند سهرسوپمینه ! که به‌لگه بۆ جایزبوونی گۆرانی گوتن ده‌هینیتته‌وه به‌خویندنه‌وه‌ی شیعر به‌ده‌نگی به‌رزی خوش ؟! لیڤه‌دا نموونه‌ی وه‌کو نموونه‌ی که‌سیکه بلّیت: شیاوه به‌بهر له‌پ به‌سهر پشتی نامیری عودا بدری، بۆیه شیاوه به‌ژۆ یه‌کانیشی (أوتار) لیڤدریت ! یاخود بلّیت: شیاوه تری بگوشریت و له هه‌مان پۆژه‌دا بخوریتته‌وه، بۆیه شیاوه پاش چهند رۆژێک لی بخوریتته‌وه ! به‌راستی بیری چووه که خویندنه‌وه‌ی شیعر به‌ده‌نگی به‌رزی خوش نه‌و هه‌ژان و خرۆشانه‌ی تیدا نابێ که گۆرانی دروستی ده‌کات.

له‌راستیدا نه‌مهم باس کرد، ته‌نها له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌ندازه‌ی فیهقی نه‌م پیاوه‌و هه‌له‌هینجانه‌که‌ی (استنباطه) بزانریت، نه‌گینا زه‌مهن زۆر له‌وه شکۆدارتره به‌م شته تیکه‌ل و پیکه‌لانه له‌ناو‌بچیت.

له (أبي الطيّب الطبري) وه ده‌لّیت: به‌لام گوێبیستبوونی گۆرانی له ژنانی نامه‌حرمه‌وه، هاوه‌لانی (الشافعي) فهرموویانه: جایز نییه، نه‌گهر نازاد بێ یاخود کوێله بێ. ده‌لّیت: (الشافعي) فهرموویه‌تی: نه‌گهر خاوه‌نی که‌نیزه‌که‌که خه‌لک بۆ گوێبیستبوونی گۆرانیه‌که‌ی کۆکاته‌وه، نه‌وا بێ نه‌قل و نادانه‌و، شایه‌تیه‌که‌ی ر‌ه‌ت ده‌کریتته‌وه. پاشان گو‌فتاره‌کانی توندوتیژ ده‌کاته‌وه، ده‌لّیت: گه‌واده (دیاته).

له‌راستیدا خاوه‌نه‌که‌ی به‌که‌سیکی نادان و، خراپه‌کارو، بێ ناین ناوزه‌ند کردووه، چونکه خه‌لکه‌که‌ی بۆ پووچیتتی بانگ کردووه، وه هه‌رکه‌سییکیش بۆ پووچی بانگه‌واز بکات، که‌سیکی نادان و، خراپه‌کارو، بێ ناینه.

نووسەر ده‌فهرمیّت:

له (أبي عبد الرحمن السلمی) وه ده‌لّیت: (سعدی کورپی (عبدالله الدمشقي) که‌نیزه‌کیکی گۆرانی بیژی کرپی، که بۆ صوفیه هه‌ژاره‌کان به‌ده‌نگی خوش هۆنراوه‌ی بۆ ده‌گوتنه‌وه.

نووسەر ده‌فهرمیت:

(أَبُو طَالِبٍ الْمَكِّيُّ) له کتیبه‌کهیدا (۴۲) باس ده‌کات و ده‌لێت: به (مِرْوَانَ الْقَاضِي) گه‌شتین، که‌چهندین که‌نیزه‌کی هه‌بوو ئاوازی خۆشیان (التَّلْحِين) ده‌گوته‌وه‌و، بۆ صوفیه‌کان ئاماده‌ی کردبوون.

ده‌لێت: (عطاء) دوو که‌نیزه‌کی هه‌بوو ئاوازی خۆشیان ده‌گوت (تُلْحَنان)، وه‌ براکانیشی ئاوازی خۆشیان له‌ هه‌ردووکیانه‌وه‌ ده‌بیست.

نووسەر ده‌فهرمیت:

به‌لّام (سَعْدُ الدَّمَشْقِيُّ)، پیاویکی نه‌فامه‌، ئه‌و باسه‌ی ده‌رباره‌ی (عطاء) یش گوتراوه مه‌حال و درۆیه‌، وه‌ ئه‌و باسه‌ی ده‌رباره‌ی (مِرْوَانَ) گوتراوه ئه‌گه‌ر راستیش بێ، ئه‌وا پیاویکی خراپه‌کاره‌و له‌ گوتراوێ پهره‌ردگار لایداوه (فاسق)، به‌لگه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی گوتمان ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ پێشه‌وا (الشافعي) وه‌ __ خۆی لێ پازی بێت __ گێڕامانه‌وه‌، وه‌ ئه‌م قه‌ومه‌ به‌زانست نه‌فام بوون، بۆیه‌ هه‌واداری ئاره‌زووات بوون !

ئه‌گه‌ر گوترا: چ ده‌لێی سه‌باره‌ت به‌وه‌ی له‌ (المُغِيرَةُ) وه‌ ده‌یگێڕنه‌وه‌ که‌ گوتیه‌تی: (عَوْنُ) ی کورپی (عبدالله) چیرۆکی ده‌گێڕایه‌وه‌ (يَقْصُ)، ئه‌گه‌ر ده‌ستی خاڵی بوایه‌، فهرمانی به‌که‌نیزه‌کێك ده‌کرد چیرۆکی بگێڕایه‌ته‌وه‌و، گۆرانی بگوتایه‌و، شادومانی بکردنایه‌و، وای لیکردنایه‌ که‌ بێنه‌ جۆش و خروّش . (المُغِيرَةُ) ده‌لێت: که‌سیکم بۆ لای نارد __ یاخود وێستم که‌سیکی بۆ لا بنێرم __: تۆ له‌ مالتیکی ئه‌هلی راستگۆیت، خۆی __ عزّوجلَّ __ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی __ صلى الله عليه وسلم __ بۆ خراپه‌کاری و بێ ئه‌قلیتی نه‌ناردوه‌و، وه‌ ئه‌م کرداره‌ت کرداری که‌سیکی خراپه‌کاری بێ ئه‌قله‌.

وه‌لّامه‌که‌ی: نێمه‌ گومانی وانا به‌ین (عَوْنُ) فهرمانی به‌که‌نیزه‌که‌که‌ی کردبێ چیرۆک بۆ پیاوان بگێڕێته‌وه‌، به‌لکو هه‌زی به‌وه‌ بوو خۆی به‌ته‌نها گوتیبیستی بێت، که‌نیزه‌که‌که‌ش مولکی خۆی بوو، (المُغِيرَةُ) ی فیه‌هزانیش ئه‌و گوفتاره‌ی پێ گوت و، به‌ (مکروه) دانا

كه نيزه كه كه گۆرانى بۆ بَلِيت و بيهيتننه جۆش و خرۆش، كه وابوو ليرهدا چ گومانيتكت ده بى سەبارەت به كه نيزه كيك پياوان گوڤيستيان بن و، سەمايان پى بكن و، بيانننه جۆش و خرۆش.

(أبو طالب المكي) بۆ جاييزوونى گوڤيستبوونى گۆرانى خەونى (منامات) بۆ كردونه ته به لگه، گوڤيستبوونيشى كردوۆته چەند جۆريكهوه، به لام ئەمە دابشكردنيكى صوفيه و هيچ بنه پەتيكى نيه.

پيشتر به يادمان هينانهوه كه ئەو كەسەى واپاده گەيه نيّت كه گوڤيستي گۆرانى ده بى و، به لايهوه كارى تى ناكات به ناستيك نەفسى به رهو ئاره زوات بچولينيّت، ئەوه درۆزنه.

له (أبي الطيب الطبري) وه ده لیت: كه سانتيكيان ده لين: ئيمه بهو سروشت و خووه گوڤيستي گۆرانى نابن كه تايبه ئەندەدان و خەلكى ناساى گوڤيستي دەبن !

ده لیت: ئەمە نه فاميه كى زۆر گهوره يه له م كه سانهوه له بهر دوو شت:

يه كه ميان: به پى ئەو قسانەى خۆى بى ده بى ناميره كانى عود و سه متور و هه موو ناميره كانى ديكەى رابواردن به حەلل دابنى، چونكه به سروشت و خوويه ك گوڤيستي ده بى كه هيچ مروفتيك هاوبه شى له گەلدا ناكات، ليرهدا ئەگەر ئەو ناميرانه به حەلل دانە نيّت، ئەوا هه ستاوه به دركارى و هه لوه شانده وهى قسه كانى خۆى و، ئەگەر به حەلل اشيان دابنى، ئەوا خراپه كارەو له گوڤرايه لى پهروه ردگار لايداوه.

دووهم: ئەم كه سه له لايه كى تره وه بانگه شهى ئەوه ده كات كه له سروشت و خووى ناده ميزاد جيا بوته وه، گهشتو ته پلهى فريشته كان !

ئەگەر ئەم كه سه بانگه شه كارە ئەمە بليت، ئەوا دروى به دەم سروشت و خووى خۆيه وه هه لبه ستووه، هه موو ژيرو ئاقلنيكيش ئەگەر بگه پته وه بۆ نەفسى خۆى درۆى ئەو كه سه ده زانى، وه ده بى ئەو كه سه چتر تيكۆشەر نه بى به رامبەر به نەفسى خۆى و، پيچه وانه كارى ئاره زووه كانى خۆى نه بى و، هيچ پاداشتنيكيشى نه بى له بهرامبەر وازهينانى له شه هوات و ئاره زووات چونكه گهشتو ته پلهى فريشته كان، ئەمە ش هيچ كه سيني ژيرو ئاقل نايليت.

وه نه گهر بلێت: من له سه‌ر سروشت و خووی ئاده‌میزادم که دارپژراوه له سه‌ر شه‌هوت و ناره‌زوو. پێی ده‌لێن: که‌وابوو چۆن گوێبیستی گۆرانی هه‌ژینه‌ری خرۆشینهر ده‌بێ به‌سروشت و خوویه‌کی دیکه، یاخود ده‌هه‌ژێی و ده‌خرۆشێی و، شتیکی دیکه له نه‌فستا چێنراوه.

له (أبوعلی الرُّوذُبَارِی) یان پرسى سه‌باره‌ت به‌و که‌سه‌ی گوێبیستی گۆرانی و ئامێره موسیقیه‌کان (الملاهی) بووه ده‌لێت: ئه‌مه بۆ من ده‌لێته، چونکه گه‌شتومه‌ته پله‌یه‌ک جیاوازی بارو‌حاله‌کان کارم تێناکات، ئه‌وه‌بوو گوئی:

به‌لێ، سوێند به‌خوا گه‌شتوه ! به‌لام گه‌شتوته سه‌قه‌ره‌ی دۆزه‌خ.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

ده‌لێن _ ابن الجوزي _ : نكوْلِي له‌وه ناکرێت که پێده‌چی مرۆفـ گوێبیستی دیره شیعرێک، یاخود قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق بێ و، وه‌کو ئاماژه وه‌ریگرێت و، ماناکه‌ی بێزاری بکات، نه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌نگێکی هه‌ژینه‌ره، وه‌کو ئه‌و موریده‌ی که گوێبیستی ژنه‌ گۆرانی بێژێک بوو ده‌یگوت:

كُلُّ يَوْمٍ تَتَلَوْنَ... غَيْرُ هَذَا بِكَ أَجْمَلُ

واته: هه‌موو رۆژی ره‌وشت و بارو‌حالت ده‌گۆرێت... به‌لام ئه‌مه‌ت پێوه‌ جوانه.

ئه‌وه‌بوو هاواریکی کردو مرد.

ئه‌م موریده مه‌به‌ستی نه‌بوو گوێبیستی ژنه‌ گۆرانی بێژه‌که بێ و، ئاوێ له‌ ئاوازه‌که‌ش نه‌دایه‌وه، به‌لکو له‌ راستیدا ته‌نها ماناکه‌ کوشتی.

پاشان گوێبیستبوونی وشه‌یه‌ک یاخود دێژێک شیعر که له‌ بنه‌ره‌تدا مه‌به‌ستی بیستنی نه‌بێ، هه‌رگیز وه‌کو بیستنی ئه‌و دێژه شیعره زۆره‌ جو‌ش و خرۆشکاره نابێ، که لێدانی (القضیب) و، چه‌پله‌لێدان و، شتی تریشی ده‌چێته‌پال.

پاشان ئه‌و که‌سه بیسه‌ره مه‌به‌ستی نه‌بوو گوێبیست بێ، ئه‌گه‌ر په‌رسیا‌ریشی لێکردینه‌یه: ئایا بۆ من جایزه مه‌به‌ستم بیستنی ئه‌وه بێت ؟ قه‌ده‌غه‌مان ده‌کرد.

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

(أبو حامد الطوسي) (٤٣٣) شتانیکی بۆ کردوونه‌ته به‌لگه، که تیایدا له‌پله‌و پایه‌ی به‌رزى تیگه‌شتنى خۆى دابه‌زیوه، کۆى گو‌فتاره‌کانى ده‌لێت:

هیچ ده‌ق و (القیاس) ێک نییه‌ په‌نجه‌ پراکیشت بۆ حه‌رامی‌تى گۆبیستبوون.

وه‌لامى نهم گو‌فتاره‌ی نه‌وه‌بوو که پێشتر باس‌مان کرد.

هه‌روه‌ها ده‌لێت: هیچ پوو و به‌هانه‌یه‌ک نییه‌ بۆ حه‌رام‌کردنى ده‌نگی‌کی خوش، وه‌ نه‌گه‌ر هاوکی‌شیش (موزون) بوو، دیسان حه‌رام نابێ، وه‌ نه‌گه‌ر تاك حه‌رام نه‌بێ، نه‌وا کۆش حه‌رام نابێ، چونکه‌ نه‌گه‌ر تاکی پێی‌ندراوه‌کان (المباحات) کۆبوونه‌وه، به‌کۆ حه‌لال ده‌بن.

ده‌لێت: به‌لام ته‌ماشای چۆنیه‌تى لێ تیگه‌شتنى شته‌که ده‌کریت، بۆیه‌ نه‌گه‌ر شتیکی قه‌ده‌غه‌کراوی تیدا بێ، نه‌وا دا‌رشتن و هه‌لبه‌ستنى حه‌رام ده‌بێ و، گو‌تنیشی حه‌رام ده‌بێ.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : من سه‌رم سو‌رده‌می‌نێ له‌ قسانیکی وه‌کو نه‌مه، چونکه‌ نه‌گه‌ر ژێ (الوتر) به‌ته‌نها به‌بێ عود یاخود عود به‌ته‌نها به‌بێ ژێ لێ‌دریت، حه‌رام نابێ و، هیچ خۆشی و جۆش و خرۆشێک دروست ناکات، به‌لام نه‌گه‌ر کۆبوونه‌وه‌و بوون به‌عودیکی ته‌واو و پێکه‌وه لێ‌دران به‌شیوازیکی تاییه‌ت، نه‌وجا حه‌رام ده‌بێ و، بی‌زاریش ده‌کات.

هه‌روه‌ها خواردنه‌وه‌ی ناوی تری جایزه، به‌لام نه‌گه‌ر توندیه‌کی جۆش و خرۆشکاری تیدا به‌دیها‌ت، حه‌رام ده‌بێ.

هه‌روه‌ها نه‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌ی که باسی ده‌کات، جۆش و خرۆشێک دروست ده‌کات، خووی مرۆف له‌ نێوه‌نجی‌تی ده‌باته‌ ده‌ره‌وه، له‌به‌ر نه‌وه‌ پێگه‌ری لێ ده‌کریت.

(ابن عقیل) ده‌لێت: ده‌نگه‌کان سێ جۆرن: حه‌رام، (مکروه)، پێییدراو (مُباح):
 حه‌رام: شمشال، نای، (السُّرْنَا) (٤٣٤)، سه‌متور، عود، په‌بابه‌و، شتی دیکه‌ی به‌و شتیوانه،
 ینشه‌وا (أحمدی کورپی (حنبل) بریاری له‌سه‌ر حه‌رامیتیان داوه، هه‌روه‌ها (الجرأفة)
 (والجَنك) (٤٣٥) یشیان ده‌خړتیه پال، چونکه نه‌مانه جۆش و خړۆش هێنه‌رن و، مرۆف له
 نێوه‌نجیته‌ی ده‌به‌نه‌ ده‌ره‌وه‌و، کار له‌ سرووشت و خوی زۆریه‌ی خه‌لک ده‌کات، به‌هاوشیوه‌ی نه‌و
 کاره‌ی که ماده‌ی سه‌رخۆشکه‌ر به‌ مرۆفی ده‌کات، نه‌مانه حه‌رامن نه‌گه‌ر له‌کاتی خه‌م و
 خه‌فه‌تیکدا به‌کار بێت که بیوروژینیت، یاخود له‌کاتی خوشیدا، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا _
 صلی الله علیه وسلم _ قه‌ده‌غه‌ی دوو ده‌نگی بێ نه‌قلی خراپه‌کاری کردووه: ده‌نگیک له‌کاتی
 نیعه‌تدا، وه ده‌نگیک له‌ کاتی به‌لّاو کاره‌ساتدا.

(المکروه): (القضیب)ه، به‌لام خودی خۆی جۆش و خړۆشکار نییه، به‌لکو جۆش و خړۆشی
 دروست ده‌کات، کاتی له‌ گه‌ل گۆزانی و شتی تردا لێده‌دریت، که‌وابوو نه‌م سه‌ر به‌ گۆزانیه،
 گۆزانیش (المکروه)ه. که‌سانیک له‌ هاوه‌لّانمان (القضیب) به‌ حه‌رام داده‌نین، وه‌کو چۆن
 نامێده‌کانی تری رابواردن به‌حهرام داده‌نین (٤٣٦)، بۆیه حوکه‌مه‌که‌ی دوو پرووی ده‌بی ؛ وه‌کو
 خودی گۆزانی.

پێییدراو (مُباح): ده‌فه، پێشتر له‌ پێشه‌وا (أحمدی کورپی (حنبل)ه‌وه‌ باسما‌ن بۆ کردن که‌وا
 فهرموویه‌تی: ئومیده‌وارم ده‌ف لێدان له‌ ئاهه‌نگی بووک گواسته‌وه‌و به‌و هاوشیوانه‌ ئاسایی
 بێ و هیچی تێدا نه‌بی، وه‌ ته‌پل به‌ (المکروه) داده‌نیم (٤٣٧).

٤٣٤ _ السُّرْنَا: نامێرێکه له‌ شمشال ده‌چی و له‌ دار یاخود کانا‌زا دروست ده‌کریت، لایه‌کی ته‌سکه‌و
 گونجاوه‌ بۆ فووبیاکردن، به‌لام لاکه‌ی دیکه‌ی پانه‌. سه‌رچاوه له‌سه‌ر ئینتهرنێت:
www.shorufat.com. وه‌رگێڕ.

٤٣٥ _ _ الجَنك: گیتار، چه‌نك، ته‌موره. پڕوانه: فهره‌هنگی شیرینی نوی. وه‌رگێڕ.

٤٣٦ _ وهذا أرجع.

٤٣٧ _ پێشتر نه‌وه‌مان پروون کرده‌وه که ده‌ف لێدان په‌یه‌سته به‌ ئاهه‌نگی بووک گواسته‌وه‌و هه‌ردوو
 جه‌ژنه‌که‌وه‌و، هیچیت.

(أبو حامد) دهیگوت: ههركهس خوای خۆشبویت و، ناشقی بی و، تامه زړۆی چاوپیکهوتنی بی، ئەوا بۆ ئەو کەسه گوییستی زیاتر نیشقهکە ی بەرامبەر بە خوای تعالی دەچەسپینیت. نووسەر دەفەرمیت:

زۆر ناشیرینه سه بارهت به خوای _ عزوجل _ بگوتیت: نیشقی دهکریت، پێشتر ههلهی ئەم گوشتاره مان پوون کردهوه.

باشه ئەبێ گوشتاری ئەم گۆرانی بێژە چ چەسپانیک بۆ نیشقهکە ی دروست بکات:

دَهَبِي اللّٰوْنِ تَحَسَّبُ مِنْ
وَجَنَّتِيهِ النَّارُ تَقْتَدِحُ

واته: پەنگی زێڕینه وادهزانی

گۆناکانی ناگر دهکاتهوه

(ابن عقیل) گوییستی کەسیکی صوفی بوو دهیگوت: ههركات شیخانی ئەم تایهفه سروشت و خوویان بێزار بێت، کەسیک به گۆرانی و هۆنراوه گوتنهوه بۆ لای خوا دهیانگه پێنیتهوه.

ئەوه بوو (ابن عقیل) یش گوتی: ئەم بێژهره بی نابرووه، لهراستیدا دلان تهنها به پەیمانی خواو هه پەشهکانی له قورئان و، به سوننهتی پیغه مبه ره کە ی _ صلی الله علیه وسلم _ دهگه پێنیتهوه بۆ لای خوای تعالی، چونکه دهفەرمیت: ﴿وَإِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ (الأنفال: ۲) ﴿وَإِذَا تُلِيتَ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ﴾ کاتیکیش نایه تهکانی خوا بخوینیتهوه به سهریاندا ﴿زَادَتْهُمْ إِيمَانًا﴾ بروایان زیاد ده بێت (۴۳۸)، نه یه ره مووه: ئەگەر هۆنراوه و گۆرانی بۆ گوترا، جۆش و خرۆشی پوی تی دهکات.

وه ههركهس نهفسی فریویدا بۆ په ندو عیبه رت وه رگرتن لهو شتانهی که ئاده میزاد به چاکی داده نی، وه کو خۆشی دهنگ، ئەوا گرفتار بووه، به لکو پێویسته بۆ په ندو عیبه رت وه رگرتن

تەماشای ئەو شتانه بکەین کە خوای تەعالی بەرەو ڕووی کردوینەتەو: وشتەر، ئەسپ، بایەکان، شتی دیکە بەو جۆرە، چونکە شتانێکی بێنراون و سروشت و خووی مرۆف ناهێنێتە جۆش و خرۆش، بەلکو دلی مرۆف و الێدەکات دروستکاری بەدیھێنەر بەگەرە دابنیت و، پەندو عیبرەتی لی وەرگریت.

لەراستیدا تەنھا شەیتان ھەلیخەلەتاندن، بۆیە بوون بەکوێلە شەھەوت و ئارەزوواتی ئەفسی خۆتان، بەوھەشەو نەوستان تاوھکو گوتیان: ئەمە راستی و ھەقیقەتە، نەخێر ئێوە زیندیقن لە پۆشاکی خواپەرستاندا، چلێس و بەھەلپەن لە پۆشاکی زاھیدان و دونیانەویستاندا، (مُشَبَّهٌ) بپرواتان وایە کە خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ نیشق دەکریت و ئارەزووی دەکریت و، خووی پێوە دەگیریت و دل سوکنایی پێ دیت !

ئەمە خراپترین تیگەشتنە، چونکە خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ شتەکانی ھاوچەشن و ھاوشێوە (مشاکلە) دروست کردووە، بۆیە خو بەیەکتەرەو دەگرن و، ھەست بەنازار دەکەن بەپیتی ڕەگەزە توخمەکانیان و، بەپیتی پێکھاتە لەیەک چووھەکانیان لە شێوە نوێ یەکاندا.

نالیڕەو سەرزنەشت و ھەواداری و نیشقی یەکتەر کردنیان بۆ دروست بوو، بۆیە بەئەندازە ی نزیکبونەویان لە شێوەدا، ئەوا خو پێوەگرتن و، دل سوکنایان بەیەکتەر زیاتر دەچەسپیت.

تۆ تەماشاکە ھەر یەکیەک لە ئێمە بەناو دلی سوکنایی دیت، چونکە لەشی ناوی تێدا یە، بەڕووک و گژوگیا دلی سوکنایە، لەبەر نزیکیی مرۆف لە زیندەوہریتی وەو لەبەواری ھیزی پەرە گەشەکردنی ھەردوکیانەو، بە ناژەلان دلی سوکنایە، چونکە تاییبەترین جۆرە کە ھاویەشی دەکات، یاخود نزیکترین شتی کە لێیەو، باشە ھاویەشی لە نێوان خوای خولقینەر و مرۆفی خولقینراو لە کوێ دایە، بۆ ئەو ی ھەواداریبون و نیشق و ئارەزووبونی خوا ڕوودات؟! وە ئەو سازیاربون و گونجانی نێوان قورپو ئار و خوای ئاسمانەکان لە کوێ دایە !?

لەراستیدا ئەمانە خەیاڵی شێوەیەکیان بۆ خوای _ سبھانە و تەعالی _ کردووە، کە لە دلاندا دەچەسپیت، بەلام ئەو شێوەی خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ نییە، بەلکو بێتیکە سروشت و خوو شەیتان وینەو شێوەیان کێشاو، وە خوای تەعالی وەسفێکی نییە سروشت و خووی ئادەمیزاد

مهیلی بکات، یاخود نهفسهکان نارەزووی بکەن، بەلکو لەپراستیدا تەنھا لیکترازان و لیک جوئ بوونەووەو جیاوازی پەرەردگاریتی لە خولقیئراوی بەدیھیتراو، لە نهفسی مرۆفەکاندا ھەییەت و شکۆمەندی بەرامبەر بە پەرەردگاریان دروست دەکات، بۆیە ئەو خۆشەویستی خواپەری کە صوفیەکان بانگەشەیی دەکەن لەپراستیدا تەنھا خەیاڵاتی پوچن.

بۆیە پەنا دەگەڕین بەخوا لە ئەندێشەو خەیاڵاتی خراپ و، کۆسپ و بەرھەڵستکارو رێگرە سروشتیەکان کە پێویستە بەحوکمی شەرع لە دڵاندا بسەریتەو، وەکو چۆن پێویستە بئەکان بشکێنرێت.

★ ره‌خه‌گرتن له رِیازگه‌لی صوفیه‌کان له بواری گوی‌گرتندا:

نووسەر ده‌فهرمیت:

کۆمه‌لێک له پیشینانی ته‌صوف نکۆلیان ده‌کرد که‌سانێک که تازه دینه‌ پیزی صوفیه‌کانه‌وه گویبێستی گۆرانی بن، چونکه ده‌یانزانی چ شتێک دلێان ده‌وروزێت: له (عبدالله‌ی کورپی (صالح‌) وه ده‌لێت: (الجُنیدُ) پێی گوتم: نه‌گهر موریدت بینی گویبێستی گۆرانی و شتی تر (السماع) ده‌بی، بزانه پاشاوه‌ی هه‌ندی یاری تیدا ماوه. له (أحمد‌ی کورپی (عمر البرذعی‌) وه ده‌لێت: گویبێستی (أباالحسن‌ الثوري‌) بووم به که‌سانێک له هاوه‌لانی خۆی ده‌گوت: نه‌گهر موریدت بینی گویبێستی هۆنراوه‌ ده‌بی و، هه‌واداری خۆشگوزه‌رانیه‌، به‌ئومێدی خه‌یری مه‌به‌.

ده‌لیم _ ابن‌ الجوزي _ : نه‌مه‌ گوشتاری شیخانی ئهم قه‌وه‌مه‌ن، له‌راستیدا ته‌نها پاشینانیان پێی هه‌زبێکردنی رابواردنیان به‌نه‌فسی خۆیان داوه‌، بۆیه شه‌ریان له‌ خۆیان تیپه‌رپوو بۆ ده‌وروبه‌ر، له‌ دوو رۆوه‌:

یه‌که‌میان: به‌دگومانی خه‌لکی ئاسایی به‌رامبه‌ر به‌ پیشینانیان، چونکه واتیده‌گه‌ن هه‌موویان ئاوه‌ها بوون.

دووه‌م: بۆ خه‌لکی ئاسایی بویری و زاتکردنیان دروست کرد، بۆ یاریی کردن، چونکه که‌سانی رَه‌مه‌ک و ئاسایی هه‌یج به‌لگه‌یه‌کیان نییه‌ بۆ ئهو یاریانه‌ی که ده‌یکه‌ن، ته‌نها ئه‌وه نه‌بی که ده‌لێن: فلان که‌س ئاوه‌ها ده‌کات و ئاوه‌ها ده‌کات(٤٣٩).

نووسەر ده‌فهرمیت:

گویگرتن به‌دلی که‌سانێکیانه‌وه لکاوه‌، بۆیه په‌سه‌ندیتیان داوه‌ به‌سه‌ر خوێندنی قورئانداو، له‌ کاتی گویگرتندا دلێان ناسک ده‌بیته‌وه‌، به‌ئاستێک له‌ خوێندنی قورئاندا ئه‌و نه‌ندازه‌ دل

٤٣٩ _ له‌ نێو زۆریک له‌ خه‌لکی ئاسایی و هاوشیوه‌ی خه‌لکی ئاسایی ئهم سه‌رده‌مه‌ هه‌مان قسه‌ بئاوه‌، نه‌گهر فەرمانی کاریکیان پێی بکه‌ی، یاخود قه‌ده‌غه‌ی شتیکیان لێ بکه‌ی.

ناسکیه‌یان بۆ دروست نابێ (٤٤٠)، ئەمە دەگەرێتەوه بۆ هەواو ئارەزوویەکی ناوەکی که به‌سه‌ریاندا زāl بووه، دەگەرێتەوه بۆ سروشت و خوویەکی خراپ، بە‌لام ئەم که‌سانە تیگەشتنێکی دیکه‌یان هه‌یه !

له (أبي عبد الرحمن السُّلَمي) وه ده‌لیت: له ژيانى مامۆستا (أبي سهل الصُّغْلوكي) دا پەوانە کرام بۆ (مَرو)، پێش دەرچووم له پۆژانی هه‌ینیدا به‌یانیان مامۆستا کۆپی خوێندنی قورئان و خەتمی هه‌بوو، کاتی دەرچووم ته‌ماشام کرد کۆپه‌که‌ی لاداوه، بۆ (ابن الفرغاني) له‌همان کاتدا نیشته‌گه‌یه‌کی گۆرانی گوتنی داناوه، به‌هۆی ئەوه‌وه شتێک چووه دڵمه‌وه، ده‌مگوت: به‌راستی کۆپی دهرسى قورئان و خەتمی به‌ نیشته‌گه‌ی گۆرانی گوتن گۆرپوه ! ئەوه‌بوو پۆژتێک پێی گوتم: خەلێک چ ده‌لێن ؟ منیش گوتم: ده‌لێن: کۆپی دهرسى قورئان و خەتمی هه‌لگرتوه، نیشته‌گه‌ی گۆرانی گوتنی داناوه. ئەویش گوتی: هه‌ر که‌س به‌ مامۆستا که‌ی بلێت: بۆچی، سه‌رکه‌وتوو نابێ (٤٤١).

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : ئەمانه بانگه‌وازانی ته‌صوفن، ده‌لێن: شیخ بارو حالی خۆی ده‌دریته ده‌ستی خۆی، به‌لام ئێمه که‌سمان نییه بارو حالی خۆی بدریته ده‌ستی خۆی، چونکه ئاده‌میزاد به‌شەرع و ئەقل له مه‌به‌ست و نیازه‌کانی دورده‌خریته‌وه، ئاره‌لانیس به قامچی !!

٤٤٠ _ ئەمە لای زۆریک له لاوان پووه‌دات، به‌تایبه‌ت ئەوانه‌ی سروود به‌ده‌ف لێدانه‌وه گوئی پر کردوون، بۆیه ئەوانیش هه‌موو کاته‌کانی خۆیانیان بۆ ته‌رخان کردوه ! زانستیان بیر چۆته‌وه، وازیان له زانایان هه‌ناوه ! خۆی ته‌عالی پێنویستی پێگه‌ی راستیان بکات.

جا ئایا که‌سیک هه‌یه پەندو عیبه‌ت وه‌رگرێ.

٤٤١ _ له کتێبی ((سیر أعلام النبلاء)) دا گو‌فتاریکی پێشه‌وا (الذهبي) م له‌سه‌ر ئەم باسه‌ خوێندۆته‌وه، که ده‌لیت: ((به‌لێ سوێند به‌خوا سه‌رکه‌وتوو ده‌بێ)) !

✱ حوكمی گۆرانی به لای صوفیه كانه وه:

كۆمه لێك له صوفیه كان لهو برۆایه دان نهم گۆرانیه ی كه پێشتر له قهومیكه وه باسی
حه رامیتیمان بۆ باسكردن و، له كهسانی دیکه شه وه (كراهه) ت و ناپه سه ندیتیمان بۆ
گیرانه وه، بۆ كه سانیکی تر (مُسْتَحَبُّ) و په سه نده:

له (أَبِي عَلِيٍّ الدَّقَاقُ) وه ده لێت: گوێ گرتن بۆ خه لکی په مه ك و ئاسایی هه رامه، چونكه
نه فس و ئاره زوواتیان تیدا ماوه، بۆ زاهیدان (مُبَاح) و پێگه دراوه، چونكه تیده كوژن و
نه فسیان له شه هه وه ت و ئاره زووات ده گه پێننه وه، بۆ هاوه لانیشمان (مُسْتَحَبُّ) و په سه نده،
چونكه دلایان زیندووه !!

نووسهر ده فره میت:

له پێنج رۆه نهمه هه له یه:

یه كه میان: نێمه پێشتر له (أَبِي حَامِدٍ الْغَزَالِي) وه گیرامانه وه كه وا گوێ گرتن (مُبَاح) و
پێگه دراوه بۆ هه موو كه سیك، (أَبِي حَامِدٍ) یش لهم كه سه زاناره.

دووه م: سرووشت و خووی نه فس گۆرانی به سه ردا نایه ت و، له راستیدا تێكوژان به رامبه ر
به نه فس ته نها به کاتی کاری ده وه ستینیت، بۆیه هه ركه س بانگه شه ی گۆرینی سروشت و خوو
بکات، بانگه شه ی مه حال ده کات، وه هه ركاتێك شتێك هات و سرووشت و خووی وروژاندو،
ئه وش نهما كه نه فسی خۆی لێ دۆرده خاته وه، خوو و نه رتیشی بۆ هه واو ئاره زواتی جاران
ده گه پێته وه.

سی یه م: زانایان سه به رته به هه رامکردن و پێگه پێدانی گۆرانی جیاوازیان
تێكه وتووه (٤٤٢)، هه یج كه سیکیشیان ته ماشای كه سی گوێ گری نه کردووه، چونكه ده یانزانی
سروشت و خووی هه موو ئاده میزاد یه كسانن، بۆیه هه ركه س بانگه شه ی نه وه بکات كه

سروشت و خوویه کی تایبه تی ههیه و له سروشت و خووی ئاده میزاد به ده ره، بانگه شهی بۆ شتیکی مه حال کردووه.

چواره م: کۆپایی دروست بووه له سهر ئه وهی که (مُسْتَحَبُّ) و په سه ند نییه، له پاستیدا نه په پری حوکی (الإباحة) و پینگه دراوتیه (۴۳)، بۆیه بانگه شه کردن بۆ (استحباب) و په سه ند بوونی گۆرانی، چوونه ده ره وهیه له کۆپایی زانیان.

پینجه م: به م قسه بی پتویسته گوئیستبوونی نامیری عود (مُباح) و پینگه دراو بی یاخود (مُسْتَحَبُّ) و په سه ند بی بۆ ئه و که سانه ی که سروشت و خوویان ناگۆریت، چونکه له پاستیدا گۆرانی حرام کرا له بهر ئه وهی کارده کاته سهر سروشت و خووی مرۆف، وه بۆ هه واو ئاره زووات بانگی ده کات، بۆیه نه گهر مرۆف دلتیا بوو بۆ ئه وه بانگی ناکات، پتویسته پینگه ی پیدریت!

نووسه ده فره میت:

که سانیکیان وایان پاده گه یاند ئه م گوی گرتنه کرده وهیه کی چاکه و هۆکاری نزیک بوونه وهیه له خوی _ عزوجل _ وه:

(أبو طالب المكي) ده ئیت: شیخیکیان له (الجنید) وه بۆی باس کردم و گوتی: له سی جیگه دا په حمت و به زه یی به سهر ئه م تایه فهدا داده به زی: له کاتی خواردندا، چونکه ناخۆن مه گهر له کاتی برسیتی و پتویستیه کی زۆردا، له کاتی دهرس خویندندا، چونکه به نپو پله و پایه ی راستگۆیان و بارو حال پیغه مبه راندا تیده په رن، له کاتی گوئیگرتندا، چونکه به سۆزه وه گوی ده گرن و، هه ق ده بین!

ده ئیم _ ابن الجوزي _ : له کاتیکیدا نه گهر ئه مه به (صحيح) ی له (الجنید) وه هاتبیت و، ئیمه ش به رامبه ر به و پیاوه نیت پاک و بی گومان بین، ئه وا هه لده گیریت به سهر ئه و هۆنراوه زوه دیانه ی که نه وان گوئیستی ده بوون، چونکه دل ناسکی و گریان بۆ دروست ده کردن،

به‌لَام بۆ ئەوێ له کاتی وه‌سفی (سُعدی) و (لِیلی) دا په‌حمەت و به‌زه‌یی دابه‌زێت و، ئینجا هه‌لبگیرێته سەر سیفاتی خۆی _ سب‌حانه و تعالی _، ئەوا جایز نیه مەرۆڤ باوه‌ری وای هه‌بی! نه‌گەر دروستیش بی‌ ناماژه (الإشارة) له‌وه وه‌ربگیرێت، ناماژه‌که له‌ لایهن زالبونی سروشت خووه‌وه ن‌قوم کراوه.

ئەوێ په‌نجه‌ راده‌کیشت بۆ ئەو شتمی که‌ بارو‌حاله‌که‌ی (الجُنْدِ) مان پێ لیکدايه‌وه، نه‌وه‌یه که‌ ئەو هۆنراوه‌ی له‌ زه‌مه‌نی ئەودا به‌ده‌نگی خۆش ده‌گوترا وه‌کو ئەوێ نه‌م‌پۆ نه‌بوو، که‌چی که‌سانێک له‌ پاشینان گو‌فتاره‌کانی (الجُنْدِ)یان هه‌ل‌گرتۆته سەر هه‌موو ئەو گۆزانیانه‌ی که‌ ده‌گوتی.

له‌ (عبدالوهاب) ی کورێ (المبارک الحافظ) هه‌ ده‌ئیت: (أبوالوفاء الفیروزبادی) شیخی خه‌لوه‌ت‌گه‌ی (رباط) (الزُّوزَنِي) په‌فیقم بوو، ئەوه‌بوو پێی ده‌گوتم: سوتند به‌خوا من نزات بۆ ده‌که‌م و یادت ده‌که‌مه‌وه له‌کاتی دانانی سه‌رین و گۆزانی‌دا. ده‌ئیت: شیخ (عبدالوهاب) سه‌ری سو‌رده‌ماو، ده‌یگوت: تۆ ب‌لێی ئەم پیاوه باوه‌ری وابی‌ ئەوه کاتی نزا گیرابونه؟! به‌راستی کاره‌ساتیکی گه‌وره‌یه!

(ابن عقیل) ده‌ئیت: به‌راستی لی‌مانه‌وه بیستوون که‌وا نزا له‌ کاتی گۆزانی وش‌تره‌واندا و له‌ کاتی ناماده‌بوونی سه‌ریندا گیرایه، چونکه له‌و پروایه‌دان کارێکی چاکه‌و هۆکاری نزیک بو‌نه‌وه‌یه‌و، مەرۆڤ پێی نزیک ده‌بیته‌وه له‌ خۆی تعالی.

ده‌ئیت: ئەمه‌ کوفره، چونکه هه‌ر که‌سێک له‌و پروایه‌دا بی‌ت که‌ حه‌رام یاخود (م‌کروه) و ناپه‌سه‌ند هۆکاری نزیک بو‌نه‌وه‌یه (قریة)، به‌م پروابونه‌ی کافر ده‌بی. ده‌ئیت: خه‌لکی له‌ نی‌وان حه‌رام‌بوون و (کراهة) تیدان.

(صالح المُرِّي) ده‌ئیت: دره‌نگ‌ترین هه‌ستانه‌وه‌یه‌ک بۆ که‌سێکی که‌وتوو، که‌سێکه ئاره‌زووات که‌واندویه‌تی، که‌چی واره‌ده‌گه‌یه‌نی‌ت ئەوه هۆکاری نزیک‌بو‌نه‌وه‌یه بۆ خۆی تعالی، پێ جی‌گیرترین که‌سێکی‌ش له‌ رۆژی قیامه‌تا ئەو که‌سه‌یه که‌ له‌ هه‌موو خه‌لک زیاتر کار به‌ کیتابی خواو سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی (محمد) _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌کات.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به صوفیه‌کان له

بوا‌ری سۆزدا:

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

ئهم تابه‌فه نه‌گه‌ر گوئیستی گۆرانی بن سۆز به‌خۆیان دینن، چه‌پله‌لیده‌ده‌ن و، هاوار ده‌که‌ن و، پۆشاکه‌کانیان ده‌درن.

به‌پاستی له‌وه‌دا ئیبلیس سه‌ری لیشیواندوون و، سنوری تیپه‌پاندوه.

ئه‌وه‌یان کردۆته به‌لگه‌ که‌ گوايه‌ کاتێ ئهم نایه‌ته‌ دابه‌زێنرا: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿الحجر: ٤٣﴾ واته‌: وه‌ بێگومان دۆزه‌خ جیگای هه‌مو‌یانه‌ (٤٤٤). (سلمان الفارسی) هاوارێکی کردو، به‌سه‌ر سه‌ریدا که‌وت و، پاشان چوه‌ ده‌ره‌وه‌و سی پۆژ هه‌لها‌ت. ئه‌وه‌شیان کردۆته به‌لگه‌ که‌ (أبو وائل) ده‌یگێرتیه‌وه‌و ده‌لێت: به‌یاوه‌ری (عبدالله) چوینه‌ ده‌ره‌وه‌و (الربیع)ی کو‌پی (خُثَیم)یشیمان له‌ گه‌لدا بوو، به‌لای ناسنگه‌ریکدا تیپه‌په‌وین، (عبدالله) هه‌ستاو ته‌ماشای ناسنیکی کرد، که‌ له‌نیۆ ناگه‌که‌دا بوو، (الربیع)یش ته‌ماشای کرد، ئه‌وه‌بوو به‌لادا لاریویه‌وه‌و، خه‌ریک بوو بکه‌ویت.

پاشان (عبدالله) به‌پێی که‌وت تاوه‌کو به‌ ناگرخانێک گه‌شتین، له‌سه‌ر پۆخی پو‌باری فورات، کاتێ (عبدالله) ناگه‌که‌ی له‌ نیویدا به‌دی‌کرد، که‌ ده‌گرا، ئهم نایه‌تی خوینده‌وه‌: ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا، وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرِنَيْنِ دَعَوْا هُنَالِكَ ثُبُورًا، لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا﴾ ﴿الفرقان: ١٢ - ١٤﴾ واته‌ ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتێ (ئهم ناگه‌) له‌ دوره‌وه‌ نه‌وان ده‌بینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغِيْطًا وَزَفِيرًا﴾ نرکه‌و نا‌له‌ی گرو بلیسه‌ی ده‌بیسن (که‌نیشانه‌ی رق و قینی زۆریه‌تی لیان) ﴿وَإِذَا أَلْقَا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا﴾ وه‌کاتێ فری ده‌درینه‌ جیگایه‌کی ته‌نگ له‌ دۆزه‌خدا ﴿مُقْرِنَيْنِ﴾ به‌جوت کرایی ده‌ست و قاچ و ملیان له‌ کۆت و زنجیردا (یا له‌شیان به‌کۆت و زنجیر پێکه‌وه‌

بەسراوه ﴿ دَعُوا هَٰذَاكَ ثُبُورًا ﴾ لهویدا داوای تیاچوون و مردن ده‌که‌ن ﴿ لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا ﴾ شه‌مپۆ داوای ته‌نیا مردنێک مه‌که‌ن ﴿ وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ﴾ به‌لکو داوای مردنی زۆر بکه‌ن (٤٤٥)، شه‌وه‌بوو (الربيع) بورایه‌وه، بۆ لای که‌سوکاری هه‌لمانگرت و، (عبدالله) به‌لایه‌وه دانیشته تا نوێژی نیوه‌پۆ بکات، به‌لام به‌هۆش خۆی نه‌هاته‌وه، پاشان به‌لایه‌وه دانیشته تاوه‌کو کاتی عه‌سر، به‌لام به‌هۆش خۆی نه‌هاته‌وه، پاشان به‌لایه‌وه دانیشته تاوه‌کو مغریب، شه‌وه‌بوو خه‌بری بویه‌وه، (عبدالله)ش گه‌رایه‌وه لای که‌سوکاری.

نهم تا‌مه ده‌لێن: به‌پراستی له خه‌لکیکی زۆری خواپه‌رستانه‌وه به‌لاوێته‌وه، که‌وا شه‌گه‌ر گوێبێستی قورئان بوایه‌ن، که‌سانێکیان ده‌مردن، که‌سانێکیان ده‌بورانه‌وه، که‌سانێکیان هاواریان ده‌کرد.

نهمه له کتێبه زوه‌ديه‌کاندا زۆره.

وه‌لامه‌که‌ی: شه‌وی له (سلمان الفارسی) وه‌ ده‌گێڕێته‌وه، مه‌حال و درویه، پاشان هه‌یج (اسناد) یکی نیه، ئایه‌ته‌که‌ش له مه‌که دابه‌زی و، له‌پراستیدا (سلمان الفارسی) له مه‌دینه موسلمان بوو، وه له هه‌یج یه‌کیک له هاوه‌لانه‌وه شتیکی به‌م جۆره باس نه‌کراوه.

به‌لام باسه‌که‌ی (الربيع) ی کورپی (خُثیم)، (راوی) ه‌کانی جینگه‌ی متمانه‌پێکردن نین !
پێشه‌وا (أحمد) ی کورپی (حنبل) ده‌یفه‌رموو: (عیسی) ی کورپی (سُلیم) له (أبي وائل) ه‌وه،
(لا أعرفه) واته نایناسم.

(حمزة الزيات) به (سفيان) ی گوته‌بوو: ده‌گێڕنه‌وه که‌وا (الربيع) ی کورپی (خُثیم) بوراوه‌ته‌وه.
گوته‌ی: کێ نهمه ده‌گێڕێته‌وه؟! له‌پراستیدا ته‌نها شه‌و چیرۆک خاوه ده‌گێڕێته‌وه _ مه‌به‌ستی (عیسی) ی کورپی (سُلیم) بوو _ شه‌وه‌بوو چاوم پێکه‌وت و، گوتم: تۆ له کێ وه ده‌گێڕێته‌وه؟!
نهم گوته‌ره‌ی به‌ (عیسی) گوته و مه‌به‌ستی شه‌وه‌بوو نکۆڵیی لی بکات !

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

ئەمە (سَفِیانُ الثَّوْرِيّ) نەکوژی لەو دەکات کەوا (الرَّيْغُ)ی کورپی (خُثَیم) شتی وای بەسەر هاتبێ، چونکە پیاوێکە لەسەر پارەوی یەکەمینان بوو، هیچ کەسێک لە هاوێلان و (تابعین)یش شتی وایان بەسەر نەدەهات.

لە پروانگەیی وادانانی راستی شتەکەوێ دەلێن _ ابن الجوزي _ پەنگە مەژۆف بەهۆی ترسەوێ بپوریتەوێ، ترسەکە بێدەنگ و خامۆشی بکات و، جوولەیی تێدا نەمیئێت، وەکو مردووی لیبێت، لێرەدا نیشانەیی کەسی راستگۆ ئەوێکە کە ئەگەر لەو کاتەدا بەسەر دیواریکەوێ بێ، دەکەوێتە خوارەوێ، چونکە هۆشی نەماوێ، بەلام کەسانێک بانگەشەیی سۆز بکەن و، خۆیان بپاریژن بۆ ئەوێ پێیان هەلنەخەسکیئێت و، پاشان ئەو سنورەش تێپەرێنن بۆ دراندنی پۆشاک و، هەموو کاریکی ناشیرین و ناپەسەند لە شەرعدا نەبێت، بێگومان دەزانن ئەو کەسە شەیتان یاری پێ دەکات.

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

بزانه _ خوا سەرکەوتوت بکات _ بەدلتیایی دلتی هاوێلان پاک و بێگەردترین دلتان بوون، لەکاتی سۆزیشدا لە گریان و دلکزی (خشوع) زیاتر سنوریان نەدەبەزاند.

وهذا حديثُ العَرِيَّاضِ بْنِ سَارِيَةَ: ((وَعَظَّنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - مَوْعِظَةً بَلِيغَةً ، ذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ ، وَوَجِلَتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ)) (٤٤٦).

واتە ئەمە فەرموودەکەیی (العَرِيَّاضِ)ی کورپی (سَارِيَةَ)یە کە دەفه‌رمیّت: ((بێغەمبەری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ نامۆژگاری کردین بە نامۆژگاریەکی زۆر پەوان، بەهۆیە چاوەکان فرمیسکیان دەرشت و، دلتەکانیش دەترسان)).

٤٤٦ _ رواه أحمد (٤ / ١٢٦ و ١٢٧)، وأبوداود (٤٦٠٧)، والترمذي (٢٧٦)، وابن ماجه (٤٢ و ٤٣ و ٤٤).

وصححه الضياء المقدسي في ((اتباع السنن)) (رقم ٢).
وانظر لزيادة التخریج تعلیقي عليه.

(أَبُو بَكْرٍ الْآجُرِّيُّ) ده‌لێت: (العَرَبِيَّانِي) نه‌یفه‌رموو: هاوارمان کرد ! له سنگی خۆمانمان دا !
وه‌کو زۆرێک له نه‌فامان ده‌یکهن، که‌وا شه‌یتان یاریان پێده‌کات !
له (حُصَيْنِ) ی کورپی (عبدالرحمن) ه‌وه ده‌لێت: به (أَسْمَاءُ) ی کچی (أَبِي بَكْرٍ) م‌گوت:
بارو‌حالی هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و‌خاو‌خیزانی له‌کاتی خۆ‌بندن
قورئاندا چۆن بوو ؟ فه‌رمووی: به‌جۆره‌ بوون که‌ خوا باسیان ده‌کات _ یاخود به‌و شیوه‌ بوون
که‌ خ‌وای تعالی وه‌سفیان ده‌کات _ چاوانیان فرمێسکی ده‌رشت و، پێستیان ته‌زووی پێدا
ده‌هات، پێم گوت: ئالێره‌ پیاوانێک ه‌ن نه‌گه‌ر قورئان به‌سه‌ر هه‌رکه‌سیکیاندا بخوێنرێته‌وه،
ده‌بو‌رێته‌وه، نه‌وه‌بوو فه‌رمووی: په‌نا ده‌گرم خوا له شه‌یتانی نه‌ف‌ه‌ت لێک‌راو !
له (عِكْرِمَةَ) ه‌وه ده‌لێت: له (أَسْمَاءُ) ی کچی (أَبِي بَكْرٍ) م‌پرسی: ئایا ه‌یچ که‌سی له
پێشینی چاک له ترساندا ده‌بو‌رایه‌وه ؟ فه‌رمووی: نه‌خێر، به‌ل‌کو ده‌گریان.
له (أَبِي حَازِمٍ) ه‌وه ده‌لێت: (ابنُ عُمَرَ) _ خ‌وای لێ‌پازی بیت _ به‌لای پیاویکی عێراقیدا
تێپه‌ر‌بوو که‌وت‌بوو، فه‌رمووی: نه‌مه‌ چێتی ؟ گوتیان نه‌گه‌ر قورئانی به‌سه‌ردا بخوێنرێته‌وه
نه‌مه‌ی ت‌ووش ده‌بی ! فه‌رمووی: ئێمه‌ به‌د‌نیایی له خ‌وای تعالی ده‌ترسین و ناشکه‌وین !!
له (قَتَادَةَ) ه‌وه ده‌لێت: به (أَنَسِ) ی کورپی (مَالِكِ) یان گوت: که‌سانێک نه‌گه‌ر قورئانیان
به‌سه‌ردا بخوێنرێته‌وه ده‌تۆقن و ده‌بو‌رنه‌وه ! فه‌رمووی: نه‌مه‌ له کرده‌وه‌کانی (الخ‌وارج) ه‌.
له (أَحْمَدُ) ی کورپی (سَعِيدُ الدَّمَشْقِيِّ) وه ده‌لێت: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (الزُّبَيْرِ) هه‌والی
پێگه‌شت که‌وا (عَامِرُ) ی کورپی هاو‌پێته‌ی کۆمه‌لێکی کرد‌وه، که له‌کاتی خۆ‌بندن قورئاندا
ده‌تۆقن و ده‌بو‌رنه‌وه، نه‌وه‌بوو پێی گوت: نه‌ی (عَامِرُ) ! نه‌گه‌ر بزانه‌م هاو‌پێته‌ی نه‌وانه
ده‌که‌ی که له‌کاتی خۆ‌بندن قورئاندا ده‌بو‌رنه‌وه، د‌ل‌نیابه‌ فه‌ل‌ا‌قه‌ت ده‌که‌م.
له (عَامِرُ) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (الزُّبَيْرِ) ه‌وه ده‌لێت: هاتم بۆ لای بام، پێی گوتم: له
کوێ بووی ؟ گوتم: کۆمه‌لانی‌کم دۆزیوه‌ته‌وه له‌وان چاک‌ترم چاو پی نه‌که‌وت‌وه یادو زی‌ک‌ری
خ‌وای _ عَزَّجَلَّ _ ده‌که‌ن، که‌سانێکیان ده‌له‌رزین تا ده‌بو‌رێته‌وه، له‌ترسی خ‌وای _ عَزَّجَلَّ _ دا،
منیش له‌گه‌ل‌یاندا دانیشتم.

بایم فەرمووی: چیتەر له گەڵاندا دامەنیشە.

بایم تەماشای کردم وەکو ئەوێ قسەکانی کاری تێنەکردیتم، ئەوەبوو فەرمووی: پێغه مەبری خوام بینی _ صلی اللہ علیہ وسلم _ قورئانی دەخویندەو، (أَبَابَكِر) و (عُمَر)یشم بینی قورئانیان دەخویندەو، ئەمەیان تووش نەدەبوو، ئایا بەبۆچۆنی تۆ ئەمانە له (أَبَابَكِر) و (عُمَر) دڵکەزترن (أَخْشَع) بۆ خوای تعالی؟!

تەماشام کرد ئەو ئەو ئەو هەیه، بۆیە وازم لێ هێنان (۴۴۷).

له (عمرو)ی کوپی (مالك) هوه ده‌ئیت: له کاتێکدا ئیمە لای (أَبِي الْجَوَازِ) دانیشتبوین و، قسە بۆ دەکردین، له پر پیاویک کهوتە خواری و، تێکچوو، (أَبُو الْجَوَازِ)یش بەبازدان هەوێدا بگاتە لای، پیتی گوترا: ئەو (أَبَا الْجَوَازِ)! ئەم پیاو نەخۆشی (المُوتَةُ)ی (۴۴۸) هەیه، گوتی: بەراستی وامدەزانێ لەو کەسانەیه که سۆز بەخۆیان دێنن و خۆیان وەکو مردوو لێ دەکەن، ئەگەر لەوان بوایه فەرمانم دەکرد، له مزگەوت بکریته دەرەو (۴۴۹)، چونکه خوای تعالی دەفەرمیت: ﴿ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ ﴾ المائدة: ۸۳ ﴿ واته ﴿ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ ﴾ دەبینی چاوه‌کانیان ﴿ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ ﴾ له فرمیسک (پرده‌بی) و ده‌پژێ (۴۵۰)، یا فەرموویهتی: ﴿ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ﴾ الزمر: ۲۳ ﴿ واته ئەو کەسانە له

۴۴۷ _ ئەمە پەوانترین پەندو عیڕەتی تێدا یە بۆ زۆریک لەو لاوانە ی فریو دەخۆن بە کەسانی ئەهلی بیدعەت بەهۆی پەوانەتی ئەو چاکیتیهی بە ئەهلی بیدعەتەو دەردەکەوێت، کهچی له گومرایدا نقوم بوونه، ئەوانە له بوا ی حوکما سوننه‌تیان نەکردۆته پێشه‌نگ ، به‌لکو سۆزو ئاره‌زوواتی خۆیانیان کردۆته پێشه‌نگ !

۴۴۸ _ الْمُوتَةُ: جۆریکە له فێ و پەرکەم.

۴۴۹ _ أوردته الضياء في ((اتباع السنن)) (ص ۸۸)، فانظره بتعليقي.

۴۵۰ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی تەفسیری قورئان.

پهروه‌رگاریان ده‌ترسن پیستیان ته‌زووی پیادی (به‌بیستنی قورئان) (۴۰۱)، بۆیه ده‌بی ږه‌فتاریان به‌گویره‌ی فهرمانی خوا بی، نه‌ک به‌خۆ بوراندنوه.

(جریر)ی کورپی (حازم)، (محمد)ی کورپی (سیرین)ی بیننی پتی ده‌گوترا: ئالیره‌ پیاوانیک هه‌ن نه‌گه‌ر قورئان به‌سه‌ر که‌سیکیاندا بخویندریتسه‌وه ده‌بوریتسه‌وه، نه‌وه‌بوو (محمد)ی کورپی (سیرین)یش فهرمووی: که‌وابوو که‌سیکیان له‌سه‌ر دیواریک داده‌نیشتیریت، پاشان قورئانی به‌سه‌ردا ده‌خویندریتسه‌وه، له‌سه‌رتاوه‌ تا کۆتایی، نه‌گه‌ر که‌وته‌ خواری، نه‌وه‌ پاستگۆیه‌ !
چونکه‌ (محمد)ی کورپی (سیرین) وای بۆ ده‌چوو نه‌و کاریان خۆده‌رخست و خۆوانیشان‌دان زۆر له‌خۆکردنوه، نه‌و کاره‌ به‌راست و به‌هه‌ق له‌ دلوه‌ نه‌نجام ناده‌ن.

ږوژیک (الحسن) وه‌عزو نامۆژگاری ده‌کرد، پیاویک له‌ نیشتگه‌که‌یدا نه‌فه‌سیکی به‌رزى دا، نه‌وه‌بوو پتی گوت: نه‌گه‌ر نه‌وه‌ت بۆ خوا نه‌نجام دابیت، دلنیا به‌ شوهره‌ت و ناوبانگی خۆت ده‌رکرد، نه‌گه‌ر بۆ شتیکی تری جگه‌ له‌ خواش بی، به‌راستی تیاچویت.

له‌ (عبدالکریم)ی کورپی (رُشید)ه‌وه‌ ده‌لیت: له‌ نه‌لقه‌که‌ی (الحسن)دا بووم، پیاویک ده‌ستیکرد به‌گریان و، ده‌نگی به‌رز بویه‌وه، (الحسن)یش فهرمووی: به‌راستی شه‌یتانه‌ که‌ نه‌م پیاوه‌ی هیناوه‌ته‌ گریان نیستا.

له‌ (أبي صفوان)ه‌وه‌ ده‌لیت: (الفضیل)ی کورپی (عیاض) به‌کوپه‌که‌ی خۆی گوت که‌ که‌وتبوو: کوپم ! نه‌گه‌ر راست ده‌که‌یت، دلنیا به‌ خۆت ئاشکرا کردوو، نه‌گه‌ر درۆش بکه‌یت، به‌راستی تیاچووی و نه‌فسی خۆت فه‌وتاندوو.

له‌ (محمد)ی کورپی (أحمد النجار المرتعش)ه‌وه‌ ده‌لیت: (أباعثمان سعید)ی کورپی (ابن عثمان)ی واعیزم بیننی، که‌مرۆڤیک له‌ پیش ده‌ستیدا سۆزی به‌خۆی هینابوو، پتی گوت: کوپم ! نه‌گه‌ر پاستگۆ بیت، به‌راستی هه‌رچیت هه‌بوو ئاشکرات کرد، نه‌گه‌ر درۆش بکه‌ی، به‌راستی هاویه‌شت بۆ خوا بریار داوه‌.

✱ ره‌خه‌گرتن له رَپْیاژگه‌لی صوفیه‌کان له بواری سۆزدا:

نووسەر ده‌فهرمیت:

ئەگەر کەسێک بلیت: لەراستیدا بەرامبەر بەپاسگۆیان ئەم قسانە دەکری، ئەک بەرامبەر بەئەهلی رۆپامای (الریاء)، ئەی چ دەلێی سەبارەت بەکەسێک سۆزی پێگەشتبێ و، توانای لەخۆ دورخستنه‌وه‌ی نەبێ!

وەلامەکە: سەرەتای سۆز بێزاریه‌که‌ له‌ ناوه‌پۆکدا، ئەگەر مرۆڤ توانی واز بەنەفسی خۆی بێنێ، بۆ ئەوه‌ی کەس بەباروحالی نەزانێ، شەیتان لێی ناویمێد دەبێ و، لێی دورده‌که‌ویتته‌وه‌، وەکو (اَيُّوبُ السُّخْتِيَانِي) کاتێ فەرمووده‌ی باس کردایه‌ ده‌ترساو، ئاو به‌ چاوو لوتیدا ده‌هاته‌ خوار، بۆیه‌ لووتی دەسپری و، ده‌یگوت: ئای که‌ هه‌لامه‌ته‌که‌م تونده‌!

بەلام ئەگەر مرۆڤ نەفسی خۆی پشت گوێ خست و، گوێی بەناشکرا‌بوونی سۆزه‌که‌ی نەدا، یاخود هەزی به‌وه‌بوو خه‌لک پیتی بزائن، شەیتان لووتبه‌رزی ده‌یگری و، ئەمیش بێزار دەبێ، به‌ئەندازه‌ی لووتبه‌رزیه‌که‌ی شەیتان.

✱ دورخستنه وهی سۆز:

نه گهر که سێک بلیت: واداده نین باسه که مان سه بارهت بهو که سهیه که تیکۆشاهه بۆ لادانی سۆزه کهی، به لām توانای نه وهی نه بوو، وه شته کهی به سهردا زال بوو، که وابوو له کوی وه شهیتان ده چیته ژوره وه.

وه لām کهی: نێمه نکۆلی له لاوازی سروشت و خوی هندی کهس ناکهین به رامبه به لادانی سۆز، که چی نیشانهی کهسی راستگۆ نه وهیه که توانای لادانی سۆزه کهی نابیت و، ناشانیت چ به سهرد هاتوه، بۆیه نهم بارو حاله ی له په گزی نهو فرمایشتهی خوی تعالیه که ده فرمیت: ﴿وَحَرَّ مُوسَىٰ صَعْقًا﴾ ﴿الاعراف: ۱۴۳﴾ واته موساش به بی هۆشی کهوت به پرودا (۴۵۲).

له (خالد) ی کورپی (خداش) وه ده لیت: (عبدالله) ی کورپی (وهی) کتیبی ((أهوال القيامة)) واته مهترسیه کانی قیامه تی بۆ خوتنرایه وه، نه وه بوو کهوت و له هۆش خۆی چۆه، نیتر یه که وشه قسه ی نه کرد تا وه کو پاش چهند رۆژیک مرد.

نووسهر ده فرمیت:

به راستی خه لکیکی زۆر به هۆی گوپیستبوونی وه عزه وه مردوون و، که سانیکیش له هۆشی خۆیان چونه ته وه.

به لām نهم سۆز به خۆ هینانه و نهو جولانه وانیه که که سه سۆزیه خۆهینه ره کان ده یکه ن و، نهو هاوارکردن و، تیکچوون و، بی سه رویه ر کردارکردنه، پواله تی واده رده که ویت که مرۆڤ خۆی به خۆی ده یکهات و، شهیتانیش یارمه تیده ریه تی.

نه گهر گوترا: نایا که سی دلسۆز تووشی که موکورپی ده بی به هۆی نهم بارو حاله سۆزه وه که کوتوپر تووشی بووه ؟

ده گوتريت: به لئی: له دوو لاره:

یه که میان: به راستی نه گهر زانستی به هیژ بوایه، وازدههینا.

دووه م: سه ریچی ریازی هاوه لآن و (التابعین) رهفتاری کردووهو، نه مهش به سه وه کو
که م و کوپیه ک.

له (خَلْف) ی کوپی (خَوْشَب) وه ده لئی: (خَوَات) له کاتی زی کردا ده له رزا، نه وه بوو
(إبراهیم) پی گوت: نه گهر خۆت بو ده گیرئ، گوئ به وه ناده م که بایهخت پی نه ده م! نه گهر
توانای خۆگرتنیش نه، به راستی پیچه وانده ی نهوانی پیش خۆت نه نجام داوه.

له (ریوایه) تیکیشدا: سه ریچی کهسانی له خۆت چاکترت نه نجام داوه.

ده لئیم _ ابن الجوزي _ : مه به ست به (إبراهیم): (إبراهیمُ النَّحْعِي) ه، پیاوێک بوو دهستی
به سوننه ته وه گرتبوو، به توندی په پروی (الأثر) و پیشینی چاکی پیش خۆی ده کرد.

(خَوَات) یش له پیاوچاکان بوو، له خۆ وانیشانان و خۆ واده رخستن وه (التَّصْنُعُ)
به دووربوو، که چی (إبراهیم) گوفتاری وای پی ده لئی، نه ی نه بی نه وه که سانه ی بارو حاله یان له
خۆ وانیشانان و خۆ واده رخستن وه (التَّصْنُعُ) به دور نییه چۆن بی؟!

★ ئه هلی ته صوف ئه گهر جۆش و خرۆشی گرتنی چه پله لێدهدهن :

له (أبي عليّ الكاتب) هوه ده ئیت: (ابن بنان) سۆزی به خۆی ده هیتا، (أبوسعيلخَ زان) یش چه پله ی بۆ لێدهدا !

نوسهر ده فهرمیت:

چه پله لێدان کاریکی ناشیرین و ناپه سهنده، جۆش و خرۆش هینه رهو، مرۆف له نیوه نجیتی ده باته ده رهوهو، ژيرو ناقلانیش خویان لی به دور ده گرن، بکه رانی خویان ده چوینن بهو هاویه ش په رستانه ی که له مائی خوادا چه پله یان لێدهدا ، نه وه بوو خوی _ عزوجل _ زه می نه و کرده و ی کردن و، فهرمووی: ﴿ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً ﴾ (الأنفال: ۳۵) واته ﴿ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ ﴾ وه نویژی نه وان (بت په رستان) له مائی خوادا هیچ نییه ﴿ إِلَّا مُكَاءً ﴾ جگه له فیکه کردن ﴿ وَتَصْدِيَةً ﴾ وله چه پله لێدان نه بیت (۴۵۳).

ههروه ها چواندنێ تێدایه به ژنان، بۆیه ژيرو ناقل خۆی به دور ده گرت که له ناستی نارامیی و هیهبت و پێزی خۆی دابه زی و کرده و ی کافران و ژنان نه نجام بدات.

✱ نُه‌گەر جۆش و خرۆشیه‌که‌یان به‌هێز بوو سه‌ما ده‌که‌ن:

نُه‌گەر جۆش و خرۆشیا به‌هێزبوو سه‌ما ده‌که‌ن.

که‌سانێکیان گوشتاری خوای ته‌عالی سه‌باره‌ت به‌ (أَيُّوبَ) پێغه‌مبه‌ر ده‌که‌نه به‌لگه‌: ﴿أَرَكُضُ بِرَجْلِكَ﴾ ﴿ص: ٤٢﴾ واته‌ پێت بده به‌زه‌ویدا (٤٠٤).

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : نه‌مه به‌لگه‌ هێنانه‌وه‌یه‌کی سارده‌، چونکه‌ نُه‌گەر فه‌رمانی پێکه‌ردایه‌ له‌ خۆشیا‌ندا پێی به‌زه‌ویدا بدات، ده‌بووه‌ به‌انه‌یه‌ك بۆ نه‌وان، به‌لام له‌پراستی‌دا فه‌رمانی پێکه‌رد پێی به‌زه‌ویدا بدات، بۆ نه‌وه‌ی ناوه‌که‌ هه‌لقوڵیت.

(أَبْنُ عَقِيلٍ) ده‌لێت: که‌سێك تاقی‌که‌راوه‌ته‌وه‌و پاشان بۆ لادانی نه‌و به‌لایه‌ فه‌رمانی پێکه‌راوه‌ پێی به‌زه‌ویدا بدات بۆ _ هه‌لقوڵینی ناوه‌که‌ وه‌کو مو‌عجیزه‌ _ باشه‌ باری نه‌م که‌سه‌ چ به‌لگه‌یه‌کی تێدایه‌ بۆ ڕێدان به‌ سه‌ماکردن ؟!

نُه‌گەر جوڵانده‌نه‌وه‌ی قاچێك که‌ چڕو‌جانه‌وه‌ر لاوازی کردووه‌، جایز بێت به‌کریت به‌به‌لگه‌ بی‌ بۆ شیاویتی سه‌ماکردن له‌ نی‌سلامدا، نه‌وا جایزه‌ فه‌رمایشتی خوای ته‌عالی سه‌باره‌ت به‌ (موسى) پێغه‌مبه‌ر: ﴿اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ﴾ ﴿البقرة: ٦٠﴾ واته‌ گۆزچانه‌که‌ت بده به‌و (تاشه‌) به‌رده‌دا (٤٠٠)، به‌لگه‌ بێ بۆ نه‌وه‌ی بێ ڕو‌حه‌ وشکه‌کان (جماد) به‌دار لی‌یان دریت.

په‌ناده‌گرین به‌خوا له‌ یاری‌کردن به‌شه‌رع.

که‌سانێك له‌ پشت‌گیرانیان نه‌وه‌ی بۆ کردوون به‌به‌لگه‌ که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ به‌ (علي) فه‌رموو: ((تَوَّ لَهْ مَنًى وَ مَنًى لَهْ تَوَّمَ))، نه‌وه‌بوو (علي) له‌ خۆشیدا له‌سه‌ر يه‌ك قاچ هه‌لبه‌زی، به‌ (جعفر) یشی فه‌رموو: ((تَوَّ خُلُقًا وَ تَوَّ شِيْوَةً دَهْرَةً وَ هَكَو سَیِّئَةً وَ دَرِیْزًى وَ هَتَدَ، وَ هَ (خُلُقًا) وَ تَوَّ شِيْوَةً نَاوَه‌کی‌ت وه‌کو میه‌ریانی و

٤٥٤ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٤٥٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

زانین و هتد له من دهچی))، ئهوهبوو (جعفر)یش له خۆشیدا له سهر یهك قاج ههلبهزی، وقال زید: ((أنتَ أخونا ومولانا))، فحجَلَ (٤٥٦)، واته به (زید)یشی فهرموو: ((تۆ برای ئیمانی ئیمه و نازاد کراوی ئیمه))، ئهوهبوو (زید)یش له خۆشیدا له سهر یهك قاج ههلبهزی.

ومنهم من احتجَّ بأنَّ الحبشةَ زَفَنَتْ والنبيَّ _ صلى الله عليه وسلم _ ينظرُ إليهم (٤٥٧).
واته كهسانێكیشیان ئهوهیان كردۆته بهلگه كهوا حهبهشهیهكان سهمایان دهكردو، پیغه مبهری خواش _ صلى الله عليه وسلم _ تهماشای دهكردن.

وهلامهكهی: (الحجل)، جۆریكه له پێكردن و ههلبهزین، له کاتی خۆشیدا دهکریت، نیتێر نه مه كهی له سه ماكردن دهچی.

ههروهها (زَفَنُ الحبشة) جۆریكه له پێكردن له گهڵ خۆتندنهوهی شیعرێ ناسك، له کاتی پرووبه پرووبونهوهی دوژمندا نه بجام ده درێت (٤٥٨).

ههروهها (أبو عبد الرحمن السلمي) بهلگهی بۆ هیناونه تهوه له سهر شیاویتی سه ماكردن بهوهی له (سعيدی كوری (المسيب) هوه ده گێڕێتهوه: كه گوايه به ههندی كۆلانی مهككه دا تێپهر بوو، گوێبیستی (الأحضرَ الهداء) بوو له مالتی (العاصی)ی كوری (واثل) دا به مه گۆزانی ده گوت:

تَضَوَّعَ مِسْكَاً بَطْنُ نَعْمَانَ أَنْ مَشَتْ بَه زَيْنَبٍ فِي نِسْوَةِ عَطْرَاتِ
وَلَمَّا رَأَتْ رَكْبَ النَّمِيرِ أَعْرَضَتْ وَكُنَّ مِنْ أَنْ يَلْقَيْنَهُ حَذِرَاتِ.

٤٥٦ _ رواه البيهقي في ((السنن الكبرى)) (١٠ / ٢٢٦).

وفي سنده هانيء بن هانيء، منكر الحديث.

وذكر الحجل فيه منكر، فقد تفرد به، وورد من طرق كثيرة صحيحة دونه.

وانظر تعليقي على ((تخریج الأربعين السلمية في التصوف)) (ص ١٤٩) للسخاوي، فقيه زیادة بیان.

٤٥٧ _ رواه مسلم (٨٩٢) (٢٠).

٤٥٨ _ پیشهوا (النوي) فهرموویه تی:

((زانایان ئهوهیان لێكداوه تهوه بهوهی به چه كه كه نیا نهوه هه لده په پهرین و، به حهربه كه نیا ن یاریان ده كرد، به شپاوازیكی نزیک به سه ماكردن، چونكه هه موو (ریوايه) ته كان باسی یاریكردنی نهوان ده كه ن به حهربه كانیا نهوه، بۆیه ئهم وشهیه لێكده درێتهوه به گوێرهی گوغانی له گهڵ هه موو (ریوايه) ته كاندا)).

واته: بۆنی میسک له (بطنُ نَعْمَان) دا بللوده بیتهوه نهگهر

زهینهب له نێو ژن گه‌لیکی بۆن خۆشدا له نیویدا ری بکات

کاتی زهینهب کاروانی (النمیری) به‌دیکرد پرووی وه‌رگیرا

که‌چی پیش ئیستا به‌پاریزه‌وه چاویان پی ده‌که‌وت.

ده‌لێت: ماوه‌یه‌ک پیتی به‌زه‌ویدا کیشاو، گوتی: ئه‌مه له‌وانه‌یه که گوێبیستبوونی به‌له‌زه‌ته.

ئه‌وان شیعیان بۆ (سعید)ی کوپی (المسیب) ده‌گیرایه‌وه.

نووسهر ده‌فه‌رمیّت:

(إسناد)ی ئه‌م باسه (مقطوع)و تاریکه (٤٠٩) به‌(صحيح)ی له (ابن المسيب)ه‌وه

نه‌گیردراوه‌ته‌وه، ئه‌مه شیعی ئه‌و نییه‌و، (ابن المسيب) زۆر له‌وه به‌رێزتر بوو، ناویانگی ئه‌م

دی‌په شیعرانه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ (محمد)ی کوپی (عبدالله)ی کوپی (نَمِيرُ الثُّمَيْرِي) شاعیر !

پاشان گریمان (ابن المسيب) پێیه‌کانی به‌زه‌ویدا کیشابی، ئه‌وه هێچ به‌هانه‌یه‌کی تێدا نییه

بۆ شیاویتی سه‌ماکردن، چونکه پێده‌چی مرۆڤ پێه‌کانی به‌زه‌ویدا بکیشی، یاخود به‌ده‌ستی

له شتیکی زه‌وی بدات و گوێبیستی بی و، به‌سه‌ما ناونا بریت.

چهند ناشیرینه ئه‌م خۆپێوه‌ندکردنه ! وه جاریک یا دووجار لێدانی پی به‌زه‌ویدا له چ

ناستیکی سه‌ماکردنی ئه‌واندایه، که به‌هۆیه‌وه له پارێه‌وی ژێرو ئاقلان ده‌چنه ده‌ره‌وه !

پاشان با وازیین له به‌لگه هێنانه‌وه، وه‌رن با پێکه‌وه ئه‌قل بکه‌مین به‌دادوه‌ر: سه‌ماکردن چ

مانایه‌کی تێدایه به‌ده‌ر له یاریکردن، که له بنه‌ره‌تا ته‌نها بۆ منداڵان سازیارو گونجاوه ؟!

وه چ تێدایه تاوه‌کو دڵان به‌ره‌وه رۆژی دوا‌ی بچوێنیّت ؟!

سوێند به‌خوا ئه‌مه ته‌نها که‌للهره‌قیه‌کی سارده.

شیخیک له (الغزالي)وه بۆی باسکردم که‌وا گوتیه‌تی: سه‌ماکردن گه‌مه‌یه‌که له نێوان

هه‌ردوو شاندا مه‌گه‌ر به‌ماندوو بون لاجیّت.

(أَبُو الْوَفَاءِ) ی کورپی (عَقِيلٌ) ده لیت: قورئان له سەر قه ده غه ی سه ما کردن برپاری داوه، خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ده فهرمیت: ﴿وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا﴾ ﴿لَقَمَان: ١٨﴾ واته وه به که شخه به فیزه وه مه پۆ به زه ویدا (٥٦٠). وه زه می نهو که سه شی کردوه که شانازی ده کات و گهره بی ده نویی و، ده فهرمیت: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ ﴿لَقَمَان: ١٨﴾ واته چونکه به راستی هیچ خۆ به زلزانیک شانازی که ریک خۆش ناوی (٤٦١)، سه ما کردنیش توندترین خۆشی و له خۆ بایبون و لووت به رزیه.

نایا ئیمه نه بوین که (النَّبِیْذ) مان به پی می و شراب (القیاس) کرد چونکه هه ردوکیان نه بواری جۆش و خروش کردن و، سه رخۆش کردن سازیارن؟! که وابوو بۆ نامیری (القضیب) و به ناوازه وه شیعر خۆیندنه وه به پی سه متورو شمشال و ته پل (القیاس) نه کهین، چونکه هه ردوو لا وه کو یه ک جۆش و خروشکارن!؟

نایا شتی که هه یه نه قل و شکۆداری سووک بکات و، مرۆڤ له پاره وی هه وسه لهو خۆراگرتن و نه ده ب به ریته ده ره وه، له که سیکی ریشدار ناشیرینتر بی که سه ما ده کات؟! نه ی نه گهر کهسانی به ته مه ن بن سه ما بکه ن و چه پله لی به ن له سهر ئیقاعی ناوازو لیدانی (القضیب) ده بی جۆن بی، به تاییه ت نه گهر ده نگه ژنان و لووسکه ی بی تووکی تیدا بی!؟

نایا باشه که سینک مردن و پرسیارو (الحشر) و (الصراط) ی له پیشه وه بی و، پاشان به دلنایی یا بۆ به هه شت یا خود بۆ دۆزه خ ده چی ت، یاخی بی و به له سه بی و، به سه ما کردنه وه هه له بزین و دابه زین بکات، وه کو چۆن ناژه له به له سه ده بی و هه لده تیزینیت و، وه کو ژنانیش چه پله لیدات.

سویند به خوا شیخانی زه مه نی خۆم بینوه ددانیکیان ده رنه که وتوه وه نه بینراوه له کاتی زه رده خه نه یه کدا سه ره رای پیکه نین، له گه له نه وه ی به رده وام تیکه لیان بووم، وه کو شیخ (أَبِي الْقَاسِمِ) ی کورپی (زَيْدَان) و، (عَبْدُ الْمَلِكِ) ی کورپی (بِشْرَان) و، (أَبِي طَاهِرٍ) ی کورپی (الْعَلَّافِ) و، (الْجُنَيْدِ) و، (الدَّيْنُورِيَّ).

٥٦٠ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

٤٦١ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

★ باره‌کانی جۆش و خرۆشه تونده‌کان به‌لای صوفیه‌کانه‌وه:

نه‌گەر له‌کاتی سه‌ماکردندا جۆش و خرۆشی به‌سه‌ر صوفیه‌کاندا زالّ بوو، نه‌وا یه‌کیک له‌ دانیش‌توان ده‌ورو به‌ری خۆی راده‌کیشی، بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌ڵیدا هه‌ستیت، ئینجا که هه‌ستا، هه‌موویان به‌دوای یه‌کدا هه‌ڵده‌ستن، نه‌گەر که‌سیکیان می‌زهره‌که‌ی لابه‌ری و سه‌ری پرووت بکات، هه‌موویان سه‌ریان پرووت ده‌کهن وه‌کو قایل‌بونیک بۆ نه‌و که‌سه !

به‌لای ژيرو ئاقله‌وه شاراهه نیه که سه‌ر پرووتکردن به‌ناشیرین داده‌نری (٤٦٢)، وه نه‌مانی پیاوه‌تی و جواغه‌ردی تیدا به (٤٦٣)، ده‌بی به‌هۆکاری وازه‌یتان له نه‌ده‌بیک، له‌پاستیدا ته‌نها له رپوره‌سه‌م‌کانی هه‌جدا (المناسک) سه‌ر پرووت ده‌کریت، وه‌کو به‌جیه‌یتانی په‌رستنیک و وه‌کو سه‌رشۆرکردنیک بۆ خوای ته‌الی.

نه‌گەر جۆش و خرۆشیه‌که‌یان توند بوو، پۆشاکه‌کانیان به‌سه‌ر گۆرانی بیژه‌که‌دا فپۆ ده‌ده‌ن، که‌سانیکیان به‌ساغی فپۆ ده‌دات و، که‌سانیکیشیان کونی ده‌کات و پاشان فپۆ ده‌دات. که‌سانیکێ نه‌فام به‌لگه‌ی بۆ هیتاونه‌ته‌وه‌و، ده‌لێن: نه‌مانه له بی ناگایدان، بۆیه لۆمه‌و سه‌ره‌نشت نا‌کرین، چونکه کاتی (موسی) _ علیه السلام _ خه‌می به‌سه‌ردا زالّ بوو، به‌هۆی نه‌وه‌وه که قه‌ومه‌که‌ی گوێره‌که‌که‌یان په‌رست، پارچه ته‌خته‌کانی (الالواح) فپۆدا، شکاندی و، به‌خۆی نه‌زانی چ کردوه !

بۆ وه‌لامه‌که‌ی ده‌لێن _ ابن‌الموزي _ : کێ له (موسی) وه _ علیه السلام _ ده‌گپێته‌وه که‌وا پارچه ته‌خته‌کانی فپۆدا به‌فپۆدانیکێ شکینه‌ر، چونکه نه‌وه‌ی قورئان باسی ده‌کات ته‌نها دانانی، که‌وابوو چۆن بزانی شکاوه ؟!

پاشان نه‌گەر گوته‌را: پارچه ته‌خته‌کان شکان، باشه چۆن بزانی که‌وا مه‌به‌ستی (موسی) _ علیه السلام _ نه‌وه‌بوو بیشکینیت.

٤٦٢ _ چونکه پێچه‌وانه‌ی سونه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و پێبازه‌که‌یه‌تی.

٤٦٣ _ نه‌مه بۆ داب و نه‌رته‌کانی خه‌لک ده‌گپێته‌وه، له زه‌مه‌نه جیاوازه‌کاندا، والله اعلم.

پاشان نه گهر ههستین به (تصحیح) کردنی گوشتاری نهو که سه ، ده لَین: (موسی) له باروحوالی بی ناگایدا بوو، ههتا نه گهر لهو کاته دا ده ریا به کی ناگرینی له پیشدا بوا به، خۆی ده خسته نیوی، به لام چ که سێک توانای پشت راست کرد نه وهی بیتا گایی (غیبتهم) نه م صوفیا نهی ده بی، له کاتی کدا ماناکان له هیت ده ناسنه وهو، پارێز له بیره ئاوێک ده که نه گهر لایان بی !

پاشان چۆن باروحوالی پیغه مبه ران به پیی باروحوالی نهو که سه بی نه قل و نادانانه (القیاس) بکریت.

لاوێکی صوفیم بینی له بازه ره کاندای پیی ده کردو، هاواری ده کردو، منالانیش به دوایه وه ریان ده کرد، زۆر قسه ی ده کردو به زمانی ژاوه ژاو هه راو هوریا ی دروست ده کردو، ده چووه ده ره وه بۆ نوێزه ههینی، چه ندین هاواری ده کرد لهو کاته دا که نوێژی ههینی ده کرد، سه باره ت به نوێژی نهو پیاوه لییان پرسیم ؟ منیش گوتم: نه گهر له کاتی هاوار کردیدا بی ناگایی، به راستی ده ستنوێزه کی شکاوه (٤٦٤)، نه گهر ناگاشی له خۆی بی نهوا، به دلنیا یی نهو ره فتاره ی ته نها بۆ خۆ وانیشان دان و خۆ واده ر خسته نه.

نهو لاوه پیاوێکی تۆکه وه به هیز بوو، هه یچ کارێکی نه ده کرد، به لکو هه موو پۆژی زه مبه یله کی به نیو خه لکیدا بۆ ده گه ر پتر او، هه ندی شتی بۆ کو ده کرایه وه، که خۆی و هاوه لانی ده یاغوارد.

دلنیا بن نه مه باروحوالی بخۆرانه نه ک پشت به ستوان !

پاشان گریمان نه م تایه فه به هۆی بیتا گابونه وه هاوار ده که نه، نهوا خۆ تووش کردن به وهی نه قلیان دا پۆشی و بیتا گایان بکات، وه کو له گۆرانی گوێگرتن و، شتی تری جۆش و خروش هینه ر، قه ده غه ی لیکراوه، به هاو شیه ی خۆ تووش کردن به هه موو شتی که زیانی زیاتر بی.

سه‌بارهت به‌وهی سۆز به‌خۆیان ده‌هینن و پۆشاکه‌کانیان ده‌درن له (ابن عقیل) بیان پرسى (٤٦٥)، به‌لام پیش (ابن عقیل) پیاویك وه‌لامى دایه‌وه‌و گوتى: نه‌وان ناگیان له کرده‌وه‌کانی خۆیان نییه (٤٦٦)!

پاشان (ابن عقیل) فهرمووی: نه‌گهر له‌و شوینانه ناماده‌بن و، پیشتر زانییتیان که گۆرانى و شتى جۆش و خرۆش هینهر به‌سه‌ر نه‌و شوینه‌دا زاله‌و، به‌و هۆیه‌وه بى ناگاده‌بن و نه‌قلیان نامینیت، تاوانبار ده‌بن، به‌هۆی نه‌و خه‌له‌فان و نه‌قل تیك‌چون و شتى تره‌وه که تووشیان ده‌بى و خرابیان ده‌کات، خیتابى شه‌رعیشیان له‌ سه‌ر ده‌مینى، چونکه پیش نه‌وه‌ی له‌و جینگه‌یه ناماده‌بن شه‌رع فهرمانى پیکردوون که له‌و جینگایانه‌ی تووشى نه‌وه‌یان ده‌کات دوورکه‌ونه‌وه، وه‌کو چۆن قه‌ده‌غه‌ی هه‌موو خواردنه‌وه‌یه‌کی سه‌رخۆشکه‌ریان لی‌کراوه، به‌لام نه‌گهر سه‌رخۆش بوون و، مال و سامانى خۆیان به‌فیرۆدا، فهرمانى شه‌رعیان به‌رامبه‌ر ده‌مینى و تاوانبار ده‌بن.

هه‌روه‌ها نه‌م جۆش و خرۆشه‌ی که نه‌هلی ته‌صوف به‌سۆزى ناوده‌به‌ن، نه‌گهر تیايدا راست بکه‌ن، نه‌وا ته‌نها سه‌رخۆش بویتکی سروشت و خووی مرۆقه، نه‌گهر درۆش بکه‌ن، نه‌وا (النبيذ)ه، نه‌گهر به‌هۆش و به‌ناگاش بن، نه‌وا بینه‌وه‌ی نابن و یه‌کێك له‌و دوو بارو‌حاله‌ته‌یان تووش ده‌بى، بۆیه دوورکه‌وتنه‌وه له‌ شوینی گوماناوى (واجب)ه.

سه‌بارهت به‌ هه‌ستانیان به‌ درپن و کونکردنى پۆشاکه‌کانیان (ابن طاهر) فهرمووده‌که‌ی خاتوو (عائشه‌ی) _ خواى لى پازى بیت _ بۆ کردون به‌به‌لگه که فهرموویه‌تى: نَصَبْتُ حَجَلَةً لِي فِيهَا رَقْمٌ، فَمَدَّهَا النَّبِيُّ _ صلى الله عليه وسلم _ فَشَقَّهَا (٤٦٧). واته فهرموویه‌تى:

٤٦٥ _ حديث النهي عن إضاعة المال تقدّم تحريره.

وأما النهي عن شقّ الجيوب فقد رواه البخاري (٣ / ١٣٣)، ومسلم (١٠٣) "عن ابن مسعود، بلفظ: ((ليس منّا مَنْ ضَرَبَ الحدود، وشقّ الجيوب)). واته: پیتغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرموویه‌تى: ((له نيمه نى يه نه‌و که‌سه‌ی له‌ پروومه‌تى خۆی ده‌داو يه‌خه‌ی خۆی داده‌پیت)).

٤٦٦ _ که‌وابوو شیتن !!

٤٦٧ _ رواه البخاري (٢١٠٥)، ومسلم (١٠ / ١٣٥)، وانظر لشرح الحديث والاستنباط الفقهيّ منه كتاب ((آداب الزفاف)) (ص١٨٦) لشيخنا الألباني _ رحمه الله _.

پەردەیه‌کم دامەزراندبوو بەشیوەی گومەز، وێنەو نیگاری نەخشیترای تێدا بوو، ئەوەبوو
پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ رایکیشاو دراندی.

نووسەر دەفەرمیّت:

تەماشای ئەندازەی فێقەیی ئەم پیاوێ دەماوێ بکە، چۆن باروحوالی کەسێک کە پۆشاکەکی
دەدرێنێت و خراپی دەکات _ پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ قەدەغە
بەفێرودانی مال و سامانی کردووە _ (القیاس) دەکاتە سەر پراکێشانی پەردەیه‌ک، بۆ ئەوەی
دابه‌زێنێت بەلام بەبێ مەبەست درای، یاخود بەقەستەوێ دراندی لەبەر ئەو وێنەو نیگارە
تیایدا بوو.

ئەمە توندی و پێداگری دانەری شەرعی سەبارەت بە قەدەغەکراوەکان، کما أَمَرَ بَكْسِرِ
الَّذَانِ فِي الْخُمُورِ (٤٦٨) واتە وەک چۆن فەرمانیدا دەفەرمانی مەد و شەراب بەشکێنێت.
ئەگەر کەسێک پۆشاکەکی خۆی بدرێنێت و، پاشان وای پراگەیاندا کە بێ ناگاوی بێ هۆش
بوو، پێی دەلێن: شەیتان بێ ناگاوی بێ هۆشی کردووت، چونکە ئەگەر لە گەڵ هەقدا بوایە،
بەدلتیایی دەپیاراستی، چونکە هەق خراپ نابێ.

٤٦٨ _ رواه الترمذي (١٢٩٣) عن أبي طلحة، وفي سنده ضعف، وقال الترمذي: ((وفي الباب عن جابر،
وعائشة، وأبي سعيد، وابن مسعود، وابن عمر، وأنس)).

★ ره‌خه‌گرتن له رښازگه‌لی صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به دراندنی

پۆشاکه‌کانیان و پارچه‌ پارچه‌ کردنی:

شیخه صوفیه‌کان ده‌ریاره‌ی پارچه‌ پۆشاکه‌ دراوه‌ فرێدراوه‌کان (الْحَرَقُ المَرْمِیة) دواون و ده‌لێن:

(محمدی کوری (طاهر) ده‌لێت: به‌لگه‌مان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پارچه‌ پۆشاک نه‌گه‌ر فرێدرا ده‌بی به‌مولکی نه‌و که‌سه‌ی به‌هۆیه‌وه‌ فرێدراوه‌ فرمووده‌که‌ی (جریر)ه‌(٤٦٩) که فرموویه‌تی: جاءَ قَوْمٌ مُّجْتَابِي النَّمَارِ ، فَحَضَّ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بَصْرَةً، فَتَتَابَعَ النَّاسُ، حَتَّى رَأَيْتُ كَوْمَيْنِ مِنْ ثِيَابٍ وَطَعَامٍ. وَاتَهَ خَدْلَكِيكِي هَهُؤَا كَمَا عَدَاكَانِيَانِ كُونَ كَرْدَبُو وَ سَدْرِيَانِ لِيَوَه دَه‌ره‌یتنا بو هاتنه خزمه‌تی پیغه‌مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _، نه‌ویش هانی خێرو سه‌ده‌قه‌ی دا، پیاوێك له پششتیوانان هات و کیسه‌یه‌کی هینا، نه‌وه‌بوو خه‌لكی به‌دوایه‌كدا هاتن، تا دوو كۆمه‌لی گه‌وره خۆراك و پۆشاکم بینی.

ده‌لێت: به‌لگه‌مان له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که نه‌گه‌ر كۆمه‌لی كه‌س له كاتی دابه‌شکردنی پارچه‌ پۆشاکه‌کاندا (الْحَرَقَةُ) هاتن به‌شیان بۆ دیاری ده‌کریت فرمووده‌که‌ی (أَبِي مُوسَى)یه‌(٤٧٠) که فرموویه‌تی: قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ بَغْنِيمَةً وَسَلْبٍ، فَأَسْهَمَ لَنَا. وَاتَهَ پیغه‌مبهری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ ده‌ستكه‌وت و غه‌نیمه‌تی بۆ هینراو، به‌شی بۆ نێمه‌ش دیاری کرد.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیّت:

به‌راستی نه‌م پیاوه یاری به‌شه‌ریعت کردووه‌، به‌ تینگه‌شته‌ خراپه‌که‌ی خۆی شتانیکێ ده‌ره‌یتناوه‌، که واتینگه‌شتوو سازیا‌ری رښاوه‌ری پیشینانه له صوفیه‌کان، به‌لام نێمه‌ شتی واما‌ن له پیشینانیاندا نه‌بینیوه‌.

٤٦٩ _ رواه مسلم (٥٣٣ _ مختصره).

٤٧٠ _ رواه البخاري (٣١٣٦)، ومسلم (٢٥٠٢).

خراپی دهرهینانه‌که‌ی به‌وه پوون ده‌بیته‌وه که نه‌و که‌سه‌ی پۆشاکه‌که‌ی کون کردو، فرییدا، نه‌گەر به‌هۆش و به‌ئاگابێ، شیاو نابێ هه‌ستیت به‌ کونکردنی و، نه‌گەر ئاگاشی له‌ خۆی نه‌بێ، نه‌وا له‌ روانگه‌ی شه‌رعه‌وه ناتوانی هیچ ته‌صرفی‌کی شیاو (جائز) بکات، نه‌ به‌خه‌لاتکردن و نه‌ به‌کردنه‌ مولکیش.

هه‌روه‌ها بانگه‌شه‌ی نه‌وه ده‌کهن که نه‌و پۆشاکه‌ی فرییدا ده‌دا وه‌کو هه‌ر شتیکی تره‌ که له‌ مرووف بکه‌ویته‌ خواره‌وه‌و، پیتی نه‌زانی، که‌وابوو لی‌ره‌دا بۆ هیچ که‌سیک شیاو نابێ بیکات به‌مولکی خۆی، وه‌ نه‌گەر له‌ کاتی به‌ئاگابونیشیدا فرییدا دابی، به‌لام نه‌ک بۆ که‌سیک، نه‌وا هیچ پروویه‌ک نییه‌ پشتی پێ بیه‌ستریت بۆ نه‌وه‌ی بکریت به‌مولک.

نه‌گەر به‌سه‌ر گۆزانی بیژه‌که‌شدا فرییدا بدات، ناتوانی بیکات به‌مولکی خۆی، چونکه‌ هیچ شتی‌ک نا‌کری به‌مولک مه‌گەر به‌گریبه‌ستی شه‌رعی، فرییدانیش گریبه‌ست نییه‌.

پاشان گریمان پۆشاکه‌ فرییدراوه‌که‌ مولکی گۆزانی بیژه‌که‌یه‌، به‌چ پروویه‌ک که‌سانی تر ده‌توانن ته‌صرفی پێوه‌ بکه‌ن.

پاشان نه‌گەر ته‌صرفی‌شی پێوه‌ بکه‌ن، کون کونی ده‌کهن، نه‌وه‌ش له‌ دوو رۆوه‌ شیاو نییه‌: یه‌که‌میان: ته‌صرف به‌شتیکه‌وه‌ ده‌کهن که‌ هی خۆیان نییه‌.

دووه‌م: به‌فرۆدانی مال و سامانه‌

پاشان له‌چ پروویه‌که‌وه‌ به‌شی نه‌و که‌سانه‌ ده‌دری‌ت که‌ له‌وی ناماده‌نه‌بوونه‌ ؟

به‌لام فه‌رموده‌که‌ی (أبي موسى)، زانایان ده‌فه‌رمن به‌تایبه‌ت (الخطابي): ده‌شی پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به‌ره‌زابوونی خۆی به‌شی نه‌وانه‌ی دابی که‌ ناماده‌ی رووداوه‌که‌ بوون، یاخود به‌شی دابیتن له‌و پینج یه‌که‌ی (الخمسة) که‌ هه‌قی خۆیه‌تی.

به‌پیتی رێباوه‌ری صوفیه‌کان پارچه‌ پۆشاکا‌که‌ (الخرقة) ده‌دری به‌هه‌ر که‌سیکی هاتوو، نه‌مه‌ش رێباوه‌ری‌که‌ له‌ کۆزایی موسلمانان به‌ده‌ره‌.

ئەوێ ئەمان بەبیروپرا خراپەکانیان هەستان بەدانانی ناچوینم بەهیچ شتێک مەگەر بەوێ
 کە خەڵکانی سەردەمی نەفامی داینابوو سەبارەت بە حوکمەکانی (الْبَحِيرَةُ وَ السَّائِبَةُ
 وَالْوَصِيلَةُ وَالْحَامُ) (٤٧١).

(ابن طاهر) _ کە یەکیکە لە گەورەکانیان _ دەلێت: شیخەکاغان کۆپان لەسەر ئەوێ
 پارچە پۆشاکی دراو (الْحَرَقَةُ الْمُخَرَّقَةُ)، وە ئەوێ لە پارچە ساغەکان بڵاویۆتەووە و گونجای
 خۆیەتی، هەموو ئەوانە بەحوکمی کۆکردنەوە دەبی، با بەو جۆرە تەصروفی پێتو بەکن کە
 شیخەکان رایان لەسەریەتی! ئەوەشیان کردۆتە بەلگە کە ئیمامی (عُمَرُ) _ خۆی لێ پازی
 بیت _ فەرموویەتی: دەستکەوتی جەنگ بۆ ئەوانەیە کە نامادەیی رووداوە کە بوونە، بەلام
 شیخمان (أَبُو إِسْمَاعِيلَ الْأَنْصَارِي) بەپێچەوانەی ئەوانەو پارچە پۆشاکەکانی کردۆتە دوو
 جۆرەو:

ئەوێ دراو، بەسەر هەموواندا دا بەش دەکریت.

ئەوێ ساغ، بەگۆرانی بیژە کە دەدری!

فەرموودە کە (سَلَمَةُ) کردۆتە بەلگە: ((مَنْ قَتَلَ الرَّجُلَ ؟)). قالوا: سَلَمَةُ بْنُ الْأَكْوَغِ.
 قَالَ: ((لَهُ سَلْبُهُ أَجْمَعُ)) (٤٧٢). واتە: ((کێ پیاوێ کە کوشتوو؟)). گوتیان: (سَلَمَةُ) کورێ
 (الْأَكْوَغِ). فەرمووی: (هەموو شتی کوژراوە کە دەبات).

کەوابوو کوشتن لەلایەن گۆرانی بیژە کەو هاتۆتە کایەو، بۆیە دەبی شتەکان بەریت.

نوو سەر دەفەرمی:

براکانم _ خۆی تەالی من و ئێوێش لەسەر لێشیواندەکانی ئیبلێس پارێزراو بکات _
 تەنها تەماشای یاریکردنی ئەم نەفامانە بەشەریعدت و، کۆپایی شیخەکانیان بەکن _
 ئەوانە کۆپاییان پشقلێک ناھێنیت _، چونکە شیخانێ فێقەزان کۆپان سەبارەت بەوێ کە

٤٧١ _ لە سەردەتای کتێبە کەدا باس کران.

٤٧٢ _ رواه مسلم (١٧٥٤)، وأبو داود (٢٦٥٤).

وأصله في صحيح البخاري.

شتی به خشیئناو بۆ ئەو کەسە یە کە پیتی بە خشراو، بە یە کسانێ ئە گەر دراپوسی یاخود ساغ بێ، بۆ هیچ کەسیکی تر نییە تەصروفی پێوە بکات.

پاشان کۆژراو هەموو شتەکانی دەبردیت، باشە ئەوان بۆ سنورداریان کردووە بەوەی کە فری دەدریت !

پاشان پێویستە شتە کە بە پێچەوانەی گوشتارەکانی (الأنصاري) ١٥ بێ، چونکە درانی پۆشاکە کە بەهۆی سۆزەو بوو، بۆیە پێویستە پۆشاکە دراپوەکان بۆ گۆزانی بێژە کە بیت نە ک ساغەکان !

و هەموو گوشتارەکانیان لەم بارەو مەحال و بێ ھودە قسەکردنە.

(أبو عبد الله التكريتي الصوفي) باسی (أبي الفتوح الإسفراييني) بۆ کردم _ بەمنداڵی ئەم پیاوێم بینیبو _ کە لە خەڵوەتە گەیه کداو (رباط) لە نێو کۆمەڵێکی زۆر خەڵکدا ئامادە بوو، کە لەوێدا سەڕین و، (قضیب)و، دەفی زەرپەر دار ھەییە، ئەویش ھەستاو سەمای کرد، تا میژەرە کە ی کەوتە خوارێ و، بە سەر پروتی مایەو !

(التكريتي) گوتی: پۆژی بە سۆلەو (خُف) سەمای کرد، پاشان بیری کەوتەو کە بەلای تایەفە کەو سەماکردن بە سۆلەو ھەلەییە، بۆیە لە خەڵکە کە تاک بویەو، دایکەندن و، پاشان عەبابەکی ئاوریشمی بە سەر شانەو بوو دایکەندو، خستییە بەردەستیان بۆ کە فارەت و سڕینەو ی ئەو تاوانە، ئەوانیش پارچە پارچەیان کردو لە نێوان خۆیاندا دابەشیان کرد.

بەلām ھەستانیان بەدراندنی پۆشاکە فریدراو کەو پارچە پارچە کردنی، پێشتر پروغان کردەو کە خاوەنی پۆشاکە کە ئە گەر بۆ گۆزانی بێژە کە ی فری دابی، نابێ بە مولکی خۆی بەخودی فرێدانە کە، تا خاوەنە کە ی ھەلەدەستی و دەیکات بە مولکی گۆزانی بێژە کە، ئە گەر ھەستاو کردی بە مولکی گۆزانی بێژە کە، کەسانی تر لە چ پروویە کەو دەتوانن تەصروفی پێوە بکەن ؟

ھەندێ فەقیھیانم بەدی کرد پۆشاکە کە ی دەدری و، پاشان دابەشی دەکردو، دەیگوت: سوود

لەم پارچانە وەر دەگیریت، ئەمە چەوت بە کارھێنان نییە !

منیش گوتم _ ابن الجوزي _ : ئەمە جگە لە چەوت بە کارھێنان دەبێ چ بێ !

شیخیکی دیکه یانم به دیکرد دهیگوت: پۆشاکم پارچه پارچه دهکرد له وهلاتی خۆمان، پارچهیهکی بهر پیاویک کهوت و، دهفریکی لی دروست کردو، بهپینج دیناری فروشت، منیش پیم گوت: شەرع رێگهی بهم ههلهشەیی و نازیریانە نەداوه لهبەر ئەم قسە سهیرو سهمهرا نه. لهم دوو پیاوه سهرم سوڤ دهمینێ بهتایبهت (أبو حامد الطوسي)، که دهئیت: پێگه دراوه (مُباح) پۆشاکهکانیان بدرێتن و، بیکهه به پارچه پارچهی چوار گۆشهوه که گونجاو بی، بۆ پینهکردنی جل و بهرگ و پاخهرو بهرمال، چونکه پۆشاک دهدرێتیت بۆ شهوهی کراسی لی بدوریتیت و، شهوه بهفهوتان دانانیت!

بهپراستی لهم پیاوه سهرم سوڤما که چۆن خۆشهویستی پێپاوهڤی تهصوف له (أصول الفقه) و پێپاوهڤی پێشهوا (الشافعي) دوری خستهوهو، تهنها تهماشای سوودهوهرگرتنیکی تایبهتی کرد.

پاشان که دهئیت: چوار گۆشه، چ مانایهکی تێدايه. چونکه بهدریژی برپینیش دیسان سوودی لی وهردهگیریت!

پاشان نهگهر پۆشاکه که بدرێتیت و بکری به (قراصل)یش (٤٧٣) “ بهدلتیایی سوودی لی وهردهگیریت، نهگهر شمشیر بشکیت و ببی بهدوو لهتهوه، بهدلتیایی سوود له لهتیکی وهردهگیریت، بقلام شترع تهماشای سووده طشتیهکان دهکات، شهوهش که کهم دهکات و بهکهلکی سوود لیوهرگرتن نایهت بهفهوتاندن و خراپ بوون ناوی دهبا، لهبەر ئەمەیه که پێگری کراوه له شکاندنی دیرهم، چونکه بههایهکی لی لادهبات، سههرپای شکاوهکه، سهرسورمان لهوهدا نییه ئیبلیس سهر له نهفامهکانیان بشیوتیت، بهلکو له فیهقهزانهکانیان سهرسوردهمینێ که بیدعهی صوفیهکانیان ههلبژاردوو بهسهه حوکمی (أبي حنيفة) و (الشافعي) و (أحمد)دا _ خویان لی پازی بیت _.

بهپراستی زیدهپۆیهکی زۆریان کردوو له داھێنانهکانیانداو، کهسانیکیش بههانهی بۆ هیناونهتهوه، چونکه مهیلی ههواو نارهزووهکانی نهوانی کردوو.

له پێیاوه‌پێ ئه‌واندا سه‌ریان پووت ده‌که‌ن له‌کاتی (استغفر الله) کردندا، ئه‌مه‌ش
 یه‌دعه‌یه‌که‌ پیاوه‌تی و جوانه‌ردی له‌ناو ده‌بات و، دژیه‌ و یقارو هه‌یه‌یه‌ته‌، ئه‌گه‌ر شه‌رع فەرمانی
 به‌پووتکردنی نه‌کردایه‌ له‌ کاتی ئیحرامدا، ئه‌وا هه‌یچ به‌هانه‌یه‌ك له‌ ئارادا نه‌ده‌بوو بۆ
 پووتکردنی.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌زۆریک له

صوفیه‌کان له‌ بوارى هاوه‌لیتی لاوان و هه‌راشاندا:

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیّت:

بزانه‌ زۆریک له‌ صوفیه‌کان ده‌رگای ته‌ماشاکردنی ژنانی نامه‌حرمیان له‌ خۆیان داخستوه، چونکه‌ له‌ هاوه‌لیتیانه‌وه‌ به‌دورن و، وازیان له‌ تیکه‌لایونیان هیناوه‌، ته‌نها خۆیان به‌خواپه‌رستیه‌وه‌ خه‌ریک کردووه‌، له‌ هاوسه‌رگیری وازیان هیناوه‌.

به‌لّام هاوه‌لیتی لاوان و هه‌راشانیان بۆ پیکه‌وت بوو، له‌پرووی خۆیستی و به‌مه‌به‌ستی زه‌هادیه‌تیه‌وه‌، ئیبلیس‌یش هه‌واداری نه‌وانه‌ی کردن.

بزانه‌ صوفیه‌کان له‌بوارى هاوه‌لیتی هه‌راشان و لاواندا هه‌وت جوړن:

به‌شى یه‌که‌م: پیست‌رینی قه‌ومه‌که‌ن، نه‌مانه‌ بریتین له‌ که‌سانیک خۆیان به‌صوفی‌کان چواندوه‌، باسی (الخلول) ده‌که‌ن.

له‌ (أبي نصر عبد الله) ی کورپی (علي السراج) هه‌ ده‌لیت: پیم گه‌شتوه‌ که‌وا کۆمه‌لیک له‌ (الخلول) یه‌کان وایان راگه‌یاندوه‌ که‌وا خوای ته‌الی جه‌سته‌گه‌لیکی هه‌لبژاردوه‌ و دابه‌زیوه‌ته‌ نێویان به‌مانا‌کانی په‌روه‌ردگاریتی.

که‌سانیکیشیان ده‌یان گوت: دابه‌زیوه‌ته‌ نێو شته‌ چاکه‌کان (المستحسنات).

(أبو عبد الله) ی کورپی (حامد) که‌ یه‌کیکه‌ له‌ هاوه‌لّامان باس ده‌کات که‌وا تایه‌فه‌یه‌ک له‌ صوفیه‌کان ده‌لّین:

که‌ گوايه‌ نه‌وان له‌ دنیادا خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ده‌بینن، شیاو‌یتیشیان به‌وه‌ داوه‌ که‌ له‌سه‌ر سیفه‌تی ئاده‌میزاد بێ، نکۆلیشیان له‌وه‌ نه‌کردوه‌ که‌وا دابه‌زیبیته‌ نێو وینه‌یه‌کی چاک و جوان، تا نه‌و ناسته‌ی وه‌کو لاییکی ره‌ش بینویه‌نه‌.

به‌شى دووه‌م: قه‌ومیکن له‌ جل و به‌رگ پۆشیندا، خویان به‌صوفیه‌کان ده‌چوینن، به‌لّام مه‌به‌ستیان ده‌رچوونه‌ له‌پینگه‌ی هه‌ق وپاستی.

به‌شى سێ یه‌م: قه‌ومیکن پینگه‌ به‌ته‌ماشاکردنی روخساره‌ جوان و چاکه‌کان ده‌ده‌ن.

(أبو عبد الرحمن السُّلَمِيُّ) کتیبیکی داناوه ناوی ناوه: ((سُنَن الصُّوفِيَّةِ))، له کۆتایه کهیدا ده‌لَیْتُ: ((به شَيْك سەبارەت بە کۆی پَیئەدراوه‌کانیان))، تیایدا ئەوه مان بەیاد ده‌هَیئەتەوه که صوفیه‌کان پَیئان داوه به‌سه‌ماکردن و، گۆزانی و، ته‌ماشاکردنی پوخساری جوان، ئەوه‌ی کردۆته به‌لگه که له پَیغه‌مبه‌ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ (ریوایه‌)ت کراوه که‌وا فەرموویه‌تی:

((أَطْلُبُوا الْخَيْرَ عِنْدَ حَسَنِ الْوَجْهِ)). واته: ((لای پوخساره جوانه‌کان خوازیاری خه‌یرین)).

هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی:

((ثَلَاثَةٌ تَجْلُو الْبَصَرَ: النَّظَرُ إِلَى الْخُضْرَةِ، وَالنَّظَرُ إِلَى الْمَاءِ، وَالنَّظَرُ إِلَى الْوَجْهِ الْحَسَنِ)). واته: ((سێ شت چاو پوون ده‌کاته‌وه: ته‌ماشاکردنی سه‌وزایی و، ته‌ماشاکردنی ئاو و، ته‌ماشاکردنی پوخساری جوان)).

نووسەر ده‌فهرمیت:

ئهم دوو فەرمووده‌یه به‌بنه‌پَیئیکی راست له پَیغه‌مبه‌ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ نه‌هاتوه.

سه‌باره‌ت به فەرمووده‌ی یه‌که‌م، (العُقَيْلِيُّ) ده‌لَیْتُ: ئه‌مه له پَیغه‌مبه‌ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ جی‌گێر نه‌بووه (٤٧٤).

وه فەرمووده‌ی دووه‌میش (٤٧٥) فەرمووده‌یه‌کی (موضوع)ه‌و، زانایانیش جیاوازیان له نیتواندا نییه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که (أَبِي الْبَخْتَرِيِّ) درۆزنه‌وه فەرمووده هه‌ل‌ده‌سه‌تیت.

٤٧٤ _ ورواه المصنّف في ((الموضوعات)) (١ / ١٥٩ _ ١٦٤) “من طرق عدّة ثم تكلم عليها طويلاً مبيناً شدة ضعفها وهانها.

وانظر ((تخريج الإحياء)) (٣ / ١٠٥) للحافظ العراقي.

٤٧٥ _ رواه المصنف في ((الموضوعات)) (١ / ١٦٣)، ثم قال:

((باطل)).

وقد حاول السيوطي في ((اللائيء)) (١ / ١١٧) تعقبه “ليقول بحسن الحديث، فلم يُحسن، وكذا فعل بعض الغماريين!

وه (أحمد)ی کورپی (عُبید)یش، کهسیکی نه ناسراوه.

پاشان پیتوست بوو (أبو عبد الرحمن السُّلَمي) که باسی ته ماشاکردنی روخساری جوان دهکات، به ته ماشاکردنی روخساری خیزان یا خود که نیه که وه سنورداری بکردایه، چونکه خویندنه وهی فرموده که به دگومانی بۆ مرۆف دروست دهکات.

شیخمان (محمد)ی کورپی (ناصر الحافظ) ده لیت: (ابن طاهر المقدسي) کتیبیکی دانابوو سه بارهت به شیاویتی ته ماشاکردنی لای لووسکهی بی تووک (٤٧٦).

نووسهر ده فرمیت:

فیقهزنان ده لیت: ههر کهس له کاتی ته ماشاکردنی لای لووسکهی بیتوکدا شه هوهت و ئاره زووی ههژا، نهوا حهرامه ته ماشای بکات، ههر کاتیکیش مرۆف وای پاگه یاند که له کاتی ته ماشاکردنی لای لووسکهی بیتوکی جواندا شه هوهت و ئاره زووی ناههژی، کهسیکی درۆزنه، له راستیدا به ره هابی ریگه به مه دراوه، چونکه نه گهر قه دهغه کرا، مرۆف به هۆی زۆری تیکه لاوبونه وه تووشی تاوان ده بی، لیژده نه گهر مرۆف سووریو له سههر ته ماشاکردنی لووسکه، نهوا رهفتاری نهم که سه په نجه راده کیشت بۆ نه وهی که به گویره ی شه هوهت و ئاره زووه کانی جولاهه ته وه.

(سعید)ی کورپی (المسیب) ده لیت: نه گهر پیاوتان به دیکرد سووره له سههر ته ماشاکردنی لای لووسکهی بیتوک، تاوانباری بکه ن.

بتشی ضارقم: قهومیکن ده لیت: نیمه به ته ماشاکردنیکی شه هوهت و ئاره زوانه وه ته ماشا ناکهین، به لکو به ته ماشاکردنیکی پهنو نامۆژگاری وهرگرته وه ته ماشا ده کهین، بۆیه ته ماشاکردن زیانمان پی ناگهینه نی!!

نهمه مه حاله، چونکه سروشت و خووی هه موو ئاده میزاد یه کسانه، بۆیه ههر کهس بانگه شهی داوین پاکي و به دورگرتنی نه فسی خۆی بکات له خراپه وادابنیت له هاویره گهزی خۆی جیاوازتره، بانگه شهی شتیکی مه حال دهکات.

ئەوەبوو پێشتر لەمیانەى باسی گوێگرتندا ئەمەمان پوون کردەو.
 لە (خَيْرِ النَّسَاجِ) هە دەئێت: لە گەڵ (مُحَارِبِ) ى کوپى (حَسَّانِ الصَّوْفِيِّ) دا لە مزگەوتى
 (الْخِيفِ) بووین و، ئیحرامیشمان بەستبوو، لاویکی جوانى خەلکی (المغرب) لە گەلماندا
 دانیشت، (مُحَارِبِ) م بینى تەماشای ئەو لاو دەکات بەجۆرێک من ئەو پەفتارەیم بەخراپ
 دانا، بۆیە پاش ئەوێ لاو کە هەستا پێم گوت: تۆ لە ئیحرامداى لە مانگیکی حەرامداو لە
 شارێکی حەرامداو لە پێ و پسمیکی حەجدا، کەچی تۆم بینى تەماشای ئەو لاوت کرد
 بەهاوشیوەى تەماشاکردنى کەسیکی شەیدا (٤٧٧). ئەوەبوو گوتی: ئەمە بەمن دەئێتى ئەى
 دڵۆ چاو شەهوانى و بەنارەزوو، ئایا نەتزانێوه سێ شت قەدەغەى کردوم بکەومە داوى
 ئیبلێسەو؟! منیش گوتم: ئەو سێ شتە چى؟ گوتی: نەئێتى ئیمان و، پاک و خاوینى
 ئیسلامو، گەرەترینیشیان شەرم کردنە لە خاوى تەعالی ئەو کە بىبینى لە کاتێکدا من
 خەریکی ئەنجامدانى تاوانێک بم کە قەدەغەى کردوم، پاشان بورایەو، تا خەلکمان لەسەر
 کۆبویەو.

نووسەر دەفەرمیێت:

تەماشای نەفامیێتى ئەم گێلە بکەن، کە واتێگەشتووه سەرپێچیکردن تەنھا داوێن پێسى و
 ئەنجامدانى کارى خراپەى لەپراوە بەدەرەو، نەیزانیوه کە خودى تەماشاکردن بەشەهوەت و بە
 نارەزووه حەرام دەبێت، وە هەولێداو ناسەواری خووى سروشتى ئادەمیزادى لەسەر خۆى
 لا بەریت، لە کاتێکدا کە بەشەهوەت و نارەزووه تەماشای دەکات، قەسەکانى خۆى بەدرۆ
 دەخاتەو.

زانایەك بۆى باسکردم کەوا مندالێکی لوسکەى بێتوک بۆى باسکردبو و گوتبوی: فلان
 کەسى صۆفى کە خۆشى دەوێم، پێى گوتم: ئەى کوپەکەم! خاوى تەعالی لە تۆدا رووتیکردن و
 ئاوردانەو و هاتوچۆى هەیهو، پێویستی منى خستۆتە تۆ!

باسکراوه کهوا کۆمه لێک له صوفیه کان چوونه دیدهنی (أحمد الغزالي) (٤٧٨) که هاوکات لاویکی لووسکهی بیتوکی لابوو، به تهنها له گه لیدا دانیشتبوو، له نێوان ههردو کیشیاندا گۆل دانرابوو، که جارێک ته ماشای گۆله کهی ده کردو، جارێکیش ته ماشای لاوه لوسکه بیتوکه کهی ده کرد، که دانیشتن، پیاویکیان پێی گوت: له وانهیه جهوه که مان لی تیکدابی !
تهویش گوتی: نه ری به خوا. نه وه بوو کۆمه له که له پرووی سۆزه وه هاواریان لی بهرز بویه وه !!

نووسهر ده فهرمیت:

من له پهفتاری ئهم پیاوه سهرم سوپ نامینێ، که پۆشاکێ شهرم و شکۆی له پرووی خۆی هه لمانیوه، به لکو لهو ناژه له چواری ئاماده بوانه سهرم سوپ ده مینێ، که چون بیدهنگ بوونو، نکۆلیان له پهفتاره کهی نه کرد؟! دلنیا بن شهریهت له دلی زۆریک له خه لکیدا سارد بۆته وه.

له (أبي الطيب الطبري) وه ده لیت: هه والی ئهم تایه فهم پێگه شتووه که گوئیستی گۆرانی ده بن، ته ماشا کردنی پرووی لووسکهی بیتوکیشیان خستۆته پالی، پیده چی به خشل و پۆشاک و پهراویزی پهنگراویش بپازیننه وه، دواي شه وهش واره ده گهیه نن که مه به ستیان به وه زیاده بونی ئیمان به ته ماشا کردن و، په ند وه رگرتن و دابه ستنی به لگه یه به وهی که کرده وه به دیه پێنراوه کان ده کهن به به لگه ی بوونی پهروه دگار، نه مه نه وه په ری شوینکه وتنی ئاره زووات و خه له تاندنی نه قل و دژایه تیکردنی زانسته،

خوای تعالی ده فهرمیت: ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ (الذاریات: ٢١) واته: ﴿ وَفِي أَنْفُسِكُمْ ﴾ وه له خودی خۆشاندا (به لگه ی زۆر هیه) ﴿ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴾ ده ی نایا بو ورد نابنه وه و سهرنج نادهن (٤٧٩).

٤٧٨ _ برای (أبي حامد الغزالي) یه، که پیتشریش ناماژه ی پیترا!

٤٧٩ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فیری قورنان.

واته: کاته که مانت بیردیتتهوه که کۆیینهوه

له سهر بیستنی گۆزانی خوش تاوه کو سهر له بهیان

وه کاسی گۆزانی له نیوانماندا سوڤدراو

نهفسه کانی سهرخوش کردین به بی حهوانهوه

کهست تیا یاندا نه ده بینی مه گهر سه ره مه مست بوو

له دلخوشیداو دلخوشی وای لیده کردی به ناگابی

له دل زیاتر هیچی ترمان نه بوو که

نهرمونیا مان کرد بۆوه بۆ کاتگه لیککی زۆر خوش

ده لیت: نه گهر گو بیستبوونی گۆزانی نهو کاریگهریهی هه بی که نه م کهسه باسی ده کات،

که و ابو گو بیستبوونی گۆزانی ده بی چ که لکیک یا خود سوودیک به خشیته؟!

(ابن عقیل) ده لیت: گو فتاری نهو که سانهی ده لیت: له ته ماشا کردنی وینهی جوان

ناترسیم. هیچ نییه، چونکه شهریهت وه کو په یامیکی گشتی هاتوهو، جیاوازی له نیوان

کهسه کاندانا کات، نهوا نایه ته کانی قورنانش نکۆلیی له م جۆره بانگه شهیه ده کهن.

خوای تعالی ده فهرمیت: ﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ﴾ (النور:

٣٠) واته ﴿ قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (تهی محمد _ صلی الله علیه وسلم) بلی به پیاوانی نیماندار

﴿ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ ﴾ چاوی خویان (له سهیر کردنی نامه حهره م) داخه و بپارێزن ﴿ وَيَحْفَظُوا

فُرُوجَهُمْ ﴾ وه عه و ره تیان بپارێزن (له داوین پیسی) (٤٨٢).

ههروه ها ده فهرمیت: ﴿ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ (١٧) وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ

رُفِعَتْ (١٨) وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ (١٩) ﴾ (الغاشیه: ١٧ _ ١٩) واته: ﴿ أَفَلَا يَنْظُرُونَ

إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴾ دهی بۆ وردنا بنهوه له حوشر که چۆن دروست کراوه ﴿ وَإِلَى السَّمَاءِ

كَيْفَ رُفِعَتْ ﴾ وه له ناسمان که چۆن بهرز کراوه تهوه ﴿ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴾ وه

له شاخه کان که چۆن داکوتراون و دامه زریتراون (٤٨٣).

٤٨٢ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورنان.

٤٨٣ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورنان.

له‌پروانگه‌ی نهم ئایه‌تانه‌وه پوون ده‌بیته‌وه که خوای تعالی ته‌ماشاکردنی هه‌ئال نه‌کردوه مه‌گه‌ر بۆ وینه‌گه‌لیک که نه‌فس مه‌یلی نه‌کات و، هیچی تیدا نه‌بی بۆی، به‌لکو په‌ندو نامۆزگاریه‌کی لیوه‌رده‌گریت که هیچ شه‌هوت و ئاره‌زوویه‌کی تیکه‌ل نابێ و، هیچ له‌زه‌ت و چیژیکێ تووش نابێ.

به‌لام وینه‌ی شه‌هوت و ئاره‌زووات، په‌ندی شه‌هوت و ئاره‌زوو ده‌رده‌بهری، بۆیه هه‌موو وینه‌یه‌ک که په‌ندو نامۆزگاری تیدا نه‌بی، پیویسته ته‌ماشا نه‌کریت، چونکه پیده‌چی بیته هۆکاری فیتنه‌و به‌لام دروستکردنیک، بۆیه خوای تعالی په‌یامی پتعه‌مبه‌رایه‌تی به‌ژنیک نه‌داوه، نه‌شیکردوه نه‌ به‌قازی و، نه‌ به‌پیشه‌واو، نه‌ به‌بانگ بیژ، چونکه جیگه‌ی فیتنه‌و به‌لام شه‌هوت و ئاره‌زووه.

هه‌ر که‌سیکیش بلیت: من له ته‌ماشاکردنی وینه‌ جوانه‌کاندا په‌ندو نامۆزگاری ده‌بینم، به‌درۆی ده‌خه‌ینه‌وه، وه هه‌ر که‌سیکیش نه‌فسی خۆی به‌خوو سرووشتیک جیابکاته‌وه به‌جۆرتیک له‌ خوو و سروشتی خۆمان جیاوازتر بێ به‌بانگه‌شه‌ی خۆی، دیسان به‌درۆی ده‌خه‌ینه‌وه، چونکه له‌راستیدا نه‌وه ته‌نها شه‌یتانه که نه‌و که‌سه بانگه‌شه‌کارانه هه‌لده‌خه‌له‌تینیت.

بته‌شی ئینجتم: قه‌ومیکن هاوه‌لیتی لوسکه‌ی بیتوکیان کردو، نه‌فسی خۆیان له‌ داوین پینسی و کاری خراپ قه‌ده‌غه کردو، واتیده‌گه‌ن نه‌وه تیکۆشانه به‌رامبه‌ر به‌نه‌فس، به‌لام نه‌یانه‌زانیوه کاتی هاوه‌لیتیان ده‌که‌ن و به‌شه‌هوت و ئاره‌زووه ته‌ماشایان ده‌که‌ن، خۆی بۆ خۆی سه‌رپنجیه، نه‌مه له‌ خه‌سله‌ته‌ زه‌مکه‌راوه‌کانی ته‌صوفه.

پیشینه‌ دیرینه‌کانیان له‌سه‌ر شتیکی دیکه‌ی جگه‌ له‌مه‌ بوون، وه‌ گوتراوه: له‌سه‌ر نه‌مه‌ بوونه، به‌ به‌لگه‌وه، به‌لگه‌که‌ش شیعره‌که‌ی (أبوعلی الرُّوذباري) ه که ده‌لیت:

أُنْزِلَ فِي رَوْضِ الْمَحَاسِنِ مُقْلَتِي

وَأَمْنَعُ نَفْسِي أَنْ تَنَالَ مُحَرَّمًا

وَأَحْمِلُ مِنْ ثِقَلِ الْهَوَى مَا لَوْ أَنَّهُ

يُصَبُّ عَلَى الصَّخْرِ الْأَصَمِّ تَهْدَمًا

واته: چاوه کاتم به نیتو باخچهی جوانه کاندای ده گه پرنم و

نه فسم قه ده غه ده کهم شتیکی حهرام نه نجام بدات

ئه وه نده قورسی هه وای ئاره زووم هه لگرتوو هه گهر

بخریت هه سهر تاویرتیکی رهق ده پرۆختیت

نووسهر ده فهرمیت:

دواتر باسه که ی (یوسف) ی کورپی (الحسین) و، گوفتاره که ی دیت هه پیشه وه که گوته بو ی: صه ده جاری ته وای په یامم به پهروه ردگارم دا هاوه لیتی لاو مندال نه کهم، به لام قه ده جوانه کان و، چاوه مهسته کان سوینده که ی به تال کردمه وه !

ئیبلیس ته ماشای کرد نه مانه قه ومیکن له گه لیدا به ره و کاری خراپه پاکیش نابن، نه وه بو سهره تاکانی بۆ پازاندنه وه، بۆیه ههستان به چیژ وه رگرتن له ته ماشاو، هاوه لیتی کردن و، ده مه ته قی کردن، سوربوون له سهر نه وه ی به رگری له نه فسی خویان بکه ن، بۆ نه وه ی تووشی داوین پیسی و کاری خراپه نه بن، به لام نه گهر راستیش بکه ن و، نه وه یان بۆ به دیبی، نه وای دلیان به شتیکی تره وه په یه وه ند بووه، که له حه قیقه تدا پیویسته به به جیه یانی فه رمانی خوای تهعلاوه په یه وه ند بی، کاته کانی خوشیان _ که پیویسته دل به شتیکه وه سهرقال بی که سوودی بۆ پۆژی دوا ی هه بی _ به تیکۆشان به رامبه ر به نه فس و خو و سروشتی خویانه وه به سهر ده بن، بۆ نه وه ی تووشی کاری خراپه نه بن.

هه مو نه مانه نه فامی و، ده رچوونه له ئادابه کانی شەرع، چونکه خوای تهعالی فه رمانی به چاو داگرتن کردوه، که رینگایه که بۆ دل، بۆ نه وه ی دل ته سلیمی خوای تهعالی بی و، شتیکی نامۆی تیکه ل نه بی.

نمونه ی نه مانه وه کو نمونه ی که سیکه چوبی بۆ لای جانه وه رتیکی درنده له جهنگه لیکدا، که جانه وه ره که بیری به لای نه مه وه نه بی و نه یینی، به لام نه م که سه وازی لی نه هیئی و، بیورۆژینی و، له گه لیدا به شه ر بی و، به رگری بکات، نای که ساغ و سه لامه تی نه م که سه له برینه وه به دورنابی، نه گهر نه شفهو تی و تیانه چی !!

✱ تیکۆشان به رامبەر به نهفس:

ئەمانە کەسانێکیان تێدا یە ماوێهەك بەهێز بەرامبەر بە نهفسی خۆی تێدەکوژشا، پاشان لاواز بوو، بۆیە خۆودی نهفسی بۆ کاری خراپە بانگی دەکرد، ئەو کاتە نهفسی خۆی لە هاوئەتتی لووسکەمی بێتووکان قەدەغەکرد.

لە (أبي حمزة) هەو دەتت: بە (عَمَدِي كُورِي) (العلاء الدمشقي) م گوت کە سەرگەورە ی صوفیەکان بوو و تەماشام کرد ماوێهەك لە گەڵ لاویکی جوانی پاک و تەمیزدا پێ دەکات و، پاشان لێی جیا بۆو، منیش پێم گوت: بۆ لەو لاوێ دورکەوتیتەوێ کە دەمبینی لە گەڵتدا بوو، پاش ئەوێ پەییوەندیت لە گەڵیدا هەبوو و مەیلیت دەکرد ؟ گوتی: سۆیند بەخوا بەبێ پێ و بەبێ بیزاری لێی جیا بومەوێ. پێم گوت: بۆ ئەوێت کرد ؟ گوتی: تەماشام کرد ئەگەر بەتەنیا لە گەڵیدا بێم و، لێم نزیک بێتەوێ، دڵم بانگم دەکات بۆ شتێک، ئەگەر ئەنجامی بدەم، لەبەر چاوی خوا ی تەعالی دەکەوم، لەبەر ئەوێ لێی دورکەوتمەوێ، بۆ پاک پاگرتنی خوا ی تەعالی و، پاشان خۆشم لە دەروازەکانی فیتنەو بەلئاو ناشوب دور دەخەمەوێ.

★ تهوبه و په‌شیمانی و زۆری گریان:

کەسانێکیان تهوبه‌ی کردو زۆر گریا سه‌باره‌ت به‌چاو به‌ره‌ئا کردنه‌که‌ی خۆی:
 له (خَيْرِ النَّسَاجِ) هه‌ ده‌لێت: له‌ گه‌ڵ (أُمِّيَّةٍ) به‌ی کۆری (الصَّامِتِ الصَّوفِيِّ) دا به‌ووم، که
 ته‌ماشای لاویکی کردو، یه‌کسه‌ر ته‌م ئایه‌ته‌ی خوێنده‌وه: ﴿ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا
 تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ (الحديد: ٤) ﴿ وَاَتَهُ ﴾ وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ ﴿ وه‌ له‌هر کۆی بن خوا له
 گه‌لته‌نه (به‌زانیاری و ئاگاداری) ﴿ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴾ وه‌ خوا بینایه‌ به‌هرچی که
 ده‌یکه‌ن (٤٨٤).

پاشان گوته‌ی: چۆن له‌ زیندانی خوای ته‌عالی ده‌باز بین له‌کاتێکدا به‌فریشه‌ی دله‌قه‌ی
 توندوتیژ پاراستویه‌تی، خوای ته‌عالی گه‌وره‌و پیروزی بیته‌، ئای ته‌م شته‌ گه‌وره‌یه‌ که‌ ده‌یه‌وێت
 تاقیم بکاته‌وه‌ تیایدا، به‌ته‌ماشاکردنم بۆ ته‌م لاوه‌، ته‌ماشاکردنی خۆم به‌هیچ شتێک
 نه‌چواندوه‌ مه‌گه‌ر به‌قامیش و زه‌لیک که‌ له‌ پڕۆژێکی با‌دا ئاگری تیبه‌ریوه‌، که‌ هیچی
 به‌جینه‌هێلا.

پاشان گوته‌ی: داوای لیخۆش بوون له‌ خوای ته‌عالی ده‌که‌م، له‌ به‌لایه‌ک که‌ چاوه‌کانم تووشی
 دلی کردم، به‌راستی ترسام له‌و تاوانان و سه‌رپیچینه‌ پرگه‌رم نه‌بی، که‌ به‌رامبه‌ر به‌ خوای
 ته‌عالی نه‌بجایم داوه‌، نه‌گه‌رچی به‌کرده‌وه‌ی هه‌فتا راسگۆشه‌وه‌ بۆ پڕۆژی قیامه‌ت گه‌رابیتمه‌وه‌.
 پاشان گریا تا هێنده‌ی نه‌مابوو بمی، گویم لی بوو له‌کاتی گریان‌که‌یدا ده‌یگوت: نه‌ی
 چاوه‌کان به‌گریان سه‌رقاڵت ده‌که‌م بۆ نه‌وه‌ی ته‌ماشای به‌لا نه‌که‌یت.

★ نه خۆش که وتن به هۆی خۆشهویستی به هیزهوه:

کهسانێکیشیان به هۆی خۆشهویستی زۆر به هیزهوه، نه خۆشی یاری پێکردن:
 له (أبي حمزة الصوفي) وه ده‌لێت: (عبدالله) ی کورێ (موسی) به کێک بوو له سه‌رکرده‌ی
 صوفیه‌کان و ریشسپیه‌کانیان، نه‌وه‌بوو له بازارێکدا ته‌ماشای لایه‌کی کردوو، شه‌یدای بوو،
 به‌ناستیک هێنده‌ی نه‌مابوو به‌هۆی نه‌وین و خۆشه‌ویستی نه‌و لاه‌وه نه‌قلی تێکچی، هه‌موو
 رۆژێک له‌پێگه‌ی هاتوچۆی لاه‌که‌دا ده‌وه‌ستا کاتێ ده‌هات و ده‌چوو، بۆ نه‌وه‌ی بیه‌ینی،
 به‌لایه‌ی درێژه‌ی کێشاو، نه‌خۆشی ولاوازی له‌جوله‌ی خست و، نه‌یده‌توانی هه‌نگاوێک پێ
 بکات، منیش رۆژێک چوومه سه‌ردانی و، پێم گوت: نه‌ی (أبا محمد) ! باس و خواست چی یه؟
 نه‌و شته‌ چی یه تۆی گه‌یاندۆته نه‌م بارو‌حاله‌ی که تیا‌یدا ده‌تبینم؟ گوتی: شتانیکه‌ خ‌وای
 تعالی تاقیکردومه‌ته‌وه تیا‌یدا، منیش نه‌متوانی نارم بگرم له‌سه‌ر تاقیکردنه‌وه‌که‌و، وزه‌و
 توانام به‌سه‌ریدا نه‌بوو، ده‌گوه‌جێ تاوانی واهه‌بێ م‌رو‌ف به‌ج‌وک بێته به‌ر چاوی، به‌لام به‌لای
 خ‌وای په‌روه‌ردگاره‌وه له‌ تاوانی‌کی گه‌وره گه‌وره‌تر بێ، نه‌و که‌سه‌ی تووشی ته‌ماشاکردنی
 حه‌رام ده‌بێ شایسته‌یه‌تی نه‌خۆشیه‌کانی درێژه بکێشی، پاشان گریا. گوتم: چ ده‌تگه‌ڕێنی؟
 گوتی: ده‌ترسێم به‌ده‌ختی و سه‌رگه‌ردانیم له‌ ناگه‌دا درێژه بکێشی. پاشان به‌جێم هێلاو به‌زه‌یم
 پێدا ده‌هاته‌وه، له‌به‌ر نه‌و بارو‌حاله‌ خ‌راپیه‌ی تیا‌یدا بینیم.

(أبو حمزة) ده‌لێت: (ع‌مد) ی کورێ (عبدالله) ی کورێ (الأشعث الدمشقي) _ له‌ چاک‌ترین
 به‌نده‌کانی خوا بوو _ ته‌ماشای لایه‌کی جوانی کرد، نه‌وه‌بوو بورایه‌وه‌و، بۆ ماله‌که‌ی خ‌وای
 هه‌لگه‌راو برایه‌وه، نه‌خۆشی پ‌رووی تێکرد، تا نه‌و ناسته‌ی دانیشته‌ له‌به‌ر پێیه‌کانی، که
 له‌توانا‌یدا نه‌بوو کاتێکی درێژ له‌سه‌ریان بوه‌ستی، ئێمه‌ش ده‌چوین و سه‌ردانیمان ده‌کردو،
 له‌بارو‌حاله‌ و به‌سه‌رهاتیمان ده‌پرسی و، نه‌ویش نه‌ باس و خواسی خ‌وای بۆ ده‌گه‌ڕاینه‌وه‌و، نه‌
 ه‌زکاری نه‌خۆشیه‌که‌شی، به‌لام خه‌لکی باسی ته‌ماشاکردنه‌که‌یان ده‌کرد، تا نه‌و باس و خواسه
 به‌لاه‌که گه‌شت و، نه‌ویش هات بۆ سه‌ردانی، نه‌وه‌بوو به‌هاتنی لاه‌که د‌لی گه‌شایه‌وه‌و،
 ج‌ولایه‌وه‌و، به‌پ‌رویدا پێکه‌نی و، به‌یه‌ینی پێخ‌وش‌حاله‌ بوو، ئیتر لاه‌که به‌رده‌وام سه‌ردانی

ده کرد تا توانی له سەر پییه کانی بوهستی و، بۆ بارو حالی پیشووی گهراپهوه، نهوه بوو رۆژێک
 لاوه که داوای لێکرد له گهڵیدا بچیتته ماله کهی، به لām پهازی نه بوو، منیش به شیخم گوت: بۆ
 ههزرت بهوه نییه ؟ گوتی: من له به لā پارێزراو نیم و، له فیتنه ش دڵنیانیم و، له وهش ده ترسیم
 شهیتان به لāو فیتنه یه کم به سەر بێنی و، خراپه و سه ریچییه ک له نیوان من و نهودا پرویدات و،
 له خه سارۆمه ندان یم !

✱ خۆكۆشتن بۆ ئهوهی تووشی داوین پیسی و کاری خراپه

نه‌بی:

نه‌فسی کهسانێکیان ئاره‌زووی داوین پیسی و کاری خراپه‌ی ده‌کرد، بۆیه خۆی کوشت:

له (المُسَيْنِ)ی کورپی (عَمَدُ الدَّامَغَانِي)وه ده‌لێت: له‌وه‌لانی فارس صۆفیه‌کی گه‌وره هه‌بوو، گرفتاری لاوێك بوو، توانای راگرتنی نه‌و نه‌فسه‌ی خۆی نه‌بوو، که بۆ نه‌بجامدانی داوین پیسی و کاری خراپه بانگی ده‌کرد، نه‌وه‌بوو هه‌ستی به چاودێری خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ی کردو، پاشان له‌سه‌ر نه‌و ئاره‌زووه په‌شیمان بویه‌وه‌و، ماله‌که‌شی به‌شوینێکی به‌رزوه بوو، وه له‌پشت ماله‌که‌یه‌وه ده‌ریایه‌کی ئاو هه‌بوو، که په‌شیمان بونه‌وه گرتی، چووه سه‌ربه‌نه‌که‌و، خۆی فری دایه نیتو ئاوه‌که‌وه‌و، نه‌م نایه‌ته‌ی خوای ته‌عالای خۆینه‌وه که ده‌فرمیت: ﴿فَتَوَبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ﴿البقرة: ٥٤﴾ واته ﴿فَتَوَبُوا إِلَىٰ بَارِئِكُمْ﴾ که‌واته بگه‌رنه‌وه به‌په‌شیمانی بۆ لای به‌دی هینه‌رتان ﴿فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ و خۆتان بکوژن (بی تاونسان تاوانبارتان بکوژیت) (٤٨٥)، نه‌وه‌بوو له ده‌ریاکه‌دا خنکا.

نووسه‌ر ده‌فرمیت:

ته‌ماشای ئیبلیس بکه‌ن چۆن نه‌م هه‌ژاره‌ی پله به پله خه‌له‌تانده‌، له ته‌ماشاکردنی نه‌م لووسکه بیتوکه‌وه، ئینجا به‌رده‌وام ته‌ماشاکردنی، تا خۆشه‌ویستی لاوه‌که‌ی له‌دایا جیگیرکرد، ئینجا هانی نه‌بجامدانی کاری خراپه‌و داوین پیسی ده‌دا، ئینجا کاتی ته‌ماشای کرد خۆی ده‌گری و نه‌بجامی نادات، بۆی پازانده‌وه به‌نه‌فامی خۆی بکوژیت، نه‌وه‌بوو خۆی کوشت. پێده‌چی نه‌م پیاوه ویست و ئاره‌زووی داوین پیسی و کاری خراپه‌ی کردبی و سوور

نەبویی لەسەر ئەنجامدانی، کەچی تەنها ویست و ئارەزووکردن بەبێ ئەنجامدان لە شەرعدا بەخشاوه، چونکە پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ دەفرمیت:

((عَفِي لَأَمْتِي عَمَّا حَدَّثَتْ بِهِ نَفْسَهَا)) (٤٨٦).

واتە فرموویەتی: ((ئومەتەکم بەخشاوه لەو ئەندێشەو بیرو خەیاڵاتانەی کە بەنەفسیاندا دیت)).

پاشان پیاوێکە لەو ویست و ئارەزووانەش پەشیمان بویەو، ((پەشیمان بوونەوێش تەوبەیە)) (٤٨٧).

بەلام ئیبلیس وای بەخەیاڵدا هێنا کە پەشیمان بوونەوێ تەواو ئەوێکە کە خۆی بکوژیت، وەکو ئەوێ (بنو إسرائيل) ئەنجامیان دا، ئەوان فرمانی ئەوێان پێکرا بەگوفتاری خوای تعالی: ﴿فَاَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ واتە خۆتان بکوژن، بەلام ئێمە قەدەغەئێ ئەوێمان لێکراوە بەگوفتاری خوای تعالی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ البقرة: ٥٤ واتە خۆتان مەکوژن، بەراستی تاوانێکی هەرەگەورەئێ ئەنجام دا.

وفي ((الصحيحين)) (٤٨٨) عن النبي _ صلی الله علیه وسلم _ أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ تَرَدَّى مِنْ جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ " فَهُوَ يَتَرَدَّى فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا)).

واتە پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرموویەتی:

((هەرکەس لە چیاوەکە خۆی فرێداتە خوارو، خۆی بکوژیت، ئەوا بەردەوام لە دۆزخدا دەکەوێتە خوارو، بەهەتا هەتای تیایدا دەمیێتەو)).

٤٨٦ _ رواه البخاري (١١ / ٤٧٨)، ومسلم (١٢٧) " عن أبي هريرة بلفظ: ((إن الله تجاوز لأمتي عما حدثت به أنفسها)).

٤٨٧ _ وقد صحَّ هذا الكلام مرفوعاً الى النبي _ صلی الله علیه وسلم _، ولي جزءٌ خاصٌ في تخريجه وجمع طرقه، عنوانه: ((دفع الحوبة في طرق حديث: الندم توبة))، هو الجزء التاسع عشر من سلسلتي ((الأجزاء الحديثية))، يسر الله إتمامه.

٤٨٨ _ رواه البخاري (١٠ / ٢٦١)، ومسلم (١٠٩) " عن أبي هريرة.

كهسانئىكىش له صوفيه كان جيا بونوه خرايه نئوان خوى و خوشه ويسته كه يهوه، بۆيه ههستا به كوشتنى خوشه ويسته كه ي:

پيم گهشتوه كهوا صوفيه كه له خهله تگه يه كدا (رباط) بوو، لاي خومان له به غداد، مندا ئىكىشى له گه لدا بوو لهو ماله ي تيايدا ده ژيا، خه لكيش قسه يان پيگوت، تا ليكيان جيا كرده وه، صوفيه كهش چوه ژوره وه چه قۆيه كي به دهسته وه بوو، ههستا به كوشتنى مندا له كهو، ئينجا به لايه وه دانىشت و ده گريا، خه لكى خهله تگه كهش هاتن و، بينيان و، له بارو حاليان پرسى و، نهو يش داني به كوشتنى مندا له كهدا نا، بۆيه به رزيان كرده وه بۆ لاي سه رۆكى پۆليس، لهو يش داني به تاوانه كهيدا نا، بابى مندا له كهش هات و ده گريا، صوفيه كهش دانىشت و ده گريا، به سه رۆكى پۆليس ده گوت: توخوا له بهر نه م تاوانه م منيش بكۆژه، سه رۆكى پۆليس پي گوت: نيستا ليم بورديت. صوفيه كهش ههستا و چوو بۆ لاي كۆرى مندا له كهو، بۆي ده گريا، دواتريش به رده وام له جياتى مندا له كه هه جى ده كردو پادا شته كه ي پي ده به خشى (٤٨٩).

٤٨٩ _ نه م كار ه پي چه وان ه ي راستيه، چونكه به خشينى پادا شته به هيچ كهس ناگات مه گهر له مندا له وه بۆ دا يك و باب، وه كو نه وى له كتيبي (احكام الجنائز) دا (ص ١٧٣ _ ١٧٦) پيشه و امان (الالباني) _ متع الله بعلومه _ ليكۆلينه وه ي له سمر نوسيه وه.

★ نزیکبوونهوه له فیتنهو ناشوب و کهوتنه نیوی:

کهسانیک له مانه له فیتنهو ناشوب نزیک بوونهوهو، کهوتنه نیوی و، بانگهشهکانی نارامگرتن و تیکۆشان بهرامبەر بهئارهزووهکانی نفس سوودی پێ نهگهیاندن.

له (ادریس)ی کورپی (ادریس)هوه دهلیت: له مصر لای کۆمهلیکی صوفیهکان نامادهبووم، لاییکی لووسکهی بیتوکیان ههبوو گۆرانی بۆ دهگوتن، گوتی: پیاویکیان باروحوالهکی بهسهدا زال بوو و، نهیزانی چ بکات، بۆیه گوتی: نهی لاو! بلی: (لا إله إلا الله). لاوهکهش گوتی: (لا إله إلا الله). نهوهبوو گوتی: نهو دهه ماچ دهکهه که گوتی (لا إله إلا الله)!!

بهشی شهشهم(٤٩٠): کهسانیکن مهبهستیان هاوهلیتی لووسکه بێ تووکهکان نهبوو، بهلکو مهبهستیان نهوهبوو منداڵه که تهویه بکات و، زوهد بکات و، بهویست و خواست هاوهلیتیان بکات، نیبلیسیش سهریان لی دهشیۆنییت و، دهلیت: لهخهیر قهدهغهی مهکهن.

پاشان تهماشاکردنیان بۆ لاوه که دوباره دهبیتهوه بهبی مهبهست، تا فیتنهو ناشویک له دلدا دروست دهکات و، ئینجا شهیتان زهفهریان پێ دهبات، به نهندازهی توانینی خۆی، پیدهچی نهو کهسانه متمانهشیان بهدین و ئیمانکهی خۆیان ههبی، بهلام شهیتان ورۆژاندنی و هانی دان و، فری دان نهو په پری تاوان و سهڕیچییهوه.

نوسهر دهفرمیّت:

ههلهیان لهوه دایه خۆیان تووشی فیتنهو ناشوب دهکهن و، هاوهلیتی کهسانیک دهکهن که مروّف بیوهی نابێ له کاتی هاوهلیتیاندا.

شتی وهکو نهمه له ههموو چهرخیکدا زۆره، له صوفیهکان و کهسانی تریش.

بهشی ههوتهم: قهومیکن دهیانزانی هاوهلیتی لووسکهو بیتووکان و تهماشاکردنیان جایز نییه، بهلام نهیانتوانی لهسهر نهوه نارام بگرن:

له (الرازي) وه ده لیت: (یوسف) ی کوری (الحسین) ده لیت: هر شتیکتان بینی من ده یکم
نیوهش بیکم جگه له هاوه لیتی لاوان و مندالان، چونکه فیتنه ترین و ناشویرینی فیتنه
ناشویرانه، دنیابن زیاتر له صدد جار په یانم به خوا ی خۆم داوه که هاوه لیتی لاوان و
مندالان نه کم، به لām جوانی گۆناکان و، قه دو بالای پێک و، مهستی چاوه کان په یمانه که یان
هه لوه شاندموه، له کاتی هاوه لیتیشیاندا خوا ی تعالی سه بارهت به هیچ سه پێچهک لیتی
نهمپرسیم.

(صَرِيعُ الْغَوَانِي) (٤٩١) له مانایه کی هاوه شیوه ی نه وه دا نهم شیعره ده لیت:

إِنَّ وَرْدَ الْخُدُودِ، وَالْحَدَقَ النَّجْدِ

لَ، وَ مَا فِي الثُّغُورِ مِنْ أَقْحَوَانِ

و اعوجاج الأصداع في ظاهر الحدِّ،

و مَا فِي الصُّلُورِ مِنْ رُمَّانِ

تَرَكَتْنِي بَيْنَ الْغَوَانِي صَرِيعاً

فلهذا أَدْعَى صَرِيعَ الْغَوَانِي

واته: سوری گۆناکان و جوانی و گه وره یی چاوه کان و

زاره کان که وه کو گو له به بیون کراوه ته وه

لاری لاجانگه له رووکاری گۆناکانداو

نه وه نه ره ی له سنگه کاندایه

به جیت هیشتم له نیوان نافرته شوخ و جوانه کاندایه تیشکاوی

بۆیه به تیشکاوی نافرته جوان و شوخه کان ناسراوم

نووسهر ده فهرمیت:

نهم پیاوه به راستی ناوی خۆی زپاندوه له شتیکتا که خوا ی تعالی نه پێیه که ی پاراستوه،

هه وایشی داوه که وا هه رکات فیتنه و ناشویریکی بینیبی په یمانه که ی هه لوه شاندموه، باشه

ئیرادهو سووری ته صوف له کوئ یه بۆ پالنانی نه فس بۆ شهوی قورسی و نارِهه تیه کان
هه لگرتیت ؟!

پاشان به نه فامیه که ی خۆی واتینگه شتوو که سه ریچی تنها بریتیه له داوین پیسی و
کاری خراپه، به لām نه گهر زانستی هه بویه دهیزانی کهوا هاوه لیتی و ته ماشا کردنیشیان
سه ریچیه .

ته ماشای نه فامی بکه چ به خاوه نه کانی ده کات ؟!

✱ سوودی زانست و مهترسیتی ته‌ماشاگردن:

هه‌موو كه‌سیك زانستی له ده‌ست چوویی، بێ سه‌روبه‌ره كردار ده‌كات، نه‌گهر ده‌ستیشی كه‌وت و كرده‌وه پێكردنی له ده‌ست چوویی، نه‌وا به‌بی سه‌روبه‌ره‌یه‌کی زۆر به‌هێژه‌وه كردار ده‌كات، وه هه‌ركه‌س نه‌ده‌بی شه‌رعی به‌كارهێنا كه له گوشتاری خوای تعالادا هاتوه: ﴿قُلْ نَلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ (النور: ٣٠) ﴿وَإِنَّهُمْ لَلْمُؤْمِنِينَ﴾ (ته‌ی عه‌د _ صلی الله علیه وسلم) بلی به‌پیاوانی نیماندار ﴿يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ﴾ چاوی خۆیان داخه‌ن و پیاریزن (له‌سه‌یرکردنی نامه‌هره‌م) (٤٩٢)، نه‌وا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه له‌و شتانه بی‌وهی ده‌بی، به‌لام نه‌گهر نه‌ده‌بی شه‌رعی پیاده نه‌کردبی نه‌وا له‌ کۆتایدا زۆر ناسته‌مه‌هه‌ وازی لی بی‌نییت.

شه‌رع قه‌ده‌غه‌ی نه‌وه‌ی كرده‌وه كه له‌گه‌ڵ لووسكه‌ی بی‌توكدا دانیه‌شتن بکریت، زانایان سه‌باره‌ت به‌م شته‌ نامۆژگاریان کردوین:

پیشه‌وا (عه‌مری کوری (المطاب) فه‌رموویه‌تی: هه‌یچ جانه‌وه‌ریکی درنده‌ی زیانبه‌خش به‌مه‌ندازه‌ی لاویکی لووسكه‌ی بی‌توك بۆ زانا مه‌ترسیدار نییه‌.

له (الحسنی کوری (ذکوان) وه‌ه ده‌لیت: له‌گه‌ڵ مندالی ده‌وله‌مه‌نداندا دامه‌نیه‌شتن، چونکه‌ روخساریان له‌ روخساری ژنان ده‌چی‌ت، نه‌وانه‌ زۆر له‌ کچی شوونه‌کردوو دل‌پێنترن.

له (أبي السائب) وه‌ه ده‌لیت: دل‌نیابن من ده‌ترسم لاویکی لووسكه‌ی بی‌توك زیاتر له‌ هه‌فتا کچی شوونه‌کردوو کار له‌ خواپه‌رسته‌یک بکات.

له (أبي عليّ الرُّوذباري) وه‌ه ده‌لیت: گو‌ییه‌ستی (جُنید) بووم ده‌یگوت: پیاویك به‌پیاوه‌ری کورپکی مندالی جوانی خۆی چووه‌ دیدنه‌ی پیشه‌وا (أحمدی کوری (حنبل). فه‌رمووی: نه‌مه‌ کییه‌؟ پیاوه‌که‌ گوتی: کۆری خۆمه‌. پیشه‌وا (أحمد) فه‌رمووی: جاریکی تر له‌ گه‌ڵ خۆتدا مه‌یه‌ینه‌. کاتی پیاوه‌که‌ هه‌ستار پوشت، پێی گوترا: خوا پشتگیری شیخ بکات، نه‌م پیاوه‌ پاك دامین و به‌ئابه‌روه‌، کۆره‌که‌شی له‌ خۆی چاکه‌ره‌.. پیشه‌وا (أحمد) فه‌رمووی: پاك

دامیڤنی و به ئا پرویه تی ئه وان مه به سته سه ره کیه که ی ئیمه قه دهغه ناکات، ئیمه له سه ره ئهم بیروپایه شیخه کانی خۆمانان بینی و، ئه وانیش هه مان بیروپایان له پیشینانی خۆیان هه به بۆ ده گێرپایه وه.

له (بَشْرِي كُورِي (الحارث) هه وه ده ئیت: له م لاو و مندالان و ریای خۆتان بن.
 له (أَبِي مَنْصُورِ عَبْدِ الْقَادِرِ) كُورِي (طاهر) هه وه ده ئیت: هه ره كه سیك ها وه ئیتی لاو و مندالان بكات، تووشی کاری ناشیاو و ناپه سه ند ده بی.
 له (أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ) وه ده ئیت: (مُظَفَّرُ الْقَرْمِيسِينِي) ده ئیت: هه ره كه س ها وه ئیتی لاو و مندالان بكات به مه رجی بیوه یی و نامۆژگاری، ئه وه تووشی به لاو فیتنه ده بی، ئه ی ئه وه كه سه نه ی ها وه ئیتیان ده كه ن به بی مه رجی بیوه یی ده بی چۆن بی؟!

★ پوو وهرگێڕان له لووسکهو بیتوکان:

به‌پراستی پیشینانی چاک زێده‌پۆیان ده‌کرد سه‌باره‌ت به‌پوو وهرگێڕان له‌ لووسکهو بیتوکان:
له‌ (عطاء)ی کورپی (مسلم)هوه ده‌لێت: (سفیان) نه‌یده‌هێلا لووسکه‌یه‌کی بیتووک له‌
گه‌لیدا دانیشیت.

له‌ (یحیی)ی کورپی (معین)هوه ده‌لێت: هه‌رگیز لووسکه‌یه‌کی بیتووک ته‌ماعی هاوه‌لێتی
منی نه‌کردوه.

له‌ (عبدالله)ی کورپی (المبارک)هوه ده‌لێت: (سفیان الثوري) چوه‌ گه‌رماوه‌وه، له‌و کاته‌دا
مندالێکی پوو گه‌ش هاته‌ ژوره‌وه، نه‌وه‌بوو فهرمووی: ده‌ریکه‌نه‌ ده‌ره‌وه، ده‌ریکه‌نه‌ ده‌ره‌وه،
به‌پراستی من له‌ گه‌ل هه‌ر ژنێکدا شه‌یتانێک ده‌بینم و، له‌ گه‌ل هه‌ر مندالێکیشدا ده‌یه‌ها
شه‌یتان ده‌بینم!

له‌ (أبي عليّ الرُّوذباري)وه ده‌لێت: (أبو‌العباس أحمدُ المؤدّب) پێی گوتم: ئەم (أباعلي) !
صوفیه‌کانی ئەم زه‌مه‌نه‌ی خۆمان له‌ کوی وه‌ ئەم دلخۆش بوونه‌یان به‌مندالان وهرگرتوه‌ ؟
منیش پێم گوت: ئەم گه‌وره‌م ! تۆ باشت ده‌یاناسی، پێده‌چی نه‌یه‌تی بیوه‌یی بیانبات بۆ زۆر
شت. گوتی: نه‌یه‌و زۆر دهره‌، که‌سانێکمان بینی ئیمانی زۆر له‌وان به‌هێزتر بوو، نه‌گه‌ر لاو و
مندالی بیینیبا بۆلای دیت، هه‌لده‌هات، وه‌کو چۆن له‌ ریزی له‌شکری پیشکه‌وتوو هه‌لدیت،
له‌پراستیدا نه‌وه‌ش به‌گۆیره‌ی کاته‌کانه‌ که‌ بارو‌حان زال ده‌بی به‌سه‌ر خاوه‌نه‌کانیدا، که‌ ناهێلت
ته‌صروفیک بکات که‌ سرووشت و خوی ناده‌میزادی پێویستی ده‌کات، ئای که‌ مه‌ترسی
زۆره‌! ئای که‌ هه‌له‌ زۆره‌ !

★ هاوه‌لیتی مندال و لاوان:

هاوه‌لیتی مندال و لاوان به‌هێزترین داوه‌کانی ئیبلیس که زۆریک له صوفیه‌کانی پێ راو ده‌کات.

له (أبي بكر الرازي) وه ده‌لیت: (يوسفُ)ی کورپی (الحسين) ده‌لیت: ته‌ماشای به‌لاو نه‌هامتی صوفیه‌کانم کرد، بۆم ده‌رکه‌وت له کوی وه بۆیان هاتوه ! بینیم به‌لاو نه‌هامتی صوفیه‌کان له هاوه‌لیتی مندال و لاوان و، تیکه‌لی دژه‌کان و، هاورییه‌تی ژنانه‌وه‌یه.

★ سزای ته‌ماشاکردنی لووسکه‌و بیتووکان:

سه‌باره‌ت به‌سزای ته‌ماشاکردنی لووسکه‌و بیتووکان:

له (أبي عبد الله)ی کورپی (الجلّاء) وه ده‌لیت: ته‌ماشای مندالێکی گاوم ده‌کرد، له‌و کاته‌دا (أبو عبد الله البلخي) به‌لامدا تیپه‌پوو و، پێی گۆتم: بۆچی وه‌ستاوی ؟ منیش گۆتم: نه‌ی مام ! ته‌ماشای ئهم پڕوخساره‌ ناکه‌ی چۆن به‌ناگر سزا ده‌دری، ئه‌وه‌بوو به‌ده‌سته‌کانی دای به‌سه‌ر شامدا و گۆتی: نه‌نجامه‌که‌ی ده‌بینی نه‌گه‌رچی پاش ماوه‌یه‌کیش بیت.

گۆتی: پاش چل سال نه‌نجامی ئه‌وه‌م ده‌سته‌کوت، ئه‌وه‌بوو که قورئانم بیرچۆه.

ده‌لیم: له‌راستیدا که‌می درێژم به‌م به‌شه‌دا (١٩٣)، چونکه له‌و شتانه‌یه که خه‌لکیکی زۆر تووشی به‌لاو کاره‌سات ده‌کات، وه ئه‌و که‌سه‌ی زانیاری زیاتری ده‌ویت، وه ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌چاو به‌ره‌تاکردن و، هه‌موو هۆکاره‌کانی هه‌واو ئاره‌زوواته‌وه هه‌یه، با ته‌ماشای کتێبه‌که‌مان ((ذمّ الهوى)) بکات، چونکه ئه‌وه‌ی تۆ له‌و باره‌وه ده‌ته‌وی تیا‌دا‌یه.

٤٩٣ _ شیخ _ علي الحلبي _ ده‌لیت: هه‌ستاوم به‌ لابردنی زۆریک له‌و چیرۆک و باس و خواسانه‌ی که پیشه‌وا _ ابن الجوزي _ لێره‌دا ده‌یگێڕته‌وه‌و، هه‌ره‌ گرنگه‌کانیم هه‌شتۆته‌وه.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به‌بانگه‌شه‌کردنی پشت به‌ستن و وازه‌ینان له‌هۆکاره‌کان و خۆنه‌پاراستن له‌مال و سامان :

له (ذی النُّونِ المصری) وه ده‌لێت: سالتێك زۆر سه‌فه‌رم كرد، به‌لام ته‌نها يه‌ك جار نه‌بی، پشت به‌ستنه‌م به‌راستی بۆ نه‌هاته‌دی، نه‌وه‌بوو له‌پێگای ده‌ریاوه سه‌فه‌رم كرد، كه‌شتیه‌كه‌مان شكا، ده‌ستم گرت به‌دارتێك له‌داره‌كانی كه‌شتیه‌كه‌وه، نه‌فسم پیتی گوتم: دل‌تیا به‌ خوای تعالی حوكمی خنكانی به‌سهر تۆدا داوه، ئه‌م پارچه‌ داره‌ چ سوودێك به‌تۆ ده‌گه‌یه‌نی؟ بۆیه‌ وازم له‌ پارچه‌ داره‌كه‌ هێنا، كه‌چی سه‌ر ناوه‌كه‌ كه‌وتم، تا كه‌وتمه‌ كه‌ناری ده‌ریاكه‌.

له (محمد) وه ده‌لێت: سه‌باره‌ت به‌مه‌سه‌له‌یه‌ك له‌ بواری پشتبه‌ستندا له (أبايعقوب الزيات) م پرسى، نه‌وه‌بوو دێره‌همێكى پێ بوو لاى‌بردو، پاشان وه‌لامى دامه‌وه _ هه‌قى پشتبه‌ستنه‌كه‌ى دا _، پاشان گوته‌ى: شه‌رمم كرد شتێكم پێ بێ، كاتێ كه‌ وه‌لامت ده‌ده‌مه‌وه!

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیته‌:

كه‌مى زانست نه‌و تێكه‌لكردنه‌ى دروست كرد، به‌لام نه‌گه‌ر له‌ ناوه‌پۆكى پشتبه‌ستنه‌ تێگه‌شتنايه‌، ده‌یانزانی هه‌یچ دژ به‌یه‌كه‌بونێك له‌ نێوان پشتبه‌ستنه‌ و به‌كاره‌ینانی هۆكاره‌كاندا نیه‌، چونكه‌ پشتبه‌ستنه‌ متمانه‌ كردن و باوه‌ركردنی دله‌ ته‌نها به‌و كه‌سه‌ى كه‌ پشتی پێده‌به‌ستریته‌، له‌ بواری به‌پێوه‌بردنی كاروباردا، ئه‌مه‌ش دژ به‌وه‌ نیه‌ كه‌ جه‌سته‌ بچوڵیته‌وه‌و هۆكاره‌كان به‌كارپێنى، یاخود مال و سامان پاشه‌كه‌وت كردن، خوای تعالی ده‌فه‌رمیته‌: ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا﴾ ﴿النِّسَاء: ٥﴾ واته‌ ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ مَهِدَنَهُ غَيَّلَ وَ كَمْ عَدُوَّهُ لَكُمْ﴾ ﴿أَمْوَالَكُم﴾ ﴿مَالَهُ كَاتِتَانِ﴾ ﴿الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ﴾ له‌ حاله‌تێكدا خوا نه‌و (مالانه‌ى) بۆ كردون ﴿قِيَامًا﴾ به‌هۆى راوه‌ستانى ژیا‌نتان (٤٩٤).

پێشهوا _ ابن المجوزي _ ده فهرمیت: ﴿ قِيَامًا ﴾ واته بۆ پارهستانی جهسته کانتان.
 پێغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهرموویه تی: ((نَعْمَ الْمَالُ الصَّالِحُ مَعَ الرَّجُلِ
 الصَّالِحِ)) (٤٩٥) واته: ((ئهو مال و سامانه چاکه، که هی پیاوی چاکه)).
 ههروهها فهرموویه تی: ((إِنَّكَ أَنْ تَدَعَ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدْعَهُمْ عَالَةً يَتَكَفَّفُونَ
 النَّاسَ)) (٤٩٦).

واته: ((تۆ ته گهر واریسه کانت به دهوله مهندی به جیبیلت، زۆر چاکتره لهوهی که
 به ههژاری و نه داری به جیبیان بیلت و، دهست له خه لک پانکه نهوه)).
 وه بزانه ئهو زاتهی فهرمانی به پشتبهن کردوه ههر خۆشی فهرمانی به وریابون و
 ئاگاداریون کردوه، بۆیه ده فهرمیت: ﴿ خُذُوا حِذْرَكُمْ ﴾ النساء: ٧١ ﴿ واته ئاگاداری خۆتان
 وه رگرن (٤٩٧).

ههروهها خوای تعالی ده فهرمیت: ﴿ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ ﴾ الأنفال: ٦٠ ﴿
 واته ﴿ وَأَعِدُّوا لَهُمْ ﴾ (ئهی ئیمانداران) ئامادهی بکهن بۆیان ﴿ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ ﴾ ئهوهی
 له تواناتاندا ههیه له هیز (٤٩٨).

وقال: ﴿ أَنْ أَسْرِ بَعَادِي لَيْلًا ﴾ طه: ٧٧ ﴿ واته که بهنده کاتم به شهو بیه (و له مصر
 ده رچن) (٤٩٩).

پێغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ههوالی پێداوین کهوا پشتبهن دژبه
 خۆپاراستن نییه.

٤٩٥ _ رواه أحمد (٤ / ١٩٧)، والبغوي (٢٤٩٥) " عن عمر بن العاص، بسند حسن.

٤٩٦ _ رواه البخاري (٥ / ٣٦٣)، ومسلم (١٦٢٨) " عن عبدالله بن عمرو.

٤٩٧ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورنان.

٤٩٨ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورنان.

٤٩٩ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورنان.

عن أنس بن مالكٍ _ رضي الله عنه _ قالَ: جاءَ رجلٌ إلى النبيِّ _ صلى الله عليه وسلم _ وتركَ ناقَةً ببابِ المسجدِ، فسألهُ رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _ عنها؟ فقالَ: أَطْلَقْتُهَا، وتوكَّلتُ على الله. قالَ: ((اعْقِلْهَا وتوكَّلْ)) (٥٠٠).

واته: له (أنس)ی کوردی (مالک)هوه _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویەتی: پیاویک هاته خزمەتی پیغەمبەری خوا _ صلى الله عليه وسلم _، که وشترێکی له دەرگای مزگەوتە کەدا بەجێهێڵابوو، پیغەمبەری خواش _ صلى الله عليه وسلم _ دەربارە ی وشترە کە لێی پرسى ؟

٥٠٠ _ رواه الترمذي (٢٥١٩)، وأبو نعیم فی ((الحلیة)) (٨ / ٣٩٠)، وابن أبي الدنيا فی ((التوکل)) (رقم ١١) "عن أنس.

وفي سنده راو لم یوثقه إلا ابن حبان.

ورواه ابن حبان (٢٥٤٩)، والحاكم (٣ / ٦٦٣)، والقضاعي (٦٣٣) "عن عمرو بن أمية.

وقال الهيثمي فی ((المجمع)) (١٠ / ٣٠٣):

((رواه الطبراني من طرق، ورجال أحدهما رجال الصحيح "غير يعقوب بن عبدالله بن عمرو بن أمية الضمري، وهو ثقة)).

وناقض نفسه فی (١٠ / ٢٩١)، إذ قال:

((وفيه عمرو بن عبدالله بن أمية الضمري ﴿وهو هو﴾، ولم أعرفه)) !

إذ تحرف عليه !!

وقال العراقي فی ((مخرج الإحياء)) (٤ / ٢٧٩):

((رواه ابن خزيمة فی ((التوکل))، والطبراني من حديث عمرو بن أمية بإسناد جيد)) !!

قلت: ويعقوب لم یوثقه إلا ابن حبان أيضاً، ولكن الحديث بهذين الطريقين حسنٌ إن شاء الله.

(تنبيه):

عزا الحديث الشيخُ شعيب الأرناؤوط فی تعلیقهِ علی ((الإحسان)) (رقم ٧٣١)، لـ ((البیهقي فی ((التوکل))

(ص ١٢) !

وليس لذلك أصل ! إنما هو ابن أبي الدنيا !!

والله أعلم.

گوتی: بهرەلّام کردو، پشتم به خوا بهست. پیغه مبهری خواش __ صلی الله علیه وسلم __
 فرمووی: ((به لکو بیبهسته وهو پشت به خوا بهسته)).

له (سُفیان)ی کوری (عُیْنَةَ) وه ده لّیت: تهفسیر کردنی پشتبهستن نهو هیه که مرؤفـ رازی
 بی بهوهی پیتی ده کریت.

(ابن عقیل) ده لّیت: قومیک واده زانن که پارێزکردن و خۆپاراستن دژ به پشتبهستن وه،
 پشتبهستنی تهواو بریتیه له پشت گوێخستنی ده رهنجام و ئاکام و، وازهینانه له خۆپاراستن،
 بهلّام نهم شته بهلای زانایانه وه ناتهواوی و که متهرخه میهو، بهلایانه وه ده بی بههۆکاریک بۆ
 سه رزه نشتکردن.

خوای تعالی فرمانی به بهشتبهستن نه کرد، تا فرمانی به خۆپاراستن و به کارهینانی
 هه موو توانایه ک کرد بۆ پارێزکردن، خوای تعالی ده فرمانیت: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا
 عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ (آل عمران: ۱۵۹) واته ﴿وَشَاوِرْهُمْ﴾ وراوێژیان پێ بکه ﴿فِي
 الْأَمْرِ﴾ له کاروباردا ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ جا کاتی (دوای راوێژکردن) بریارت دا ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى
 اللَّهِ﴾ نه وه پشت به خوا بهسته (۵۰۱).

بۆیه نه گهر خۆپاراستن و به کارهینانی هۆکاره کان دژیه پشتبهستن بوایه، نهوا خوای تعالی
 نهو شتهی تایبته نه ده کرد به پیغه مبه ره که یه وه کاتی پیتی فرموو ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾.

باشه ئایا راوێژپێکردن مه گهر سوود وه گرتن نییه له پای که سی بهرام بهر که
 به کار ده هیتریت بۆ خۆپاراستن و پارێزکردن له دوژمن؟!

خوای تعالی رازی نه بووه بهوهی خۆپاراستن و پارێزکردن بگه رێتیته وه بۆ راو ئیجتهدادی
 تایبتهی خویان، به لکو بریاری له سه ر داوه، کردویه تی به نه نجامدانی کاریک له خودی
 نوێیه که دا، که تایبته ترین په رستنه کانه، بۆیه فرموویه تی: ﴿فَلْتَقُمْ طَائِفَةً مِنْهُمْ مَعَكَ

وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ ﴿النساء: ١٠٢﴾ واته ﴿فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ﴾ نهوه با تاقمیک لهوان له گهه تۆ نوێژ بکهه ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ و با چه که کانیان پی بیته (٥٠٢).
هۆکاری نهوهشی بهم نایهته پروونکردۆتهوه: ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مِيلَةً وَاحِدَةً﴾ (النساء: ١٠٣) واته ﴿وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بی باوهپان ناواته خوازن ﴿لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ﴾ که ئیوه بی ناگابن له چه که کانتان ﴿وَأَمْتِعَتِكُمْ﴾ و شت و مه که کانتان ﴿فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ﴾ تا په لامارتان بدهن ﴿مِيلَةً وَاحِدَةً﴾ به په لامارتکی به کجاره کی (بدهن به سهرتانا) (٥٠٣).

هه رکه سیش بزانی خۆپاراستن ناوه هایه، ئیتر نالیت: پشتبهستن وازهینانه له هه موو شته زانراوه کان، به لکو پشتبهستن سه رپشکردنی خوای تعالی به لهو مه سه له دا که پشتی پی ده به ستریت، چونکه له تواناو وزه ی مرۆفی ناسایی به ده ره، نهوه بوو پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((اعْقِلْهَا وَتَوَكَّلْ)) واته ((بیههسته وهو پاشان پشت بههسته)).
نه گه ر پشتبهستن وازهینان بوایه له پارێزکردن و خۆپاراستن، نهوا تایبهت ده کرا به چاکترین که سی خه لکه وه _ صلی الله علیه وسلم _ له خیرترین بارو حاله کاندا، که بارو حاله نوێژکردنه.

پیشهوا (الشافعی) _ به ره هه تی خوا بیته _ وای بۆ چوه که پیویسته لهو کاته دا چه هه لگه ریت، چونکه خوای تعالی ده فهرمیت ﴿وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ﴾ واته با چه کانیان پی بیته.

پشتبهستن خۆپاراستن و پارێزکردن قه ده غه ناکات، چونکه پیغه مبهر موسی _ علیه السلام _ کاتی پی گوترا: ﴿إِنَّ الْمَلَائِكَةَ يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ﴾ (القصص: ٢٠) واته ﴿إِنَّ الْمَلَائِكَةَ سەرگه و ره کان﴾ ﴿يَأْتِمُرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ﴾ کۆبونه وته وه له باره ی تۆوه (قه سه ده کهن) بۆ نه وه ی بتکوژن (٥٠٤)، چوه ده ره وه.

٥٠٢ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

٥٠٣ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

٥٠٤ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

ههروهها پێغه مبه‌رمان _ صلى الله عليه وسلم _ له مه‌ككه‌ چوووه‌ ده‌ره‌وه‌، له‌ترسی نه‌وانه‌ی پلان و ده‌سیسه‌یان بۆ دارشتبوو، وه‌ پێشه‌وا (أبوبكر الصديق) _ خوا‌ی لى‌ پازى‌ بى‌ت _ به‌گرتنى‌ كونی‌ نه‌شكه‌وته‌كه‌ ده‌پياراست.

ته‌ماشاكه‌ نه‌وان هه‌قى‌ خۆپياراستنیان ده‌داو، پاشان پشتیان ده‌به‌ست.

له‌به‌شى‌ خۆپياراستندا خوا‌ی‌ تعالى‌ ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾ ﴿يوسف: ٥﴾ واته‌ ﴿لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ﴾ خه‌وه‌كه‌ت مه‌گێڤه‌ره‌وه‌ ﴿عَلَىٰ إِخْوَتِكَ﴾ بۆ‌ براكانت (٥٠٥).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿لَا تَدْخُلُوا مِن بَابٍ وَاحِدٍ﴾ ﴿يوسف: ٦٧﴾ واته‌ هه‌مووتان له‌ ده‌رگایه‌كه‌وه‌ مه‌چه‌ ژوره‌وه‌ (٥٠٦).

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمی‌ت: ﴿فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا﴾ ﴿الملك: ١٥﴾ واته‌ ده‌ی‌ بگه‌ڕێن به‌قه‌رغ و لاشانیدا (٥٠٧).

ئه‌مه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ كه‌ جوڵانه‌وه‌ بۆ‌ پاراستنى‌ نه‌فس‌ مانای‌ ئه‌وه‌یه‌ كه‌ نيعمه‌تى‌ خوا‌ی‌ تعالى‌ به‌كارده‌هێنریت، وه‌كو‌ چۆن خوا‌ی‌ تعالى‌ ده‌یه‌وێت نيعمه‌ته‌ ناشكراكانى‌ خۆى‌ به‌ده‌رخات، ئاوه‌هاش ده‌یه‌وێت سپارده‌كانى‌ خۆى‌ به‌ده‌رخات، بۆ‌یه‌ شياو نيبه‌ كه‌وا سپارده‌كانى‌ په‌ك بخریت پشتبه‌ستن به‌وه‌ی‌ كه‌ به‌خشیویه‌تى، به‌لكو ده‌بى‌ ئه‌وه‌ی‌ پێته‌ به‌كارى‌ بێنیت و، پاشان داوا‌ی‌ ئه‌وه‌ بكه‌ كه‌ لایه‌تى.

خوا‌ی‌ تعالى‌ بۆ‌ بالنده‌و چوارپێكان چه‌ندین چه‌كى‌ دروست كردووه‌، به‌كارى‌ ده‌هێنیت بۆ‌ دورخستنه‌وه‌ی‌ مه‌ترسیه‌كان، وه‌كو‌ چرنوك و، نینۆك و، دان، وه‌ نه‌قل و ژیریشی‌ به‌ئاده‌مى‌ به‌خشیوه‌، كه‌ رێنوێنى‌ ده‌كات بۆ‌ هه‌لگرتنى‌ چه‌ك و، قه‌له‌به‌ندى‌ به‌ببێناو قه‌لغان.

٥٠٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی‌ ته‌فسیری‌ قورئان.

٥٠٦ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی‌ ته‌فسیری‌ قورئان.

٥٠٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی‌ ته‌فسیری‌ قورئان.

وه ههركهس نيعمهتې خواى تعالى پهك بخت و، واز له خوږاراستن بهيښت، نهوا
حيكمهت و دانايى خواى تعالى پهكخستووه، نمونهى وهكو نمونهى نهو كهسهى ليديت كه
واز له خوږاك و دهرمان دهينيټ و، ننجا بههوى برسيټى ياخود نهخوشيهوه دهمرټ.

هيچ كهس لهو كهسه گيل و كهه فامتر نيه كهوا بانگهشهى نهقل و ژيرى و زانست
دهكات و، خوى بهدهست بهلاو كارهساتهوه دهكات، بهلكو پټويسته نهندامهكانى كهسى
پشتهستوو له كهسابهتدا بى و، دلشې بهنارام و بهخواى بههق سپيږدراو بيت، نهيلريټى
ياخود پټى بدرى، چونكه جگه لهخواى سبحانه وتعالى هيچى تر نابينيټ، تهصرف ناكات
مهگر بۆ حيكمهت و بهرژهوندى، نهوجا پينهدانيشى دهبيټه بهخشيڼك له مانادا.

ناى كه نيبلېس دهسوسان و بيتواناى بۆ كهسانىكى زور رازاندوتهوه، نهفسى فريوداون و
خهلهتاندونى كه كهمتهرخه مى پشتهستنه. كاتى له خوږيان بايى دهبن و بهخويانهوه دهنازن
وهكو نهو كهسانهيان ليديت كه وادهزانن سهركهشى نازايهتیهو، لاوازی و بيدهسهلاتيش
خوږاگره.

نووهر دهفرميټ:

نهگر كهسيك بليت: چۆن خۆم له قهدهرو چاره نووس بپاړيژم ؟!

پټى دهگوتريټ: نهى چۆن له گهڼ بهجيټيټناني فرمانهكاندا خوت لهو زاته ناپاړيټ كه
تهقدير دهكات، چونكه نهو زاتهى كه قهدهرو چاره نووس دادهنيټ هه خوشيهتى كه فرمان
دهكات، خواى تعالى دهفرميټ: ﴿ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ ﴾ النساء: ١٠٢ ﴿ واته وهناگادارى
خوتان وهگرڼ.

★ پشبهستن دژبه کهسابهت نییه :

له چوارچێوهی هه‌مان ماناوه که تیایدا باسی سه‌رلیشتیواندنه‌کانی ئیبلیس‌مان کرد، که وازی پێهێناون له به‌کارهێنانی هۆکاره‌کان، دیسان سه‌ری له خه‌لکیکی زۆر شیواندو، وای به‌خه‌یاڵدا هێناون که پشتبه‌ستن دژبه کهسابهت و هه‌ول‌دانی په‌یداکردنی بژێویه.

له (سه‌ل)ی کورپی (عبدالله التُسْتَرِي)وه ده‌لێت: هه‌رکس تانه له پشتبه‌ستن بدات، نه‌وا تانه‌ی له ئیمان داوه، وه هه‌رکس تانه له کهسابهت بدات، نه‌وا تانه‌ی له سوننه‌ت داوه.

له (محمد)ی کورپی (عبدالعزیز)وه ده‌لێت: پیاویک له (أبا عبد الله)ی کورپی (سالم)ی ده‌پرسی و منیش گویم لی ده‌گرتن و ده‌یگوت: ئیمه به‌که‌سابهت یاخود به‌پشتبه‌ستن به‌نده‌کراوین ؟ نه‌ویش گوتی: پشتبه‌ستن باروحوالی پێغه‌مبه‌ری خوا بوو _ صلی الله علیه وسلم _ وه کهسابهتیش سونه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا بوو _ صلی الله علیه وسلم _، له‌پاستیدا کهسابهت دانرا بۆ نه‌و که‌سانه‌ی توانای پشتبه‌ستنیان لاوازیوو، وه نه‌گه‌شتن به‌ پله‌ی هه‌ره‌به‌رزێ ته‌واویی (الکمال) که سیفه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا بوو _ صلی الله علیه وسلم _، بۆیه هه‌رکس به‌رگه‌ی پشتبه‌ستن بگرت، نه‌وا له هیچ باریکدا کهسابه‌تی بۆ حه‌لل نابی، مه‌گه‌ر کهسابه‌تی بۆ یارمه‌تیدانی پشتبه‌ستنه‌که‌ی نه‌ک کهسابه‌تیکی نه‌وتۆ که بیکات به‌کۆله‌که‌ی ژیا‌نی، وه هه‌رکس توانای پشتبه‌ستنی لاوازیوو، پێگه‌ی پی ده‌دری به‌دوای بژێوی و کهسابه‌تدا بگه‌ریت، بۆ نه‌وه‌ی له پله‌ی سوننه‌ته‌که‌ی دانه‌به‌زی، کاتی له پله‌ی باروحوالی پشتبه‌ستنی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ دابه‌زی !!

له (یوسف)ی کورپی (الحسین)وه ده‌لێت: نه‌گه‌ر موریدت بینی کاره‌ پێی‌دراوه‌کان (الرُّحَص)و کهسابه‌ت ده‌کات، نه‌وا هیچ شتیکیان ناکات.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

ئه‌مه قسه‌ی که‌سانیکه له مانای پشتبه‌ستن تی‌نه‌گه‌شتوون، واده‌زانن پشتبه‌ستن وازه‌ینانه له کهسابه‌ت و له‌کارخستنی نه‌ندامه‌کانی له‌شه له ئیش وکار، به‌لام پێشتر پو‌غان کرده‌وه که پشتبه‌ستن کاری دله، بۆیه دژ به‌ جولا‌ندنه‌وه‌ی نه‌ندامه‌کانی له‌ش نییه.

نه گهر هه موو کاسبێک به دهر بوايه له پشتبهستن، نهوا پێغه مبه رانیش به دهر ده بوون له پشتبهستن (٥٠٨).

نه وه بوو (أَبُو بَكْرٍ) و (عُثْمَانُ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (عُوفٍ) و (طَلْحَةُ) _ رضوان الله تعالى عليهم _ کوتاڵفروژش بوون، ههروهها (مُحَمَّدُ) ی کورپی (سَيْرِينُ) و (مَيْمُونُ) ی کورپی (مِهْرَان) یش کوتاڵفروژش بوون.

وه (الزُّبَيْرُ) ی کورپی (الْعَوَّامُ) و (عَمْرُو) ی کورپی (العاصِي) و (عامرُ) ی کورپی (كُرَيْزٍ) (خَزَّاز) بوون (٥٠٩)، ههروهها (أَبُو حَنِيفَةَ) ش.

نه وه بوو (سَعْدُ) ی کورپی (أَبِي وَقَاصٍ) نووکی تیری تێژ ده کردو داده دا.

ههروهها (عُثْمَانُ) ی کورپی (طَلْحَةُ) بهرگ دروو بوو.

(تَابِعُونَ) و کهسانی دواي نهوانیش بهردهوام کهسابه تیان ده کردو، فه رمانیان به کهسابه تکردن ده کرد.

(عَمْرُو) ی کورپی (مَيْمُونُ) له بابیه وه ده گیرێته وه ده لێت: کاتی پێشهوا (أَبُو بَكْرٍ) وه کو جێنشین هه لێ بێژدرا، دوو هه زاریان بۆ دانا. فه رمووی: بۆم زیاد بکهن، چونکه له بازرگانیکردن دورتان خسته وه، بۆیه پینج سه دی تریان بۆ زیاد کرد.

نووسهر ده فهرمیت:

نه گهر پیاویك به صوفیه کان بلێت: له کوێ خۆراکی منداڵه کانم بدهم ؟ به دلتیایی ده یانگوت: هاوه لێت بۆ خوا بریار داوه !

وه نه گهر پرسیاریشیان لێکرت سبارهت به که سێک که ده چی بۆ بازرگانی، به دلتیایی ده یانگوت: که سێکه نه پشتبه ستووه وه نه دلتیاو بێگومانیشه !

هه موو ئه مانه ی که ده یلێن به هۆی ئه وه وهیه که به مانای پشتبهستن و بیگومانی و یه قین نه فامن، نه گهر که سێک ده رگا که ی داخستایه و پشتی ببه ستایه، ئینجا بی مانایی بانگه شه که یان لا پروون ده بویه وه، به ئام نه وان له نیوان دوو شتدان:

زۆریه یان به ده ستپانکردنه وه هه وه ل بۆ دونه ی ده دن، هه شیانه کوره خزمه تکاره که ی ده نیۆ و، به زه مبیلیکه وه به نیۆ خه لکیدا ده گه پێ و، بۆی کۆده کاته وه.

یاخود له خه لوه تگه یه کدا (رباط) به شیوه ی مسکین و نه دارێک داده نیشیت، چونکه زانیویه تی خه لوه تگه کان خالی نابن له که سانیک که سهر له خه لوه تگه که ده دن بۆ به خشین، وه کو چۆن دوکان خالی نابێ له که سانیک که سهر ده دن بۆ کرپن و فروشتن.

(سعید) ی کورپی (المسیب) ده یگوت: هه رکهس به رده وام له مزگه وت دانیشت و، واز له کارکردن و پهیدا کردنی بۆتوی بینیت و، قایل بیت به وه ی که بۆی دیت، ئه وا سووره له سه ر داواکردن له خه لک.

★ فەرمانی پیشینانی چاک به که سابه تکردن:

پیشینانی چاک قه ده غه ی نه وه یان ده کرد مرؤف خۆی تووشی نهو شتانه بکات و، فەرمانی که سابهت و بژیوی پهیدا کردنیان پی ده کرد:

پیشهوا (عُمُرُی کورپی (الخطّاب) _ خَوای لیّ رازی بیّت _ ده یفه رموو: نهی کۆمه لّی هه ژاران! سهرتان بهرز که نه وه، به راستی رینگه که پوون بۆته وه، دهی له کرداره چاکه کاندای ده ستپیکمر بن و، به سهر موسلمانانه وه مه بن به بار.

_ خَوای لیّ رازی بیّت _ نه گهر لاوێکی بدیایه و به دلّی بوايه، له باره یه وه پرسایری ده کرد: نایا پیشه و کارێکی ههیه؟ نه گهر بگوترايه: نه خیر، نه و له بهر چاوی ده که وت.

له (أبي القاسم) ی کورپی (الْحُتْلِي) وه ده لّیت: له پیشه و (أحمد) ی کورپی (حنبل) م پرسى و، گوتم: چ ده لّتی سه بارهت به پیاوێک له مالى خۆیدا یاخود مزگه وته کهیدا دانیشتییت و، بلّیت: ههچ کارێک ناکه م تا رۆزیه که م خۆی بۆم دیت؟ پیشه و (أحمد) یش فهرمووی:

نه مه پیاوێکی نه فامه به زانست، نهی فهرمایشتی پیغه مبهری خوات _ صلى الله عليه وسلم _ نه بیستوه:

((جَعَلَ اللَّهُ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي)) (٥١٠).

واته: ((خوای تعالی رۆزیه که ی بۆ خستومه ته سیبه ری رمه که مه وه)).

والحديث الآخر في ذكر الطير تغدو خماسا (٥١١).

واته: فهرمووده که ی تریش که پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ باسی بالنده کان ده کات که به یانیان به سکی خالی ده چنه دهره وه، باسی نه وه ده کات که به یانیان ده چنه دهره وه بۆ پهیدا کردنی رۆزی.

٥١٠ _ تقدم ترجمه.

٥١١ _ هو ما رواه أحمد (١ / ٥٢)، وابن ماجه (٤١٧٤) "عن عمر بن الخطاب، بسند صحيح.

وله طرق أخرى عنه.

خوای تعالی ده‌فرمیت: ﴿وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ ﴿الزَّمَل: ٢٠﴾ واته ﴿وَأَخْرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ وه که‌سانیکی ترتان که ده‌پۆن به‌زه‌ویدا ﴿يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ به‌شوین پۆزی خوا‌دا ده‌گه‌پێن (٥١٢).

هه‌روه‌ها ده‌فرمیت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ ﴿البقرة: ١٩٨﴾ واته ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ گونا‌ه‌تان له‌سه‌ر نییه ﴿أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ که‌ دوا‌ی پۆزی په‌روه‌رد‌گارتان بکه‌ون (٥١٣).

ئه‌وه‌بوو ها‌وه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له‌ وشکانی و ده‌ریادا بازرگانیان ده‌کردو، له‌ باخه‌ داره‌خورما‌کانیا‌ندا کاریان ده‌کردو، ئیمه‌ش ده‌بێ شوینی ئه‌وان بکه‌وین و به‌پێشه‌نگی خۆمانیان دا‌بنیین.

پیاوێک به‌ پێشه‌وا (أحمدی) گوت: ده‌مه‌وێ به‌پشتبه‌ستن چه‌ج بکه‌م. ئه‌ویش فه‌رمووی: که‌وابوو به‌بێ کاروانی حاجیان بچۆ. ئه‌ویش گوتی: نه‌خێر. فه‌رمووی: که‌وابوو پشتت به‌تورکه‌ی خه‌لك به‌ستوه‌ !

له‌ (أَبِي بَكْرٍ الْمُرْزِي) وه‌ ده‌لێت: به‌ (أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) م گوت: ئه‌م که‌سه‌ پشتبه‌ستوانه‌ ده‌لێن: داده‌نیشین و پۆزیمان له‌سه‌ر خوای ته‌عالایه‌ ! ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌وه‌ قسه‌یه‌کی خراپه‌، نایا خوای ته‌عالی نافه‌رمیت: ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ ﴿الجمعة: ٩﴾ واته ﴿إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ﴾ کاتی‌ک بانگ‌ده‌را بۆ نوێژ ﴿مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ له‌ پۆزی هه‌ینیدا ﴿فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ﴾ به‌په‌له‌ پۆن بۆ یادی خوا (و نوێژه هه‌ینی) و ﴿وَذَرُوا الْبَيْعَ﴾ واز له‌ کرپن و فروشتن به‌یئن (٥١٤).

پاشان فه‌رمووی: نه‌گه‌ر بلێت: کار ناکه‌م و، له‌ هه‌مان کاتیشدا شتیکی بۆ به‌یتریت که‌ له‌ کارو که‌سابته‌وه‌ به‌ده‌ست هێنرابی‌ت ! بۆچی له‌ که‌سانی تری وه‌رده‌گریت ؟!

٥١٢ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٥١٣ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٥١٤ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

(صالح)ی كۆپى (أحمد) ده‌ئیت: من له‌وى بوم كه له باعیمان پرسى سه‌باره‌ت به‌قه‌ومىك كارناكه‌ن و ده‌ئین: ئیتمه پشتمان به‌ستوه. ئه‌ویش فهرمووى: نه‌مانه بیده‌عه‌چین!

(أبن عقيل) ده‌ئیت: به‌كاره‌یتنانى هۆكاره‌كان دژ به پشته‌ستن نین، چونكه مومارسه‌كردنى پله‌یه‌ك كه له پله‌ی پێغه‌مبه‌ران به‌رزتر بێ، كه‌موكۆپى و ناته‌واویه له ئایندا.

وه كاتى به‌پێغه‌مبه‌ر (موسى) _ عليه السلام _ گوترا: ﴿ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ ﴾ (القصص: ٢٠) واته ﴿ إِنَّ الْمَلَأَ ﴾ سه‌رگه‌وره‌كان ﴿ يَأْتِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ ﴾ كۆيونه‌وتسه‌وه له‌باره‌ى تۆوه (قسه ده‌كه‌ن) بۆ ئه‌وه‌ى بته‌كوژن (٥١٥)؛ چوه ده‌ره‌وه، كاتێكیش برسى بوو و، پێویستی به‌پاك دامینى نه‌فسى خۆى هه‌بوو، هه‌شت سال خۆى كرد به‌كرێكار.

هه‌روه‌ها خواى تعالى ده‌فه‌رمییت: ﴿ فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا ﴾ (الملک: ١٥) واته ده‌ی بگه‌ڕێن به‌قه‌راغ و لاشانیدا (٥١٦).

نه‌مه له‌به‌ر ئه‌ویه كه جوڵانه‌وه به‌كاره‌یتنانى نيعمه‌ته‌كانى خوايه، كه بریتیه له هێزه‌كان، ئه‌وه‌ى لای خۆته به‌كارى بێنه‌و، پاشان داواى یارمه‌تى بکه.

پێده‌چى مە‌رؤف داوا له په‌روه‌ردگارى بکات و ئه‌و زه‌خیرانه‌ى بیرچى كه به‌لای خۆیه‌وه هه‌یه، وه نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ى داواى ده‌کات كه‌مى لێى دواکه‌ویت، تووڤه ده‌بى، كه‌سانێك ده‌بینى خانویه‌ره‌و ماڵ و موڵك و سامانى هه‌یه، به‌لام نه‌گه‌ر خواردمه‌نى كه‌م بویه‌وه‌و ته‌نگى پى هه‌لچنى و، قه‌رزى له‌سه‌ر كۆبویه‌وه‌و، پێى گوترا خانویه‌ره‌كەت به‌فرۆشه! ده‌ئى: چۆن واز له خانویه‌ره‌كه‌م بێنم و، شان و شه‌وه‌كه‌تم له نیتوان خه‌لكیدا به‌رۆخێنم!

له‌راستیدا تاقمێك وازیان له كاسابه‌ت هێنا ته‌نها له به‌ر ئه‌وه‌ى به‌ قورس و گرانیان داده‌نا، بۆیه له نیتوان دوو شتى ناشیریندا بوون:

یا سه‌رلێشێواندنى ماڵ و منداڵ، به‌وه‌ش وازیان له فه‌رزه‌كان هێنا.

٥١٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ى ته‌فسیری قورئان.

٥١٦ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ى ته‌فسیری قورئان.

یاخود خۆپازاندنوه بهوهی که کهسیکی پشتبسته، بهوهش کهسابتکاران بهزهیان بۆ ئەو کهسانه هاته جۆش و، تهنگیان بهمال و مندالتی خۆیان ههڵچنی و، پێیان دهبهخشین.

ئهم کردوهه ناشیرین و بێ جێیه، پهفتاری هیچ کهسیک نییه مهگهر کهسیکی سووک و ریسواو خراپ، چونکه پیاو ئەو پیاوهیه که ئەو گهوههرو ناوهڕۆکهی ون نهکردوهه که خوای تعالی پیتی بهخشیووه، ونی نهکردوهه لهبهر تهمهلهتی، یاخود بۆ ناو دهکردن و خۆ پێپازاندنوهه له نیوان نهفاماندا، چونکه پێدهچێ خوای تعالی مرۆف له مال و سامان بێبهش بکات و، ناوهڕۆکیکی چاکی پێدات و، نهویش بیکات بههۆکار بۆ بهدهستهینانی دنیا کاتی که خهڵکی ئەو سیفهته چاکه‌ی لی قبول دهکهن.

✱ به هانه کانیان ! بۆ وازهینان له کهسابه تکردن :

ئهو کهسانه‌ی دانیشتوون و وازیان له کهسابه تکردن هیناوه، دهستیان به داوینی هندی هۆکاری ناشیرینه وه گرتوه، له وانه:

ده‌لێن: ده‌بی پۆزی خۆمانان هه‌ر پێ بگات !

ئهمه‌ش ئه‌وپه‌ری ناشیرینه، چونکه مرۆڤ نه‌گه‌ر واز له گۆپراهه‌لی و خواپه‌رستی بینیتو، بلێت: ناتوام به‌گۆپراهه‌لی و خواپه‌رسته‌که‌م ئه‌وه‌ی که خوای تعالی بۆی نووسیوم بگۆڕم، نه‌گه‌ر له ئه‌هلی به‌هه‌شت یم، ئه‌وا بۆ به‌هه‌شت ده‌چم، یاخود نه‌گه‌ر له ئه‌هلی دۆزه‌خ یم، ئه‌وا بۆ دۆزه‌خ ده‌چم ! پێی ده‌لێن: ئه‌مه‌ هه‌موو فهرمانه‌کان په‌ت ده‌کاته‌وه، چونکه نه‌گه‌ر ئه‌وه بۆ که‌سیک به‌دیها‌تایه، ئه‌وا باب‌ه ئاده‌م له به‌هه‌شت نه‌ده‌هاته ده‌ره‌وه‌و، ده‌یگوت: هیچ شتیکی ترم نه‌کردوه جگه‌ له‌وه‌ی بۆم نوسراوه.

زانراوة نِیمَة داوای بَجِیْهِنَانِی فَرْمَانَه‌کَا مَان لَی کَرَاوَة نَقَّ قَدَقَرَو ضَارَة نووس.

که‌سانێکیشیان هه‌ن ده‌لێن: هه‌ڵاڵ له کوی یه تا به‌دوایدا بگه‌ڕێن ؟!

ئهمه‌ گوشتاری که‌سیکی نه‌فامه‌و، هه‌ڵاڵ هه‌رکیز نابێتته‌وه، چونکه پێغه‌مبه‌ری خوا _

صلی الله علیه وسلم _ فهرموویه‌تی:

((الْحَلَالُ بَيْنَ، وَالْحَرَامُ بَيْنَ)) (٥١٧).

واته ((هه‌ڵاڵ ناشکراو پوونه‌و، هه‌رامیش ناشکراو پوونه‌و)).

ناشکرایه هه‌ڵاڵ ئه‌وه‌یه که شرع مۆله‌تی به‌خواردنی داوه، له‌پاستیدا ئهم گوشتاره‌ی ئه‌وان ته‌نها به‌هانه‌یه که بۆ ته‌مه‌بلی. که‌سانێکیشیان ده‌لێن: نه‌گه‌ر که‌سابه‌ت بکه‌ین، ئه‌وا یارمه‌تی سته‌مکاران و یاخی بووانان داوه، وه‌کو ئه‌وه‌ی له (إِبْرَاهِيمَ الْخَوَّاصِ) ده‌گێرته‌وه گوتویه‌تی:

له هه‌موو شتی‌که‌دا به‌دوا‌ی هه‌ڵاڵدا گه‌رام، تا ئه‌و ئاسته‌ی له پاوکردنی ماسیشدا به‌دوا‌یدا ده‌گه‌رام، بۆیه چلی قامیشم بردو، هه‌ندی مووم پێوه به‌ست و، له نزیک ناوه‌که دانیشتم،

قولایی ماسی گرتنه کهم فریدا، ماسیه که ده رها، له سەر زهویه که فریتمدا، دووه میشم فریدا، ماسیه کهم بۆ هاته ده رهوه، سی یه میشم فریدا، له پر یه کێک له دواوه زلهیه کی لیدام و نازانم به دهستی چ که سێک لیم درا ! که سیشم نه بینی، گوئیستی که سیکیش بووم ده یگوت: تو هیچ پۆزیه که ده ست نه کهوت، تنها ده چی شتیک ده کوژی که یادمان ده کاتهوه.

ده لیت: مووکام بری و، قامیشه کهم شکاندو، چوومه وه !!

نووسەر ده فەر میت:

نهم چیرۆکه نه گهر راستیش بیت _ چونکه کهسانیک له (سند) کهیدا همن تاوانبار ده کړن _ نهوا زله لیده ره که نیلیسه، ههر نهویش بوو که بانگی کرد، چونکه خواى تعالى راوى حه لال کردوه، بۆیه سزای کهس نادات له سەر نه وهی که پتی پیداه، چون پتی ده گوتیت: ده چی نهو شتانه ده کوژی که یادمان ده که نه وه ! له کاتیکدا هه مان نهو زاتهیه که پتی پیداه بیکوژیت ؟!

که سابه تی حه لال ستایشکراوه، چونکه نه گهر واز له راو و، سهر برینی ناژهل بهین، له بهر نه وهی یادی خواى تعالى ده که نه وه، نهوا هیچ شتیکمان نابى جهسته مان پى راست بیتسه وه، چونکه تنها گۆشته که راستی ده کاته وه !

وازهینان له ماسی راوکردن و، ناژهل سهر برین پتیاوه پى (البراهمه)یه، ته ماشای نه فامی بکه چ ده کات و، ته ماشای نیلیسیش بکه چون کار ده کات ؟!

* باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان سه‌باره‌ت

به‌وازه‌ینانیان له‌خۆ چاره‌سه‌رکردن:

نوسه‌ر ده‌فه‌رمیّت:

زانایان جیاوازیان له‌ نێواندا نییه سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که خۆ چاره‌سه‌رکردن پێییدراوه، له‌راستیدا ته‌نها تاقیمکیان وای بۆ ده‌چوون عه‌زیمه‌ت نه‌وه‌یه که وازی لی به‌یتریت.

لی‌ره‌دا مه‌به‌ستمان نه‌وه‌یه بلیین: نه‌گه‌ر جیگیربوو که خۆ چاره‌سه‌رکردن پێییدراوه (مُباح) به‌کۆده‌نگی زانایان و، به‌لای هه‌ندیکی دیکه‌یانه‌وه سوننه‌ته، نه‌وا ناوه‌ر له‌ گوشتاری نه‌و که‌سانه نادریته‌وه، که وای بۆ ده‌چن خۆ چاره‌سه‌رکردن دژیه پشته‌سته‌نه، چونکه زانایان به‌کده‌نگن سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که خۆچاره‌سه‌رکردن دژیه پشته‌سته‌ن نییه.

به (صحیح)ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ باسکراوه که‌وا خۆی چاره‌سه‌ر کردووه‌و، فه‌رمانی به‌خۆچاره‌سه‌رکردنیش کردووه‌و، به‌وه‌ش له‌ پشته‌سته‌ن نه‌چۆته ده‌ره‌وه، هه‌روه‌ها که فه‌رمانی به‌خۆچاره‌سه‌رکردن داوه که‌سی له‌ پشته‌سته‌ن نه‌کردۆته ده‌ره‌وه.
 وفي ((الصحيح)) (٥١٨) من حديث عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانٍ _ رضي الله عنه _ أَنَّ النَّبِيَّ _ صلی الله علیه وسلم _ رَخَّصَ إِذَا شَكِيَ الْمُحْرِمُ عَيْنَهُ أَنْ يُضَمَّدَهَا بِالصَّبْرِ.

واته له (عُثْمَانَ)ی کورپی (عَفَّان)ه‌وه _ خۆی لی‌پازی بیّت _ فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ مۆله‌تی داوه به‌و که‌سه‌ی له‌ ئیحرامدایه‌و چاوی ده‌یه‌شیت به‌ گوشتاری تالی شاری چه‌وری بکات.

(ابنُ جَرِيرٍ الطَّبْرِيُّ) ده‌لیت: نه‌م فه‌رمووده به‌لگه‌یه له‌سه‌ر خراپی نه‌و قسانه‌ی که بی‌ ناقلانی نه‌هلی ته‌صوف و خواپه‌رستان ده‌یلین، که گوایه په‌شته‌سته‌ن بۆ نه‌و که‌سه دروست نابێ که نه‌خۆشیه‌کی له‌ جه‌سته‌یدا به‌ده‌رمانی‌ک چاره‌سه‌رکردبێ، چونکه به‌ بۆچونی نه‌وان نه‌وه داواکردنی چاکبونه‌وه‌یه له‌ شتی تری جگه له‌ خۆی ته‌الی که هه‌ر هه‌موو چاکبونه‌وه‌و زیان و سووده‌کانی به‌ده‌سته.

که پیغمبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بهرپههایی فرمان بهو کهسانه ددهات که ئیحرامیان بهستوه چاویان بهگوشراوی تالی شاری چارهسەر بکهن، روونترین بهلگهیه لهسەر ئهوهی که مانای پشتبەستن شتیکی دیکهیهو وهکو گوشتاری ئهوه کهسانه نییه که پیشتر باسکران، وه ئهوه شته کهسی پشتبەستوو له چوارچیوهی رازی بوون به قهزاو چاره‌نووسی خوا ناکاته دهرهوه، وهکو ئهوهی کهسێک تووشی برسیتهکی زۆر بسی، بۆیه که په‌ناده‌باته بهر خواره‌مه‌نی، له پشتبەستن و رازیبوون به‌قهزاو چاره‌نووسی خوا ناچیتته دهرهوه، چونکه خوای تعالی ((لَمْ يُنْزِلْ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ لَهُ دَوَاءً "إِلَّا الْمَوْتُ)) (٥١٩). واته ((خوای تعالی هەر نه‌خۆشیه‌کی دابه‌زاندبێ مه‌گهر دهرمانتیکیشی بۆ دابه‌زاندوه، جگه له مردن)).

چهندین هۆکاریشی داناوه بۆ دورخستنه‌وهی نه‌خۆشیه‌کان، وه‌کو چۆن خواردنی کردوه به‌هۆکاری لادانی برسیتهی، خوای تعالی ده‌یتوانی مه‌خلوقاتێ خۆی بژینیت به‌شتیکی دیکه‌ی جگه له‌مه، به‌لام به‌شیوه‌یه‌ک خولقاندنی که پتویستیدارین، بۆیه زیانی برسیتهی لاناچیت مه‌گهر به‌وه‌ی که کراوه به‌هۆکاری دورخستنه‌وه‌ی، هه‌روه‌ها نه‌خۆشیش (٥٢٠).

والله الهادي.

٥١٩ _ كما رواه البخاري (١٠ / ١٣٤) عن أبي هريرة مرفوعاً.

٥٢٠ _ پیشه‌وا (ابن القيم) له کتیبی ((زاد المعاد)) دا (٤ / ١٥) ده‌فرمیت:

((فرموده (صحیح) ده‌کان فرمان به‌خۆ تیمارکردن ده‌که‌ن، وه ئه‌وه دژیه پشتبەستن نیه، وه‌کو چۆن دورخستنه‌وه‌ی برسیتهی و تینویه‌تی و گه‌رمای سهرما به‌دژه‌کانیان دژیه پشتبەستن نی یه، به‌لکو هه‌قیقه‌تی یه‌کتا‌پهرستی ته‌واو نابێ مه‌گهر به‌ به‌کارهێنانی هۆکاره‌کان، که خوای تعالی دایناون بۆ به‌دیهاوتنی شته‌کان به‌ پیتی قه‌ده‌رو چاره‌نووس و، به‌ پیتی شه‌رعیش، به‌لکو له‌کارخستنی هۆکاره‌کان دژیه خودی پشتبەستنه، وه‌کو چۆن دژ به‌و شته‌و دانایی و هیکمه‌تیشه، پشتبەستن لاواز ده‌کات، چونکه ئه‌و که‌سه‌ی هۆکاره‌کان په‌که‌خات و به‌کاری ناھیتی، واده‌زانێ وازلیه‌یتانی ته‌ساب و هۆکار له‌ پشتبەستن به‌هێزتره، که‌چی له‌ راستیدا به‌کارنه‌هێنانی هۆکاره‌کان بێتوانایه‌کی ناشکرایه‌وه دژیه پشتبەستنه.

هه‌قیقه‌تی پشتبەستنی پالېشتیتێ دلّه به‌خوای تعالی بۆ به‌ده‌سه‌تێنانی سوودو به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانی دین و دونه‌او، دورخستنه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی زیانی پێ ده‌گه‌یه‌نیت له‌ دین و دونه‌ادا، له‌ گه‌ڵ نه‌مه‌شدا پتویسته هۆکاره‌کان به‌کاربه‌هێرتن، چونکه نه‌گهر به‌کارنه‌هێنا، ئه‌وا دانایی و شه‌رعی په‌که‌خستوه، که‌وابوو نابێ به‌نده بێتوانایی خۆی به‌پشتبەستن دابنێ و، پشتبەستنی به‌بێتوانایی دابنیت)).

ده‌لیم _ شیخ علی حسن _ نه‌مه گوشتاریکی به‌هێزه له‌م مه‌سه‌له گرنگه‌دا، بۆیه په‌حه‌متی خوا له‌ پیشه‌وا _ ابن القيم _ بێت و، خوای تعالی پاداشتی خه‌یری باته‌وه.

**★ باسی سه‌ر لیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به‌صوفیه‌کان
ده‌بارهی وازه‌ینانیان له‌ نویژی هه‌ینی و نویژی به‌کۆمه‌ل،
به‌ته‌نها‌بونه‌وه‌و گۆشه‌گیری:**

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

ئه‌وه‌بوو پێشینه هه‌ره‌چا‌که‌کان ته‌نها‌بونه‌وه‌و گۆشه‌گیریان به‌چاک داده‌نا، چون‌که به‌زانست و
خوا‌به‌رستیه‌وه سه‌رقاڵ بوون، به‌لام گۆشه‌گیریه‌که‌یان نه‌ له‌ نویژی هه‌ینی و، نه‌ له‌ نویژی
به‌کۆمه‌ل و، نه‌ له‌ سه‌ردانی نه‌خۆش و، نه‌ له‌ ئاماده‌بونی ناشتنی تهرمی مردوان و، نه‌ له‌
به‌جیه‌یتانی هه‌قه‌کان داینه‌ده‌برین، به‌ل‌کو دۆره‌په‌ریزه‌ک بوو له‌ ئه‌هلی شه‌رو خراپه‌و،
تی‌که‌لبونی بێکاران.

به‌لام ئیبلیس تا‌قمی‌کی صوفیه‌کانی سه‌ر لیشیواندوه، که‌سانێکیان له‌ چیا‌یه‌کدا گۆشه‌گیر
بووه‌و شه‌و به‌ته‌نیا ده‌می‌نێته‌وه‌و به‌ته‌نیاش به‌یانی ده‌کاته‌وه، بۆیه نویژی هه‌ینی و، نویژی
به‌کۆمه‌ل و، تی‌که‌لبوونی ئه‌هلی زانستی له‌ ده‌ست چوو.

به‌گشتیش له‌ خه‌له‌وه‌ت‌که‌گاندا (الأریطه) گۆشه‌گیر بۆنه‌ته‌وه، به‌وه‌ش پا‌داستی چوون بۆ
مزگه‌وتیان له‌ ده‌ست چوو، له‌سه‌ر نوێنی هه‌وانه‌وه‌ دانیشتن و، وازیان له‌ که‌سابه‌ت هێنا.

(أبو‌حامد الغزالي) له‌ کتێبی (الإحياء) دا ده‌لێت:

مه‌به‌ستی راهێنان دڵ خاڵی کردنه‌وه‌یه، ئه‌وه‌ش به‌دینایه‌ت مه‌گه‌ر له‌ جێگه‌یه‌کی تاریکدا
گۆشه‌گیر بێت!

ده‌لێت: نه‌گه‌ر جێگه‌یه‌کی تاریک ده‌ست نه‌که‌وت، ئه‌وا با سه‌ری خۆی به‌جویه‌که‌ی
بپێچێته‌وه، یا به‌ پۆشاکێک یا به‌ (الإزار) ێک خۆی دا‌پۆشیت، له‌م کاته‌دا بانگه‌وازی هه‌ق
ده‌یستی و، مه‌زنی ئاماده‌بونی په‌ره‌ردگار ده‌بینیت !!

نوسەر دهفەرمیّت:

تەماشای ئەم رێکخستنانە بکە، بەلّام سەرسوپمان لەو دەایە چۆن لە زانایەکی فێقهزانەوه
دیتەدەر !

باشە چۆن دەزانێ ئەو کەسە بانگەوازی هەق دەبیستی و، ئەو شتەکی کە دەبیینیّت
مەزنیتی پەرورەدگارە؟!

پێدەچی ئەوەی کە دەیبینی ئەندێشەو خەیاڵاتی پووج و بۆگەن بن، ئەمە شتیکی
ناشکرایەو لەو کەسانەدا کە خۆراک کەم دەکەنەوه دیتەدی، ئەوانە نەخۆشی
(المالیخولیا)یان (٥٢١) تووش دەبێ.

پێدەچی لەم بارانەدا مرۆف هیچ ئەندێشەیهکی خراپی تووش نەبێ، بەلّام ئەگەر خۆی
بەپۆشاکەکی داپۆشی و، چاوەکانی داخست و کەوتە بیرکردنەوه، ئەوه بیرو خەیاڵات دین و
دەچن، خەیاڵات و ئەندێشە پووج دەبیینیّت، وادەزانێ نامادەبوونی مەزنی پەرورەدگارو،
شتی ترە!!

پەنا بەخوا دەگرین لەم ئەندێشەو خەیاڵاتی پرۆپووجە.

له (أَبِي عُبَيْدٍ التُّسْتَرِي)وه دەگێرنەوه: کە لە یەكەم پۆژی مانگی رەمەزاندا، دەچوو
ژورەوهو، بەخێزانەکی دەگوت: دەرگای ژورەكەم بەقور سواغ بدەو، هەموو شەویك لە
تاقەكەوه نانیكەم بۆ فری بدە، لە پۆژی جەژندا، خێزانەکی چوو ژورەوه، لە گۆشەیهكدا سی
نانی بینی، نەخواردبووی و، نەخواردبویهوه، خۆشی بۆ نوێژەکان نامادە نەدەکرد، تا کۆتای
مانگەكە بەیهك دەستنویژەوه (طَهْر) دەمایەوه !

نوسەر دهفەرمیّت:

بەلای منەوه ئەم چیرۆکە لە دوو پۆوه لەراستیەوه بەدوره:

یەكەمیان: مانەوهی ئادەمی مانگیك بەبێ نوستن و، بەبێ میزکردن و، بەبێ پیسی و،
بەبێ با لیبونەوه.

٥٢١ _ المالخولیا: لە نەخۆشیە نەفسیەکانە کە وا لە نەخۆش دەکات خەیاڵی شتانیك بکات کە هیچ
بنەرەتیکی نەبێ.

دووهم: موسلمان واز له نویژی ههینی و نویژی به کۆمهڵ بهیئت، که (واجب)ه و وازلیهتانی ههڵاڵ نیه.

نه گهر ئهم چیرۆکه راست بێ، نهوا نیبلیس هیچی نه هیشتۆتهوه و به تهواوی ئهم پیاوهی سه لیشیواندوه.

چهندین جار (أبي الحسن البوشنجي) صوفی سه رزه نشته ده کرا سه بارهت بهوهی که وازی له نویژهکانی ههینی و به کۆمهڵ دههتئاو لییان دوا ده کهوت، به ئام دهیگوت:

نه گهر فرویه کهت له نویژی به کۆمهڵدا بێ، نهوا بیوهیی له ته نهایی و گۆشه گیریدایه !

★ باسی سه‌ریشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به‌صوفیه‌کان له بواری دَلکزی و (التخشع) سه‌ردانواندن و، دانانی رازگردا؛

نووسه‌ر ده‌فرمیت:

نه‌گه‌ر ترس له دَلدا جیگیر بوو، واده‌کات که پِروالته‌تی مرۆف دَلکزی بنوینێ، له توانای خاوه‌نه‌که‌شیدا نابێ دوری بخاته‌وه، بۆیه ته‌ماشای ده‌که‌ی سه‌ری داخستوو و به‌ئه‌ده‌به‌بو ملکه‌چه، نه‌وه‌بوو پیتشیننه چاکه‌کان تێده‌کُژشان بۆ نه‌وه‌ی نه‌و شتانه‌یان لێوه‌ ده‌رنه‌که‌وێت. (محمدی کورپی (سیرین) به‌پۆژ پێ ده‌که‌نی و، به‌شه‌ویش ده‌گیرا.

ئیمه‌ فه‌رمان به‌زانا ناکه‌ین له‌نیوان خه‌لکی ئاسیدا بویری بنوینێ و شه‌رم وه‌لاوه‌ بنییت، چونکه‌ نه‌وه‌ نازاریان پێ ده‌گه‌یه‌نی، له‌ پیتشه‌وا ئیمامی (علی) _ خوای لێ پازی بییت _ ده‌گێر نه‌وه‌ فه‌رموو یه‌تی:

هه‌رکات باسی زانستان کرد، بیده‌نگی بن و، به‌پیکه‌نین تیکه‌لی مه‌که‌ن، چونکه‌ له‌ لایه‌ن دَله‌وه‌ پاگرتنی مه‌حاله‌ ده‌بێ.

شتی وه‌کو نه‌مه‌ رۆپامایی نییه‌، چونکه‌ دَلانی خه‌لکی ئاسایی توانای لیکدانه‌وه‌ی (التأویل) نییه‌ بۆ زانا نه‌گه‌ر زانا به‌فراوانی پیتیدراوه‌کانی به‌کارهێنا، بۆیه پتویسته به‌بیده‌نگی و به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ رۆو به‌ روویان بیته‌وه‌. له‌راستیدا ته‌نها نه‌وه‌ زه‌مه‌کراوه‌ که مرۆف زۆر له‌ نه‌فسی خۆی بکات و دَلکزی و، خۆگریاندن و، سه‌ر دانواندنیکێ له‌ پاده‌به‌ده‌ر بۆ خۆی دروست بکات، بۆ نه‌وه‌ی به‌چاوی زوهده‌وه‌ ته‌ماشای بکرییت و، خۆی بۆ ته‌وقه‌کردن و ده‌ست ماچ کردن ئاماده‌ بکات، له‌وانه‌یه‌ پیتشی بگوترییت: دوعامان بۆ بکه‌. بۆیه ئاماده‌ ده‌بێ بۆ دوعاکردن، وه‌کو نه‌وه‌ی بزانی وه‌لامی ده‌دریته‌وه‌!

له‌ (إبراهيم النَّخَعِي) ده‌گێر نه‌وه‌ که پیتی گوترا: دوعامان بۆ بکه‌. به‌لام نه‌وه‌ی پێ ناخۆش بوو، وه‌ به‌توندی کاری تیکرد (٥٢٢).

٥٢٢ _ جارتک به‌ ئیمامی (عمر)یان گوت: دوعامان بۆ بکه‌ ! نه‌ویش فه‌رمووی: ئایا ئیمه‌ پیتغه‌مبه‌رین؟! پیتشه‌وا (ابن رجب) له‌ نوسراوه‌کانیدا باسی کردوه‌وه‌.

کهسانیک له ترسنۆکه کان ترس وای لیکردن که سەردانواندن و شەرمیکی توندیان تووش بیت، بۆیه سەریان بەرهو ئاسمان بەرز نەدە کردەوه، بەلام ئەمە هیچ چاکیتی و فەزێلەتیکی تێدا نییه، چونکه هیچ دڵکزیەکی نییه له دڵکزیەکی پیغەمبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بەرزتر بیت.

وفي ((صحيح مسلم)) من حديث أبي موسى قال: ((كان رسولُ كثيراً ما يرفعُ رأسَهُ إلى السماءِ)). واتە (أبي موسى) _ خوای لی پازی بیت _ فەرموویەتی:

((پیغەمبەری خوا بەزۆری سەری بەرهو ئاسمان بەرز دە کردەوه)).

ئەم فەرموودەیه بەلگەیه لەسەر ئەوەی که خێرو (مُستحب) تەماشای ئاسمان بکەیت، بۆ پەندو دەرس وەرگرتن له بەلگەو نیشانەکانی.

خوای تعالی دەفرمیت: ﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا ﴾ ق: ٦ ﴿ واتە ﴿ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ ﴾ دەی نایا سەرنجی ئەو ئاسمانەیان نەداوه که له سەریانەوهیە ﴿ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا ﴾ چۆن دروستمان کردووه (٥٢٣).

هەروەها فەرموویەتی: ﴿ قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ یونس: ١٠١ ﴿ واتە ﴿ قُلِ انظُرُوا ﴾ (ئەمى محمد _ صلی الله علیه وسلم) بلی: سەرنج بدەن ﴿ مَاذَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ﴾ چی له ئاسمانەکان و زەویدایە (٥٢٤).

ئەو صوفیانە ئەگەر بیانزانبا سەرداخستنیان و سەرمەرزکردنەویان وەکو یەکه سەبارەت بەشەرم کردنیان له خوای تعالی، نێر ئەویان نەدە کرد، بەلام ئیبلیس هیچ شتیک سەرقالی نە کردووه جگە لەوەی که بەنەفامان یاری بکات.

بەلام له زانایانەوه زۆر بەدووهو، زۆریش لییان دەترسیت، چونکه زانایان بەهەموو کاروبارەکانی ئیبلیس شارەزان و، خۆیان له هەموو پیلان و تەلەکهکانی بەدور دەگرن.

٥٢٣ _ مەلا محمد مەلا صالح، پوختە تەفسیری قورئان.

٥٢٤ _ مەلا محمد مەلا صالح، پوختە تەفسیری قورئان.

له (أبي سلمة)ی کورپی (عبدالرحمن)هوه ده‌ئیت: هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نه لاده‌رو، نه ناوازه بوون و، نه خودی خو‌شیان وه‌کو مردوو لی‌ده‌کرد، له مه‌جلیسه‌کانیاندا شی‌عریان به‌ده‌نگی به‌رزی خو‌ش ده‌خو‌ینده‌وهو، باسی سه‌رده‌می نه‌فامی‌تی خو‌یان ده‌کرد، وه نه‌گهر که‌سی‌کیان له‌باره‌ی شتی‌کی په‌یه‌وه‌ندی‌دار به‌دینه‌که‌یه‌وه داوا‌کرایه، چاوی زه‌ق ده‌کرده‌وه وه‌کو نه‌وه‌ی شی‌ت بوی.

له پێشه‌وا (عمر)ی کورپی (الخطّاب)هوه _ خ‌وای لی‌ پازی بی‌ت _ هات‌وه که‌وا ته‌ماش‌ای لا‌وی‌کی کرد سه‌ری دان‌واند‌بوو، پێی فهرموو: نه‌ی تو! سه‌رت به‌رز‌که‌ره‌وه، دل‌نیابه دل‌کزی له هی نی‌و دل‌ زی‌اتر ناب‌ی، بۆیه هه‌ر‌که‌س دل‌کزی‌ه‌ک بن‌وی‌ت‌یت له هی نی‌و دل‌ی زی‌اتر بی‌ت، به‌پراستی زی‌اتر له دوو پرویه‌کی نواند‌وه.

له (عاصم)ی کورپی (کُلیب الجرّمي)هوه دل‌یت: که چاوی به (أبي عبدالرحمن)ی کورپی (الأسود) که‌وت‌بوو پێی ده‌کرد، وه نه‌گهر پێی به‌کردایه به‌ته‌نیشتی دی‌واره‌که‌دا به‌دل‌کزی‌ه‌وه به‌م شی‌وه پێی ده‌کرد _ (أبو‌بکر) که‌می ملی لار کرده‌وه _، (أبو‌مالک) گو‌تی: نه‌گهر پێی به‌که‌ی به‌ته‌نیشتی دی‌واره‌که‌دا پێی ده‌که‌ی، سو‌یند به‌خوا (عمر) نه‌گهر پێی به‌کردایه به‌توندی پێی به‌زه‌ویدا ده‌ناو، ده‌نگی‌کی زو‌ل‌ل هه‌بوو.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

پێش‌ینانی چاک بار‌و‌حالی خو‌یان ده‌شارده‌وه، وازیان له هه‌موو نه‌و شتانه ده‌هێنا که ده‌بویه مایه‌ی خ‌و ده‌رخستن.

پێش‌تر ناما‌ژه‌مان به‌وه‌دا که له پ‌وشاکه‌کانی (أیوب السَّخِیانی)دا که‌می در‌ی‌زی هه‌بوو بۆ نه‌وه‌ی بار‌و‌حالی خ‌وی به‌شاری‌ته‌وه.

(سفیان الثَّوري) ده‌ی‌گوت: بایه‌خ به‌و کرده‌وانه‌م ناده‌م که لی‌مه‌وه به‌ده‌رده‌که‌وی‌ت.

وه به‌هاوه‌لێکی خ‌وی که له دوا‌یه‌وه نو‌ی‌زی ده‌کرد گو‌تی: چه‌ند بو‌ی‌ری که نو‌ی‌ژ ده‌که‌یت و خه‌ل‌کی ده‌تبینن.

له (محمدی کوری (زیاد) هوه ده لیت: (أبوأمامة) به لای پیاویکدا تیپه پوو که له سوجه دا
 بوو، نه وه بوو گوتی: چ سوجه یه که، نه گهر له مالتی خوتدا بوایه !
 پیشموا (الشافعی) _ خوی لی پازی بیت _ ده یفه رموو:
 ودع الذين إذا أتوك تنسكوا
 وإذا خلوا فهم ذناب حفاف
 واته: وازیینه لهو که سانه ی نه گهر هاتنه دیده نیت ده بن به خواپه رست و
 نه گهر ته نه اش بونه وه ده بن به گوریکه درنده

✱ باسی سه ریشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ر به صوفیه کان

سه بارهت به وازهینانیان له هاوسه رگیری:

نه گهر ترسی داوین پیسی له ئارادا بوو نهوا هاوسه رگیری (واجب)ه، وه نه گهر ترسی داوین پیسی له ئارادا نه بوو نهوا سوننه تیکی (مؤكد)ه (٢٥). به لای جه ماوه ری فیه زانانه وه.

ریباوه ری هه ریه ک له پیشه وایان (أبي حنیفة) و (أحمدی کوری (حنبل) نه وه یه که لهو کاته دا له هه موو سوننه ته کانی تر چاکتره، چونکه هۆکاری بوونی منداله.

پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرموویه تی:
(تَزَوَّجُوا الْوُدَّ الْوَلَدَ " فَإِنِّي مَكَاثِرُ بِكُمْ الْأُمَمَ)) (٢٦).

واته ((ژنی پروو خوش و خوش په فتار بخوازن که مندالی زۆر ده بی، چونکه من شانازی به زۆری ژماره ی نومه ته که وه ده کم له پۆزی قیامه تدا)).

وعن سعد بن أبي وقاص قال: رَدَّ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - عَلَى عُثْمَانَ بْنِ مَظْعُونٍ التَّبَتُّلَ، وَلَوْ أَدِنَ لَهُ فِيهِ لَأَخْتَصَيْنَا (٢٧).

له (سعدی کوری (أبي وقاص) وه فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ قایل نه بوو (عُثْمَانُ) ی کوری (مَظْعُون) ته نه خۆی بو خوا په رستی یه کلا کاته وه، به هه تاهه تابی ژن نه هینیت، نه گهر لهو باره وه مۆله تی پیدایه، نهوا ئیمه خۆمانان ده خه ساند.

٥٢٥ _ راست نه وه یه که هاوسه رگیری (واجب)ه له کاتی توانیندا به بی نهم جیا کردنه وه، له گه دلنایابوون له (واجب) بوونیدا له کاتی کدا نه گهر مرۆف ترسا تووشی داوین پیسی بهی.

٥٢٦ _ رواه النسائي (٦ / ٦٥)، وأبو داود (٦ / ٤٧)، وابن حبان (١٢٢٩)، والحکیم (٢ / ١٦٢) " عن معقل بن يسار. وسنده صحیح.

٥٢٧ _ تقدم تخريجه.

وعن أنس بن مالك أنَّ نَفَرًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ سَأَلُوا
أَزْوَاجَ النَّبِيِّ _ عَلَيْهِ السَّلَام _ عَنْ عَمَلِهِ فِي السَّرِّ، فَأَخْبَرَتْهُمْ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَكُلُ اللَّحْمَ،
وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: لَا أَنَامُ اللَّيْلَ عَلَى فِرَاشٍ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ: أَصُومُ
وَلَا أَفْطِرُ.

فحمدَ اللهَ النَّبِيُّ _ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام _ ، وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: ((مَا بَالُ أَقْوَامٍ قَالُوا
كَذَا وَكَذَا، لَكِنِّي أَصْلِي وَأَنَامُ ، أَصُومُ وَأُفْطِرُ ، وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ ، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي " فَلَيْسَ
مِنِّي)) (٥٢٨).

واته له (أنس)ی کوپی (مالك)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی: هەندێ لە
هاوەڵانی پێغەمبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له خێزانەکانی پێغەمبەری خۆیان _
صلی الله علیه وسلم _ پرسى سەبارەت بە کارە پەنامەکیەکانی پێغەمبەر _ صلی الله علیه
وسلم _ ، ئەوەبوو ئەوانیش پێیان ڕەگەیانندن، بۆیە هەندێ لەو هاوەڵانە فەرموویان: چیت
گوشت ناخۆم، هەندیکیشیان فەرموویان: چیت هاوسەگیری ناکەم، هەندیکیشیان فەرموویان:
بەشەو لەسەر نوێن نانۆم، هەندیکیشیان فەرموویان: بەپۆژوو دەیم و نایشکێتم.

ئەوەبوو پێغەمبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ سوپاس و ستایشی خوای تەعالای
کردو، پاشان فەرمووی: ((ئەو چى یە هەندى کەس وادەلێن و وادەلێن، دلتیابن من نوێژ
دەکەم و دەشنۆم، بەپۆژوو دەیم و دەشیشکێتم، هاوسەرگیریش دەکەم، هەرکەس پشت لە
سوننەتی من بکات لە من نییە)).

پێشەوا (أحمد)ی کوپی (حنبل) فەرموویەتی: ژن نەهێنان هیچ پەیوەندیەکی بە
ئێسلامەو نییە. پێغەمبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ چوارده ژنی هێناو، کە کوچی
دوايشی کرد نو ژنی هەبوو.

هەروەها فەرمووی: ئەگەر خەڵکی واز لە هاوسەرگیری بهێتن، ئەوا نە غەزا دەکەن و،
نەحەجیش دەکەن، شتەکە ئاوەها نەبوو، شتەکە ئاوەها نەبوو، ئەوەبوو پێغەمبەری خوا

— صلی الله علیه وسلم — پۆژی لی ده‌بویه‌وه هیچ شتیکیان نه‌بوو، به‌لام هاسه‌رگری
 هه‌لده‌بژاردو، خه‌لکیشی بۆ هانده‌داو، قه‌ده‌غهی ژن نه‌هیتانی ده‌کرد، بۆیه هه‌رکەس واز له
 کرداری پیغه‌مبهری خوا — صلی الله علیه وسلم — بێنیت، نه‌وا له سه‌ر هه‌ق نییه‌.
 پیغه‌مبهر (يعقوبُ) — علیه السلام — له خه‌م و خه‌فه‌ته‌که‌یدا ژنی هیتا و منداڵیشی بوو.
 پیغه‌مبهری خواش — صلی الله علیه وسلم — فەرموویه‌تی:
 ((حُبِّ إِلَيَّ النِّسَاءُ)) (٥٢٩).
 واته ((ژنانم به‌لاوه خۆشه‌ویستکراوه)).

٥٢٩ — رواه النسائي في ((الصغرى)) (رقم ٣٩٣٩)، و ((الكبرى)) (رقم ١ — عشرة النساء)، وأحمد
 (١٢٨/٣)، والبيهقي (٢٨ / ٧) “ بسند حسنَه الحافظ ابن حجر في ((التلخيص الحبير)) (٣ / ١١٦) بلفظ:
 ((حُبِّ إِلَيَّ الطَّيِّبُ وَالنِّسَاءُ، وَجُعِلَ قَرَّةٌ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ)).
 (فائدة):

قال الحافظ ابن حجر في ((الكافي الشاف)) (ص ٢٧):
 ((ليس في شيء من طرقه لفظ: ((ثلاث))، بل أوله عند الجميع: ((حُبِّ إِلَيَّ مِنْ دُنْيَاكُمْ النِّسَاءُ...))
 الحديث، وزيادة ((ثلاث)) تُفسد المعنى، على أن الإمام أبا بكر بن فورك، شرحه في ((جزء)) مفرد بإثباتها،
 وكذلك أورده الغزالي في ((الإحياء)) واشتهر على الألسنة)).
 قلت: وابنُ فورك ليس من أئمة الصناعة، فليس القول قوله !!

★ ره‌خه‌گرتن له رپیازی صوفیه‌کان سه‌بارت به‌وهی که له

هاوسه‌رگیری وازده‌هینن:

ئیبلیس سه‌ری له که‌سانیکی زۆری صوفیه‌کان شیواندوهو، هاوسه‌رگیری لی قه‌ده‌غه‌کردوو، پیشینانی ته‌صوف له هاوسه‌رگیری وازیان ده‌هینا، چونکه به‌خواپه‌رسته‌وه سه‌رقال بوون، وای بۆ ده‌چوون که هاوسه‌رگیری خه‌رتکیان ده‌کات و، ناهیتلیت خوای تعالی به‌باشی به‌رست و گوتراپه‌لی بن(٥٣٠).

نه‌مانه: نه‌گه‌ر پیوستیان به‌هاوسه‌رگیری هه‌بی، یاخود به‌جۆرتیک تامه‌زرۆی بکه‌ن، با دلتیابن کاتی که وازیان لی‌هینا جه‌سته و ناینی خۆیان خسته مه‌ترسیه‌وه، وه نه‌گه‌ر پیوستیشیان پی نه‌بی، نه‌وا چاکیتی و فه‌زیله‌تی نه‌وه‌یان له ده‌ست چوه(٥٣١).

وفي ((الصحيحين)) (٥٣٢) من حديث أبي هريرة _ رضي الله عنه _ عن رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال: ((وفي بُضْعٍ أَحَدِكُمْ صَدَقَةً)).

قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ، أَيَاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ ، وَيَكُونُ لَهُ فِيهِ أَجْرٌ ؟
قَالَ: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي الْحَرَامِ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ ؟)).
قَالُوا: نَعَمْ.

قَالَ: ((وكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ “كَانَ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ)).
ثم قال:

((أَفْتَحْتَسِبُونَ الشَّرَّ وَلَا تَحْتَسِبُونَ الْخَيْرَ)).

٥٣٠ _ نه‌مه‌ش دیسان سه‌رلیشیواندنه، چونکه خیردارترینی خه‌لک که _ پیغه‌مبه‌ران و هاوه‌لانن _ ژنیان خواستوهو هاوسه‌رگیریان کردوهو، له خۆ ته‌رخان کردن بۆ خواپه‌رستی دووری نه‌خستنه‌وه.

٥٣١ _ پیشتەر ئامازه‌م پێدا که هاوسه‌رگیری له هه‌ردوو باره‌که‌دا (واجب) ه !

٥٣٢ _ رواه مسلم (١٠٠٦) عن أبي ذر.

والزيادة عند أحمد في ((المسند)) (٥ / ١٥٤ و ١٦٧)، وسندها منقطع.

واته: (أَبِي هُرَيْرَةَ) _ خَوای لَی رَازی بَیت _ فەرمووێتی: پێغه‌مبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فەرمووی:

((که که‌سی‌کتان دە‌چێتە لای خێزانە‌که‌ی بە خێرو چاکە‌داری بۆی دادە‌نری)).

فەرموویان: ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا، ئایا که‌سی‌کتان ئاوی شە‌هوە‌تی دابە‌زینی‌ت، پاداشتی تێ‌دایە بۆی ؟

ئە‌ویش فەرمووی: ((ئە‌ی ئە‌گەر ئاوی شە‌هوە‌تی لە‌ حە‌رامدا دابە‌زان‌د ئایا تاوانی دە‌گات؟)).

فەرموویان: بە‌ئێ‌.

بۆیە فەرمووی: ((ئاوە‌هاش ئە‌گەر لە‌ حە‌ڵاڵدا دایبە‌زان‌د، پاداشتی تێ‌دایە بۆی)).

پاشان فەرمووی:

((ئایا حیساب بۆ شە‌پ دە‌کە‌ن، بە‌لّام حیساب بۆ خە‌یر ناکە‌ن)).

که‌سانێ‌ک لە‌ صوفیە‌کان دە‌لێ‌ن: هاوسەر‌گیری نە‌فە‌قە‌و بۆیوی دە‌وێ و، که‌سابە‌تیش قورسە‌.

دلتیابن ئە‌مە بە‌هە‌نە‌یە‌که بۆ خۆ‌دورخست‌نە‌وه لە‌ ماندوێ‌هە‌تی که‌سابە‌ت.

وفي ((الصحيحين)) (٥٣٣) مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ عَنِ النَّبِيِّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أَنَّهُ قَالَ:

((دِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ فِي رَقَبَةٍ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ فِي الصَّدَقَةِ، وَدِينَارٌ أَنْفَقْتُهُ عَلَى عِيَالِكَ، أَفْضَلُهَا الَّذِي أَنْفَقْتُهُ عَلَى عِيَالِكَ)).

واته (أَبِي هُرَيْرَةَ) _ خَوای لَی رَازی بَیت _ فەرمووێتی: پێغه‌مبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فەرمووی:

((دیناری‌کت لە‌ پیناوی خوا‌دا خە‌رج کردووه، دیناری‌کیشت بۆ ئازاد‌کردنی کۆیلە‌یە‌ک خە‌رج کردووه، دیناری‌کیشت بۆ خێرو صدە‌ه‌قە خە‌رج کردووه، دیناری‌کیشت بۆ خاوخێزانە‌کە‌ت خە‌رج کردووه، چاک‌ترین ئە‌و خە‌رج‌کردنانه ئە‌و‌ه‌یە که بۆ خاوخێزانە‌کە‌ت خە‌رج کردووه)).

کهسانێکیشیان دهیانگوت: هاوسەرگیری مهیلی مرۆف به رهو دنیا پاده کیشیت.

له (أبي سليمان الداراني) وه باسیان بۆ کردوین که گوتیهتی: نه گهر پیاو به دواي فیریوونی فرموده دا گهرا، یاخود له پیناو پهیدا کردنی پۆزیدا سه فهری کرد، یاخود ژنی هینا، نهوا به راستی متمانهی به دنیا ههیه!!

نووسەر ده فرمیت:

هه موو نه م قسانه پیچهوانه ی شهرعن، چۆن مرۆف به دواي فیریوونی فرموده دا نه گهریت له کاتیکدا فریشته کان لای خویندکاری زانستی شرعی دینشهوهو دوعای بۆ ده کهن و له خوای تعالی داوای لیخۆشبوونی بۆ ده کهن (٥٣٤).

چۆن بژیوی پهیدا نه کری و کهسابهت نه کریت له کاتیکدا پیشهوا (عمری کوری (الخطاب) _ خوای لی پازی بیت _ فرمودیهتی: نه گهر بمرم به هۆی په نجا نهوهو، زۆری پاره ستانم له سه ر پییه کانم بۆ نهوهی بژیوی خۆم دهسته بهر کهم خۆشتره به لامهوه لهوهی له غهزادا له پیناوی خوا دا بمرم !

واتیده گهم نه م بارو حالانه هه مووی پیچهوانه ی شهرعن.

دلنیا بن کۆمه لیک له پاشینانی ته صوف، وازیان له هاوسەرگیری هینا، بۆ نهوهی پینان بگوتریت: زاهید. په مه کی خه لکیش صوفی به گه وه داده نین نه گهر خیزانی نه بی و، ده لئین: هه رگیز ژنی نه ناسیوه.

نه مه په به نگریتیه کهو پیچهوانه ی شهرعه که مانه.

٥٣٤ _ كما صحَّ عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ :

رواه ابن ماجة (٢٢٦)، والنسائي (٩٨ / ١)، وابن حبان (٧٩)، وأحمد (٢٣٩ / ٤)، وابن خزيمة (١٩٣)، والبيهقي (٢٧٦ / ١)، وعبد الرزاق (٧٩٣)، والطبراني في ((الكبير)) (٧٣٥١) " من طريق عاصم عن زَرَّ عن صفوان بن عَسَّال.

وسنده حسنٌ " لما قيل في عاصم _ وهو ابن بهدلة _ !

(أبو حامد) ده‌لێت: پێویسته موریده نه‌فسی خۆی به‌هاوسه‌رگیریه‌وه خه‌ریک نه‌کات، چونکه خه‌ریک ده‌بێ و له‌ په‌وشت ناوچه‌ ناداته‌وه‌، خوو به‌ خه‌زانه‌که‌یه‌وه ده‌گرێت و دلی پیتی سوکناپی دیت، بۆیه هه‌رکس دلی سوکناپی بیت به‌ شتیکی دیکه‌ی جگه‌ له‌ خوای ته‌عالی، شه‌وا له‌ خواپه‌رستی ناوچه‌ ناداته‌وه‌.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

من سه‌رم له‌ گوته‌ره‌کانی سووچه‌ ده‌می‌نی! بلی نه‌یزانی‌بی که شه‌وه‌ که‌سه‌ی مه‌به‌ستی راگرته‌نی پاک داوینی خۆی بی و، مه‌ندالێکی بی، یاخود راگرته‌نی پاک داوینی خه‌زانه‌که‌ی بی، له‌ رێچه‌که‌ی په‌وشت ناچێته‌ ده‌ره‌وه‌.

یاخود وازانی که‌ خۆشه‌ویستی و هه‌وانه‌ی سروشتی له‌ گه‌ل خه‌زاندا دژیه‌ خۆشه‌ویستی و هه‌وانه‌وه‌ی دڵانه‌ به‌گوته‌ریه‌لی خوای ته‌عالی، خوای ته‌عالی مه‌نت به‌سه‌ر مه‌خلوقات خۆیدا ده‌کات و ده‌فه‌رمی‌ت:

﴿ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴾ (الروم: ٢١).
واته‌ ﴿ خَلَقَ لَكُمْ ﴾ بۆی دروست کردون ﴿ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا ﴾ (له‌ په‌گه‌زی)
خۆتان هاوسه‌رانی‌ک بۆ شه‌وه‌ی ئارام بگرن له‌ لایاندا ﴿ وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴾ وه‌
خۆشه‌ویستی و به‌زه‌ی خستۆته‌ نیوانتان (٣٠).

وفي الحديث الصحيح (٣٦) عن جابر _ رضي الله عنه _ عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ قال له:

((هَلَّا تَزَوَّجْتَ بَكْرًا " تَلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)).

واته‌: له‌ (جابر) وه‌ _ خوای لی پازی بیت _ له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ _ صلى الله عليه وسلم _ که‌ پیتی فه‌رموویووه‌:

((نه‌وه‌ بۆ که‌چێکت نه‌خواست، که‌مه‌ی له‌ گه‌لدا بکه‌ی و، که‌مه‌ت له‌ گه‌لدا بکات)).

٥٣٥ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٥٣٦ _ رواه البخاري (٩ / ١٢١)، ومسلم (١٠ / ٥٦ - بخره‌).

پێغه‌مبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ کہ ئەوەی پێی فەرموو، مەبەستی ئەوە نەبوو
(جابر) _ خۆی لێ پازی بیت _ خۆشەویستی بۆ خۆی تەعالی بپریت.
واتێدەگەیت که کاتی پێغه‌مبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ شادومان دەبوو له گەڵ
خێزانەکانیدا، وه (وَيْسَابِقُ عَائِشَةَ) (٥٣٧) واتە له گەڵ خاتوو (عائِشَةُ) دا پیشبڕکیتی دەکرد،
لەو بەدەر بوو که خوو بەخۆی تەعالاو بەگری و دڵیی سوکنایی پێی بیت.
هەموو ئەمانە نەفامیەکی زۆرە بەزانست.

٥٣٧ _ رواه أبوداود (رقم ٢٥٧٨)، وأحمد (٦ / ٢٦٤)، وابن ماجه (١٩٧٩)، والنسائي في ((الكبرى))
(رقم ٥٦٥٧ و ٥٨٥٩ _ عِشْرَةُ النِّسَاءِ) "عن عائشة."
وسنده صحيح.

★ وه ئاگابوون و خو قایم کردن به رامبهه بهههه پِشها تِیکی

ناخوش که نه گهر واز له هاوسه رگیری هینرا:

بزانه که نه گهر لاهه صوفیه کان له سهه هاوسه رگیری نه کردن بهرده وام بن، نهوا سى جور

شتیان تووش ده بی:

جورى یه کهم: بههوى دهرنه هینانی توماوی نیرینه یانه وه نهخوش ده کهون، چونکه مرؤف

نه گهر نهو توماوهی بۆ ماوهیه کی دريژ پاگرت، زیانیکی توندی پی ده گهیه نی.

(أبو بكر محمدی كوپى (زکریا الرازی) ده لیت: قهومیك ده ناسم توماویان زور بوو، کاتی

جووتبونیان له خو یان قه ده غه کرد، له بهر جورتيك له فلهسهفه کردن، جهسته یان سارد بۆوه،

جولانه وه یان ناسته م بوو، تووشی خه مۆکی بوون به بی هیچ هۆیهك، نیشانه کانی نهخوشی

(المالیخولیا) یان لی پهیدا بوو، ئاره زووی خواردن و هه ر سکر دنیشیان کهم بویه وه.

ده لیت: پیاویکم بینی وازی له جووتبوون هینابوو، بۆیه ئاره زووی خواردنی له ده سته دا، وه

نه گهر که میك خواردنیشی بخواردایه، ههستی بهخوشی خواردنه که نه ده کردو، ده پشایه وه،

به لām کاتی گه پرایه وه بۆ جووتبوون، نهو نیشانه نه ما.

جورى دووه: گه پانه وه بۆ وازلیه تینراو، چونکه خه لکانیکی زوریان به ئارام بوون به رامبهه

به وازهینان له جووتبوون، به لām توماویان کۆبویه وه، تووشی بی ئارامی و بی ئۆقره یی بوون،

بۆیه په شیمان بونه وه گه پانه وه، تیکه ل به ژنان بوون و، له گه ل دنیا دا تیکه ل بوون

به چهنده ها نه وهنده ی که سه رتا لی هه لده هاتن، وه کو نهو که سه یان لی هات که ماوهیه کی دريژ

خوی برسی کرد، پاشان بهو نه ندازه ییه ی که له زه مه نی ئارام گرتنه که دا وازی لی هینابوو

خواردی.

جورى سى یه م: لادان بۆ هاوه لیتی مندا لان، چونکه تاقمیکیان نه فسی خو یانیان

نومید پراو کرد بوو له هاوسه رگیری، نهو توماوه ی له جهسته یاندا کۆبویه وه بی ئارام و بی

ئۆقره ی کردن، بۆیه به هاوه لیتی لووسکه و بی تووکان ده حه وانه وه.

ئىبلېس سەرى لە تاقمىتکيان شيواند کە هاوسەرگىريان کردو، دەيانگوت: ئيمە بەشەهوت و ئارەزۆو جوت نابين.

کەوابوو ئەگەر لێرەدا مەبەستيان ئەوەبێ کە هاوسەرگىرى بەزۆرى بۆ جێبەجێکردنى سوننەتە، دەشى، وە ئەگەر واپابگەيەنن کە شەهوت و ئارەزوويان بۆ خودى جووتبوونە کە نيە، ئەو مەحالىکى ئاشکرايە.

نەفامى پالى بەتاقمىتکەو نا بۆ برىنى ئەندامى زاوژى نيرىنەى خۆيان، پاشان وایان ڕادەگەيان ئەويان ئەنجامداو چونکە شەرم لە خۆى تعالى دەکەن.

ئەمە ئەوەپەرى گىلى و نەفامیە، چونکە خۆى تعالى نيرىنەى بەسەر ژناندا بەرزکردۆتەو و پێزى پێ بەخشیو بەم ئەندامى زاوژى نيرىنەى (٥٣٨)، وە خولقاندویەتى بۆ ئەوێ بى بەهۆکاريك بۆ زاوژتکردن، بۆیە ئەو کەسەى ئەندامى زاوژى بېرپیت ئەوا بەزماغالى خۆى دەلێت: راستى دژى ئەمەيە.

پاشان ئەندامى زاوژى برىن شەهوت و ئارەزووى جووتبون لە نەفسدا لانابات، کەوابوو مەبەستە کەيان بەدينەهات (٥٣٩).

٥٣٨ _ سنوردارکردنى بەرزکردنەو و پێز پێ بەخشين پياو بەسەر ژندا تەنها بەم هۆکارە هېچ بەلگەيەکى لەسەر نى يە، خۆى تعالى زانترە بەراستى باروحوال.

٥٣٩ _ تاقمىک لە ((نامادەکارانى دق)) کتیبىکيان داناو بەناوى ((الْعُلَمَاءُ الْعُرَابُ الَّذِينَ آثَرُوا الْعِلْمَ عَلَى الزَّوْجِ)) !! ژمارەيك ئەهلى زانستيان تیدا کۆکردۆتەو “ وایان ڕاگەياندووە کە هۆکارى هاوسەرگىرى نەکردنى ئەمانە دەگەرپێتەو بۆ ئەوێ پەسەندىتى زانستيان داو بەسەر هاوسەرگىريدا !! بەلام ئەمە بانگەشەيەکى پووچە کە بەم گشتىتيە باسيان دەکات.

شىخ (بکر أبوزيد) يش هەستاو بەبەرپەرچدانەوێ لە کتیبىکدا بەناوى ((الَّذِينَ لَمْ يَتَزَوَّجُوا مِنَ الْعُلَمَاءِ، وَالنَّقْضُ عَلَى مَنْ وَحْدَ السَّبَبِ))، چەندەها ئەوەندەى ئەو کەسەى تیدا کۆکردۆتەو، پاشان بەچەندىن وەلامى زانستى بەرپەرچى داووەتەو، خۆتندکارانى زانستى شەرى پێويستە بىخۆتەنەو.

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌بهر به‌صوفیه‌کان سه‌باره‌ت

به‌وازه‌ینانیان له‌ داواکردنی منداڵ:

له (أَبِي سُلَيْمَانَ الدَّارَانِي) وه ده‌لێت: نه‌و که‌سه‌ی داوای منداڵ بکات گیلە، نه‌ بۆ دونه‌یاو نه‌ بۆ پروژی دوا‌یش، چونکه‌ نه‌گه‌ر بیه‌وی بخوات یا بخواته‌وه یا جووتبێت له‌ گه‌ڵ خیزانه‌که‌یدا، لێی تێک ده‌داو ناهێلێت به‌خواستی بگات، وه‌ نه‌گه‌ر بیه‌وی خواپه‌رستی بکات سه‌رقالی ده‌کات و، ناهێلێت به‌باشی نه‌نجامی بدات.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

ئه‌مه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌، چونکه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی خوای ته‌عالی ئه‌وه‌یه‌ که‌ دونه‌یا بخولقی‌نێت و به‌رده‌وام په‌یوه‌ندی هه‌بێ و نه‌په‌چرێ تا کۆتایی هاتنی ماوه‌که‌ی، وه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی ئاده‌م ته‌مه‌نیان درێژه‌ ناکێشی و ماوه‌یه‌کی دیاریکراوه‌، بۆیه‌ خوای ته‌عالی له‌دوای نه‌مانی ئاده‌میزاد به‌مردن له‌په‌گه‌زی خۆیان به‌جێدێلێت، وه‌ هانی هۆکاره‌که‌ی داوه‌ له‌پرووی خووی سروشتیه‌وه‌، به‌ هه‌لگیرساندنی ناگری شه‌هه‌وه‌ت و ئاره‌زوو، جارتیکیش له‌ ده‌روازه‌ی شه‌رع‌ه‌وه‌، کاتێ ده‌فه‌رمی‌ت:

﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ﴾ (النور: ٣٢)، واته‌ ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ﴾ ژن ماره‌ بپرن بۆ پیاوانی بێ ژن و ژنانی بێ می‌زدیش بده‌ن به‌شوو (می‌رد) ﴿وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ﴾ هه‌روه‌ها ئه‌وانه‌ی ئیمان دارو چاکن له‌ کویله‌کان (ژنیان بۆ بێنن) و که‌نیزه‌کان (یش بده‌ن به‌شوو) (٥٤٠).

پێغه‌مبه‌ران _ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ _ داوای منداڵیان ده‌کردو، خوای په‌روه‌ردگاریش له‌ باسی ئه‌واندا ده‌فه‌رمی‌ت:

﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ (آل عمران: ٣٨) واته‌ ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾ پێم ببخشه‌ ﴿مِنْ لَدُنْكَ﴾ له‌ لایه‌ن خۆته‌وه‌ ﴿ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً﴾ کورێکی سروشت پاک ﴿إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾ به‌راستی تۆ بیسه‌ری پارانه‌وه‌یت (٥٤١).

٥٤٠ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٥٤١ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

ههروه ها خوای تعالی دهفرمیت:

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي ﴾ إبراهيم: ٤٠ ﴿ واته نهی پهروهردگارم من و رۆله کامم والیبکهی به چاکی نویژه کان به جییتنن (٥٤٢).

وه چهنندین ثایه تی دیکهش.

وه ههر پیاوچاكان بوون كه هۆكاریك بوون بۆ نهوهی نهوان بینه ژیانسهوه، پیدهچی جووتبونیک ببی بههۆکاری له دایك بوونی کوپانیکی وه کو (الشافعی) و (أحمدی) کوپی (حنبل)و، له خواپهرستی ههزار سال خیردارتر بیت.

فرمودهیهکی زۆر هاتوون كه باسی پاداشت دانهوهی جووتبوون و، خهرجکردن بۆ خاوخیزانی تیدایهوه، نهوه کهسهی که مندالێکی دهمری و (٥٤٣)، نهوه کهسهی له پاش خوی مندالێک بهجیدیلێ، کهوابوو ههرکهس رپوو له داواکردنی مندال و هاوسهرگیری وه رگپیت، بهراستی پیچهوانهی سوننهت و، چاکتریش بۆتهوهوه، پاداشتیکی زۆر گهورهی لهدهست چووه (٥٤٤)، وه ههرکهس نهوه بکات، بهراستی بهدوای ههوانهوهیهکی بی قهره مشه دا دهگهپی.

(الْجُنَيْدُ) دهلێت: مندال سزای شههوت و ئارهزوویهکی ههلاله، نهی نهبی سزای ههرام چۆن بیت ؟!

٥٤٢ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورئان.

٥٤٣ _ پێشهوا (السيوطي) _ بهرهمهتی خوا بیت _ نوسراویکی ههیه بهناوی ((فضل الجلد عند فقد الولد)) واته ((فهزل و چاکهی ئارامگری له کاتی له دهستدانی مندالدا))، وهي تحت التحقيق عندي، يسر الله إتمامها ونشرها.

٥٤٤ _ سههرپای نهوه تاوانهی که پینی ههستاوهو بریتیه له سههرپێچیکردنی فرمانی پیغهمبهرایهتی _ نهگهر توانادار بوو _.

نوسەر ده‌فهرمیت:

ئەمە هەڵەیه، چونکه ناونای شتە پێپێدراوە‌كان به سزا، شتیکی چاك نییه، چونکه که
پێپێدراویتی به شتیك ده‌دری و، پاشان ئه‌وه‌ی له‌و شت‌ه‌وه‌ دێته‌ کایه‌وه‌ به‌سزا دانانریت، وه
هه‌رشتیك فەرمانی پێکرا، ئه‌نجامه‌که‌ی پاداشته.

✱ باسی سه‌رلێشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له بواری گه‌شتکردندا :

ئیبلیس سه‌ری له‌ خه‌لكێكى زۆریان شیواندوه‌و، كردنیه‌ ده‌ره‌وه‌ بۆ گه‌شتکردن، نه‌ك بۆ جێگه‌یه‌كى زانراو، یاخود بۆ فێربوونی زانست، زۆربه‌شیان به‌ته‌نها ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه‌و، هه‌یچ خواردمه‌نیه‌ك له‌ گه‌ل خۆیاندا نابهن‌و، به‌و په‌فتاره‌یان بانگه‌شه‌ی پشتبه‌ستن ده‌که‌ن ! ئای که‌ چاکه‌و فه‌زیله‌ت و فه‌رزیان له‌ ده‌ست ده‌چی له‌ کاتێکدا واتێگه‌شتوون که‌ له‌ گوێرايه‌لێ و خواپه‌رستیدان و، به‌و کرداره‌یان له‌ پله‌ی وه‌لى نزیک ده‌بنه‌وه‌، له‌ کاتێکدا نه‌وان له‌ یاخیبووانه‌ن که‌ سه‌رپێچی سوننه‌تى پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ده‌که‌ن.

سه‌باره‌ت به‌ گه‌شتکردن و ده‌رچوون بۆ شوێنێكى دیارینه‌کرداو، پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ قه‌ده‌غه‌ی گه‌شت و گه‌رانی کردووه‌ به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌بێ پێویسته‌یه‌كى دیاریکراو.

فقد رَوَى أَبُو داودَ فِي ((سننه)) (٥٤٥) مِنْ حَدِيثِ أَبِي أَمَامَةَ أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ! ائْذَنْ لِي فِي السَّيَّاحَةِ. قَالَ النَّبِيُّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ ﴿ إِنَّ سَيَّاحَةَ أُمَّتِي الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ تَعَالَى ﴾.

واته (أَبِي أَمَامَةَ) _ خواى لى‌ پازى بێت _ فه‌رموویه‌تى: پیاویك فه‌رمووی: نه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا ! مۆله‌تم بده‌ گه‌شت بکه‌م. پێغه‌مبه‌رى خواش _ صلى الله عليه وسلم _ فه‌رمووی: ﴿ گه‌شتی ئومه‌ته‌که‌ی من تێکۆشانه‌ له‌ پێناوی خوادا ﴾.

نووسەر ده‌فهرمیت:

(إِسْحَاقُ) ی کورپی (إِبْرَاهِيمَ) ی کورپی (هانی) ده‌گیرێته‌وه که‌وا له پیشه‌وا (أَحْمَدُ) ی کورپی (حنبِل) یان پرسی: ئایا پیاویکت به‌لاوه خۆشه‌ویسته که گه‌شت ده‌کات وه‌کو خواپه‌رستی‌هه‌ک یاخود که‌سیکی دانیشتوو له‌شاره‌کاندا.

ئه‌ویش فهرمووی: شتی‌ک له‌ئیسلامدا نییه‌ به‌ناوی گه‌شت، نه‌پێغه‌مبه‌ران و نه‌پیاوچا‌کانیش ئه‌نجامیان نه‌داوه^(٤٦).

٥٤٦ _ هاوشیوه‌ی ئه‌م گه‌شته _ به‌لام به‌شیوازیکی هاوچه‌رخ _ ئه‌و په‌فتاره‌یه که‌ هه‌ندیک له‌ کۆمه‌له‌ بانگه‌وازخوازه‌کان ئه‌نجامی ده‌ده‌ن به‌وه‌ی ماڵ و خاوخیزان به‌جێدێلن به‌مه‌به‌ستی ده‌رچوون له‌ پێناوی خوادا _ به‌بانگه‌شه‌ی خۆیان _ ، ئه‌م کرداره له‌ پیشینی چاکی ئومه‌ته‌وه‌و به‌و شیوازه‌ی که‌ ئه‌وان ده‌یکمن نه‌هاتوه‌، وه‌کو پێشتر ئاماژه‌ی پێدرا !

خوای ته‌الی پاداشتی شیخمان (الالبانی) بداته‌وه‌، که‌ به‌ ((صوفیه‌کانی چه‌رخه‌ی نوی)) وه‌سف‌ی کردوون، له‌مه‌شدا له‌ گه‌ل ئه‌و گوفتاره‌دا یه‌ک ده‌گرن که‌ دانهر له‌ پیشه‌وا (أَحْمَدُ) ی کورپی (حنبِل) وه‌ ده‌یگیرێته‌وه _ په‌حه‌متی خوای لیبیت _ .

که‌وابوو وردبهره‌وه !

★ ره‌خه‌گرتن له رِیازی صوفیه‌کان له بواری گه‌شتدا:

به‌لام بۆ ده‌رچوون به‌ته‌نهایی، پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ قه‌ده‌غهی کردووه پیاو به‌ته‌ن‌ها سه‌فه‌ر بکات:

عن عَمْرٍو بْنِ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ أَنَّ النَّبِيَّ _ صلی الله علیه وسلم _ قَالَ:
((الرَّاکِبُ شَيْطَانٌ، وَالرَّاکِبَانِ شَيْطَانَانِ، وَالثَّلَاثَةُ رُكْبٌ)) (٥٤٧).

واته له (عَمْرٍو)ی کورێ (شُعَيْب)ه‌وه له بابیه‌وه له باپیری‌ه‌وه ده‌گیریتیه‌وه که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەر‌موویه‌تی:

((حوکم وکرده‌وه‌ی ته‌نها سواریک ته‌نها شه‌یتانیکه، دوو سواریش دوو شه‌یتانه، به‌لام سی سوار رِی‌بو‌ارن)).

٥٤٧ _ رواه أبوداود (٢٦٠٧)، والترمذي (٣١٤ / ١)، والحاكم (١٠٢ / ٢)، والبيهقي (٢٦٧ / ٥)، وأحمد (٢ / ١٨٦ و ٢١٤).

وسنده حسن.

شێخ‌مان له ((السلسلة الصحيحة))دا (رقم ٦٢) پاش (تخریج)کردنی فەر‌مووده‌که فەر‌موویه‌تی:
((... پاشان فەر‌مووده‌که به‌ر‌ه‌ر‌چدانه‌وه‌یه‌کی ناشکرای تێدا‌یه بۆ ئه‌و صوفیانه‌ی که ده‌چنه ده‌ره‌وه بۆ ده‌شتی بی ئاو گیاو به‌ته‌نهایی، بۆ په‌روه‌رده‌بوون و فێربوون و چاک‌کردنی نه‌فس _ به‌بانگه‌شه‌ی خَزیان _ ، زۆر جار له‌و کاته‌دا تووشی مردن بوون به‌هۆی تینویه‌تی و برسێتی‌ه‌وه، یاخود ناچار‌بوون ده‌ست له‌ خه‌لک پان بکه‌نه‌وه، وه‌کو ئه‌و باسانه‌ی سه‌باره‌ت به‌وان کراوه.

به‌لام چاک‌ترین رِی‌باز رِی‌بازی پی‌غه‌مبه‌ر (محمد)ه _ صلی الله علیه وسلم _).

★ به شه و پیکردن:

پێدهچی به شه و انیش به ته نهها رێبکهن، له کاتێکدا پێغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نهوهی قهدهغه کردوه:

عن ابنِ عُمَرَ _ رضي الله عنهما _ قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ _ صلی الله علیه وسلم _ :
((لَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِي الْوَحْدَةِ " مَا سَارَ أَحَدٌ وَحْدَهُ بَلِيلٍ أَبَدًا)) (٥٤٨).

واته له (ابنِ عُمَرَ) هوه _ خوا له خۆی و بابیشی پازی بیت _ فەرمویه تی: پێغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی:

((نه گهر خه لکی بیانزانیا ته نهایی چ تێدایه، هه رگیز هیچ که سێک به شه وان به ته نهایی پێی نه ده کرد)).

وعن جابر بن عبد الله _ رضي الله عنه _ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صلی الله علیه وسلم _ :
((أَقْلُوا الْخُرُوجَ إِذَا هَدَأَتِ الرَّجُلُ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَبْثُ فِي خَلْقِهِ مَا شَاءَ)) (٥٤٩).

واته له (جابر) ی کورپی (عبدالله) وه _ خوی لی پازی بیت _ فەرمووی: پێغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمویه تی:

((نه گهر پێیه کان سه ره وتن و ئارام بوونه وه، نهوا چوونه ده ره وه کهم بکه نه وه، چونکه خوی تعالی چ ویست بکات له نێوان مه خلوقات ی خۆیدا بِلأوی ده کاته وه)).

٥٤٨ _ رواه البخاري (٢٩٩٨).

٥٤٩ _ رواه البخاري في ((الأدب المفرد)) (١٢٣٤)، وأحمد (٣ / ٣٠٦)، وابن حبان (١٩٩٦)، والحاكم (١ / ٤٤٥ و ٤٨٣).

وفيه ضعفٌ " لعنعة ابن إسحاق.

وله طريقان آخران في ((الأدب المفرد)) (١٢٣٣ و ١٢٣٥) يتقوى بهما.

فالحديث حسنٌ.

والله أعلم.

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

که‌سانێکیان تێدایه هه‌موو په‌نج و ماندووبونێکی خۆی کردۆته سه‌فه‌رکردن، که‌چی سه‌فه‌ر
وه‌کو خودی خۆی ناویستریّت، قالَ النَّبِيُّ _ صلى الله عليه وسلم _ :
((السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، فَإِذَا قُضِيَ أَحَدُكُمْ نَهْمَتُهُ مِنْ سَفَرِهِ “ فَلْيُعَجِّلْ إِلَى
أَهْلِهِ)) (٥٠).

واته پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فه‌رموویه‌تی:
((سه‌فه‌ر به‌شێکه له سزا، بۆیه هه‌رکه‌سیکتان پێویستی و مه‌رامی له سه‌فه‌ره‌که جێبه‌جێ
بوو، با به په‌له بۆ لای خاوخێزانی بگه‌ڕێته‌وه)).
هه‌رکه‌س په‌نج و ماندووبونی خۆی بکا به سه‌فه‌رکردن، به‌راستی نیتوان به‌فێرودانی ته‌مه‌ن و،
سزادانی نه‌فسی خۆی کۆکردۆته‌وه، هه‌ردوکیشیان مه‌به‌ست و مه‌رامیکی خراپن.

✱ به یادهینانه وهی سه ریشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ره به

صوفیه کان سه بارهت به وهی که به بی خوارده مهنی ده چنه بیابان:

نووسهر ده فهرمیت:

به راستی ئیبلیس سه ری له خه لکیکی زۆریان شیواند، وای به خه یالدا هینان که پشتبه ستن بریتیه له وازهینان له خوارده مهنی، پیشتیش بۆگه نیتی نه مه مان پروونکرده وه.

کهچی نه مه له نیتو نه فامانی قهومه که دا بلا و بویه وه، چیرۆک خوانه گیتله کانیش ده هاتن و، نه وه یان لیوه ده گێرانه وه، وه کو ستایشکردن و پیا هه لدانیک، بۆیه نه وه ده بویه هاندانی خه لک بۆ زیاتر پیاده کردنی نه وه ره فتاره.

به وه ره فتاره یان که به ره وه بیابان ده ره ده چوون و، چیرۆک خوانانیش ستایشیان ده کردن، بارودۆخ خراپ بوو، وه به لای خه لکی ناسایه وه رینگه راسته کان په نهان بوون.

نه وه هه والانه ی له وانه وه هاتوه زۆرن، منیش کورته یه کی باس ده که م:
له (فتح الموصلي) وه ده لیت: به مه به ستی حه جکردن چوومه ده ره وه، که گه شتمه ناوه راستی بیابان لاویکم بینی، گوتم: چهند شتیکی سه رسورپمینه ! بیابانیکي چۆل و زهویه کی بی ناو و گیاو، لاویکی بچوک.

په له م کرد، تا پیتی گه شتم، سلاوم لیکردو، پاشان گوتم: نه ی کوپم ! تو لاویکی بسچوکی، حوکه مه کان تو ناگریته وه. گوتی: نه ی مامه ! به راستی که سانیک مردن له من مندا لتر بوون. گوتم: هه نگا وه کانت فراوان بکه ره وه، چونکه رینگا که دوره، تا بگه یته وه مال. گوتی: نه ی مامه ! ریکردن له سه ره منه وه، گه یاندنیش له سه ره خوایه، نه ی گوفتاری خوا ی په ره وردگارت نه خویندۆته وه که ده فهرمیت: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ (العنكبوت: ٦٩)، واته ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا﴾ وه که سانی که له پیناو په زامه ندی ئیمه دا تیکۆشانیان کردوه ﴿لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾ به راستی رینموونیان ده که یین بۆ ریبازه کانی خۆمان (٥٥١). پیم گوتم:

ئەو بۆ نەخواردەمەنی و نە وەڵاخێکت پێ دەبینم. گوتی: ئەمە! دڵنیابوون و بێ گومانیم خواردەمەنیمەو، هیواو ئومێدیشم نامرازی سواربوو نە! گوتم: دەربارەی نان و ئاو لێم پرسیت. گوتی: ئەمە! پێم بێ ئەگەر بڕایەک لە براکانت یاخود ڕەفیقیەک لە ڕەفیقەکانت بانگهێشتی مالهەکی خۆی کردی، ئایا بەچاکت دەزانی خواردەمەنێک لە گەڵ خۆتدا هەلگری، بۆ ئەوەی لە مالهەکی ئەودا بێخۆی؟ گوتم: پێت دەدەم؟ گوتی: لێم دورکەوهرهوه ئەمە بێ نیش! هەر خۆی خواردن و خوارنەوهمان دەدات.

(فتح) دەلێت: هەرگیز لاویکی بچوکی ترم نەبینیوه لە ئەو زیاتر پشەبەستوتر بێت، هیچ کەسیکی بەتەمەنیشم نەبینیوه لە ئەو زیاتر زاھیدتر بێت.
نووسەر دەفەرمیت:

بەهاوشیوەی ئەم چیرۆک و باسانە^(٥٥٢) کاروبارەکە خراپ دەبێ و، وادەزانرێت ئەمە راستەکەیه، کەسی بەتەمەنیش دەلێت: ئەگەر لاویکی بچوک ئەمە کردبێ، ئەوا من لەو شایستەترم بیکەم!

لەو لاوە بچوکه سەرسۆرنامینێت، بەلکو لەو کەسە پێی گەشت و چاوی پێکەوت، چۆن ناشنای نەکرد کە ئەوەی ئەنجامی دەدات کارێکی نادروستەو، ئەو زاتە بانی کردوێت هەر خۆشیەتی فەرمانی پێ کردوێت خواردەمەنی هەلگری؟!

بەلکو بەتەمەن و گەورەکانی قەومەکەش لەسەر ئەم ڕێبازە دەروشتن، ئێتر منداڵان دەبێ چ بکەن؟!

لە (أحمدی کورپی (عليّ)و دەلێت: پیاویک بە (أبي عبد الله)ی کورپی (الجللاء)ی گوت: چ دەلێت سەبارەت بە پیاویک دەچیتە بیابان بەبێ خواردەمەنی؟ گوتی: ئەمە لە کردەوێ پیاوانی خوایه. گوتی: ئەگەر مرد؟ گوتی: (الدیة)کە ی _ واتە خۆنەکە لە سەر بکوژەکەیه.

نووسەر ده‌فهرمیت:

ئەمە فەتوای کەسیکی نەفامە بە حوکمی شەرع، چونکە هیچ جیاوازیەك لە نێوان فێقه‌زانانی ئیسلامدا نییه سەبارەت بەوێی کە جایز نییه مرۆف بەبێ خواردەمەنی بجێته بیابان، وە هەرکەسێك ئەو کارە ئەنجام بات و بەهۆی برسیتیەوه بمرێ، سەرپێچیکاری خوای تەعالایەو، شایستەیه بجێته ناگەرەوه.

هەرۆه‌ها ئەگەر خۆشی تووشی هەندێ شت کرد کە بەزۆری ببێته هۆی تیاچوون، چونکە خوای تەعالی ئەم نەفسانە‌ی بە ئیمە سپاردووه، ده‌فهرمیت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ ﴿النساء: ٢٩﴾، واتە وە خۆتان مەکوژن (٥٥٣).

ئەگەر ئەو کەسە‌ی بەبێ خواردەمەنی سەفەر دەکات تەنها سەرپێچی ئەو فەرمانە‌ی خوای تەعالای کردبێ کە ده‌فهرمیت: ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ ﴿البقرة: ١٩٧﴾، واتە وە توێشوو (پاریزگاری) هەلبگرن (٥٥٤) بەسیه‌تی!

لە (أبي عبد الله)ی کورپی (خَفِيف) وە دە‌ئیت: لە سەفەری سییه‌مدا لە (شیراز) وە دە‌رچووم، بە‌لام لە بیاباندا پێم و‌نکردو، تووشی برسیتی و تینویه‌تیه‌ك بووم بە پادەیه‌ك هەشت ددانسی خستم و، تێکرای تووکی لەشم ب‌لا‌وبویه‌وه!

نووسەر ده‌فهرمیت:

ئەم پیاوه باسی خۆی کردووه‌و، واده‌رده‌که‌وی بە‌هيوای ستایشکردن و پیا‌ه‌لدانه بۆ ئەو پ‌فتاره‌ی کە کردویه‌تی، بە‌لام زه‌م‌کردنی تووش ده‌بێ!

لە (أبي حمزة الصوفي) وە دە‌ئیت: من بە‌راستی لە خوای تەعالی شەرم دە‌که‌م، کە تیرم خواردبێ و ب‌ج‌مه بیابان، لە کاتی‌ک‌دا بە‌پشت‌به‌ستن ب‌روام هێناوه، بۆ ئەوێ تیر‌خواردنه‌که‌م نەبێ بە‌توێش‌وویه‌ك و هە‌لم گرتبێ!

٥٥٣ _ مە‌لا ع‌م‌د مە‌لا ص‌ال‌ح، پ‌و‌خ‌ته‌ی تە‌ف‌سی‌ری ق‌ور‌ئ‌ان.

٥٥٤ _ مە‌لا ع‌م‌د مە‌لا ص‌ال‌ح، پ‌و‌خ‌ته‌ی تە‌ف‌سی‌ری ق‌ور‌ئ‌ان.

دهلیم _ ابن الجوزي _ پێشتر لهم بارهوه دواين و، نهوه مان خسته پروو كهوا ئهم قهومه وایان زانیوه پشتبسته وازهێتانه له به کارهێتانی ئه سباب و هۆکاره کان، نه گهر شته که ناوه ها بوايه نهوا به دلنیايي پێغه مبهري خوا _ صلى الله عليه وسلم _ که خواره مهني هه لگرت و چووه نه شکمه وته که له بوازي پشتبسته سن ده چووه ده ره وه، هه ره وه ها (موسی) پێغه مبه ر که به دواي (الحَضِر) دا ده گه را ماسیه کی وه کو تویشوو هه لگرتبوو (٥٥٥)، هه ره وه ها (أهل الکهف) کاتی ده رچوون شتیکی سووکیان له گه ل خویاندا برد که چند دیره مه یك بوو! له راستیدا مانای پشتبسته سن به لای ئهم تاقمه وه په نهان بوو، ته نها به هۆی نه فامیانه وه ! (أبو حامد) یش به هانه ی بۆ هی تانه وه و، گو تی: چوونه بیابان به بی خواره مه نی شیوا نییه، مه گه ر به دوو مه رج:

یه که میان: ده بی مرؤف _ نه فسی خو ی راهینابی، به جوړیک توانای به رگه گرته ی بی خواره مه نی هه بی بۆ ماوه ی هه فته یه ک و زیاتر.

دووه م: توانای خواردنی گیای هه بی، ئیتر له دواي هه فته یه ک له وه به ده ر نابی که پیده چی لهو بیابانه دا مرؤفیکی پی بگات، یا به شوینیك بگات، یا گیایه ک بدۆزیته وه که ئومیدی خواردنی بکریت.

نووسه ر ده فهرمیّت:

ناشیرینترین شتی ئهم گو فتاره نه وه یه که له لایه ن که سیکی فیه زانه وه گو تراوه، چونکه نمو که سه ی له بیاباندا یه ره نگه هیچ که س به دینه کات، ره نگه که ی ون بکات، نه خو ش بکه ویت و، خواردنی گیای بۆ چاک نه بی، له وانه یه چاوی به که سیك بکه وی و نه توانیت خواره مه نی بداتی و، تووشی که سیك بیّت میوانداری نه کات، به دلنیايي نوێزه به کۆمه له کانیشی له ده ست ده چی، پیده چی بمی و که س به ته نگیه وه نه چی.

٥٥٥ _ كما حکاه الله _ سبحانه _ عنهم في سورة الکهف: ٥٩ _ ٦٤.

وانظر رسالة ((الفارق بين المصنّف والسارق)) (ص ٧١ _ ٧٧) للسيوطي، وتعليقي عليها، ففيها زيادة تفصيل في قصة موسى والحضر.

پیشتریش باسی نهوه مان بۆ کردن که سهبارت به تهنهایی هاتووه، وه ئامیشمان دایهوه.
 پاشان خۆ تووش کردن به نهم نارچهحتی و مهینهتیانه دهبی سوودی چ بی؟ نهگهر پشت
 به نهرتیتک، یا چاویتکهوتنی کهسیتک بهسرتیت و، گیا بخورتیت؟!
 وه چ فزیلته و چاکهیه که له م بارو حالته دایه تا نهفسی بۆ بخرتته مهترسیهوه؟!
 وه نهو فرماندی دهبارهی خواردنی گیا هاتووه له کوئی به؟!
 وه چ کهسانیتک له پیشینی چاک نه مهیان نه نجام داوه؟!
 وه کو نهوهی نهم قهومه برپاریان دابی که خوی تعالی له بیاباندا رۆزیان بدات؟
 ههر کهس له بیاباندا داوای خوارده مهنی بکات، نهوا شتیکی داوا کردووه که نهریت
 وانهبووه له بیاباندا داوا بکرتیت، نایا نابینی قهومه کهی (موسی) پیغه مبهـر _ علیه السلام _
 که داوای سهوزهوات و ترۆزی و خهیارو سیرو نیسک و پیا زیان کرد، خوی تعالی سروشی بۆ
 (موسی) پیغه مبهـر _ علیه السلام _ نارد خوارهوه که: ﴿ اَهْبِطُوا مِصْرًا ﴾ البقرة: ٦١،
 واته دابهزن بۆ شاریتک، چونکه نهوهی داوایان ده کرد له شارهکاندا ههبوو.
 بۆیه نهم قهومه لهو پهری ههلهدان کاتی سهریچی شهر و نهقل ده کهن و، کار بهوه
 ده کهن که له گهل نهفسیاندا ده گونجیت.
 له (محمدی کورپی (موسی الجُرْجَانِي) وه ده لیت: له (محمدی کورپی (کثیر الصَّنْعَانِي) م
 پرسى سهبارت بهو زاهیدانهی که نه خوارده مهنی و نه نهعل و نه سۆلش له پی ده کهن؟
 نهوهبوو گوتی: سهبارت به نهوهکانی شهیتان لیت پرسم نهک زاهیدان! منیش پیـم گوت:
 کهوابوو زوهد چی به؟ گوتی: زوهد دهستگرتنه به سوننه تهوهو، خۆچواندنه به هاوه لانی
 پیغه مبهـر _ صلى الله عليه وسلم _ .
 له (أحمدی کورپی (الحُسَيْنِ) ی کورپی (حَسَّان) وه ده لیت: له (أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَحْمَدَ) ی کورپی
 (حنبل) یان پرسى سهبارت به پیاوێک که بهبی تویشوو دهچیتته بیابان، نهوهبوو زۆر به توندی
 نکۆلیان لیکردو، فهرمووی: نۆف، نۆف، نهخیر، نهخیرو _ دهنگی له گهلیدا درێژ کردوه _
 مهگهر به تویشوو و له گهل هاوه لانی کارواندا.

له (أَبُو بَكْرٍ المَرْوَزِيُّ) وه ده لَيت: پیاوێك هاته خزمهتی (أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) و، گوتی: پیاوێك دهیهوێت بچیت بۆ سه فەرێك، کامیانت به لاره خۆشه: تویشوو له گهڵ خۆیدا بهریت، یاخود پشت ببهستی؟ نهوهبوو (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) فەرمووی: تویشوو له گهڵ خۆیدا دهبات، بۆ نهوهی چاوی به دهستی خهڵکهوه نهبی.

له (أَحْمَدُ) ی کورپی (نَصْرٍ) وه ده لَيت: پیاوێك له (أَبَا عَبْدِ اللَّهِ) ی پرسی: نایا پیاو که بچی بۆ مهککه، باش وایه پشت ببهستی و هیچ خواردمه نیهك له گهڵ خۆیدا نهبات! فەرمووی: پیم باش نییه، نهی له کوی بخوات؟ پیاوه کهش گوتی: پشت ده بهستی و، خهڵکیش پیتی ده به خشیت! فەرمووی: نه گهر پێیان نه به خشی، نایا چاوه پوانیان نابێ به هیوای نهوهی پی ببه خشن؟! نه مهه به دل نییه، هه رگیز پیم نه گهشتوو که سێك له هاوه لانی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ یاخود که سێك له (تابعین) نهوه یان نه نجام دابی.

له (الحُسَيْنِ الرازي) وه ده لَيت: پێشهوا (أَحْمَدُ) ی کورپی (حَنْبَلٍ) م بیانی و پیاوێکی خهڵکی (خُرَاسَانَ) هاته خزمهتی و، پیتی گوت: نهی (أَبَا عَبْدِ اللَّهِ)! چهند دیره مه یکم پێیه، نایا بهم دیره مه مه هه ج بکهم؟ پێشهوا (أَحْمَدُ) یش پیتی فەرموو: بچۆ بۆ (بَابِ الْكَرْخِ) و، بهم دیره مه مه هه بلێك بکړه و، به سدرت شت هه لێگره تا به خاوهن سی سهد دیره مه دهبی، نه و جا بۆ هه ج بچۆ. نهویش گوتی: نهی نابینی خهڵك که سابهت ده کهن؟! پێشهوا (أَحْمَدُ) یش فەرمووی: ته ماشای ته مه شته مه که، چونکه هه ر که سێك به هیوای ته مه بیت تهوا دهیهوی گوزهرانی خهڵك تێك بدات. گوتی: نهی (أَبَا عَبْدِ اللَّهِ)! من پشتم به ستوو. نهویش فەرمووی: باشه به ته نهایی ده چیه بیابان یاخود له گهڵ خهڵکدا ده چی؟ گوتی: نه خێر، له گهڵ خهڵکدا! فەرمووی: درۆ ده کهیت، کهواته تو پشتت نه به ستوو، نه بی به ته نهایی بچیه بیابان، به پێچهوانه وه تو پشتت به توره کهی خهڵك به ستوو!

*** گێڕانهوی به شێك له و کردهوانه‌ی که دژ به شه‌رعه‌و به‌سه‌ر صوفیه‌کاندا هاتوو له گه‌شت و گه‌ران و سه‌فه‌ره‌کانیاندا:**

(أبو حمزة الخراساني) ده‌لیت: سالتیک له ساڵان چووم بۆ حه‌ج، نه‌وه‌بوو له کاتی‌کدا به‌رێگه‌دا
پێم ده‌کرد، که‌وتمه‌ نێو بیریکه‌وه، نه‌فسم ئاره‌زووی نه‌وه‌ی ده‌کرد که داوای یارمه‌تی بکه‌م،
به‌لام گوتم: نه‌خێر سوێند به‌خوا داوای هیچ یارمه‌تیه‌ک ناکه‌م. نه‌وه‌بوو ئهم یادو بیرم ته‌واو
نه‌کرد، تا دوو پیاو به‌سه‌ر بیره‌که‌دا تیپه‌رپوون، یه‌کیکیان به‌وێریان گوت: وه‌ره‌ با سه‌ر ئهم
بیره‌ بگرین، که له‌م سه‌ره‌ رێگه‌دا یه، قامیش و هه‌سیریان هێنا، منیش ختوره‌ به‌ دڵمدا
هاتو، گوتم: بۆ لای ئهو زاته‌ی که له‌و دوانه‌ لیته‌وه‌ نزیک‌تره‌! بێده‌نگ بووم تا سه‌ری
بیره‌که‌یان داپۆشی، له‌ پرده‌ شتیک هات و، سه‌ری بیره‌که‌ی لاداو، هه‌ردوو قاچه‌کانی شوێرک‌ده
خواره‌وه‌و، له‌ پرته‌و بوڵه‌که‌یدا ده‌یگوت: ده‌ستت به‌ منه‌وه‌ بگره‌، منیش ده‌ستم پێوه‌ گرت و،
ده‌ریه‌ینام، ته‌ماشام کرد، بینیم ئاژه‌لیکی دپنده‌یه‌، بانگ‌کارێکی‌ش بانگی کردم و گوتی: ئه‌ی
(أبا حمزة)! نایا ئه‌مه‌ چاک نییه‌، که به‌ ئاژه‌لیکی زیانکار له‌ زیان‌پرگارمان کردی!

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

سه‌باره‌ت به‌م (أبی حمزة)یه‌ی که که‌وتۆته‌ نێو بیره‌وه‌ جیاوازیان تیکه‌وتوو، (أبو عبد الرحمن
السُّلَمي) ده‌لیت: (أبو حمزة الخراساني) هو، له‌ هاو‌پێانی (الْجُنَيْد) بووه‌!
له‌ (ریوایه‌)تیکی دیکه‌دا هاتوو که (دمشقي) بووه‌.
(أبو نعيم الحافظ) ده‌لیت: ئهو پیاوه‌ (أبو حمزة البغدادي) هو، (عمد)ی کو‌ری (إبراهيم)ی
ناوه‌.

(الخطيب) له‌ (تاریخ)ه‌که‌یدا (٥٥٦) باسی ئهو پیاو ده‌کات و، ئهو چیرۆکه‌شی لی‌وه‌
ده‌گێڕێته‌وه‌!

به‌لام هەر کامیان بێت، له ره‌فتاره‌که‌یدا هه‌له‌ بووه‌، به‌و بێده‌نگ بوونه‌ی پێچه‌وانه‌کاری شمرع بۆته‌وه‌و، یاره‌مه‌تیده‌ر بووه‌ بۆ تاوانبارکردنی نه‌فسی خۆی، چونکه‌ پێویست بوو هاوار بکات و، نه‌هه‌یلت سهری بیره‌که‌ داپۆشن، وه‌کو چۆن پێویسته‌ به‌رگری له‌ نه‌فسی خۆی بکات به‌رامبه‌ر به‌ ههر که‌سیک بیه‌وێت بیکوژێت. که‌ ده‌لێت: ((لا أستغیثُ)) واته‌ داوا‌ی یارمه‌تی ناکه‌م، وه‌کو که‌سیکه‌ بلێت: خوارک ناخۆم و، ئاو ناخۆمه‌وه‌، نه‌مه‌ش نه‌فامیه‌که‌ بۆ نه‌و که‌سه‌ی که‌ ده‌یکات و، سه‌ریپێچیکردنی نه‌و دانایی و حیکمه‌ته‌یه‌ که‌ دونیای له‌ پێناودا داهێنراوه‌، چونکه‌ خوای تعالی شته‌کانی به‌پێی حیکمه‌ت و دانایی داناوه‌، بۆیه‌ ده‌بینی ده‌ستی به‌ ناده‌می به‌خشیوه‌ بۆ نه‌وه‌ی به‌رگری له‌ نه‌فسی خۆی بکات، زمان‌ی داوه‌تی قسه‌ی پێ بکات، نه‌قلێکی داوه‌تی پێنوێنی ده‌کات بۆ دورخستنه‌وه‌ی زیانه‌کان و، هینانی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کان، خواردن و ده‌رمان‌ی داناوه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی ناده‌میه‌کان، بۆیه‌ هه‌رکه‌س پروو وهرگیرێت و، نه‌و شتانه‌ به‌کار نه‌هێنێت که‌ بۆی به‌ده‌یهێنراوه‌و، پێنمای کراوه‌ بۆ به‌کارهێنانی، نه‌وا به‌شمرع قایل نه‌بووه‌، حیکمه‌تی دروستکاری په‌ک خستوه‌.

نه‌گه‌ر که‌سیکی نه‌فام بلێت، چۆن خۆم بپارێزم نه‌گه‌ر فه‌رمان‌ی قه‌ده‌رو چاره‌نوس بێت ؟ ده‌لێن _ ابن‌ الجوزي _ : چۆن مرۆڤ خۆی نه‌پارێزێت له‌ کاتیکه‌دا نه‌و زاته‌ی قه‌ده‌رو چاره‌نوسی داناوه‌، هه‌ر خۆشیه‌تی که‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿ خُذُوا حِذْرُكُمْ ﴾ النساء: ٧١ ﴿ واته‌ ناگادری خۆتان وهرگرن(٥٥٧).

پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له‌ نه‌شکه‌وته‌که‌دا خۆی شارده‌وه‌و، نه‌یفه‌رموو: به‌پشتبه‌ستن ده‌چمه‌ ده‌ره‌وه‌، به‌رده‌وام به‌جسته‌ی نه‌سباب و هۆکاره‌کانی به‌کارده‌هینا، به‌دلێشی له‌ گه‌ل خوای دانه‌ری نه‌سباب و هۆکاره‌کاندا بوو. پێشتریش نه‌م به‌شه‌مان به‌تیروته‌سه‌لی باس کرد.

گوفتاری (أبي حمزة): (فُؤِدِيتُ مِنْ بَاطِنِي)(٥٥٨) نه‌مه‌ قسه‌ی نه‌فسیکی نه‌فامه‌، که‌ به‌نه‌فامی له‌ نه‌فسیدا جێگیر بووه‌ که‌ پشتبه‌ستن بریتیه‌ له‌وه‌ی مرۆڤ وازه‌یه‌نێت و، ده‌ست به‌

٥٥٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٥٥٨ _ له‌ (رایوايه‌)یکی دیکه‌ی هه‌مان چیرۆکه‌دا هاتوه‌.

ئەسباب و ھۆکارەکانەو نەگرت، چونکە شەرع داواى ئەو شتانە لە مرۆڤ ناکات کە قەدەغەى لێکردووە.

دەبا (أبا حمزة) خودى ناوەڕۆكى دورى خستایەتەو لەوێ دەست درێژ بکات و، خۆى بەو شتەو ھەلواسیت، کە بۆ ئەو خۆى شۆڕکردۆتەو، کە دەستى درێژکردو خۆى بەو شتەو ھەلواسى ئەو خۆى بۆ خۆى پێشیل کردنى بانگەشەکانى خۆیەتى بەوێ ئەسباب و ھۆکارەکان بەکارنەھێنرت، کە بە پشتبەستن ناوی دەبات، چونکە چ جیاوازیەك لە نیتوان ئەو دا ھەبە کە دەلێت: من لە بیرەكە دام و، لە نیتوان ئەو دا ھەبە کە دەستى درێژکردو خۆى بەو ھەلواسى کە بۆى شۆڕ بویەو؟! نەخێر بەلکو ئەمە دلنیا ترە، چونکە کردار لە گوشتار دلنیا ترە، دەبا بێدەنگ بوايە تاوەکو بەبى هیچ ھۆکارێك ھەلگیرایەو بپرایەتە دەرەو! نەگەر بلێت: ئەو شتەى خۆى بۆ شۆڕکردمەو خۆى تەلى بۆ ناردم!

دەلێن _ ابن الجوزي _ : ئەو كەسانى بەسەر بیرەكە دا تێپەربوون دیسان خۆى تەلى ناردونی، ئەو زمانەش کە داواى فریادگوزارى دەكات ھەر خۆى تەلى خولقاندوبەتى، چونکە ئەگەر داواى فریادگوزارى بکرایە، ئەو دەبوو کە سێكى بەکارھێنەرى ئەو ئەسباب و ھۆکارانەى کە خۆى تەلى بۆى خولقاندونی، بۆ ئەوێ سوودی لێوەرگرت و، بەکارى بێنیت بۆ بەرگریکردن لە نەفسى خۆى، کەچی بەکارنەھێنا! لە راستیدا کە بێدەنگ بوو ئەو ئەسباب و ھۆکارانەى پەكخست کە خۆى تەلى بۆى خولقاندوبونی و، حیکمەت و دانایەكەشى دورخستەو، بۆیە راستە سەرزەنش بکرت لە سەر ئەوێ کە ئەسباب و ھۆکارەکانى بەکارنەھێنا.

لە (مؤمل المغابی) دەلێت: ھاو دەلێتى (محمدی کوپى) (السَّعْمِی) دەکرد، ئەو بوو لە گەلیدا سەفەریکم کردو، لە نیتوان تکریت و موصل دا پێمان دەکرد، لە کاتی کدا لە دەشتایە کدا پێمان دەکرد، لە پر ئاژەلێكى دڕندە لە نزیکمانەو نەپەییەكى کرد، منیش ترسام، تێکچووم و، ئەو بە پوومەو دەرکەوت و، بە نیاز بووم دەستپێشخەرى بکەم و پابکەم، بەلام گرتى و، گوتى: ئەم (مؤمل)! پشتبەستن ئالێرەدايە، ئەك لە مرزگەوت!

نووسەر ده‌فهرمیت:

هیچ گومانیکم له‌وه‌دا نییه که له کاتی ناره‌حه‌تیه‌کاندا ئاسه‌واری پش‌تبه‌ستن له‌ که‌سی پش‌تبه‌ستودا به‌ده‌رده‌که‌وێت، به‌لام له‌ مه‌رجه‌کانی پش‌تبه‌ستن نییه که خۆت به‌ ده‌ست نازه‌ئیکێ د‌ر‌نده‌وه‌ به‌هیت، چونکه ئه‌وه جایز نیه.

له هه‌ندێ ش‌ی‌خ‌ه‌وه هات‌وه که‌وا به (عليّ الرازيّ)یان گوت: ئه‌وه بۆ له‌ گه‌لّ (أبي طالب الجُرّانيّ) دا نات‌بینن ؟ ئه‌و‌یش گوتی: به‌ گه‌شت‌ی‌گ چ‌وو‌ینه ده‌ره‌وه، له‌ شو‌ئ‌ی‌یک‌دا نو‌وس‌ت‌ین نازه‌لی د‌ر‌نده‌ی لی‌بوو، کات‌ی ته‌ماشای کردم، بینیمی نه‌نو‌ست‌وم، لای‌بردم و دور‌خ‌ست‌مه‌وه‌وه، گوتی: پاش نه‌مرۆ ره‌ف‌ی‌قایه‌ت‌یم مه‌که.

ده‌ل‌ئ‌یم _ ابن الجوزي _ : نه‌م پیاوه له‌ سنوور لای‌داوه، کات‌ی و‌ی‌ست‌ویه‌تی ره‌ف‌ی‌قه‌که‌ی ئه‌و خ‌وه‌ه سروشته‌ ب‌گ‌ۆر‌یت، که له‌ سه‌ری به‌دی‌هات‌وه، به‌لام ئه‌وه له‌ توانای ئه‌ودا نییه‌وه، شه‌رع‌یش دا‌وای ها‌وش‌ی‌وه‌ی ئه‌و ش‌ته‌ی لیّ نا‌کات، تا ئه‌و ئاسته‌ی خ‌وای ته‌الی ئه‌و توانایه‌ی به‌ (موسی) پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر‌یش _ علیه السلام _ نه‌به‌خ‌شی کات‌ی له‌ ماره‌که هه‌له‌هات.

هه‌موو ئه‌مانه له‌ سه‌ر نه‌فامی بونیاد نراوه.

له (أحمدی) کور‌ی (عليّ الوجديّ) وه ده‌ل‌ئ‌یت: (الدَّيْنَوْرِيّ) به‌ پ‌ی پ‌ه‌ت‌ئ‌ی و به‌سه‌ر رووت‌ی دا‌وا‌ده‌هه‌جی کرد، نه‌گه‌ر د‌ر‌ک‌ئ‌یک به‌ پ‌ییدا ب‌چ‌وايه، به‌ زه‌ویه‌که پ‌ی ده‌س‌ری و، پ‌ئ‌ی ده‌کرد، به‌ب‌ی ئه‌وه‌ی سه‌ری به‌ره‌و زه‌وی دان‌و‌ئ‌ئ‌یت، چونکه له‌ پش‌تبه‌ستنه‌که‌یدا راست‌گۆ بوو.

نووسەر ده‌فهرمیت:

ته‌ماشاکه‌ن نه‌فامی چ به‌ شو‌ئ‌ن‌که‌وت‌وانی خ‌ۆی ده‌کات، د‌ل‌ئ‌یابن له‌ گو‌ئ‌پ‌رایه‌لی خ‌وای ته‌الی نییه‌ه مرۆف ئه‌و بیابانه به‌ پ‌ی پ‌ه‌ت‌ئ‌ی ب‌ه‌ر‌یت، چونکه ئه‌و په‌ری زیان به‌ نه‌فسی خ‌ۆی ده‌گه‌یه‌ن‌یت، وه جایز‌یش نییه سه‌ری رووت ب‌ئ‌ت.

باشه له‌م ش‌ته‌وه چ نزیک‌ب‌ونه‌وه‌یه‌ک له‌ خ‌وای ته‌الاوه به‌ده‌ست د‌ئ‌ت، د‌ل‌ئ‌یابن نه‌گه‌ر سه‌ر رووت‌کردن له‌ ما‌وه‌ی ئی‌ح‌رام به‌ست‌ندا (واجب) نه‌ب‌وایه، ئه‌وا هیچ به‌هانه‌یه‌ک نه‌د‌بوو بۆ رووت‌کردنی.

باشه چ که سێک فەرمانی پێکردووێ دێک له پیتی دهرنههیتنی؟!

وه چ گوێراپهتێ و خواپهرستیهك له مه دایه؟!

نه گهر پێیهکانی بناوسایه به هۆی نهو دێکه وه که تیایدا ماوه تهوهو، تیاچوايه، نهوا
یارمه تیده دهبوو بۆ فهوتاندنی نهفسی خۆی.

وه ئایا سهرینی پی به زهویدا، لادانی هه ندی شهرو ئازاری دێکه که نییه، دهبا
پاشماوه کهشی به دهرهیتنان لادایه؟!

باشه پشتبهستن له چ ئاستیکی نه م کرده وانه دایه که پێچه وانهی نه قل و شه رع، چونکه
نه قل و شه رع بریاریان داوه به وهی که بهرژه و نه دیه کان بۆ نه فس بهیتنری و، زیانهکانی لی
دور بهیته وه؟!

له م روانگه یه وه شه رع پتی بهو که سانه داوه، که به هۆی ئی حرام به ستنه وه تووشی زیان
ده بن، پیرۆزی ئی حرامه که بشکینن و، پۆشاک له بهر بکه ن و، سه ریشیان دا پۆشن و، فیدیه
به ن.

گوئیستی (أَبَاعُبْدٍ) بووم ده یگوت: من ئاقلی و ژیریتی مرۆف به وه ده زام که واز له
هه تاو بیتی و، به سی به ره که دا ری بکات.

له (سُفْيَانُ الشَّوْرِي) وه ده ئیت: هه ر که س برسی بی و، داوا نه کات تا وه کو ده مری، ده چیته
نا گره وه.

نووسه ر ده فره میت:

ته ماشای گو فتاری فیه زانان بکه چه ند جوانه، چونکه خوای تعالی توانای به که سی
برسی داوه که به نه سباب و هۆکاری جو را و جو ر خۆی تیر بکات، وه نه گهر هۆکاره ناشکراکان
نه بوون بۆ نه وهی به کاری بی نیت، توانای داوا کردنی هه یه که بریتیه له ده سته که و تیکی
هاوشی وهی به کارهیتانی هۆکاره کان له و بارو حاله دا، بۆیه نه گهر وازی له داوا کردنه کهش

هیتنا، بهراستی که متهمه رخمی نواندوه بهرامبهر بههقی نهفس و روحی خۆی که خوای تعالی پیتی سپاردوو (٥٥٩)، بهوهش بهسزا شایسته دهبی.

له (أبي بكر الدقاق) هوه دهلّیت: بووم به میوانی خیلکی عههه، کچیتکی جوانم بینی و، تهماشام کرد، نهوهبوو نهو چاوهی خۆم دههیتنا که پیتی تهماشای کچهکه کردبوو و، گوتم: هاوشیوهی تۆ له پیناوی خوادا تهماشای کردوو!

دهلّیم _ ابن الجوزي _ : تهماشای نهفامی نهم ههژاره بکه به شهریههت، که چهند لیوهی بهدوره، چونکه نهگهر بهبی قهست تهماشای کردبی، هیچ تاوانیتکی له سهر نییه، نهگهر به قهستیشهوه بیت، نهوا تاوانیتکی بچوکی نهغام داوه، که تهنها پهشیمان بوونهوهی بهس بوو، کهچی تاوانیتکی گهورهی خستهسهر تاوانه بچوکهکهی، کاتی چاوی خۆی دههیتناو، تهویه لی نهکرد، چونکه بروای وابوو که دههیتنایی چاو نزیکبونهویه له خوای تعالی، بهلام ههرکس بروای بهوهبی که شتی قهدهغهکراو هوکاری نزیکبونهویه له خوای تعالاوه، نهوا ههلهکانی گهشتوته لوتکه.

پندهچی نهم چیرۆکهی له کهسانیتکی (بنی إسرائيل) هوه بیستی، کاتی پیاویتیکیان تهماشای ژنیتکی کرد، چاوی خۆی دههیتنا، نهم چیرۆکه له گهله نهوهی له راستیهوه بهدوووه، لهوانیه له شهریههتی نهواندا جایز بی، بهلام له شهریههتی نیمههه، نهم رهفتاره حهرام کراوه.

تهماشاکهن وهکو نهوهی نهم تاقمه شهریههتکی دیکهیان داهینابی و، ناویان نابی: تهصوف و، شهریههتی پیغهمبهههکی خۆیان (محمد) _ صلی الله علیه وسلم _ وازلتهینابی. پهنا بهخوا دهگرین له سههلیشواندنهکانی نیبلیس.

٥٥٩ _ بهراوردی بکه بهوهی که پیشتر له پهراویزهکانی تردا ناماژهی پیترا، دههیههی بهخشینی نهندامهکانی جهستهی مرۆف، وه نهوهی لیزههیه پشتگیری قهدهغهکردنه که دهکات.

له (أبي الحسين علي) كورپی (أحمد البصري)ی خزمه تكاری (شَعْوَانَة) وه (٥٦٠) ده لَيت: (شَعْوَانَة) پیتی راگه ياندم كهوا له دراوسێكانيدا ژنيكي چاكي خيهره ومه ند هه بوو، رۆژنيك بۆ بازار چوو ده ره وه، كه سيك بينيتي و، شهيداي بوو، تا ده رگاي ماله كه ي كه وته شويني، ژنه كهش پیتی گوت: چ شتيكت له من ده وي؟ پياوه كهش گوتي: شهيداي تۆ بوومه! ژنه كهش گوتي: چ شتيك له مندا به جوان داده نيي؟ پياوه كه گوتي: چاوه كانت. نه وه بوو ژنه كه چوو ماله وه، چاوه كانی خۆی ده ره يناو، چوو پشت ده رگاكو، چاوه كانی بۆ فريداو، پیتی گوت: بيانبه، خوا فرو به ره كهتت پي نه به خشيئت.

نووسهر ده فهرميئت:

ته ماشاكن _ براكانم _ ئيبليس چۆن به نه فامان ياری ده كات، چونكه پياوه كه كاتي ته ماشاي كرد تاوانيكي بچوكي نه جمادا، به لام ژنه كه تاوانيكي گه ره ي نه جمادا، پاشان واتيگه شت گوپرايه ئي و خوا به رسته كي نه جماداو، كه چي واپتييست بوو له گه ل پياويكي بيتگانه دا قسه نه كات (٥٦١).

كه سانيكي ديكه ي ئهم قه ومه شتانيكي ديكه ي پيچه وانه ي نه مه يان نه جماداو، له (ذي النون المصري) و كه ساني ديكه ش ده گيرنه وه كه گوتيانه: له بياباندا چارم به ژنيك كه وت، له گه لندا دواو، له گه لندا دووام!

به لام ئهم ره فته ره ي بۆ هه لال نيه.

ژنيكي به ناگاش نه وه ي به لاوه ناخۆش بوو نكو ئي ليكردوه، وه كو نه وه ي (محمد) ي كورپی (يعقوب العرجي) ده لَيت: گوپيستي (ذي النون) بووم ده يگوت: له زه ويه كانی

٥٦٠ _ به لای صوفيه كانه وه له ژنه هه ره خوا به رسته كانه.

٥٦١ _ ره وشتي ژناني پيشيني چاك نه وه نه بوو له گه ل بيتگانه دا بدوين، مه گهر بۆ پيويستيه ك، والله اعلم.

(البَجَّة) دا (٥٦٢) ژنیكم به دیکردو، بانگم کرد، نهویش گوتی: نهو بو پیاوان له گهل ژناندا قسه ده کهن، نه گهر کهم نه قل نه بوایهی، شتیکم تیده گرتی !

له (أبي سعيد الخزاز) وه ده ئیت: جارێکیان به بی خوارده وه منی چووه مه بیابان، تووشی نه بوونی بووم، کۆتایی قۆناغه کهم (٥٦٣) له دووره وه به دیکرد، زۆر شادومانم بووم به گه شتم، پاشان له نهفسی خۆمه وه بیرم کرده وه که سکاڵام کردوه، پشتم به جگه له خوای تعالی به ستووه، بۆیه بریارمدا نه چمه کۆتایی قۆناغه که تا بۆی هه لمه گرن، بۆیه له خۆل و له که دا چالێکم بۆ خۆم هه لکه ندو، تا وه کو سینگ جهسته ی خۆم تیدا شارده وه، له نیوه شه ودا گوپیستی ده نگێکی بهرز بووم ده یگوت: نهی نه هلی قۆناغه که ! خوا وه لی و پیاو چاکێکی ههیه نهفسی خۆی له م خۆل و له دا به ند کردوه، پیی بگهن، نهو بهو کۆمه لێک هاتن و، ده ریا نه ینام و، تا کۆتای قۆناغه که هه لیا نگرتم.

نووسهر ده فهرمیّت:

به راستی نه م پیاوه پۆچووه و زۆری له خوی سروشتی خۆی کردوه وه، شتگه لێکی لی داوا کردوه که به سه ریدا نه سه پیتراره، چوونکه نه وه ی ئاده م هه رکات نه و شتانه ی بی نی که به لای وه خۆشه و یسته یه کسه ر ده گه شیته وه، بۆیه هه یج سه رزه نشتی که له سه ر که سی تینوو نییه نه گهر دلی به ئاو بگه شیته وه، ههروه ها که سیکی برسیش نه گهر دلی به خوارده مه منی بگه شیته وه، ههروه ها هه موو که سیکیش نه گهر دلی به خۆشه و یسته که ی بگه شیته وه.

په نا ده گرین به خوا که پوو له کارێک بکه یین، به بی نه وه ی زانست و شه رع پیویستی بکه ن. پاشان که نهفسی خۆی به رامبه ر به نویژه به کۆمه له کان به ند کردوه، به راستی شتیکی ناشیرینه .

٥٦٢ _ شارێکه له نیوان (فارس) و (أصبهان) دا، وه کو نه وه ی (یاقوت) فی ((معجمه)) کهیدا (١ / ٣٤٠) باسی ده کات.

٥٦٣ _ قۆناغ: ماودایه که ریبار ده توانی له ماوه ی پۆژێکدا بیپریت، وه رگێژ.

باشه ئەم ڕەفتارە چ شتیکی نزیکبوونەوهی تێدایە لە خۆی تەعلاو، بەلکو لە راستیدا تەنها نەفامیەکی پەتیە.

ڕەحمەتی خواتان لێ بێ تەماشاکەن نەفامی چ بەم پیاوێ کرد، کەچی لە ئەهلی خێرو چاکەش بوو، ئەگەر زانستی هەبوا، بەدلتیایی دەیزانی ئەوهی کە کردویەتی حەرامە، دلتیابن ئیبلیس بەدەر لە نەفامی هیچی تری بەدەستەوه نییە بۆ سەرلێشێواندنی خواپەرستان و زاهیدان.

(أَحْمَدُ) ی کورپی (علي) کورپی (الحسن) لە (أبي إسحاق الطبري) وه دهگیرێتەوه و دهلیت: (جَعْفَرُ الْخُلْدِيُّ) پیتی گوتم: پەنجاو شەش جار لە (عَرَفَة) وهستاوم، لەوانە بیست و یەکیان لە سەر (المذهب) بوو، منیش بە (أبي إسحاق) م گوتم: مەبەستی چ بوو کە دهیگوت لە سەر (المذهب). گوتم: دهچوو ه سەر پردی ڕووباری (الناشرية) وه سەر قۆڵەکانی دهتەکاند، تا لهوه دلتیابی کە هیچ خواردەمەنی و ناویکی پێ نییە، ئینجا (لبيك اللهم لبيك) ی دهگوت و، پیتی دهکرد.

نووسەر دهفرمیت:

ئەمە پێچەوانەی شرعە، چونکە خۆی تەعالی دهفرمیت: ﴿وَتَزَوَّدُوا﴾ (البقرة: ١٩٧) واتە وه تویشووی (پاریزگاری) هەلگیرن (٥٦٤)، پێغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ تویشو و خواردەمەنی پاریزگاری هەلدهگرت، لە توانادا نییە بگوتریت: مەرۆف پتویستی بە هیچ شتیک نییە بۆ ماوهی چەند مانگیك، چونکە ئەگەر پتویستی پیتی بێ و، خواردەمەنی هەلدهگری و، بەو هۆیهوه نهخۆش کەوت، ئەوا تاوانبار دەبێ، وه ئەگەر لە خەلك داوا بکات، یاخود بەزۆر لییان وهریگریت، هەرگیز ئەوه بەس نابێ بۆ بانگەشە پشەتبهستنهکە، وه ئەگەر واراگهیهیت کە پتیزی لێ دهگیریت و، ڕۆزی دهدری بهبێ بهکارهێنانی هیچ ئەسباب و هۆکاریك و، وابزانیت شایستهیه بهوه، بهراستی بەلوا مەینهتیە.

ئەگەر پەڕەهێی فەرمانی شەڕی بکەدایەو، خواردەمەنی هەلگرتایە، لە هەموو باروحوالێکدا ئەوێ بۆ باشتەر دەبوو.

لە (محمدی کۆری (طاهر) هەوێ کە لە مەککە کۆمەڵێک لە صوفیەکان چووبونە دیدەنی، ئەویش پێی گوتبوون: بەهاوەلێتی چ کەسانێک هاتن؟ ئەوانیش گوتیان: حاجیەکان یەمەن. ئەویش گوتی: ناخ، تەصوف ئاوەهای لێهات یاخود پشتبەستن نەما! ئێوێ لە سەر تەریقەت و تەصوف نەهاتوون، بەلکو لە راستیدا تەنها لە خوانی یەمەنەوێ هاتوون بۆ خوانی مەککە.

پاشان گوتی: بەهەقی خۆشەویستان و لاوان (٥٦٥)، دلتیابن چوار کەس بووین لەم پێگەیەدا بەهاوەلێتی یەکتەر دەچوینە دەرەوێ بۆ سەردانی گۆڕی پێغەمبەر _ صلی الله علیه وسلم _ (٥٦٦) بەبێ ئەوێ خۆمان پێوەند کردبێ بە دونیاوێ، ئەگەر کەمیش بێ، پەیمانمان بە یەکتەر دەدا کە ئاوەرێ لە هیچ مەخلوقێک نەدەینەوێ، پشت بە هیچ زانراوێک نەبەستین، هاتینە لای گۆڕەکە پێغەمبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ و، سێ رۆژ ماینەوێ، هیچ (فتح) یەکمان بۆ نەکرا، لە کاتیکی تردا چوینە دەرەوێ تا بە (الْجُحْفَةَ) گەشتین و لەوێ دابەزین، کەسانێکی دەشتەکی بە بەرامبەرمانەوێ بوون، ئەوێبوو ئاردیکی جوانی زۆر وردیان بۆ ناردین، بۆیە کەسانێکمان تەماشای ئەوێتری دەکرد، دەیگوت: ئەگەر لە ئەهلی

٥٦٥ _ ئەمە سۆیندخواردنە بەشتیکی دیکە لە خواي تعالی، کەچی پێغەمبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرموویەتی: ((مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ أَوْ أَشْرَكَ)). واتە ((هەرکەس بەشتیکی دیکە جگە لە خواي تعالی سۆیند بخوات، بەراستی کوفری کردووە، یاخود هاوێلی بۆ خوا بریار داو)).
رواه أحمد (٢ / ٥٨ و ٦٠)، وابن حبان (١١٧٧) "عن عمر بن عبد الله بن الخطاب صحیح.

وله طرق أخرى في ((السنن))، تكلمت عليها في غير هذا الموضع.

٥٦٦ _ بەبێ ئەوێ خۆی نامادە کردبێ بە تاییبەت بچی بۆ ئەوێ، ئەگینا جایز نابێ، ئەمە پێیاوێ لێکۆلەرانی ئەهلی زانستە، وەکو پێشەوا (ابن تیمیة) _ بە پەڕەمەتی خوا بیت _، وە کەسانێکی دیکە پێش ئەم.

وانظر ((العقود الدرية في مناقب شيخ الإسلام ابن تيمية)) (ص ٣٣٠ _ ٣٦١) لابن عبد الهادي.

نهم شته بین ئەوا هیچ (فتح) یەکمان بۆ ناکرێ تا دەچینه هەرم، ئارده کەمان لە گەڵ ئاودا خواردەوهو، ئیتر ئەوه خۆراکمان بوو تا چۆینه مەکە.

دەلێم _ ابن الجوزي _ : برایانم تەماشای پشتبەستنی ئەمانە بکەن چۆن وای لێکردن ئەو خواردەنیهی فەرمانی پێکراوه لە گەڵ خۆیاندا هەلنەگرن، تا ئەو ناستە ناچاری وەرگرتنی خێرو صدەقهی خەلکی کردن.

لەو شتە سەر سوڕمێنانە ی که پێم گەشتوو لە چوارچێوهی سەفەرەکانیاندا ئەوێه که لە (أبي عبد الرحمن السلمي) وه دهیگێر نهوه که گوتیهتی: پێم گەشتوو که (أبا شعيب المَقْفَع) به پێ هفتا حەجی کردبوو لە هەر حەجێکدا بەنیەتی عەمرەو حەجێک لە لای بەردە کە (بيت المقدس) وه نهیحرامی بهستبوو، به بیابانی (تبوك) يشدا تیپه پوو له سەر پشتبەستن، لە حەجی کۆتایدا، سەگێکی بەی کرد لە بەر تینویەتی زمانی دەر هێنا بوو. بۆیه گوتی: کێ حەجێک به ئاو پێدانێک دەکێ. گوتی: مَرَوْثِيك كەمێ ئاوی دایه، سەگە که تێر ئابوو، پاشان گوتی: ئەمە لە حەجە کەم بۆم چاکتره، چونکه پێغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەر موویهتی:

((فِي كُلِّ ذَاتِ كَيْدٍ حَرَّى أَجْرٌ)) (٥٦٧) ! واتە ((که هەموو خاوەن جەرگێکی تێنوو ئاو دەدە ی پاداشتی تێدایه)).

دەلێم _ ابن الجوزي _ : لە راستیدا شتانیکی وه کو ئەمانەم بەیاد هێنانەوه، تەنها بۆ ئەوێ کەسانی ئاقل و ژیر ئەندازە ی زانستی ئەمانە بزائن، که چۆن لە پشتبەستن و شتی تر تێگەشتوون و، تەماشایان بکات چۆن سەر پێچی شرع و ئەقل دەکەن.

خۆزگە بمزانیا ئەو کەسە ی دەچێتە دەرەوهو، هیچی لە گەڵ خۆیدا هەلنەگرتوو، چ دەکات بۆ دەست نۆژوو نوێژ کردن، وه ئەگەر پۆشاکە کە ی بدڕیت و، دەرزی پێ نەبێ، چۆن رەفتار دەکات؟!

كهچى هندی له شیخه‌كانیان فرمانیان به مَرۆف ده‌کرد پیش شه‌وی سه‌فه‌ر بکات
تویشوو له گهل خۆیدا هه‌لبگریت.

له (الفرغانی) وه ده‌لیت: (ابراهیم الخواص) له پشتبه‌ستندا دلگه‌رم بوو، به‌ووردی نه‌نجامی
ده‌دا، له گهل شه‌وه‌شدا ده‌رزی و ده‌زوو و جامیکی گه‌وره مه‌قه‌ستیکی پی بوو! پی گوترا:
نه‌ی (أبا إسحاق)! بۆ ئهم شتانه‌ت کۆکردۆته‌وه له کاتی‌کدا خۆت قه‌ده‌غه‌ی هه‌موو شتی‌ک
ده‌که‌ی؟! شه‌وه‌بوو گوتی:

هه‌لگرتنی شتانیکی وه‌کو ئه‌مه پشتبه‌ستن به‌تال نا‌که‌نه‌وه، چونکه خوی تعالی چه‌ندین
فه‌رزی به‌سه‌رمانه‌وه هه‌یه‌و، هه‌ژاریش له یه‌ك پۆشاک زیاتری له به‌ردا نییه، له‌وانه‌یه به‌رپی و
کونی تیبت نه‌گه‌ر ده‌رزی و ده‌زووی پی نه‌بی، عه‌وره‌تی ده‌رده‌که‌وی و، نوێژه‌که‌ی به‌تال
ده‌کاته‌وه، نه‌گه‌ر جامیکی گه‌وره‌ی پی نه‌بی ناتوانی ده‌ست‌نوێژو پاکیتی‌ه‌که‌ی بشواته‌وه، بۆیه
هه‌ر هه‌ژاریکت بینی جامیکی گه‌وره‌و ده‌رزی و ده‌زووی پی نه‌بوو، له نوێژه‌که‌یدا تاوانباری
بکه‌ (٥٦٨)!

٥٦٨ _ ئه‌م گو‌فتاره هه‌موو هۆکاره‌کانی تریش ده‌گرته‌وه که فرمانی هه‌لگرتن‌یمان پی کراوه، که _
به‌دنیایی _ هه‌لگرتن و به‌کاره‌ینانیان دژیه پشتبه‌ستن نی یه، بۆیه _ نه‌ی ره‌حمه‌تی خوات لیبت _
ته‌ماشای جیاوازی و له‌یه‌ك نه‌چونیان بکه.

* به یاد هیئانه‌وی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به

صوفیه‌کان نه‌گەر له سه‌فه‌ر گه‌رانه‌وه:

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

له‌ پێیاوه‌ری قه‌ومه‌که‌یه‌ که‌ نه‌گەر پێسوار له‌ سه‌فه‌ر گه‌رایه‌وه‌، چووه‌ خه‌لتوگه‌وه‌، کۆمه‌لێکی تیا‌بوو، س‌لاویان لێ ناکات تا ده‌چیته‌ ده‌ست‌نوێژگه‌، ده‌ست‌نوێژ ده‌شوات و، دیت و، دوو پ‌کات نوێژ ده‌کات و، پاشان س‌لاو له‌ شیخ ده‌کات و، ئینجا س‌لاو له‌ کۆمه‌له‌که‌ ده‌کات. نه‌مه‌ له‌ کۆی نه‌و شتانه‌یه‌ که‌ پاشینانیان به‌ پێچه‌وانه‌ی شه‌ریعه‌ته‌وه‌ دا‌یان‌ه‌یت‌ناوه‌، چونکه‌ فیه‌ه‌زانانی ئیسلام کۆده‌نگن له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ نه‌گەر که‌سیک به‌ کۆمه‌لێک گه‌شت، س‌وننه‌ته‌ (٥٦٩) س‌لاویان لێ ب‌کات، نه‌گەر ده‌ست‌نوێژی هه‌بێ یاخود نه‌بێ، مه‌گەر نه‌م شته‌یان له‌ پێیاوه‌ری مندالانه‌وه‌ وه‌رگرتبێ، چونکه‌ نه‌گەر به‌مندال ب‌لێیت: بۆ س‌لاومان لێ ناکه‌یت ؟ ده‌لێت: ه‌یشتا ده‌م و چاوم نه‌شتوه‌ !

یاخود پێده‌چی مندالان له‌م بیده‌عه‌چانه‌وه‌ فی‌ری نه‌و قسه‌یه‌ بو‌ییت.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ ((لِیْسَلَّمَ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ، وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ)).
أُخْرَجَاهُ فِي ((الصَّحِيحَيْنِ)) (٥٧٠).

٥٦٩ _ که‌سانێکی تری نه‌ه‌لی زانست وای بۆ ده‌چن که‌ س‌لاوکردن (واجب)ه‌، نه‌وه‌یان کردۆته‌ به‌لگه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا _ ص‌لی الله علیه وسلم _ فه‌رموویه‌تی: ((السلام قبل الکلام، فمن بدأکم بالسؤال قبل السلام " فلا تجیبوه)). واته‌: ((س‌لاوکردن پێش قسه‌کردنه‌، بۆیه‌ هه‌رکه‌سیک پرس‌یارێکی لێ کردن پێش س‌لاوکردن، وه‌لامی مه‌ده‌نه‌وه)).

وه‌و حدیث حسن بمجموع طرقه‌ " كما حققه شيخنا في ((سلسلة الأحاديث الصحيحة)) (رقم ٨١٦). وه‌و قولٌ وجیهٌ یعضده‌ الدلیل.

٥٧٠ _ رواه البخاري (٦٢٣١)، ومسلم (٢١٦٠).

وه‌و في ((الصحيفة الصحيحة)) (رقم ٤٩ _ بتحقیقی).

واته له (أَبِي هُرَيْرَةَ) وه _ خَوای لى پازى بیّت _ فەرموویەتى: پیغەمبەرى خوا _ صلى
 الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((با تەمەن بچوک سلاو له گەوره بکات و، کەسى تیپەربوو
 سلاو له دانیشتوو بکات و، کەمیش سلاو له زۆر بکات)).
 وه له بواری سەفەرو پێوەندەکانیدا چەندەها بیدعەو داھێنراوی دیکەشیان ھەیە.

★ به یادهینانهوهی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان

نه‌گه‌ر که سێکیان به‌مریت:

له‌م بواره‌دا ئیبلیس دوو سه‌رلیشیواندنی هه‌یه:

یه‌که‌م: نه‌وان ده‌لێن: نابێ بۆ که‌سی مردوو بگه‌ڕیت و، هه‌ر که‌س بۆ که‌سێکی مردوو بگه‌ڕی، له‌ پێبازی نه‌هلی زانست و مه‌عاریف چۆته‌ ده‌ره‌وه.

(ابن عقیل) ده‌لێت: نه‌مه‌ بانگه‌شه‌یه‌که‌و به‌سه‌ر شه‌رعه‌وه شتیکی زیاده، له‌ فەرمووده‌که‌ی (خُرافه‌) (٥٧١) ده‌چیت، له‌ نه‌ریت و خووی مروّف به‌ده‌ره‌و، لادانه‌ له‌ میزاجی

٥٧١ _ نه‌مه‌ په‌ندیکه ((بۆ هه‌موو نه‌و فەرموودانه‌ به‌کاریده‌هێتن که‌ به‌درۆی داده‌نێن، هه‌روه‌ها بۆ هه‌موو شتیکی که‌ به‌زێباو جوان و سه‌رسوپمێن بێته‌ پیش چاو به‌کاری دێن))، وه‌کو نه‌وه‌ی (ابن‌ الاثیر) له‌ کتیبی ((النهاية في غريب الحديث والاثار)) دا (٢ / ٢٥) باسی کردوه‌. وأصله ما رواه الترمذي في ((الشمائل)) (رقم ٢١٤)، وأحمد (١٥٧/٦)، والمصنف في ((العلل المتناهية)) (رقم ٤٩) “ من طريق مجالد بن سعيد عن عامر عن مسروق عن عائشة قالت:

حدث رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ ذات ليلة نساءه، فقالت امرأة منهن: يا رسول الله! هذا حديث خرافة، فقال:

((أتدري ما خرافة؟ كان رجلاً من عذرة أسرتُه الجين، فمكث فيهم دهرًا، ثم رُدّه إلى الإنس، فكان يحدث الناس بما رأى فيهم من الأعاجيب، فقال الناس: حديث خرافة)).

واته له خاتوو (عائشة) هه‌و فەرموویه‌تی:

شه‌وتیک پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ باسیکی بۆ خێزانه‌کانی گێپرایه‌وه، نه‌وه‌بو ژنیکیان فەرمووی: نه‌مه‌ باسه‌که‌ی (خُرافه‌)یه، پیغه‌مبه‌ری خواش _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی:

((ثایا ده‌زانی (خُرافه‌) چی یه‌؟ (خُرافه‌) پیاوتیک بوو له‌ هۆزی (عُذرة) له‌ لایه‌ن جنه‌وه‌ به‌ دیل ده‌ستبه‌سه‌رکراو، ماوه‌یه‌ک لایان مایه‌وه‌، پاشان گه‌راندیانوه‌ بۆ نینس و، نیت نه‌وه‌ی بینیبوی له‌ شته‌ سه‌رسوپمێنه‌کانی نێویان بۆ خه‌لکی باس ده‌کردن، نیت خه‌لکیش ده‌یانگوت: باسه‌که‌ی (خُرافه‌)!!!).

قال ابن كثير في ((البدایة والنهاية)) (٦ / ٤٧):

((وهو من غرائب الأحاديث، وفيه نكارة، ومجالد بن سعيد “ يتكلمون فيه)).

قلت: وهو الصواب “ خلافاً لما قاله الهيثمي في ((المجمع)) (٤ / ٣١٥) بعد أن زاد نسبته للبرّار وأبي يعلى:

((رجال أحمد ثقات، وفي بعضهم كلام لا يضُرُّ)!

وله طريق أخرى عند المصنف في ((العلل)) (رقم ٤٨)، وابن حبان في ((المجروحين)) (٢ / ٩٧).

وفي سنده راو متروك. فلا يزيد الحديث إلا وهناً!

نیوه‌ند، بۆیه به‌راستی پتویسته به‌و ده‌مانانه چاره‌سەر بکریت که میزاجی مرۆف چاک ده‌که‌نوه، چونکه خوای تعالی هه‌والی پیغه‌مبه‌ریکمان بۆ باس ده‌کات و، ده‌فه‌رمیت: ﴿وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (یوسف: ۸۴) واته ﴿وَأَبْيَضْتُ عَيْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ﴾ وه هه‌ردوو چاری سپی (و کویر) بوون له‌ داخ و خه‌فته‌دا ﴿فَهُوَ كَظِيمٌ﴾ چونکه هه‌ر داخ و خه‌فته‌ی خزی ده‌خواره‌وه (۵۷۲).

هه‌روه‌ها خوای تعالی ده‌فه‌رمیت: ﴿يَا أَسْفَىٰ عَلَىٰ يُوسُفَ﴾ (یوسف: ۸۴) واته وتی ناخ و داخ بۆ یوسف (۵۷۳).

وه پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له‌ کاتی مردنی کوپه‌که‌یدا گریاو، فه‌رموی:

((إِنَّ الْعَيْنَ لَتَدْمَعُ)) (۵۷۴). واته ((به‌راستی چاوه‌کان فرمیتسک ده‌پژین)).
وقالت فاطمة _ رضي الله عنها _ واكْرَبَ أَبْتَاهُ. فلم يُنْكِرْ (۵۷۵) واته (فاطمة) _ خوای لی رازی بیت _ فه‌رموی: داخه‌که‌م بۆ نه‌و خه‌م و خه‌فته و قورسی و ناره‌حه‌تی‌ه‌ی باجم. به‌لام نکۆلشی لینه‌کردا.

پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به‌عه‌یبی داناوه مرۆف له‌ دۆخی خووی سروشتی بجیتته ده‌روه، فقال للذي قال: لم أَقْبَلْ أَحَدًا مِنْ وَلَدِي _ وكان له عشرة من الولد، فقال:

((أَوْ أَمْلِكُ لَكَ إِنْ نَزَعَ اللَّهُ الرَّحْمَةَ مِنْ قَلْبِكَ)) (۵۷۶).

واته کاتی هاوه‌لیکی خزی فه‌رموی: هیچ منداڵیکی خۆم ماچ نه‌کردوه _ که ده منداڵیشی بوو _ پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم پیتی فه‌رموو:
(ناتوانم په‌حه‌مت و به‌زه‌ی بجه‌مه دلتوه نه‌گه‌ر خوای تعالی لایبردی).

۵۷۲ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

۵۷۳ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

۵۷۴ _ رِوَاهُ الْبُخَارِي (۳ / ۱۳۹)، وَمُسْلِم (۲۳۱۵) “عَنْ أَنَسٍ.

۵۷۵ _ رِوَاهُ الْبُخَارِي (۴۴۶۲) عَنْ أَنَسٍ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _.

۵۷۶ _ رِوَاهُ الْبُخَارِي (۱۰ / ۳۶۰)، وَمُسْلِم (۲۳۱۷) “عَنْ عَائِشَةَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا.

بۆیه ئەو کەسەى کاروکردهوهیهک ئەنجام دەدات کە لە چوارچێوهى شەرع بەدەربێ و، تەبىعەت حەزى پێى نەبێ: نەفامەو، بەنافامى کردەوهکان ئەنجام دەدات، شەرع فەرمانى پێکردوین لە دەم وچاو نەدەین و، یەخە نەدەین، بەلام فرمیسکیکی پڑاو و، دەلێکی خەمبارو تەنگ، هیچ عەیب و عاریکی تێدا نییه.

سەرلێشێواندنى دووهم: لە کاتى مردنى کەسەکەدا زیافەتیک دروست دەکەن و، بە شایى ناوى دەبن، گۆرانى تێدا دەلێن و، سەما دەکەن و، یارى دەکەن و، دەلێن: بۆ مردوکه خۆشى دەکەین چونکە بە پەرورەدگارى گەشتووه.

لەم بواره‌دا ئیبلېس لە سى پۆوه سەریان لى دەشێوێت:

یەكەمیان: سوننەت وایە بۆ مالى مردوکه خواردن دروست بکړیت، چونکە بەو کارەساتەوه سەرقال بوونهو، توانای ئەوهیان نییه خۆراك بۆ خۆیان دروست بکەن، کەچى سوننەت ئەوه نییه مالى مردوو خۆراك بۆ ئامادەبووان دروست بکەن.

بەپەرەتى دروستکردنى خۆراك بۆ ئەو مالهى کەسێکیان مردوو ئەم فەرموودهیه:

عن عبدالله بن جعفر أنه قال: لما جاء نعي جعفر، فقال النبي _ صلى الله عليه وسلم: ((اصنعوا لآل جعفر طعاماً فإنه قد جاءهم ما يشغلهم)) (٥٧٧).

٥٧٧ _ أخرجه أبوداود (٣١٣٢)، والترمذي (٩٩٨)، وابن ماجه (١٦١٠)، وأحمد (١ / ٢٠٥).

وفي سنده راو لم يوثقه إلا ابن حبان.

ولكن له شاهداً أشار إليه شيخنا الألباني في ((أحكام الجنائز)) (ص ١٦٨) "قواه به.

ثم رأيت في حاشية ((تهذيب الكمال)) (٨ / ٧٨) أن ابن خَلْفون وثقه أيضاً.

وفي ((الميزان)) (١ / رقم ٢٤٢٣) كان الذهبي مال إلى تحسين سنده لذاته.

فائدة:

اسم كتاب ابن خَلْفون في الثقات: ((المنتقى في أسامى الأئمة المرضيين، والثقات المحدثين، والرواة المشتهرين،

من التابعين فمن بعدهم)) " كما في ((برنامج التَّجْيِيبِ)) (ص ٢٦٠)، ثم قال:

((وهذا الديوان أحد الدواوين المفيدة في بابهِ، وقد أوقفتُ عليه ((قاضي القضاة)) (!) الإمام المفتي ابن دقيق

العيد _ رحمه الله _، فاستحسنه، وكتبه من عندي)).

وهذه فائدة مهمة، ما أحببت تفويتها هنا.

والله الموفق.

واته له (عبداللّهِ)ی کورپی (جعفر)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرمووێهتی: کاتی هەوالتی مردنی (جعفر) گەشت، پیغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((بۆ خاوخیزانی (جعفر) خواردن دروست بکەن، چونکه کاره‌ساتێک پووی تیکردوون که سەرقاڵی کردوون)).

دووه‌م: خۆشی بۆ مردوو ده‌کەن و، ده‌لێن: به‌ په‌روه‌ردگاری خۆی گەشت، که‌چی هیچ پوویکی گونجاو نیه‌ بۆ شادومانبوون، چونکه ئی‌مه‌ د‌ل‌نیانین له‌وه‌ی که ئایا خوای تعالی لیتی خۆش بووه‌؟ شادومانبوون چ سوودیکی ده‌بی نه‌گه‌ر له‌ سزادراوان بیّت، (عمر)ی کورپی (د‌ر) کاتی کورپه‌که‌ی مرد گوتی:

د‌ل‌نیابه‌ نه‌وه‌نده‌ خەم و خەفتم بۆ خواردیّت بۆ نه‌وه‌ی که نازانم له‌ لی‌خۆش‌بوانی یاخود له‌ سزادراوانی که سەرقاڵی کردم و نه‌یه‌ی‌ل‌ا خەفەت بۆ مردنت بم‌خۆم که به‌جیّت ه‌یشتین و لی‌مان جیابو‌یت‌ه‌وه‌.

له‌ (أُمُّ الْعَلَاءِ)هوه‌ ده‌ل‌یت: که (عُثْمَانُ)ی کورپی (مَطْعُون) مرد، پیغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ سەردانی کردین، منیش گوتم: په‌حه‌تی خوات لی بی نه‌ی (أَبَا السَّائِبِ) ! شایه‌تی ده‌ده‌م که به‌راستی خوای تعالی پ‌یزی لی گرتیت. نه‌وه‌بوو پیغه مبه‌ری خواش _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((وَمَا يُدْرِيكَ أَنَّ اللَّهَ أَكْرَمَهُ؟)) (٥٧٨).

واته ((چۆن ده‌زانیت خوای تعالی پ‌یزی لی گرت؟)).

سی‌ی‌م: نه‌وان له‌و زیافه‌ته‌دا سه‌ماو یاری ده‌کەن، به‌و په‌فتاره‌ش له‌ خووی سروشتی ته‌ندروست ده‌چنه‌ ده‌ره‌وه‌ که نه‌و جیابو‌ونه‌وه‌یه‌ کاری ت‌یده‌کات.

پاشان نه‌گه‌ر مردوو‌ه‌که‌یان له‌وانه‌ بیّت که خوای تعالی لی بواری‌ی‌ت، نه‌وا ناب‌ی به‌ سه‌ماو یاریکردن سوپاسگوزاری ده‌رپ‌رن ! وه‌ نه‌گه‌ر سزادراویش بیّت نه‌وا خەم و خەفەت چ سوودو کاریگه‌ریه‌کی ده‌بی‌ت؟!

✱ به یاد هیئانه‌وه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که واز له فی‌ربوونی زانست ده‌هینن:

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

بزانه یه‌که‌م سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به صوفیه‌کان نه‌وه‌یه که له فی‌ربوونی زانست قه‌ده‌غیه‌یان ده‌کات، چونکه زانست پرووناکیه، بۆیه نه‌گه‌ر چراکانیان کوژایه‌وه، ئیتر به تاره‌زووی خۆی له گه‌ل تاریکی و نه‌فانیدا تێکیان ده‌دات.

له‌م بواره‌دا ئیبلیس له‌ چەندین ده‌روازه‌وه سه‌ر له صوفیه‌کان ده‌شیوتیّت: یه‌که‌میان: ئیبلیس له‌ بنه‌په‌ته‌وه جه‌ماوه‌ری صوفیه‌کانی له‌ فی‌ربوونی زانست قه‌ده‌غه‌ کردووه، وای به‌ خه‌یاڵدا هه‌توان که ئه‌م کاره پێویستی به‌ هه‌لاکی و ماندویه‌تی هه‌یه، بۆیه حه‌وانه‌وه‌ی بێ قه‌وه مشه‌ی بۆ را‌زاندنه‌وه‌وه، (مُرَقَّعة)یان پۆشی و، له سه‌ر راخه‌ری بێکاری دانیشتن.

له‌ پێشه‌وا (الشافعی)وه _ خوای لی‌ پازی بیّت _ فه‌رمویه‌تی: ته‌صوف له‌ سه‌ر ته‌مه‌به‌لی بونیاد نه‌راوه.

پروونکردنه‌وه‌ی گو‌فتاره‌که‌ی پێشه‌وا (الشافعی) نه‌وه‌یه که خواستی دڵ: سه‌رکر‌دایه‌تیه، یاخود به‌ده‌سته‌هه‌ینانی دونیایه.

ئیبلیس وای به‌ خه‌یاڵدا ده‌هه‌ینان که به‌ده‌سته‌هه‌ینانی دنیا له‌ پێگه‌ی فی‌ربوونی زانسته‌وه‌ درێژه ده‌کێشی و، جه‌سته ماندوو ده‌کات، دوا‌ی نه‌وه‌ش له‌وانه‌یه خواسته‌که‌ت به‌ ده‌ست بیّت یاخود به‌ ده‌ست نه‌یه‌ت ؟!

صوفیه‌کان په‌له‌ی سه‌رکر‌دایه‌تی و _ چونکه به‌چاوی زو‌هده‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ن _ به‌ده‌سته‌هه‌ینانی دونیایان کرد، چونکه خه‌یرا ده‌ستیان ده‌که‌ویّت.

له (أبي حفص)ی کو‌ری (شاهه‌ین)وه ده‌لێت: تا‌قیمی‌ک له صوفیه‌کان زه‌می زانا‌کانیان کردو، وای بۆ ده‌چوون کار به‌ زانست کردن بێ‌کاربه‌وه، گو‌تیان: زانسته‌کانی ئیمه به‌بی‌ واسیته ده‌ستمان ده‌که‌ویّت، له‌ پاستیدا وایان به‌دی‌کرد که پێگای فی‌ربوونی زانست دووره، بۆیه

پۆشاکه کانیان کورت کردهوهو، جوبه کانیان پینه کردو، گۆزه له ئاوه کانیان هه لگرت و، زوهیدیان به ده رخست.

دووه: تاقمیکیان به فیربوون زانستیکی کهم پازی بوون، بۆیه فهزل و چاکه ی فیربوونه زۆره کهیان له دهست چوو، وه به فیربوونی (أطراف الأحادیث) پازی بوون، ئیبلیس وای به خه یالدا هینان که (إسناد العالي) و دانیشن بۆ فیربوونی فهرمووده هه ره هه مووی بۆ سه رکردایه تی و دونیایه، وه نه فس له وه دا چیۆو له زهت وه رده گری.

ئه م سه رلیشتیواندنه به وه پروون ده بیته وه که هه ره پله یه کی به رز، مه گه ره فه زیله ت و چاکه و مه ترسی تیدایه، چونکه ئه میرایه تی و دادوه ری و فه توادان هه ره هه مووی مه ترسیه و، نه فسیش له زه تی لی وه رده گری، به لّام له هه مان کاتدا فه زیله ت و چاکه یه کی زۆر گه وره یه، نمونه ی وه کو درکه به ته نیشتی گو له وه، بۆیه پیویسته داوای فه زیله ت و چاکه که ی بکری ت و، له هه مان کاتیشدا خۆت له به لّاکانی به یاریزی ت.

به لّام ئه و هه زیپکردنی سه رکردایه تیه ی که له نه فسدا یه، له راستیدا خوای ته عالی بۆ ئه وه ی داناوه که فه زیله ت و چاکه ی پی به ده ست به یئیری ت، وه کو چۆن هه زیپکردنی جووتبوون بۆ به ده سه ته یئانی مندالّ دانه راوه، به هه مان شیوه به زانست وه رگرتن مه به ستی زانا راست ده بیته وه، وه کو ئه وه ی (یزید) ی کو ری (هارون) ده لی ت:

بۆ شتانیکی دیکه ی جگه له خوای ته عالی زانست فیربوین، به لّام به وه قایل بوو که ته نها بۆ خوا بی ت.

مه به ستی ئه وه بوو که زانست فیربوونه که رپگه ی دلسۆزی پی پیشان داین، به لّام هه یچ کهس ناتوانی نه فسی خۆی ناچار بکات که هه ستی به برین و لادانی ئه وه ی له خووی سه روشتی مرۆفدا خولقی نه راوه.

سی یم: وای به خه یالی تاقمیکیاندا هینا که مه به ست ته نها کرده وه یه و، تینه گه شتن له وه ی که ئه گه ره کار به زانست کرا واته به ترزترین ئاستی کرده وه کان به جیه ی نه راوه، پاشان

نه‌گەر زانا ره‌وشی کرده‌وه کانیشی کورت بی، به‌لام له سەر ڕێگهی راسته، که‌چی که‌سیک که به‌بی زانست خواپهرستی ده‌کات، له سەر ڕێگهی راست نییه.

چواره‌م: وای به‌خه‌یالی تا‌قمی‌کی زۆریاندا هینا که‌وا زانا نه‌و که‌سه‌یه (علم الباطن) ده‌زانی، تا نه‌و ناسته‌ی که‌سیکیان خه‌یال و نه‌ندیشه‌یه‌کی به‌ دل‌دا دی و، ده‌لێت: دل‌م له په‌روه‌ردگارمه‌وه بۆی باسکردم!

(الشُّبْلِيُّ) ده‌لێت:

إِذَا طَلَبُونِي بِعِلْمِ الْوَرَقِ

بَرَزْتُ عَلَيْهِمْ بِعِلْمِ الْخَرِقِ

واته:

نه‌گەر به‌زانستی سەر کاغەز داوایان لێکردم

منیش به‌ زانستی پارچه‌ پۆشاکه‌ پێنه‌کراوه‌کان به‌سه‌ریاندا سه‌رده‌که‌وم

نه‌وان زانستی شه‌ریعه‌تیان به‌ (علم الظاهر) ناو ناوه‌و، خه‌یالات و نه‌ندیشه‌ی نه‌فسیش به‌ (علم الباطن) داده‌نین، نه‌وه‌ ده‌که‌نه‌ به‌لگه‌ که‌ پێشه‌وا (علی) کوری (أبي طالب) _ کرم الله وجهه‌ (۵۷۹) _ له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌یگێڕێته‌وه‌ که‌وا فەرموویه‌تی:

((عَلَّمَ الْبَاطِنُ سِرًّا مِنْ سِرِّ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَحُكِّمَ مِنْ أَحْكَامِ اللَّهِ تَعَالَى، يَقْذِفُهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي قُلُوبِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ أَوْلِيَائِهِ)).

واته فەرموویه‌تی: ((زانستی ناوه‌کی نه‌پێنه‌که‌ له‌ نه‌پێنه‌کانی خوا _ عزوجل _، وه‌ حوکمی‌که‌ له‌ حوکمه‌کانی خوا تەعالی، به‌ ویستی خۆی ده‌یخاته‌ دلی کاسانی‌که‌وه‌ له‌ وه‌لیه‌کانی خۆی)).

۵۷۹ _ بنه‌ره‌تی تایبه‌تکردنی هاوه‌ل و پێشه‌وا‌ی به‌ریز (علی) کوری (أبي طالب) به‌ ده‌سته‌واژه‌ی (کرم الله وجهه‌) بۆ شیعه‌کان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، بۆیه‌ پێویسته‌ نه‌ه‌لی سوننه‌ت نه‌وه‌ به‌کارنه‌هێنن و، مامه‌له‌یه‌کی له‌ گه‌ل‌دا بکه‌ن به‌ هاوشێوه‌ی مامه‌له‌کردن له‌ گه‌ل‌ هاوه‌لانی دیکه‌دا _ خوا له‌ هه‌موویان پازی بیت _ . هه‌روه‌ها له‌م باره‌وه‌ بپروانه‌ کتییی ((معجم المناهي اللفظية)) (ص ۲۷۱) دانانی شیخ (بکر أبوزید).

نووسەر ده‌فه‌رمیّت:

ئەم فەرمووده‌یه هیچ بنه‌ره‌تیکی دروستی له پیغه‌مبه‌ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ نییه‌و، (اسناد) ه‌که‌شی چه‌ندین که‌سی نه‌ناسراوی تێدایه‌ (٥٨٠).

له (أبي موسى) وه‌ ده‌لێت: له ناوچه‌که‌ی (أبایزید) دا پیاویکی فیه‌ه‌زان ه‌ه‌بوو که زانای ئەو ناوچه‌یه‌ بوو، ئەوه‌بوو چوو ده‌دەنی (أبایزید) و، پیتی گوت: چه‌نده‌ها شتی سه‌رسوڕمینی تو‌یان بو‌ گیراومه‌ته‌وه‌ ! (أبویزید) یش پیتی گوت: شته‌ سه‌رسوڕمینه‌کانی دیکه‌م زۆرتره‌ که نه‌تبیستوه‌. پیتی گوت: ئە‌ی (أبایزید) ئەم زانسته‌ له‌ کێ و، له‌ کوی و، له‌ چیه‌وه‌ فیه‌ریت؟ (أبویزید) یش گوتی: زانسته‌ که‌م له‌ به‌خشینه‌کانی خ‌وای ته‌عالیه‌و، له‌وه‌یه‌ که پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرموویه‌تی:

((مَنْ عَمِلَ بِمَا يَعْلَمُ وَرَكَّهُ اللَّهُ عِلْمَ مَا لَمْ يَعْلَمْ)) (٥٨١). ه‌ه‌روه‌ها له‌وه‌یه‌ که فەرموویه‌تی: ((الْعِلْمُ عِلْمَانِ: عِلْمٌ ظَاهِرٌ، وَهُوَ حُجَّةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَى خَلْقِهِ، وَعِلْمٌ بَاطِنٌ، وَهُوَ الْعِلْمُ

٥٨٠ _ رواه المصنف في ((العلل المتناهية)) (١ / ٧٤)، وقال:

((لا يصح، وعامة رواته لا يُعرفون)).

ونقل ابن عراق في ((تنزيه الشريعة)) (١ / ٢٨٠) عن الذهبي في ((تلخيص الواهيات)) قوله: ((هذا باطل)).

ومع ذلك، أورده السيوطي في ((الجامع الصغير)) (٥٤٧٣) مقتصرًا على ضعفه !

وتابعه المناوي في ((فيض القدير)) (٤ / ٣٢٦).

وأودعه شيخنا ((السلسلة الضعيفة)) (رقم ١٢٢٧) جازماً بوضعه.

٥٨١ _ هو في ((حلية الأولياء)) (١٠ / ١٤ _ ١٥) لأبي نعيم بإسناده، ثم قال:

((ذكر أحمد بن حنبل هذا الكلام عن بعض التابعين، عن عيسى ابن مريم _ عليه السلام _، فوهم بعضُ الرواة أنه ذكره عن النبي _ صلی الله علیه وسلم _، فوضع هذا الإسناد عليه " لسهولته وقربه، هذا الحديث لا يُحتمل بهذا الإسناد عن أحمد بن حنبل)).

قال شيخنا في ((الضعيفة)) (رقم ٤٢٢):

((وفي الطريق إليه جماعة لم أعرفهم، فلا أدري مَنْ وضعه منهم)).

(النافع^(۸۲)). ئەمى شیخ زانسته کەمى تۆ وەرگیراوه له زمانیکه وهه له زمانى فێرکردنه وه، بهلام زانسته کەمى من له لایهن خواوهیه که به نیگا و نیلهاام پیتی به خشیوم. ئەوه بوو شیخ پیتی گوت: زانسته کەمى من له کەسانیکى باوه پیکراوه وهیه (الشقات) ئەوانیش له پیغه مبهرى خواوه _ صلى الله عليه وسلم _ وەریان گرتووه، ئەویش له (جبریل) وهه، ئەویش له خواى تعالاوه وەرگیرتووه. (أبويزيد) ییش پیتی گوت: ئەمى شیخ! پیغه مبهرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ زانستیکى له لایهن خواى تعالاوه پیدرابوو، که نهیه تالابوو نه (جبریل) و نه (میکائیل) ییش لیتی به ناگابن. ئەویش گوتی: به لێ. بهلام دههوی ئەو زانستهى تۆ که ده لیتی له لایهن خواوهیه لام پروون بێته وه به شیوهیه کى راست. گوتی: به لێ باشه، بۆتى پروون ده که ومه وه، بهو ئەندازهیهى که زانینی له دلتدا جینگیر بێت.

پاشان گوتی: ئەمى شیخ! تۆ ده زانى خواى تعالی به دواندن له گهڵ (موسى) دا دوا، به پروو به پروو بونه وه^(۸۳) له گهڵ (محمد) بيشدا دوا، وه ده زانى که خهونى پیغه مبهران سروه! ئەویش گوتی: به لێ. ئینجا گوتی: ئایا نه ترانیوه که قسهى راستگۆیان و وه لیه کان به نیگایه که له خواوه، سووده کانیشى له دلانی خۆیان وهیه، تا دانایی و حیکمهتى خسته سهر

۵۸۲ _ وهو حديث موضوع.

أخرجه المصنف في ((العلل المتناهية)) (١ / ٧٣) من طريق الديلمي (٤١٩٤).

وانظر لتمام الكلام عليه ((تخریج الأربعین السلفية فی التصوف)) (رقم ٧ _ بتحقیقی) للسخاوی.

۵۸۳ _ ئەمه راست نى یه.

قالت السيدة عائشة _ رضي الله عنها _:

((مَنْ حَدَّثَكُمْ أَنَّ مُحَمَّدًا قَدْ رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ أَعْظَمَ عَلَى اللَّهِ الْفِرْيَةَ)) واته خاتوو (عائشه) _ خواى لى رازى بێت _ فهرموویه تی: ((ههركهس بۆى باسکردن که (محمد) پهروهردگارى خۆى بینیه، دلنیا بن درۆیه کى مه زنى بۆ خوا ههلبهستوه)).

رواه البخاري (٤٨٥٥)، ومسلم (١٥٧).

وانظر ((الوصية الكبرى)) (ص ٣٨ _ ٤٠ _ بتحقیقی) لشيخ الإسلام ابن تيمية _ رحمه الله.

زمانیان و، وای لێکردن سوود به ئومەت بگهینن، ئەوەی پشتگیری قسەکانم دەکات ئەوەیە: که خوای تعالی نیگای (إلهام) بۆ دایکی (موسی) کرد بیخاته نێو تابوته کەوه، ئەوەبوو خستیه نێوی، هەروەها له کهشتیه کەو مندالە کەو دیواره کەدا نیگای بۆ (الْخَضِرَ) کرد، وه دەربارە (موسی) پیڤه مبهەر فەرمووی: ﴿وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي﴾ ﴿الكهف: ٨٢﴾ واتە ئەو (شتانە)ی کردم له خۆمهوه نه‌بوو (٥٨٤).

دە‌گێرپنەوه کەوا کهسانێکیان له مه‌جلیسه‌که‌ی (أَبْرِيذَ) دا ناماده ده‌بون، له نێو خه‌لکیشدا ئەو قسانه باو بو که ده‌یانگوت: فلان که‌س چاوی به فلان که‌س که‌وت و، له زانسته‌که‌ی وه‌رگرت و، زۆری لێوه نووسی و، فلان که‌سیش فلان که‌سی بینی. ئەوەبوو (أَبْرِيذَ) یش به‌ مۆریدو ناماده‌بوانی مه‌جلیسه‌که‌ی خۆی ده‌گوت: که به‌دبه‌ختن، زانسته‌که‌یان له‌ مردۆوه‌و له‌ مردۆوه‌ وه‌رگرتوه‌، به‌لام ئێمه‌ زانسته‌که‌مان له‌ زیندویه‌کەوه‌ وه‌رگرتوه‌و که نامری.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : ئەم فیهقه‌ی له‌ باسه‌که‌ی یه‌که‌مدا ده‌ری برپوه، که‌می زانسته ده‌نوینی، چونکه‌ نه‌گه‌ر زانا بوایه، به‌دلتیایی ده‌یزانی که‌ نێگاکردن بۆ شتێک دژیه‌ زانسته نییه، نکۆڵیی له‌وه‌ ناكریت که‌ خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ بۆ که‌سانێک له‌ به‌نده‌کانی خۆی نیگا ده‌کات، وه‌كو ئەوه‌ی پیڤه‌ مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووویه‌تی: ((إِنَّ فِي الْأُمَمِ مُحَدَّثِينَ، وَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي “فَعُمَرُ”)). (٥٨٥).

واته ((له‌ ئومه‌تاندا که‌سانێک هه‌ن نیگای خه‌یریان بۆ ده‌کریت، وه‌ نه‌گه‌ر له‌ ئومه‌ته‌که‌ی منیشدا که‌سێک هه‌بی، (عُمَرُ)).

٥٨٤ _ مه‌لا محمدا مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٥٨٥ _ حدیث صحیح.

انظر تخريجه والوجه الصحيح في شرحه وبيانه في كتابي ((الكشف الصريح عن أغلاط الصابوني في صلاة التراويح)) (رقم ٣٨).

مه‌به‌ست به وشه‌ی (مُحَدَّثِينَ) له فهرمووده‌که‌دا واته نیگای خه‌یر، به‌لام نه‌گهر که‌سیک نیگایه‌کی بۆ کراو (۵۸۶) پیچه‌وانه‌ی زانست بوو، نه‌وا کارپیکردنی جایز نابێ و، له‌م باره‌دا نیگاکه‌ی شه‌یتانی ده‌بی نه‌ک په‌همانی!

به‌لام (الْحَضِرُ)، به‌پیتی گوته‌و رای به‌هێزتر و په‌سه‌ندتر پیغه‌مبه‌ر بووه (۵۸۷)، نکۆڵیی له‌وه‌ش ناکریت که پیغه‌مبه‌ران له توانایاندا به‌پێگه‌ی سرووش ده‌ره‌نجامه‌کان بزانن. نیگاش هه‌یج په‌یوه‌نده‌یه‌کی به زانسته‌وه نییه، به‌لکو ته‌نها به‌رووبومی زانست و له‌ خوا ترسانه، بۆیه نه‌و که‌سه‌ی نه‌و دوانه‌ی تیدا کۆبویه‌وه نه‌وا خوای تعالی سازبازی هه‌موو خه‌یریکی ده‌کات و، نیگای پێی راست و کاملی ناوه‌زو هۆشی بۆ ده‌کات.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌وه‌ی واز له زانست به‌هێنریت و، بلیت: پشت به نیگا و نه‌ندیشه ده‌به‌ستم، نه‌مه هه‌یج نییه، چونکه نه‌گهر زانستی گواستراوه و نویسنه‌وه نه‌بوايه، نه‌مانده‌زانی نه‌وه‌ی که که‌وتۆته دلمانه‌وه، ئایا نیگایه‌کی خه‌یره، یاخود گومان و دودلیه‌که‌و له لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه ؟ نه‌وه‌ش بزانن که نه‌و زانسته‌ی به‌نیگا ده‌خریته دله‌وه نه‌وه‌نده نییه که چیت پێویستت به زانستی گواستراوه و نوسراوه نه‌بێ، هه‌روه‌ها زانستی نه‌قلیش نه‌وه‌نده نییه چیت پێویستت به زانستی شه‌رعی نه‌بێ، چونکه زانستی نه‌قلی وه‌کو خۆراکه‌و شه‌رعیش وه‌کو ده‌رمان و چاره‌سه‌ره، هه‌یج کامیان جیگه‌ی نه‌ویتریان ناگریته‌وه.

۵۸۶ _ که‌وابوو نه‌مه نیگایه‌کی شه‌یتانیه، وه‌کو نه‌وه‌ی پێشه‌وا (ابن تیمیه) له کتیی (الفرقان بین أولیاء الرحمن وألیاء الشیطان) دا به‌دریژی باسی کردووه.

۵۸۷ _ نه‌مه راسته که هه‌یج گومانی تیدا نی یه، وه‌کو نه‌وه‌ی پێشه‌وا (ابن حجر) له کتیی (الزهر النضر) دا به‌دریژی باسی کردووه.

دانه‌ریش له‌م باره‌وه کتییکی هه‌یه “ به گوته‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ژبانامه‌که‌یان نووسیوه.

هه‌روه‌ها برامان شیخ (بکر أبوزید) سه‌باره‌ت به گوته‌و رای به‌هێزتر و په‌سه‌ندتری پیغه‌مبه‌رتی (الْحَضِر) گوفتاریکی چاکی نویسه‌وه له کتێبه‌که‌یدا (التحذیر من مختصرات محمد الصابوني في التفسیر)) با ته‌ماشای بکریت.

وه ئهو قسه‌یه‌شی که ده‌لێت: ((زانسته‌که‌یان له مردۆوه له مردۆوه وه‌رگرتوه)): ئهو گوفتاره‌ی شیاوی بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی ئهم قسه‌ چه‌وته‌ی ئه‌وه‌یه که نه‌یزانیوه قسه‌که‌ی چ مانایه‌کی تێدایه، چونکه ئهمه تانه‌دانه له شه‌ریعت.

(أبو حفص) ی کورپی (شاهین) ده‌لێت: که‌سانێک له صوفیه‌کان وای بۆ ده‌چوون که خۆ سه‌رقال کردن و فی‌ربوونی زانست بیکاریه‌و، ده‌یانگوت: ئێمه زانسته‌که‌مان به‌بێ هێچ نێوه‌ندکارو واسیه‌ته‌یه‌ک وه‌رده‌گرین.

ده‌لێت: پێشینیانی ته‌صوف پێشه‌نگ بوون له قورئان و فیه‌قه و فهرمووده‌و ته‌فسیردا، به‌لام پاشینیانیان بیکاریان به‌دل بوو.

(أبو حامد الطوسي) ده‌لێت: ئه‌وه بزانه که نه‌هلی ته‌صوف هه‌واداری ئیلاهیته‌ بوون به‌بێ فی‌ربوون، بۆیه فی‌رنه‌بوون و، سوور نه‌بوون له سه‌ر فی‌ربوون و، وه‌رگرتنی ئهو زانسته‌نه‌ی که زانایان له کتێبه‌کاندا نووسیویه‌نه‌وه، به‌لکو گوتیان: رێگه‌که ئه‌وه‌یه که مرۆف به‌رامبه‌ر به نه‌فسی خۆی تیکۆشیت بۆ ئه‌وه‌ی سیفات خراپ و زه‌مکراوه‌کان له سه‌ر خۆی بسپێته‌وه‌و، هه‌موو په‌یوه‌ندیه‌ دونه‌ییه‌کان ببچێنیت و، به‌و په‌ری هه‌مه‌ته‌وه‌ روو له خوای ته‌عالی بکات، به‌وه‌ی مرۆف خه‌می خاوخێزان و مال و مندال و زانست ببچێنیت و، نه‌فسی خۆی گۆشه‌گیر بکات و، ته‌نها فه‌رزو سونه‌ته‌کان به‌جیبێنیت و، هه‌مه‌ته‌که‌ی جووت نه‌کات به‌ خوێندنی قورئان و، تێروانینی نه‌فسی خۆی و، نوینی فهرمووده‌و شتی ترو، به‌رده‌وام بلێت: الله، الله، الله (٥٨٨)... تاوه‌کو ده‌گاته بارو حالێک واز له جولاندنی زمان ده‌هێنریت و، پاشان وێنای گوتن له سه‌ر دل لاده‌چیت!!

٥٨٨ _ ئهم زیکره به‌م شێوه بیدعه‌یه‌و، زانایان و پیاوچا‌کانی ئومده‌ نه‌یان‌زانیه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی پێشه‌وا (ابن تیمیه) له کتێبی: (العبودية) دا (ص ١٥٨ _ ١٥٩) باسی کردوه‌.

نووسەر ده‌فهرمیت:

به‌لامه‌وه سه‌خته ئەم قسانه له که‌سیکی فیه‌هزانه‌وه ده‌رجیت، چونکه ناشیرینه‌که‌ی
شاره‌وه نییه، له راستیدا ئەمه پێچینه‌وه‌ی راخه‌ری شه‌ریعه‌ته که مروّفی هانداوه بۆ جوان
خوێندنی قورئان و، فێربوونی زانست.

زانا به‌پێژه‌کانی وه‌لاتانم بینی له سه‌ر پێبانه‌ری پاستی شه‌ریعت بوون و، به‌و پێگه‌یدا
نه‌ده‌چوون، به‌لکو یه‌که‌م جار خۆیان به‌کارپێکردن و وه‌گرتنی زانسته‌وه سه‌رقال ده‌کرد.
به‌پێی ئەوه‌ی (أبو حامد) پێکی خستوه ئێتر نه‌فسی مروّف له گه‌ل نه‌ندیشه خراپه‌کان و
خه‌یالاتی‌دا تا‌ک ده‌بێته‌وه، ئەوه‌نده زانستی پێ نابی ئەو شتانه‌ی پێ دوربخاته‌وه، بۆیه
ئیبلیس به‌ ئاره‌زووی خۆی یاری پێ ده‌کات و، به‌ ناخواتن و به‌نه‌ینیش نه‌ندیشه‌ی خراپ و
خه‌یالاتی پێشان ده‌دات.

نکوژی له‌وه ناکه‌ین که ئەگه‌ر دل پاک بویه‌وه، نورو پوناکی هیدایه‌ت و پێنمونی تی
ده‌پژیت و، به‌ نووری خوا (۵۸۹) ته‌ماشای ده‌کات، به‌لام مه‌رج ئەوه‌یه که پاک‌دنه‌وه‌که‌ی به‌ پێی
داواکاری و پێویسته‌ی‌ه‌کانی شه‌رع بێ، نه‌ک به‌وه‌ی که دژیه شه‌رع بێ، چونکه برسیته‌ی زۆرو،
کات به‌ خه‌یالاته‌وه کوشتن، شتانی‌که شه‌رع قه‌ده‌غه‌ی کردوه، بۆیه هه‌یج سوودی‌ک له‌ دانسه‌ری
شه‌رعه‌وه ده‌ستگیر نابێ، ئەگه‌ر کار به‌و شتانه کرا که قه‌ده‌غه‌ی کردبوو.

پاشان هه‌یج دژایه‌تیه‌ک له‌ نێوان زانست و تێکۆشان به‌رامبه‌ر به‌ نه‌فسدا نییه، به‌لکو
زانست مروّف فێر ده‌کات چۆن تێکۆشیت به‌رامبه‌ر به‌نه‌فسی خۆی و، یارمه‌تی ده‌دات نه‌فسی
راست بکاته‌وه.

۵۸۹ _ واته‌ نیگای خه‌یری بۆ ده‌کریت.

به‌لام ئەوه‌ی که ده‌یگێرینه‌وه ((اتقوا فراسة المؤمن "فإنه ينظر بنور الله"))، له هه‌یج پرویه‌که‌وه راست نی یه.
انظر لتحقيق الكلام حوله ((تخریج الأربعین السملیه فی التصوف)) (رقم ۳۷ _ بتحقیقی)، و ((کشف
المتواری من تلبيسات الغماری)) (ص ۱۹ _ ۲۲) بقلمی.

له راستیدا شهیتان به تاقمێك یاری کرد بهوهی که زانستیان دورخستهوه، پرویان له تیکۆشانێك کرد بهرامبەر به نهفسی خۆیان که زانست قهدهغه‌ی ده‌کات و، زانستیشیان لیوه به‌دوره، بۆیه جارێک کرده‌وانێکی قهدهغه‌کراو نه‌نجام ده‌ده‌ن و، جارێکیش کرده‌وانێک دیکه په‌سه‌ند ده‌که‌ن، که‌چی کرده‌وانێکی تر هه‌ن له پێشتر و شایسته‌تر نه‌نجام بدرێن.

له راستیدا ته‌نها زانسته له‌م شتانه‌دا فه‌توا ده‌دات، که‌چی به‌رکه‌ناریان کردووه. په‌نا ده‌گرێن به‌خوا له سه‌رشۆری و پيسوابوون.

له (أَبِي عَلِيٍّ الْبَنَاءِ) هوه ده‌لێت: لای نێمه له (سوقِ السَّلَاحِ) پیاویك هه‌بوو ده‌یگوت: قورئان په‌نه‌انه (حجاب)، پێغه‌مبەر په‌نه‌انه (حجاب)، جگه له به‌نده‌و خوا هه‌یچی تر نیه، تا تاقمێکی فریوداو، په‌رسته‌نه‌کانیان پشت گۆی خست، پاشانیش له ترسی کوشتندا خۆی شارد هوه.

له (ضَرَارِی کُورِی عَمْرُو) هوه ده‌لێت: تاقمێک وازیان له زانست و، دانێشتن له گه‌ل نه‌هلی زانستدا هێناو، له میحرابدا داده‌نیشتن، نوێژیان ده‌کردو، پۆژیان ده‌گرت، تا پیستی هه‌ریه‌که‌یان به‌سه‌ر ئێسقانه‌که‌وه وشک بویه‌وه، به‌وه‌ش پێچه‌وانه‌کاری سوننه‌ت بونه‌وه، تیاچوون، سوێند به‌و خوایه‌ی که جگه له‌و هه‌یج خوایه‌کی تر نیه به‌هه‌ق، هه‌ر که‌سێک به‌ نه‌فامی کرده‌وه بکات، دل‌نیا‌بن خراپه‌کاریه‌کانی زۆر زیاتر ده‌بی له چاکه‌کاریه‌کانی.

✱ حەقیقەت و شەریعەت:

زۆرێك له صوفیه‌كان له نێوان (حەقیقەت) و (شەریعەت) دا جیاوازی دەکەن (۵۹۰)، ئەمەش نەفامیەکی بۆ ئەو کەسە نەم قەسە دەردەبەرێ، چونکە شەریعەت هەرەمەموی حەقیقەتە، وە ئەگەر مەبەستیشیان (الرُّخْصَة) و (العَزِیْمَة) (۵۹۱) بێت، ئەوا هەردوکیان هەر شەریعەتن.

تاقمێکیش له پیشینانی تەصوف نەکۆلیان لێکردن سەبارەت بەوەی کە له پروه ئاشکراکانی شەرع (ظواهر الشرع) پرویان وەرگێڕاوه:

له (أبي الحسن) ی کورپی (سالم) هه ده‌لێت: پیاویك هاته دیدەنی (سَهْل) ی کورپی (عبدالله) و شوشەیه‌کی مەرەکەب و کتیبێکی بەدەستەوه بوو، به (سَهْل) ی گوت: هاتووم بۆ ئەوەی شتیك بنووسم بۆ ئەوەی خوای تعالی بیکام بەسوودمەندی بۆم. ئەویش پێی گوت: بنووسه، ئەگەر دەتەوی بگەرێتتەوه بۆ لای خواو شوشە مەرەکەبەکو کتیبەکەت بەدەستەوه بێ، ئەوا وابکه ! پیاوه‌کەش گوتی: ئەی (أبا محمد)! سوودی‌کم فێر بکه. ئەوه‌بوو پێی گوت: دنیا هەر هەموی نەفامیه، بە‌ده‌ر له زانست، زانستیش هەر هەموی بە‌لگەیه، بە‌ده‌ر له کرده‌وه، کرده‌وه‌ش هەر هەموی وەستینراوه (موقوف) جگه له‌وه‌ی که به‌گوێره‌ی قورئان و سوننه‌ته، سوننه‌تیش له سەر ته‌قواو له خواترسان وه‌ستاوه.

۵۹۰ _ هەندێ کۆمەڵانی نیسلا‌میش هەن خۆیان وەسف دەکەن بە‌وه‌ی که حەقیقه‌تیکی صوفین ! بە‌لام زاراوه‌ی (حقیقه) بە‌لای صوفیه‌کانه‌وه‌ چە‌نده‌ها هیمای نه‌ی‌تی (رموز وأسرار) هه‌یه، بۆیه ناگاداریه‌و، کەسیکی بێ ناگا مەبه.

۵۹۱ _ الرخصة: ئەو حوکمانه‌یه که دانەری شەرع دایناوه، به‌گوێره‌ی عوززو به‌هانه‌ی پێسپێردراوان (المكلفین)، وه‌كو خواردنی گۆشتی مرداره‌وه‌بوو له کاتی برسیتی و بێ خۆراکی و ناچاریدا.

العزیمه: ئەو حوکمه شەریعانه‌یه که دانەری شەرع بۆ هەموو پێسپێردراوانی داناوه، به‌بێ تەماشاکردنی عوززو به‌هانه‌کانیان، بۆ ئەوه‌ی له کاتی ئاسایدا نه‌بجای بدەن، وه‌كو نوێژو پۆژوو هەموو پەرستنه‌کانی دیکه، پروانه: الدكتور عبدالکریم زیدان، الوجیز فی اصول الفقہ، ص ۵۱، وەرگێڕ.

له (سَهْلِی کورپی (عبداللّٰه) وه ده لّیت: پره شایی و سپیایی بیاریزن، چونکه هه رکه سیك له پرووی ناشکرا (الظاهر) وازیئنی، ده بی به زه ندیق و خوانه ناس.

ههروه ها له (سَهْلِی کورپی (عبداللّٰه) وه ده لّیت: هیچ رینگه یه کی چاکتر نییه بۆ لای خوا جگه له زانست، بۆیه نه گهر ههنگاوێك له زانست دورکه ویته وه، چل پۆژ له تاریکیدا پئی ون ده که ی.

له (أَبِي بَكْرٍ الدَّقَاقِ) وه ده لّیت: گوئی بیستی (أَبِاسَعِيدٍ الْخَزَّازِ) بووم ده یگوت: هه موو ناوه که یك (الباطن) پیچه وانه ی پرووی ناشکرا (الظاهر) بیّت پووچه .

نووسه ر ده فهرمیّت:

نیمام (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِيّ) له کتیبی ((الإحياء)) دا له م باره وه ناگاداریدا وه ده لّیت: هه رکه س بلّیت: (حه قیقه ت) پیچه وانه و ناکوکه له گه ل (شه ریعه ت) دا، یاخود ناوه کی (الباطن) پیچه وانه و ناکوکه له گه ل پرووی ناشکرا دا (الظاهر)، نه و له کوفره وه نزیکتره تاوه کو نیمان.

(ابن عقيل) ده لّیت: صوفیه کان (شه ریعه ت) یان به ناو دانا وه، گوئیان: مه به ست به وه (حه قیقه ت) ه.

ده لّیت: نه مه ناشیرینه، چونکه خوا ی تعالی له بهر بهرژه و هه ندی خه لک و په رسته نه کانیان (شه ریعه ت) ی دانا وه، بۆیه (حه قیقه ت) ته نه ا شتیکه و شه یتانه کان خسته یانه ته نیو نه فسه وه. د لّنیابن هه رکه س داوا ی (حه قیقه ت) بکات به بی (شه ریعه ت)، نه و له که سیکی فیل لیکرا و و فریودرا وه (۵۹۲).

✱ به یادهینانهوهی سه‌ریشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به

تاقمیک له صوفیه‌کان سه‌بارت به‌وهی که کتیبی زانیان

ده‌شارنه‌وهو فریی ده‌دهنه نیو ئاوه‌وه:

نووسەر ده‌فرمیّت:

کۆمه‌لێک له صوفیه‌کان خۆیان به‌ فیروونی زانسته‌وه سه‌رقاڵ کرد، که‌چی ئیبلیس سه‌ری لیشیواندن و پیتی گوتن: مه‌به‌ست کرده‌ویه به‌ته‌نها. بۆیه کتیبه‌کانیان شارده‌وه.

ده‌گیرنه‌وه که (أحمدی کورپی (أبي الحواري)) کتیبه‌کانی فریدایه نیو ده‌ریاوه، گوتی:

چاکترین به‌لگه‌ بووی، به‌لام پاش گه‌شتن کارکردن به‌ به‌لگه‌ مه‌حاله.

(أحمدی کورپی (أبي الحواري)) سی ساڵ به‌شوین فیروونی فرموده‌وه دا ده‌گه‌را، به‌لام پاش

ئه‌وهی به‌ته‌واوی فیروو، کتیبه‌کانی به‌ره‌و ده‌ریا هه‌لگرت و، فریی دانه‌ نیوی و، گوتی:

ئه‌ی زانست! ئه‌م کاره‌م پێ نه‌کردی له‌ به‌ر ئه‌وهی گالته‌ت پێ ده‌که‌م، یاخود به‌سوک و نزم

ته‌ماشات ده‌که‌م، له‌ راستیدا داوای فیروونم ده‌کردی بۆ ئه‌وهی به‌ هۆی تۆوه‌ پێگه‌ی راست

په‌روه‌ردگارم بناسم، کاتیکیش تۆ بوی به‌ هۆی ئه‌وهی بیناسم، پێویستم پێت نه‌ما.

له‌ (أبي نصر الطوسي) وه‌ ده‌لێت: گوێبیستی کۆمه‌لێک له‌ خه‌لکی (الري) بووم ده‌یانگوت:

(أبو عبد الله المقرئ) په‌نج هه‌زار دیناری له‌ بابیه‌وه به‌ میراتی بۆ مایه‌وه، جگه‌ له‌ مال و

مولک و سامان، به‌لام له‌ هه‌موو ته‌مانه‌ چوه‌ ده‌ره‌وه‌و، به‌ سه‌ر هه‌زاراندا دابه‌شی کرد.

ده‌لێت: منیش له‌و باره‌وه‌ له‌ (أبا عبد الله) م پرسی، ئه‌ویش گوتی: لاو بووم ئیحرامم

به‌ستو، به‌ره‌و مه‌که‌که‌ چوومه‌ ده‌ره‌وه‌، کاتی که‌ هیچ شتی‌کم نه‌ما بۆی بگه‌رێمه‌وه، بریاریشم

دا که‌ ته‌نها له‌ نیو کتیبدا کۆشه‌ه‌کانم سنوودار بکه‌م، وه‌ ئه‌و زانست و فرمودانه‌ی فیرو

بووم به‌لامه‌وه‌ قورس بوو، به‌ پاده‌یه‌که‌ له‌ ده‌رچوونم بۆ مه‌که‌کو، خۆته‌رخانکردن بۆ سه‌فه‌رو،

ده‌رچوونم له‌ مولک و سامانه‌که‌م قورستر بوو!

دهلیم _ ابن الجوزي _ : پيشتر ئاماژەى پيڊرا كه زانست نورو پوناكیهو، ئیلیسیش بۆ مروۆقى دهپازیتیتیهوه كه ئهو نورو پوناكیه بكوژیتیتیهوه، بۆ ئهوهی له تاریکیدا بهسهریدا زال بى، دلنیاشین هیض تاریكیتك وەكو تاریكى نقغامى نییه.

وه كاتێك ئیبلیس ترسا ئهمانه بۆ خویندنهوهی كتیبهكان بگهڕێنهوه، چونكه ئهو كتیبهانه دهبن به رینۆین بۆ ئاشكراكردنی فیلهكانی، شاردنهوهو، فهوتان و، تیاچوون و، خراپکردنی كتیبهكانی بۆ رازاندنهوه، ئهمهش كردهوهیهكى ناشیرین و قهدهغهكراوه، ههروهها نهفامیشه به مهبهستی راستهقینه لهو كتیبهانه !

ئهوانهی سهروهوت به تهواوی بۆ پروون دهبیتهوه كاتی تهماشای دهكهی كه قورئان و سوننهت بنهڕهتی زانستهكانه، كهچی له پرووی شهڕعهوه زانرا پاراستیان قورسه، بۆیه فرماندرا به نوسینهوهی قورئان و، نوسینهوهی فهرموودهكان.

سهبارت به قورئان، ئهوهبوو پیغهمبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ نهگهر نایهتیکی بۆ دابهزاییابه، بانگی نوسهركهی دهکردو، ئهویش دهینوسییهوهو جیگیرى دهکرد، له لقی دارهخورماكاندا كه توپكَل و پرزوپالهكانی لی دامالرایت دهیانوسیوه، ههروهها لهسهر بهردو نیسکی شان دهیانوسیوه، دواى ئهمه پيشهوا (أبوبکر) _ خواى لی پازى بیت _ ههموو قورئانی كۆكردهوه، بۆ پاراستنی، پاشانیش پيشهوا (عثمان) كوپى (عفان)و، هاوهلانی تریش قورئانیان نویسهوه، بۆ ئهوهی هیچ شتیکی لی نهشاز نهبی (۵۹۳).

بۆ سوننهتیش، سهرهتای ئیسلام پیغهمبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ ههموو خهلكی سنوودار كردهبوو به قورئانهوهو، دهیفرموو:

((لا تَكْتُبُوا عَنِّي سِوَى الْقُرْآنِ)) (۵۹۴).

واته ((جگه له قورئان هیچ شتیکی تر له منهوه مهنوسنهوه)).

۵۹۳ _ ویراجع كتاب ((تاریخ المصحف الشريف)) للشيخ عبدالفتاح القاضي _ رحمه الله _ .

۵۹۴ _ رواه مسلم (۳۰۰۴) عن أبي سعيد الخدري.

به‌لām که فەرمووده‌کان زۆریون و، نه‌وانیش کارامه‌یی و شاره‌زاییان له له‌به‌رکردنیدا کهم بویه‌وه، ئینجا پێی نویسنه‌وه‌ی پێدان، فرۆی (۰۹۰) عن أَبِي هُرَيْرَةَ _ رضي الله عنه _ أنه شكى إلى رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ قَلَّةَ الحَفَظِ، فقال: ((ابْسُطْ رِدَاءَكَ)).

فبَسَطَ رِدَاءَهُ، وَحَدَّثَهُ النَّبِيُّ _ عليه الصلاة والسلام _ وقال: ((ضُمَّهُ إِلَيْكَ)).

فقال أبوهريرة: فلم أنسَ بعدَ ذلكَ شيئاً مما حدَّثنيهِ رسولُ الله _ صلى الله عليه وسلم _.

واته له (أبي هُرَيْرَةَ) هوه _ خوای لى پازى بیټ _ ده‌گێڕنه‌وه کهوا لای پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ سکاڵای که‌مى له‌به‌رکردنى کرد، نه‌ویش فەرمووی: ((عەباکت رابجە)).

عەباکه‌ی رابخست و، پێغه‌مبه‌رى خواش _ عليه الصلاة والسلام _ فەرمووده‌ی بۆ باس کردو ئینجا پێی فەرموو: ((کۆیکه‌ره‌وه له نامیژی بگه‌ه)).

(أبي هُرَيْرَةَ) فەرمووی: پاش نه‌وه چیتر نه‌وانه‌ی پێغه‌مبه‌رى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ بۆی باس ده‌کردم بیرم نه‌دچۆوه.

وروى عنه _ صلى الله عليه وسلم _ عبدُاللهُ بْنُ عَمْرٍو أَنَّهُ قَالَ: ((قَيِّدُوا الْعِلْمَ)) (۰۹۶).

۵۹۵ _ رواه البخاري (٤ / ٢٤٧)، ومسلم (٢٠٩٨).

فتصديره بصيغة التمریض فيه ما فيه “ إلا إذا أراد اختصار السند “ كما يُلاحظ أحياناً عن بعض قدماء أهل الحديث.

۵۹۶ _ حديث حسن بشواهد وطرقه.

وقد فصل الكلام عليه شيخنا العلامة الألباني في ((السلسلة الصحيحة)) (رقم ٢٠٢٦)، فراجعهُ.

وما في حاشية ((الناسخ والمنسوخ)) (ص ٤٦٨) لابن شاهين مما ينبغي أن يُتأنى فيه !

فقلتُ: يا رسولَ الله! وما تقييدهُ؟

قالَ: ((الكتابةُ)) (٥٩٧).

واته (عبدُالله)ی کورپی (عَمُرُو) له پیغه مبهری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ ده گپ پیتوه که فرموی:

((زانست بچه سپینن)).

منیش گوتم: نهی پیغه مبهری خوا! چ دهیچه سپینیت؟

فرموی: ((نوسینه وه)).

نوسهر ده فرمیت:

بزانه هاوه لان فرمایشت و، جولانه وه و، کرده وه کانی پیغه مبهری خویان _ صلی الله علیه وسلم _ به ته واوی پاراستوه، بویه شهر یعدت له (ریوایه)ی نهم و له (ریوایه)ی نه وه وه کۆبۆوه.

وقد قال رسولُ الله _ صلی الله علیه وسلم _:

((بَلِّغُوا عَنِّي)) (٥٩٨).

واته ههروه ها پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمویه تی:

((چهند له توانا تاندا بوو له منه وه راگهیه نن)).

وقالَ: ((نُضِرَ اللهُ امْرَأً سَمِعَ مَقَالَتي، فوعاها، فأدَّها كما سَمِعَها)) (٥٩٩).

واته ههروه ها پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمویه تی: ((خوای تعالی جوانیی و گه شارهیی له دنیاو رۆژی دوایدا به و که سه به خشیت، که گوئیستی فرمایشته کانم ده بی و، لیتی تی ده گات و، ههروه کو چۆن بیستویه تی دهیگهیه نیت)).

٥٩٧ _ وانظر ما كتبه بعنوان: ((مدخل عام في تدوين حديث نبي الإسلام)) في مقدمتي على (الصحيحة الصحيحة) (٥ _ ٨).

٥٩٨ _ رواه البخاري (٦ / ٣٦١) عن ابن عمرو.

٥٩٩ _ حديث صحيح متواتر مروي عن بضعة وعشرين صحابياً.

انظر: ((الخطبة)) (ص ٦٨)، وتعليقي عليه، و((الرد العلمي)) (١ / ٧٣) بقلمي "مشاركة مع أخي سليم الهلالي".

گه یاندنی فەرمووده شتی که به دهست نایەت مە گەر به نووسینەوه، چونکه لەبەرکردن بیردەچیتەوه.

پێشەوا (أحمدُ)ی کورپی (حنبل) فەرمووده ی دە گێڕایەوه، پێی دە گوترا: بیلێره وه با بینوسینەوه. ئەویش دەیفەرموو: نەخێر، بە لکو له کتیبە که وه بۆتان دە خوینمە وه، ئێوهش بینوسنەوه.

(علي) کورپی (المَدِينِي) دە لیت: پێشەوام (أحمدُ)ی کورپی (حنبل) فەرمانی پێکردووم فەرمووده نە گێڕمە وه مە گەر له کتیبە وه.

هاوه لانی بەرێژ سوننە تیان گێڕاوه تە وه، (تابعین)یش له ئەوانە وه وەریان گرت و، فەرمووده ناسانیش به پۆژە لآت و پۆژنا وادا سە فەریان دە کرد، بۆ بە دە ستهینانی وشە یە ک لیّره و وشە یە ک له وێ، هە ستاون به (تصحیح) کردنی ئە وه ی (صحیح) ه، بە درۆ خستنه وه ی ئە وه ی (صحیح) نییه، تانە یان له و کە سانه داوه که فەرمووده دە گێڕنە وه (جرحوا الرواة)، هە ستاون به راستکردنه وه، پوخته کردن و، بۆاردنی سوننە ت و، دانانی کتیب.

ئینچاش کە سانیك ئە و کتیبانه به ئا و دە شۆنه وه، ئە و ماندوبوونه دە فهوتینن، که چی حوکمی خوا سە بارە ت به پرووداویك نازانیت، هەر گێژ شەریعە ت به شتیکی تری به م هاوشیوانه عینادی له گە ل نە کراوه، ئایا هیچ شەریعە تیکی تری پیش ئیمه (إسناد) یکیان هە یه بۆ پێغه مبه ره که یان، له راستیدا ئە مه تە نها خاسیه تیکی تایبه تی ئە م ئومە ته یه (۶۰۰).

له پێشەوا (أحمدُ)ی کورپی (حنبل) ه وه بۆیان باسکردوین که وا له گە ل ئە وه ی که به پۆژە لآت و پۆژنا وادا سە فەری کردووه بۆ دە سته که وتن و فیروونی فەرمووده که چی

۶۰۰ _ ئا ئە مه یه به ربوومی راستە قینه ی زانستی (مصطلح الحديث) و، یاساکانی، وه کو ئە وه ی له شوێنی خۆیدا ناماژه ی پێدراوه، بۆیه هەر کە س ئە مه بجا ته پشت گوێ و هە موو تواناکانی بۆ دانە پاڵ و ناوه یێنانی کتیب نارا سته بکات، وه کو ئە و کە سه ی لی دیت که خۆ ی به لقه کانه وه خەریک کردبێ و، بنه رته که ی له یه کردبێ، بۆیه ئاگاداریه و، زۆری په راویز فریوت نە دات (!)

جاریکیان به کۆپه کهی خۆی ده فەرمیّت: چیت له فلان که سهوه نوسیهوه؟ فذکر له اَنَّ النبیَّ _
 علیه الصلاة والسلام _:

((كَانَ يَخْرُجُ يَوْمَ الْعِيدِ مِنْ طَرِيقٍ وَيَرْجِعُ مِنْ أُخْرَى)) (٦٠١).

واته ئەویش بۆی گێڕایهوه کهوا پێغه مبه‌ری خوا _ علیه الصلاة والسلام _:

((له رۆژی جه‌ژندا له رێگه‌یه کهوه ده‌چووه ده‌ره‌وه، له رێگه‌یه کهی دیکه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه)).

ئه‌وه‌بوو پێشه‌وا (أحمدُ)ی کۆری (حنبل)یش فەرمووی: (إنا لله)، سوتتیک له سونه‌ته‌کانی

پێغه مبه‌ری خوام _ صلى الله عليه وسلم _ پی نه‌گه‌شتوه!

نا ئەمه گوفتاری پێشه‌وا (أحمدُ)ی کۆری (حنبل)ه، هه‌رچه‌ند فەردووده‌ی به‌ زۆری

کۆده‌کرده‌وه، ئەي ئەو که‌سه‌ی که فەرمووده ناونوسیّت ده‌بیّ چۆن؟! وه هه‌رکات بشنوسیّت به

ناو ده‌یکوژيێتیته‌وه!

باشه نه‌گه‌ر کتێبه‌کان به‌ ناو به‌سپێرتنه‌وه، له ژێر زه‌ویدا به‌شاردرێنه‌وه، بۆ فه‌تواو

رووداوه‌کان به‌ چ پشت به‌سه‌رتیّت؟! پشت به‌ فلان که‌سی زاهید! یاخود به‌ فلان که‌سی صوفی

به‌سه‌رتیّت! یاخود پشت به‌و خه‌یاڵات و نه‌ندیشه‌یه‌ی که به‌ خیاڵاندا دیت!

په‌نا به‌خوا ده‌گرین له گومرای پاش ئەوه‌ی که رێگه‌ی راستی پێشانداین.

٦٠١ _ رواه _ بنحوه _ البخاري (٩٨٦) عن جابر.

وانظر رسالتي ((أحكام العيدين في السنّة المطهرة)) (ص ١١).

★ ره‌خه‌گرتن له رِیازی صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که

کتیبه‌کانی زانست ده‌شارنه‌وه:

نووسەر _ به‌ره‌حمەتی خوا بیّت _ ده‌فەرمیّت:

ئەو کتیبەنە‌ی که شار‌دوویانە‌تە‌وه له‌وه به‌دەر نییه که یا هەق یا نار‌ه‌وایی تێدا‌یه، یاخود تیایدا هەق و نار‌ه‌وایی تێکەڵ به یه‌کتر بووه.

بۆیه ئە‌گەر نار‌ه‌وایی تێدا بیّت، ئە‌وا شار‌دنه‌وه‌ی سه‌رزه‌نش‌ت ناکریت.

وه ئە‌گەر هەق و نار‌ه‌وایی تێکەڵ به یه‌کتر بویتن و، نه‌توانرا جیا بک‌ری‌نه‌وه، ئە‌وا به‌هانه‌یه‌ک ده‌بی بۆ فه‌وتان‌دیان، چونکه قه‌ومانێک له که‌سانی با‌وه‌پێ‌کرا‌و و له که‌سانی در‌وژن‌یشه‌وه گێ‌را‌بو‌یان‌ه‌وه‌و نو‌سی‌بو‌یان‌ه‌وه، شته‌که‌یان لێ تێکەڵ و پێکەڵ بو‌سو، بۆیه کتیبه‌کانی خۆیان‌یان فه‌وتاند.

لێ‌ره‌دا ئە‌وه‌ی که له (سُفیانَ الشَّوَرِي) وه گێ‌رد‌را‌وه‌تە‌وه سه‌باره‌ت به فه‌وتان‌دی کتیب ده‌بی به‌و شی‌وه‌یه‌ی سه‌ره‌وه لێک بدریت‌ه‌وه.

به‌ل‌ام ئە‌گەر کتیبه‌کان هەق و شه‌رع‌یان تێدا بیّت، ئە‌وا به‌هێچ شی‌وه‌یه‌ک هه‌ل‌ال نییه ب‌فه‌وت‌ین‌رین، چونکه زانست و مال و سامان له خۆ‌ده‌گرێ و ده‌چه‌سپینێ.

با پرس‌یاری مه‌به‌ست بک‌ری‌ت له‌و که‌سه‌ی که ده‌یان‌فه‌وت‌ینێ :

ئه‌گەر گو‌تی: خه‌ری‌کم ده‌کا‌و، نا‌هی‌لێ په‌رسته‌نه‌کا‌م جی‌به‌جی بکه‌م !

پێی ده‌گو‌تری‌ت: به سی شی‌وه وه‌ل‌امت ده‌دریت‌ه‌وه:

یه‌که‌میان: ئە‌گەر تی‌گه‌شتایه‌ی، ده‌ترانی که خۆ خه‌ریک کردن به زانسته‌وه ته‌وا‌وترین و چاک‌ترین په‌رسته‌نه‌کا‌نه.

دو‌وه‌م: ئە‌و به نا‌گبوون و فی‌زی‌بو‌ونه‌ی بۆت به‌دی‌ها‌تو‌وه به‌رده‌وام نابێ، وه‌کو ئە‌وه‌ی ته‌ما‌شای

ئە‌و کاته‌ت ده‌که‌م، که په‌شیمان بو‌یته‌تە‌وه، پاش ئە‌وه‌ی کتیبه‌کا‌نت فه‌وتاند.

ئەوێش بزانی که دڵەکان لە سەر پاکێتی خۆیان نامێننەو، بەلکو ژەنگ توێژی بە سەرەو
دەبەستی، بۆیە پێویستی بە پاک کردنەو دەبێ، پاک کردنەوێشی بەوێه که تەماشای کتیبە
زانستیه‌کان بکریت (۶۰۲)

(یوسف)ی کورپی (أسباط) کتیبەکانی فەوتاندبوو، بەلام لە سەر نەگیرانەوێ فەرموودە
نارامی نەگرت و، نیت بۆ گیرانەوێ پشتی بە لەبەرکردنی خۆی دەبەست، بۆیە تیکەل و
پیکەلی دەکرد (۶۰۳).

سێ یەم: ئێمە لە بە ناگابونە تەواوەکەت و، بەردەوامبوونی و، پێویست نەبوونت بەو
کتیبانە تێدەگەین، بەلام باشتەر وابوو ئەو کتیبانەیی خۆت بە خۆتندکاریکی تازه دەستپیکار
ببەخشیبا، بە تاییەت ئەو خۆتندکارانەیی بە ناستی تۆ نەگەشتوون، یاخود بیتکردبا بە
(وقف) بۆ ئەو کەسانەیی دەتوانن سوودی لی وەرگرن، یاخود بتفرۆشتباو پارەکەیت بە خێرو
سەدەقە بکردبا، بەلام فەوتاندنی ئەو کتیبانە، بە هیچ جۆریک حەلال نییە.

(المروزي) دەگیریتەوێ که لە پیشەوا (أحمد)ی کورپی (حنبل)یان پرسى سەبارەت بە پیاویک
پاسپێری کردبوو کەوا کتیبەکانی بشاردریتەو، ئەویش بۆ وەلامی پرسیارە کە فەرمووی: پێم
باش نییە زانست بشاردریتەو.

هەر وەها (المروزي) دەئیت: گوئیستی پیشەوا (أحمد)ی کورپی (حنبل) دەیفەرموو:
شاردنەوێ کتیب هیچ مانایەکی نییە.

۶۰۲ _ سەرچاوەی هەموو ئەوێ لە بارەیی کتیبەوێ گوتراوە، سەبارەت بە سوودەکانی و، گرنگیەکانی و،
رێگەکانی سوود لی وەرگرتن و، هەموو ئەوێ لە دورو نزیکەوێ پەيوەندی بەوێه، لە کتیبەکەمدا
دەبینیت بەناوی ((جَلِيَةُ الْكِتَابِ وَبُلَغَةُ الْمُطَالَعِ))، خۆی گەورە تەواوکردنیم بۆ ناسان بکات.

۶۰۳ _ ((تهذيب التهذيب)) (۱۱ / ۴۰۸).

★ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به صوفیه‌کان

چونکه نکۆلیی له‌و که‌سانه ده‌که‌ن که خه‌ریکی فی‌ربوونی زانستن:

نووسه‌ر ده‌فه‌رمی‌ت:

صوفیه‌کان له‌م باره‌وه به‌سه‌ر دوو کۆمه‌لدا دابه‌شبوون: کۆمه‌لێکیان ته‌مبه‌لێی ده‌نوێنن سه‌باره‌ت به‌ فی‌ربوونی زانستن، کۆمه‌لێکیشیان وایان به‌ خه‌یاڵدا هاتوه‌و زانستن بریتییه له‌وه‌ی که ده‌که‌ویته‌ دلێ که‌سانێکه‌وه، وه‌کو به‌روبوومی نه‌و خواپه‌رستییه زۆره‌ی که نه‌نجامی ده‌ده‌ن، نه‌م زانسته‌شیان ناوناوه به‌: (العلم الباطن) واته زانستی ناوه‌کی، وه‌ قه‌ده‌غه‌ی فی‌ربوونی (العلم الظاهر) واته زانستی ناشکرا ده‌که‌ن.

له (جعفر الخَلْدِي) وه ده‌لێت: نه‌گه‌ر صوفیه‌کان وازیان لی هینابام، (اسناد)ی هه‌موو دونیام بۆ ده‌هینانه به‌رده‌ست، که لاو بووم چووم بۆ لای (عَبَّاسِ الدُّورِي)، زانستن و فه‌رمووده‌ی یه‌ك مه‌جلیسم لیوه نووسیوه‌وه، پاشان که چوومه‌ ده‌ره‌وه، که‌سی‌کم پێگه‌شت له‌و صوفیانه‌ی که هاوه‌لێتیم ده‌کردو، پیتی گوتم: نه‌مه چی به‌ به‌ ده‌سته‌وه ؟ منیش پێشامدا، نه‌وه‌بوو گوتی: تیا‌ب‌چیت ! واز له (علم الخرق) واته زانستی پینه‌وپاتالی پۆشاک ده‌هینی و، به‌ فی‌ربوونی (علم الورق) وه‌ واته زانستی سه‌ر کاغه‌زه‌وه سه‌رقالیت ! پاشان کاغه‌زه‌کانی دراندو، قسه‌کانیشی چوو به‌ دل‌مه‌وه‌وه، نیت‌ر بۆ مه‌جلیسه‌که‌ی (عَبَّاسِ) نه‌گه‌رامه‌وه !!

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : هه‌والی (أبي سعيد الكِنْدِي) م پێ گه‌شتوه‌وه ده‌لێت: ده‌چرومه‌ خه‌له‌ه‌ت‌گه‌ی (رباط) صوفیه‌کانه‌وه‌وه، به‌نه‌هینی به‌ جۆرت‌ک نه‌وان هه‌ستی پێ نه‌که‌ن فه‌رمووده‌م ده‌نوسیوه‌وه فی‌ر ده‌بووم، رۆژنێکیان شوشه‌ مه‌ره‌که‌به‌که له سه‌رقۆلی پۆشاکه‌کم که‌وته‌ خواره‌وه، نه‌وه‌بوو که‌سانێک له صوفیه‌کان پێیان گوتم: عه‌وره‌ت (نه‌و شته‌ی که جینگه‌ی شه‌رمه‌زاریه) به‌شاره‌وه !

له (الحُسَيْنِ)ی کوری (أحمد الصَّغَارِ) وه ده‌لێت: شوشه‌یه‌کی مه‌ره‌که‌بم به‌ده‌سته‌وه بوو، (الشُّبْلِي) پیتی گوتم: مه‌ره‌که‌به ره‌شه‌که‌ت لێم دورخه‌ره‌وه، ره‌شایی دلێی خۆم به‌سه‌.

نووسەر ده‌فهرمیت:

گه‌وره‌ترین یاخی بوون و، به‌ره‌ه‌لت‌ست‌یک‌کردنی خوای تعالی تعالی، بریتیه له کۆسپ و ته‌گه‌ره دانان له سەر پێگه‌ی راستی خوای تعالی، پرون‌ترین و ناشکرترین پێگه‌ی خوای تعالاش زانسته، چونکه به‌لگه‌ن له سەر خوای تعالی، به‌پرون‌کردنه‌وه‌ی حوکم و شه‌رعی خوا هه‌ل‌ده‌ستیت، ئه‌و شتانه‌ پرون ده‌کاته‌وه که خوای تعالی هه‌زی پێیه‌تی و، ئه‌وانه‌ش که پ‌قی لیّ ده‌بیته‌وه، بۆیه قه‌ده‌غه‌کردنی زانست به‌رام‌به‌ر به‌خواو شه‌ریعه‌ته‌که‌ی دژایه‌تی ده‌برپ‌ینه، به‌لام ئه‌و که‌سانه‌ی قه‌ده‌غه‌ی زانست ده‌که‌ن، له‌و شته‌ تێنه‌گه‌شتن.

له (عبداللهی کورپی (خفیف) هه‌و ده‌ل‌یت: خۆتان به‌ فی‌ربوونی زانسته‌وه سەرقال بکه‌ن و، قه‌سه‌ی صوفیه‌کان فریوتان نه‌دات، من شوشه‌ی مه‌ره‌که‌به‌که‌م له‌ گیرفانی پۆشاکه (المُرْقَعَة) که‌مداو، کاغه‌زه‌کانیشم له‌ پشت‌وێنی شه‌رواله‌که‌مدا هه‌ل‌ده‌گرت و، به‌ نه‌یینه‌وه ده‌چوومه خزمه‌تی نه‌هلی زانست، نه‌گه‌ر پێیان بزانی‌بام دژایه‌تیان ده‌کردم و (۱۰۴)، ده‌یانگوت: تۆ سەرکه‌وتوو نابی. که‌چی پاشان پێو‌ستیان پێم بوو.

پێشه‌وا (أحمدی کورپی (حنبل) که‌ شوشه‌ی مه‌ره‌که‌به‌ی به‌ ده‌ستی خۆت‌دکارانی زانسته‌وه به‌دیده‌کرد، ده‌یفه‌رموو: ئه‌مانه‌ چراکانی ئیسلامن.

هه‌رچه‌ند خۆشی به‌ته‌مه‌ن بوو به‌لام شوشه‌ی مه‌ره‌که‌به‌که‌ی هه‌ر به‌ده‌سته‌وه بوو، پیاو‌یکیش پێی گوت: ئه‌ی (أبا عبدالله) تاوه‌کو که‌ی؟! ئه‌ویش فه‌رموو: (الْهَبْرَةُ إِلَى الْمَقْبَرَةِ) واته‌ شوشه‌ی مه‌ره‌که‌به‌که‌ تاوه‌کو گو‌زستان.

٦٠٤ _ ئای که‌ نه‌م‌پۆ له‌ دوینی ده‌چیت، چونکه زۆریک له‌ کۆمه‌له‌ ئیسلامیه‌کانی هاوچه‌رخ، له‌مه‌ زیاتریش نه‌جم ده‌ده‌ن _ په‌نا به‌خوا ده‌گرین _ که‌چی واده‌زانن کرده‌وه‌یه‌کی باش نه‌جم ده‌ده‌ن. ئیمه‌ شت‌گه‌لیکی زۆر ده‌ریاره‌ی که‌سانیک _ که‌ بانگه‌شه‌ی سونه‌ت ده‌که‌ن _ ده‌زانین، که‌ زانا‌کانیان نکۆلی لیّ ده‌که‌ن و، سەرکه‌ده‌کانیشیان خۆیان لیّ به‌دور ده‌گرن، ده‌ریاره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که‌ دژ به‌ فیه‌رت و س‌روشتی ئیسلام و، سونه‌تی پا‌که‌.

سه بارهت به فرمایشته که ی پێغه مبه‌ری خواش _ صلی الله علیه وسلم _ که ده‌فرمیت: ((لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي مَنْصُورِينَ لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ)) (٦٠٥). واته ((به‌رده‌وام تایه‌فیه‌ک له ئومه‌ته‌که‌م سه‌رکه‌وتوو ده‌بن و، نه‌وانه‌ش که شوێنیان ناکه‌ون و، یارمه‌تیان ناده‌ن، هیچ زیانیکیان پێ ناگه‌ینن، تاوه‌کو نزیک به‌ پۆزی قیامه‌ت)). فرمووی: ئه‌و تایه‌فه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌هلی فرمووده‌ نه‌بن، ئیتر نازانم چ تایه‌فه‌یه‌کی تر ده‌بن.

پێی گوترا: پیاویک سه‌باره‌ت به‌ ئه‌هلی فرمووده‌ ده‌لیت: کۆمه‌لێکی خراپن. پێشه‌وا (أحمد) یش فرمووی: ئه‌و پیاوه‌ زیندیقه‌.

پێشه‌وا (الشافعی) به‌ره‌حه‌تی خوا بی‌ت _ فرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر پیاویک له‌ ئه‌هلی فرمووده‌ ببینم، وا هه‌ست ده‌که‌م پیاویکم له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ بینوه‌ (٦٠٦).

٦٠٥ _ مروی عن عدة من الصحابة، منهم معاوية _ رضي الله عنه _ وحديثه في ((صحيح البخاري)) (١٣ / ٢٥٠)، و ((صحيح مسلم)) (١٠٣٧).

ولأخينا الفاضل سليم الهلالي رسالة لطيفة بعنوان: ((اللائي المنشورة بأوصاف الطائفة المنصورة))، تحت الطبع.

٦٠٦ _ پیاوه‌لێدان و ستایشکردنی زانایان به‌رامبه‌ر به‌ خوێندکاران و ئه‌هلی فرمووده‌، له‌ کتێبه‌کاندا به‌ زۆری به‌رچاو ده‌که‌وێت و، له‌ کتێبه‌ دانراوه‌کانی ئه‌هلی زانستدا به‌زۆری بڵاوه‌.

له‌ به‌اره‌وه‌ شتیکی زۆر چاکم له‌ کتێبیکی سه‌ربه‌خۆدا کۆکردۆته‌وه‌ به‌ ناوی: ((اتحاف النابه بشرف الحديث و أصحابه))، خستومه‌ته‌ پال کتێبه‌ ده‌ستنوسه‌که‌ی پێشه‌وا (الضیاء المقدسی) که پێمان گه‌شتوو به‌ ناوی: ((فضل الحديث وأهله))، که هه‌ستاوم به‌ (تخریج) و لیکۆلینه‌وه‌ی.

خوای ته‌عالی ته‌واوکردن و بڵاوکردنه‌وه‌یه‌م بۆ ناسان بکات.

✱ باسکردنی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به

صوفیه‌کان له‌و بواره‌وه که قسه له زانستدا ده‌که‌ن:

نووسهر ده‌فهرمیّت:

بزانه کاتی ئەم قەومە لە فێربوونی زانست وازیان هێناو، تاکبۆنە‌وه‌و، بە پیتی بیروپرای خۆیان کاریان کرد، ئارامیان نه‌گرت و، له زانسته‌کاندا قسه‌یان ده‌کرد، به‌لام به‌ گوێره‌ی واقعیاتی خۆیان قسه‌یان کرد، نه‌ک به‌ گوێره‌ی زانست، بۆیه‌ چەندین هه‌له‌یه‌ی ناشیرینیان لی وه‌شایه‌وه، نه‌وه‌بوو جار به‌ جار له ته‌فسیری قورئاندا قسه‌یان ده‌کردو، جار به‌ جار له فهرمووده‌داو، جار به‌ جار له فیه‌ه‌داو، هتد، زانسته‌کانیشیان به‌پیتی پتوێستیه‌کانی نه‌و بیروبو‌چونه لی‌ک ده‌دایه‌وه که تا‌ک بۆی‌ونه‌وه تیایدا.

به‌لام دل‌نیابن خ‌وای تعالی بۆ ههر چاخ و زه‌مه‌نی‌ک قه‌ومانیکی داناوه که ده‌بن به‌ کۆله‌که‌و پالپه‌شتی شه‌رعه‌که‌ی، وه‌لامی نه‌و که‌سانه ده‌ده‌نه‌وه که به‌ ویستی خۆیان له شه‌رعه‌دا قسه ده‌که‌ن و، هیچ یاساو پت‌سایه‌ک په‌چاو نا‌که‌ن، هه‌له‌ی هه‌له‌کاران پ‌وون ده‌که‌نه‌وه.

✱ به یاد هیئانه‌وی کورته‌یه‌ک له قسه‌کانیان سه‌باره‌ت به قورئان:

له (جعفری کوری (محمد الخلدی) وه ده‌لێت: له خزمه‌تی شیخمان (الجُنَید) دا سووم کاتی (کَیْسَان) پرسیاریکی ناراسته کرد سه‌باره‌ت به‌و نایه‌ته‌ی که خوای تعالی‌ تیایدا ده‌فرمیت: ﴿سَنَقْرُكَ فَلَا تَنْسَى﴾ ﴿الْأَعْلَى: ۶﴾ واته (نه‌ی محمد _ صلی الله علیه وسلم _ قورئانت) به‌سه‌ردا ده‌خوینینه‌وه‌و هه‌رگیز بیرت ناچیتته‌وه (۶۰۷). که‌چی (الجُنَید) له وه‌لامدا گوتی: واته کرده‌وه پینکردنی قورئانت بیر نه‌چیت.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌و نایه‌ته‌ لێی پرسی که خوای تعالی‌ تیایدا ده‌فرمیت: ﴿وَدَّرَسُوا مَا فِيهِ﴾ ﴿الْأَعْرَاف: ۱۶۹﴾ واته نه‌وه‌ی له ته‌وراتدا هه‌بوو خویندویانه‌ته‌وه (۶۰۸)، که‌چی (الجُنَید) له وه‌لامدا گوتی: واته وازیان له کارپینکردنی هینا. (کَیْسَان) یش به قسه‌کانی (الجُنَید) سه‌رسام بوو و پیتی گوت: (لَا يَفْضُضُ اللَّهُ فَاك) واته په‌روه‌ردگار ددانه‌کانت نه‌که‌وینیت و هه‌میشه زارت به جوانی به‌یلتته‌وه.

ده‌لیم _ ابن الجوزي _ : گو‌فتاره‌که‌ی (الجُنَید): ((واته کرده‌وه پینکردنی قورئانت بیر نه‌چیت))، ته‌فسیری‌که هه‌چ پروویه‌کی راست و دروستی نییه‌و، هه‌له‌که‌شی ناشکرایه، چونکه شیوازی زمانیی نایه‌ته‌که‌ی والیکداوته‌وه که (نه‌ی) ه، به‌لام به‌م جو‌ره نییه‌و، له راستیدا شیوازی زمانیی نایه‌ته‌که (خَبَر) ه نه‌ک (نه‌ی) واته مه‌به‌ستی خوای تعالی‌ نه‌وه‌یه که قورئانت به‌سه‌ردا ده‌خوینینه‌وه‌و هه‌رگیز بیرت ناچیتته‌وه، نه‌ک گو‌فتاره‌که‌ی (الجُنَید): ((واته کرده‌وه پینکردنی قورئانت بیر نه‌چیت)). چونکه شیوازی زمانیی نایه‌ته‌که نه‌گه‌ر (نه‌ی) بوایه، نه‌وا پیته‌کانی (جزم) ی ده‌چووه سه‌رو (محزوم) ده‌بوو، بۆیه ته‌فسیره‌که‌ی (الجُنَید) پینچه‌وانه‌ی کۆده‌نگی زانایانه (۶۰۹).

۶۰۷ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۶۰۸ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۶۰۹ _ انظر ((زاد المسیر)) للمصنف.

ههروهها فهرمایشتی خوای تعالی ﴿وَدَّرَسُوا مَا فِيهِ﴾، له راستیدا وشه‌ی (دَرَسُوا) لهم نایه‌ته‌دا واتای خویندنمه ده‌به‌خشیت، وه‌کو له نایه‌تیکی دیکه‌شدا خوای تعالی ده‌فهرمیت: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ آل عمران: ۷۹ ﴿واته وه ئیوه خوشتان ده‌بخوینن(۶۱۰)، وشه‌ی (دَرَسُوا) لهم نایه‌ته‌دا له (دُرُوسِ الشَّيْءِ) وه نه‌هاتوه واته کوژانه‌وه نه‌مان و فه‌وتاندنی شتیک، وه‌کو نه‌وه‌ی (الْجُنُودُ) واتینگه‌شتبوو مانای نایه‌ته‌که واته فه‌وتاندن و کارپینه‌کردن ده‌به‌خشیت.

له (أَحْمَدُ) ی کورپی (مُحَمَّدُ) ی کورپی (مِقْسَمٌ) وه ده‌لێت: له مه‌جلیسه‌که‌ی (أَبَا بَكْرٍ الشُّبَلِيُّ) دا ناماده بووم، کاتی سه‌باره‌ت به‌و نایه‌ته‌ی خوای تعالی لییان پرسى که ده‌فهرمیت: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ ق: ۳۷ ﴿واته ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ﴾ بیگومان لهم (باسه‌دا) په‌ندو نامۆزگاری هه‌یه ﴿لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ﴾ بۆ که‌سیک خاوه‌ن دلیکی (زیندوو بیت یان ژیری) (۶۱۱)، که‌چی (أَبَا بَكْرٍ الشُّبَلِيُّ) بۆ وه‌لامی پرسیاره‌که گوتی: واته بۆ نه‌و که‌سه‌ی خوا بوه به‌ دلێی (۶۱۲).

۶۱۰ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۶۱۱ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۶۱۲ _ په‌نا به‌خوا ده‌گرین، چونکه نه‌مه قسه‌یه‌کی حوولی کوفریه‌و، پین‌خوشت‌حال بوونه به‌ قسه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که درو‌یان به‌زاری موباره‌کی پیغه‌مبه‌ری خواوه _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌لبه‌سته‌وه، نه‌م گو‌فتاره پوچه‌یان بۆ نه‌و گه‌ران‌دۆته‌وه:

((ما وسعني أرضي ولا سمائي، ولكن وسعني قلب عبدي المؤمن)) واته ((نه‌ناسمانه‌که‌ی خو‌م و نه‌زه‌مینه‌که‌شم جیتی منی تیدا نه‌بۆوه، به‌ل‌کو دلی به‌نده باوه‌رداره‌که‌م جیتی کرد‌مه‌وه)).

هه‌روه‌ها: ((القلبُ بيتُ الربِّ)) واته ((دلّ ما و جینگه‌ی په‌روه‌رد‌گاره)).

به‌لام نه‌م دووانه هه‌ردوکیان هه‌لبه‌ستراو درۆن.

(أبو عبد الرحمن السُّلَمِيُّ) (٦١٣) له تهفسیری قورئاندا کۆمهلیکی زۆری قسهکانی ئهوانی کۆکردۆتهوه، که زۆریه قسهی ههلهت و پهلهت و، بئ هودهیهو، ههلال نییه، نزیکهی دوو بهرگهو، ناوی ناوه به ((حقائق التفسیر))، سهبارهت به سورهتی (الفاتحه) له ئهوانهوه دهگێڕێتهوهو دهلیت:

ئهوان دهلێن: له راستیدا به (فاتحه) ناوئراوه، چونکه مهبهستی خوای تعالی ئهوهیه که ئهمه سهرهتای دستپێکردنی پهيامهکهمانه بۆ تۆ، بۆیه ئهگهر پهپهوت کردو، پیتی پهروهده بویت، ئهوا شتیکی چاکه، ئهگینا له لوتفی ئایهتهکانی دواتر بئ بهش دهبی !!
نووسهر دهفرمیت:

ئهمه شتیکی ناشیرینه، چونکه پافهکارانی قورئان جیاوازیان له نێواندا نییه سهبارهت بهوهی که (فاتحه) یهکهم سورهتی قورئان نییه که دابهزیییت.

سهبارهت بهو گوفتارهی مرۆف که دهلیت (آمِنْ). گوتیهتی واته: پرومان تیکردووی !
دهلیم _ ابن الجوزي _ : ئهمه شتیکی ناشیرینه، چونکه وشه (آمِنْ) له وشه (أَمْ) هوه نههاتوه، بۆ ئهوهی مانهکهی سهرهوه ببهخشیت، چونکه ئهگهر لهو وشهیهوه وهرگیرابایه، ئهوا پیتی میمی نێو وشه (آمِنْ) شهدهی بهسهرهوه دهبوو (٦١٤).

سهبارهت بهم ئایهته ﴿ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسَارَى ﴾ البقرة: ٨٥ ﴿ دهلیت: (أَبُو عُمَانَ) دهلیت: واته له تاواندا نقووم بوونه. (الواسطي) دهلیت: واته له تهماشاکردنی کردهوهکانیاندا نقووم بوونه. (الْجُنَيْدُ) دهلیت: واته دیلن بهدهست هۆکارو خۆشیهکانی دنیاوه.

دهلیم _ ابن الجوزي _ : له راستیدا ئایهتهکه بۆ نکۆڵیکردنهو، مهبهستی خوای تعالی ئهوهیه که ئه (بنی اسرائیل) ئهگهر کهسیکی جهنگاوهرتان بهدیل گیرا، له بریتیاندا مال و

٦١٣ _ انظر ((تاریخ الخطیب)) (٢ / ٢٤٨)، و ((سیر أعلام النبلاء)) (١٧ / ٢٥٢)، و ((میزان الاعتدال)) (٣ / ٥٢٣)، و مقدمتی علی ((تخریج الأربعین السلمیه)) (ص ١٣ _ ١٤).

٦١٤ _ واته بهم شیوه دهنوسراو دهخوێنرایهوه (آمِنْ)، نهك (آمِنْ).

(أَمْ): واته پرووی تیکرد.

سامان ده‌دهن و، ئازادیان ده‌که‌ن، به‌لام قبوڵتانه له گه‌ڵ تیره‌یه‌کی (بنی اسرائیل)ی تر که دژیه خۆتانن بیه‌نگن، که‌چی مال و سامان دان بۆ ئازادکردنی دیل، وه نه‌جه‌نگان دژیه به‌کتر، هه‌ردوکیان وه‌کو دوو حوکمی خوای تعالی بۆ ئێوه دابه‌زیوون، که‌وابوو بۆ به‌که‌م حوکم جێبه‌جێ ده‌که‌ن و، دووهم حوکم جێبه‌جێ ناکه‌ن.

به‌لام نه‌مانه ئایه‌ته‌که‌یان به‌ شێوازی مه‌دح و ستایشکردن ته‌فسیر کردووه !
سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته ﴿ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ﴾ [آل عمران: ۹۷] ده‌لێت: واته هه‌ر که‌س به‌چێته نێو حه‌ره‌می مه‌که‌وه له نه‌ندیشه‌ی خراپی نه‌فسی خۆی و، گومان و دودلایی شه‌یتان بێوه‌ی ده‌بی.

ئهم ته‌فسیره له ئهو په‌ڕی ناشیرینیدا، چونکه بێژه‌ی ئایه‌ته‌که (الحَبْرَیَه‌و، مانای فه‌رمان پێکردن ده‌به‌خشیت به‌م جۆره: هه‌ر که‌س چووه نێو حه‌ره‌می مه‌که‌وه، له زیان و ئازاردان بێپاریزن، به‌لام ته‌فسیره‌که‌ی نه‌وان راست نییه، چونکه چهنده‌ها که‌س ده‌چنه نێو حه‌ره‌مه‌وه، له نه‌ندیشه‌ی خراپ و گومان و دودلایی بێوه‌یی نابن.

سه‌باره‌ت به‌م ئایه‌ته ﴿ فَلِلّٰهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ﴾ [الرعد: ۴۲] ده‌لێت: (الحُسَيْنُ) ده‌لێت: هه‌یج مه‌کرو پیلانیکی دیکه له‌م ئایه‌ته‌دا به‌دیناکریت به‌ نه‌دازه‌ی ئهو مه‌کرو پیلانه ناشکرایه‌ی که خوای هه‌ق به‌رامبه‌ر به‌ بنده‌کانی خۆی له‌م ئایه‌ته‌دا باسی ده‌کات، چونکه وای به‌ خه‌یالدا هه‌توان که ڕێگه‌یه‌کیان بۆی هه‌یه به‌باروحوالێک.
نووسه‌ر ده‌فه‌رمیت:

هه‌ر که‌س به‌وردی له مانای ئهمه تێروانی‌ت، ده‌زانی ئهمه کوفریکی ناشکرایه، چونکه به‌هه‌ج بۆ ئهو ڕاده‌که‌شیت که مانای ئایه‌ته وه‌کو گه‌ڵته‌پێکردن و یاریکردنه، به‌لام ئهم (الحُسَيْنُ)ه خودی (الحَلَّاجُ)ه، ئهمه‌ش شایسته به‌ ئهو.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : هه‌موو کتێبه‌که له‌م ڕه‌گه‌زه‌یه‌و به‌م جۆره‌یه، بریارم دابوو شتیکی زۆری ئهو کتێبه لێره‌دا بنووسمه‌وه، به‌لام ته‌ماشام کرد کات و زه‌مه‌نیکی زۆرم به‌ نویسنی شتیکه‌وه به‌ فێرۆ ده‌چیت، که له نێوان کوفرو، هه‌له‌و، قسه‌ی هه‌له‌ت و په‌له‌تدايه.

ئەمە لە هەمان ڕەگەزی ئەو شتانەیدا کە لە کۆمەڵی (الباطنیە)وە گیرامانەو. هەرکەس دەیهوێ ڕەگەزو ئەو شتە لە کتێبە کەدا هاتوو بزانێ، ئەمە غوونەیدە کە لە پیش دەستیدا.

(أَبُونَصْرِ السَّرَاجُ) لە کتێبی ((الْمَع)) دا دەلێت: تەصوف هەلھێنجانێ (استنباط) هەیدە، لەوانە فرمایشتی خۆی تەلایە: ﴿أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ یوسف: ۱۰۸ ﴿وَإِذْ أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ﴾ بانگی (خەلکی) دەکەم بۆ لای خوا ﴿عَلَى بَصِيرَةٍ﴾ لە سەر بەلگەی ڕوون (۶۱۵)، کەچی (السَّرَاج) دەلێت: (الوَاسِطِي) دەلێت: واتە بانگی خەلکی دەکەم بۆ لای خوا بە شێوەیەک خۆم نەبینم!

سەبارەت بەم نایەتە ﴿لَوْ أَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ (الكهف: ۱۸) ﴿وَإِذْ لَوْ أَطْلَعْتَ عَلَيْهِمْ﴾ نەگەر سەیریکت بکردنایە ﴿لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ فِرَارًا﴾ بێگومان بەراکردن بەرەو دوا دەگەرێتەو (۶۱۶)، کەچی (السُّبُلِي) دەلێت: واتە خۆی تەلایە فرمایشتی نەگەر تەماشای هەمووان بکە جگە لە نێمە، ئەوا بێگومان لە هەمووان هەلدی و بەراکردن بەرەو لای نێمە دەگەرێتەو.

دەلێم _ ابن الجوزي _ : ئەم بۆچونە هەڵاڵ نییە، لە راستیدا مەبەستی پەرورەدگار تەنها (أهل الكهف) بوو.

ئەمەش (السَّرَاج)ەو لە کتێبە کەیدا ئەم گوشتارانە بە هەلھێنجان ناو دەبات!

سەبارەت بە فرمایشتی خۆی تەلایە: ﴿وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ (إبراهيم: ۳۵) ﴿وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ﴾ وە خۆم و کۆرەکانم بپارێزەو دورخەرهو ﴿أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ﴾ لەوێ بتهکان بپەرستین (۶۱۷)، کەچی (أَبُو حَامِدٍ الطُّوسِي) لە کتێبی ((ذِمُّ الْمَالِ)) دا دەلێت: مەبەستی خۆی تەلایە زیڕ و زیو بوو، چونکە پلەیی پیغەمبەرایەتی زۆر گەورەترە لەوێ ترسی ئەوێ

۶۱۵ _ مەلا محەمەد لا صالح، پوختە تەفسیری قورئان.

۶۱۶ _ مەلا محەمەد لا صالح، پوختە تەفسیری قورئان.

۶۱۷ _ مەلا محەمەد لا صالح، پوختە تەفسیری قورئان.

هه‌بێ بته‌کان بپه‌رستیت، له پاستیدا مه‌به‌ستی خوای تعالی به په‌رستنی بته‌کان له‌م نایه‌ته‌دا، خوشه‌ویستی و فریوخواردنی زیر و زیوه.

ده‌لیم _ ابن الجوزي _ : نه‌مه شتی‌که هه‌چ که‌سانێکی پاشه‌کارانی قورئان نه‌یان‌گوتوه، نه‌وه‌تا (شُعَيْبٌ) پی‌غه‌مبه‌ر فهرموویه‌تی: ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رُبُّنَا﴾ (الأعراف: ۸۹) واته ﴿وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا﴾ په‌وانیه بۆمان بگه‌ڕێنه‌وه بۆ ناو ئه‌و (بت په‌رستی یه) ﴿إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رُبُّنَا﴾ مه‌گه‌ر خوای په‌روه‌ردگارمان بیه‌وی (۶۱۸). زانراوه که مه‌یلی پی‌غه‌مبه‌ران بۆ شيرك و هاویه‌ش دانان شتی‌کی قه‌ده‌غه‌کراوه، له به‌ر پارێزراوی له هه‌له‌و تاوان (العصمة)، نه‌ک له به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌حال بێ. پاشان خوای تعالی له‌و نایه‌ته‌دا پوو‌نی ده‌کاته‌وه که پی‌غه‌مبه‌ر (ابراهیم) له گه‌ڵ نه‌فسی خۆیدا که‌سانی دیکه‌شی به‌شدار کرد، ئه‌و که‌سانه‌ی بۆ‌چوونی شيرك و کوفریان لێ ده‌کریت، بۆیه‌ شی‌او بوو خودی خۆشی له‌ نزا‌که‌دا به‌شدار بکات و فهرمووی ﴿وَاجْتَنِبْني وَبَنِيَّ﴾ واته وه‌ خۆم و کو‌په‌ر کا‌م بپارێزه‌و دو‌رخه‌ره‌وه، به‌لای هه‌موو که‌سی‌کی‌شه‌وه زانراوه که هه‌موو عه‌ره‌ب کو‌په‌ر پی‌غه‌مبه‌ر (ابراهیم)ه، که‌چی زۆربه‌شیان بتیان په‌رستوه.

له (أبي حفص)ی کو‌په‌ر (شاهین)ه‌وه ده‌لێت: تاقمیک له صوفیه‌کان له خودی قورئاندا به‌ شی‌وازی‌کی نه‌شی‌او دووان و، سه‌باره‌ت به‌م نایه‌ته‌ ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (آل عمران: ۱۹۰) واته ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ﴾ به‌پراستی له‌ دروست کردنی ﴿السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا ﴿وَاخْتِلَافِ﴾ و له‌ جیا‌وازی و گۆ‌پرا‌نی ﴿اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ شه‌و و پۆ‌ژ‌دا ﴿لآيَاتٍ﴾ چه‌نده‌ها به‌لگه‌ هه‌یه ﴿لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ بۆ خاوه‌ن ژیری یه‌کان (۶۱۹)، که‌چی گو‌تیان: مه‌به‌ستی خوای تعالی به‌ ﴿لآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ واته ئه‌وانه به‌لگه‌ن بۆ خۆم.

۶۱۸ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۶۱۹ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

نالێره‌دا شتیکیان داوه‌ته‌ پالّ خواى تعالى، که له‌ بنچینه‌دا خواى تعالى به‌ هى که‌سانى ژیرمه‌ندى داناوه‌، به‌راستى ئەم کاره‌ قورئان گۆڕینه‌.

سه‌باره‌ت به‌م نایه‌ته‌: ﴿وَلَسُلَيْمَانَ الرِّيحَ﴾ ﴿سبأ: ۱۲﴾ واته‌ وه‌ بۆ سولیمان بامان پام هینا (۶۲۰) ده‌لێن: مه‌به‌ستى خواى تعالى به‌م جوړیه‌: (ولى سُلیمان) !!

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : من سهرم سوڤده‌میڤى له‌مانه‌ى که‌ خۆیان له‌ پارو و، وشه‌ى حه‌رام ده‌پاریزن و، ئا به‌م جوړه‌ له‌ ته‌فسیری قورئاندا سنوور ده‌به‌زێتن، ئا ئەم ئاسته‌ ؟!

له‌ (رُؤیم) وه‌ ده‌لێت: خواى تعالى چه‌ند شتیکی له‌ چه‌ند شتی‌کدا په‌نه‌ان کردووه‌، مه‌کرو پیلانى خۆى له‌ زانستى خۆیدا په‌نه‌ان کردووه‌، هه‌ڵه‌ه‌تانه‌دى (الخداع) خۆى له‌ لوتف و سه‌رکه‌وتن به‌خشینی خۆیدا په‌نه‌ان کردووه‌، سزاکانى خۆى له‌ ده‌روازه‌ى که‌راماتیدا په‌نه‌ان کردووه‌.

ئەم شته‌ش تێکه‌ڵ و پێکه‌ڵ کردنه‌و، به‌رامبه‌ر به‌ خواى تعالى زاتکردن و چاونه‌ترسیه‌.

په‌نا به‌خوا ده‌گرین له‌م تێکه‌ڵ و پێکه‌ڵ کردنه‌و، له‌ قسه‌کردن له‌ زانستدا به‌تشی و بست و ئاره‌زووى خۆی،

دلتیابن باسکردن و هه‌والدان به‌م شته‌ غه‌یبیاتانه‌ هه‌چ که‌س نایانزانى _ نه‌گه‌ر هه‌قیش بێت _ مه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ریك، نیتێر نه‌و چۆن ده‌یانزانى ؟!

به‌لام دووربوونى ئەمانه‌ له‌ زانسته‌وه‌، پازى بونیان به‌ واقیعاته‌ بۆگه‌نه‌کانى خۆیان، ئەم تێکه‌ڵ و پێکه‌ڵ کردنه‌ى بۆ دروست کردن.

با بزانی‌ت که‌ ئەندیشه‌و، خه‌یالات و، واقیعات له‌ راستیدا به‌روبوومى زانستى خوودى مرۆفه‌که‌یه‌، بۆیه‌ هه‌رکه‌س زانا بوو، ئەوا ئەندیشه‌و خه‌یالاتیشى راست و دروستن، چونکه‌ به‌روبوومى زانسته‌ باشه‌که‌ى خۆیه‌تى، هه‌رکه‌سی‌یکیش نه‌فام بوو، ئەوا به‌روبوومى هه‌موو نه‌فامى به‌شى خۆى ده‌بێ.

پیشهوا _ ابن الجوزي _ دهفهرمیت: بهچاوهکانی خۆم بینیم (ابنِ عقیل) بهدهست و خهتی
خۆی نویسیبوی: (أبویزید) بهلای گۆرستانی جولهکهکاندا تیپهپو و، گوتی: پهروهردگارا
ئهمانه چین تا سزایان بدهی، تهنها چنگیگ نیسک و پروسکن که قهدهریان به سهردا
تیپهپووه، لییان خۆش به.

نووسهر دهفهرمیت:

ئهمه کهم زانستبوونه، چونکه کاتی گوتیهتی ((چنگیگ نیسک و پروسکن))،
گالتهپیگردن و بهسووک تهماشاکردنی ئادهمی تیدا بهدیدهکریت، لهبهر ئهوهی مروفی
نیماندار نهگهر مرد ههر تهنها چنگیگ نیسک و پروسک دهبی و، لهوه بهدهر نابی.

که گوتویهتی ((قهدهریان به سهردا تیپهپووه))، خۆ ههمان قهدهریش بهسهر فیرعهوندا
تیپهپوو!

که گوتویهتی ((لییان خۆش به))، نهفامبوونه به شهریعت، چونکه خوی _ عَزَّوَجَلَّ _
پیمان دهفهرمیت: ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ ﴿النساء: ۴۸﴾
واته ﴿ إِنَّ اللَّهَ ﴾ بهراستی خوا ﴿ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ ﴾ خۆش
نابیت گهر هاویهشی بۆ دابنری، بیجگه لهوه خۆش ئهبیته له ههر گوناهیکی تر ﴿ لِمَنْ
يَشَاءُ ﴾ بۆ ههر کهسیک که بیهویت (۶۲۱)، لیتهدا خوی تعالی پیی پاگهیاندوین که لهو
کهسانه خۆش نابی که هاویهشیان بۆ داناوهو، به کافری مردوون، چونکه نهگهر خوی تعالی
تکاکاری کافرانی قبول بوایه، نهوا نزاکهی پیغهمبهر (ابراهیم)ی _ صلوات الله وسلامه
عليه _ قبول دهکرد، کاتی داوای لیخۆشبوونی بۆ بابی کرد، خوی تعالی دهفهرمیت: ﴿ وَمَا
كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ
إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴾ ﴿التوبه: ۱۱۴﴾ واته ﴿ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ ﴾ وه داوای
لیخۆشبوونی ئیبراهیم بۆ باوکی ﴿ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ ﴾ تهنها له بهر وادهو بهلینیک بوو ﴿وَعَدَهَا
إِيَّاهُ﴾ که به باوکی دابوو (که داوای لی بوردنی بۆ بکات) ﴿ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ ﴾ جا کاتی بۆی

پروون بویهوه ﴿ اِنَّهُ عَدُوٌّ لِّهِ ﴾ كه بینگومان باوکی دوژمنی خواجه ﴿ تَبَرَّأَ مِنْهُ ﴾ خۆی لی بهری کرد ﴿ اِنَّ اِبْرَاهِيْمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيْمٌ ﴾ بهراستی ئیبراهیم زۆر له خوا ترس و له سهر خۆ بوو (۶۲۲)، وه محمد _ صلی الله علیه وسلم _ بۆ دایکی (۶۲۳).

بۆیه پهنا به خوا ده گرین له کهم زانستی.

۶۲۲ _ مهلا محمد مهلا صالح، پوختهی تهفسیری قورئان.

۶۲۳ _ كما روى مسلم في ((صحيحه)) (۹۷۶) عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صلی الله علیه وسلم _ : ((اسْتَأْذَنْتُ رَبِّي أَنْ أَسْتَغْفِرَ لِمَنِّي، فَلَمْ يَأْذَنْ لِي، وَاسْتَأْذَنْتُهُ أَنْ أَزُورَ قَبْرَهَا، فَأَذِنَ لِي)) واته له (أَبِي هُرَيْرَةَ) هوه _ خوی لی پازی بیت _ فەرموویەتی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((له پەرەردگارم داوم کرد مۆله تم بدات داوای لیخۆشبوون بۆ دایکم بکه، به ئام مۆله تی نه دام، وه داوام لیکرد مۆله تم بدات سەردانی گۆزه کهی بکه، نهوه بوو مۆله تی دام)).

★ له و قسانه‌ی که سه‌باره‌ت به فهرمووده‌و هیت‌ریش کردویانه :

له (عبدالله‌ی کورپی (أحمد‌ی کورپی (حنبل‌)هوه فهرموویه‌تی: (أبو‌ثراب‌ النُّخَشَبِيّ) هاته دیده‌نی بایم و، لهو کاته‌دا بایم ده‌یفه‌رموو: (فَلاَنٌ ضَعِيفٌ)، (فَلاَنٌ ثَقَّةٌ). (أبو‌ثراب‌)یش گوتی: نه‌ی شیخ! غه‌یبه‌تی زانایان مه‌که (٦٢٤). بابیشم به‌ره‌و لای نه‌و ئاورپ‌تکی دایه‌وه‌و، پی‌ی فهرموو: وه‌ی بۆ تۆ، نه‌مه ئامۆژگاریه، غه‌یبه‌ت نییه.

له (محمد‌ی کورپی (الْفَضْلُ الْعَبَّاسِيّ) وه ده‌ل‌ئ‌ت: لای (عبد‌الرحمن‌)ی کورپی (أب‌ی حاتم‌) بووین، که کتیب‌ی ((الجرح والتعديل))ی بۆ ده‌خویندینه‌وه‌و، گوتی: بارو‌حالی نه‌هلی زانستان بۆ ئاشکرا ده‌که‌م نه‌وانه‌ی (ثَقَّةٌ)ن یاخود (ثَقَّةٌ) نین. (یوسف‌)ی کورپی (الحُسَین‌)یش گوتی: شهرم له قسه‌کانت ده‌که‌م نه‌ی (أبا محمد‌)، چونکه چه‌نده‌ا نه‌و که‌سانه سه‌د سال و دوو سه‌د ساله باروکۆچیان له به‌هه‌شت‌دا خستوه‌و، تۆش له سه‌ر نه‌م زه‌ویه باسیان ده‌که‌ی و، غه‌یبه‌تیان ده‌که‌ی! (عبد‌الرحمن‌)یش گریاو گوتی: نه‌ی (أبا یعقوب‌)! نه‌گه‌ر نه‌م وشه‌یه‌م پیش دانانی نه‌م کتیب‌ه‌م گوئی‌یست بوایه، هه‌رگیز نه‌م ده‌نوسی و دام نه‌ده‌نا!

٦٢٤ _ نه‌م‌پۆ که‌سانی واریسی بیدعه‌کانی نه‌وان، هه‌مان ده‌سته‌واژه‌کانی نه‌وان دووباره ده‌که‌نه‌وه‌و، به‌ وشه‌کانی نه‌وانه‌وه‌ گۆرانی ده‌ل‌ئ‌ن، نه‌گه‌ر که‌سیکی نه‌هلی سوننه‌ت وه‌لامی که‌سێک له ئا‌زاوه‌چیان بداته‌وه‌و، یاخود به‌رگری له خۆی بکات به‌رامبه‌ر به‌و بوختان و درۆ ده‌له‌سانه‌ی نه‌یارانی بۆی هه‌ل‌ده‌بستن و، پت‌وه‌ی ده‌ل‌کێتن و، به‌و هاوشی‌وانه “ نه‌وانه‌ی خۆیان به‌ بانگه‌وازکارانی ((به‌کتیب‌ی ر‌یزه‌کان))و ((به‌که‌ه‌وتنی وشه‌)) داده‌ن‌ئ‌ن بانگیان ل‌ی به‌رز ده‌بی‌ت‌ه‌وه‌و، نه‌مه دووبه‌ره‌کی چاندنه له ن‌ئ‌وان ئومه‌ت‌دا، نه‌مه غه‌یبه‌ته‌و...!!

نه‌م که‌سانه به‌ مه‌نه‌ج‌ی زانایان بۆ به‌ده‌رخستنی بیدعه‌چیان و، وه‌لام‌دانه‌وه‌ی نه‌هلی هه‌واو ئاره‌زوو، زانا نین، نه‌گه‌ر ش‌ت‌یکیان له‌و باره‌وه بزانیبا، چ‌تر زاتی نه‌وه‌یان نه‌ده‌بوو نکۆلیی بکه‌ن و، به‌ب‌ی ه‌یج به‌ل‌گه‌یه‌ک قسه‌بکه‌ن! له‌راستیدا ته‌نها نه‌وانن تۆوی دووبه‌ره‌کی له ن‌ئ‌وان ((ریزه‌کان))دا ده‌چ‌ئ‌ن و ((وشه‌))کان جیا‌ده‌که‌نه‌وه‌و، کاتی که‌ ب‌ی‌ده‌نگ ده‌بن و (چه‌وره‌یی)) بۆ که‌سی به‌رامبه‌ر ده‌که‌ن.

دهلیم _ ابن الجوزي _ : خوا له (ابن أبي حاتم) خوش بی، چونکه نه گهر که سیکی زۆر فیههزان بوایه، وهلامی ده دایه وه وه کو چون پێشهوا (أحمدی کوری (حنبل) وهلامی (أبی تُرابی) دایه وه، باشه نه گهر زانستی ((الجرح والتعديل)) نه بوایه، له کوئ وه (صحیح) و (باطل)ی فرموده ده زانراو جیا ده کرایه وه ؟

پاشان بوونی نهو که سانه له به ههشتدا قه ده غه مان ناکات باسیان بکهین بهو سیفاتانه وه که تیا یاندایه.

وه ناو نای نهو به غه بیهت قسه یه کی خراپه.

پاشان نهو که سهی که ((الجرح والتعديل)) نه زانی چون بتوانی باش و خراپی قسه ی که سانی دیکه بزانی.

(أبو العباس)ی کوری (عطاء) ده لیت: هه رکهس خوا بناسیت، چیت داوای لی ناکات پیوستیه کانی بۆ جیهه جی بکات، چونکه ده زانی خوی تعالی به هه موو بارو حاله کانی نهو زانایه!

دهلیم _ ابن الجوزي _ : نهو قسانه داخستنی ده روازه ی داواکردن و نزایه، که له خودی خۆیدا نه فامبوونه به زانست.

له (أبي بكر الصوفي) وه ده لیت: لا ویک له (الشَّيْبَلِي) پرسی و گوتی: نهی (أبابکر) ! بۆ ده لیتی: ((الله) و، نالیتی: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ)) ؟ (الشَّيْبَلِي) یش گوتی: شهرم ده مگرئ (إثبات) پاش (نفي) به کار بینم ! (واته شهرم ده یگرئ (إلا الله) واته جگه له خوا، پاش گوتنی (لا إِلَهَ) واته هیچ خوا وه ندیک نییه به هه ق بلیت)، لا وه کهش گوتی: لهم به هانه یه به هیزترم ده وی! نهو یش گوتی: چونکه ده ترسیم کاتی وشه ی نکۆلیکردن واته (لا إِلَهَ) دهلیم، خوی تعالی سزام بات، پیش نهو ی به وشه ی دان بیانان و جیگیرکردن واته (إلا الله) بگه م ! نووسهر ده فرمیت:

ته ماشای نهو زانسته ورده بکهن ! دلنیا بن پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمانی به گوتنی: ((لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ)) ده کردو، هانی خه لکیشی ده دا بۆ گوتنی.

وفي ((الصحيحين)) (٦٢٥) عنه كَانَ يَقُولُ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ:
((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ)).

واته پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ پاش ته‌واوکردنی هه‌موو نوێژتێک ده‌یفه‌رموو: ((هیچ خوایه‌ک نییه به‌هه‌ق جگه له خوا که تاک و ته‌نهایه‌وهیچ هاوه‌لتێکی نییه)).

وَكَانَ يَقُولُ إِذَا قَامَ لَصَلَاةِ اللَّيْلِ:
((لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)) (٦٢٦).

واته پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌رکات بۆ شه‌و نوێژ هه‌ستایه ده‌یفه‌رموو:
((هیچ خوایه‌ک نییه به‌هه‌ق جگه له تو)).

هه‌روه‌ها پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ باسی پاداشتی گه‌وره‌ی کردووه بۆ هه‌ر که‌سی که بلیت: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)) (٦٢٧).

بۆیه ته‌ماشای نه‌و ده‌ستدریژییه بکه‌ن که نه‌وان ده‌یکه‌نه سه‌ر شه‌ریعت، شتانیکیش هه‌لده‌بژێرن که پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌لینه‌بژاردووه.

له (أبي القاسم عبد الرحيم) ی کورێ (جَعْفَر السَّرَافِي) فيقه‌زانه‌وه ده‌لیت: له شیراز لای (أبي سعيد بشر) ی کورێ (الحسن الداودي) قازی نه‌و شاره ناماده بوم _ کاتی پیاو و ژنیکی صوفی _ هاتنه لای، ده‌لیت: نه‌و کاته بارودۆخی صوفیه‌کان له‌وێ ژۆر په‌ره‌ی سه‌ندبوو، تا نه‌و ناسته‌ی ده‌لێن: ژماره‌یان گه‌شتبووه هه‌زاره‌ها، ژنه صوفیه که داوای یارمه‌تی قازیه‌که‌ی ده‌کرد، بۆ چاره‌سه‌رکردنی کێشه‌ی نێوان خۆی و می‌رده‌که‌ی، بۆیه کاتی هه‌ردوکیان له پێش

٦٢٥ _ رواه البخاري (٢ / ٢٧٥)، ومسلم (٥٩٣) “ عن المغيرة بن شعبة.

٦٢٦ _ رواه البخاري (٣ / ٣٣) عن عبادة بن الصامت.

٦٢٧ _ پێشه‌وا (ابن البَنَاء) کتیبیکی هه‌یه به ناوی ((فضل التهليل وثوابه الجزيل))، تیايدا نزیکه‌ی په‌نج ده‌قی که له‌و باره‌وه ده‌هینیته‌وه، کتیبه‌که‌ش چاپ کراوه.

قازیدا نامادهبوون، ژنه صوفیه که گوتی: نهی قازی! نهم پیاوه میردی منهو، دهیهوی ته لاقم بات، به لاقم بوی نییه ته لاقم بات، ده مهوی قه ده غه ی بکه ی! ده لئ: نه وه بوو (أبسی سعیدی) قازی سه ری سوپما _ وه تو ره بوو له پیاوه ری صوفیه کان _، پاشان به ژنه که ی گوت: نه ی چون؟ بو تو نییه نه وه بکه ی! ژنه که گوتی: چونکه هاوسه رگیری له گه لدا کردم و مانای نه به منه وه به نده، ئیستا نه وه ده لئ مانا که ی به منه وه ته واو بووه، به لاقم مانای من به نه وه وه به نده وه ته واو نه بووه، بۆیه پیویسته ئارام بگریت تا وه کو مانای منیش له نه ودا ته واو بی، وه کو چون مانای به منه وه ته واو بووه.

(أبسی سعیدی) پیتی گوتم: نهم فیه هه چون ده بیینی؟! پاشان نیوانی چا کردن و، به بی ته لاق هه ردوکیان چوونه ده ره وه.

(أبو حامد الطوسي) له کتیبی (الإحياء) دا ده لئت: که سانیکیان ده لئین: پهروه دگاریتی نه یئیه کی هه یه، نه گهر ناشکرای کات، پیغه مبه رایه تی پووج ده بیته وه، پیغه مبه رایه تیش نه یئیه کی هه یه، نه گهر ناشکرا بکریت، زانست پووج ده بیته وه، نه وه که سانهش که به خوا زانان، نه یئیه کان هه یه وه نه گهر ناشکرای که ن، حوکه کان پووج ده بیته وه!

ده لئیم _ ابن الجوزي _ : ته ماشای نهم تیکه ل و پیکه ل کردنه ناشیرینه بکه ن، بانگه شه ی نه وه ده کات که پرووی ناشکرای شه ریعت (ظاهر الشریعة) دژبه پرووه ناوه کیه که یه تی (باطنها).

(أبو حامد) ده لئت: که سیکی صوفی مندالئیکی ون بوو، پیتی گوترا: له خوای تعالی داوا بکه که منداله که ت بو بگه رینیتته وه. نه ویش گوتی: په خنه گرتنم له خوای تعالی سه باره ت به وه ی ته قدیری کردووه زۆر له ونبوونی منداله که م به لاهمه وه ناخۆشته.

ده لئیم: به راستی سه رسوپمانم به رامبه ر به (أبو حامد) درێژه ده کیشی؛ که چون نهم شتانه له پرووی په سه ند کردن و، پی قایل بوون و، پی رازی بوون به قسه ی نه وه صوفیه باس ده کات، له کاتی که دا چاک ده زانی نزاو له خوا داوا کردن هیچ مانایه کی په خنه گرتن نابه خشیته.

نهمه کورتیه ک بوو له قسه و فیه ی نهم قه وه مه، تیایدا خه لکم له زانست و، خراب تیگه شتن و، زۆری هه لیه یان ناگادار کردۆته وه!

★ به یاد هیئانه‌وی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رام‌به‌ر به

صوفیه‌کان له‌ بواری (الشَطْحُ) ^(٦٢٨) و بانگه‌شه‌کردنا:

نووسەر ده‌فهرمیّت:

بزانه زانست له‌ خوا ترسان و، نه‌فس بێزاندن و، درێژی بێده‌نگبوون بۆ مرۆڤ دروست ده‌کات، نه‌گەر ته‌ماشای زانیانی پیشین بکه‌ی، ده‌بینی ته‌رسیان به‌سه‌ردا زاله‌و، بانگه‌شه‌و، زۆر گوشتیان لێوه‌ به‌دووهره‌، وه‌کو ته‌وه‌ی پیشه‌وا (عُمَرُ) فهرموویه‌تی: (الْوَيْلُ لِعُمَرَ إِنْ لَمْ يُغْفَرَ لَهُ) واته‌ وه‌یل بۆ عومه‌ر نه‌گەر لێی نه‌بوردریّت.

هاوه‌لێی به‌رێز (ابنُ مسعود) فهرموویه‌تی: (لِيَتَنِي إِذَا مِتُّ لَا أُبْعَثُ) واته‌ بریا کاتی ده‌مردم زیندوو نه‌کرایه‌مه‌وه‌.

(سُفْيَانُ الثَّوْرِيُّ) له‌ کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا به‌ (حَمَّادُ)ی کورپی (سَلَمَةُ)ی گوت: (تَرْجُو أَنْ يُغْفَرَ لثَلِي؟) واته‌ پێی گوت: ئومێداریّت له‌ که‌سیکی وه‌کو من ببوردریّت.

نووسەر ده‌فهرمیّت:

له‌ راستیدا قسانێکی به‌م شێوه‌ له‌م پیشه‌وایانه‌وه‌ هاته‌ ده‌ری، چونکه‌ زانستیان به‌خوا به‌هێز بوو، به‌هێزیوونی زانستیش ترس و بیم بۆ مرۆڤ به‌رام‌به‌ر به‌ خوای ته‌عالی دروست ده‌کات، خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ده‌فهرمیّت:

﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ (فاطر: ٢٨) واته‌ به‌پراستی له‌ ناو به‌نده‌کانی خوادا ته‌نیا زانیان (وه‌که‌ پێویست) له‌ خوا ده‌ترسن(٦٢٩).

٦٢٨ _ الشطح: وشه‌و قسه‌و زۆر گوته‌یکه‌ صوفیه‌کان ده‌ریده‌پرن و، پووی ناشکرای پێچه‌وانه‌ی شه‌رعه‌، پروه‌انه‌: محمد قلعه‌جی، معجم لغة الفقهاء، ص ٢٦٢، وه‌رگێتر.

٦٢٩ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

وَقَالَ _ صلی الله علیه وسلم _ :

((أَنَا أَعْرِفُكُمْ بِاللَّهِ، وَأَشَدُّكُمْ لَهُ خَشِيَةً)) (٦٣٠).

واته پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرموویه تی:

((من له هم موتان به خوا زانترم و، له هم مووشتان زیاتر ترسم لییه تی)).

به ئام کاتی تاقمیک له صوفیه کان له زانست دورکه وتنه وه، ته ماشای کرده وه کانی خویان کرد، که هندی (اللطیف) یان بۆ به دیهات که له (کرامات) (٦٣١) ده چوو، بۆیه ئیتر پییان درێژ کردو، به زۆری بانگه شهو قسه ی هه لته و په له تیان ده کرد.

٦٣٠ _ رواه البخاري (١٣ / ١٢٥)، ومسلم (٢٣٥٦) "عن عائشة.

٦٣١ _ جياوازي نيوان (اللطيف) و (كرامات):

(کرامات): نهو ناساننکاریانه یه که خوی تعالی بۆ بهنده ئیمانداره چاکه کانی خوی به دیده هینیت، به جۆرێک یارمه تیده ری بی بۆ زیاتر له خوا ترسان و مه لکه چی و په رستن خوی تعالی، بهو هۆیه وه هه ر له ژیا نی دنیادا پێژ له بهنده که ی خوی ده نیت، بۆ غوونه خوی تعالی دلێ بهنده یه کی ده کاته وه بۆ زیاتر خویندن و تیگه شتنی قورئان، یاخود یارمه تی بهنده که ی خوی ده دات بۆ شه وه ی به به رده وام پاک و ته میزی، یاخود یارمه تی ده دات بۆ شه ونوێژی به رده وام، یاخود نوێژی سوننه تی به رده وام، یاخود به پۆژووبونی سوننه ت، نوێژکردنی به رده وامی به کۆمه ل و بهو هاوشیوانه، وه پێده چی هندی لهو کراماتانه په یه وندی به کاروباره دنیایه کانه وه هه بی، وه کو شه وه ی خوی تعالی یارمه تی بهنده که ی خوی ده دات بۆ به ده سه تهینانی پێداویسته یه دنیایه کانی، وه کو شه وه ی پێشه وا (عمر)ی کۆری (الخطاب) _ خوی لی پازی بیت _ له شاری مه دینه ی پیرۆز به سه ر مینه ره وه بوو وتاری ده خوینده وه له نا کاو به ده نگ ی به رز فرمووی ((ئه ی ساریه چیا که))، مه به ستی (ساریه) ی کۆری (زنیم) بوو که فرمانده ی ساریه یه ک بوو له سه ر زه ی فارس ! شه وه بوو ساریه و هاوه لانی قسه کانی پێشه وا (عمر)ین گوئیست بوو هه رچه ند لهو کاته دا له پێزه کانی جه نگدا به رامبه ر به دوژمن و ستابوون، بۆیه پالیان دایه چیا که وه به رگریان له خویان کرد تاوه کو سه رکه وتن. وه چهنده ها غوونه ی تریش، به روانه: ar.islamway.com.

به ئام (اللطیف): ناستی له (کرامات) که مته رو، له شته به جوکه کان و، شه و شتانه ی که پۆژانه رووده دات دوباره ده بیته وه، وه کو دۆزینه وه ی شتیکی ونبوو، یاخود چاکبوونه وه له نه خۆشیه کی به چوک، یاخود به ده سه تهینانی پۆزه کی پێشبینی نه کراو. به روانه: <http://meerzahussain.forumarabia.com> وه رگێژ.

له (أبي يزيد البسطامي) وه ده لیت: خۆزگه ده خوازم که قیامت ههستایه، تا چادره کهم به سهر دۆزه خه وه هه لدايه ! پیاوێکیش لێی پرسی: بۆ واده کهی (أبا یزید) ؟ نهویش گوتی: من ده زانم نه گهر دۆزه خ بمینیت، داده مرکیته وه، بۆ هه موو خه لکی ده بم بهر هه مت ! نووسهر ده فهر میت:

نهم قسه ناشیرنترینی هه موو قسه یه که، چونکه نهو ناگره به سووک ته ماشا ده کات که خوی _ عزوجل _ زۆر به گه وره وه سفی ده کات، خوی تعالی ده فهر میت: ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ ﴿البقرة: ۲۴﴾ واته ﴿فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي﴾ دهی خۆتان پیاوێزن لهو ناگره ی که ﴿وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾ سووته مه نیه کهی خه لک (ی به دکار) و بهرده (۶۳۲).

هه وره ها ده فهر میت: ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا﴾ ﴿الفرقان: ۱۲﴾ واته ﴿إِذَا رَأَتْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ﴾ کاتێ (نهم ناگره) له دووره وه نه وان ده بینیت ﴿سَمِعُوا لَهَا تَغِيْظًا وَزَفِيرًا﴾ نرکه و ناله ی گرو بلیسه ی ده بیستن (که نیشانه ی رق و قینی زۆریتی لیان) (۶۳۳).

وه چهنده ها نایه تی دیکه ش.

عن أبي هريرة قال: قال رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ : ((إِنَّ تَارُكُمُ هَذِهِ " مَا يُوقِدُ بَنُو آدَمَ: جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ)).
فَقَالَ لَهُ الصَّحَابَةُ: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً يَا رَسُولَ اللَّهِ.
قَالَ: ((فُضِّلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةِ وَسِتِّينَ جُزْءًا، كُلُّهُنَّ مِثْلُ حَرِّهَا)).
أَخْرَجَاهُ فِي ((الصَّحِيحَيْنِ)) (۶۳۴).

واته له (أبي هريرة) وه _ خوی لێ پاژی بیت _ فهر موویه تی: پیغه مبه ری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فهر مووی: ((گهر می نهم ناگره ی نیوه، که ناده میزاد دایده گیر سیئت، به شیکه له هه فتا به شی گهر می دۆزه خ)).

۶۳۲ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

۶۳۳ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

۶۳۴ _ رواه البخاري (۶ / ۲۳۸)، ومسلم (۱۸۴۳).

هاوه لانیش پێیان فەرموو: سۆتێند بەخوا ئەگەر هەر ئەم ناگرەش بوایە بۆ سزادانی سەرپێچیکاران بەسبوو لە پۆژی دوایدا ئەو پێغەمبەری خوا.

پێغەمبەری خواش _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فەرمووی: ((ناگری دۆزەخ بە شەصت و نۆ پلە بەسەر ناگری دنیادا زیاد کراوە، گەرمی هەر بەشیکی بە هاوشتووی گەرمی دنیایە)).
وفي أفرادٍ مسلمٍ (٦٣٥) مِنْ حَدِيثِ ابْنِ مَسْعُودٍ عَنِ النَّبِيِّ _ صلی اللہ علیہ وسلم _ أَنَّهُ قَالَ:

((يُؤْتَى بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لَهَا سَبْعُونَ أَلْفَ زِمَامٍ ، مَعَ كُلِّ زِمَامٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَجُرُّونَهَا)).

واتە لە (ابن مسعود) هەو _ خۆی لێ پازی بێت _ فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا _ صلی اللہ علیہ وسلم _ فەرمووی: ((پۆژی قیامت دۆزەخ دەهینرێت حەفتا هەزار جەلەوی هەیه، لە گەڵ هەر جەلەویکدا حەفتا هەزار فریشتە هەن پرایدەکیشن)).

پێشەوا (عمر)ی کۆری (الخطاب) _ خۆی لێ پازی بێت _ فەرمووی: ئەو (کعب) ! بمانترسێنە.

ئەویش فەرمووی: ئەو ئەمیری موسلمانان ! وەکو پیاویک کار بکە، کە ئەگەر بە ئەندازەی کردەوی حەفتا پێغەمبەرەو بە پۆژی قیامت گەشتیت، بە کردەوێکی خۆت گالێت بێت، لە ئاستی ئەو بارو حالەدا کە چاوت پێ دەکەوێت.

(عمر) _ خۆی لێ پازی بێت _ ماوەیەکی درێژ بێدەنگ بوو، پاشان بە ناگا هاتەو، فەرمووی: ئەو (کعب) زیاتر بمانترسێنە !

ئەویش فەرمووی: ئەو ئەمیری موسلمانان ! ئەگەر لە بەری پۆژەلاتەو بە ئەندازەی لووتە گایەک لە دۆزەخ بکڕیتەو، پیاویکیشت لە پۆژناوا بێت، دلتیابە میشتکی دەکوێت تاوێکی دەپۆژی لە بەر گەرمیەکی.

(عُمَر) _ خَوای لَی پازِی بَیت _ ماوهیه کی درِیژ بیدەنگ بوو، پاشان به ناگا هاتهوهو،
فەرمووی: ئەی (کَعْبُ) زیاتر !

ئەویش فەرمووی: ئەی ئەمیری موسلمانان ! دَلْئِیابە لە رۆژی قیامەتدا دەنگی
هەلگرانیکی دۆزەخ دەبیسترت، هەر هەموو فریشتە نزیکەکان و پیغەمبەرە
هەلبۆتێردراوەکان چۆک دادەدەن و، دەلَین: پەروەردگارم ئەفسی خۆم ئەفسی خۆم، ئەمرۆ داوای
هیچت لَی ناکەم جگە لە ئەفسی خۆم !

رۆژتێک هاوێلی بەرێژ (عَبْدُاللهِ) ی کورپی (رواحَة) گریا، خێزانەکەشی پیتی گوت: بۆ دەگری؟
ئەویش فەرمووی: پێیان راگەیاندم من بەسەر دۆزەخدا تێدەپەرەم و (٦٣٦)، پێیان ئەوتم لَی
دەگەرپێمەوه.

نووسەر دەفەرمیت:

ئەگەر ئەمە باروحوالی چاکترین کەسانی ئەم ئومەتە بێ و، ئەوێش سەغڵەتیان بَیت، ئەی
دەبێ لای ئەو (أبا یزید)ە بانگەشەکارە چۆن بێ ؟

پاشان ئەو (أبا یزید)ە بەشیکی تایبەتی لە ماف گەڕیتی و، دەستەلآت و، رزگاربوونی بۆ
ئەفسی خۆی جیاکردۆتەوه، بەبێ ئەوێ بزانێ ئەو شتێ پێدراوه یاخود پیتی ئەدراوه ! نایا
رزگاربوون بۆ تاقمێکی تایبەت لە هاوێلان ئەبێ بۆ کەسی دیکە هاتوو ؟!

(ابنُ عقیل) دەیگوت: لە (أبی یزید)ەوه دەگێرێنەوه گوتویەتی: باشە ناگری دۆزەخ چی یە،
سویند بەخوا ئەگەر ببینم بە لایەکی ئەم پۆشاکە (المَرْقَعَة) مە یا بەشتیکی تری وەکو ئەمە
دەیکوژینمەوه. (ابنُ عقیل) دەلَیت: هەر کەس ئەمە بلَیت، ئەوا زیندێقەو پێویستە
بکوژریت، چونکە بە سووک تەماشاکردنی شت بەروبوومی نکۆڵیکردنە، تۆ تەماشای بکە ئەو

٦٣٦ _ ئەو لەو نایەتدا کە خَوای تعالی دەفەرمیت: ﴿ وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ﴾ مريم: ٧١ ﴿ وَاتِهِ ﴾ ﴿ وَإِنْ مِّنْكُمْ ﴾ کەس نییە لە ئێوه ﴿ إِلَّا وَارِدُهَا ﴾ نەرپوات و تێنەپەریت
بەسەر دۆزەخدا ﴿ كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ﴾ (ئەو تێنەپەرینە) بریارێکی براوێیە لە پەروەردگارەوه.
مەلا محمد مەلا صالح، پوختەیی تەفسیری قورئان.

کهسەى که باوەرى به جنۆکه هەيه، له تاريکيدا دەلهرزى، هەرکەسێش باوەرى پى نەبى، سەغەت نابى، لەوانەشە بلیت: ئەى جنۆکه کان! بمەن! کەسێکى بێژەرى وەکو ئەم (أبي يزيد) ه پێویستە مۆمىک له دەم و چاوى نزیک بکەیتەوه، ئەگەر سەغەت بسو، ئەوجا پى دەگوتریت: ئەمە تەنها پشکۆیه که له ناگر کهچى تۆ لى دەترسى.

له (طيفور الصغير) هوه دەلیت: گوێبیستی مامم بووم که خزمەتکاری (أبي يزيد) بسو دەیگوت: گوێبیستی (أبي يزيد) بووم دەیگوت: (سُبْحَانِي، سُبْحَانِي مَا أَعْظَمَ شَأْنِي!!). واتە گوتى: (پاك و بێگەردى بۆ من، پاك و بێگەردى بۆ من، پلەو پایەم چەند گەورەيه).

دەلیم _ ابن الجوزي _ : ئەگەر ئەمە به (صحيح)یش لەو هوه باسکراى، پێدەچى ئەو کهسەى ئەم شتەى لێو دەگێرێتەوه له قسەکەى تێنەگەشتى، چونکە لەوانەيه مەبەستى رێزلینان و بەگەورەدانى خودى خۆى هەق بێت، بەلام تايیدا گوتیەتى (سُبْحَانِي) وەکو باسکردن و گێرانهويهك له خواوهو، مەبەستى نەفسى خۆى نەبووه.

(الجنيدُ)یش قسەکانى (أبي يزيد)ى تەئویل کردووه بەلام ئەگەر نەگەرێتەوه سەر ئەوهى که من گوتومه، ئەوا بەهێچ دانانریت.

له (جعفر الخُلدي) هوه دەلیت: به (الجنيدُ)یان گوت: (أبا يزيد) دەلیت: (سُبْحَانِي، سُبْحَانِي، أنا ربي الأعلى) واتە: (پاك و بێگەردى بۆ من، پاك و بێگەردى بۆ من، من خۆى بەرزو بلندی خۆم)، (الجنيدُ)یش گوتى: بەراستى پیاوه که له تەماشاکردنى خۆى جەلالدا بەکاربراو، کاتى خۆى هەقى بىنى سەرى سورماو گێژیوو، بۆیه بەدەر له خۆى هەق هێچى دیکەى نەبىنى و، نێر بەو جۆره وەسفى کرد.

دەلیم _ ابن الجوزي _ : ئەم قسانە پرو پووچن.

له (عبدالله)ى کورپى (علي السراج) هوه دەلیت: گوێبیستی (أحمد)ى کورپى (سالم البصري) بووم رۆژێک له مەجلیسەکەى خۆیدا له بەصره دەیگوت: فیرعون ئەو شتەى نەگوت که (أبو يزيد) گوتیەتى، چونکە فیرعون دەیگوت: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ ﴿النازعات: ٢٤﴾ واتە

وتی: من پهروه‌رگاری هه‌ره گه‌وره‌تانم (٦٣٧)، چونکه له زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌ی (الرَّب) مانای خاوه‌نیش ده‌به‌خشیت، بۆیه ده‌توانریت وه‌کو ناویک بۆ خه‌لکیش به‌کاربه‌یتریت، ده‌گوتریت (رَبُّ الدَّارِ) واته‌ خاوه‌نی ماله‌که.

به‌لام (أبو یزید) گوتی: (سُبْحَانِي، سُبْحَانِي) واته‌ (پاک و بی‌گه‌ردی بۆ من، پاک و بی‌گه‌ردی بۆ من)، که‌چی وشه‌ی (سُبْحَانَ) جگه‌ له‌ خوای ته‌الی نابێ و جایز نییه‌ بۆ هیچ که‌سی تر به‌کاربه‌یتریت.

گوتم: نایا به‌ (صحیح)ی ئەم شتە له‌ (أبي یزید) وه‌ه‌ پی‌گه‌شتوه‌، گوتی: دل‌نیابه‌ ئەو شته‌ی گوتوه‌.

به‌لام من ده‌لێم _ ابن‌ الجوزي _ : پی‌ده‌چی ئەم قسانه‌ی (أبي یزید) بێ پی‌شه‌کی نه‌بی، چونکه‌ ئەو ته‌نها باس‌مان بۆ ده‌کات که‌وا خوای ته‌الی ده‌فه‌رمیت: (سُبْحَانِي)، چونکه‌ ئێمه‌ هه‌ر خۆش‌مان نه‌گه‌ر گوت‌بیستی پیاویک بین بلیت: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ﴾، یه‌که‌سه‌ر بی‌روه‌ش‌مان بۆ نه‌وه‌ ده‌چیت که‌ نایه‌تی (١٤)ی سووره‌تی (طه‌) ده‌خوینیت‌ه‌وه‌ که‌ خوای ته‌الی تیایدا ده‌فه‌رمیت: ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ﴾ واته‌ هیچ په‌رستراویکی راست نیه‌ جگه‌ له‌ من (٦٣٨)، وه‌ مه‌به‌ستی خودی خۆی نییه‌ که‌ خواجه‌کی په‌رستراو بێ و خه‌لک ئەو په‌رستن، به‌لکو ته‌نها نایه‌ته‌که‌ ده‌خوینیت‌ه‌وه‌.

من خۆشم _ ابن‌ الجوزي _ : له‌ کۆمه‌له‌ خه‌لکیکی (بِسْطَامَ) _ شوینیک بووه‌ له‌ خۆراسان به‌لام تزیک به‌ عێراق _ له‌ که‌سانی بنه‌ماله‌ی (أبي یزید)م پرسی سه‌باره‌ت به‌و قسه‌یه‌، گوتیان: ئەم شته‌ نازانین.

له‌ (أبي یزید) وه‌ه‌ ده‌لێت: ده‌مویست به‌ ده‌ووری مالی خوادا ته‌وافم بکه‌م، به‌لام که‌ به‌ لای گه‌شتم، ته‌ماشای مالی خوام کرد ئەو به‌ ده‌ووری مندا ته‌واف ده‌کات !

٦٣٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٦٣٨ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

له (طَيْفُورِ الصَّغِيرِ) وه ده لیت: گوئیستی (أَبِي يَزِيدَ) بووم ده یگوت: یه کهم جار که هجم کرد، مائی خوام بیینی، دووم جار که هجم کرد، خاوهن مالم بیینی و، مالم نه بیینی، سئ جار که هجم کرد، نه مالم بیینی و نه خاوهن مالم بیینی !

سه بارهت به (اللُّوحُ الْمُحْفُوظُ) له (أَبِي يَزِيدَ) یان پرسى ؟ گوتی: من (اللُّوحُ الْمُحْفُوظُ) !! له (أَبِي مُوسَى الدُّثَيْلِي) وه ده لیت: به (أَبِي يَزِيدَ) م گوت: پییان پاگه یاندووم که دلی سیان وه کو دلی (جبریل) ه؟! نه ویش گوتی: من نهو سیانهم. گوتم: چۆن ؟ گوتی: دلم یه که، غهمم یه که، روحم یه که.

(أَبِي مُوسَى) ده لیت: گوتم: ههروه ها پییان پاگه یاندووم که دلی که سیتک وه کو دلی (إِسْرَافِيل) ه! نه ویش گوتی: من نهو که سه م، غمونه ی من وه کو دریا به که، نه سه ره تایی هه یه وه کو تا !

(السُّهْلُكِي) ده لیت: پیاوێك لای (أَبِي يَزِيدَ) نه م نایه ته ی خوینده وه ﴿ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ﴾ ﴿ البروج: ١٢ ﴾ واته به راستی ده ست وه شانندی پهروه ردگاری تو زور سه خته (٦٣٩)، (أَبِي يَزِيدَ) یش گوتی: سویند به ژیا نی خوا ده ست وه شانندی من زور له ده ست وه شانندی نهو سه خت تره !

به (أَبِي يَزِيدَ) یان گوت: هه موو بونه وه ره له ژیر نا لای سه یدمان محمدا یه _ صلی الله علیه وسلم _ . گوتی: سویند به خوا نا لای من زور له نا لای محمد گه وه تره، نا لاکه ی من هه موو جن و ئینس و پیغه مبه رانی له ژیردایه !

(أَبِي يَزِيدَ) ده لیت: (سُبْحَانِي، سُبْحَانِي، مَا أَعْظَمَ سُلْطَانِي ! لَيْسَ مِثْلِي فِي السَّمَاءِ يَوْجَدُ، وَلَا مِثْلِي صِفَةً فِي الْأَرْضِ تُعْرَفُ، أَنَا هُوَ، وَهُوَ أَنَا، وَهُوَ هُوَ !) واته (پاك و بێگهردی بو من، پاك و بێگهردی بو من ! هاوشیوه ی من له ناسماندا نییه، هاوشیوه ی سیفه تی من له سه ره زه میندا نییه، من نهوم، نه ویش منه، خوشی خو یه تی !).

به (أبي يزيد) بیان گوت: تۆ یه کیکی له حموت (الأبدال) که (٦٤٠)، نهوانه ی (أوتاد)ی زه مینن. نهویش گوتی: من هه ر حموته کهم (٦٤١) !

له (الحسن) ی کورپی (علي) کورپی (سلام) وه ده ئیت: (أبي يزيد) چوه شاریکه وه، خه لکیکی زۆری شاره کهش به دوا ی کهوتن (٦٤٢)، نهویش به ریکی به لاره کردن و، گوتی: (إني أنا الله لا إله إلا أنا فاعْبُدني) واته (من به راستی خوام و هیچ خواهه کی دیکه نییه جگه له من، ده ی بمپه رستن). خه لکه کهش گوتیان: (أبي يزيد) شیت بووه، نیت وازیان لی هینا و لیتی دور کهوتنه وه (٦٤٣).

(أبي يزيد) ده ئیت: جاریک بۆ لای خوا به رز کرامه وه تا له پیشیدا وه ستام، پتی فرموم: نه ی (أبي يزيد) ! به راستی مه خلوقات ی من ده یانه وی بتبینن. منیش گوتم: نه ی نازیم !

٦٤٠ _ سه باره ت به (الأبدال) هیچ فرموده یه که به جیگری (صحیح) ی نهاته وه، کما علقته في ((اتباع السنن)) (٦٠ _ ٦١) للضيء المقدسي، ولعبدالله الغماري تدليس فاحش في المسألة بينته في ((كشف المتواري من تلبيسات الغماري)) (ص ١٦ _ ١٩).

٦٤١ _ به پتی بیرویه وه ی صوفیه کان وه لیه کانی نهوان ته صروف به کهونه وه ده کمن و، وه نه گه به هه ر شتیک بلین به یه کهسه ر ده بی (کن فیکون)، خوی تهالی په نامان بات، به لای نهوانه وه خوی تهالی هه ر وه لیه کی نهوانی کردوه به بریکاری خوی بۆ به رتیه بردنی لایه که لاکانی کهون، بۆیه له بیرویه وه ی نهواندا چوار وه لی نهم جیهانه یان گرتوه هه ر یه کیک له لایه که وه به (أوتاد) ناو ده برین، حموت وه لی دیکهش هه ر یه کیکیان له کیشوه ریکی حموت کیشوه ره که ی زه میندان و، نه مانه به (الأبدال) ناو ده برین (چونکه نه گه ر دانه یه کیان مرد نه ی تر ده بی به جیگه وه ی). به روانه نه م: www.islamqa.info, وه رگتیر.

٦٤٢ _ له هه مو زه من و جیگه یه کدا نه زانانی خه لک شوینی نه هلی بیده مو خاوه ن گومرایی ده کهون، نهوانه ی زۆر له هه قه وه به دوورن، له راستیدا ته نه ا ده نگه کانیا ن خه لکی ناسایی فریو ده دن و، شتوازه کانیا ن شهیدا یان ده کمن و، فه لسه فه کانیا ن به ندیا ن ده کمن !

٦٤٣ _ سوپاس و ستایش بۆ خوا که ناسیا ن و پییا ن زانی وازیا ن لی هینا، به لām که سانی دیکه پنده چی نهو شته نه کمن و دور نه کهونه وه، له به ر لووتبه رزی و ویل بوون و نه زانین !!

منیش ده مهوێ بمبین. فهرمووی: نهی (أبا یزید) ! من ده مهوێ توێیان پی پیشان بدهم. گوتم: نهی نازیم ! نه گهر ده یانهوێ بمبین و، تۆش نه وهت دهوێ و، منیش توانای سه ریپچی کردنی تۆم نییه، به ته نه یه تیت نزیکم که ره وه، له په ره وردگار تیت بمپۆشه و، بۆ یه کیتیت به رزم که ره وه، تا نه و ناسته ی هه رکات به دیه یتره وانی تۆ بمبین، بلێن: خواجه تۆمان بینیه و، نه و کاته تۆ به وه ده بی و، منیش لهوێ نا بم ! نه وه بو وای پیکردم، هه لیپریم و، چاکی کردم و، به رزی کردم وه، پاشان فهرمووی: بۆ لای مه خلوقاتم بچۆ ده ره وه، نه وه بو و یستم بچمه ده ره وه و، به ره و لای مه خلوقات خا هه نگاوێک چوم، به لām له هه نگای دو وه مدا بورام وه، ئیتر بانگی کرد: خۆشه و یسته که م بگه پێننه وه، چونکه توانای نارام گرتنی سه عاتیک نییه که لیم دور که و یته وه !

له (أبي یزید) ده گێر نه وه گوته یه تی: (موسی) پێغه مبه ر _ علیه الصلاة والسلام _ و یستی خوای تعالی ببینی، به لām من نه مویست خوای تعالی بینم، نه و و یستی من ببینی! له (الْجُنْدِی کوری (عَمْد) وه ده لیت: دو ینی پیاوێکی خه لکی (بِسْطَام) دیده نی کردم، بۆی گێر ام وه که گو ییستی (أبي یزید) بو وه گوته یه تی: په ره وردگارا نه گهر له زانی نی پێشوتری تۆدا هه یه که سیك له به دیه یتره وانی خۆت به ناگر سزا بده ی، نه و خولقه تم گه وه به که ره وه، بۆ نه و ی جگه له من که سیکی تر جیی له ناگر دا جیی نه بیته وه .

نوسه ر ده فره میت:

ناشیری نه و شتانه ی که ده لیت و پێشتر ناما ژه مان پێدا شاره و نییه، چونکه له راده به ده ره قیزه ونه .

به لām نه م گوته ره ی له سی رۆ وه هه له یه:

یه که میان: ده لیت: ((نه گهر له زانی نی پێشوتری تۆدا هه یه)). که چی نیمه به دلنیا یه وه به بی هیچ گومانیک ده زانی خه لکانیک به ناگر سزا ده درین، خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ که سانیک لی ناوردون، وه کو (فرعون) و (أبي لهی)، باشه چۆن ده شی پاش نه و ی که دلنیا بوین و، هیچ گومانیکمان له و باره وه نه ما، بلێن: ((نه گهر)).

دووهم: ده‌لێت: ((خولقه‌تم گه‌وره بکه‌ره‌وه)). نه‌گه‌ر بی‌گوتایه: بۆ نه‌وه‌ی ئاگر له ئیمانداران دورخه‌مه‌وه، باشت ده‌بوو! به‌لام گوتی: بۆ نه‌وه‌ی جگه له من که‌سی تر جێی تیدا نه‌بیته‌وه، نه‌وه‌تا به‌زه‌ی به‌ کافرانی‌شدا هاتۆته‌وه، نه‌مه‌ش فه‌زڵدانی به‌زه‌یی خودی خۆیه‌تی به‌ سه‌ر به‌زه‌یی خوای تعالادا.

سێ یه‌م: یا ده‌بی به‌ نه‌ندازه‌ی گه‌وره‌یی نه‌و ئاگره نه‌فام بێ، یا له نه‌فسی خۆی دلتیابی ئارام ده‌گرێ به‌رامبه‌ر به‌ هه‌لگرته‌ی سه‌ختی نه‌و ئاگره، به‌لام هه‌ردوو شته‌که لای نه‌و نییه.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : پاش نه‌وه (أبي يزيد) ده‌لی: سویند به‌خوا دوینی سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له له گه‌ل (الحضر) دا قسه‌م کردو، فریشته‌کانیش قسه‌کانی منیان به‌ چاک ده‌زانی و، خوای _ عزوجل _ یش گوئیستی قسه‌کانم بوو، عه‌بیداری نه‌کرم، چونکه نه‌گه‌ر عه‌بیداری به‌کردمایه، لالی ده‌کردم.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : نه‌گه‌ر نه‌م پیاوه نه‌درایه‌ته پال گۆرانکاری، نه‌وا پێویست بوو پتی بگوتریت: باشه (الحضر) له کوێ یه (٦٤٤)؟! چۆن زانیویه‌تی فریشته‌کان قسه‌کانی به‌ چاک ده‌زانن؟! پاشان ده‌بی بزانی‌ت که‌وا چه‌ندین کاری نابه‌جی هه‌یه، خوای تعالی عه‌بیداری ده‌کات و، یه‌کسه‌ر سزای نه‌نجامده‌رانی‌شی نه‌دات (٦٤٥).

له (میسون عبده) وه پێیان راگه‌یاندوم گوتیه‌تی: (سَمْنُونُ الْحَبُّ) خۆی به‌ درۆزن ناوده‌برد به‌هۆی دێره شیعریکه‌وه که‌ تیايدا ده‌یگوت:

وَلَيْسَ لِي فِي سَوَاكَ حَظٌّ فَكَيْفَمَا مَا شِئْتَ فَاْمَتَحِنِّي

واته:

جگه له تو به‌ختم له که‌سی تردا نییه بۆیه هه‌رچۆنێک خۆت ده‌ته‌وی تاقیم بکه‌ره‌وه.

٦٤٤ _ فالتحقيق أنه ميت _ كما سبق _ وللمصنف _ رحمه الله _ رسالة في ذلك سماها ((الروض النضر في خبر الحضر))، مخطوطة.

٦٤٥ _ بۆ فریودانی خاوه‌نه‌که‌ی و، سزادانی پێش نه‌وه‌ی ته‌ویه بکات و په‌شیمان بێته‌وه.

ئهوهبوو خوای تعالی به میزگیران تاقی کردهوه، بۆیه نارامیی لى براو، به منداڵانی دهگوت: نزا بۆ مامی درۆزنتان بکهن.

نووسهر دهفهرمیّت:

بهراستی که نهم قسه دهبیستم پیستم دهلهرزى، باشه تو بلتی بهرگهی ئهوه بگری؟
له راستیدا ئهوه بهروبوومی نهفامیه به خوای _ سبحانه وتعالی _، چونکه نهگهر بهراستی بیناسیبا، بهدهر له بیوهیی و، دورخستنهوهی دهردو بهئا، هیچی دیکهی لى داوا نهدهکرد.

له (أبي العباسی) کورپی (عطاء) هوه دهلیت: من نکۆلیم لهم جوړه کهراماتانه دهکرد، تاوهکو کهسیکی باوهپیتکراو له (أبي الحُسَيْنِ الثُّورِي) وه بۆی باسکردم و، خۆشم لیم پرسى، گوتی: بهو شتیه بوو!

دهلی: له نیو کهشتیهکی بهناوی (سُمَيْرِيَّة) دا بووین، له پروباری دجله دا، به (أبي الحُسَيْنِ) یان گوت: له دجله ماسیه کمان بۆ ده ریینه سى (رطل) و سى (أوقية) (٦٤٦) بیت. نهویش لیوهکانی جولاندهوهو، کوتوپر ماسیه که کیشه کهی سى (رطل) و سى (أوقية) بوو له ناوه که هاته ده ری و، کهوته نیو کهشتیه (سُمَيْرِيَّة) کهوه! به (أبي الحُسَيْنِ) یان گوت: توخوا پیمان بلتی ئهوه چ نزایه کت کرد؟ گوتی: گوتم: سویند به شکۆمه ندیت نهگهر له ناوه که ماسیه کمان بۆ ده رنه هینى سى (رطل) و سى (أوقية) بیت، خۆم له دجله دا ده خنکینم!! له (الْجُنَيْد) هوه دهلیت: گوئیستی (الثُّورِي) بووم دهیگوت: له (الرُّقَّة) بووم، نهو موریدانهی لهوئ بوون هاتنه دیدهنیم و، گوتیان: دهچینه دهروه بۆ پاوه ماسی. پیمان گوتم: نهی (أبا الحُسَيْنِ)! به خواپهرستی و تیکۆشانی خۆت و، نهو (اجتهاد) هی توئ تیدای، ماسیه کمان بۆ ده ریینه، کیشه کهی سى (رطل) بیت، نه زیاد و نه کهم، منیش به گه وره ی خۆم گوت: نهگهر ههر نیستا ماسیه کم بۆ ده رنه هینى، کیشه کهی سى (رطل) بیت، نهوا

٦٤٦ _ الرطل: ٤٥٠ غرام.

أوقية: ٣٧ غرام. پروانه: <http://ar.wikipedia.org/wiki/> . وهرگیز.

خۆم دهخهه نێو فوراتهوه، بۆیه ماسیهکی بۆ دهههینام، کیشام، بینیم سی (رطل)ه، نهزیادو نهکهه !

(الْجُنَيْد) دهلێت: پیم گوت: ئهی (أَبَا الْحُسَيْنِ) ! نهگهر ماسیهکه دهرنهچوبایه، خۆت دهخسته نێو فوراتهوه ؟! گوتی: بهلێ

له (أَبِي يَعْقُوبَ الْخَرَّاطِ) وه دهلێت: (أَبُو الْحُسَيْنِ الْتُورِي) پیتی گوتم: نهفسم شتیک لهه کهراماتهی تیدا بوو، بۆیه چووم قامیشیکم له منداڵهکان بردو، له نێوان دوو بهلهمدا له سهری وهستام و گوتم: سویند به شکۆمه ندیت نهگهر ماسیهکم بۆ دهرنههینی کیشی سی (رطل) بی، نهزیاد و نهکهه، نهوا هیچ شتیک ناخۆم!

(أَبِي يَعْقُوبَ الْخَرَّاطِ) دهلێت: نهو قسانه به (الْجُنَيْد) گهشت و، گوتی: حوکی نهوهبوو ماریکی بۆ دهههچوایه، پێوهی دایه !

له (أَبِي سَعِيدِ الْخَزَّازِ) وه دهلێت: گههرهترین تاوانی من نهوهیه که نهوم ناسیوه ! نووسهر دهفرمیت:

نهگهر نهه قسهی (أَبِي سَعِيدِ الْخَزَّازِ) بهه جۆره لیکدریتهوه نهوا باشه: من (أَبُو الْحُسَيْنِ الْتُورِي) م ناسی و، به گوێزهی ناسینه که مامهلهه له گهله نهکردو، لهو کردهوانه قهدهغهه نهکرد، بۆیه تاوانهکانم گههرهتر بوو، وهکو چۆن تاوانی کهسێک گههرهتر دهبی کاتی که دهزانی بهلام سههپێچی دهکات، وه نهگهر بهه جۆره لیک نهدرایهوه نهوا ناشیرینه.

له (الشُّبْلِي) وه دهلێت: پهروهردگارا خهلهک خۆشیان ویستی لهبهه نهو نیعمهتانهی پێیان دهبهخشی، بهلام من خۆشم دهویتی له بهه تاقیکردنهوه کانت.

له (أَبِي عَبْدِ اللَّهِ أَحْمَدَ) ی کوری (عَمْدِ الْهَمْدَانِي) وه دهلێت: چووه مه دیدهنی (الشُّبْلِي)، کاتی ههستام بۆ نهوهی بچه دههه، بهخۆم و نهو کهسانهی له گهلهما بوون تا له ماله کهش چوینه دههه دهیگوت: به ناسوودهیی تیپههههه، له ههر کوێ بن من له گهلهتانداه، نێوه له ژێر چاودێری و نیشگری مندان.

له (منصور)ی کورێ (عبداللّه)هوه ده‌لێت: کهسانێک چوونه سەردانی (الشُّبْلِيّ) له کاتی ئەو نەخۆشیه‌دا که تیایدا مرد، پێیان گوت: ئەو (أَبَابَكِر) بارو‌حالت چۆنە؟ ئەویش نەم شیعره‌ی خۆینده‌وه:

إِنَّ سُلْطَانَ حُبِّهِ قَالَ لَا أَقْبَلُ الرِّشَا
فَسَلُّوهُ فَدَيْتُهُ مَا لِقَتْلِي تَحَرُّشَا

واته: بە‌پاسی سولتانی خۆشویستنی خوای تعالی له دڵمدا ده‌یگوت به‌هیچ شیوه‌یه‌ک به‌رتیلم قبول نییه‌و که‌سی ترم به‌ ئەندازه‌ی ئەو زاته‌ خوش ناوێت، ده‌ی ئێوه‌ش به‌ هه‌قیته‌ی ئەو زاته‌ لێی پرسن، بۆ گێچه‌لم پێده‌گێڕێ و ده‌مکوژێت.

(ابن عقیل) ده‌لێت: له (الشُّبْلِيّ) ده‌گێڕنه‌وه که گوتیه‌تی: خوای _ سب‌حانه‌ و تعالی _ ده‌فه‌رمیت: ﴿وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى﴾ (الضحی: ٥) واته‌ سوێند به‌خوا له‌مه‌ولا په‌روه‌ردگارت ئەوه‌نده‌ت پێ ده‌به‌خشی که پازی ببیت (٦٤٧)، به‌لام سوێند به‌خوا محمد _ صلی الله علیه وسلم _ پازی نه‌بووه، نه‌گەر که‌سیک له‌ ئومه‌ته‌که‌ی له‌ ئاگر‌دا بێ.

پاش ئەوه (الشُّبْلِيّ) گوتی: محمد _ صلی الله علیه وسلم _ تکاکاری بۆ ئومه‌ته‌که‌ی ده‌کات و، پاش ئەو منیش تکاکاری بۆ ئەه‌لی دۆزه‌خ ده‌که‌م، بۆ ئەوه‌ی هێچ که‌سیکی تێدا نه‌می‌نێته‌وه.

(ابن عقیل) ده‌لێت: یه‌که‌م بانگه‌شه‌ی سه‌باره‌ت به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ درۆیه، چونکه‌ ئەو به‌ سزادانی خڕبه‌کاران پازی ده‌بێ، چۆن پازی نابێ له‌ کاتی‌کدا که‌ باسی مه‌ی و خواردنه‌وه ده‌کات، نه‌فه‌رت له‌ له‌ ده‌که‌س ده‌کات (٦٤٨)؟! بانگه‌شه‌کردن به‌وه‌ی که‌ گوايه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ پازی نابێ خوای تعالی سزای خراپه‌کاران بات، قسه‌یه‌کی پووچه‌و، نه‌فامبوونه به‌ حوکمی شه‌رع.

٦٤٧ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

٦٤٨ _ رواه الترمذي (١٢٩٥)، وابن ماجه (٣٣٨١) عن أنس.

ئەو قسەیی که تیایدا بانگەشە دەکات که گوايه بۆ هەمووان تەکا دەکات و، لەم شتەشدا لە محمد _ صلی الله علیه وسلم _ زیاتر ئەنجام دەدات، کوفرە، چونکە ئەگەر کەسێک خۆی یەکلە کردووە که لە ئەهلی بەهشتە، ئەوا لە ئەهلی دۆزەخ دەبێ، بە تاییبەت ئەو شایەتی بۆ نەفسی دەدات که پلەکەیی لە پلەیی پێغەمبەراییەتی بەرزترە، بەلکو شایەتی داوێ که پلەکەیی لە پلەیی (المقام المحمود) که بریتییە لە (الشفاعة العظمی) واتە تەکاکاری مەزن گەورەترە؟! (ابن عقیل) دەلێت: ئەوێ لە تواندایە دژە ئەهلی بیدعەیی بکەم، تەنها زامان و دڵمە، وە ئەگەر توانام ئەوەندە فراوان بوايه بۆ شمشیر هەلگرتن، دڵنیابن خاکم بە خۆینی ئەو خەلکە ناو دەدا.

لە (أبي العباس)ی کورپی (عطاء) دەلێت: قورئانم خویندووە، تەماشای دەکەم خوای تەعالی باسی هیچ بەندەیهک ناکات و، پیایدا هەلداو ستایشی بکات، تا ئەو کاتەیی تاقی دەکاتەو، بۆیه لە خوام داواکرد تاقیم بکاتەو، ئەوێبوو چەند شەو و رۆژێک بەسەر داواکەمدا تێپەر نەبویو، تا لە مالهەکی منەو زیاتر لە بیست مردوو دەرکران و، هیچیان نەگەرانەو.

(أبا عبدالله العلقی) که هاوێلی (أبي العباس)ی کورپی (عطاء) بوو ئەم بەسەرھاتەیی لێوێ گێراوەتەو دەلێت: ماڵ و سامانی نەما، عەقل و هۆشی نەما، منداڵ و خاوخێزانیشی نەما، بۆیه حەوت ساڵ بە پەکەوتووی و لاوازی و بێدەستەلاتی مایەو، پاشان که هۆشی بە خۆی هاتەو گوتی:

حَقًّا أَقُولُ لَقَدْ كَلَّفْتَنِي شَطَطًا حَمَلِي هَوَاكَ وَصَبْرِي إِنَّ ذَا عَجَبٌ

واتە: بەپراستی دەلێم بە ستم لە پادەبەدەت بە سەرمدا سەپان

که توانیم خۆشم بویت و نارامگرم بەرامبەرت بەپراستی شتێکی سەرسۆرمینە

دەلێم _ ابن الجوزي _ : بەروبوومی کەم زانستی ئەم پیاوێ ئەوێبوو که لە خوای داواکرد، تاقی بکاتەو، بۆیه که کەسێک داوای تاقیکرنەوێ دەکات، مانای ئەوێ دەبەخشیت که توانای هەلگرتنی تاقیکردنەوێکەیی خوای هەیه، ئەوێش زۆر ناشیرینە.

وئەو (الشَّطَطُ) مانای جەوروو ستم دەبەخشێ و، جایز نییە بدریتە پال خوای تەعالی.

چاکترین شتیک قسه کانی ئەم پیاوێ پێ لیکدریتەو ئەوێه که بگوتریت: کاتێ ئەو قسانە ی گوتووێ که بە ئەو پەڕی تەمەنی پیری و خەڵەفان گەشتوو.

لە (محمدی کورپی (الحسین السُّلَمی) وە دەلیت: گوئیستی (أبا الحسن علی) کورپی (إبراهیم الحُصَری) بووم دەیگوت: بیهێلنەوێ لە گەڵ تاقیکردنەوێ کانی خۆمدا، ئایا ئێوێ ئەوێ ئادەم نین که خوای تعالی بە دەستە کانی خۆی دروستی کردن و، لە پوچی خۆی فوی پێدا کردن و، فریشتە کانی بۆ بردنە سوژەو، فەرمانی پێکرد، بەلام ئەو سەرپێچی کرد؟! ئەگەر یەکم شتی بنی دەفرە گەورە که خەڵتە بیّت، کۆتاکە ی دەبی چۆن بی؟!

دەلیت: (الحُصَری) دەلیت: زەمەنیکم بە سەردا تیپەریوێ ئەگەر قورئانم بھویندبا ئەمدە گوت (أعوذ بالله من الشیطان الرجیم) و دەمگوت: شەیتان کی یە تا نامادە ی گوشتاری خوای ھەق بیّت؟

نوسەر دەفرمیت:

ئەم کارە سەرپێچی کردنی فەرمانی خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ه که دەفرمیت:

﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ (النحل: ۹۹) واتە ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ ﴾ (ئە ی محمد _ صلی اللہ علیہ وسلم _ کاتێ ویستت قورئان بھوینی ﴿ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ پەنا بە خوا بگرە لە شەیتانی دەرکراو لە بەزەبی خوا (۱۶۹)!

لە (أبي العباس أحمدی) کورپی (محمد الدینوری) وە دەلیت: پایە کانی تەصوفیان ھەلۆە شانەو، پێگە کانیان پۆخاندو، مانا کانیان گۆری بە مانا گەلێک خۆیان ھەلانیبەستبو (۶۰): خو (الطبع) بە زیاد ناو دەبەن، بی ئەدەبی بە دلسۆزی ناو دەبەن، لە

۶۴۹ _ مەلا محمد مەلا صالح، پوختە ی تەفسیری قورئان.

۶۵۰ _ ئابو شیوێ لادەران و سەرلێشیواوان، بەدرێژی پۆزگارو زەمەن ناوی شتەکان بە ناوانێکی دیکە دەگۆرن، بۆیە دەبینی کۆمەلانی ئیسلامی کاری خۆیان بە کاریکی بەکۆمەل دادەنن، رق و قین و ئیرەیی: بە خۆشەویست لە پێناوی خوادا ناو دەبەن، خۆبەزلزانی و لە خۆبایبون: بە پشت بەخۆ بەست و، ھەجرو جودایی و وازھێنان ناو دەبەن، گرنگی دان بە دنیاو ئەھلی دنیا: بە کۆمەلایەتیەکان ناو دەبەن!!!

ههق چوونه دهروه به (الشطح) ناوده‌به‌ن، چیژ وه‌رگرتن له زه‌مکراو به (طیبة) واته به شتی چاک و خۆش ناوده‌به‌ن، بێ پره‌وشتی به (صَوْلَة) واته ده‌سته‌لات و تواناداری ناوده‌به‌ن، ده‌ست قوچاوی به (جَلادَة) واته به‌ئارامگرتن و ته‌حه‌مول ناوده‌به‌ن، شوێنکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو به تاقیکردنه‌وه ناوده‌به‌ن، گه‌رانه‌وه بۆ دونه‌یا به (وصول) واته به‌گه‌شتن ناو ده‌به‌ن، داواکردن به کرده‌وه ناو ده‌به‌ن، زمانپرسی به گلیه‌یی ناو ده‌به‌ن.

هه‌موو ئه‌و شتانه‌ پێگه‌ی راستی قه‌ومه‌که‌ نین.

(ابن عقیل) ده‌لێت: صوفیه‌کان هه‌رامه‌کانیان به ده‌سته‌واژه‌گلیک ده‌رپه‌یه، که له راستیدا خۆیان ناوه‌کانیان بۆ گۆپه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی مانایه‌کی شیاو ببه‌خشیت، بۆیه به‌ کۆبونه‌وه له سه‌ر پابواردن و گۆزانی ده‌لێن: (أوقات). به‌ لاوی لووسکه‌ی تووک ده‌رنه‌هاتوو ده‌لێن: (شب) واته‌ لاو. به‌ ئافره‌تی زۆر زۆر خۆشویستراو (معشوقه) ده‌لێن: (أخت) واته‌ خوشک، به‌ ئافره‌تی خۆشویستراو (المحبّة) ده‌لێن: موریده. به‌ سه‌ماو جۆش و خرۆشی ده‌لێن: (وَجْد) واته‌ سۆز. به‌ شوێنی پابواردن و بێکاری ده‌لێن: (رباط). به‌لام ئه‌م ناو گۆپینه‌ شیاو نییه‌و، پێی پێنه‌دراوه‌ (٦٥١)

٦٥١ _ ئه‌مه‌ بنه‌مایه‌کی گرنه‌گو، پێویسته‌ بانگه‌وازاکاران و خۆتێندکارانی زانستی شه‌رعی پشت گۆتی نه‌خه‌ن، چونکه‌ به‌هۆی ئه‌م بنه‌مایه‌وه‌ درۆ و ده‌له‌سه‌ی زمان لووسان و، پازاندنه‌وه‌ی که‌سانی لاده‌ر ده‌زانیت.

★ بە یادی ئاڤه ئاڤه کۆمه ئه کرده وهیه کی ئاڤه سه ندى باسکراو له صوفیه کانه وه:

ده ئیتم _ ابن الجوزي _ : پیشتەر گه ئێك له کرده وه ئاڤه سه ندى کانی ئه وانمان بۆ باسکردن، که تیڤکرای ئاڤه سه ندى ناشیرین بوو، لیڤه شدا باس له سه رسوپمیتترین کرده وه کانیاڤ ده کهین.

له (أبي جعفر الكُرْتَبِي) وه ده ئیت: شه وێك له ش گران بووم و، پیویستم به خۆ شتن بوو، شه وێکی ساردیش بوو، ته ماشای نه فسی خۆم ده کرد که حز به دواکه وتن و که مه ترخه می ده کات، نه فسم پیی ده گوتم: نه گهر واز له خۆشتن بیئت، تا پۆژ ده بیته وه، ئاوه که ت بۆ گهرم ده کريت، یا ده چیته گهرماوێك، پاشان به نه فسی خۆم گوت: به راستی شتیکی سه رسوپمیتنه ! من به درێژایی ته مه نم مامه ئه له گه ل خوادا ده کم و، ئیستا هه قیکی له سه رمه وه له ئه نجامدانیدا په له ناکه م، هه ست به وه ستان و خاوه خاوکردن خۆدواختن ده کم، بۆیه بریارمدا له روبرایکدا نه بی خۆم نه شووم، بریاریشمدا ته نها له بهر هه تاودا وشکی که مه وه، یا به و شیوازه قسه ی کرد.

ده ئیتم _ ابن الجوزي _ : له راستیدا ئه و پیاوه کرده وه که ی خۆی بۆ خه لک باس ده کات، بۆ ئه وه ی بۆیاڤ روون بکاته وه که کرده وه یه کی چاکی جوانی ئه نجام داوه، ئه وانیش ئه م شته ی لیوه ده گێرپه وه بۆ ئه وه ی فه زل و چاکییتی کرده وه که ی روون بکه نه وه، به لām ئه وه نه فامیه کی په تیه، چونکه ئه و پیاوه به و کرده وه یه سه رپیچی خوی _ سه بانه و ته عالی _ کردووه.

دلنیاڤن خه لکانی ئاسایی گیل به کاره که ی سه سام ده بن و پییاڤ باشه نه ک زاناڤان.

شیاو نییه هیه که سیك به و شیوه سزای نه فسی خۆی بدات، به راستی ئه م هه ژاره جوژه ها سزای بۆ نه فسی خۆی کۆکردۆته وه: خۆی خسته نیو ئاوه که و، پۆشاکێکی (المُرْقَعَة) ئه ستوری پۆشیبوو، به جوړیک توانای نه بوو به ویستی خۆی تیايدا بچوڵیته وه، پیده چی هه ندی چرچ و لۆچی جهسته شی هه بی به باشی ئاوه که ی پی نه گه شتی، مانگیکیش به ته ربی له به ریدا مایه وه و وشک نه بویه وه، ئه وه ش چیژی نووستنی لی دوورخسته وه.

هه موو ئه و کرده وانه ی که نه بجامی داوه هه ئه و تاوانه، پێده چێ ببی به هوکاری نه خوش کهوتنی یاخود کوشتنی.

له (حَمْدِی کورپی (أحمدی کورپی (عبدالله الأصبهانی) وه ده لیت: خیزانه که ی (أحمدی کورپی (حَضْرَوِيَه) له گه ل (أحمدی میزدیدا ماره یه که ی یه کلا کرده وه به مه رجیک بیبات بو دیده نی (أبا یزید البسطامي)، نه ویش بردی بو نه وی، ژنه که که بو دیده نی (أبا یزید) چووه ژوره وه، په چه که ی له سه ر پرووی لادا، له پیش ده ستیدا دانیشته، که هاتنه ده ری (أحمدی میزدی پپی گوت: شتیکی سه رسو پریمیم لیته وه دی، که له پیش ده ستی (أبی یزید) دا دانیشته په چه که ت له سه ر پرووی خۆت لادا (۶۰۲)، نه ویش گوتی: چونکه کاتی ته ماشام کرد هه موو به خته کانی نه فسی خۆم ون کرد، هه رکاتیش ته ماشای تو ده که م به خته کانی نه فسم ده گه رپته وه !! کاتی (أحمدی) ویستی (أبی یزید) به جیبیلیت، پپی گوت: ناموژگاریم بکه. نه ویش پپی گوت: جواغه ردی و نازایه تی له خیزانه کهوتنه وه فیر به !!

۶۵۲ _ ئیمه به دلنیا یه وه ده زانین که شیخانی شه هلی ته صوفی شه مرۆی وه لات که مان قبولیانه ژنانی موریده کانیان له وهش زیاتریان بو نه بجام بهن، تا نه و ناسته ی که سانیکی مورید خیزانه که ی ته لاق داوه بو نه وه ی له شیخه که ی خۆی ماره ی بکات (!). خودی نه م شیخه جارکیان نه م کاره ی به ژنیکی موریده که ی خۆی کردو پیش نه وه ی (عِدَّة) ی ژنه که ته و او بی ماره ی کرد !!

جا نارامگرتنیکی چاک و په سه ند، خواش یارمه تی ده رمانه بو نه وه ی که باسی ده که ن.

★ جیاوازی و سه‌ریپچی‌ه‌کانیان له جه‌سته‌و مال و ساماندا:

له (یوسف)ی کورپی (الحسین)ه‌وه ده‌لێت: له نیوان (أحمد)ی کورپی (أبي الحواري) و (أبي سليمان)دا په‌یمانێک هه‌بوو که له هه‌یج شتی‌کدا سه‌ریپچی نه‌کات، چ کات فه‌رمانی پێ‌کرد (٦٥٣)، نه‌وه‌بوو رۆژێک له مه‌جلیسه‌که‌ی خۆیدا دیدنه‌ی کردو، نه‌و له‌و کاته‌دا قسه‌ی ده‌کرد، پیتی گوت: ته‌نوره‌که‌مان گه‌رم کردوه، فه‌رمانی چ شتی‌که‌مان پێ‌ده‌که‌ی نه‌ی شیخ؟ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، جارێک یاخود دوو جار دوباره‌ی کرده‌وه، بۆ سێ یه‌م جار پیتی گوت: بچۆ له نیویدا دانیشه. نه‌ویش چوو له نیو ته‌نوره‌که‌دا دانیشته.

(أبي سليمان) گوتی: پیتی بگه‌ن، چونکه له نیوان من و نه‌ودا په‌یمانێک هه‌یه بۆ نه‌وه‌ی هه‌رگیز له هه‌یج شتی‌کدا سه‌ریپچی فه‌رمان نه‌کات، نه‌وه‌بوو هه‌ستار، که‌سانی ده‌رووبه‌ریشی هه‌ستان و، هاتنه‌ لای ته‌نوره‌که‌، ته‌ماشاده‌که‌ن له نیوه‌پاستیدا دانیشتوه، بۆیه ده‌سته‌کانی گرت و، هه‌لێساندو، ته‌نها پروشایه‌کی که‌میشی پتوه نه‌بوو.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیته:

ئه‌م باسه له پاستیه‌وه به‌دووره، ئه‌گه‌ر پاستیش بیته، نه‌وا خۆ خسته‌نه نیو ئاگری ته‌نوره‌که‌وه سه‌ریپچی و تاوانه.

وفي ((الصحيحين)) (٦٥٤) من حديث عليّ رضي الله عنه _ قال: بعث رسول الله _ صلى الله عليه وسلم _ سريةً ، واستعمل فيها رجلاً من الأنصار ، فلما خرجوا وجد عليهم في شيءٍ ، فقال لهم: أليس قد أمركم رسول الله أن تطيعوني؟ قالوا: بلى ، قال: اجمعوا حطباً ، فجمعوا ، ثم دعا بنارٍ فأضرمها ، ثم قال: عزمْتُ عليكم لتدخلنَّها.

٦٥٣ _ كۆمه‌لانی ئیسلامی نه‌مڕۆ به‌م شێوه‌ن با شێوه‌کانیان زۆر بێ و، دروشم و نیشانه‌کانیان جیاواز بێ و، ناوه‌کانیشیان هه‌مه‌ جوړ بێ.

هاوشێوه‌ی ئه‌م په‌یمانه‌ بیدعه‌یه‌و داهێنراوه‌و، فه‌رمانی خۆی له سه‌ر نی یه‌.

٦٥٤ _ رواه البخاري (٨ / ٤٧)، ومسلم (١٨٤٠).

قَالَ: فَهَمَّ الْقَوْمُ أَنْ يَدْخُلُوهَا، فَقَالَ لَهُمْ شَابٌّ: إِنَّمَا فَرَرْتُمْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ مِنَ النَّارِ، فَلَا تَعْجَلُوا حَتَّى تَلْقُوا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فَإِنْ أَمَرَكُمْ أَنْ تَدْخُلُوهَا، فَادْخُلُوا، فَارْجِعُوا إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _، فَأَخْبَرُوهُ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((لَوْ دَخَلْتُمُوهَا مَا خَرَجْتُمْ مِنْهَا أَبَدًا، إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ)).

واته پێشهوامان (علي) _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویەتی: پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ س‌یه‌یه‌کی به‌پ‌ی خست و، پ‌ی‌اوێکی پ‌شتیوانی کرد به س‌ه‌رکرده‌یان، کاتی چوونه ده‌ری له شتی‌کدا لی‌یان تو‌وپه بوو، فەرمووی: ئایا پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمانی پێنه‌کردن که گو‌پ‌رایه‌لم بن ؟ گو‌تیان: به‌لی، فەرمووی: دارو چیلکه‌م بۆ کۆکه‌نه‌وه، نه‌وانیش کۆیان کرده‌وه، پاشان دارو چیلکه‌کی ئاگر‌داو، فەرمووی: ب‌پ‌یارم داوه هه‌مووتان ب‌چه‌ نه‌ی.

پێشهوامان (علي) _ خوای لی پازی بیّت _ فەرمووی: کۆمه‌لێک له خه‌لکه‌که‌ و‌یستیان ب‌چه‌ نیو ئاگره‌که‌وه، به‌لام لاوێکیان تی‌دا بوو پ‌ی فەرموون: له پ‌استیدا ئیوه له ترسی ئاگر‌دا بۆ لای پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هه‌له‌اتوون، بۆیه په‌له مه‌که‌ن تا چاوتان به پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌که‌وی، نه‌گه‌ر پ‌ی فەرموون ب‌چه‌ نیوی، ب‌چه‌ نیوی، نه‌وه‌بوو نه‌وانیش بۆ خزمه‌تی پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ گه‌رانه‌وه‌و، به‌سه‌ره‌اته‌که‌یان پ‌پ‌راگه‌یاند، پێغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ پ‌ی فەرموون: ((نه‌گه‌ر ب‌چ‌وانه‌ نه‌ی، هه‌رگیز ده‌رچ‌وونتان نه‌بوو، له پ‌استیدا گو‌پ‌رایه‌لی س‌ه‌رکرده ته‌نها له شتی چاک و خ‌یردايه)).

له (عبداللّٰه)ی کوری (ابراهیم الجزیری) وه ده‌لێت: (أبو‌الخیر الدُّثیلی) گو‌تی: لای (خ‌یر النَّسَّاج) دانیشتبووم، ژنێک هاته دیده‌نی و، پ‌ی گو‌ت: ده‌سته‌س‌پ‌ه‌که‌م به‌ری که پ‌یم دای. گو‌تی: به‌لی. ده‌سته‌س‌پ‌ه‌که‌ی به‌ ژنه‌که‌دا. ژنه‌که‌ش پ‌ی گو‌ت: هه‌قه‌ده‌سته‌که‌ت چه‌نده ؟ گو‌تی: دوو دیره‌مه‌مه. ژنه‌که‌ گو‌تی: ئێستا ه‌یچ شتی‌کم پ‌ی نییه، چونکه چه‌ند جارێک هاته ئی‌ره‌و، نه‌م‌بینیت، بۆیه _ إِنْ شَاءَ اللَّهُ _ س‌به‌ینی پ‌اره‌که‌ت بۆ د‌ینم. (خ‌یر)یش پ‌ی گو‌ت: هه‌رکات

پاره‌که‌ت بۆ هێنام و لیڤه نه‌بووم، بیخه‌ره نیو پروویاری دیجله‌وه، هه‌رکات هاته‌وه ده‌ییه‌م. ژنه‌که‌ش پیتی گوت: چۆن له دیجله هه‌لیده‌گریته‌وه ده‌ییه‌ی، (خیر) یش پیتی گوت: له‌م شته مه‌کۆله‌وه‌وه، ده‌ست مه‌خه‌ره نیو کاروباری یه‌کیکی دیکه‌وه، نه‌وه بکه که فرمانم پیکردی. ژنه‌که‌ش گوتی: _ إِنْ شَاءَ اللَّهُ _، پاشان رۆشت.

(أبو الحسين) ده‌لیت: بۆ سبه‌ینی هاته‌وه، (خیر) نه‌هاتبوو، پاش که‌می‌ک ژنه‌که هات و پارچه قوماشیکی به‌ده‌سته‌وه بوو که دوو دیره‌می تیدا بوو، که ته‌ماشای کرد نه‌هاتوه، فرپی دانه نیو دیجله‌وه، ته‌ماشام کرد یه‌کسه‌ر قرژالێک هات و، پارچه قوماشه‌که‌ی بردو، خۆی له نیو ئاوه‌که‌دا نقووم کرد، پاش سه‌عاتێک (خیر) هاته‌وه‌وه، ده‌ره‌گای حانوته‌که‌ی کرده‌وه‌وه، له قه‌راخ پرووباره‌که دانیشته بۆ شه‌وه‌ی ده‌ستویژ بگریته‌وه، یه‌کسه‌ر قرژاله‌که له ئاوه‌که هاته ده‌ری و، پارچه قوماشه‌که‌ی به‌سه‌ر پشته‌وه بوو، که له شیخ نزیک بویه‌وه، بردی، منیش پیم گوت: ئاوه‌ها و ئاوه‌هام بینی. شه‌ویش گوتی: هه‌ز ده‌که‌م له ژبانی مندا بئاوی نه‌که‌یته‌وه. بۆیه منیش په‌یمانی شه‌وه‌م پیتا.

نووسه‌ر ده‌فه‌رمیته‌:

شتیکی وه‌کو شه‌مه له پاستیه‌وه به‌دوور داده‌نریته‌وه، نه‌گه‌ر پاستیش بیته‌وه، شه‌مه کاره سه‌رپیچیه‌وه، دژی به‌ فه‌رمانی شه‌رعه، چونکه شه‌رعه فه‌رمانی داوه مال و سامان بپاریزریته‌وه، شه‌مه کاره‌ی که نه‌نجامی داوه به‌فیروانه.

وفي ((الصحيح)) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ نَهَى عَنْ إِضَاعَةِ الْمَالِ^(٥٥).
واته پیغه‌مبه‌ری خوا _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ قه‌ده‌غه‌ی کردووه مال و سامان به‌ فیرو
بدریته‌وه.

ئاوێ مه‌ده‌ره‌وه له قسه‌ی شه‌مه که‌سانه‌ی که ده‌لێن شه‌مه که‌راماته‌وه، چونکه خوای _عَزَّوَجَلَّ_ که‌رامات به‌وه که‌سانه نابه‌خشی، که سه‌رپیچی شه‌رعه‌که‌ی ده‌که‌ن.

له (عليّ) کورپی (عبدالرحیم) هوه ده‌لێت: پۆژێک چوومه دیدهنی (الثوری)، ته‌ماشام کرد پییه‌کانی ئاوساوه، منیش له بارو‌حالییم پرسى ؟ پیتی گوتم: نه‌فسم داواى خواردنى خورماى لى ده‌کردم، به‌لام ده‌مویست نه‌یخۆم و، نه‌فسى خۆمم لى دورد‌ه‌خسته‌وه، به‌لام پازى نه‌ده‌بوو، بۆیه چوومه ده‌ری و، کریم، کاتى خواردم، پیم گوت: ده‌هسته‌و، نوێژ بکه. ته‌مasha ده‌که‌م پازى نابى، نه‌وه‌بوو گوتم: سویند به‌خوا چل پۆژ نابى له سەر زه‌وى دانیشم مه‌گه‌ر له کاتى ته‌حیات خویندندا، بۆیه دانه‌نیستم!

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : نه‌گه‌ر که‌سانیکى نه‌فام گوئیستی ئهم به‌سه‌ره‌اته‌بن ده‌لێن: چه‌ند چاکه ئهم تیکۆشانه به‌رامبه‌ر به‌نه‌فس ! که‌چی نازانن ئهم په‌فتاره جایز نییه. چونکه شیاو نیه باریک بخریته سەر نه‌فس که توانای هه‌ل‌گرتنى نه‌بى و، هه‌قى هه‌سانه‌وه‌و ئاسووده‌ی لى قه‌ده‌غه بکریت.

(أبو حامد الغزالي) له کتیبى (الإحياء) دا ده‌لێت: هه‌ندى له شیخان له سه‌ره‌تادا بو هه‌ستانى شه‌و نوێژ ته‌مه‌به‌لى ده‌یگرتن، بۆیه بریاریاندا به‌دریژایی شه‌و له سەر سه‌ریان راوه‌ستن، بو ئه‌وه‌ی نه‌فسیان به‌ئاره‌زووی خۆیان هه‌ستیت !

هه‌روه‌ها ده‌لێت: که‌سانیکیان چاره‌سه‌رى خۆشویستنى سه‌ره‌وه‌ت و سامانى به‌وه ده‌کرد که هه‌مووی ده‌فرۆشت و، ده‌یخسته‌ نیو ده‌ریاوه، چونکه له‌وه ده‌ترسا نه‌گه‌ر له نێوان خه‌لكدا دابه‌شى بکات، هه‌له‌شه‌یی به‌خشنده‌یی و، روپامایی ده‌ستبلاوى تووش بێت !

هه‌روه‌ها ده‌لێت: که‌سانیکیان به‌ کرى که‌سانیکى تریان بو خۆیان ده‌گرت بو ئه‌وه‌ی له پێش خه‌لكدا جوینى پى بات، بو ئه‌وه‌ی نه‌فسى خۆی رابینى له سەر میه‌ره‌بانى و له سەر خۆی !

هه‌روه‌ها ده‌لێت: که‌سانیکى دیکه‌ش له زستانداو له کاتى شلۆقانى شه‌پۆله‌کانى ده‌ریادا سواری که‌شتى ده‌بوو، بو ئه‌وه‌ی ئازاو زیره‌ك بێت.

نووسەر ده فەرمانی:

له هه موویان به لامهوه سهرسورمیتنتر بی، (أبو حامد)ه، چون ئەم شتانە ی باس کردوه،
نکوژی لی نه کردون ؟!

به ئام چون نکوژی لی بکات، له کاتی کدا ئەم شتانە ی بو فیرکردنی خه لک باس کردوه ؟!
(أبو حامد) پیش نه وه ی نهو به سهرهاتانه بگيریتتهوه ده ئیت: پیوسته شیخ ته ماشای
بارو حالێ کهسی تازه ده ستپیکاری موریدی خوی بکات:

نه گهر مال و سهروه تیکێ زیاد له نه ندازه ی پیوستیتتی خوی به لاهه بین، ده بیات و، له
پوهه جیاوازه کانی خه یردا خه رجی ده کات و، دلی مورید لهو سهروه ته زیاده خالی ده کاته وه
بو نه وه ی ئاوه پری لی نه داته وه.

وه نه گهر ته ماشای کرد گه وه بی و خۆ به زلزانینی به سهردا زال بووه، فه رمانی پیده دا
به چیته بازار بو ره نجدان و ئاره ق رشتن، پایده سپیری داوا له خه لک بکات و، له سه ر نه وه
به رده وام بی.

وه نه گهر ته ماشای کرد به زوری بیکاره، کاری ئاوده ست و، پا کرد نه وه ی و، کسکدانی
شوینه پیسه کانی ده داتی، فه رمانی پیده دا به رده وام له چیشته خانه و، شوینه دو که له یه کانه دا
کار بکات .

وه نه گهر ته ماشای کرد زۆرخۆری به سهردا زال، فه رمانی پۆژووگرتنی پیده دا.
وه نه گهر ته ماشای کرد بی ژنه و، شه هه وت و ئاره زووی به پۆژووگرتن نه شکاوه، فه رمانی
پیده دا شه ویک پۆژوووه که ی به ئاو بشکینێ و هیچی تر نه خوات، شه ویکیش ته نها نان بخوات و
ئاو نه خواته وه، یه کسه ر خواردنی گوشتیشی لی قه ده غه ده کات.

ده ئیم _ ابن الجوزي _ : به راستی له (أبي حامد) سه رم سوپ ده میتی، چون فه رمان به م
شتانه ده کات، له کاتی دا که پیچه وانە ی شه ریه تن.

چون ده شی مرؤف به درێژای شه و له سه ر سه ری بوه ستیت، له و کاته دا خوینه که ی به ره و
پووی پیچه وانە ده بیتته وه، تووشی نه خو شیه کی توندی ده کات ؟!

وه چۆن دهشی مال و سهروهت فری بدریته نیتو دهریاوه، له کاتیکیدا پیغه مبهری خوا _
صلی الله علیه وسلم _ به فیڕۆدانی مال و سامانی قه دهغه کردووه.

وه نایا دهشی به بی هیچ هۆیهك جوین به موسلمان بدریت ؟!

وه نایا بۆ موسلمان دهشی كه سیك به کری بگریت، بۆ ئهوهی جوینی پی بات ؟!

چۆن دهشی له کاتی شلۆقی شهپۆلهکانی دهریادا مرۆڤ سواری كهشتی بیت، له کاتیکیدا
ئهگهر شهپۆلهکان شلۆق بوون، پیویسته مرۆڤ سواری كهشتی نه بی و بۆ به جیهینانی حهج
نه چیت.

وه نایا شیاوه مرۆڤ داوا له خهلك بکات له کاتیکیدا توانای کارو كهسابهتی هه بی ؟!

تهماشاکه (أبو حامد الغزالي) چهند به ههرزان فیهقی به تهصوف فرۆشتووه !

★ سەرىپچىيەكانيان لە پەرۋەردەر ڤىنۋىنىدا:

لە (الحَسَنَ)ى كۆپى (عَلِيّ الدَّامَغَانِي)وہ دەئىت: پىاويكى خەلكى (بِسْطَام) لە مەجلىسەكەى (أَبِي يَزِيدَ) دانەدەبراو بەجىئى نەدەھىلا، ڤۆژىك پىئى گوت: مامۆستا ! من سى سالاھ بەردەوام بەڤۆژووم و، بە شەویش شەونۆئۆ دەكەم، لە ئارەزۋات وازم ھىناوہ، بەلام ھىچ شتىكى ئەوانەى تۆ باسى دەكەى لە دلدا ھەست پىئى ناكەم !! (أَبُو يَزِيدَ)ىش پىئى گوت: ئەگەر سى سەد سال بەڤۆژوو بيت و، سى سەد سالىش شەونۆئۆ بكەيت و، لە سەر ئەو باروخالە بيت كە من دەتبىنم تىيادى، ھەرگىز ھەست بە گەردىلەيەك لەم زانستە ناكەيت. گوتى: بۆچى مامۆستا ؟ گوتى: چونكە نەفسى خۆت داپۆشيويت ! پىئى گوت: ئايا ئەمە دەرمانىكى ھەيە بۆ ئەوہى ئەم داپۆشەرە لاچىت ؟ گوتى: بەلى، بەلام تۆ ئەوەت قبول نىيە ! گوتى: بەلى، قبولى دەكەم و، ئەوہى تۆ پىم دەئىت جىبەجىئى دەكەم. (أَبُو يَزِيدَ)ىش گوتى: ئا ئىستا سەرۋ پىشت بتاشەو، ئەم پۆشاكەى بەرت فرىدەو، بە عەبايەكەوہ بچۆرە دەرى و، تۆرەكەيەك لە مل بكەو، پىرى گۆئۆز بكەو، ھاوارىكەو بلى: ئەى مندالىنە ! ھەركەس شەپازللەيەكم لىدات، گۆئۆزىكى دەدەمى، ھەروەھا بچۆرە ئەو بازارەش كە تىايدا ڤىزدارىت. نەویش گوتى: ئەى (أَبَا يَزِيدَ) ! _ سبحان الله _ ، شتانىكى وەكو ئەمەم پىئى دەئىتى، ئەى بۆ من چاكە ئەمە بكەم ؟!

گوتى: كە دەئىتى: _ سبحان الله _ ئەوہ شىرك و ھاوبەش بىرىاردانە ! گوتى: چۆن ؟ گوتى: چۆنكە نەفسى خۆت بەگەرە داناو، پاك و بىگەردىشت بۆ بىرىاردا ! گوتى: ئەى (أَبَا يَزِيدَ) ! ئەمە شتىكە لە تواناى من بەدەرەو، جارىكى تر نايلىمەوہ، بەلكو بۆ شتىكى تر ڤىنمىووم بكە تا جىبەجىئى بكەم. (أَبُو يَزِيدَ)ىش گوتى: پىش ھەموو شتىك دەستپىشخەرى بكە بۆ بەجىھىنانى ئەو شتانەى سەرەتا پىم گوتى بۆ ئەوہى شەرافەت و بەڤۆژى خۆت نەھىلى و، نەفسى خۆت ڤىسوا بكەى، پاشان شتانىكى تىرت پىئى دەئىم كە بۆ تۆ چاك بيت ! گوتى: بەرگەى ئەم شتانە ناگرم. نەویش گوتى: من دلنيا بووم ئەمەت قبول نابى!!

نووسەر دەفەرمیّت:

سوپاس و ستایش بۆ خوای تعالی هیچ شتیکی ئەوانەى (أبو یزید) لە شرعەکەى ئیمەدا نییه، بەلکو شرع ئەو شتانەى بە حەرام داناوە، قەدەغەى ئەوەى لى کردووین مەرۆڤ نەفسى خۆى پيسوا بکات، پێغەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرموویەتى: ((ليس للمؤمن أن يذلل نفسه)) (٦٥٦) واتە فەرموویەتى: ((پێگە بە موسڵمانى برپاوار نەدراوە نەفسى خۆى پيسوا بکات)).

جاریك (حذيفة) نوێوى هەینى لە دەست چوو، تەماشای کرد وا خەلك دەگەڕێنەو، خۆى لە پەناى شتیكدەشاردەو، بۆ ئەوەى لە بواری نوێژدا بە چاویكى كەمەو تەماشای نەكریت ! نایا شرع لە هیچ كەسیكى داوا كردووە كاریگەرى نەفس بپێتەو ؟!

٦٥٦ _ رواه الترمذي (٢٣٥٥)، وابن ماجه (٤٠١٦)، وأحمد (٥ / ٤٠٥)، وأبو الشیخ في ((الأمثال)) (١٥١)، والقضاعي في ((مسند الشهاب)) (٨٦٦) "عن حذيفة" بسند ضعيف. وله طرق أخرى:

فأخرجه الطبراني في ((المعجم الكبير)) (١٣٥٠٧)، والبزار (٣٣٥٣)، وأبو الشیخ في ((الأمثال)) (١٥٣) "من حديث ابن عمر.

وقال الهيثمي في ((المجمع)) (٧ / ٢٧٤ _ ٢٧٥) بعد أن زاد نسبه له ((أوسط)) الطبراني: ((ورجاله رجال الصحيح، غير زكريا بن يحيى بن أيوب الضرير، ذكره الخطيب، روى عن جماعة، وروى عنه جماعة، ولم يتكلم فيه أحد)).

قلت: فهو حسن في الشواهد على أقل تقدير.

وقد صحَّ إسناده لذاته شيخنا الألباني لأحتمال أن زكريا عنده هو أبو يحيى اللؤلؤي ! وليس هو.

ولم يقف شيخنا على رواية أبي الشیخ وغيره.

والله أعلم بالصواب.

به لکو شهر ههولێ داوه شهرافهت و بهرپزێ نهفس بمیته (۶۵۷)، تا نهو ناستهه نهگهر کهسیکی قۆشهچیش فهرمان به منداڵان بات شهپازللهی لیدهن، دنیابن شتیکی ناشیرین دهبی!

پهنا به خوا دهگرین لهم کهم نهقل و ژیری، که له کهسیکی تازه دهسپیکار داوای شتانیك دهکات، شهرع پیتی پازی نییه، له نهغامیشدا نهو کهسه سارد دهبیتهوهو، ههولێ خو دورخستنهوه دهکات.

(أبو حامد الغزالي) له کتیبی (الإحياء) دا له (یحیی) ی کورپی (مُعَاذِي) وه دهگیرتهوه که گوتیهتی: به (أبي يزيد) م گوت: نایا له خوای تعالات داوا کردوه که به چاکی بیناسیت؟! نهویش گوتی: پیتی ناخۆش بوو جگه له خۆی هیچ کهسیکی دیکه لهو شته ناگادارکاتهوه.

دهلیم _ ابن الجوزي _ : له راستیدا دان به نهفامی خویدا دهنیت، چونکه نهگهر مه بهستی به چاك ناسینی خوای تعالی بیت به گشتی، وهکو نهوهی که مهجودهو سیفاتی ههیه، نه مه شتیکه نابئ هیچ موسلمانیک نهیزانیت، نهگهر خهیاڵیشی بۆ نهوه چووبی که به چاك ناسینی خوای تعالی بریتیه له زانینی ههقیقهتی زاتی خوای تعالی و، جهوهده کهی، نهوا بهراستی نهفامیه به خوای تعالی.

(أبو حامد) دهگیرتهوه کهوا رَوَّزِيك (أَبَاتُرَابِ النَّخْشَبِي) به موریدیکی خۆی گوت: نهگهر يهك جار (أبا يزيد) ببینیت، بۆ تۆ لهوه بهسوودتره که خوای تعالی ههفتا جار ببینیت ! دهلیم _ ابن الجوزي _ : نه م قسانهی نهو به چهندین پله له سهرووی شیت بوونهوهیه.

(أبو حامد الغزالي) له (ابن الكرني) وه دهگیرتهوه که گوتیهتی: چوومه شویتیک، به کهسیکی چاك ناسرام، گر له دلم بهر بوو، بۆیه چومه گهرماویکهوه، چاوم خسته سهر پۆشاکیکی نایاب، دزیم و، پۆشیم و، پاشان پۆشاکه (المَرْقَعَة) ی خۆم بهسه ریدا پۆشی و، چوومه دهرهوهو، بههیاوشی کهمه کهمه پیم دهکرد، پیم گهشتن و، پۆشاکه (المَرْقَعَة) بیان له

بهرم داکه‌ندو، پۆشاکه‌کانی خۆیانیان بردو، شه‌پازلله‌یه‌کیان لێدام و، ئیتەر له‌وه به‌دوا به‌دزی گهرماو ناسرام، بۆیه نه‌فسم هیۆر بویه‌وه.

(أبو حامد) ده‌لێت: ئا به‌م شیوه نه‌فسی خۆیان پازی ده‌کرد، بۆ شه‌وه‌ی خوای تعالی پرزگاریان بکات و، چیتەر نه‌ ته‌ماشای خه‌لک و، پاشان نه‌ ته‌ماشای نه‌فسی خۆشیان بکه‌ن، پێده‌چی صوفیه سه‌رگه‌وره‌کانی (الحال) نه‌فسی خۆیان به‌ شتانی‌ک چاره‌سه‌ر بکه‌ن، که‌ که‌سی فیه‌هزان پای له‌ سه‌ر نه‌بی و، فه‌تواشی بۆ نادات به‌و جوهره‌ خۆی چاره‌سه‌ر بکات، هه‌رچه‌ند که‌سی فیه‌هزان زانیییتی نه‌و که‌سه گه‌شتۆته ئاستی‌کی به‌رزی دل چاکیش، پاشان صوفیه خاوه‌ن (الحال) هه‌کان فریای خۆیان ده‌که‌ون و، نه‌و که‌مه‌تره‌خه‌میانه چاره‌سه‌ر ده‌که‌ن که‌ تووشی ده‌بن، به‌ هاوشیوه‌ی ره‌فتاری نه‌و که‌سه که‌ له‌ گهرماوه‌که‌دا نه‌نجامی دا !

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : پاك و بیگهردی بۆ نه‌و زاته‌ی که‌ (أبا حامد) ی له‌ بازنه‌ی فیه‌ کرده‌وه ده‌روه کاتی هه‌ستا به‌ دانانی کتیبی ((الإحياء))، بریا شتانی‌کی وه‌کو نه‌مه‌ی تیدا باس نه‌کرده‌یه که‌ هه‌لāl نین.

له‌وه‌ش سه‌رسوڕمێنتر شه‌وه‌یه که‌ باسی ده‌کاوه‌چاکی داده‌نی و، خاوه‌نه‌کانیشیان به‌ سه‌رگه‌ورانی (الحال) ناوده‌با.

باشه‌ ده‌بی چ (الحال) یك ناشیرینترو خراپتر بی له‌ (الحال) ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ سه‌رپێچی شدرع ده‌کات، نه‌م شدرعه‌ی که‌ وای ته‌ماشاکردووه به‌رژه‌وه‌ندی گشتی له‌وه‌دایه که‌ قه‌ده‌غه‌ی نه‌و شتانه بکات ؟!

باشه‌ چۆن ده‌بی به‌ کرده‌وه‌ی خراپ و سه‌رپێچی کردن داوای دل چاکی بکریت ؟! نایا هیچ شتی‌ک له‌ شه‌رعه‌دا نه‌ماوه دلێ خۆی پی چاک بکات، ته‌نها نه‌و شتانه نه‌بی که‌ تیایدا هه‌لāl نه‌کراوه ؟!

نه‌مه له‌ په‌گه‌زی نه‌و کرده‌وانه‌یه که‌ نه‌میره نه‌فامه‌کان شه‌نجامی ده‌ده‌ن، کاتی نه‌ندامی که‌سێک ده‌پرن که‌ برینی (واجب) نییه به‌پردی و، که‌سانێک ده‌کوژن که‌ نابێ بکوژرین و، نه‌م په‌فتاره به‌ سیاسه‌ت ناوده‌بن. که‌چی شه‌ریعه‌ت بۆ سیاسه‌تی‌کی وه‌کو نه‌مه به‌کار نایه‌ت.

باشه چۆن هه‌ڵاله مرۆڤ خۆی تووشی شتیکی وا بکات که ناوی به دز بهرن؟!
 ئایا بۆ موسلمان شیاو هه‌به‌ستی لاوازکردنی ئاینه‌که‌ی خۆی بیته‌و، به‌لای شایته‌هاله‌کانی
 خواوه له سهر زه‌ویدا هه‌وڵی لادان و سهرینه‌وه‌ی بدات.
 ته‌نانه‌ت نه‌گهر پیاویک له گه‌ڵ خه‌ترانه‌که‌ی خۆیدا له ره‌نگه‌یه‌که‌دا بوه‌ستیت، قسه‌ی له
 گه‌ڵدا بکات و ده‌ست به شوێنیکیدا به‌یته‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که نازانن ژن و می‌ردن
 پێیان بلین: ئه‌مه که‌سیکی فاسق و خراپه‌کاره، به دلتیایی به‌و کاره‌ی که‌سیکی سه‌ره‌په‌چی‌کار
 ده‌بوو.

پاشان چۆن ده‌شی ته‌صروف به مال و سامانی‌که‌وه بکریته‌ به‌بی مۆله‌تی خواهنه‌که‌ی؟!
 پاشان له ده‌قی ره‌یباوه‌ره‌که‌نی پێشه‌وايان (أحمد) و (الشافعي) دا هاتووه که نه‌گهر
 هه‌رکه‌سیک له گه‌رماودا پۆشاک بدزی، به‌مه‌رجیک ئه‌و پۆشاکانه که‌سیک هه‌بی بیانپاریزیته،
 پێیسته ده‌ستی دزه‌که به‌ردریته.

پاشان سه‌رگه‌ورانی (الحال) کین تا کار به واقیعاتی خۆیان بکه‌ن؟!
 نه‌خه‌ر سویند به‌خوا، ئیتمه شه‌ریعه‌تیکمان هه‌یه نه‌گهر (أبو بكر الصديق) بیهوی له‌و
 شه‌ریعه‌ته به‌جیته ده‌ره‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی به به‌روپای تایبه‌تی خۆی کار بکات، دلتیابن لیتی قبول
 ناکریته.

بۆیه من سه‌رم سوپ ده‌میته‌ی له‌م فیه‌هزانه که به ته‌صوف له فیه‌ه دزاروه، زۆر زیاتر له
 سه‌رسوپمانم له‌م دزی پۆشاکه.

★ به نه‌فسی خۆیان سووکایه‌تی ده‌که‌ن :

له (محمدی کورپی (أحمد النَّجَّار) هوه ده‌لێت: (علی) کوری (بابَوْنَه) له صوفیه‌کان بوو، پۆژێک له رۆژان پارچه گوشتیکی کپی، هه‌زی کرد هه‌لێگرێت و، بۆ ماله‌که‌ی خۆی بیباته‌وه، به‌لام له خه‌لکی بازار شهرمی ده‌کرد، بۆیه له رقی نه‌و شهرمه‌دا پارچه گوشته‌که‌ی به‌ ملیه‌وه هه‌لواسی و، بۆ مالتی برده‌وه.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : به‌راستی سه‌رسوپرمانه که کهسانێک له نه‌فسی خۆیان داوا ده‌که‌ن گاریگه‌ری خوو و نه‌و فیه‌ته‌ سه‌روشتیه‌ی که په‌روه‌ردگار مرۆفی له سه‌ر دروست کردوه به‌سپێته‌وه، دلتیابن نه‌وه شتی که له توانا به‌ده‌ره‌و، ویستی شه‌رعیش نییه، خوای ته‌عالی له خوو و فیه‌ته‌ی سه‌روشتی ئاده‌میزادا چه‌سپاندویه‌تی که هه‌ز نه‌کات ببینرێت مه‌گه‌ر به‌ پۆشاکێکی جوان رازاییته‌وه، وه له رووتی و سه‌ر رووتی شه‌رم ده‌کات، شه‌رعیش رێگرایی لهو شتانه ناکات.

نهم پیاوه که له نیتوان خه‌لکدا به نه‌فسی خۆی سووکایه‌تی کردوه، له شه‌رع و نه‌قلدا شتیکی ناشیرینه، چونکه نه‌و په‌فتاره‌ی که نواندویه‌تی له ده‌ستدانی پیاوه‌تیه نه‌ک خۆ راهێنان، په‌فتاری نهم پیاوه هه‌روه‌کو نه‌ویه که هه‌ردوو نه‌عه‌له‌که‌ی به‌سه‌ری هه‌لگرێتی.

دلتیابن خوای ته‌عالی رێزی له نه‌وه‌ی ئاده‌م گرتوه، بۆ زۆرێک له خه‌لک کهسانێکی ته‌رخان کردوه خزمه‌تی بکه‌ن، نه‌وه ناینداری نییه که پیاو له نیتوان خه‌لکیدا نه‌فسی خۆی سه‌رشۆر بکات.

تاقمێک له صوفیه‌کان ناوی خۆیان نابوو (الملاَمَتِيَّة) واته سه‌ره‌زنه‌شتکراوان، خۆیان فریادیه نیتو تاوانه‌وه، ده‌یانگوت: مه‌به‌ستمان نه‌ویه له به‌ر چاوی خه‌لک بکه‌وین، بۆ نه‌وه‌ی له به‌لای گه‌وره‌ی و به‌رێزی و روپامایی بیه‌وی بین !

نمونه‌ی نهم تاقمه به‌هاوشیوه‌ی نمونه‌ی که‌سیکه له گه‌ل ژنیکدا داوین پیسی بکات و، سکی پر بکات، نینجا پیی بگوتریت: نه‌وه بۆ (عَزْل)ت(۶۵۸) نه‌کرد ؟ نه‌ویش بلیت: پییم گه‌شتوه که (عَزْل) (۶۵۹) هه‌رامه !! بۆیه پیی گوترا: نه‌ی پیت نه‌گه‌شتوه که داوین پیسی هه‌رامه !!

نهم نه‌فامانه شه‌رافه‌ت و به‌پیزی خویان به‌لای خوی تعالوه نه‌هیلاره، بیریان چوه که موسلمانان له سه‌ر زه‌میندا شایته‌حالی خوان (۶۶۰).

له (أَبِي عَمْرٍو)ی کوری (عُلُوَان)ه‌وه ده‌لئت: (أَبُو الْحَسَنِ الثُّورِي) سى سه‌د دیناری هه‌لگرت که نرخی مولکیت بوو، بۆی فرۆشرا بوو، له سه‌ر پردیک دانیشته و، که هه‌ر یه‌کیکی فری دادایه نیو ناوه‌که‌وه ده‌یگوت: هاتوته‌ته لام ده‌ته‌وی به‌م جوړه فریوم به‌ی ! (السَّراج) ده‌لئت: بۆیه چه‌ند که‌سیک ده‌یانگوت: نه‌گه‌ر له پیناو خوادا خه‌رجی بکرايه، بۆ نه‌و خیرتر ده‌بوو.

منیش گوتم _ ابن المجوزي _ : نه‌گه‌ر نه‌و دینارانه یه‌ک چاو تروکانیک سه‌رقالی بکرايه‌وه، نه‌یه‌یلایه فه‌رمانه‌کانی خوا جیبه‌جی بکات، (واجب) بوو به‌یه‌ک که‌په‌ت فرییداته نیو ناوه‌که‌وه، بۆ نه‌وه‌ی خیراتر له به‌لکه‌ی رزگاری بیت، وه‌کو پیغه‌مبه‌ر (سُلیمان) که کاتی نه‌و نه‌سپانه سه‌رقالیان کردو نه‌یانیه‌یل نوژی عه‌س بکات تا کاتی شیوان هات، ده‌ستی به‌مل و قاچیاندا ده‌هیناو ده‌یفرموو تو له پیناوی خوادای ، له‌م باره‌وه خوی تعالی ده‌فه‌رمیت: ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾ ﴿ص: ۳۳﴾ واته نینجا ده‌ستی هینا به‌ده‌ست و قاچ و گه‌رده‌ن و یالی (نه‌و نه‌سپانه‌دا) (۶۶۱) !

۶۵۸ _ عَزْل: واته پیاو له گه‌ل ژندا جووت ده‌بی، نه‌گه‌ر له پرژاندن و دابه‌زینی تو‌ماوه‌که‌ی نزیک بریه‌وه، نه‌ندامی نیرینه‌ی ده‌رده‌هینی و، له ده‌ره‌وه‌ی نه‌ندامی مینه‌ی ده‌پژیتنی، پروانه: شرح النووي علی مسلم، ج ۱۰، ص ۹، وه‌رگیز.

۶۵۹ _ بۆ شاره‌زابوون له حوکه‌مانی (عَزْل) ته‌ماشای نهم کتیبه‌مه‌که: ((الابتهاج بأحكام الخطبة والزواج)) (ق ۱۱۵)، یسر الله أقامه.

۶۶۰ _ كما في الحديث الذي رواه البخاري (۱۳۶۷)، ومسلم (۹۴۹) “ عن أنس.

۶۶۱ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

دهلیم _ ابن المجوزي _ : ئەم قەومە نەفامی خۆیان بە شەرع و، کەم ئەقلیتی خۆیان ناشکرا کرد، پیشتر پروغان کردەوه کە شەرع فەرمانی داوه بە مال پاراستن، نابێ بە دەستی هیچ کەسێکەوه بدریت، مەگەر کەسێکی هوشیارو ئاقل، بۆ نەوهی ئادەم کردووەتی بە کۆڵەکەو، پشتگیری، بۆیوی، ئەقل و ژیریش شایەتیمان بۆ دەدا کە مال و سامان بۆ بەریوەبردنی بەرژەوهەندیەکان خولقیێنراون، بۆیە ئەگەر مەرۆڤ فریاتی بات، ئەوا بەراستی شتێکی لە دەست خۆی داوه کە ھۆکاری چاکبونیەتی و، دەیسلمێنێ کە بە حیکمەت و دانایی خوای دانەرو خولقیێنەری ئەو مال و سامانە نەفامە.

کاری (السَّراج) یش کە بەھانەی بۆ دەھینیتەوه لە کاری خودی پیاوێکە ناشیرینترە، چونکە ئەگەر ئەو پیاوێکە بەلای پارەکە دەترسا، ئەوا پێویست بوو بە ھەزارێکی بات و، خۆی لێ پرزگاریات.

★ سه‌پێچه‌کانیان له ته‌فسیری قورئانی پیرۆزدا:

له کۆی نه‌فامیه‌کانیان دیکه‌یان قورئان به پیتی بیروپا بۆگه‌نه‌کانی خۆیان ته‌فسیر ده‌که‌ن، چونکه بیانوو ده‌هیننه‌وه که خوای تعالی ده‌فه‌رمیّت: ﴿فَطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ﴾، چونکه واده‌زانن مانای ئایه‌ته‌که ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیّت که (سُلیمان) پێغه‌مبه‌ر به‌لیدانی ده‌ست و قاچ و ملی ئه‌سپه‌کان به شمشیر کوشتنی، نیت واتیگه‌شتوو ده‌وه به‌لگه‌یه بۆ خراپ کردن و تێکدان، که‌چی تینه‌گه‌شتوو که خراپکردن و تێکدان له شه‌رعه‌دا قه‌ده‌غه‌کراوه، له پاستیدا (سُلیمان) پێغه‌مبه‌ر ته‌نها ده‌ستی به جه‌سته‌ی ئه‌سپه‌کاندا ده‌هیناو ده‌یفه‌رموو: تۆ له پیتاوی خوادای.

(أَبُو نَصْرِ السَّرَّاجُ) له کتیبی ((اللمع)) دا ده‌ئیت: (أَبُو جَعْفَرِ الدَّرَّاجُ) ده‌ئیت: رَوَّزِیک مامۆستا که‌م چوو ده‌ری ده‌ستوێژ بگریت، منیش توره‌که‌که‌یم بردو، پشکنیم، ته‌ماشام کرد ئه‌ندازه‌یه‌ک زیوی تێدایه‌ بای چوار دیره‌م بوو، که‌چی ئه‌و کاته شه‌ویش بوو، مایه‌وه‌و هیه‌چ شتیکی نه‌خوارد، که گه‌راپه‌وه پێم گوت: له نیو توره‌که‌که‌ی تۆدا ئه‌وه‌نده‌و ئه‌وه‌نده‌ دیره‌م هه‌یه، که‌چی ئیمه‌ برسین. گوتی: ئه‌وه‌ بردوته ؟ بیه‌گرێنه‌وه. پاشان پیتی گوتم: بیه‌و شتیکیان بۆ بکړه. پێم گوت: به هه‌ق ئه‌و زاته‌ی که ده‌یه‌رستیت، باس و خواسی ئه‌م پارچه زیوانه چی یه ؟ ئه‌وه‌بوو گوتی: خوای تعالی له‌م دونیا شتیکی دیکه‌ی پی نه‌داوم جگه له‌مانه، بۆیه‌ وستم وه‌سیت بکه‌م له گه‌لمدا بخړیته‌ نیو گۆره‌که‌وه، تا هه‌رکات رَوَّزِی قیامه‌ت هات، بۆ خوای بیه‌گرێنه‌وه‌و، بلێم: ئه‌مه ئه‌وه‌یه که له‌م دونیا یه‌ پیت داوم !

له (أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْحَصْرِي) وه ده‌ئیت: (أَبُو جَعْفَرِ الْهَدَّادُ) بیست سالی کاری ده‌کرد، رَوَّزِی به یه‌ک دینار، هه‌موو رَوَّزِی به هه‌زارانی ده‌به‌خشی و، خۆشی به‌ رَوَّزوو بوو، له کاتی نیوان بانگه‌کانی شیان و خه‌وتناندا ده‌چوو ده‌ری، له ده‌رگای ماله‌کانی ده‌داو، خێرو سه‌ده‌قه‌ی داوا ده‌کردو، رَوَّزووه‌که‌ی پی ده‌شکاند.

نووسەر ده‌فهرمیت:

ئه‌گەر ئهم پیاوه بیزانیبا داواکردنی خێرو سه‌ده‌قه ناشی و دروست نییه بۆ که‌سیک که توانای کارو که‌سابه‌تی هه‌بی، هه‌رگیز داوای نه‌ده‌کرد، گریمان داواکردن شیاوه، نه‌ی باشه شکۆمه‌ندی نه‌فس له کوێه بۆ نه‌وه‌ی سه‌رشۆڕ نه‌کات بۆ له خه‌لک داواکردن !?

فعن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((لَا تَزَالُ الْمَسْأَلَةُ بِأَحَدِكُمْ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ وَلَيْسَ فِي وَجْهِهِ مُزْعَةٌ لِحَمٍّ)) (۱۶۲). واته له (عبدالله)ی کورێ (عمر)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرمووی: ((که‌سی واتان تی‌دایه به‌رده‌وام داوای خێرو سه‌ده‌قه ده‌کات تا کاتی بۆ لای خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ ده‌گه‌ریته‌وه ته‌نها یه‌ک پارچه گوشتیشی به‌ ده‌م و چاوه‌وه نابێ))

عَنْ الزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((لَأَنْ يَحْمِلَ الرَّجُلُ حَبْلًا ، فَيَحْتَطِبَ ، ثُمَّ يَجِيءَ ، فَيَضَعَهُ فِي السُّوقِ ، فَيَبِيعَهُ ، ثُمَّ يَسْتَغْنِي بِهِ ، فَيُنْفِقَهُ عَلَى نَفْسِهِ ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ ، أَعْطَوْهُ أَوْ مَنَعُوهُ)) (۱۶۳). واته له (الزُّبَيْرِ)ی کورێ (العَوَّام)هوه _ خوای لی پازی بیټ _ فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرمووی: ((ئه‌گەر پیاو هه‌بلێک هه‌لگه‌ری و، دارو چیلکه کۆکاته‌وه‌و، پاشان بیټ و، له بازاردا دانیټ و، بیفرۆشیت، هه‌ر به‌وه پازی بیټ و، بۆ خۆی خه‌رجی بکات، زۆر له‌وه‌ی خێرت‌ره که له خه‌لک داوا بکات، پیتی به‌دن، یا پیتی نه‌ده‌ن)).

وفي حديث عبد الله بن عمرو عن النبي ﷺ: ((لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لَغْنِيٍّ، وَلَا لَذِي مِرَّةٍ سَوِيٍّ)) (۱۶۴).

۶۶۲ _ رواه البخاري (۳ / ۲۶۸)، ومسلم (۱۰۴۰).

۶۶۳ _ رواه البخاري (۳ / ۲۶۵)، واللفظ لأحمد (۱ / ۱۶۴ و ۱۶۷).

۶۶۴ _ رواه الترمذي (۶۵۲)، وأبو داود (۱۶۳۴)، والدارمي (۱ / ۳۸۶)، والحاكم (۱ / ۴۰۷)، والطيالسي (۱۷۷/۱) “ من طريق ریحان بن یزید عنه.

وریحان “ جهله أبوحاتم، ووثقه ابن معین، وقال ابن حبان: (صدق)).

وله طريق أخرى عند البيهقي (۱۷ / ۱۳) بسند فيه جهالة.

وفي الباب عن عدة من الصحابة. فالحديث صحيح.

واته له (عبداللّٰه)ی کورپی (عَمَرُو)هوه _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویتە: پیڤه مبهەری
 خوا _ صلی اللّٰه علیہ وسلم _ فەرمووی: ((خێرو صدەدەقە بۆ کەسی دەولە مەندو، بۆ
 کەسیکی بەهێزو ناقل و تەندروست حەڤال نییە)).

پیشەوا (الشافعی^۱) _ خوای لی پازی بیّت _ فەرموویتە: خێرو صدەدەقە بۆ ئەو کەسانە
 حەڤال نییە کە بەهێزن و توانای کارو کەسابەتیان هەیە.

✱ له سهرپێچیه جور به جور هه كانیان :

له (أَبِي الْحَسَنِ يُونُسَ) كورپی (أَبِي بَكْرٍ الشَّيْلِي) وه ده لیت: شهویك بایم هه ستاو، پێیه کی خسته سهر بانه كهو، پێیه كهی تریشی خسته سهر شوینیکی تری ماله كهوه، گوئیستی بووم به خۆی ده گوت: نه گهر چاوهت بتروکینی فریت ده ده مه نیو ماله وه، بهردهوام بهو شیوه مایه وه تاوه كو پۆژ بویه وه، كه پۆژ بویه وه “ پیتی گوتم: كورم! نه مشه و گوئیستی هیهچ شتیك نه بووم زیكری خوی _ عَزَّوَجَلَّ _ بكات جگه له كه له شیرێك بای دوو (داتق) (۱۶۵) بوو.

نووسهر ده فهرمیّت:

نهم پیاوه نیوان شتی كۆكر دۆته وه كه جایز نین:

یه كه میان: نه فسی خۆی خستۆته مه ترسیه وه، چونكه نه گهر نووستنی به سهردا زال بوايه و، بكه و تایه ته خواره وه، نهوا ههر خۆی ده بووه یارمه تیده ری تیاچوونی خودی خۆی، بێگومان نه گهر خۆشی فریاده ته خواره وه، نهوا تاوان و سهرپێچیه کی گهره ی نه بجامده دا، چونكه نه گهر مرۆڤ خۆی تووشی كهوتنه خواره وه بكات، سهرپێچیه.

دووه: نووستنی له خۆی قه دهغه كرده وه، كه چی پێغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرموویه تی:

((فَإِنْ لَجَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا ، وَإِنْ لَزَوْجِكَ عَلَيْكَ حَقًّا ، وَإِنَّ لَعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)) (۱۶۶).

واته فهرموویه تی: ((دلتیابه جهسته ت هه قی به سهرته وه ههیه، هاوسهره كه ت هه قی به سهرته وه ههیه، چاوه كانت هه قی به سهرته وه ههیه)).

وقال: ((إِذَا نَعَسَ أَحَدُكُمْ “ فَلْيَرْقُدْ”)) (۱۶۷).

واته پێغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرموویه تی: ((ههركات كه سیكتان خهوی هات، با بجهویتی)).

۶۶۵ _ داتق: یهك له سهر شهشی دیره مینكه.

۶۶۶ _ تقدم تحریجه.

۶۶۷ _ رواه البخاري (۱ / ۲۷۱)، ومسلم (۷۸۶) “ عن عائشة.

وفیه زیاده: ((... وهو یصلی...)).

ومرَّ _ صلی الله علیه وسلم _ بحبلٍ قد مدَّته زینبُ، فإذا فترتُ “أمسکتُ بهِ، فأمرَ بحلهِ، وقالَ:

((لِيُصَلِّ أَحَدُكُمْ نَشَاطَهُ، فَإِذَا كَسَلَ أَوْ فَتَرَ “فَلْيَقْعُدْ)) (۶۱۸).

واته پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به لای حه بلینکدا تیپه ریوو زینه ب دریزی کرد بویه وه، بۆ نه وهی هه رکات سستبون روی تیکرد، دهستی پیوه بگریت، نه وه بوو فهرمانیدا حه بله که ی لابه ریت و فهرمووی:

((با هه ره که سیکتان له کاتی چالاکیه کهیدا نویتو بکات، نه گهر ته مبه لئ ی سستی و خاویوونه پرووی تیکرد، با دانیشیت)).

له (الحَسَنِ) ی کورپی (أحمد) ی کورپی (عبدالرحمن الصَّفَّار) هوه ده لیت: (الشُّبْلِيُّ) له پوژی جه ژنیکدا چوو ده ری، برژانگ و برۆی چاوه کانی تاشیبوو، به پیچه ریک سه ری به سستبوو، ده یگوت:

لِلنَّاسِ فِطْرٌ وَعِيدٌ إِنِّي فَرِيدٌ وَحِيدٌ

واته ده یگوت:

خه لك نان ده خۆن و جه ژن ده کهن منیش تاك و ته نهام.

له (أَبِي الْحَسَنِ عَلِيٍّ) کورپی (مُحَمَّد) ی کورپی (أَبِي صَابِرٍ الدُّلَّال) هوه ده لیت: ته ماشای (الشُّبْلِيُّ) م ده کرد له گومه زی شاعیراندا له مزگه وتی (المنصور)، خه لکیشی لی کۆ بویه وه، لایکی زۆر جوان که لهو کاته دا له به غدا که سیکی دهم و چاو جوانی وه کو نه و نه بوو، وه به (ابنِ مُسْلِمٍ) ده ناسرا له نه لقه که وه ته ماشای ده کرد، به لاهه که ی گوت: دورکه وه ره وه. به لثم نه و لانه چوو، بۆ دووهم جار پیتی گوت: شهیتان لیمان دورکه وه ره وه. به لثم لانه چوو. بۆ سی یه م جار پیتی گوت: دورکه وه ره وه نه گینا هه رچی نه و پزاشاکه ت له به ردایه ده یدرینم، پۆشاکیکی

زۆر نایابی پۆشیبوو که بای پارهیهکی زۆر بوو، ئەوەبوو لاوهکه پۆشت، ئینجا (الشَّبْلِيُّ) گوتی:

طَرَحُوا اللَّحْمَ لِلْبُزَاةِ عَلَى ذِرْوَتِي عَدَنُ
ثُمَّ لَامُوا الْبُزَاةَ إِذْ خَلَعُوا مِنْهُمْ الرَّسَنُ
لَوْ أَرَادُوا صَلاَحَنَا سَتَرُوا وَجْهَكَ الْحَسَنُ

واته:

گۆشتیان بۆ بازەکان فرێدا لە سەر هەردوو کەنارەی دولێک
پاشان سەرزنەنستی بازەکانیان کرد لە کاتیکیدا کە جلەویان بۆ درێژ کردن
نەگەر چاکیتی ئیمەیان دەوی

(ابن عقیل) دەلێت: هەرکەس نەم شتە بلێت، ئەوا پێگەی شەری هەڵە کردوو، چونکە دەلێت: خۆی _ عَزَّوَجَلَّ _ نەم مەزۆفە تەنها بۆ ئەو دروست کردوو کە خەڵک شەیدای بیت، بەلام بەو جوړە نییە، بەلکو خولقاندووەتی تەنها بۆ پەندو نامۆژگاری وەرگرتن و، تاقیکردنەوە، چونکە خۆر بۆ ئەو خولقیانراوە رووناکی ببەخشیت، نەک بۆ ئەوێ بپەستریت. لە (أحمدی کورپی (محمد النّهّاوندي) وه دەلێت: کۆرەزایەکی (الشَّبْلِيُّ) کە ناوی (علی) بوو مرد، دایکیشی پرچی خۆی بۆ تاشی، (الشَّبْلِيُّ) یش پێشپێکی گەورە هەبوو، فرمانیدا هەمووی بۆ بتاشن، بۆیە پێی گوترا: مامۆستا! چ وای لێکردی نەم شتە بکەیت؟ ئەویش گوتی: نەم ژنە پرچی خۆی بۆ کەسیکی مردوو تاشیوو، ئەو باشە من بۆ ریشم بۆ زاتێکی مەوجود نەتاشم!

لە (عبداللهی کورپی (علي السراج) وه دەلێت: جاری وابوو (الشَّبْلِيُّ) پۆشاکێ زۆر بەنرخێ دەپۆشی، پاشان دایدەکەندو، بە سەر ئاگری دەخست!
هەرۆهە دەلێت: دەگیرنەو جارێک پارچەیهک عەنبەری بردو، بە سەر ئاگری خست و، کلکی گۆندریژەکە پێ بۆندار دەکرد!

(السراج) دەلێت: دەگیرنەو (الشَّبْلِيُّ) جارێک خانوهریهکی فروشت و، پاره‌کە بەش بەش کردەو، خاوخیزانی هەبوو، کەچی هیچ شتیکی نەدانی، گۆییستی کەسیکیش بوو

ئەم ئایەتەى دەخوێندەو: ﴿ اٰخْسَوْا فِیْهَا ﴾ (المؤمنون: ١٠٨) واتە (خوا) دەفەرموی: بەپرسوایی بێننەو لە دۆزەخدا (٦٦٩)، گوتی: خۆزگە من یەکیکیان بوايەم !

دەلێم _ ابن الجوزي _ : (الشُّبْلِيُّ) وای زانیو ئەوێ لە گەل خەلکی دۆزەخدا دەدوێ، خودی خوای تەعالایەو بەراستەوخۆ لە گەلیاندا دەدوێ، بۆیە ئەو قسەى کرد، کەچی خوای تەعالی بەراستەوخۆ لە گەلیاندا نادوێ، پاشان ئەگەر لە گەلیشیاندا بدوێ، گوفتارەکانی بۆ پرسیواکردنە، کەوابوو ئەم شتە چی یە تا داوا بکەیت ؟

(السَّراجُ) دەلێت: (الشُّبْلِيُّ) رۆژێک لە مەجلیسەکەیدا گوتی: خوای تەعالی بەندەگەلیکی هەیە، ئەگەر تەف بەسەر دۆزەخدا بکەن دەیکوژننەو.

دەلێم _ ابن الجوزي _ : ئەم قسانەى (الشُّبْلِيُّ) لە رەگەزى قسەکانى (أبي يزيد) ه کە پێشتر نامازەمان پێدا ، هەردوکیشیان لە یەك قاپەو دەرجوونە.

لە (أبي عليّ الدَّقَاقِ) هەو دەلێت: پێم گەشتوو کەوا (الشُّبْلِيُّ) بە ئەوەندەو ئەوەندە خوێ چاوەکانی رەشتوو، بۆ ئەوێ لە سەر شەوئوونى رابی و نەوێت.

نووسەر دەفەرمێت:

ئەمە کرداریکی ناشیرینە، بۆ موسڵمان حەلāl نییە ئەفسى خۆى ئازار بات، ئەو هۆکاریکە بۆ کوژیروون، جایز نییە شەوئوونى بە بەردەوامى ئەنجام بەیت، چونکە بەو کارە هەقى ئەفسى خۆت دەفەوتینیت، بەلام وادیارە شەوئوونى بەردەوام و کەم خواردن تووشى ئەو باروئال و کردەوانەى کردووە.

دەلێم _ ابن الجوزي _ : (أبو حامدٍ الغَزَالِيّ) دەگێڕێتەو کەوا (الشُّبْلِيُّ) جاریک پەنجا دیناری بردو، فریى دانە نیو دیجەلەو، گوتی: هەرکەس خۆشویستووی، خوای تەعالی سەر شوێرى کردووە !

من سەرم سوڤ دەمیڤنی لە (أبو حامد) زیاتر لە سەرسوڤمانم لە (الشُّبْلِيُّ)، چونکە
(أبو حامد) ئەو قسانە لە ڤووی پیاوەلەدان و ستایشکردنەوه باس دەکات نەک لە ڤووی
نکوڵیکردنەوه، باشە کاریگەری فیهقهکەت لە کوێیە؟

★ نه فامیه فیهیه گانیان:

له (حُسَین) ی کورپی (عبداللّٰه الْقَزْوِینِ) وه ده لّیت: کهسانیک که هاو مه جلیسی (بَنان) (۶۷۰) بوون بۆیان باسکردم که گوتبووی: رۆژنیک نه متوانی رۆزی پیدایا کهم، زۆریش زه رور سووم، پارچه زیر پیکم بینی له سهر رینگه که فری درابوو، وستم بیبهه، به لّام گوتم: (لُقْطَةُ) یه (۶۷۱). بۆیه وازم لیتهینا، به لّام نهو فرموده یهه بیر کهوته وه که ده یگێرنه وه: ((لو أَنَّ الدُّنْيَا کانتُ دَمًا عَبِيطًا لَکَانَ قَوْتُ الْمُسْلِمِ مِنْهَا حَلَالًا)) (۶۷۲) واته گوايه پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرمودیه تی: ((نه گهر دونیا خوئینیک پوختی نهرمی پاراو بوايه، به دلنیایی برئوی موسلمانن لی حه لّال ده بو)).

بۆیه بر دم و، خستمه نیو ده مم و، زۆر ریم نه کرد، به نه لقه یه کی مندالان گه شتم، یه کیکیان قسه ی بۆ ده کردن، یه کیکی تریش لینی پرسی: چ کاتی بهنده ههقیه تی راستگوئی ده ست ده که ویت؟ گوتی: نه گهر پارچه کی له ده می فری دا. بۆیه منیش پارچه کهم له ده مم ده رهیناو، فری دا.

نووسهر ده فرمیت:

فهقیهان هیچ جیاوازیه کیان له نیواندا نییه که فری دانی جایز نییه.

۶۷۰ _ بَنان: نهه پیاوه ناوی (بَنانُ الْحَمَالِ) ه، یه کیکه لهو کهسانه ی که به زوه دو ته صوف ده ناسرا ! (السُّلَمِ) له (طبقات الصّوّیّة) دا (ص ۲۹۱ _ ۲۹۴) ژیا نامه کی باسکردو وه.

۶۷۱ _ لُقْطَةُ: نهو شتانه یه که له خاوه نه که ی ون ده بی، یاخود لینی به جی ده مینی، له شوئینیک وادا که مولکی هیچ که سیك نی یه، یاخود له رینگه یه کدا، هه که سیك بیدۆزته وه بۆی دروسته هه لیگرتنه وه، ههروه ها بۆی دروسته وازی لی بینیت، به لّام هه لگرتنه وه ی له وازلیتهینانی باشتره نه گهر باوه ری به خۆی هه بوو که به پیوستیه کانی هه لده ستی، نه وه ش چه نندین حوکی خۆی هه یه، پروانه: أبی الشجاع: متن الفتح القریب، وه رگێر.

۶۷۲ _ موضوع “کما فی ((أحادیث القصاص)) (رقم ۷۹)، و ((تنزیه الشریعه)) (۲ / ۱۹۹). ته ماشاکه _ ره همه تی خوات لی یت _ کرده وه ی نا په سه ند ده که ن و، فرموده ی (موضوع) ی بۆ ده که نه به لگه !

سەر سوپمانیش له وه دایه که به قسهی مندالێک فرپیی داوه که نازانی چ ده لیت !
(أبو حامد الغزالي) ده گێڕێته وه کهوا (شقيق البلخي) چووه دیدهنی (أبي القاسم) ی
زاهید، له نێو پۆشاکه کهیدا شتیکی بهستبوو، پیتی گوت: ئەمه چی یه که به لاته وه یه ؟
گوتی: چهند باده میته برایه کم پیتی دام و گوتی: ههزم به وه یه له سهر ئەمه فتار بکهی.
گوتی: نهی (شقيق) تۆ باسی خۆت ده کهی و لهو باوه ره دای تاوه کو شهو بژیی، که وابوو
هه رگیز قسه ت له گه ل ناکه م، نه وه بوو ده رگا گهی به پرومدا داخست و، چووه ژوری.

ده لیم _ ابن الجوزي _ : ته ماشای ئەم فیهه ورده بکه ن، چۆن هه جری موسلمانیتی کرد
به هۆی کرداریکی جائیزه وه، به لکو مهن دویه وه، چونکه مرو فو فەرمانی پیکراوه که شتی
ناماده بکات بۆ نه وه ی فتاری له سهر بکات، ناماده کردنی شت پیش هاتنی کاته که ی پیک و
پیک بوونه له بریارو کرداردا، خوای تعالی ده فهرمی ت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾
﴿الأنفال: ۶۰﴾ واته ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ﴾ (نه ی نیمانداران) ناماده ی بکه ن بۆ یان ﴿مَا
اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾ نه وه ی له توانا تاندا هه یه (۶۷۳). پیغه مبه ری خواش _ صلی الله علیه
وسلم _ بژییو سالتیکی بۆ خێزانه کانی پاشه کهوت کرد بوو (۶۷۴). پیشه وا (عمر) یش _ خوای
لی رازی بی ت _ نیوه ی ماله که ی هیناو، پاشماوه که شی پاشه کهوت کردو، که شیش نکۆلیی لی
نه کرد.

به راستی نه فامبوون به زانست نه و زاهیدانه ی خراپ کرد.

له (أحمدی کوری) (إسحاق العُمانی) وه ده لیت: له هند شینخیکم بینی، که به (الصابر)
واته به نارامگر ناو ده برا، ته مه نی صد سالتی تیپه پاندبوو، که چی یه ک چاوی نوقاندبوو.
منیش پیم گوت: نه ی نارامگر ! بۆچی به م جو ره نارام ده گری ؟ گوتی: ناره زووی رازاوه یی
دونیا م کردو، هه زم به وه نه بوو له ته ماشا کردنی تیر بم، بۆیه هه شتا ساله چاویکم نوقاندو،
نه مکرده وه !

۶۷۳ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

۶۷۴ _ رواه البخاري (۵۳۵۷)، ومسلم (۱۷۵۷) "عن عمر".

دهلیم _ ابن الجوزي _ : مهبهستی نهوهبوو که بهیهک چار تهماشای دونیا بکات بۆ نهوهی
پازاوهیی دونیا سهرقالتی نهکات و پۆژی دواى بپیرچیتتهوه، بۆیه داواى دروستی نهقل و هۆش
له خواى تعالى دهکهین.

(يُوسُفُ)ی کورپی (أَيُّوبَ الْهَمْدَانِي) له شىخهکى خۆيهوه (عبدالله الجُونِي) دهگيرپتتهوه که
گوتبووی: ئەم زالبوون و سهرکهوتنەم (۶۷۵) بههۆى ميعرابهوه دهست نهکهوت، بهلکو له
شوینى ناودهستهکهوه !

بۆیه بهسهرهاتى خۆى دهگيرپتتهوه، دهلیت: له ناودهستدا کارم دهکرد، پۆژیک که گسکم
دهداو پاکم دهکردهوه، نهفسم پیتی گوتم: تهمەنى خۆت لهمهدا بهسهر برد ! بۆیه به نهفسی
خۆم گوت: تۆ گهشتوته نهو ناستهی که لووت بهرزى بهرامبهه به خزمهتکردنى بهندهکانى
خواى تعالى بنوینى، بۆیه سهرى بیرهکهه کردهوه، خۆم تىخست و، دههسى خۆم له
پيسايهکى پر دهکرد، نهوانيش هاتن و، دهريان هينام و، شتميان !

دهلیم _ ابن الجوزي _ : تهماشای ئەم ههژاره بکهه چۆن وای زانیوه که کۆبونهوهی
هاوهلان به دهوريدا زال بوون و سهرکهوتنه، واشى زانیوه که نهو زالبوون و سهرکهوتنه تهنه
به هۆى نهوهوه بووه که خۆى خستۆته نيو پيسايهکهوه، دههسى له پيسايهکه پرکردوه، وای
زانو بههۆى رهفتارهکهيهوه پلهو پایهيهکى بهرزى له رهوشت و بهرزیدا پیدراوه، بهو هۆیشهوه
بههاوهلتى زۆر پاداشتى دراوهتهوه. کهچى رهفتارهکى تهنه سهرپيچيهو، سزای بۆ پيوست
دهکات.

بهگشتى، کاتى ئەمانه زانستيان ون کرد، کردهوهی بى سهره بهريان زۆر بوو.
له (محمد)ی کورپی (عليّ الکتّاني) وه دهلیت: (الحُسَيْن)ی کورپی (منصور) سهرتای
دهستپیکردنى بوو که هاته مهکهکه، ئيمهش ماندوو بوين تا پۆشاکه (المُرْقَعَة) کهمان لى

۶۷۵ _ مهبهستی ناوبانگيهتى بهلاى هاوهلانى خۆيهوه، که نهو هاوهلانهى بۆ لای خۆى پانهکيشاوه
بههۆى کۆششهکانى و ميعرابى نوژهکهيهوه، بهلکو بههۆى چيرۆکى ((ناودهستهکهوه)) که دهگيرپتتهوه !!

سه‌ند، ئسپییە کمان تیدا دۆزیه‌وه، کیشامان نیو (دانق) بوو، له بهر زۆری خو پاهینانی و!
توندی تیکۆشانی بهرامبه‌ر به نه‌فسی خۆی!

ده‌لیم _ ابن الجوزي _ : ته‌ماشای ئەم که‌سه بکه‌ن، که چه‌نده نه‌فامه به‌و پاکیتی‌ه‌ی که
شە‌رع هانی خە‌لکی بۆ داوه، تا ئەو ناسته‌ی شە‌رع پێی داوه به‌و که‌سه‌ش که ئی‌حرامی
به‌ستوه (١٦٦) سه‌ری بتاشی _ که تاشینی له‌و شوێنه‌دا قه‌ده‌غه کراوه _ نه‌گه‌ر نه‌سپێ
یاخود شتی دیکه نازاری بات، قه‌ده‌غه‌کردنه‌که‌شی به‌ خێر یا قوربانی یا پۆژوو‌کردن
چاک‌دۆته‌وه، له‌ویش نه‌فامتر ئەو که‌سه‌یه که واده‌زانی به‌رده‌وام بوون له سه‌ر پیسی، خو
پاهینانه !!

٦٧٦ _ له‌م باره‌وه خ‌وای ته‌عالی ده‌فرمیت: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ﴾ (البقرة: ١٩٦) واته ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا﴾ نینجا هه‌ر کامێک له ئێه‌وه
نه‌خۆش بوو ﴿أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ﴾ یان نازاریک له سه‌ری‌دا هه‌بوو ﴿فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ﴾ (نه‌گه‌ر سه‌ری
تاشی) بریتی یه‌ک بدات که پۆژوو (ی سێ پۆژه) ﴿أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ﴾ یان خێرتێک یان قوربانیه‌ک بکات.
مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

★ شان و شهوکه‌تی خۆیان ده‌رۆخینن:

تاقمێك له صوفیه‌كان خۆیان فرێدایه نێو تاوانه‌وه‌و، گوتیان: مه‌به‌ستمان ئه‌وه‌یه‌ كه له به‌ر چاوی خه‌لك بکه‌وین، به‌وه‌ش له شان و شهوکه‌ت پزگارمان ده‌بێ، كه‌چی نه‌یانزانیه‌و شان و شهوکه‌تی خۆیان به‌لای خۆی ته‌عالاوه‌ نه‌هێشتوه‌و، چونكه به‌و په‌فتاره‌یان سه‌رپێچی شه‌رعیان کردوه‌.

بۆیه ده‌یانبینی ناشیرینترین په‌فتاره‌کانی خۆیان نه‌نجام ده‌ده‌ن و، چاکترین کردوه‌کانی خۆیان ده‌شارنه‌وه‌!

ئه‌وه‌ی نه‌نجامی ده‌ده‌ن له هه‌موو شتێك ناشیرینتره‌، ئه‌وه پێغه‌مبه‌ری خوایه _ صلی الله علیه وسلم له باره‌ی (ماعز) هه‌و كه له كه‌ل كه‌نیزه‌كێكی (هَزَال) دا داوێن پیسی کردبوو، به (هَزَال) ده‌فرمیت:

((هَلَّا سَرَّتَهُ بَشْرِكَ يَا هَذَا)) (١٧٧).

واته ((ده‌ی بریا به پۆشاکه‌کی خۆت نه‌تێنیه‌که‌یت داپۆشیا)).

که‌سانێك له هاوه‌لان به‌لای پێغه‌مبه‌ری خوادا _ صلی الله علیه وسلم _ تێپه‌ریبون له کاتی‌که‌دا له گه‌ل (صَفِيَّة)ی خێزانی‌دا ده‌دوا، ئه‌وه‌بوو پێی گوتن:

((إِنَّهَا صَفِيَّةُ)) (١٧٨).

واته فەرمووی: ((به‌راستی ئه‌مه (صَفِيَّة)یه)).

٦٧٧ _ رِوَاهُ أَبُو دَاوُدَ (٤٣٧٧)، وَأَحْمَدُ (٥ / ٢١٧)، وَالْحَاكِمُ (٤ / ٣٦٣)، وَابْنُ أَبِي شَيْبَةَ (٨ / ٣٣٠ _ ٣٣١)، وَالنَّسَائِيُّ فِي (الْكَبَرِيِّ) "كَمَا فِي (تَحْفَةُ الْأَشْرَافِ)) (٩ / ٧٠)، وَالطَّبْرَانِيُّ فِي ((الْكَبِيرِ)) (٢٢ / ٢٠١) " مِنْ طَرِيقَيْنِ عَنْ هَزَالٍ:

وَرِوَاهُ مَالِكُ (٢ / ٨٢١) عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ بَلَاغًا، وَمِنْ طَرِيقَةِ النَّسَائِيِّ فِي ((الْكَبَرِيِّ)) أَيْضًا. وَهُوَ حَدِيثٌ حَسَنٌ.

٦٧٨ _ رِوَاهُ الْبُخَارِيُّ (٤ / ٢٤٠)، وَمُسْلِمٌ (٢١٧٥) عَنْ صَفِيَّةَ.

دَلنیا بن خەلکیکی زۆر نامادەن خۆیان بەدور بگرن لەو شتانەی کە دەبێتە ھۆی بەدگومان دروست کردن، چونکە برواداران شایەتھالەکانی خوان لە سەر زەویدا.

(حُذِيفَةُ) چوو دەری بۆ نوێژی ھەینی، بەلام فریای نەکەوت، تەماشای خەلکی کرد و دەگەڕێنەو، ئەو ھەبوو خۆی شار دەو، بۆ ئەوێ خەلک گومانی خراپی پێ نەبەن.

پیاویک بە ھاوێکی پێغەمبەری خۆی _ صلی اللہ علیہ وسلم _ گوت: من ئاوەھا و ئاوەھا تاوانم ئەنجام داوە، ئەویش پێی فەرموو: دَلنیا بە خۆی تەالی نەیتێھە کە داپۆشیووی، ئەگەر خۆی خۆت نەیتێھە کە خۆت داپۆشی.

ئەمانە بەراستی سەرپێچی شەریعتیان کردووە، ویستیان ئەو خووە سروشتیە لابەرن کە نەفسی مەرۆکی لە سەر دروستکراوە.

★ ئەو كەسانەى لە ئەهلى ئىباحە چوونەتە نىو

صوفیەكانەوہ:

كەسانىك لە ئەهلى ئىباحە تىكەل بە صوفیەكان بوون و، خۆيان بەوان چواند، بۆ ئەوہى خوينى خۆيان بپارىزن، ئەمانە بۆ سى بەش دابەش دەبن:

بەشى يەكەم: كافر، تاقمىكىيان دان بەخوای _ سبحانە وتعالى _ دا نانین، كەسانىكىشیان دانى پىدا دەنن، بەلام نكۆلىي لە پیغەمبەرایەتى دەكەن، واتىگەشتوون ئەوہى كە پیغەمبەران هیناویانە مەحالە.

ئەم كەسانە كاتى وىستیان نەفسى خۆيان لە ئارەزوواتدا تیر بکەن، هیچ كۆمەلێكى دیکەیان بەدینەكرد بۆ ئەوہى خوينى خۆيان لە نىواندا بپارىزن، خۆيان لە نىواندا بشارنەوہ، مەبەستەكانى نەفسیان دەستكەوتیت وەكو رېبאוہېرى تەصوف، بۆیە بە ناشكرا چوونە رېزىیانەوہ، بەلام لە ناخەوہ كافر بوون، ئەم كەسانە جگە لە شمشیر هیچى تریان بۆ باش نییە، نەفرەتى خویان لى بیت.

بەشى دووہم: تاقمىكەن دان بە ئىسلامدا دەنن، بەلام تەنھا چاولتیکارى شىخەكانیان دەكەن، بەبى شوینكەوتنى بەلگەيەك و، بەو هاوشیوانە، ئەوان فەرمانى شىخەكانیان جیبەجى دەكەن، یاخود لەكردەوہكاندا لاسایى ئەوان دەكەنەوہ.

بەشى سى يەم: تاقمىكەن تووشى چەند گومانىك (شُبْهات) بوون و، بە پىي ئەو گومانانە رەفتاریان كرد (٦٧٩).

ئەو بنەرەتەى كە گومانەكانى بۆ دروستكردن، ئەوہبوو كە دەستیانكرد بە تەماشاكردنى رېبאוہرەكانى خەلك، ئىبلیسیش سەرى لى شیواندن و، واى بەخەيالىدا هینان كە بەلگەو

٦٧٩ _ پێویستە ئەو بەندەيەى كە خوای تعالى رېتوتىنى كردووە بۆ ناسینی هەق بە بەلگەو، راستى و دروستى بە سەلماندن، چیر لە كەسانى گومان دروستكارو، وشە پازاوەكانیان و، دەستەواژە شیرینەكانیان ئاوپ نەداتەوہ !! ((چونكە دل لاوازو، گومانیش رەقینەرە))!

سه‌ماندنه‌كان ناتوانن وه‌لامی گومان و شوبه‌كان به‌نه‌وه، جیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌ق و راستیش ئاسته‌م و قورسه، مه‌قصدو مه‌به‌ستیش زۆر له‌وه به‌پێژتره كه به‌زانست ده‌ست بکه‌ویت، ده‌ستکه‌وتنیشی ته‌نها پۆزیه‌که‌و به‌به‌نده ده‌دری، نه‌ك به‌فێربوون و داوا‌کردنی زانست، به‌م قسانه ئیبلِیس ده‌روازه‌ی پزگاری‌بوونی لی‌ داخستن كه فێربوونی زانسته، بۆیه رقیان له‌ ناوی زانست ده‌بویه‌وه، وه‌كو چۆن (الرافضی) رقی له‌ ناوی پێشه‌وايان (أبو بكر) و (عمر) ده‌بیته‌وه، وه‌ ده‌لێن: زانست په‌رده‌یه، نه‌و په‌رده‌یه‌یه كه ناهێلێت زانایان به‌ مه‌قصدو مه‌به‌ست بگهن. نه‌گه‌ر زانایه‌ك نكۆلیان لی‌ بکات، به‌ شوێنکه‌وتوانیان ده‌لێن: نه‌م پیاوه له‌ ناوه‌پۆكدا (الباطن) له‌ گه‌ڵ ئێمه‌دا سازیارو هاو راپه‌، به‌لام بۆ خه‌لكانی ئاسایی نه‌قل لاواز دژی نه‌وه به‌ده‌رده‌خات كه ئێمه‌ باوه‌رمان پێیه‌تی.

وه‌ نه‌گه‌ر زاناکه به‌ گرنگی زیاتره‌وه له‌ دژیان کردار بکات، ده‌لێن: نه‌مه‌ گه‌مژه‌یه‌و به‌ کوتی شه‌ریعت پێوه‌ند کراوه، نه‌و روپۆشراوه، ناتوانیت به‌ مه‌قصدو مه‌به‌ست بگات. پاشان به‌ پێی گومانگه‌لیك په‌فتاریان کرد كه بۆیان دروست بوو، نه‌گه‌ر تیگه‌شتنایه، به‌دلنیایی ده‌یانزانی كه کاتی به‌ پێی پێوستی گومانه‌کانی خۆیان په‌فتار ده‌که‌ن، نه‌وه‌ش دیسان زانسته، بۆیه نكۆلیی کردنیان له‌ زانست پوچ بویه‌وه.

من _ ابن الجوزي _ : گومانه‌کانیان باس ده‌که‌م و، ناشکریان ده‌که‌م _ إن شاء الله تعالی _ :

_ سه‌باره‌ت به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر:

گومانی یه‌که‌م: نه‌وان گوتویه‌: نه‌گه‌ر شته‌كان له‌ کۆنه‌وه موقه‌ده‌ر کرابی و، کۆمه‌لانیك بۆ کامه‌رانی تاییه‌ت کرابن و، کۆمه‌لانیکیش بۆ به‌دبه‌ختی تاییه‌تکرا‌بن، وه‌ که‌سی کامه‌ران به‌دبه‌ختی نه‌بینی و، که‌سی به‌دبه‌ختیش کامه‌رانی نه‌بینی، وه‌ خودی کرده‌وه‌کانیش ناویستریت، به‌لکو نه‌و کرده‌وانه ته‌نها بۆ به‌ده‌سته‌پێنانی کامرانی و، دوورخستنه‌وه‌ی به‌دبه‌ختیه‌که‌یه، بوونی کرده‌وه‌کانیش پێشمان که‌وتوه، بۆیه پێوست به‌وه ناکات نه‌فس له‌

کاروکرده و هدا ماندوو بکریت، یاخود له ئاره زووات دور بخریتهوه، چونکه نهوهی وه کو قه دهرو چاره نوس نوسرابی، نهوا به دلتیایی هه واده بی.

بۆ وه لئامدانهوهی ئه م گومانه ده لئین: ئه مه ده ست پیوه نانی هه موو شه ریعه ته کان و، پووچکردنه وهی تیکرایی حوکی کتیبه کان و، سه رزه نشتکردنی که بۆ هه هه موو نهو پیغه مبه رانه ش که شه ریعه تیان بۆ دابه زیوه، چونکه که خوای تعالی ده فره میت: ﴿أَقِمْوا الصَّلَاةَ﴾ ﴿الْأَنْعَام: ۷۲﴾ واته به ریکی نوێ به جی بینن (۱۸۰)، که سی وایان تیدایه ده لئیت: بۆچی نوێ بکه م؟ نه گه ر له نه هلی کامه رانی م، له نه غامدا هه ر کامه ران ده م! نه گه ر له نه هلی به دبه ختیش م، له نه غامدا هه ر به دبه خت ده م، که وابوو به ریکی نوێ نه غامدان چ سوودیکی بۆ من ده بی؟

ههروه ها که خوای تعالی ده فره میت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ﴾ ﴿الْإِسْرَاء: ۳۲﴾ واته وه نزیکی زیناش مه که ونه وه (۱۸۱)، ده لئیت: بۆچی ئاره زووات و رابواردن له نه فسی خۆم قه ده غه بکه م، له کاتی که کامه رانی و به دبه ختی نوسراوه، تهواو بووه؟

بۆ فیرعه ونیش هه بوو هه مان نهو قسانه به (موسی) پیغه مبه ر بلئیت، کاتی (موسی) پیغه مبه ر پی فره موو: ﴿هَلْ لَكَ إِلَى أَنْ تَزْكِيَ﴾ ﴿النَّازِعَات: ۱۸﴾ واته وه نایا ده ته وی پاک ببیته وه له (گونا ه) (۱۸۲).

پاشان سه رزه نشته کانی هه نگاو ده نیت و خوای خولقینه ریش ده گریته وه، پی ده لئیت: سوودی ناردنی پیغه مبه ران له لایه ن تۆوه چی یه، له کاتی که نه وه رووده ات که تۆ ته قدیرت کردوه و نوسیوته؟

به لئام دلتیابه هه ر شتیک ببیته هوێ ره تکردنه وهی کتیب و به نه فامزانی پیغه مبه ران مه حال و پووچه، بۆیه کاتی هاوه لئان به پیغه مبه ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فره موو:

۶۸۰ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورئان.

۶۸۱ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورئان.

۶۸۲ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوختهی ته فسیری قورئان.

((أَلَا تَتَكَلَّفُ؟)) واته نایا ده کریت پشت ببهستین بهوهی که بۆمان نووسراوه، واز له کارو کردهوه بپنین؟ نهویش پیتی فهرموون:

((اعْمَلُوا، فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِّمَا خُلِقَ لَهُ)) (٦٨٣) واته ((کارو کردهوه بکهن، ههموو که سیک خوای تعالی هۆکاری بۆ ناسان کردووه که بهروه نهوه بپروات که بۆی خولقینراوه)).

وه بزانه ئادهمی کارو کردهوه که سب و دهستکهوتی چاک و خراپی ههیه که خۆی ههڵیده بپیریت، له سهر نهوه پاداشت و سزای دهدریتهوه، نه گهر سه ریپچی کرد، بۆمان پوون ده بیتهوه که خوای _ عزوجل _ پیشت قهزای کردووه نووسیویهتی که نهو که سه سه ریپچی بکات، بهلام له ههمان کاتدا نهقلی پێداوه دهتوانی خراپه سه ریپچی نهکات، بۆیه له نهجمادا که سزای ده دات، نهو سزادانه له بهر نهویه که نهو که سه ههستاه به سه ریپچی کردن، نهک له سهر نهوهی که زاتی خۆی شته که ی قهزا کردووه نووسیویهتی، بۆیه بکوژ ده کوژریت و، کاتی لم بارهوه باسی قهزاو قهده ریش دهکات، بههانه که ی وهر ناگیریت.

له راستیدا پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ له تهماشاکردنی قهدهر وازی پیهینان، بۆ نهوهی کارو کردهوه بکهن، چونکه فرمانکردن و قهدهغه کردنهکانی خوای تعالی شتیکی ناشکرایه، پێویسته مرۆف ههردوکیان به جی بپنی، نهوهش که خوای تعالی لهو بارهوه تهقدیری کردووه نووسیویهتی شتیکی نهپینی و نهزانراوه، بۆیه بۆ ئیمه نییه واز لهو تهکلیف و سهپاندنه شهرعیانه بپنین، که دهیانزانین، له بهر قهزاو قهدهر که نهپینهو بهلای ئیمهوه نهزانراوه.

فهرمایشتی پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ : ((فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِّمَا خُلِقَ لَهُ)): ناماژهیه که بۆ هۆیهکانی دهستکهوتنی نهوهی که خوای تعالی تهقدیری کردووه، بۆ غوونه نه گهر خوای تعالی زانستی بۆ که سیک تهقدیر کردبی، نهوا رینگه ی فیروون و خۆشهویستی و تینگه شتنیشی بۆ ناسان دهکات، وه نه گهر نهفامیشی بۆ که سیک دیکه تهقدیر کردبی، نهوا خۆشویستی زانستی له دل دهده هپنی، ههروهها نه گهر خوای تعالی بۆ که سیک تهقدیری

کورپێکی کردبێ ئەوا هاوسەرگیری بۆ ئاسان دەکات، وە ئەگەر بۆ کەسیک تقدیری کورپی نەکردبێ ئەوا هاوسەرگیری بۆ ئاسان ناکات.

__ سەبارەت بە نەفامبونیان بە خوای تعالی:

گومانی دووهم: ئەوان دەڵێن: بەراستی خوای __ عزوجل __ پێویستی بە کاروکردهوی ئێمه نییهو، مۆته‌ئەسیرو کارتێکراو نابێ بە کردەوه‌کافمان، سەرپێچی بیت یاخود گوێزپرایه‌لی، بۆیه پێویست ناکات نەفسی خۆمان بەبێ سوود ماندوو بکەین.

پێویسته سەرەتا وەلامی ئەم گومانە بەینه‌وه به‌هاوشیوه‌ی وەلامدانە‌وه‌ی گومانی یەکه‌م، ده‌ڵێن: ئەمە پەتکەردنە‌وه‌ی شەرعە سەبارەت بەو شتانه‌ی که فەرمانی پێکردوین، وەکو ئەوه‌یه که به پێغه‌مبەرو خوای تعالی بلێن: هیچ سوودێک لێ‌وه‌دا نییه که فەرمانتان پێکردوین.

پاشان سەبارەت بەم گومانە ده‌وێن و، ده‌ڵێن: هه‌رکه‌سیک وایزانیوه که خوای __ جل __ وەلا __ سوود له‌ گوێزپرایه‌لی و پەرستنیک ده‌بینی، یاخود به‌هۆی سەرپێچیه‌که‌وه‌ زیانی پێ ده‌گات، یاخود شتیکی ده‌ست ده‌که‌وێت (٦٨٤) ئەوا خوای تعالی نەناسیوه، چونکه خوای

٦٨٤ _ وَمِنْ ذَلِكَ قَوْلُهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ فِيمَا يَرُوهُ عَنْ رَبِّهِ _ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى _ : ((يَا عِبَادِي: إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي، فَتَضُرُّونِي، وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي، فَتَنْفَعُونِي، يَا عِبَادِي: لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَتَقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي: لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَأَخْرَكُمْ، وَإِنْسَكُمْ وَجَنَّتُمْ، كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا)).
رواه مسلم (٢٥٧٧) عن أبي ذر. واته ((ئە‌وه‌ی به‌نده‌کام: ئێ‌وه به‌راستی ناتوانن بگه‌نه ناستی زیان پێگه‌یاندن، تا زیا‌م پێگه‌یه‌نن، وه ناتوانن بگه‌نه ناستی سوود پێ به‌خشین، تا سووم پێ به‌خشن، ئە‌وه‌ی به‌نده‌کام: ئە‌گەر سەرتاو کۆتاتان، مرۆ‌ و جنۆکه‌تان، دلیان وه‌کو دلی له‌ خواترستین که‌ستان بیت، هیچ له‌ مولکی من زیاد ناکات، ئە‌وه‌ی به‌نده‌کام: ئە‌گەر سەرتاو کۆتاتان، مرۆ‌ و جنۆکه‌تان، دلیان وه‌کو دلی خراپترین که‌ستان بیت، هیچ له‌ مولکی من که‌م ناکات)).

وانظر ما علقته على هذا الحديث في تحقيقي لـ ((نصيحة الملك الأشرف)) (ق ١٣) للضياء المقدسي، طبع في دار الهجرة، الدمام.

تعالی پاک و بیگه له هه موو عه ره زو غه ره ز، سوود وه رگرتن و زیانی که وه به دوره، له راستیدا سوودی کارو کرده وه ته نها بۆ نه فسی خۆمان ده گه پێته وه، وه کو نه وهی خۆای _ عَزَّوَجَلَّ _ ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ﴾ (العنکبوت: ۶) واته وه هه رکه س جیهاد بکاو تی بکوشتی نه وه ته نها بۆ خۆی تی ده کوشتی (۶۸۵)، هه روه ها ده فهرمیت: ﴿وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ﴾ (فاطر: ۱۸) واته وه هه رکه س خۆی پاک پاگرێ (له تاوان) نه وه به راستی (سوودی) خۆپاک پاگرته که ی هه ر بۆ خۆیه تی (۶۸۶)، له راستیدا کاتی پزیشک فهرمانی خۆپارێزی به نه خۆش ده دات، له بهر بهرژه وهندی نه خۆشه که یه، نه ک بۆ بهرژه وهندی تایبه تی خۆی، بزانه که وه کو چۆن جهسته جوړه ها بهرژه وهندی و زیان له خۆراک وهرده گرێ، به هه مان شیوه نه فسیش جوړه ها بهرژه وهندی و نه فامی بهرامبه ر به زانست هه یه، هه روه ها بۆ بیروباوه رو کارو کرده وهش، بۆیه دانهری شمرع وه کو پزیشک وایه خۆی زاناتره به و بهرژه وهندی نه ی فهرمانی پێ ده کات.

_ سه باره ت به فراوانیی ره حمه ت و به زهیی خۆای تعالی:

گومانی سی یم: به راستی فراوانیی ره حمه ت و به زهیی خۆای تعالی جیگیر بوه، ئیمهش له و ره حمه ت و به زهیه بی بهش نابین، بۆیه هه یچ رینگریک به دینا کریت بۆ نه وهی نه فسی خۆمان له ناره زووات بیههش بکه یین.

وه لامي نه مه وه کو وه لامي یه که مه، چونکه به پیتی نه م قسه یه بی، ده بی هه ستین به دورخسته نه وهی هه موو نه وه هه ره شانیه که پێغه مبه ران هی ناویانه، وه به سووک دانانی نه وهی که به توندی له و باره وه وریایان کردینه ته وه، باسی توندی سزاکانیان بۆ کردوین.

نه وهی که سه رلیشتیواندنه کانی ئیبلیس له م باره وه ناشکرا ده کات نه وهیه که خۆای _ عَزَّوَجَلَّ _ وه کو چۆن نه فسی خۆی به ره حم و به زهیی وه سف کردووه، هه ر ناوه هاش نه فسی

۶۸۵ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

۶۸۶ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورئان.

خۆی به سزاده‌ری توند وه‌سف کردووه، ئیمه زۆر به ناشکرا ته‌ماشا ده‌که‌ین، وه‌لی و پیغه‌مبه‌ران به نه‌خۆشی و برسیستی تا‌قی ده‌کرینه‌وه، له‌ سه‌ر هه‌له‌و تاوان و زه‌لله‌کانیشیان سزا ده‌دریڤ.

چۆن خۆمان دُنیا‌که‌ینه‌وه له‌ کاتی‌که‌دا نه‌و که‌سانه‌ی که‌ پزگاری‌ونیان یه‌ک‌لا‌کراوه‌ته‌وه، لی‌ی ده‌ترسین، نه‌وه (إبراهيم الخليل) ه له‌ پۆ‌زی قیامه‌ت‌دا ده‌فه‌رمیت: ته‌نها نه‌فسی خۆم، ته‌نها نه‌فسی خۆم، (موسی کلیم الله)ش ده‌فه‌رمیت: ته‌نها نه‌فسی خۆم، ته‌نها نه‌فسی خۆم (۶۸۷).
نه‌وه‌ش پی‌شه‌وا (عُمَرُ) ه _ خ‌وای لی‌ پ‌ازی بی‌ت _ ده‌فه‌رمیت: وه‌یل بۆ (عُمَرُ) نه‌گه‌ر لی‌ی نه‌بوردریڤ.

بزانه نه‌و که‌سه‌ی ئومید‌ه‌واری په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خ‌وای ته‌عالیه، ده‌بی‌ هۆ‌کاره‌کانی جی‌به‌جی‌ بکات، بۆ‌م‌و‌نه نه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌وی خ‌وای ته‌عالی به‌زه‌یی پی‌دا بی‌ته‌وه، ده‌بی‌ له‌ هه‌له‌و تاوان زه‌لله‌کانی ته‌وبه‌ بکات، به‌هاوشی‌وه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که‌ ئومید‌ه‌واره‌ خه‌له‌ودانه‌که‌ی دروینه‌ بکات، ده‌بی‌ هۆ‌کاره‌کانی دروینه‌کردنی پی‌شتر ناماده‌ کرد‌بی، ته‌ماشاکه‌ خ‌وای ته‌عالی ده‌فه‌رمیت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ (البقرة: ۲۱۸) واته‌ ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به‌راستی نه‌وانه‌ی بر‌وایان ه‌ینا ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾ و نه‌وانه‌ی کۆ‌چیان کرد ﴿وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ و تی‌کۆ‌شان له‌ پ‌تی خ‌وادا ﴿أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ﴾ نا نه‌وانه‌ چاوه‌پ‌روانی می‌ه‌ره‌بانی خ‌ودان (۶۸۸)، واته‌ خ‌وای ته‌عالی فه‌رم‌و‌یه‌تی نه‌و که‌سانه‌ی نه‌و کارو کرده‌وه‌یه‌یان به‌جی‌ه‌یناوه، به‌راستی شایسته‌ن چاوه‌پ‌روانی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی و می‌ه‌ره‌بانی په‌روه‌ر‌د‌گاریان بن، به‌لام نه‌و که‌سانه‌ی سوورن له‌ سه‌ر

۶۸۷ _ وذلك في حديث الشفاعة الطويل الذي رواه البخاري (٦ / ٢٦٤)، ومسلم (١٩٤) "عن أبي هريرة.

۶۸۸ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورن‌ان.

تاوانکردن(۶۸۹)، وه له هه مان کاتیشدا ئومیدهواری په همت و بهزهیی خوان، نهوا ئومیدبردنیان له وه ئامدانهوه دوره. (معروفُ الکَرْخِي) ده ئیت: که به ئومیدی په همت و بهزهیی زاتیکت و، له هه مان کاتدا گوپراهیئی نابی، بهراستی سهرشۆری و گێله.

نه فامبونیان به ویستی شرع:

گومانی چواره: تا قمیکیان وایان به دیکرد، که ویستی شرع ته نها پاهینانی نه فسه کانه، بۆ نهوهی له خه لته و خه وشه بی سوودو که لکه کان پزگاری بیت، بۆ نهوهی له کاروکردهوهی خراب دورکه ویتتهوه، بۆیه که ماوهیه که پاهینانیان به نه فسی خویان کرد، ته ماشایان کرد پاک بونهوه قورسه، نهوه بوو گوتیان: نهوه بۆ نه فسی خۆمان له شتی کدا ماندوو ده کهین که بۆ هیچ ناده میزادی که به دی نایهت؟! بۆیه له کارو کردهوهی چاک و خۆراهینان وازیان هینا.

نهم سهرلیشویانده به وه ئاشکرا ده بی، که نهوان وایان زانیوه ویستی شرع سهرکوکردنی سیفاته ناده میزادیه کانی ناوه کیه، وه کو سهرکوکردنی ئاره زووات و، توو په بوون، هتد.

که چی نه مه ویستی سهره کی شرع نییه، واش به خه یالدا نایهت نهوهی له خووی سروشتی مرڤدا چه سپاوه، به خۆراهینان لابر دیت، له راستیدا ئاره زوواتیش بۆ سوودی که خولقی تیراوه، چونکه نه گهر ئاره زوو کردنی خواردن نه بوایه، مرۆڤ ده فه وتا، نه گهر ئاره زووی هاوسه رگیری نه بوایه، وه چهو نهوه خستنه وه ده پردرا، نه گهر توو په بوون نه بوایه، مرۆڤ له توانیدا نه بوو نهو شتانه له خودی خۆی دور خاته وه که زیانی پیده گه یه نن، ههروه ها

۶۸۹ _ ومنه قوله _ صلى الله عليه وسلم _ :

((وَيْلٌ لِلْمِصْرِيِّينَ عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ))، واته ((ویل بۆ سووریوان له سهر تاوانکردن له کاتیکدا ده زانن نهوهی نه نجامی ده ده ن سهری پچه و داوای لیبوردن ناکه ن)).

رواه البخاري في ((الادب المفرد)) (رقم ۳۸۰)، وأحمد (۶۵۴۱)، والخطيب في ((تاريخه)) (۸ / ۲۶۵)، وعبد بن حميد في ((المنتخب)) (۱ / ۲۸۷)، والفسوي في ((تاريخه)) (۲ / ۵۲۲) " عن عبدالله بن عمرو. وسنده صحيح.

خۆشویستی مالا و سامان له خووی سروشتی ئاده میزادا چه سپینراوه، چونکه هۆکاری دهستکهوتنی ئارهزووه کانییتی.

له راستیدا مهبهست له خۆپاھینان، تهنه خۆگرتنهوهی نهفسه لهوهی که زیانی پێدهگهینی له ههر ههموو شتیك و، گهرا نهوهیهتی بۆ ئهوهی ئهو شتانه به شیوازیکی نیوهندو رێك و پێك بهكار بێنیت.

خوای تعالی بهو کهسانه دا ههلا ده دات که بهرگری له نهفسی خۆیان ده کهن بهرامبهر به ئارهزوواتی خراپه، له راستیدا مرۆف بهری نهفسی خۆی دهگری لهوهی که داوای دهکات، چونکه ئهگهر داواکردنی ئارهزوواتی خراپه له خووی سروشتیدا نهبوايه، چیت مرۆف پتویستی بهوه نهدهبوو که بهرگری له نهفسی خۆی بکات.

خوای تعالی دهفرمیت: ﴿وَالكَافِرِينَ الْغَيْظُ﴾ ﴿آل عمران: ۱۳۴﴾ واته ئهوانه ی رقی بهتینی خۆیان دهخۆنهوه (۶۹۰)، لیڕه دا ته ماشا ده کهین خوای تعالی فرموویهتی: ئهوانه ی رقی خۆیان دهخۆنهوه، بهلام نهیفرمووه: ئهوانه ی رقیان نییه، چونکه ئاشکرایه ئاده میزاد له سروشتیدا رق ههیه، ئهگهر له بنه پتهوه نهیباوایه دهیفرموو: ئهوانه ی رقیان نییه، وشه ی (الْكُظْمُ): واته خواردنهوه ی رق و قین. له زمانی عه ره بیدا دهگوتریت: (كَظَمَ الْبَعِيرُ عَلَى جُرَّتِهِ) واته وشتره که خۆراکه کهی له گه دهی ده رهینایه وه کاویژی کردو سهر له نوێ گه رانیده وه.

لیڕه دا خوای تعالی بهو کهسانه دا هه لده دا، که نهفسی خۆیان له کاروکرده وه ی نابه جی دهگه ریننه وه، کاتی رق و قینیان هه لده چی.

هه رکه سیك بانگه شه ی ئه وه بکات که خۆ پاھینان خووه سروشتیه کان دهگۆریت، دلنیا بن بۆ شتیکی مه حال بانگه شه دهکات. چونکه له راستیدا مهبهست به خۆ پاھینان تهنه که مکرده وه ی توندی و زۆر چالاکیونی شه هوه ت و ئارهزوواتی نهفس و توو په بوونه، نه ک لادانی له بنه پته وه.

کەسی خۆ ڕاهێنەر وەکو پزیشکی ناقڵە، لە کاتی ئامادەبوونی خۆراکدا ئەو دەخوات کە سوودی بۆ هەبێ و، وازدەهێنێ لەوێ کە زیانی پێدەگەیەنێت، بەلام ئەو کەسەیی خۆی ڕانەهێناوە وەکو مندالێکی نەفامە، هەموو ئەو شتەکان دەخوات کە حەزی لێیەتی و، گوی بەو نادات چ کۆکردۆتەو.

— گومراپونیان لە (الْوُصُول) واتە گەشتندا:

تومانی شینجتم: تاقمێک لە خۆ ڕاهێناندا زێدەپۆیان نواند، بۆیە شتانیکیان بەدیکرد لە جۆرە کەراماتێک، یاخود خەونگەلێکی چاک دەچوو، یاخود وشەگەلێکی جوانیان بۆ دەهات کە بەروبوومی بێکردنەووەو خەڵەوت بوون، بۆیە واتینگەشتن کە بە مەقصدوو مەبەست گەشتوون، دەلێن: ((بەدلیایی گەشتین، بۆیە چیتەر هیچ شتێک زیانمان پێ ناگەیەنێت، چونکە ئەو کەسەیی بە کەعبە بگات، لە ڕێکردن دەوەستێت))! بۆیە لە کارو کردەووە وازیان هێنا، بەلام لە هەمان کاتدا ڕوخساری دەرەوێیان بە پۆشاکێ (الْمُرْقَعَة)و، بەرماڵ و، سەماکردن و، سۆز دەپازانەووە، بە دەستەواژە تاییبەتەکانی تەصوف لە بوارەکانی زانست و زانیاری و، سۆزو، ئارەزوو بۆ کردندا (الشَّوْق) دەدوان، بۆ ئەوێ گومانی خراپیان پێ نەبردیت.

(ابن عقیل) دەلێت: بزانه کە خەڵک لە گوێراپەلێ پەرەوێردگار چۆنەتە دەرەووە، لە بارودۆخی شەرع دوورکەوتونەتەووە بۆ پیادەکردنی بارودۆخە داهینراوەکانی خۆیان:

کەسی وایان تێدا بوو کەسێکی تری جگە لە خۆی دەپەرست، چونکە زۆر بە گەورەیی دادەنا کاتی تەماشای دەکرد کە خواپەرستیە جۆراوجۆرەکان ئەنجام دەدات، پاشان وای ڕادەگەیاند کە ئەو بەگەورەدانانە وەسیلەیکە بۆ نزیک بوونەووە لە خوای پەرەوێردگار.

کەسی واشیان تێدا بوو دانی بە یەکتایی خوادا دەنا، بەلام پەرستەکانی ئەنجام نەدەداو، دەیگوت: ئەم پەرستانە شتانیکیە بۆ خەڵکانی ئاسایی دانراوە، چونکە هیچ زانست و زانیاریەکیان نییه!

ئا ئەمە جۆرێکە لە شیرک، چونکە خوای — عَزَّوَجَلَّ — زانیویەتی ناسینی زاتی خۆی قولایەکی دورەو جەوێکی زۆر بەرزە، دووریشە کەسێک کە ترسی ناگر نەزانی خۆی لێ بەدور

بگرت، چونکه خه‌لک نه‌ندازه‌ی سووتاندنه‌که‌ی ده‌زان، خوای تعالی ده‌فرمیت: ﴿لَنْ يَنَالَ
اللَّهُ لَحْمُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا﴾ (الحج: ۳۷) ﴿وَإِنَّ يَنَالَ اللَّهُ هَدْرِكِيز نَاگات به‌خوا﴾ ﴿لَحْمُهَا
وَلَا دِمَاؤُهَا﴾ نه‌گۆشتی نه‌و (قوریانی) انه‌و نه‌خوینیان (۶۹۱) “ به‌گویره‌ی نه‌م نایه‌ته‌ پروون
ده‌بیته‌وه که خوای تعالی ته‌نھا به‌ پی‌ نیت و مه‌به‌ست کرده‌وه‌کان وهرده‌گرت، وه ته‌نھا
ناسینی خوای تعالی به‌بی گویره‌یه‌لی و پابه‌ندبوون به‌س نییه، وه‌کو نه‌وه‌ی که کۆمه‌لی
(باطنیة) بیباوه‌ره‌کان و، صوفیه‌کان پشتی پی‌ ده‌به‌ستن.

له (أبوعلی الرُّذْبَارِيُّ) بیان پرسى _ وه‌کو پیشتر ناماژه‌ی پندرا _ سه‌باره‌ت به‌و که‌سه‌ی که
ده‌لیت: گه‌شتوومه‌ته‌ پله‌یه‌ک که جیاوازی باروحال کارم تیناکات !! نه‌ویش گوتی: دلنیا‌بن
گه‌شتووه، به‌لام به‌ سه‌قه‌ره‌ گه‌شتووه (۶۹۲) !!

۶۹۱ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

۶۹۲ _ نمونه‌ی نه‌م که‌سه ((واصل)) وه‌ واته‌ گه‌شتووه، له زه‌مه‌نی خۆماندا زۆرن، بۆیه ته‌ماشای ده‌که‌ی
بانگه‌شه‌ی ((الولاية)) (!) ده‌که‌ن له کاتی‌کدا که نوێژ ناکه‌ن ! به‌ بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ی که ((اليقين)) بیان بۆ
هاتووه !!

نه‌ی ته‌ماشای ناکه‌ن نه‌و ((اليقين)) ه‌ی که بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن، ته‌نانه‌ت بۆ (محمد) ی گه‌وره‌ی نه‌وه‌کانی
ناده‌م _ عليه الصلاة والسلام _ نه‌هاتووه، له کاتی‌دا که نه‌مینه‌داری نه‌و زاته‌یه که له ناسماندا‌یه، نه‌وه‌بوو
مردو، ئومه‌ته‌که‌ی به‌ نوێژکردن راده‌سپاردو، هانی بۆ ده‌دان.

خوای تعالی ده‌فرمیت: ﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ (الحجر: ۹۹) ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ وَاعْبُدْ رَبَّكَ﴾ وه
په‌روه‌ردگارت بپه‌رسته ﴿حَتَّى يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ هه‌تا مردن یه‌خه‌ت پی‌ ده‌گرت، مه‌لا محمد مه‌لا صالح،
پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

نا له‌م نایه‌ته‌دا به‌پروونی ده‌رده‌که‌ویت که مه‌به‌ستی خوای تعالی به‌ وشه‌ی ((اليقين)) مردنه به‌ یه‌ک
ده‌نگی زانایانی نیسلام.

★ ره‌خه‌گرتن له‌و رِیازهی صوفیه‌کان به‌کاری دینن له

لِیکدانه‌وه‌کانیاندا (تأویل)؛

که زانستی صوفیه‌کان به شەرع کەم بویه‌وه، چەندین کارو گوشتاریان لی دە‌وه‌شایه‌وه کە هەڵال نە‌بوون، ئینجا کەسانێکی دیکەش کە لە‌وان نە‌بوون خۆیان بە صوفیه‌کان دە‌چواندو، ناوی ئە‌وانیان لە خۆیان دە‌ناو، وە‌کو ئە‌و شتانه‌یان لی دە‌وه‌شایه‌وه کە باسما نە‌بوو کردن، کەسانی چاکیان دە‌گەمن بوو، کۆمە‌ڵێک لە زانایان زە‌میان کردن و، عە‌بیداریان کردن، تا ئە‌و ناستە‌ی تە‌نانت شیخە‌کانیشیان عە‌بیداریان کردن:

له (عبدالملك)ی كورپی (زیاد النّصیبی) وه ده‌لێت: له خزمە‌تی (مالك)دا بووین، باسی چەند صوفیه‌کی وه‌لاتی خۆمانم بوو کردو، پێم گوت: نایابترین پۆشاک‌ی یە‌مەنی دە‌پۆشن و، کارو کردە‌وه‌یان ناوه‌هایه!

ئە‌ویش فە‌رمووی: تیا‌بچیت! تۆ ب‌لێی ئە‌وانە موسلمان بن!؟

ده‌لێت: پاشان ئە‌وه‌نده پێکە‌نی تا راکشا.

ده‌لێت: کە‌سیک لە‌وانە‌ی کە هاومە‌جلیسی (مالك) بوون پێی گوتم: ئە‌ی تۆ! بە‌راستی هیچ بە‌لایه‌کی ترمان نە‌بینیوه ئە‌مە‌نده‌ی تۆ لە سەر ئە‌م پیاوه گە‌وره‌تر بێ، هەرگیز شیخمان نە‌بینیوه پێکە‌نیت.

له (یونس)ی كورپی (عبدالأعلى) وه ده‌لێت: گوێبیستی پێشە‌وا (الشافعی) بووم دە‌یفە‌رموو: ئە‌گەر پیاویک سە‌رتای پۆ‌ژبوونه‌وه ببێ بە صوفی، د‌ل‌نیابن پێش ئە‌وه‌ی نی‌وه‌پۆ بی‌ت گە‌مژە‌و بێ ئە‌قل بووه.

هە‌روه‌ها دە‌فە‌رمی‌ت: هەرکە‌سیک چ‌ل پۆ‌ژ لە گە‌ل صوفیه‌کاندا بی‌ت، هەرگیز ئە‌قلی بوو ناگە‌ر‌پێتە‌وه!

پێشە‌وا (الشافعی) له شیعرێکیدا فە‌رموویه‌تی:

وَدَعُوا الَّذِينَ إِذَا أَتَوْكَ تَنَسَّكُوا وَإِذَا خَلَوْا فَهُمْ ذُنَابُ حِقَافٍ

واته: لە‌و کە‌سانە وازی‌نە‌ کە د‌ینه دیدە‌نیت خواپە‌رستی دە‌نوێنن و، ئە‌گەر تە‌ن‌هاش بوونه‌وه دە‌بن بە گورگ‌گ‌گی هە‌ل‌ن‌یش‌توو.

له (سفیان)هوه ده‌لێت: گوئیستی (عاصم) سووم ده‌یگوت: به‌رده‌وام صوفیه‌کانمان به گه‌مژهو بێ ته‌قل ده‌ناسی، به‌لام خۆیان له په‌نای فهرمووده‌دا ده‌شارده‌وه.

له (یحیی)ی کورپی (یحیی)هوه ده‌لێت: (الخوارج)م له صوفیه‌کان به‌لاوه خۆشه‌ویستره.

له (یحیی)ی کورپی (معاذ)هوه ده‌لێت: له هاوه‌لێتی سی جۆری خه‌لك دوركه‌وه‌ره‌وه: زانا بێ ناگاکان، هه‌زاره‌ چه‌وره‌یی کاره‌کان، صوفیه نه‌فامه‌کان.

که له سه‌ره‌تای ئەم کتێبه‌دا وه‌لامی صوفیه‌کانمان ده‌دایه‌وه، ئەوه‌مان به‌یاده‌یتانه‌وه که فیه‌ه‌زانه‌کانی مصر نکۆلیان له (ذی النون) ده‌رکرد سه‌باره‌ت به‌و قسانه‌ی که ده‌یکرد، له (بسطام)یش نکۆلیان له (أبي یزید) ده‌کردو، ده‌ریانکرد، هه‌روه‌ها (أبأسلیمان الدارانی)یشیان ده‌رکرد، هه‌روه‌ها (أحمد)ی کورپی (أبي الخواری) و (سه‌هل التستری) له ده‌ستیان هه‌لهاتن، چونکه پێشینه‌ی چاک خه‌لکیان له بچوکترین بیده‌ه‌ دورده‌خسته‌وه‌و، هه‌جری بیده‌ه‌ه‌چیان ده‌کرد، بۆ ئەوه‌ی زیاتر ده‌ست به‌ سوننه‌ته‌وه‌ بگرن(٦٩٣).

(أبو الفتح)ی کورپی (السّامريّ) بۆی باسکردم و گوتی: فه‌قیه‌ه‌کان بۆ پرسه‌ی که‌سیکی فه‌قیه له خه‌لوه‌تگه‌یه‌کدا (الرباط) دانیشته‌بون، ئەوه‌بوو شیخ (أبو الخطّاب الكلّوذانيّ) فیه‌ه‌زانیش که خۆی به‌ سه‌ر ده‌ستی مندا دابوو هات، تا له ده‌رگای خه‌لوه‌تگه‌کدا وه‌ستاو، نه‌چوووه ژورێ، گوتی: زۆر پێم ناخۆشه‌ نه‌گه‌ر که‌سیک له هاوه‌لامان و شیخه‌ کۆنه‌کامان بمبین له کاتی‌کدا من ده‌چمه‌ نیو ئەم خه‌لوه‌تگه‌یه‌وه.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : شیخه‌کانمان له سه‌ر ئەم رێبازه‌بون، به‌لام له‌م زه‌مه‌نه‌ی ئێمه‌دا، به‌راستی مه‌رو گورگ ناشت بوونه‌ته‌وه !

٦٩٣ _ ئەمه مه‌نه‌ه‌جیکه _ زۆر به‌داخه‌وه _ زۆرێک له‌و که‌سانه‌ی که خۆیانمان داوه‌ته پال پێشینه‌ی چاک هه‌جریان کردوه _ مه‌گه‌ر که‌سیک خۆی ته‌الی به‌زه‌یی پێدا هاتبێته‌وه _ بۆیه ته‌ماشای ده‌که‌ی چه‌ندین په‌یوه‌ندی و دۆستایه‌تی له گه‌ل ئەه‌لی بیده‌ه‌و خاوه‌ن گوهرپایدا ده‌به‌ستێ به‌بێ ناگابوون له‌و داوو و سه‌رلێشه‌یواندانه‌ی که به‌نه‌یه‌یه‌وه بۆیان داده‌نێن !

نا ئەمانه گومانێ باشیان پێ ده‌بن، له کاتی‌دا پێشینه‌ی چاک گومانێ خراپیان پێ ده‌بردن !

★ لهو پرووانه‌ی که صوفیه‌کانی تیدا زهم ده‌کریت:

(ابن عقیل) ده‌ئیت: من صوفیه‌کان زهم ده‌کم له‌بەر چه‌ندین پرووی جۆراوجۆر، شرع به پیوستی داناوه‌ئەو کرده‌وانه زهم بکریت، له‌وانه:

ئەوان شوئینیکی مانه‌ویان بۆ به‌سه‌ربردنی کاتی بیکاری تهرخان کردوه، که بریتیه له خه‌لوه‌تگه‌کان (الأربطة)، به‌و هۆیه‌وه له نوێژه به‌کۆمه‌له‌کانی مزگه‌وتیش داده‌برین، ئەو شوئانه‌ی ئەوان نه مزگه‌وته، نه ماله، نه خانه، تیايدا ده‌مێننه‌وه بۆ به‌سه‌ربردنی کاتی بیکاری و دورکه‌وتنه‌وه له بژیوی په‌یداکردن.

جه‌سته‌ی خۆیان قه‌له‌و کرده‌وه وه‌کو جه‌سته‌ی ناژه‌لان، بۆ خواردن و، خواردنه‌وه‌و، سه‌ماکردن و، گۆزانی گوتن.

هه‌ستاون به‌ پینه‌کردن که له بنچینه‌دا مهبه‌ستیان ته‌نها زیاتر چاکردنی پۆشاکه‌که‌یه، به‌ چه‌ند ره‌نگینکی تایبه‌ت، که بۆ سه‌ر دلی خه‌لکانی ناسایی و ژنان کاریگه‌ریه‌کی زیاتری ده‌بی.

سه‌رنجی ژنان و لاوانی لووسکه‌ی بێتوک راده‌کێشن، چونکه خۆیان به‌ جۆریکی تایبه‌تی پوخسارو جل و به‌رگه‌وه پیشان ده‌ده‌ن، بۆیه که چوینه هه‌ر مالتیکه‌وه، ده‌رنه‌چوونه تا دلی ژنه‌کانیان به‌رامبه‌ر به‌ می‌رده‌کانیان خراپ کردوه.

پاشان خۆراک و بژیوی له سته‌مکاران و، خراپه‌کاران و، ئەو که‌سانه‌ی مال و سامان داگیر ده‌که‌ن وه‌کو کۆکه‌ره‌وانی باج وه‌رده‌گرن.

لاوانی لووسکه‌ی بێ تووک له گه‌ل خۆیاندا بۆ گوێگرتنه‌کان ده‌بن، له نێو کۆمه‌لداو له به‌ر پرووناکیدا هاوه‌لتیان ده‌که‌ن.

تیکه‌ل به‌ ژنان ده‌بن، به‌ به‌هانه‌ی ئەوه‌ی که پۆشاک (الحرقة) یان (٦٩٤) له به‌ر ده‌که‌ن.

٦٩٤ _ جۆره پۆشاکینکی صوفی داهیتراوه‌و هیچ بنه‌ره‌تینکی له شمرعدا نی یه، وه‌کو ئەوه‌ی بێشته‌ر له (السخاوي) وه‌ گێڕامانه‌وه.

جۆش و خرۆشی به (وَجْد) واته سۆزی به تین ناوده بهن، بانگهێشتکردن به (وقت) ناوده بهن، دابهشکردنی پۆشاکێ خهڵک له نێوان خۆیاندا به (حُکم) ناوده بهن.

له بانگهێشتی مَالِیک ناچنده ده رهوه تا یه کسه ر بانگهێشتیکی تر ده کرین و ده لێن (انْهَا وَجَبَتْ) واته به راستی له سه رمان پتویست بوو.

به لَام دَلْیابن باوه رپوون به وانه کوفره، کاربێکردنیشی گو مرپابونه. له و بره وایه شدان که گۆرانی گو تن به نامیری موسیقی (القَضِيب) چاکه و نزیک بونه وه یه. بیستومانه ده لێن نزا کردن له کاتی گۆرانی گو تنی و شتره واندا گیرایه، چونکه له و باوه ردان که چاکه و نزیک بونه وه یه.

ئه مه ش دیسان کوفره، چونکه هه ر که سیك و ابزانیت که شتی (المکروه) و حه رام چاکه و نزیک بونه وه یه، به و باوه ره کافر ده بی، خه لکیش جیاوازن سه باره ت به حه رامبوون و که راهه تبوونی (٦٩٥).

له راده به در بۆ شیخ و رابه ری ته ریه ته کانیا ن سه رشۆر ده که ن، تا نه و ناسته ی که نه گه ر لاوێکی لووسکه ی بی تووک ماچ بکات ده لێن: به زه ی و میهره بانیه ! نه گه ر له گه ل ژنیکی نامه حه ره مدا تاک بویه وه، ده لێن: کچی خۆیه تی و، پۆشاکه (الْخِرْقَة) که شی پۆشیوه، بۆیه

٦٩٥ _ به لگه ی حه رامیتی نامیره موسیقیه کان به پتی چه ندين به لگه (صحیح) و جیگیره، به هیزترینیا ن نه و فه رمووده یه که پیشه و (البخاري) له ((صحیح)) ه کهیدا ده یگێرتته وه: ((ليكوننَّ من أمتي أقوامٌ يستحلُّونَ الحِرَّ والحُرَّيرَ والخمرَ والمعاذِفَ...)) واته پیغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فه رموویه تی: ((تاقمیک له ئومه ته که ی من داوین پیسی و ئاوریشم و مه ی و نامیره موسیقیه کان هه لال ده که ن...)).

به لیکنۆلینه وه یه کی په خنه یی نیساندی، له م باره وه داوم، هه ستاوم به به ریه رچه دانوه ی گو مانی شه که سانه ی که له م باره وه بره وای جیاوازیان هه یه، وه کو (ابن حزم) و شه که سانه ی شوینی که وتوون و چاولیکاری ده که ن، هه مو شه وانم له به شی (١٦) ی کتێبه که مدا ((الأجزاء الحديثية)) دا باسکردوه، به ناویناشانی ((الكاشف في تصحيح رواية البخاري لحديث تحريم المعازف)) نشر دار ابن الجوزي _ الدمام.

هیچی تێدا نییه. نه‌گەر پۆشاکێک دابه‌ش بکات به‌بێ قایلبوونی خاوه‌ن پۆشاکه‌که، ده‌لێن: نه‌وه‌ حوکمی (الخرقة)یه.

ده‌لێن: شیخی‌کمان نییه که له تواناماندا نه‌بێ ملکه‌چی باروحوالی بین و، له هه‌موو شتی‌کدا گوێرایه‌لی بین، چونکه شیخی‌کمان نییه له چوارچیه‌ی (التکلیف) واته سه‌پاندندا نه‌بێ.

چونکه نه‌گەر شیخی‌کمان هه‌بویه له تواناماندا بویه ملکه‌چی باروحوالی نه‌بین و، له هه‌موو شتی‌کدا گوێرایه‌لی نه‌بین، (أبابکر الصدیق) ده‌بوو _ خوی لی پازی بیست _.

ده‌لێم _ ابن الجوزي _ : نه‌ی باشه پێشه‌وامان أبابکر الصدیق _ خوی لی پازی بیست _ نه‌بوو که فهرمووی: (إِنْ اعْوَجَجْتُ فَقَوِّمُونِي) (٦٩٦) واته نه‌گەر لامدا راستم بکه‌نه‌وه، به‌لام نه‌یفهرموو: نه‌گەر لامدا ملکه‌چم بن و گوێرایه‌لم بن؟!

پاشان ته‌ماشای پێغه‌مبه‌ری خوا بکه _ صلی الله علیه وسلم _ هاوه‌لان چۆن په‌خنه‌ی لی ده‌گرن (٦٩٧)، نیت ئه‌وان بۆ نه‌توانن له شیخه‌کانیان په‌خنه بگرن، نه‌مه هاوه‌لیکه به پێغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ده‌فهرمیست: ((تَنْهَانَا عَنِ الْوَصَالِ وَتُوصِلُ)) (٦٩٨) واته قه‌ده‌غه‌مان ده‌که‌ی له‌وه‌ی که (الوصال) بکه‌ین له کاتی‌کدا خۆت (الوصال) ده‌که‌ی؟! پاشان نه‌وه فریشته‌کانه به‌خوای ته‌الی ده‌فهرمن: ﴿أَتَجْعَلُ فِيهَا﴾ ﴿البقرة: ٣٠﴾ واته (فریشته‌کان) وتیان: نایا که‌سیکی وای تێدا دروست ده‌که‌یت (٦٩٩).

٦٩٦ _ انظر تعلیقي علی ((التذکرة والأعتبار والانتصار للأبرار)) (ص ٤٧) لابن شیخ الحزّمين، نشر مکتبه ابن الجوزي _ الدّمام.

٦٩٧ _ په‌خنه‌یان له بنه‌په‌تی حوکمه‌که‌ی نه‌گرت، به‌لکو مه‌به‌ستیان به‌و په‌خنه‌یه پرسیارکردن و روونکردنه‌وه بوو.

٦٩٨ _ رواه البخاري (٤ / ١١٩)، ومسلم (١١٠٢) “عن ابن عمر.

الوصال: واته به‌رده‌وامبوونی رۆژووگرتن و نه‌شکاندنی به‌شهو به‌رۆژ، وه‌رگێڕ.

٦٩٩ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پوخته‌ی ته‌فسیری قورئان.

وه (موسی) پیغه مبه ریش ده فرمیت: ﴿أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا﴾ ﴿الأعراف: ١٥٥﴾ واته ﴿أَتَهْلِكُنَا﴾ نایا تو هه موومان له ناو ده بهیت ﴿بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا﴾ به هوئی نهوئی که گیله کاغان نه غامیان داوه (٧٠٠).

له راستیدا صوفیه کان نه و شهیان داناوه بو ئاسووده کردنی دئی پیشکه وتوانی خویشان، دهسته لاتیکیشیان پی ده به خشی به سهر موریدو شوینکه واتوانیاندا، خوی تعالی ده فرمیت: ﴿فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاطَاعُوهُ﴾ ﴿الزخرف: ٥٤﴾ واته جا بهم قسانه گه له کهی هه له تان و نهوانیش گوپرایه لیان کرد (٧٠١).

پیده چی وشه که نهو که سانهیان گوتبیتی که ده لیت بهنده نه گهر بزانی، نیت هر کارو کرده وهیه بکات زیانی پی ناگهیه نیت، به لام نه گوتساره نه و پیری زه ندیقیه ته، چونکه فیه زانان کوپان له سهر نهوئی که زانا به هر بارو حالیکی به رزتر بگات، نه و نهوئی تر (التکلیف) واته سپاندنه شهرعیه کانیاں له سهر زیاترو قورستر ده بی، وه کو بارو حالیی پیغه مبه ران که ده بی پابه ندی کرده وه بچو که کانیش بن.

بویه توخوا نه گهر گوئی له که سه ده ست خالیانه بگرن، که هیچ به لگه و سه لماندنیکان به ده سه ته وه نییه، له راستیدا نهوان ته نها زیندیقن و، دوو شتیان له خویندا کو کرد و ته وه: جویهی (الْمُرْقَعَة) و خوری پوشین، کرده وهی بیباوه په به ره لکانیش نه نجام ده دن: خواردن و خواردنه وه و سه ما کردن و گوپیگرتن له گۆزانی و پشت گوئی خستی حوکه شهرعیه کان.

زیندیقه کان نه و پیران به ته واوی نکۆلی له شهرعیت بکه ن، تاوه کو صوفیه کان سهریان هه لدا، نه و کاته زۆر به ئاسانی کارو کرده وهی نه هلی به ره لایان هیئا. نه وه بوو به کم شتی که هیئایان چند ناویک بوو، گوتیان (حقیقه ت) هیه و، (شهرعیتیش) هیه!

٧٠٠ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

٧٠١ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

نهمه شتیکی ناشیرینه، چونکه شهریهت نهویه که خوی هق بۆ بهرژه و نهندی بهنده کانی
خۆی دایناوه، به لّام (ههقیقهت) هیچ بنه پته تیکی نییه، ته نهها شهیتانه که ده پخاته
نه فسه کانهوه، وه هه رکهس خواستی (ههقیقهت) بکات به بی شه ریهت، نهوا که سیکی له
خۆیایی و هه لّخه له تیتراوه.

وه نه گهر گوپیستی که سیك بن فهرمووده ده گیریتسهوه، ده لّین: هه ژارن، نهوان
زانسته کانی خۆیان مردوو له مردووه و هه رگرتوه، به لّام نییه زانسته که مان راسته وخۆ له
زاتیکه وه و هه رگرتوه که زیندوووه نامریت، بۆیه نه گهر هه ر که سیك لهو هه ژارانه بلیت: باهم
له باپیرمه وه بۆی گیراومه ته وه، من ده لّیم: دلم له پهروه رده گارمه وه بۆی باسکردم!

به م قسه هیچ و پووچانه خۆیان تیاچوون و، دلی ژماره یه کی زۆری نه فامیشیان تیاچواند،
جا بۆ نهو قسانه پارهو سامانیشیان بۆ خه رج ده کرا، چونکه فهقیهان وه کو پزیشکان وان و،
نرخه ده رمانیش گرانه.

به راستی رقبونه و هیان له فهقیهان زه ندیقیه تیکی گه وره یه، رقه کهشیان له بهر نهویه که
فهقیهان به فهتواکانیان له گومرپابوون و فاسقی قه ده غه یان ده کهن.

دلتیابن هه رده م هه ق قورس ده بی وه کو چۆن زه کاتدان قورس ده بی، به لّام چهند سووکه نهو
به خشینه ی که به کهچه گۆرانی بیژان ده درێو، نهو مال و سامانه ی بهو شاعیرانه ده دریت که
مه دح و ستایشیان ده کهن!

خوی تعالی شه ریه ته ی والیکردوو که پیوستی به شه ری نهم تابه فه نه بی، کهوا چهند
شتیکیان له خۆیاندا کۆکردۆته وه وه کو: به خشنده یی ده برپین به هۆی نهو پۆشا کانه وه که
ده پیۆشن، خۆشگوزهرانی، فریودان به قسه ی شیرین، که له راستیدا هیچ سوودیکه نی ی
به ده ر له فه رامۆشکردنی سه پاندنه شه رعه یه کان و، هه جرکردنی شه ر، هه ر بۆیه نهم تاقمه
سووکن به سه ر دلتانه وه و خۆشیان ده وین، نهو به لگه یه ی زۆر به هیزه و ناماژه بۆ نهوه ده کات
که نه مانه خاوه ن بیروباوه رپیکه پووچن نهویه که ته بیعه ته ی کهسانی دونیا ویست خۆشی
ده وین، وه کو چۆن نه هلی ئاره زووات و رابواردن و کهچه گۆرانی بیژانیان خۆش ده وی.

هیچ تاقمیک ئەوەندەى قسەناسان و صوفیەکان بۆ شەریعت زەرەرمەند نین، چونکە قسەناسان بیروباوەری خەڵک دەشیویتن بە خەیاڵ و ئەندیشە گومانایەکانی ئەقلى خۆیان، صوفیەکانیش کارو کردەوهکان خراپ دەکەن و، پێسای ناینەکان دەپۆختن و، بێکاری و بیستنی دەنگەکانیان بە لاوه خۆشەویستە.

بەلام پێشبینی چاک ئاوه‌ها نەبوون، بەلکو له بەشی بیروباوەردا بەندەیه‌کی گوتراوە بوون، له بەشەکه‌ی دیکه‌شدا ئەهلی جیدیات بوون.

نامۆزگاریم بۆ برايانم ئەوێهه با قسەى قسەناسان (کلام المتکلمین) هەرگیز نەتوانی له دەرگای دلیان بات، وه با گوتیان قسە هیچ و پوچه‌کانی ئەهلی ته‌صوف نەبیستیت، دلیابن خۆ سەرقالکردن به‌ بۆتوی په‌یداکردنه‌وه زۆر له‌ بێکاری صوفیه‌کان شایسته‌تره‌، کارکردن به‌ پیتی مانا ئاشکراکانی شەرع زۆر له‌ قۆلبونه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ باشتره‌ که‌ خۆیان داوه‌ته‌ پال شەرع.

له‌ پێبازی هەردوو تاقمه‌که‌م کۆلیوه‌ته‌وه‌، بۆم پروون بویه‌وه که‌ ئەوپه‌ری پێبازی قسەناسان گومانه‌و، ئەوپه‌ری پێبازی صوفیه‌کانیش قسەى هەرچی و په‌رچیه‌.

(ابن عقیل) ده‌لێت: به‌لای منه‌وه قسەناسان له‌ صوفیه‌کان خێدارترن، چونکه‌ پێده‌چێ قسەناسان گومانه‌کانی که‌سی به‌رامبه‌ری خۆیان لابه‌رن، به‌لام صوفیه‌کان خەڵک به‌ هه‌له‌دا ده‌بن و ته‌شبهه‌و چواندنیان بۆ دروست ده‌کەن، زۆربه‌ی قسەکانیشیان پوچه‌و، ئاماژه‌ بۆ نه‌هێشتن و لادانی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات.

بۆیه‌ نه‌گه‌ر صوفیه‌کان به‌ پیاوانی فەرمووده‌ناسیان گوت: ((ئه‌وان زانسته‌کانی خۆیان مردوو له‌ مردووه‌ وه‌رگرتوه‌)) ئەوا تانه‌یان له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی داوه‌و، ده‌یان‌ه‌وێ پشت به‌ واقیعاتی خۆیان ببه‌ستن، وه‌ هەركات به‌پێگه‌یه‌ك له‌ پێگه‌کان سوکایه‌تی پێکرا، چیتێ کاری پێ ناکرێ.

بەلام هەر صوفیه‌ك بلێت: ((دلم له‌ په‌روه‌ردگارمه‌وه‌ بۆی باسکردم))، دلیابن زۆر به‌ ئاشکرا ده‌لێت من پێویستم به‌ پێغه‌مبه‌ر نییه‌، وه‌ هەركه‌سی‌یکیش ئەوه‌ بلێت، به‌پراستی کوفری کردووه‌.

ئەو دەستەواژەیهکی خراپەو خراوەتە نیو شەریعەتەو، ئەو زەندیقیەتە ی لە ژێردا شاردراوەتەو، بۆیە ئەگەر کەسیکمان بەدیکرد سوکایەتی بە گێڕانەو نووسینەو فەرمووده دەکرد، دەبی یە کەسەر بزانی ئەو کەسە لە دڵەو کاری شەریعی پەخستتو، ئەو کەسە ی کە دەلێت: ((دڵم لە پەرورەدگارمەو بۆی باسکردم)) با دلتیابێت کە پەرورەدگاری نەبوو بە لکو شەیتان بوو کە خستویەتیە دڵەو، چونکە خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ دەفرمیت: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ﴾ (الأنعام: ١٢١) واتە وە بیگومان شەیتانەکان بەنهیشت بەدۆستانیان دەلێن (٧٠٢).

ئەو شتیکی ناشکرایە، چونکە لە بەلکە ی پارێزراو لە هەلە وازی هیناو، پستی بەو بەستوو کە دەخرێتە ئەو دڵەو کە لە خەیاڵات و ئەندیشە ی خراپ نەپارێزراو.

(ابنُ عقیل) دەلێت: ئەوانە ی لە شەریعەت چوونەتە دەری ژۆرن، بەلام دلتیابن خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ بە پیاوانیکی فەرمووده ناسی زانای چاک پشگیری لە شەریعەتەکی خۆی دەکات، کە بەو پەری توانایانەو بەرگری لی دەکەن، بۆ ئەو ی بنەرەت و بنچینە پاکەکی بیاریزن، هەرەها بە کەسانیکی فیهزان پشگیری لی دەکات، بۆ ئەو ی ماناکانی بۆ خەلک پوون بکەنەو، ئەمانە زانا سولتانەکان، کە هیچ بوارێک ناهێلنەو بۆ ئەو ی درۆزان سەری تیدا بەرزکەنەو.

(ابنُ عقیل) دەلێت: خەلکی دەلێن: ئەگەر خوای تعالی بیهوێت مالی بازرگانیکی برۆخینی، ئەو تیکەلی صوفیەکان دەبی. منیش دەلیم: هەرەها پخواندنی ئاینەکەشی، چونکە صوفیەکان پێیان داو پیاویکی نامەحرم پۆشاکە (الخرقة) کە لە بەر ژنان بکات، وە ئەگەر نامادە ی کۆریکی گوێگرنتی گۆرانی و شیعر و جۆش و خرۆشی بن، پێدەچی لە نیوان هەردوو لادا دەمەتەقی و غەزەل و تەنهابونەو ی هەندی کەس لە گەل هەندیکی تردا پروبات و، ئەو کاتە بانگهێشتە کە دەبی بە شایەک بۆ هەردوو کەسە، پیش ئەو ی لەو شوێنە بچنە دەری دلی کەسیک بە کەسیکەو پەیوەند دەبی، تەبیعەتیک مەیلی تەبیعەتیک

تر ده کات، دلی ژن بهرامبەر به پیاوه کهی ده گۆږی، لیږدها نه گهر پیاوه که شهوی به لاهه
 ناسایی بیت، شهوا به (الدیوث) (٧٠٣) واته بهو کهسه ناوده بریت که به لایهوه ناسایه
 خیزانه کهی به دره وشتی بکات، نه گهر ږنگریشی لی بکات، داوای جیابونهوه ده کات و،
 ده چیت بو لای شهو کهسهی که پوښاکه (المِرْقَعَة) کهی له بهرده کات و، بو تیکه لیبون له گهل
 شهو کهسانه شدا که ږنگری لی ناکهن و، به سهر ته بیعه شهوه وشک نین.

وه ده لیتن: فلان ژن تهویهی کردوهو، شیخ پوښاکه (الْحِرْقَة) کهی له بهر کردو، بویه به کیك
 له کچه کانی، به لām پازی نه بوون بلین: نه مه یاریکردن و هلهیه. به لکو گو تیان: نه مه له
 مه قاماتی پیاوانه.

ساله های سال به سهر نه مه دا تیده په ریت، به لām دلتیان دووباره حوکی قورشان و
 سوننه تی راست بو دلان ده گه پیتته وه .

ده لیم _ ابن الجوزي _ : هه موو نهوانه گو فتاری (ابن عقیل) بوون _ خوای لی پازی
 بیت _ ، به راستی که له پیاویکی په خنه گرو لی هاتوو و، فیه زان بوو، له ده رخستنی چاکه و
 خراپه دا زور به توانابوو.

٧٠٣ _ والنبي _ صلى الله عليه وسلم _ يقول:

((ثلاثة لا ينظرُ الله إليهم يوم القيامة... والديوث)). واته پیتغه مبهری خوا _ صلى الله عليه وسلم _
 فهرموویه تی: ((سی کهس هه خوای تعالی له ږوژی قیامه تدا ته ماشایان ناکات... وه شهو کهسهی
 به لایهوه ناسایه خیزانه کهی به دره وشتی بکات)).

أخرجه النسائي (١ / ٣٥٧)، وأحمد (٢ / ١٣٤)، وابن حبان (٥٦ _ موارد) "عن ابن عمر.

وسنده صحیح.

وله طريق أخرى عند أحمد (٢ / ٦٩ و ١٢٨)، وفيها تفسير الديوث:

((الذي يقرُّ في أهله الخبث)).

وفي سنده جهالة.

لكن المعنى صحيح ثابت " كما في ((النهاية في غريب الحديث والأثر)) (٢ / ١٤٥) لأبن الأثير، و ((غريب
 الحديث)) (٣ / ١٠٨٧) للحريري.

بهشی یازدهیهم

ئیبلیس بهشتانیك سەر له خوا په‌رستان ده‌شیوینیت كه له كه‌رامات ده‌چی

پیشتر پروغان کرده‌وه كه له پاستیدا ئیبلیس به‌سەر مرۆفدا زال ده‌بی به پیتی كه‌مبوونی زانست، بۆیه هه‌رچهنده زانستی مرۆف كه‌م بوو “ئیبلیس زیاتر به‌سهریدا زال ده‌بی، وه هه‌رچهند زانستی زۆر بوو “كه‌متر به‌سهریدا زال ده‌بی.

كه‌میتی زانست چهندها خه‌یالات بۆ مرۆف دروست ده‌كهن، كه‌سانێك له خواپه‌رستان تیشكێك یاخود پرووناكه‌ك له ناسماندا ده‌بینی، نه‌گه‌ر كاتی مانگی ره‌مه‌زان بوو “ده‌لێت: شه‌وی قه‌درم بینیه‌وه، وه نه‌گه‌ر له كاته‌كانی دیکه‌دا بێت “ده‌لێت: به‌راستی ده‌رگای ناسمانه‌كانم بۆ كراوه‌ته‌وه.

جار به‌ جاریش پێده‌چی نه‌و شته به‌دیبه‌كات كه‌ داواي ده‌كات، ئیتر واده‌زانی كه‌راماتی بۆ هاتوه‌وه، كه‌چی له‌وانه‌یه به‌دیكردنی نه‌و شته رێكه‌وت بی، پێده‌چی بۆ تاقیكردنه‌وه بی، پێده‌چی فیل و ته‌له‌كه‌ی ئیبلیس بی، لی‌ره‌دا كه‌سی ناقل نه‌ویه كه‌ هه‌یج شتێك له‌وانه نه‌خاته دلی خۆیه‌وه، با كه‌راماتیش بی.

(مالك)ی كورپی (دینار) و (حَبِيبُ الْعَجَمِي) ده‌لێن: به‌راستی شه‌یتان یاری به‌ خۆنه‌ران ده‌كات وه‌كو چۆن مندا لان یاری به‌ گوێز ده‌كهن.

★ له سه‌رسورمپنترين چيرۆكه‌كاني كه راماتيان:

ئيبليس هه‌ستا به‌ فریودانی چهند كه‌سیكى زاهیدی لاوازو شتانیكى پیشاندان كه‌ له كهرامات ده‌چوو، تا گه‌شته‌ نه‌و ناسته‌ی كه‌سانێكیان بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بکه‌ن:

له‌ (عبدالرحمن)ی كورپی (حَسَّان)ه‌وه‌ ده‌ئێت: (الْحَارِثُ الْكَذَّابُ) خه‌لكی دیمه‌شق بوو، خزمه‌تكارى (أَبِي الْجَلَّاسِ) بوو، بابیشی نیشته‌جێتی (الْفُوطَةُ) بوو، نه‌م پیاوه‌ خواپه‌رستیكى زۆر زاهید بوو، تا نه‌و ناسته‌ی نه‌گه‌ر جویه‌یه‌كى زیرینی پېۆشیایه‌، تۆ هه‌ر زوهدت پێوه‌ ده‌بینی، نه‌گه‌ر ده‌ستی بکه‌ردایه‌ته‌ (الحمد لله) كرده‌ن، بیسه‌رانی وایان ده‌زانی كه‌سیكى تر نه‌یه‌ له‌و ده‌نگ خۆشتر بێت.

ده‌ئێت: (الْحَارِثُ) نامه‌یه‌كى بۆ بابی نووسی: بابه‌ گیان! فریام كه‌وه‌، به‌پاستی شتانیكم بینیه‌ ده‌ترسم له‌ لایه‌ن شه‌یتانه‌كانه‌وه‌ بێت.

ده‌ئێت: بابیشی زیاتر گومرای كرده‌و، بۆی نووسی: كورپی شیرینم! نه‌وه‌ بکه‌ كه‌ فه‌رمات پێكه‌راوه‌، چونكه‌ خۆی ته‌عالی ده‌فه‌رمیت: ﴿ هَلْ أَتَبُّكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ، تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾ (الشعراء: ٢٢١ _ ٢٢٢) ﴿ هَلْ أَتَبُّكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيَاطِينُ ﴾ هه‌والتان بده‌مێ شه‌یتانه‌كان داده‌به‌زنه‌ سه‌ر كێ؟ ﴿ تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴾ داده‌به‌زنه‌ سه‌ر هه‌موو (كه‌سیكى) زۆر درۆزنی زۆر تاوانبا (٧٠٤)، به‌لام تۆ نه‌ درۆزنی و نه‌ تاوانباری، بۆیه‌ نه‌وه‌ بکه‌ كه‌ فه‌رمات پێكه‌راوه‌.

نه‌وه‌بوو (الْحَارِثُ) دیده‌نی پیاو به‌ پیاوی نه‌هلی مزگه‌وتی ده‌كرده‌و، به‌سه‌رهاته‌كه‌ی خۆی بۆ باس ده‌كرده‌و، په‌یمانی نه‌وه‌ی لێ وهرده‌گرت كه‌ نه‌گه‌ر شتیكى لێوه‌ به‌دیكردو پێی پازی بوو با قبولی بكات و، نه‌گه‌ر رازیش نه‌بوو نه‌تیه‌كه‌ی بپارێزێت.

شتانیكى سه‌رسورمپنتری به‌ خه‌لك پێشان ده‌دا: ده‌چووه‌ لای پارچه‌ مه‌رمه‌پێكى مزگه‌وته‌كه‌و، به‌ده‌سته‌كاني لێی ده‌دا، یه‌كسه‌ر (سبحان الله)ی ده‌كرد، میوه‌ی هاوینی له‌

زستاندا پێ دەدان بیخۆن، دهیگوت: ده‌چنه ده‌روهه با فریشته‌تان پیشان به‌م، ده‌یبردنه لای (دَیْرِ المُرَّان)و، پیاوانیکی ته‌سپ سواری پیشان ده‌دان.

خه‌لکیکی زۆر شوینی که‌وتن، هه‌واله‌که‌ ب‌ل‌او بویه‌وه، هاوه‌لانی زۆر بوو، تا هه‌واله‌که‌ی به (القاسم)ی کو‌ری (مُخَيَّمِرَة)ی فەرمووده‌ناس گه‌شت، پیتی گوت: من پێغه‌مبه‌رم. (القاسم)یش پیتی گوت: درۆت کرد نه‌ی دو‌ژمنی خوا. (أبو أدریس)یش به (القاسم)ی کو‌وت: تو خراپترین کارت نه‌نجامدا، نه‌رم و نیانیت بو‌ نه‌نواند تا ده‌ستگیری بکه‌ین، نا ئیستا هه‌لدیت.

له مه‌جلیسه‌که‌ی خۆی هه‌ستاو چووه دیدنه‌ی (عبدالملك)، هه‌واله‌که‌ی (الحارث) پێ راگه‌یاند، نه‌ویش ناردی به‌دوایدا، به‌لام بێ توانابوون له‌ گرتیندا، پاشان (عبدالملك) چووه ده‌روهه تا له (العُنَيَّيرَة) دابه‌زی، به‌ هه‌موو سوپا‌که‌ی خۆی راگه‌یاند که‌ وه‌کو (الحارث) تۆمه‌تباریان ده‌کات، نه‌گه‌ر هه‌مان بیرو‌رای نه‌ویان هه‌بێ.

به‌لام (الحارث) هه‌له‌هات و چووه (بیت المقدس)، خۆی شارده‌وه، هاوه‌له‌کانی ده‌چوونه ده‌روهه به‌دوای پیاواندا ده‌گه‌ران و، ده‌یانبردنه دیدنه‌ی (الحارث).

له‌و کاته‌دا پیاویکی خه‌لکی به‌صره‌ چویه (بیت المقدس)، وا رێکه‌وت نه‌ویشیان بو‌ دیدنه‌ی برد، که‌ چووه ژوره‌وه یه‌کسه‌ر (الحارث) ده‌ستی کرده (الحمد لله)کردن و، هه‌والی خۆی پێ راگه‌یاند، که‌ پێغه‌مبه‌ریکی نێردراوه ! پیاوه‌که‌ش گوتی: به‌راستی قسه‌کانت جوانن، به‌لام هه‌یشتا پێویستم به‌ تێروانینه. نه‌ویش پیتی گوت: به‌ ناره‌زووی خۆت تێروانه.

پیاوه‌ به‌صرایه‌که‌ چووه ده‌ری و، پاشان دوباره‌ چۆه دیدنه‌ی، وه‌لامی قسه‌کانی (الحارث) دا‌یه‌وه‌و گوتی: به‌راستی قسه‌کانت جوانن و، چۆته دل‌مه‌وه، به‌راستی ئیمام پێ هه‌یناوی، نا نه‌مه‌ ئاینه‌ راسته‌که‌یه.

نه‌وه‌بوو (الحارث) فەرمانیدا رێگری لێ نه‌کریت هه‌رکات ویستی بجێته ژوره‌وه بو‌ لای، ئیتر پیاوه‌ به‌صرایه‌که‌ زوو زوو سه‌ری لێ ده‌دا، کات و شوته‌کانی چوون و هاتنی (الحارث) ده‌زانی، بو‌ کۆی هه‌لدیت ! تا بووه‌ شاره‌زاترین که‌س به‌ بارو‌حالی، پاشان پیتی گوت:

مۆلّه‌تی رۆشتنم بده ! گوتی: بۆ کوی ؟ گوتی: بۆ به‌صره، ده‌بمه‌ یه‌ که‌م بانگه‌وازخوازی ناینه‌ که‌ت له‌وی.

ده‌لێت: نه‌ویش مۆلّه‌تی رۆشتنی دا، یه‌ که‌سر پیاوه‌ که‌ به‌ خێرای خۆی گه‌یانده‌ (عبدالملك) که‌ له‌ (العُنْبِرَة) بوو، که‌ له‌ چادرو خێوه‌ته‌کانی نزیک بویه‌وه، به‌ ده‌نگی به‌رز هاواری کرد: نامۆژگاری نامۆژگاری. سه‌ریازه‌کانیش گوتیان: نامۆژگاریه‌ که‌ت چی یه‌ ؟ گوتی: نامۆژگاریه‌ که‌ بۆ نه‌میری موسلمانان.

خه‌لیفه‌ی موسلمانان (عبدالملك) فه‌رمانیدا مۆلّه‌تی نه‌و پیاوه‌ به‌صرایه‌ به‌ن دیدنه‌ی بکات، نه‌ویش چوه‌ ژوره‌وه‌ بۆ لای و هاوه‌لانیشی له‌ خزمه‌تیدا بوون. ده‌لێت: هاواری کرد: نامۆژگاری. گوتی: نامۆژگاریه‌ که‌ت چی یه‌ ؟ گوتی: با به‌ته‌نها بین، که‌ست لا نه‌بی.

هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌ ژوره‌وه‌ بوون ده‌رکران، پاشان گوتی: نزیکم که‌ره‌وه‌. گوتی: نزیک به‌ره‌وه‌. (عبدالملك) له‌ سه‌ر جێگه‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، که‌ پیاوه‌ به‌صرایه‌ که‌ لێی نزیک بۆوه‌. پێی گوت: چیت پێیه‌ ؟ گوتی: (الحارث)...

که‌ ناوی (الحارث)ی هێنا، یه‌ که‌سر له‌ سه‌ر جێگه‌که‌وه‌ خۆی فێدایه‌ سه‌ر زه‌وی و، گوتی: نه‌و له‌ کوی یه‌ ؟ گوتی: نه‌ی نه‌میری موسلمانان ! نه‌و له‌ (بیت المقدس)ه‌، کات و شوینه‌کانی چوون و هاتنه‌وه‌ی ده‌زام، چێژکه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه‌وه‌، چۆن خۆی واده‌رخستبوو که‌ برۆی پێ هێناوه‌. (عبدالملك)یش پێی گوت: تۆ هاوه‌لی بویت، تۆ ئیستا نه‌میری (بیت المقدس)یت و، لێره‌شدا تۆ نه‌میری ئیمه‌ به‌، شتی‌کم پێی بلێ با بیکه‌م. گوتی: نه‌ی نه‌میری موسلمانان ! کۆمه‌له‌ سه‌ریازیکم له‌ گه‌لدا بنێره‌ له‌ قسه‌ کاغان تی‌نه‌گه‌ن، بۆیه‌ فه‌رمانیدایه‌ چل پیاوی (فَرْعَانَة) (٧٠٥) له‌ گه‌لیدا بچن و، پێی گوتن: له‌ گه‌ل نه‌م پیاوه‌دا بچن، فه‌رمانی هه‌ر شتی‌کی پێی دان، گوێڕایه‌لی بن.

٧٠٥ _ فرغانه‌: شاریکی فراوانه‌ له‌ پشتی روبراره‌وه‌، هاوسنوری وه‌لاتی تورکستانه‌ “ کما فی ((معجم البلدان)) (٤ / ٢٥٣).

ده‌لێت: (عبدالملك) نامه‌یه‌كیشی بۆ والی (بیت المقدس) بۆ نووسی “ كه فلان كهس ده‌بی به نه‌میرت تا له‌ شاره‌كه‌ت ده‌چیتته‌ ده‌ره‌وه، بۆیه‌ گوێپرايه‌لی فەرمانه‌كانی به‌.

كه‌ گه‌شته (بیت المقدس)، نامه‌كه‌ی پێدا، گوتی: فەرمانی هه‌ر شتیكم پێ ده‌ده‌ی ناماده‌م، نه‌ویش گوتی: چ له‌ تواناتدايه‌ له‌ (بیت المقدس) مۆم بۆ كۆكه‌ره‌وه، هه‌ر مۆمێكیش به‌ دست پیاویكه‌وه‌ بده‌و، له‌ كوچه‌و كوڵانه‌كانی (بیت المقدس) دا پریشان بکه‌، نه‌گه‌ر گۆتم: داگیرسێتن. هه‌مووتان داگیرسێتن.

نه‌ویش به‌ مۆمه‌كانه‌وه‌ له‌ كوچه‌و كوڵانه‌كانی (بیت المقدس) دا پرزی كردن، ئینجا پیاوه‌ به‌صرایه‌كه‌ چوه‌ پێشه‌وه‌ بۆ مال (الحارث)، كه‌ له‌ ده‌رگاكه‌ نزیک بویه‌وه، به‌ ده‌رگاوانه‌كه‌ی گوت: مۆله‌تم بۆ وه‌رگه‌ر با بچمه‌ لای پێغه‌مبه‌ری خوا! ده‌رگاوانه‌كه‌ش گوتی: له‌م سه‌عاته‌دا مۆله‌تی دیدنه‌ی به‌هیچ كه‌س نادات تاوه‌كو به‌یانی. گوتی: پێی راگه‌یه‌نه‌ كه‌ من پێش نه‌وه‌ی به‌ به‌صره‌ بگه‌م گه‌راومه‌ته‌وه‌ بۆ لای چونكه‌ زۆر تامه‌زرۆی بینیی ده‌كه‌م! ده‌رگاوانه‌كه‌ش چوه‌ ژوره‌وه‌و، قسه‌كانی پیاوه‌كه‌ی پێ راگه‌ياندا، بۆیه‌ فەرمانی دا به‌ ده‌رگاكه‌ی بۆ بکاته‌وه‌.

ده‌لێت: پاشان پیاوه‌ به‌صرایه‌كه‌ به‌ ده‌نگێکی به‌رز هاواری كرد: مۆمه‌كان داگیرسێتن، كه‌ داگیرسێنران، دنیا وه‌كو پۆژی لیها. پاشان هاواری كرد: هه‌ر كه‌س به‌لاتانا تیپه‌ر بوو ده‌ستبه‌سه‌ری كه‌ن. خۆشی چوه‌ نه‌و شوێنه‌ی كه‌ ده‌یزانی، به‌مه‌به‌ستی ده‌ستبه‌سه‌رکردنی، به‌لام له‌وێ نه‌بوو، هاوه‌لانی (الحارث) گوتیان: زۆر دۆره، بتوانن پێغه‌مبه‌ری خوا بكوژن، دڵنیا بن بۆ ئاسمان به‌رز كراوه‌ته‌وه‌.

ده‌لێت: پاشان له‌ نێو چالێكدا بۆی گه‌را، كه‌ وه‌كو شوێنێکی خۆشاردنه‌وه‌ ناماده‌ی كردبوو، پیاوه‌ به‌صرایه‌كه‌ ده‌ستی كرده‌ نێو چالێكه‌وه‌، پۆشاكه‌كه‌ی گرت، راپیکێشاو، ده‌رهێنايه‌ ده‌ره‌وه‌، پاشان به‌ پیاوه‌ (فَرُغَانَة) یه‌كانی گوت: بیه‌ستنه‌وه‌، نه‌وانیش به‌توندی به‌ستیانه‌وه‌، له‌ كاتیكدا كه‌ رێیان ده‌كرد، (الحارث) گوتی: ئایا پیاویك ده‌كوژن كه‌ ده‌لێت خوا په‌روه‌ردگارمه‌؟! پیاویكیش له‌ (فَرُغَانَة) یه‌كان پێی گوت: نا نه‌مه‌ كه‌راماتی ئێمه‌یه‌، تۆش كه‌راماتی خۆت به‌ده‌رخه‌!

ئیتەر رَئیان پێکرد تا هێنایانه لای (عبدالملك)، که فرمانیدا دارێکی باشی بۆ ناماده بکه‌ن و، له زه‌ویدا داچه‌قینرێت، ئیتەر به‌و داره‌وه هه‌لیواسی و، فرمانیشیدا پیاویك به‌ هه‌ریه‌یه‌ك لێی دات، پیاوه‌كه‌ش لێیدا، به‌لام هه‌ریه‌كه‌ كه‌ گه‌شته په‌راسویه‌ك له په‌راسوه‌كانی تیشكاو گه‌رایه‌وه، ئیتەر خه‌لكه‌كه‌ هاواریان كردو گوتیان: چه‌ك به‌ جه‌سته‌ی پێغه‌مبه‌راندا ناچێت.

پیاویكیش له موسلمانان كه‌ نه‌وه‌ی به‌دیكرد، هه‌ریه‌كه‌ی هه‌لگرت و، بۆی چوو، ده‌ستی پێدا هێنا، تا گه‌شته نێوان دوو په‌راسوو، به‌ هه‌ریه‌كه‌ لێیداو، كرده‌ ژوره‌وه‌و، كوشتی. (الولید) ده‌لێت: پێم گه‌شتوه كه‌وا (خالد)ی كورپی (یزید)ی (معاویه) چوو ده‌یده‌نی (عبدالملك)ی كورپی (مروان)و، پێی گوت: نه‌گه‌ر نه‌و كاته من لاتان ناماده بوايه‌م فه‌رمانی كوشتنیم پێ نه‌ده‌كردی.

(عبدالملك)یش گوتی: نه‌ی بۆ؟ پێی گوتی: له‌ پاستیدا نه‌و پیاوه ته‌نها شه‌یتان كاری تێكردبوو، نه‌گه‌ر برسیت كرده‌یه، لێی دور ده‌كه‌وته‌وه !!

★ سه‌ر لى شىوان و فريوخواردن بهو شتانه‌ي كه له كه‌رامات

ده‌چى:

كه‌سانىك به شتانىكى زۆره‌وه فريويان ده‌خوارد كه له كه‌رامات ده‌چوو، له (أبي عِمْران) هوه ده‌لئت: (فَرَقَدَّ) پىتى گوتم: نه‌ي (أَبَاعِمْران) ! به‌راستى نه‌مپۆ پۆژم كرده‌وه و له هه‌ولتى په‌يدا كردنى نه‌و پاره‌دا بووم كه وه‌كو باج خراوته سه‌رم، كه برىتیه له شەش دیره‌م، كه نه‌مبوو، نزام كرد، له كاتىكدا كه به‌لاى پوويارى فورتدا پىتم ده‌كرد، شەش دیره‌م دۆزیه‌وه، بردم و، كىشام، ته‌ماشاش ده‌كه‌م شه‌شه نه‌ زيادو نه‌ كه‌م. (أَبَاعِمْران) يش پىتى گوتم: به‌ خىرو صه‌ده‌قه‌ي بكه، چونكه هى خۆت نىيه.

ده‌لئیم _ ابن الجوزي _ : (أَبَاعِمْران) خودى (إِبْرَاهِيمُ النَّخَعِيُّ) ه كه فیه‌هزانی خه‌لكى كوفه بووه.

نێوه ته‌ماشای گوفتارى فیه‌هزانان بكهن، كه چەند له فريوخواردنه‌وه دورن، وه چۆن پىتى راگه‌يانده كه نه‌و پاره‌يه (لَقَطَةً) يه‌و، بۆ نه‌وه ئاوړى نه‌دايه‌وه كه دۆزىنه‌وه‌ي پاره‌كه له كه‌رامات بچىت، وه فه‌رمانى ناساندن و جارډانى پاره‌كه‌ي به نێو خه‌لكدا پىنه‌كرد، چونكه رىباوه‌رى فیه‌هزانه‌كانى كوفه نه‌وه‌يه كه نه‌گه‌ر پاره له دىنارىك كه‌متر بوو ناساندن و جارډانى (واجب) نابى، له راستيدا فه‌رمانى پىتكرد به خىرو صه‌ده‌قه‌ي بكات، بۆ نه‌وه‌ي هىچ كه‌س گومان نه‌بات كه پىاوه كه كه‌راماتى پىتراوه بۆ نه‌وه‌ي پاره‌كه به‌رىت و خه‌رجى بكات. (إِبْرَاهِيمُ الْخُرَاسَانِيُّ) ده‌لئت: پۆژىك پىوىستم به ده‌ستنوژگرتن هه‌بوو، له پرىكا گۆزه‌يه‌ك گه‌وه‌رىن و، سىواكىكى زىوينم دۆزیه‌وه، سه‌رى له ئاوړىشم نه‌مرتبوو، منىش به سىواكه‌كه سىواكم كردو، له گۆزه‌كه‌ش ده‌ستنوژم گرت و، به‌جىم هىشتن و، رۆشتم.

ده‌لئیم _ ابن الجوزي _ : له سه‌ندى نه‌م باسه‌دا كه‌سانىك هه‌ن متمانه به گىپرايه‌ويان ناكرىت، به‌لام نه‌گه‌ر (صحیح) بىت، نه‌وا ناماژه بۆ كه‌مىتى فیه‌هى نه‌م پىاوه ده‌كات، چونكه نه‌گه‌ر له فیه‌ه تىگه‌شتبا، ده‌يزانى كه به‌كاره‌يتنانى سىواكى زىوين جايز نىيه، به‌لام له به‌ر نه‌وه‌ي زانستى كه‌م بوو، به‌كارى هىنا، نه‌گه‌رجى وايزانى كه‌راماته، به‌لام خواى تعالى

که رامات به کهس نابەخشی، لەو بوارانەدا که لە پرووی شەرعەوێ قەدەغە کراوە، بەلام
پێدەچی شتیکی ناشەری بۆ بەدەر خات، بۆ ئەوێ تا قی بکاتەوێ.

✱ خۆپاراستن له وهی که پڕاڵه تی دهروهی وات پیشان دهدات که کهراماته :

که ناقل و ژیران توندی سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیسیان بۆ ده رکهوت، خه لکیان ناگادار ده کردهوه به وهی که دورکه ونه وه لهو شتانهی که پڕاڵه تی دهروهیان وایان پیشان دهدن که کهراماتن، چونکه ترسان له سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس وه بیت.

بروانن ناقل و ژیران له م بواره دا چۆن په فتاریان نواندوه، شه وه (أَبِي الطَّيِّبِ) ده لیت: گوئیستی (زَهْرُون) بووم ده یگوت: له بیاباندا پیم ده کرد، پیم لی ونبوو، بالنده یه کی سپیم به دیکرد، پیی گوت: نهی (زَهْرُون) ! نایا تو پیت لی ون بووه ؟ گوتم: نهی شهیتان ! که سیکی دیکه فریوده. دیسان پیی گوت: نایا تو پیت لی ون بووه ؟ گوتم: نهی شهیتان ! که سیکی دیکه فریوده، بۆ جاری سی یه م بازی دایه سه ر شام و، گوتی: من شهیتان نیم، تو پیت لی ون بووه، بۆ لای تو نیردراوم، پاشان لیم دورکه وته وه !

له (زُلفی) وه ده لیت: به (رَابِعَةُ الْعَدْوِيَّة) م (٧٠٦) گوت: پوره گیان شه وه بۆ مؤله تی خه لکی نادهیت دیدهنیت بکه ن ؟ شه ویش گوتی: نومیده واری چ شتیك بم له خه لك: ههركات دیدهنیم بکه ن، شتانیکم لی ده گیرنه وه که نه نجامم نه دابی، پیم گه شتوه سه بارهت به من گوتیانه: که گوايه من له ژیر به رماله که مدا دیره م ده دۆزمه وه، وه به بی ناگر مه نجلی چیشه که م بۆ ده کوئینریت، به لام دلنیا به نه گه ر شتانیکمی وه کو شه مانم بدیایه ده تۆقیم.

ده لیت: پیم گوت: خه لك زۆر باسی تو ده که ن و، ده لیت: (رَابِعَةُ) له ماله که ی خۆیدا خواردن و خواردنه وهی پی ده دریت، نایا هیه شتیك له وانه به دیکردوه. گوتی: کچی برام !

٧٠٦ _ اختلفت فيها الأقوال، فانظر: ((سیر أعلام السلاء)) (٨ / ٢١٥ _ ٢١٧) و ((البداية والنهاية)) (١٠ / ١٨٦ _ ١٨٧).

فحبذا لو جرد بعض طلبه العلم قلّمه " جمعاً و تحريراً ودراسة لأقوالها، وما قيل فيها. وللمصنف جزء مفرد في حياتها " كما ذكره الذهبي.

ئەگەر لە مائەكەمدا شتێك وەكو ئەوانە بپینم، هەرگیز دەستی لێ نادەم و، دەستیشی ناخەمە سەر.

لە (زُلفی) وە دەلێت: لە پۆژێك زۆر سەرمادا (رابەعە) بەپۆژوو بوو، (رابەعە) دەيگوت: بۆیە نەفسم تامەزرۆی شتێك لە خواردنی گەرمی دەکرد بۆ ئەوەی فتاری لە سەر بکەم، هەندێك بەزیشم هەبوو، گوتم: ئەگەر پیاز یاخود کەوهرم هەبوايە چاکم دەکرد، تەماشام کرد چولکەيەك هات و پیازیکی بە دەنوکەوێ بوو، بۆی خستەم خوارەوێ، کە ئەوێم بەدیکرد، وازم لە چێشتەكەم هیناو، ترسام لە شەیتانەوێ بیت.

لە (محمدی) کۆری (یزید) وە دەلێت: خەلکی وایان بەبیردا دەهات کە (وُهیي) لە ئەهلی بەهەشت بێ، بەلام ئەگەر ئەو شتەیان پێ بگوتایە، زۆر دەگریاو، دەيگوت: بەراستی دەترسم ئەمە لە شەیتانەوێ بیت.

★ ره‌خه‌گرتن له رښیازی صوفیه‌کان له (الشطح) و بانگه‌شه‌کردندا:

ئیبلیس سهری له تاقمیک له پاشینان شیواندو، هه‌ستان به دانانی چیرۆک سه‌باره‌ت به کهراماتی نه‌ولیا، به بانگه‌شهی خو‌یان بۆ نه‌وه‌ی کاروباری قه‌ومه‌که به‌رز بنو‌ینن، به‌لام هه‌ق پیویستی به‌وه نییه که به شتی پووچ به‌رز بنو‌ینریت، بۆیه خوای تعالی به زانایانی پرواپێکراو کاروباری ناشکراکردن:

له (سَهْل)ی کورپی (عبداللّه) وه ده‌لێت: هاوه‌لێتی پیاویک له وه‌لیه‌کانی خوام کرد، له رێگه‌دا به‌ره‌و مه‌ککه‌ی پرۆز، سی رۆژ هه‌یچی پێ نه‌بوو بیخوات، بۆیه لایدايه مزگه‌وتیک که له چیايه‌کدا دروست کرابوو، بیرێکی تێدا بوو که خو‌لخو‌لۆکه‌یه‌ک و سه‌بلیک و سه‌تلیکی به‌سه‌روه‌بوو، داره‌نه‌ناریکیش له نزیکه‌ی بیره‌که‌وه بوو، هه‌یچ به‌رێکی پێوه نه‌بوو، تاوه‌کو مه‌غریب له مزگه‌وته‌که‌دا ماینه‌وه، نزیک به کاتی نوێژ چل پیاو ها‌تنه مزگه‌وته‌که‌وه که پۆشاکه‌ی خو‌ریان پۆشیبوو، نه‌علا‌نیکیشیان له پێ کردبوو که له گه‌لاو په‌لکی داره‌خورما دروست کرابوو، سلاویان کردو، یه‌کیکیان بانگی فهرموو، ئیقامه‌ی نوێژه‌که‌ی کردو، پێشیان که‌وت و، نوێژی پێکردن، که سلاوی نوێژه‌که‌ی دا‌یه‌وه، چوونه لای دا‌هه‌ناره‌که، که چل هه‌ناری ته‌ری پاراوی پێوه بوو، هه‌ر که‌سیکیان هه‌ناریکی بردو، رۆشت.

ده‌لێت: له سه‌ر برسیته‌ی و نه‌بونیه‌که‌ی خۆم مامه‌وه، بۆ جاریکی تر که هه‌مان کاتی بردنی هه‌ناره‌کان بوو، دیسان گه‌رانه‌وه، که نوێژیان کردو هه‌ناره‌کانیان برد، گوتم: نه‌ی قه‌ومه‌که ! من له ئیسلامدا براتام و، برسیته‌ی و نه‌بونیه‌کی زۆر رووی تی کردووم، نه قسه‌تان له گه‌ل کردم و، نه یارمه‌تیدان دام ! سه‌رۆکه‌یه‌کیان پێی گوتم: ئێمه قسه له گه‌ل که‌سێکدا ناکه‌ین که مه‌حجوب و پروپۆشراو بی‌ت به هۆی نه‌و شتانه‌وه که پێیه‌تی، بۆیه بجۆ، هه‌موو نه‌و شتانه‌ی که پێته له پشت نه‌م چیاوه فرپێی بده نێو دۆله‌که‌وه، نینجا بگه‌رێزه‌وه بۆ لامان، تا نه‌وه‌ت ده‌ستکه‌وتیت که ده‌ستی ئێمه که‌وتوووه.

ده لیت: به چیا که دا سهرکه وتم، به لام نه قسم رینگه ی نه دام که شته کانم فریده م، بویه خسته نیو چالیکه وه، گه پامه وه، پتی گوتم: شته کانن خۆت فریدا ؟ گوتم: به لێ. گوته: نایا هیچ شتیکت بینی ؟ گوتم: نه خیر. گوته: که وابوو هیچ شتیکت فری نه داوه ! بویه جارێکی تر بگه ریره وه وه موو شته کانت فری بده نیو دۆله که وه .

نه وه بوو دیسان گه پامه وه، وه موو شته کانم فری دا، ته ماشام کرد نورو پروناکی ویلایه ت دایه وشیم، که گه پامه وه، ته ماشام کرد دره خته که هه نارێکی پیوه یه، خواردم و، نیت به و شته که مه بهرگه ی برستی و تینویه تیم گرت، ماوه یه کی زۆر نه بوو که به مه که گه شتوبوم، چل پیاهه که مه له نیوان زهزم و مه قامدا چاوپیکه وت، هه موویان هاتنه لام و له بارو حالیان ده پرسیم و، سلاویان لی ده کردم، منیش گوتم: به راستی له کۆتادا پیوستی منی به ئیوه وه، قسه ی ئیوه نه هیتلا، وه کو چۆن خوی تعالی پیوستی ئیوه ی به قسه کردن له گه ل مندا نه هیتلا به که مه جار، دلنیابن له دلی مندا جینگه ی هیچ که سیکی تر نییه جگه له خوی تعالی.

نووسهر ده فهرمیت:

(عمرو) ی کوری (واصل) له سه نه دی نه م چیرۆکه دایه، که (ابنُ اُبی حاتم) به (ضعیف) ی داناوه، (الآدمي) و بابیشی نه ناسراون.

نه و شته ی که ناماژه بو (موضوع) یی نه م چیرۆکه ده کات نه وه یه که پێیان گوته: ((اَطْرَحُ مَا مَعَكَ)) واته ههسته به فریدانی هه موو نه و شتانه ی که پیتته، نه گهر به راستی نه ولیای خوا بوایه ن هویان پی نه ده گوت، چونکه نه ولیای خوا سه ریپچی شهرع ناکهن، شه رعیش به فریو دانی مال و سامانی قه ده غه کردوه.

که ده لیت: ((غَشِيَنِي نُوْرُ الْوَلَايَةِ)) واته نورو پروناکی ولایه ت دایه وشیم و بوم به وه لی خوا، قسه یه کی هه لبه ستراره وه، باسیکی هیچ و پوچه، که ههر که سیك بۆنی زانستی کردبی فریوی پی ناخوات و، له راستیدا ته نها نه فامه کان فریوی پی ده خۆن، که هیچ زرنگی و کارامه یه کیان نییه.

له (عبدالعزیز البغدادی) وه ده لَیت: زۆر ته ماشای چیرۆکی صوفیه کام ده کرد، پۆژیک جوومه سهربانی مالهوه، گوئیستی که سێک بووم دهیگوت: ﴿وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾ ﴿الأعراف: ١٩٦﴾ واته وه هەر ئه ویش پشتیوانی چاکه کاران دهکات (٧٠٧)، که ئاوړم دایه وه، هیچ شتیکم نه بیینی، بۆیه له سهربانه وه خۆم فریادایه خواره وه، ئه وه بوو به ههوا وه وه ستام !! ده لَیم _ ابن الجوزي _ : ئه مه قسه یه کی مه حال و درۆیه، هیچ کهس گومانێ له درۆیونیدا نییه، له حاله تیکدا نه گهر واش دابنێن راسته، ئهوا ئه و کاره پێچهوانه ی شهرعه چونکه خۆ فریدان له سهربانه وه حهرامه، ئه و بۆچونه شی زۆر پوچه، که گوايه خوای تعالی یارمهتی ئه و که سانه ده دات، که کاریکی حهرام و قه دهغه کراو نه بچام ده دن، به راستی خوای تعالی ده فهرمیت: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ ﴿البقرة: ١٩٥﴾ واته وه به دهستی خۆتان خۆتان مه خه نه تیاچونه وه (٧٠٨)، باشه چۆن ده بیته وه لی و چاکه کار له کاتیکیدا سهرپێچی فهرمانی پهروه ردگاری دهکات؟! با وا دابنێن ئه و به وه لی و چاکه کار، باشه چ که سێک پێی راگه یاندو دلنای کرده وه که یه کیکه له نهوان (٧٠٩).

کهسانێکی بيشومار به نه ئینه وه چوونه نیو صوفیه کانه وه و، خویان به صوفیه کان چواندوو، قسه ی هه لته و په لته و پوچیان له بواری کهرامات و بانگه شه کردنیدا بلاو

٧٠٧ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی تفسیری قورنان.

٧٠٨ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی تفسیری قورنان.

٧٠٩ _ با گوشتاری ئه م ئیمامه چاره سهریک بیت بۆ گوشتاری زۆریک له و به پێزانیه که بیستومانه ((کتیبیان داناوه)) سهراته به جیگیرکردنی کهرامات بۆ هه ندی له و تایه فه ئیسلامیانه ی که به رامبه ر به دوژمنانی خوای تعالی ده جهنگن، ئه و به پێزانیه سهره پای جیگیرکردنی کهرامات، ئه وه یان به هیما و نیشانه یه ک داناوه که له لایه ن خوای تعالا وه به نهوان درابیت !!

بۆیه پێویسته فراوانی نه دهین به زیاتر باسکردنی شتانیکی وه کو ئه مه، له بهر ئه و پووانه ی که پێشه وا _ ابن الجوزي _ باسی کردوه، سهره پای کهسانی دیکه ی جگه له ئه ویش، که به لای هیچ که سیکه وه شاراوه نییه.

ده كرده وه، بۆ كه سانی ئاسایی درۆ و ده له سه یه کی زۆریان به ده رده خست و، دلی پی پراوده کردن.

ده گێر نه وه (الحلاج) نان و گوشتی برزاو و حه لوای له شوینیکی بیاباندا ده شارده وه، كه سێك له هاوه لانی تایبه تی خوئی لهو كار ه ئاگادار ده كرده وه، نه گهر پۆژ بوايه ته وه، به هاوه لانی ده گوت: نه گهر پیتان باشه بۆ گه شتێك ده چینه ده ره وه، بۆیه هه لده ستاو پیی ده كردو، خه لكیشیی به دواوه بوو، هه ركات به شوینی دیاریكراو بگه شتنامه، هاوه له تایبه ته كه ی خوئی كه قسه كه ی لا باس كرد بوو به (الحلاج) ی ده گوت: حه زمان به وهو به وه یه، (الحلاج) یش به جیی ده هیشتن و، به ته نها بۆ نهو شوینه ده چوو و، دوو پكات نوێژی ده كردو، نان و گوشت و حه لواكه ی بۆ ده هینان!

(الحلاج) دهستی بۆ ههوا درێژ ده كردو، زێری بۆ نیو دهستی خه لك فپی ده دا، وه درۆ ده له سه ی ده كرد!

پۆژتێك كه سێك له ئاماده بووان پیی گوت: نه م دیره مه مه ناسراون، به لام پروات پیی ده كه م نه گهر دیره مه میكم به تی ناوی خوژ و بابتی له سه ر نوسرابی!

نێتر له درۆ ده له سه كردندا به رده وام بوو تا كاتی كوشتنه كه ی.

(أبي عمرو) ی كوری (حیوة) وه ده لیت: كاتی (الحلاج) بۆ شوینی كوشتنه كه ی ده ركرايه ده ره وه، منیش له گه ل كۆمه لی خه لكدا بۆ بینینی چووم، به رده وام به ربه ره كانیی خه لكم كرد تاوه كو بینیم، به هاوه لانی خوئی گوت: نه م شته با نه تانترسینی، من پاش سیی پۆژی تر بۆ لاتان ده گه ریمه وه!

بیروباوه ری (الحلاج) بیروباوه رێکی پووج و ناشیرین بوو، له سه ره تای نه م كتیبه دا شتێكمان له بیروباوه رو قسه هه لته و په لته كانیمان بۆ باس كردن، رووغان كرده وه كه به پیی فه توای زانایانی فیه قه زانی هاوچه رخی خوئی كوژرا.

کهسانیکیش له پاشینان جهستهی خۆی به پۆنی (الطَّلَقِ) (٧١٠) چه‌ور ده‌کردو، له نیو
 ناگردا داده‌نیشت و، وایان بۆ خه‌لك به‌ده‌رده‌خست که کهراماتیان بۆ هاتوو ه !
 له پاستیدا شتانیکى وه‌کو نه‌مانه‌م بۆ باس کردن ته‌نها بۆ نه‌وه‌ی ناگادارین که نه‌م تابه‌فه
 به‌رز بونه‌وه بۆ پاده‌ی به‌ ئاین یاری کردن، باشه ئیتر چۆن شه‌ریعه‌تى پاست و پاک بمینیت له
 گه‌ل نه‌م بارو حاله‌د

٧١٠ _ دُهْنِ الطَّلَقِ: پۆنیک بوو له دره‌ختیک ده‌رده‌هینرا که له قامیش ده‌چوو، نه‌و دره‌خته نه‌ده‌سوتا تا
 نه‌و ناسته‌ی پلیته‌ی چراکانیان له‌وه دروست ده‌کرد، پروانه: القزويني: آثار العباد وأخبار البلاد، وه‌رگیز.

به شی دوازدهیه م

سه بارهت به سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ره به

ره مه کی خه لک

پیشتر پروغان کرده وه کهوا ئیبلیس سه رلیشیواندنه کانی به هیتز ده بی به گوپره ی ناستی به هیتزیوونی نه فامیی خه لک، به راستی ئیبلیس جوړاو جوړیتی داوه به شیوازه کانی گومراکردنی ره مه کی خه لک.

باسکردنی هه موو شهو شیوازانهی که ئیبلیس به کاری هیناوه بو گومراکردن و سه رلیشیواندنی خه لک ناسته مه، چونکه زور زورن، له راستیدا تنها شته سه ره کیه کان باس ده کهین، بو شهوی بکری به پینوینک بو زانینی سه رلیشیواندنه هاوپره گهزه کانی خوئی، والله الموفق.

لهو شیوازانه، دهبینی ئیبلیس دهچینه لای کهسیکی ناسایی و، هانی دهدا بو شهوی بیر له زاتی خوای _ عزوجل _ و سیفاته کانی بکاته وه، نیتز کهسه که تووشی گومان ده بی.

پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ ههوالی نهو شته ی پیداوین:

عن أبي هريرة قال: قال رسول الله _ صلی الله علیه وسلم _ : ((إِنَّ الشَّيْطَانَ يَأْتِي أَحَدَكُمْ، فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَكَ؟ فَيَقُولُ: اللَّهُ. فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ؟ فَيَقُولُ: اللَّهُ؟ فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟! فَإِذَا وَجَدَ أَحَدَكُمْ شَيْنًا مِنْ ذَلِكَ فَلْيَقُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ)). (٧١١).

واته له (أبي هريرة) وه _ خوای لی پازی بیت _ فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فهرمووی: ((به راستی شهیتان دیته لای کهسیکتان و، ده لیت: کی خه لقی کردووی؟ نهویش ده لیت: خوا. دیسان پیی ده لیت: کی ناسمانه کان و زه مینی خولقاندوه؟ ده لیت: خوا. ئینجا پیی ده لیت: نهی باشه کی خوای خولقاندوه؟! بۆیه هه ره کهسیکتان ههستی به شتی که له وانه کرد، با بلیت: بروام به خواو پیغه مبهره کهی هیناوه)).

دهلیم _ ابن الجوزي _ : له راستیدا نهم دهدهسهری و مهینهتیه پرووده‌دات، چونکه ههسته که به‌ته‌ن‌ها به‌سهر مرۆڤدا زال ده‌بی و، ته‌ماشای هه‌موو شتیک ده‌کات دروستکراوه، بۆیه پی‌ده‌چی به قسه‌کانی شه‌یتان فریو بخوات، به‌لام به‌م که‌سه ئاساییه ده‌گوتریت: نه‌ی باشه نه‌تزانیه نه‌و زاته زه‌مه‌ن و کاتی له زمه‌ن و کاتدا دروست نه‌کردوه، وه شوین و مه‌کانیشی له شوین و مه‌کاندا دروست نه‌کردوه، ته‌گهر نهم زه‌مه‌نه‌و نه‌وه‌ی به‌سهر زه‌مه‌نه‌وه‌یه له شوین و مه‌کاندا نه‌بی و، به‌سهر هیچ شتیکه‌شه‌وه دانه‌نرابیت _ به‌دل‌نیایی هه‌ست له‌مه هه‌لدیت و باوه‌ری پی‌ ناکات، چونکه ههر شتیک که تۆ ته‌ماشای ده‌که‌ی له شوین و مه‌کانیک‌دایه _ نه‌وا به‌هه‌سته ئاسایه‌کانی مرۆڤ دا‌وای ناسینی زاتیک ناکریت که به‌هه‌ست نانسریت، وه له‌م باره‌وه زیاتر به نه‌قل و ژیریت را‌وێژ بکه، چونکه را‌وێژکاریکی چاکه.

جار به جاریش ئیبلیس له به‌شی سیفاته‌کانی خ‌وای _ عزوجل _ دا سهر له که‌سانی ئاسایی ده‌شی‌وینیت، بۆیه ته‌ماشای په‌مه‌کی خه‌لک ده‌که‌ی کاتیک باسی سیفاتی خ‌وایان بۆ ده‌کریت، یه‌که‌سهر وای بۆ ده‌چن که وه‌کو سیفاته‌کانی ئاده‌میزاد بیت، نه‌مه‌ش هه‌رامه‌و، پی‌ی ده‌گوتریت (التشبيه) (٧١٢) واته چواندن.

٧١٢ _ (الصواب في باب أسماء الله وصفاته _ سبحانه وتعالى _ الإيمان المطلق بها وبمعانيها وفق ما يليق بالله _ سبحانه وتعالى _ دوناً تأويل يخرجها عن ظاهرها، ويعطل المعنى الحقيقي لها، ودوناً تشبيه يجعل الخالق كال مخلوق!) واته (راست له به‌شی ناو و سیفاته‌کانی خ‌وای _ سبحانه وتعالى _ دا بر‌وا‌بون‌ی یه‌که‌لاکه‌ره‌وه‌یه به ناو و سیفات و مانا‌کانیان به‌گوێره‌ی نه‌وه‌ی که شایسته‌یه به خ‌وای _ سبحانه وتعالى _ به‌بی هیچ لیک‌دانه‌وه‌یه که له مانا دیارو ئاشکرا‌کانیان ب‌یباته ده‌ره‌وه، وه مانا هه‌قیقه‌ت و راسته‌که‌ی په‌ک بجات، وه به‌بی هیچ چواندنیک که تیایدا خ‌وای خ‌ولقینه‌ر به مه‌خلوقات‌ی خ‌ۆی ب‌چوینریت!)).

(والحق: إثبات بلا تشبيه، وتنزيه بلا تعطيل).
واته هه‌ق بۆ ناو و سیفاته‌کان: جێگیرکردنیانه به‌بی چواندن و، دورکردنه له که‌م و کوپی به‌بی په‌که‌ستن.
پیشه‌وا (ابن الجوزي) _ به‌رحه‌تی خ‌وا بیت _ له به‌شی سیفاتدا ته‌یه‌کی خوشی هه‌یه، له کۆتایی کتیبی ((مجالس المتشابه من الآيات القرآنية)) (ص ١٦) فهرموویه‌تی:

((نه‌و که‌سه‌ی ده‌لێت: من باوه‌رم به چواندن و تأویل نی یه، به‌راستی رێگه‌ی سهر‌فه‌رازی گرتۆته به‌ر)).
پی‌ده‌چی نه‌مه کۆتا گوته‌کانی بیت له‌م بواره‌دا.

جار به جاریش لهو بوارهوه سهریان لیده شیۆینیت کەوا بۆ پێساوه پرو بیرو بۆچونیتکی تایبەت دەمارگیران هەبێ، تەماشای دەکەن کەسی ئاسایی نەفەرەت دەکاو شەر دەکا بۆ بەرگریکردن لە شتێک کە ھەقیقەتە کەمی نازانی، بۆیە کەسانێک دەمارگیرەکانیان بە پێشەوا (أبابکر) ھوہ _ خۆای لێ پازی بیت _ تایبەت دەکەن، کەچی کەسانێکی دیکەش دەمارگیرەکانیان بە پێشەوا (علي) کوپی (أبي طالب) ھوہ _ خۆای لێ پازی بیت _ تایبەت دەکەن! دلنیا بن چەندین جەنگ بەھۆی ئەم شتەو پرویداو!

ئەو شەرپانە کە لە نێوان دانیشتوانی گەرکی (الکَرخ) و گەرەکی (باب البصر) لە بەغدادا پرویان داو، نمونەیی ئەو دەمارگیرە، کە چەندەھا ساڵ ئەو شتە دوبارە دەبویەو، ئەمەندە کوشتن و سوتاندنی دوکان و مالتانی لێ دەکەوتەو، کە باسکردنیاں درێژە دەکێشێت.

لە لایەکی دیکەشەو تەماشای زۆریک لەو کەسانە لێم بارەو بە شەر دین و جینیو دەدەن، ئاوریشم دەپۆشن و، مەیی دەخۆنەو، نەفس دەکوژن و، (أبابکر) و (علي) یش لێیان بەرین.

بەرستی لەوانە کەسی ئاسایی ھەست بە جۆرە تیگەشتنێک لە نەفسی خۆیدا بکات، بۆیە ئیبلیس فریوی دەدا بۆ دژایەتیکردنی خۆای تەالی، کەسی وا دەبینی دەلێت: بۆچی قەزا دەکاو سزا دەدا؟ کەسی واش دەبینی دەلێت: بۆ پۆزی کەسی خواپەست و لە خواترسی کەم کردۆتەو، ھی کەسی یاخی بووی فراوان کردوو؟

تایەفەیی واش ھەن بۆ نێعمەتەکان سوپاسگوزاری دەکەن، بەلام ئەگەر بەلاو کارەسات پروی تێکردن پەخنە دەگرن و، کوفر دەکەن.

لە ئەوانە کەسانێک ھەن مەقصودو مەبەستیان شیواو، یاخود بە شتێک تاقی دەکێنەو، ئیتەر کوفر دەکەن و، دەلێن: من نامەوێ نوێژ بکەم.

یاخود پیدهچی کهسیکی گاوری خراپه کار به سهر موسلمانیکدا زال بی و، بیکوژیت،
یاخود تهنه لئی بدات، نیت کهسی ناسایی ده لیت: به راستی خاچ سهرکهوت، کهوابوو بو
نوژ بکهین نه گهر شته که ناوه ها بیت ؟

هه مورو نه به لائو کاره ساته ئیبلیس به سهریدا زال کردوون، چونکه له زانست و زانایانهوه
به دوورن، به لائو نه گهر له زانایانیان بپرسیبا، به دنیایی پییان پاده گه یاندن که خوای _
عزوجل _ هه کیم و مالکهو، نیت هیچ په خنه یه کیش نه ده ما.

★ سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌خه‌لکی ئاسایی له

ه‌واری فه‌توادا:

که‌سی وا له‌خه‌لکی ئاسایی ده‌بینی له‌ئه‌قلی خۆی پازی ده‌بی و، ئیتر گوی نادات و سه‌رپیچی زانایان ده‌کات، بۆیه هه‌رکات فه‌توای زانایان پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی نه‌بوو، ده‌ست به‌وه‌لامدانه‌وه‌یان ده‌کات و، به‌دگۆیان ده‌کات.

به‌راستی (ابنُ عقیل) ده‌یگوت: هه‌موو نه‌و سالانه‌ی ژبانم که‌به‌سه‌ر برده‌وه، نه‌گه‌ر ده‌ستکاری پیشه‌ی پیشه‌سازیکم کردبی، به‌دنیایی ده‌یگوت: لیت تی‌کدام. نه‌گه‌ر به‌گوتبا: من پیاویکی زانام، به‌دنیایی پی ده‌گوتم: خوی تعالی زانسته‌که‌ت فرویه‌ره‌که‌تدار بکات، به‌لام نه‌مه‌ی من نیش و کاری تو نییه! نه‌گه‌رچی کاره‌که‌ی نه‌و شتیکی هه‌ستی بوو، نه‌گه‌ر نه‌نجامم بدا‌با، لیتی تیده‌گه‌شتم، به‌لام نه‌مه‌ی من شتیکی نه‌قلیه، نه‌گه‌ر باسی بکه‌م و فه‌توای پی بده‌م، وه‌رناگیریت!!

✱ سه‌ریان لێده‌شیوینیت به‌وهی که کهسانی خۆ به زاهیدکار

پیشی زانایان ده‌خهن:

ئیبلیس سه‌ری لی شیواندوون و وای لیکردوون که کهسانی خۆ به زاهیدکار له زانایان به پیشتر دابنن، بۆیه نه‌گهر نه‌فامترین مروڤ ببینن جوبه‌یه‌کی خوری پۆشیبیت، ئیتر به گه‌وره‌ی دادنن، به‌تایبه‌ت نه‌گهر سه‌ری دانواندبوو و، دڤکزیان (الخشوع) بۆ بنوینیت، ده‌لین: ئهم کهسه له چ ئاستیکی فلان زانادایه ؟ ئهو زانایه داواکاری دونیایه ! به‌لام ئهم زاهیده ده‌نکه ترییه‌ک یا خورمایه‌کیش ناخوات، هه‌رگیز هاوسه‌رگیری ناکات، ئهم قسانه ده‌لین چونکه نه‌فامن به‌ فەزڵ و چاکیتی زانایان به‌سه‌ر زاهیداندا، وه له به‌ر ئه‌وه‌ی کهسه خۆ به زاهیدکارانیان له شه‌ریعه‌ته‌که‌ی (محمدی کورپی (عبداللّه) _ صلی الله علیه وسلم _ به‌لاوه له پیشترو په‌سهندتیه.

له نیعمه‌ته چاکه‌کانی خوای تعالی به‌سه‌ر ئهم جوړه کهسانه‌وه ئه‌وه‌یه که به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ نه‌گه‌شتن، چونکه نه‌گهر چاویان لی بوایه زۆر هاوسه‌رگیری ده‌کات و، گۆشتی مریشک ده‌خوات و، هه‌زی به‌ هه‌لوایه، له دلیاندا به‌ گه‌وره دانه‌ده‌نرا !

★ له بواری به دگویی زانیاندا سهریان لی دهشیوینیټ:

کهسانی ناسایی که تهماشا ده کمن زانیان شته پټیتدراوه کانی شرع نه بجام ده دن، نیت به دگوییان ده کمن، نه وهش نه فامیه کی زور ناشیرینه.

به زوری مهیلی غه ربیان ده کمن، نه وان زانا غه ربیه کان له زانیانی خه لکی شاره که ی خویان په سه ندتر ده کمن که له بیرو باوه رپیان شاره زا بوون و، راستیتی کاره که یان ده زانن (٧١٣)، مهیلی غه ربیانیک ده کمن، که په نگه سر به کومه لی (الباطنیټ) ش بن.

که چی له راستیدا پټیوسته نه فسی خومان ته نها بهینه دهستی نهو زانیانه ی که راست و دروستی بیرو باوه پرو پټیگه کانیان تاقیکراوه ته وه.

خوای تعالی ده فهرمیت: ﴿ فَإِنْ أَنْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ﴾ النساء: ٦ واته ﴿ فَإِنْ أَنْتُمْ ﴾ نینجا نه گهر هستان کرد ﴿ مِنْهُمْ رُشْدًا ﴾ له واندا ژیری (پټیگه شتن) هدیہ ﴿ فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ ﴾ نه وه سامان و ماله کانیان پی بده نه وه (٧١٤).

خوای تعالی چاکه و منه تی ناوه به سر مرؤفایه تیدا به وه ی پیغه مبه ریکی بو ناردوون، که به چاکی بارو حالی ده زانن.

له م باره وه خوای تعالی ده فهرمیت: ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ ﴾ آل عمران: ١٦٤ واته ﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ ﴾ سویند بی بی گومان خوا چاکه و منه تی نا ﴿ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴾ به سر پرواداراندا ﴿ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ ﴾ کاتی که په وانیه کرد له ناویاندا ﴿ رَسُولًا ﴾ پیغه مبه رو نیتراوټیک ﴿ مِنْ أَنْفُسِهِمْ ﴾ له خویان (٧١٥).

٧١٣ _ نه مه شتیگه تیایدا ژیاوټن و، ده بیینن، فلا حول ولا قوة إلا بالله.

٧١٤ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

٧١٥ _ مه لا محمد مه لا صالح، پوخته ی ته فسیری قورنان.

ديسان خواي تعالى دهفهرميّت: ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ ﴿الأنعام: ٢٠﴾ واته
 ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ نهم پيغه مبهره دناسن (كه پيغه مبهري خوايه بههوي باسكردني نيشانه كاني له
 تهورات و نينجيل دا) ﴿كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ﴾ وهك چون كوره كانيان دهناسن (٧١٦).

★ به گه وره دانانی که سانی خو به زاهدکار:

که سانی خو به زاهدکار چەندین شیوازی جوراوجۆر به کاردینن، بۆ ئەوەی که سانی ئاسایی بانگەشەکانیان قبول بکەن، ئەگەرچی دەستورە راست و دروستەکانی شەریعەتیش بشکێتن و، لە سنورەکشەیی بچەنە دەرەو، بۆیە که سانی (المُتَمَسِّس) (٧١٧) واتە که سانی بەختگرەو و بانگەشەکاری غەیب زانیی دەبینی بە کەسی ئاسایی دەلێت: دوینی ئاوەهات کردو، ئاوەهات بەسەردا دیت، ئەم داماوەش بۆ چەندوچون باوەری پێ دەکات و، دەلێت: ئەمە بە پێی ئەو بیرو بۆچونە قسە دەکات کە دەکویتە دڵ و میشکیهوه، بەلام نازانیت بانگەشەکردنی غەیب زانی کوفرە.

دوای ئەوەش خەلکی ئاسایی بەچاوی خۆیان که سانی بەختگرەو و بانگەشەکارانی غەیب زانی دەبین، چەندین کاری نابەجێ ئەنجام دەدەن، وەکو هاوێڵیتی ژنان و، تاکبۆنەو لە گەلیاندا، بەلام لەو نەگۆلی ناکەن، چونکە واتێگەشتوون ئەو کەسانە خواپەرست و باروحوالیان دراوەتە دەستیان.

٧١٧ _ الْمُتَمَسِّس: مەبەستی پێشەوا _ ابن الجوزي _ بەم وشەیه ئەو کەسانەیه کە بانگەشە زانیی

غەیب و بەخت گرتەو دەکەن !!

ئەمڕۆ پۆژنامەو گۆڤارەکان پێن لەو بەشە تاییبەتانی کە باسی ((زانینی بەخت)) و ((بورجەکان)) دەکەن، بانگەشە ئەوەی تێدا دەکەن کە ((غەیب دەرەخەن)) و ((تاینەدە دەزانن))! هەموو خەلکیش لە تێکرای تەمەنەکاندا، بە جیاوازی رۆشنیریەکانیانەو دەبۆیننەو، بەبێ چەندوچون تەسلیمی دەبن و قبولی دەکەن، بەتایبەت بە شیوازیکی پیچ پێچکەیی دەنوسریت، کە بۆ هەموو خەلک و خەم و خەفت و کێشەکانیان سازیارە، بۆیە هەر کەسێک دەبۆینیتەو، وادەزانی جووتی باروحوالەکی خۆیەتی !! ئەگەر خۆتەر بورجی هەموو گۆڤارو پۆژنامەکان بۆینیتەو، دەبینی دیسان جووتی باروحوالەکی خۆیەتی !!

شتانێکی وەکو ئەمە فێل و درۆ و جادوو بەلام بە شیوازیکی نوێ و سەردەمیانە.

★ به ره لاکردنی نه فس بو سه ریچیگردن:

لهو هۆیانەدی که نیبلیس به کاری دینی بو سه رلیشیواندنی خەلکی ناسایی، به ره لاکردنی نه فسیانه بو سه ریچیگردنی پهروهردگار، نه گهر سه رزه نشتیش بکرتن، وه کو زه ندیقه کان قسه ده کهن:

کهسانیکیان ده لێن: واز له ئاره زوواتیکی دونیایی ناهینم که چیژو له زه ته کهی به مۆلی وهرده گرم له بهر نیعمه تگه لیکی پۆژی قیامهت که خوشیه کی دوا خراوی هیه. به لām نه گهر تیگه شتنامه، به دلنیایی ده یانزانی چیژو له زه تی ئاره زوواتی دونیایی مۆل نییه و په شیمانی به دوا وهیه، چونکه حه رامه.

پاشان نه گهر هه قیقه تی ئیمانیا ن بزانیبا، ده یانزانی خوشی و له زه ته کانی پۆژی قیامهت په یمانیکی راسته له لایه ن خوای پهروهردگار وه و ناشکیتریت.

کهسانیکیشیا ن ده لێن: پهروهردگار به خشندهیه و، لیبور دنیشی فراوانه و، ئومیده واریش (الرجاء) به شیکه له ناین.

ئاوات بو خواست و له خۆبایبونی خۆیا ن به ئومیدببون ناوده بهن، دلنیابن هه ر نه مه شه که تیکرای تاوانبارانی فه وتاندوه.

(أَبُو عَمْرٍو) ی کوری (العلاء) ده لیت: هه وām پیگه شتوه که و (الْفَرَزْدَق) له گه ل کۆمه له که سیکدا دانیشته که ره حمهت و به زه یی پهروهردگاریا ن یاد ده کرده وه، (الْفَرَزْدَق) له هه مرویا ن زیاتر ئومیدی به ره حمهت و به زه یی خوا بوو. پێیا ن گوت: که و ابو بو بو هه تانی داوین پیسی بو ئافره تانی داوین پاکی بی ئاگای ئیماندار ده کهی ؟ نه ویش گوتی: باشه ئیوه پیم راگه یه نن نه گهر من به رامبه ر به باجم و دایکم هه مان نه و تاوان و سه ریچیانه نه نجام بدهم که به رامبه ر به خوای تهعالا ی نه نجام ده ده م، به بوچونی ئیوه پێیا ن خوش بوو من فریده نه نیو ته نوریکه وه که له ئاگری گه ش پر بوایه ؟ گوتیا ن: نه خیر، له راستیدا نه وان ته نها به زه ییا ن به تۆدا ده هاته وه. گوتی: دلنیابن من له وهش زیاتر متمانه م به ره حمهت و به زه یی پهروهردگار مه.

دهلیم _ ابن الجوزی _ : نا ئەمە نەفامایەکی پوخته، چونکه پەحمەت و بەزەیی خوای _ عزوجل _ بە تەبیەت ناسکیی نییە، ئەگەر بەو شیۆە بوايە، تەنانت چۆلەکش سەرنەدەبردراو، مەندالێکیش نەدەمرێنراو، کەشیش نەدەخرایە دۆزەخەو.

لە (عَبَادِ) هەو دەلێت: (الأصمعي) دەلێت: لە گەڵ (أبي نواس) دا بووم لە مەککە پیرۆز، لە پریکا لاویکی لووسکەیی بێ تووکم بەدیکرد کە دەیهویست (الحَجَرُ الأسود) ی ماچ بکات، (أبي نواس) پێی گوتم: سویند بەخوا دورناکەومەوێ تا لای (الحَجَرُ الأسود) ماچی دەکەم. منیش گوتم: (وَيْل) بۆ تۆ! لە خوای _ عزوجل _ بترسە، تۆ لە (الْبَلَدِ الحرام) و لە (الْبَيْتِ الحرام) دای. بەلام گوتی: دەبی هەر بیکەم. پاشان لە (الحَجَرُ الأسود) نزیک بوو، لاوەکش هات (الحَجَرُ الأسود) ماچ بکات، بەلام (أبي نواس) دەستپێشخەری کردو، پروومەتی خستەسەر پروومەتی لاوەکەو، ماچی کردو، منیش تەماشام دەکرد، گوتم: (وَيْل) بۆ تۆ! ئەو بۆ لە حەرەمی خوای _ عزوجل _ دا ئەو دەکەو. گوتی: واز لەو بێنە، چونکە پەرورەدگارم بە بەزەیه، پاشان ئەم شیعەرەی خویندەو:

وعَاشِقَانِ التَّفَّ خَدَاهُمَا عند استلام الحجر الأسود
فاشْتَفِيَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَأْتِمَا كَأَنَّمَا كَانَا عَلَى مَوْعِدٍ
واتە:

ئەو دوو عاشیقە پروومەتیان لێک ئالە لە کاتی ماچکردنی بەردە پەشەکەدا
بە ئاواتیان گەشتن بەبی ئەوێ تاوانبار بن وەکو ئەوێ پەیمانی بەیەک گەشتیان
بەیهک دابی:

دهلیم _ ابن الجوزی _ : تەماشای ئەم چاوەترسیە بکەن کە چۆن تەماشای پەحمەت و بەزەیی خوای تعالی دەکات، بەلام بیری چۆتەو کە بەتوندی سزا دەدری، بەهۆی شکاندنی سنوری قەدەغەکراوەکانی خواو.

کەسانێک لە خەلکی ناسایی دەلێت: ئەو زانایانە سنوور دەپارێزن، فلان زانا ئەو کارە دەکاو، فلانیشت ئەو کارە دەکا، کارەکەیی منیش لەو شانەوێ نزیکە!

ئەم سەرلێشتواندنه بهوه ده‌پوینتریته‌وه که هه‌ریه‌ک له نه‌فام و زانا له به‌شی (التکلیف) واته‌ سپاندنه‌ شه‌ریه‌کاندا یه‌کسان، بۆیه‌ زالبوونی هه‌واو ئاره‌زووات به‌ سهر زانادا، بۆ که‌سانی نه‌فام نابێته‌ به‌هانه‌و عوزر (٧١٨)، که‌سانێکیشیان ده‌لێن: نه‌ندازه‌ی تاوانم چه‌نده‌ تاوه‌کو سزا بدریم! من کیتم تا سزا بدریم! له‌ کاتی‌کدا نه‌ تاوانم زیانی پێ ده‌گه‌یه‌نی، نه‌ گوێپایه‌لێشم سوودی بۆ ده‌بی، وه‌ لی‌بوردنیشی له‌ تاوانه‌که‌ی من گه‌وره‌تره‌، شاعیرێکیان ده‌لێت:

مَنْ أَنَا عِنْدَ اللَّهِ حَتَّى إِذَا أَذْنَبْتُ لَا يَغْفِرُ لِي ذَنْبِي

واته‌:

بۆ من کیتم به‌لای خواوه‌ تا نه‌گه‌ر تاوانم کرد لی‌م نه‌بوریت.

ئه‌مه‌ گێله‌که‌ی گه‌وره‌یه‌، نه‌گه‌ر واتیه‌گه‌شتن که‌ خوای ته‌الی سزای هیچ که‌سی‌ک نادات مه‌گه‌ر دوژمنی‌ک یاخود که‌سی‌ک که‌ شتی‌کی به‌ هاوتای خوای ته‌الی کردبی. پاشان نه‌یانزانیه‌و به‌ هۆی ئه‌و سهرپێچیان‌ه‌وه‌ که‌ نه‌غجای ده‌ده‌ن گه‌شتونه‌ته‌ پله‌ی یاخی‌بوون.

(ابن عقیل) _ به‌ره‌همه‌تی خوا بی‌ت _ گوێبیه‌ستی پیاوی‌ک بوو ده‌ی‌گوت: بۆ من کیتم تا خوای ته‌الی سزام بات! ئه‌وه‌یش پێی گوت: تۆ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ نه‌گه‌ر خوای ته‌الی

٧١٨ _ به‌راستی ئه‌مه‌ بنه‌ره‌تی‌کی چاکه‌ بۆ زانینی هه‌له‌ی زۆری‌ک له‌ که‌سانی ئاسایی ئه‌م سه‌رده‌مه‌، بۆ فوونه‌ نه‌گه‌ر هه‌رامی‌تی ریش تاشینیان بۆ روون بکه‌یه‌وه‌، بی‌ت ده‌لێن: چۆن هه‌رامه‌ ؟ له‌ کاتی‌کدا شیخ (...) ریشی تاشیه‌و، یاخود ته‌نکه‌ ریشی‌کی هه‌یه‌ (!)، ئایا تۆ له‌ ئه‌و زانایه‌تیه‌؟!

سوپاس و ستایش بو خوای ته‌الی به‌ته‌نها، که‌ ته‌واوی‌تی به‌لگه‌کانی خستۆته‌ نی‌و قورئان و، سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خواوه‌ _ صلی الله علیه وسلم _، شیخه‌کان یاخود که‌سانی تریش ته‌نها هۆکاری‌کن که‌ هه‌ق فی‌رئ خه‌لک ده‌که‌ن و، خه‌ریان پێ راده‌گه‌یه‌نن.

دێنیابن تی‌گه‌شتنی ئه‌م مه‌نه‌جیه‌ته‌ هیچ که‌س نایزانی مه‌گه‌ر که‌سانێک که‌ دلی کردی‌تته‌وه‌ بۆ مه‌نه‌جی پێشین چاک و شۆینکه‌وتوانی.

سەرتاسەری مەخلوقاتى خۆى بمرىنیت و، تەنھا تۆ بهیلتەتەو، ئەوا گوشتارى خواى تعالى:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ پەيامىك دەبى و پاسپاردەيك دەبى بۆ تۆ.

كەسانىكىشيان دەلتىن: تەوبە دەكەم و خۆم چاك دەكەم.

چەندىن گىل بەهيوای تەوبەکردن بوون، بەلام پيش تەوبەکردن مردن پفاندنى، بەپاستى ئەو بەجەرگبوون نىيە كە بۆ هەلەکردن پەلە بكریت و، بۆ پاستى و دروستيش چاوەپروانى بكریت، ئىنجا پێدەچى هەرگیز بارودۆخى تەوبەکردنەكە نامادەنەبى، پێدەچى تەوبەکردنەكە پاست و دروست نەبى، پێدەچى قبول نەكریت، پاشان ئەگەر قبوليش بكریت، ئەوا هەتا هەتايە تۆ شەرمەزارى سەبارەت بەو تاوانەى كە ئەنجامت دابوو، بۆيە بەرگەگرتنى ئەنجام نەدانی تاوان و سەرىپچى كردن تا پادەبوریت و نامىنیت زۆر لە دەردەسەرى تەوبە باشترە تا قبول بكریت.

كەسانىكىش تەوبە دەكەن، پاشان هەلەدەوەشىننەو، بۆيە ئىبلىس بە فىل و تەلەكەكانىهەو بۆيان دەچیتە ژورەو، چونكە بەلاوازی بریاردانەكانيان دەزانى.

لە (الحَسَنِ) هەو دەلتیت: هەركات شەيتان تەماشای كردیت و، تۆ لە خواپەرستى و گوپراپەلتى خواى تعالادا نەبووى، بەمردوت دادەنى، وە هەركات تەماشای كردیت لە سەر خواپەرستى و گوپراپەلتى بەردەوامیت، لیت بىزار دەبى و بەجیت دىلت، وە هەركات تەماشای كردیت جارىك ناوہا و جارىك ناوہاى، تەماعت تى دەكات.

✱ سه‌ریان لی ده‌شیوینیت و وایان لیده‌کات به نه‌ژادو

بنه‌ماله‌کانی خویانه‌وه بنازن:

ئیبلیس که ده‌زانێ که‌سیک نه‌ژاردو بنه‌ماله‌یه‌کی ناوداری هه‌یه، سه‌ری لی ده‌شیوینیت و، وای لیده‌کات به نه‌ژادو بنه‌ماله‌که‌ی خۆیه‌وه بنازی‌ت (٧١٩)، ده‌لێت: من له نه‌وه‌ی (أبي بكر) م. که‌سیکی تر ده‌لێت: من له نه‌وه‌ی (علي) م. که‌سیکی تر ده‌لێت: من شه‌ریفم له نه‌وه‌ی (الحسن) یاخود (الحسين) م. یاخود ده‌لێت: په‌گه‌زو بنه‌ماله‌ی من نزیک به فلان زانا یاخود فلان زاهیده.

ئهم که‌سانه پشتیان به‌دوو شت به‌ستوه:

یه‌که‌میان: نه‌وان ده‌لێن: هه‌ر که‌س مرۆفیکێ خۆشویست، نه‌وا منداڵ و که‌سوکاره‌که‌شی خۆش ده‌وێت.

دووه‌م: ده‌لێن: نه‌وانه توانای شه‌فاعه‌ت و تکا‌کاریان هه‌یه، شایسته‌ترین که‌سیش که تکا‌کاری بۆ بکه‌ن نه‌وه که‌سوکاری خۆیانه ! هه‌ردوو بۆ‌چونه‌که‌شیان هه‌له‌یه:

سه‌باه‌ت به خۆشویستن، خۆشه‌ویستی خوای ته‌الی وه‌کو خۆشه‌ویستی ئاده‌میزاد نییه، چونکه خوای ته‌الی نه‌و که‌سانه‌ی خۆش ده‌وێت که گوێرا‌یه‌لی ده‌بن، ته‌ماشاکه‌ن نه‌وانه نه‌هلی کیتابن که نه‌وه‌ی (يعقوب) پیغه‌مبه‌رن، که‌چی هه‌یج سوودێکیان له باو با‌پیرانی خۆیان نه‌دیوه.

٧١٩ _ ئێمه که‌سیکی بیدعه‌کاری گومرا ده‌ناسین، به ناشکرا نه‌هلی سوننه‌ت و بانگه‌وا‌زکارانی ته‌کفیر ده‌کات، به‌لام نه‌گه‌ر له گه‌له‌یدا بدوێی، پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه، به‌لام دیسان بۆ گو‌فتاری یه‌که‌می ده‌گه‌رپه‌ته‌وه... به‌و شیوه‌یه به‌ی هه‌یج یاساخێک یاخود وێژدانێک... له گه‌ل نه‌وه‌شدا شانازی ده‌کات و خۆی به گه‌وره داده‌نێت و سه‌باره‌ت به نه‌فسی خۆی ده‌لێت (... القرشي الهاشمي...) !! به‌لام نه‌فامه‌و له پێی راست لایداوه.

سه‌باره‌ت به تکا‌کاریش، خ‌وای تعالی ده‌فرمیت: ﴿ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ ﴾ (الأنبياء: ٢٨) ﴿ وَلَا يَشْفَعُونَ ﴾ وه (فریشته‌کان) تکا‌نا‌کن ﴿ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ ﴾ ته‌نها بۆ نه‌و که‌سه نه‌بی (خوا) پازی بی (تکای بۆ بکری) (٧٢٠).

کاتی (نوح) پیغه‌م‌ب‌ر ویستی ک‌و‌ره‌که‌ی له که‌شتیه‌که‌دا هه‌لب‌گری، خ‌وای تعالی پی‌ی فرموو: ﴿ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ ﴾ هود: ٤٦ ﴿ واته به‌پاستی نه‌و (که‌نعانه) له که‌س و کاری تو نییه (٧٢١).

وه (إبراهيم) پیغه‌م‌ب‌ر بۆ بابی تکای نه‌کرد.

هه‌روه‌ها پیغه‌م‌ب‌ر مان _ صلی الله علیه وسلم _ بۆ دایکی تکای نه‌کرد (٧٢٢).

وقد قال _ صلی الله علیه وسلم _ لفاطمة _ رضي الله عنها _ :
 ((لا أغني عنك من الله شيئاً)) (٧٢٣) واته: پیغه‌م‌ب‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ به (فاطمة)ی کچی _ خ‌وای لی پازی بیت _ فرمووی: ((د‌ل‌نیابه نه‌گ‌مر نی‌مان نه‌هینی هیچ سوودیکم بۆت نابی و، ناتوانم سزای خ‌وات له س‌ر دورخه‌مه‌وه)).

٧٢٠ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پ‌وخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

٧٢١ _ مه‌لا محمد مه‌لا صالح، پ‌وخته‌ی ته‌فسیری قورنان.

٧٢٢ _ انظر ما سبق (ص ٤٥٢)، وتعليقي على رسالة (الفارق بين المصنف والسارق)) (ص ٥٤) للإمام السيوطي، نشر دار الهجرة _ الدمام.

٧٢٣ _ رواه البخاري (٨ / ٣٨٦)، ومسلم (٢٠٦) " عن أبي هريرة.

★ پشتبەستن بە خەسلەتییکی خەيرو گۆینه‌دان شتی تر:

ئىبلىس سەريان لى دەشتۆينىت و کەسانىکیان والیدە کات پشت بە خەسلەتییکی خەیر بیهستى و، ئیتر گوی بە ئەجماندانی هەر کاریکی ناره‌وا نەدات:

بۆیە کەسى وایان تێدا یە دەلیت: من لە ئەهلی سوننەتم و، ئەهلی سوننەتیش لە سەر خەیرن، ئیتر گوی نادات و خۆی لە هیچ سەرپێچی و تاوانیک لانا دات.

بۆ دەرخستن و لادانی ئەم سەرلێشێواندە دەگوتریت: بیروباوەری پاست فەرزه‌و، خۆدورخستنه‌وه لە سەرپێچی و تاوان فەرزیکی تره، بۆیە بەجێهێنانی دانیه‌کیان جیگه‌ی ئەویتر ناگریته‌وه (٧٢٤) ، بەلکو پێویسته هەردوکیان جیبه‌جی بکریت.

هەروها (الرافضة) کانیش دەلێن: ئیمه لە گەل بوون و لاینگریان بۆ (أهل البيت) ی پیغه‌مبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ هەموو شتی کمان لى دوردەخاتەوه.

بەلام دروویان کرد، چونکە لە پاستیدا تەنها خواپەرستی پاست و دروست و لە خوا ترسانە ک بەکاری دورخستنه‌وه هەلده‌ستیت.

٧٢٤ _ پێشه‌وا (ابن تیمیة) لە کتیبی (الاستقامة) دا (١ / ٤٦٦) فرموویه‌تی:

((زۆربوونی تاوان لە گەل پاست و دروستی یەکتاپەرستیدا زۆر خێره‌تره‌ له‌وه‌ی که مرۆف تاوانی کەم بیت بەلام یەکتاپەرست نەبی)).

گومانی تێدا نی یە کە پله‌ی بیروباوەری پاست و دروست و یەکتاپەرستی زۆر لە سەرپێچی و تاوان گەوره‌تره‌.

★ سەر له (العَيَّارِينَ) ^(٧٢٥) دهشیوینییت و وایان لی دهکات مالی

خەڵك بهرن:

ئیبلیس سەری له (العَيَّارِينَ) واتە بێکاران شیواندووە، وای لێکردوون مالی خەڵك بهرن، ئەم تاقە به (الفَتَّيَانِ) واتە نامادەباشان بۆ بەهاناوەچوونی لێقهوماوان ناو دەبرێن و، تاکیشیان به (الفَتَى) ناو دەبرێت، دەلێن: (الفَتَى) داوێن پیسی ناکات و، درۆ ناکات و، نابرووی هیچ ئافرهتێک نابات، کەچی له بردنی مال و سامانی خەڵکدا خۆیان بەدورناگرن و، جەرگ سوتاندنی خەڵک بۆ ئەو مال و سامانیان بێردەچێتەوه.

پێنازەکەى خۆیان به (الفُتُوَّة) (٧٢٦) واتە پێنازی جوامێران بۆ بەهاناوەچوونی لێقهوماوان ناو دەبن، پێدەچێ کەسى وایان تێدا بێت سوێند بە هەقى (الفُتُوَّة) بخوات و (٧٢٧)، ئیتر نەدەخوات و نەدەخواتەوه.

٧٢٥ _ العَيَّارِينَ: واتە بێکاران: لە سەردەمى خەلافەتى عەباسیەکاندا پەیدا بوون، کۆمەڵێک بوون لە نێو نەندە هەمە جۆرەکانى پەمەکی خەڵك، پێتیجوتیش ئەوەیە کە زۆریەیان لە هەزاران و نەداران بوون، بەتایبەت ئەوانەى هەلى کاریان بۆ نەپەخسابوو، وە ناچاربوون کارگەلیکی ئاناسایی بکەن، وەکو دزینی مال و سامانی دەوله مەندان و دابەشکردنی بە سەر هەزاراندا، وە لەکاتی شلەژان و خراپسوونی هەر باریکی سیاسى یاخود لاوازی ئیدارەى دەوله تدا زیاتر سەریان هەڵدەدا، بزوتنەوه کەیان تێکرای چەشنەکانى خەڵك و لاینگرانى پێناو پەکانى تێدا بوو، بۆ نمونە دزو شەریف و هەزاران و مەندالێ دەوله مەندانى لە خۆ دەگرت، سەرەپای کارە ئاناسایەکانیان بەلام هەلوێستى جوامێرانەشیان دەنۆند، هەركات بەغداى پایتەخت تووشى مەترسى هێرشى دوژمنان بوابەتەوه، ئەوەبوو کاتى (المعز) و سەرکردە تورکەکانى ئابلقەى بەغدايان دا، ئەمانە هەلوێستى گرنگیان نۆندو، پششى خەلیفه (المستعین بالله) گرت و، بەکۆڵنەدەرى لە شارى بەغدا بەمرگریان کرد (٢٤٨ _ ٢٥٢ ک)، پروانە: ejabat.google.com، وەرگێڕ.

٧٢٦ _ الفُتُوَّة: (ابن بَیْدَکِين الحنفی) لە بەشى (الفُتُوَّة) ى کتیبى ((اللمع)) دا (٥٠٤ ل) دەلێت: ((ئەو (الفُتُوَّة) ى لەم زەمەندا دەکرێت بیدەیه کی زۆر ناشرینه، کاریکە شەیتان پازى دهکات و، رحمان توووه دهکات)).

لە هەمان کتیبدا (٥١٢ ل) فەرماشتیکی پێشەوا (ابن تیمیة) ش هاتووه، تیایدا فەرموویهتی:

((ئەم (الفُتُوَّة) به کۆدەنگى هەموو زانیان پووچەو، هیچ بنەرەتێکی نی یە...)).

٧٢٧ _ ئەمە سوێندخواردنە شیرکەو، نابێ سوێند بە جگە لە خۆی تەالی بخوێت.

تێکپای ئەم تاقمە شەروال دەپۆشن و، هەرکەسیکی تازە هاتووش بێتە پێزیانەوه
 شەروالەکەى بۆ دەپۆشن، وەکو چۆن صوفیەکان پۆشاکى (الْمُرْقَعَة) بۆ موریدانى خۆیان
 دەپۆشن.

کەسانى سەر بەم تاقمە ئەگەر گوێبیستی هەر وشەیەکی تاوان بێت کە بە خوشکەکەى
 کراوه، یەكسەر خوشکەکەى دەکوژێت، کەچی ئەو وشەیه پێدەچى راست نەبى و، کەسیکی
 هاندەرى خراپ گوتبێت، دواى ئەوەش ئەم کارە بە جوامیڤى ناودەبەن.

✱ پشبهستن به سوننهت و فهوتاندنی فهرزهکان:

کهسانێک له خهڵکی ئاسایی پشت به سوننهتهکان ده‌به‌ستن و، فهرزه‌کان ده‌فهوتێنن، وه‌کو ئه‌وه‌ی که‌سانێکیان پیشی بانگدان بۆ مزگه‌وت دیت و، سوننهت ده‌کات، ئینجا نه‌گه‌ر له پشتی پیشه‌واوه‌ نوێژی کرد، پیشی پیشه‌وا ده‌که‌ویت.

که‌سانێکی‌شان بۆ نوێژه‌ فهرزه‌کان ناماده‌ نابێ، به‌لام له‌ شه‌وی (الرغائب) دا (٧٢٨) پیشه‌په‌رکی ده‌کات و فشار ده‌خاته‌ سه‌ر خه‌ڵک.

که‌سانێکی‌ش خواپه‌رستی ده‌کات و ده‌گری، به‌لام له‌ سه‌ر نه‌ه‌جامدانی کاری خراپه‌ به‌رده‌وامه‌و سووره‌و، وازی لی ناهێنیت، نه‌گه‌ر پیشی به‌گوتریت: ئه‌و شته‌ مه‌که‌! ده‌لێت: هیچی تێدا نییه‌ کاریکی چاک و کاریکی خراپه‌، چاکه‌که‌ خراپه‌که‌ ده‌سپێته‌وه‌، په‌روه‌ردگاریش لێی‌بۆرده‌و به‌به‌زه‌یه‌!

جه‌ماوه‌ریشیان به‌پیتی بیروبو‌چونی خۆی خواپه‌رستی ده‌کات، بۆیه‌ خراپ ده‌کات زۆر زیاتر له‌وه‌ی که‌ چاک به‌کاته‌وه‌.

بۆ نمونه‌ پیاوی‌کم له‌وان یه‌نی قورئانی له‌به‌ر کردبوو، بویه‌ زاهید، پاشان خۆی خه‌ساندبوو، ئه‌مه‌ کرده‌وه‌یه‌کی زۆر خراپه‌.

٧٢٨ _ مه‌به‌ستی نوێژی (الرغائب) ه‌، که‌ نوێژیکی داهێنراوی بیدعه‌یه‌و هیچ به‌هه‌یه‌تیکی پاستی نی‌یه‌، پیشه‌وا (العزّی) کو‌ری (عبدالسلام) له‌کتیبه‌ی تاییه‌دا نکۆلی لی ده‌کات و، بیدعه‌بونه‌که‌ی ئاشکرا ده‌کات.

✱ ئاماده‌بوون له مه‌جلیسه‌کانی یادو زیکردا:

ئیبلیس سهری له کهسانیکی زۆری خه‌لکی ئاسایی شیواندوه، له مه‌جلیسه‌کانی یادو زیکردا ئاماده‌ده‌بن و، ده‌گرین و، ته‌نها به‌وه‌ پازی ده‌بن، چونکه‌ واده‌زانن مه‌به‌ستی سهره‌کی ته‌نها ئاماده‌بوون و گریان، له‌به‌ر نه‌وه‌ی پیشتر فەزل و چاکه‌ی ئاماده‌بوونیان له مه‌جلیسه‌کانی یادو زیکردا بیستوه، به‌لام له‌وه‌ تینه‌گشتوون که مه‌به‌ستی سهره‌کی به‌هموو نه‌وانه‌ کاریک‌کردنیتی، چونکه‌ شته‌ بیستراوه‌کان نه‌گهر کاریان پی نه‌کریت، نه‌وه‌ ته‌نها ده‌بیته‌ به‌لگه‌یه‌ک بۆ نه‌وه‌ی که تو شته‌که‌ت بیستوه‌و کارت پی نه‌کردوه.

بۆ نمونه‌ من خه‌لکیکی زۆر ده‌ناسم، چه‌ندین ساله‌ له مه‌جلیسه‌کاندا ئاماده‌ده‌بن و، ده‌گرین و، دلکزی ده‌نوینن و، هیچ که‌سیکیشیان گۆرانکاریان به‌سهردا نایه‌ت و، هه‌مان نه‌و مامه‌لانه‌ نه‌نجام ده‌ده‌ن که پیشتر له سهری راهاتبوون وه‌کو سوو خواردن و، فیلکردن له‌فروشتنداو، نه‌فامبوون به‌ پایه‌کانی نوێو، غه‌بیه‌تکردنی موسلمانان و، به‌گوته‌کردنی دایک و باب!

ئه‌م که‌سانه‌ ئیبلیس سهری لی شیواندوون و، وای به‌ خه‌یالدا هینان که ئاماده‌بوون له مه‌جلیسه‌کانداو گریان، تاوانی هه‌موو نه‌و گوناها‌نه‌یان له سهر لاده‌بات که نه‌نجامی ده‌ده‌ن. هه‌روه‌ها ئیبلیس وای به‌ خه‌یالی تاقمیکی دیکه‌دا هیناوه‌ که دانیشتن له‌ گه‌ل زانیان و پیاوچا‌کاندا تاوانی گونا‌هه‌کانیان له سهر لاده‌بات.

له ته‌وبه‌و په‌شیمان بونه‌وه‌دا ئیبلیس به‌که‌سانیکی بی‌شومار نه‌مرو و سبه‌ی ده‌کات، بۆیه‌ دواخستنی ته‌وبه‌که‌یان زۆر زۆر درێژه‌ ده‌کیشیت.

که‌سانیکی دیکه‌شی داناوه‌ ته‌نها بۆ کات رابواردن به‌وه‌وه‌ که ده‌بیستت، که‌چی کاریک‌کردنیان فرامۆش کردوه.

★ ئیبلیس سەر له خاوهن مال و سامانه‌کان ده‌شیوینیت:

ئیبلیس به چوار ڕوو سەر له خاوهن مال و سامانه‌کان ده‌شیوینیت:

یه‌که‌میان: له ڕووی په‌یدا‌کردنه‌وه، گزنگی به‌وه ناده‌ن که چۆن چۆنی ده‌ستیان ده‌که‌ویت، سوو خواردن له زۆریه‌ی مامه‌له‌کانیاندا ب‌ل‌ا‌و‌ب‌ۆ‌ته‌وه، پیتی ڕاهاتوون و د‌ل‌یان پ‌ی‌ خ‌ۆ‌شه، تا نه‌و ناسته‌ی کۆی مه‌مه‌له‌کانیان له سنووری کۆده‌نگی زانایان به‌ده‌ره.

دووه‌م: له ڕووی ده‌ست‌ق‌و‌ا‌و‌یه‌وه، که‌سی وا ده‌بینی هه‌ر له بنه‌ره‌ته‌وه زکاتی شه‌رعی مال و سامانه‌که‌ی نادات، پشت به لی‌بو‌رد‌نی خ‌و‌ای تعالی ده‌به‌ستی.

که‌سی واش ده‌بینی زکاتی به‌شیک له مال و سامانه‌که‌ی ده‌دات، پاشان پی‌س‌که‌یی و ده‌ست‌ق‌و‌ا‌وی به‌سه‌ردا زال ده‌بی، وای به‌خه‌یا‌ل‌دا د‌یت زه‌کاتی نه‌و به‌شه‌ی که داویه‌تی تاوانی به‌شه نه‌دراوه‌کانی تری له سەر لاده‌دات.

که‌سی وا ده‌بینی فیل ده‌کات بۆ نه‌وه‌ی زه‌کاته‌که‌ی له سەر بکه‌ویت، بۆ نه‌ونه پ‌ی‌ش نه‌وه‌ی مال سامانه‌که‌ی سائیکی ته‌وا‌وی به‌سه‌ردا تی‌پ‌ه‌ر‌یت ده‌یه‌خ‌ش‌یت‌ه که‌سیک و، پاشان دوباره لی وه‌رده‌گر‌یت‌ه‌وه !

که‌سانیک فیل ده‌که‌ن به‌وه‌ی پ‌ۆ‌ش‌اک‌یک ده‌به‌خ‌ش‌نه هه‌ژاریک و به ده دیناری داده‌نین، له کاتیکدا پ‌ۆ‌ش‌اک‌ه‌که بای دوو دیناره، نه‌م نه‌فا‌مانه وا تی‌ده‌گه‌ن زه‌کاته‌که‌یان له سەر که‌وت‌وه. که‌سانیک‌یش بۆ زه‌کات دان شتی خراب له جی‌گه‌ی چاک ده‌رده‌ه‌ینن.

که‌سی وا ده‌بینی زه‌کاته‌که‌ی به که‌سیکی کریکار ده‌دات که به‌دری‌ژای سال کاری پ‌ی‌کر‌د‌وه‌وه، بۆیه به هه‌قی‌قه‌ت نه‌وه ده‌بی‌ته کر‌یکه‌ی نه‌ک زه‌کات.

که‌سانیک‌یش زه‌کاته‌کانیان به‌پ‌ی‌ پی‌ویست و به‌راست و دروستی ده‌ده‌ن، به‌لام ئیبلیس پ‌ی‌یان ده‌ل‌یت: هه‌ی‌چ‌تان له سەر نه‌ما‌وه ! مال و سامانه‌کانیان به‌لا‌وه خ‌ۆ‌شه‌ویست ده‌کات و، ر‌ی‌گر‌یان لی ده‌کات وه‌کو سوننه‌ت خ‌ی‌رو سه‌ده‌قه‌ی لی بکه‌ن، پا‌دا‌شتی خ‌ی‌رو سه‌ده‌قه‌که‌یان له کیس ده‌بات، له نه‌غ‌ام‌یش‌دا مال و سامانه‌که‌یان به‌ ر‌ۆ‌زی که‌سیکی تر ده‌بی.

سَیْ یەم: لە پرووی مالا و سامان زۆر کردنەو، دەوڵەمەند خۆی لە هەژاران بە خێرتەر
 دادەنا، ئەمەش نەفامیە ، چونکە چاکیتی بە چاکیتی نەفسە نەک بە کۆکردنەوی مالا و
 سامان، شاعیریك دەلیت:

غِنَى النَّفْسِ لِمَنْ يَغْنَى — لُ خَيْرٌ مِنْ غِنَى الْمَالِ
 وَفَضْلُ النَّفْسِ فِي الْإِثْفُ — سِ لَيْسَ الْفَضْلُ فِي الْحَالِ

واتە:

دەوڵەمەندی نەفس بۆ کەسیك ئقلى بە کاربێنیت لە دەوڵەمەندی مالا و سامان خێرتەر
 وە چاکیتی نەفس لە نەفسەکاندا بە چاکیتی لە باروحوالدا نییە.
 چوارەم: لە خەرجکردنیدا، کەسی وا دەبینی مالا و سامانەکە بە فیڕۆ دەداو، دەست
 بئای تیدا دەکات:

جار بە جار لە ئەندازەى پێویستى خۆى زیاتر خەرج دەکات، دیوارهکانى پێ
 دەپازینیتەو، دەینەخشینیت، مالتی پێ جوان دەکاتەو، وینەى پێ دروست دەکات.
 جار بە جاریش جل و بەرگی نایابی پێ دروست دەکەن، کە لووتبەرزى و لە خۆباییوون بۆ
 خاوەنەکەى دروست دەکات.

جار بە جاریش لە خۆراکدا کە دەستبلاویەکی زۆرى تیدا دەکەن.
 لە هەموو ئەم کردەوانەدا خاوەنەکەى بێوێ نابی و، تووشى کردەوێەکی حەرام یاخود
 (مکروه) دەبێ، وە بەهۆى ئەنجامدانى ئەو شتانەو مرۆف بەپرسىار دەبێ:

عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ — صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((يَا ابْنَ آدَمَ! لَا تَزُولُ
 قَدَمَاكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ — عَزَّوَجَلَّ — حَتَّى تُسْأَلَ عَنْ أَرْبَعٍ: عُمُرُكَ "فِيمَا أَفْنَيْتَهُ؟"،
 وَجَسَدُكَ "فِيمَا أَبْلَيْتَهُ؟"، وَمَالُكَ "مِنْ أَيْنَ اكْتَسَبْتَهُ؟ وَأَيْنَ أَنْفَقْتَهُ؟"، وَعِلْمُكَ "مَاذَا
 عَمِلْتَ فِيهِ؟") (٧٢٩) واتە لە (أنس)ى كورپى (مالك)هه — خواى لى پازى بيت —

٧٢٩ — حديث صحيح، له طرق عديدة، خرّجته في تعليقي على ((جزء ذم من لا يعمل بعلمه)) (رقم ١)
 للإمام ابن عساکر.

فەرموویه‌تی: پێغه‌مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((تهی شاده‌میزاد! له
 رۆژی قیامه‌تداو له پیش ده‌ستی خوای _ عَزَّوَجَلَّ _ دا پێکانت جوڵه ناکات، تا پرسپاری
 چوار شتت لی ده‌کریت: ته‌مه‌نت، له چیدا به‌سه‌رت برد ؟ جه‌سته‌ت، له چیدا ته‌واوت کرد،
 ماڵ و سامانه‌که‌ت، له کوی ده‌ستت کهوت و ؟، له چیدا خه‌رجت کرد ؟ وه زانسته‌که‌ت، چ
 کاریکت پی کرد)).

که‌سی وایان ده‌بینی پاره‌یه‌کی زۆر بۆ دروستکردنی مزگه‌وت و پرد خه‌رج ده‌کات، به‌لام
 مه‌به‌ستی پروپامیی و، ناوبانگی و، مانه‌وه‌ی باسکردنیت، بۆیه ناوی خۆی له سه‌ر نه‌و
 شتانه ده‌نوسی که دروستی ده‌کات، به‌لام نه‌گه‌ر به‌راستی کاره‌که‌ی بۆ خوا بوایه، ته‌نها به‌وه
 پازی ده‌بوو که خوای _ سبحانه‌ و تعالی _ له کاره‌که‌ی ناگاداره‌و، نیتر ناوی خۆی له سه‌ر
 نه‌ده‌نوسی، دلنیا‌بن نه‌گه‌ر داوای لی بکریت دیواریک دروست بکات به‌بی نه‌وه‌ی ناوی خۆی له
 سه‌ر بنوسی، دروستی نه‌ده‌کرد !

هاو‌ره‌گه‌زی نه‌مه‌یه کاتی له شه‌وانی مانگی په‌مه‌زанда مۆمیکی زۆر له به‌ر پۆشنایدا
 ده‌یه‌ننه ده‌روه به‌مه‌به‌ستی ناوبانگ ده‌رکردن، که‌چی مزگه‌وته‌کانیان به‌دریژای ساڵ تاریکه،
 چونکه نه‌گه‌ر هه‌موو شه‌ویک که‌می‌ک نه‌وت به‌رنه ده‌روه بۆ چرای مزگه‌وت هه‌یچ
 کاریگه‌ریه‌کی نابێ و مه‌دح و ستایشیکی زۆر ناکرین، به‌به‌راوردی نه‌و مۆمانه‌ی که له
 په‌مه‌زанда ده‌یه‌ننه ده‌روه‌و، کاریگه‌ریه‌کی زۆری ده‌بی و مه‌دح و ستایشیکی زۆر ده‌کرین،
 دلنیا‌بن ده‌وله‌مه‌ندکردنی هه‌ژاران به‌ پاره‌ی نه‌و مۆمانه له‌به‌رترو شایسته‌تره.

که‌سی وایان تیدا‌یه نه‌گه‌ر خه‌یرو سه‌ده‌قه بکات، له کاتی‌که‌دا پاره به‌ هه‌ژاره‌که ده‌دات که
 خه‌لکی ته‌ماشای بکه‌ن، بۆیه له لایه‌که‌وه مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌ینانی مه‌دح و ستایشکردنی
 خه‌لکه‌و، له لایه‌کی تریشه‌وه هه‌ژاره‌که سه‌رشۆر ده‌کات.

که‌سانیکیش کیشی دیناره‌کان سووک ده‌که‌نه‌وه‌و، ده‌یکه‌ن به‌ دوو (قیراط) (٧٣٠) نزیک
 به‌وه، وه په‌نگه پاکیش نه‌بی و شتی تری تیکه‌ل بی و خراب بیت، نینجا به‌ ناشکراو له پیش

٧٣٠ _ دیناری نیسلامی یه‌کسان بووه به (٢٢) قیراط زی‌. پ‌روانه: www.ahlalhadeeth.com.

هه‌ر (٥) قیراط = (١) غرام، پ‌روانه: ar.wikipedia.org ، وه‌رگیز.

چاوی خه لکیدا به خێرو سه دهقه می ده کهن، بۆ نهوهی بلێن: فلان کهس یهک دیناری به خشی به فلان ههژار.

به پێچهوانه می نهو که سانه وه، کۆمه لێک له پیاوچاکانی پێشین دیناریکی کیش قورسیان ده خسته نیو کازیکی بچوکی لول دراوه وه، که کیشه که می له دینارو نیویک زیاتر ده بوو، به نهیانی به ههژاره کهیان ده دا، کاتی ههژاره که کازه لول دراوه که می ده بیانی، وای ده زانی ته نها پارچه یه که وه هیچی تر، که دهستی لی ده دا، ههستی به خری دیناریک ده کرد، دلخۆش ده بوو، که کاغهزه لول دراوه که می ده کرده وه، ته ماشای دیناره که می ده کرد، وای ده زانی کیشی دیناره که سووکه، که به ته وای ته ماشای ده کرد، ههستی ده کرد قورسه، نیتر واتیده گهشت کیشی دیناره که ته واده، دواتر که ده یکیشا، ته ماشای ده کرد کیشه که می له دیناریک زیاتره، نیتر زۆر زۆر دلخۆش ده بوو، بهو شیوه پاداشتی که می به خشر به گویره ی دلخۆشبوونی ههژاره که له ههر جاریکدا دوو نه وهنده و زیاتر ده بوو.

که می وا ده بیانی خێرو سه دهقه که می به غه ربان ده داو، خزمه کانی خۆی پشتگۆی ده خات، له کاتیکدا خزمه کانی خۆی له بهر ترو شایسته ترن.

عن سُلَيْمَانَ بْنِ عَامِرٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يَقُولُ:

((الْصَّدَقَةُ عَلَى الْمِسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَالْصَّدَقَةُ عَلَى ذِي الرَّحِمِ اثْنَتَانِ: صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ)) (٧٣١).

واته له (سُلَيْمَانَ) ی کوپی (عامر) وه _ خوی لی پازی بیت _ فهرمووه تی: گوئیستی پێغه مبهری خوا بووم _ صلی الله علیه وسلم _ ده یفهرموو:

((خیر کردن به ههژار ته نها سه دهقه یه که، به لām خیر کردن به خرمان دوو شته: سه دهقه یه و

به جیهیتانی په یوهندی خزمایه تیشه)).

که می واشیان تیدایه ده زانی خیر کردن به خرمان زۆر چاکه، به لām له نیوان خۆی و خزمه کهیدا دوشنایه تیکی دونیایی ههیه، بۆیه خیری پی ناکات، له کاتیدا ده زانی ههژاره،

٧٣١ _ رواه أبو داود (٢٣٥٥)، وأحمد (٤ / ١٧ - ١٨)، والترمذي (٦٥٨)، والنسائي في ((الكبرى)) " كما في ((تحفة الأشراف)) (٤ / ٢٥) " بسند جيد.

به لَام نه گهر خیره که ی به خزمه که ی خۆی بدابا، شهوا پاداشتی خیره که و، خزمایه تیکه و، تیکۆشانه که شی وهرده گرت به رامبه ر به ههواو ئاره زوواتی نه فسی خۆی.

که سی وا ده بینیت پاره یه کی زۆر بۆ هه ج خه رج ده کات، چونکه ئیبلیس سه ری لی ده شیۆنیت و وای به خه یالدا دینیت که هه ج هۆکارێکی سه ره کی نزیك بونه وه یه له خوای تعالی، که چی مه به سه سه ره که یه که ی روپامایی و ته ماشا کردن و به ده سه ته یانی مه دح و ستایشی خه لکه.

بۆغوونه پیاویك به (بَشْرُ الحَافِي) گوت: دوو هه زار دیره مم کۆکردۆته وه بۆ هه ج. شه ویش به پیاوه که ی گوت: نایا پێشتر هه جت کردوه ؟ گوتی: به لی. بۆیه به پیاوه که ی گوت: که وابوو هه ج مه که و به و پاره یه ت قه رزی قه رزاریك به ره وه. به لَام پیاوه که گوتی: نه فسم ته نها مه یلی هه ج ده کات ! نه وه بوو به پیاوه که ی گوت: دلنیا م مه به ستت نه وه یه سوار بیت و به جیت و بگه رپێته وه و، خه لکی پیت بلین: فلان که س حاجی یه.

که سانیتک پاره یه کی زۆر بۆ سه ماو گۆرانی خه رج ده که ن و، ئیبلیس سه ریان لیده شیۆنیت و پێیان ده لیت: ئیوه به م کاره تان هه ژاران کۆده که نه وه و خۆراکیان ده ده ن، پێشتر رووغان کرده وه که نه م په فتاره دلان خراپ ده کات.

که سی وا ده بینیت نه گهر که چه که ی به شوو بات، که ل و په لی زیوینی بۆ دروست ده کات و، به کرده وه یه کی چاکی داده نیت، پێده چی جار به جار خه قه ی قورئانی شی هه بی، دیسان بوخوردانی زیوین داده نیت، له ویدا تاقمیتک له زانایانیش ناماده ده بن، نیت نه خودی خۆی نه و کاره به لووتبه رزی داده ناو، نه زاناکانیش له و کاره نکۆلی ده که ن، وه کو په یه وکردنیتک بۆ نه ریتی باو.

کەسی واش ھەبە لە ھەستنامە کەیدا مافەکان پێشیل دەکات و، واریسەکان بێ بەش دەکات، چونکە وادەزانێ مائی خۆیەتی و، بەویستی خۆی تەصروفی پێوە دەکات، کەچی بیری چوووە ئەو نەخۆشەو مافی واریسەکانی کەوتۆتە ئەستۆ.

✱ سەر له هه‌زاران ده‌شیوینیت:

به‌راستی ئیبلیس سەری له هه‌زاران شیواندووه: کەسی وایان تێدایه خۆی وه‌کو هه‌زار پیشان ده‌دا، له کاتی‌کدا که ده‌وله‌مهنده، بۆیه سەرە‌پای ئەم کاره، ئەگەر ده‌ست له خه‌لك پان بکاته‌وه، به‌و هۆیه‌وه مال و سامانی خه‌لك به‌ریت، ئەوه له راستیدا تهنه‌ا ناگری دۆزه‌خ بۆ خۆی زیاد ده‌کات.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ((مَنْ سَأَلَ النَّاسَ أَمْوَالَهُمْ تَكْثُرًا ، فَإِنَّمَا يَسْأَلُ جَمْرًا ، فَلَيْسَتْ قِلَّ مِنْهُ ، أَوْ لَيْسَتْ كَثْرًا)) (٧٣٢).

واته له (أبي هُرَيْرَةَ) وه _ خۆی لی پازی بی‌ت _ ، فەرموویه‌تی: پێغه‌مبەری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرموویه‌تی: ((هەر کەس دەست له خه‌لك پان بکاته‌وه بۆ ئەوه‌ی مال و سامانه‌که‌ی خۆی پێ زیاد بکات، ئەوه له راستیدا تهنه‌ا داوای پشکۆو سکلێ ناگری کردووه، نیت به‌ ئاره‌زووی خۆی با پشکۆو سکلێ ناگره‌که‌ی کەم بکاته‌وه، یاخود زیادێ بکات)).

ئەگەر ئەم پیاوه هیچ‌یش له خه‌لك وه‌رنه‌گریت و، مەبه‌ستی به‌و هه‌زاری نوانده تهنه‌ا ئەوه‌بێ که خه‌لك پێی بلێن: پیاویکی زاهیده، ئەوه ریاو پروپامایی نواندووه.

وه ئەگەر مەبه‌ستی به‌و هه‌زاری نواندنه، شاردنه‌وه‌ی نیعمه‌ته‌کانی خوا بی‌ت، ئەوا کرده‌وه‌که‌ی پیسکه‌یی و ده‌ستقوچاویه‌و، له هه‌مان کاتیشدا سکاڵا‌کردنه له په‌روه‌ردگار.

وه ئەگەر هه‌زاریکی راست و ماف‌داریش بی‌ت، ئەوا (مُسَحَّجٌ) هه‌زاریه‌که‌ی بشارت‌ه‌وه‌و، ئابروی خۆی بپارێزیت و، خۆی به‌ کەم و ناته‌واو پیشان نه‌دات، دلتیابن که‌سانێک له پێشینی چاک کلێلێکی هه‌له‌ده‌گرت، بۆ ئەوه‌ی خه‌لك وازانن مالی هه‌یه، که‌چی خۆی له مزگه‌وته‌کاندا ده‌نووست و ده‌مایه‌وه.

دیسان ئیبلیس سەر له هه‌زاران ده‌شیونیت و، خۆیان له ده‌وله‌مەندان به چاکتر داده‌نین،
چونکه به خه‌یالی نه‌وان له‌و شتانه خۆیان به‌دور گرتوه، که ده‌وله‌مەندان به‌دوایدا ده‌گه‌ڕین!
نەمەش هه‌ڵه‌یه، چونکه چاکبوونیتی به‌هه‌بوون و نه‌بوون نییه، له راستیدا به‌شتگه‌لیکی
تره که له پشت نه‌وه‌وه‌یه.

★ سەرلێشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبەر به‌ خه‌لکی ئاسایی :

ئیبلیس سەر له‌ جه‌ماوه‌ری خه‌لکی ئاسایی ده‌شیوێت و، وایان لێده‌کات به‌رده‌وام له‌ گه‌ڵ نه‌رێتدا بچن، بۆیه‌ نه‌مه‌ زۆرتین هۆکاره‌کانی تیاچونیانه‌.

بۆ نموونه‌ نه‌وان له‌ بواری بیروباوه‌ردا، به‌زۆری چاولێکاري باب و باپیرانی خۆیان ده‌که‌ن، به‌پێی نه‌و نه‌رێته‌ی له‌ سه‌ری په‌روه‌رده‌ بوونه، بۆیه‌ پیاوی وا ده‌بینی په‌نجای ساڵ له‌ سه‌ر بیروباویری بابی ده‌ژی، به‌ بێ نه‌وه‌ی ته‌ماشای بکات: ئایا بابی له‌ سه‌ر راست و دروستی ده‌چوو یاخود هه‌ڵه‌.

نموونه‌ی نه‌م چاولێکاریه‌، گاوارو جوله‌که‌کانن که‌ چاولێکاری پیشینانی خۆیان ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها موسلمانانیش له‌ نوێزو خواپه‌رسته‌کانیاندا به‌زۆری نه‌ریتی باو په‌یره‌و ده‌که‌ن، بۆیه‌ پیاوی وا ده‌بینی چه‌نده‌ها ساڵ به‌و شیوازه‌ نوێژ ده‌کات که‌ بینویه‌تی خه‌لک نوێژ ده‌که‌ن، پێده‌چی نه‌زانی به‌ باشی سورتی (الفاتحه) بخوێنێت، نه‌زانیت (واجبات)ه‌کانی سه‌ر شانی چین ؟ به‌لاشیوه‌ ئاسان نابێ هه‌ولێ فیروونی بات، چونکه‌ به‌سووک ته‌ماشای ئاین ده‌کات، که‌چی نه‌گه‌ر بیه‌وێت بۆ بازرگانی بۆ وه‌لاتیک بجیت، به‌دلتیایی پیش سه‌فه‌رکردنی ده‌پرسی له‌و وه‌لاته‌دا چ خه‌رج ده‌کات.

پاشان ته‌ماشای ده‌که‌ی که‌سانیک پیش پێشه‌وا رکوع ده‌بن و، پیش پێشه‌وا سجود ده‌بن. پێشه‌وا _ ابن الجوزی _ ده‌فه‌رمیت: کۆمه‌لێکم بینی له‌ کاتی سلاودانه‌وه‌ی پێشه‌وادا نه‌وانیش سلاویان ده‌دایه‌وه‌و، هه‌شتا (التشهد)ه‌که‌یان به‌ته‌واوی نه‌خوێندبوو. پێده‌چی که‌سانیک واز له‌ فه‌رزیک بێنن و، زیاده‌یه‌ک به‌سه‌ر سوننه‌تیک بجه‌ن. پێده‌چی شتنی هه‌ندیک له‌ نه‌ندامه‌کان وه‌کو پاژنه‌کان پشت گوێ بجه‌ن. پێده‌چی نه‌نگوستیله‌یه‌کی له‌ په‌نجه‌دا بیت، زۆر به‌توندی ده‌وری په‌نجه‌کی دابی، به‌لام له‌ کاتی ده‌ستنوێژ شتندا نایسوڕێنێته‌وه‌، ئیتر ناوه‌که‌ به‌ ژێر نه‌نگوستیله‌که‌ ناگات و، ده‌ستنوێژه‌که‌ش دروست نابێ.

له بواری کرپن و فرۆشتندا، زۆریه‌ی گرتیبه‌سته‌کانیان پوچه، لهو باره‌وه حوکمی شهرع په‌یره‌و ناکهن، به‌لاشیانه‌وه قورسه چاولیکاری فیه‌ه‌زانیک بکه‌ن بۆ نه‌وه‌ی نه‌که‌ونه هه‌له‌وه‌و، رپی‌تدراوه‌کانی وه‌رگرن، چونکه به‌پیتی بیروپای تایبه‌تی خۆیان ته‌صرف ده‌که‌ن و، واتیده‌گه‌ن له حوکمی شهرع به‌ده‌ر نییه.

هه‌ر شتی‌ک ده‌فرۆشن غه‌شی‌کی تیدایه‌و، عه‌یی‌ک دایده‌پۆشی.

به په‌یره‌وکردنی نه‌ریت که‌سانیک له مانگی ره‌مه‌زанда له نه‌جمامدانی نویژه فهرزه‌کاندا ته‌مه‌بلی ده‌نوینن و، له سه‌ر خۆراکی حه‌رام فتار ده‌که‌ن و، غه‌یبه‌تی خه‌لک ده‌که‌ن. که‌سی وایان تیدایه شتی‌ک به‌قه‌رز ده‌هینی و خانوه‌که‌ی ده‌کاته بارمه‌، تا قه‌رزه‌که ده‌داته‌وه، ده‌لیت: نه‌مه شتی‌کی زه‌روو ناچاره‌، پیده‌چی خانویه‌کی دیکه‌شی هه‌بی، وه پیده‌چی شتومه‌کی وای له مالدا هه‌بی نه‌گه‌ر بیانفرۆشی‌ت، چیت پتویستی به بارمه‌ته‌دانان و به‌کری گرتن نه‌بی، به‌لام له گه‌وره‌یی و پله‌وپایه‌ی خۆی ده‌ترسی، نه‌وه‌کا خه‌لکی بلی‌ن: فلان که‌س گه‌شتۆته نه‌و ناسته‌ی که‌ خانۆکه‌ی فرۆشتوه.

له‌و نه‌ریتانه‌ی که‌ خه‌لکی ناسایی په‌یره‌وی ده‌که‌ن: پشت به‌ قسه‌ی (الکاهن) و (المنجم) و (العراف) (٧٣٣) ده‌به‌ستن، به‌راستی نه‌م شتانه له نیتوان خه‌لکیدا بلامیونه‌ته‌وه، تا نه‌و ناسته‌ی بووه به نه‌ریتی باوی پایه‌به‌رزانی خه‌لکیش، بۆیه به‌زۆری ده‌یانینی پیش نه‌وه‌ی سه‌فه‌ر بکه‌ن، یاخود پۆشاکیک بکرن، یاخود که‌له‌شاخ بگرن، له‌و که‌سانه ده‌پرسن که‌ به‌خت

٧٣٣ _ الکاهن: واته غه‌یبزان، بانگه‌شه‌ی زانیسی رووداوه‌کانی ناینده ده‌کات و، واره‌ده‌گه‌یه‌نیت که نه‌یتیه‌کان ده‌زانی.

العراف: واته فالچی: مومارسه‌ی دۆزینه‌وه‌ی شته دزراوه‌کان و جیگه‌ی شته ونبوه‌کان و به‌و هاوشیوانه ده‌کات.

المنجم: واته: به‌خت‌گه‌روه: نه‌و که‌سه‌یه که‌ بانگه‌شه‌ی زانیسی به‌خت و شانسی خه‌لک ده‌کات به‌پیتی ته‌ماشاگردنی شوینی نه‌ستیره‌کان، بروانه: www.almaany.com، هه‌روه‌ها بروانه: شرح النووي علی مسلم، وه‌رگیت.

ده خویننه وهو، به پیتی قسه کانی ئەو ڕهفتار دهکەن، هه موو مالتیکیان ته قویمی غه ییزانان و خویننه رانی به ختی تیدا یه، که چی چهنده ها مال قورثانی تیدا نیه.

وفي ((الصحيح)) (٧٣٤) عن النبي _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ عَنْ الْكُهَّانِ، فَقَالَ: ((لَيْسُوا بِشَيْءٍ)). فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا بِالشَّيْءِ يَكُونُ حَقًّا. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ : ((تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْحَقِّ يَخْطُفُهَا الْجِنُّ، فَيَنْقُرُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ نَقَرَ الدَّجَاجَةِ، فَيَخْلُطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِثْلِ كَذِبَةٍ)).

واته سه بارهت به بانگه شه کارانی غه ییزانی له پیغه مبهری خوا یان _ صلی الله علیه وسلم _ پرسى، فەرمووی: ((قسه کانیاں هیچ نییه تا پشتی پی به ستریت)). گو یان: ئەو پیغه مبهری خوا! هه ندی جار شتیک ده لێن و راست و دروست ده رده چی. ئەوه بوو پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرمووی: ((ئەوه وشیه کی راسته جنۆکه ده یقوزیته وهو به گو یی دۆسته که ی خۆیدا ده یچه پیتی و دوباره ی ده کاته وه وه کو چۆن مریشک ده نگى دوباره ده کاته وه زیاتر له سه د درۆی تیکه له ده کات)).

وفي ((صحيح مسلم)) (٧٣٥) عن النبي _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ أَتَى عَرَافًا، فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ " لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً)).

واته پیغه مبهری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فەرموویه تی: ((هه رکه سیک به یته لای فالچی ه و، پرسیا ی شتیکى لی بکات، چل شه و نو یژه که ی قبول ناکریت)).

وروی أبوداودَ مِنْ حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ _ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ _ عَنِ النَّبِيِّ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _ أَنَّهُ قَالَ: ((مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ " فَقَدْ بَرِيَءٌ مَّا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ _ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ _)). (٧٣٦).

٧٣٤ _ رواه البخاري (٣٢١٠)، ومسلم (٢٢٢٨) " عن عائشة.

٧٣٥ _ برقم (٢٢٣٠).

٧٣٦ _ أخرجه أبوداود (٣٩٠٤)، والترمذي (١٣٥)، وابن ماجه (٦٣٩)، وأحمد (٤٠٨ / ٢) " بسند

واته له (أَبِي هُرَيْرَةَ) هوه _ خَوای لى پازى بىت _ فەرموویەتى: پىغەمبەرى خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرمووی: ((هەركەس بچیتە لای كەسێكى غەیبزان و، بپوا بە قسەكانى بكات، ئەوا بەرى بووه لەوێ كە بۆ (محمد) _ صلى الله عليه وسلم _ دابەزێنرا)).

بە پەیرەوکردنى نەرىتى باو خەلكى سۆتێدى درۆینهیان زۆر بووه، كە زۆریەى لە بوارى (ظہار) دایە (٧٣٧)، بەبى ئەوێ لى تىبگەن، یاخود زۆریەى قسەكانیان لە سۆتندخواردندا بەم جۆرەیه: لىم حەرام بى ئەگەر بىفرۆشم !

لە نەرىتە باوەكانیان ئاوریشم پۆشین و، ئەنگوستیلەى زىر لە دەست كردنە، پێدەچى كەسى وایان تیدا بىت خۆى لە ئاوریشم پۆشین بەدور بگرت، بەلام لە كاتىكى دیارى كراودا دەپۆشى، وەكو پێشەوايانى وتارخوین لە پۆزى هەینیدا.

شتىكى دىكە لە نەرىتە باوەكانیان ئەوێهە كەوا قەدەغەکردنى كارى خراپە فەرامۆش دەكەن، تا ئەو ناستەى پیاوى وایان تیدایە براكەى یاخود خزمەكەى دەبینىت مەى و شەراب دەخواتەو، ئاوریشم دەپۆشى، كەچى نكۆلى لى ناكات و، پىى بىتاقەت نابى و، بەلكو تىكەلىشى دەكات وەكو تىكەلىى كردنى كەسێكى خۆشەویست.

لە نەرىتە باوەكانى دىكەیان ئەوێهە كەسى وایان تیدایە سەكۆیهك لە بەردەم مالهەكەیدا دروست دەكات و، رینگای هاتوچۆكاران تەنگ دەكاتەو، پێدەچى ئاوى بارانىش لە بەردەم مالهەكەیدا كۆییتەو، زیاد بكات و، پىویست بە لابردن بكات، بەوێش خۆى تووشى تاوان دەكات، چونكە بووه بە ھۆكارىك بۆ ئەوێ نازار بە خەلكى بگەیهنیت .

لە نەرىتە باوەكانى دىكەیان ئەوێهە كە بەبى (إزار) _ پۆشاكێكە نیوێ خوارەوێ جەستە دادەپۆشیت _ دەچنە گەرمایەو، كەسى وایان دەبینى ئەگەر (إزار) یشى پۆشیبى، تەنها دەیدا بەسەر رانەكانیدا، بۆیە هەردوو لای سمت و كلۆكى بەدەرەو دەبى، خۆى

٧٣٧ _ ظہار: ئەگەر مێرد بە خێزانەكەى خۆى بلىت: تۆ بەلای منەو وەكو پىشتى داىكم واى، یاخود وەكو پىشتى خوشكم واى، ئەو (ظہار) ى كردوو خێزانەكەى لى حەرام دەبى، تا ماوەكە تەواو دەبى، بپوانە: پوختەى فیهى شەریعەت، مامۆستا طارق ھەمەندى، وەرگێڕ.

تهسلیمی دهستی کهسی شیلەر دهکات و، بهشی له عهورهتی دهبینی و، دهستیشی لیڤدهدا _ چونکه عهورهت له نیوان ناوک و ئەژنۆدایه، پاشان خۆشیان تهماشای عهورهتی بهکتر دهکهن، نهچاویان دهدهخن و نهکۆلێش دهکهن.

له نهریته باوهکانی دیکهیان نهوهیه که مافی ژنه هاوسهرهکانیان پێشیل دهکهن، لهوانهیه ناچاری بکهن واز له مارهیهکی بینیت، میردیش واتیدهگات له مارهیهکه پرزگاری بووه، کاتی خیزانهکی واز له مارهیهکه دینیت.

رهنگه میرد مهیلی بهکیک له خیزانهکانی بکات له سهر حیسابی خیزانهکی دیکه، بۆیه له بهشهکاندا ستهم دهکات، وهکو کهمتهرخهمی و گوێ پێ نهدانیک، واتیدهگات شتهکه نزیکه.

وقد روى أبوهريرة _ رضي الله عنه _ عن النبي _ صلى الله عليه وسلم _ أنه قال: ((مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ يَمِيلُ إِلَى إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى “جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُجْرُ إِحْدَى شَقِيهِ سَاقِطًا أَوْ مَانِلًا”)) (٧٣٨).

واته له (أبوهريرة) وه _ خواي لی رازی بیّت _ فرموویهتی: پیغهمهبری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فرمووی: ((ههرکهسێک دوو خیزانی ههبی و له بواری خواردن و خهوتن و بژیویدا مهیلی لای بهکیکیان بکات له سهر حیسابی نهوی دیکهیان، پۆژی قیامت دیت و، لایهکی به کهوتووی یاخود لاری رادهکیشیت)).

نهریتیکی باوی دیکهیان نهوهیه دهچنه لای دادوهر بۆ نهوهی ههژاری و نهبووی خۆیان (الفلس) بسهلمینن، ئیتر نهو کهسهی حوکمی ههژاری و نهبووی بۆ دهردهچیت، وادهزانیت تیکرای ههق و مافهکانی له سهر لاچوووه.

٧٣٨ _ رواه أبو داود (٢١٣٣)، والنسائي في ((الصغرى)) (٧ / ٦٣)، وفي ((الكبرى)) (رقم ٤ _ عشرة النساء)، والترمذي (١١٤١)، وابن ماجه (١٩٦٩)، والدارمي (٢ / ١٤٣)، وأحمد (٢ / ٢٩٥ و ٣٤٧).
وصححه عدة من أهل العلم.

نەرتیتیکی باوی دیکەیان ئەوەیە پیاو دەبێ بە کرێ گرتە بۆ ئەوەی بەدریژای پۆژ کار بکات، بەلام کاتیکی زۆر بە فێرۆ دەبات، کاتی لە سەرخۆ کاردەکات، یاخود خۆی بیتکار دەکات و دادەنیشیت، یاخود نامێرەکانی کارەکه چاک دەکاتەوه، بۆ نمونە دارتاش خۆی بە تیزکردنی تەورەکهوه خەریک دەکات، ئەو کەسەش دار دوو کەت دەکات خۆی بە مشارەکهوه خەریک دەکات، شتی وەکو ئەمە ناپاکیه، مەگەر ئەو کاتە کەم بیت و، نەرتیتی باویش پێگهی بەو کاتە کەمانە دابی.

کەسانیکیش کەمتەرخەمی لە نوێژەکاندا دەکەن و، دەلێن: نێمە کرێکاری ئەم پیاوەین، کەچی نەیانزانیه کاتەکانی نوێژ ناچیتە چوارچیۆهی گریبەستی کارکردنەکهوه. بەکەمی لە کارەکانیاندا نامۆژگاری دەکەن.

نەرتیتیکی باوی دیکەیان ئەوەیە مردوو لە نێو تابوتەکهدا دەنێژن، ئەمەش پەفتاریکی نەویستراو و (مکروه)ه.

وە نابێ شانازی بەکپینی کفنی گران بەهاوه بکریت، بەلکو دەبێ نێوەند بیت. کۆمەڵە خەلکیکیش جل و بەرگ لە گەڵ تەرمەکهدا دەخەنە نێو گۆرەکهوه، ئەمەش حەرامە، چونکە بەفێرۆدانی مāl و سامانە.

هەر وهه کۆدەبنهوه بۆ شیوهن و زاری، وفي ((صحيح مسلم)) (٧٣٩) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: ((إِنَّ النَّائِحَةَ إِذَا لَمْ تَتَّبَعْ قَبْلَ مَوْتِهَا تَقَامُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ، وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ)).

واتە پێغه مبهري خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فرموويه تي: ((ئەو ژنەي بەگريان دەلاوێتەوه، ئەگەر پيش مردنی تەوبە نەکات، لە پۆژی قیامەت زیندوو دەکرێتەوه، پۆشاکێک لە قەتران و، نەخۆشی گەپیی بە شیوازێک لەشی دادەپۆشیت، وەکو ئەوەی کراسیکی لە بەر کردبێ)).

نەریتیکی باوی دیکهیان ئەوەیە کە لە کاتی مردنی کەسێکدا یەخە ی پۆشاک دەدرێن و، بە دەم و چاوی خۆیاندا دەکێشن، بەتایبەت ژنان، و فی ((الصحيحين)) (٧٤٠) أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

((لَيْسَ مِنَّا مَنْ شَقَّ الْجَيْوَبَ، وَلَطَمَ الْحُدُودَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ)).

واتە پیغه مبه‌ری خوا _ صلی الله علیه وسلم _ فرموویه‌تی:

((لە ئێمە نیە ئەو کەسە یەخە ی خۆی دادەپۆی و، لە پرومەتی خۆی دەداو، داب و نەریتەکانی سەردەمی نەفامی پەیره‌و دەکات)).

پێدەچێ کەسی کارەساتبار بەدیکەن پۆشاکەکی خۆی درپوه، بەلام پێگری لێ ناکەن، لەوانەشە نکۆڵیی لەو بکەن کە کەسی کارەساتبار پۆشاکەکی نەدرپوه، بلێن: کارەساتە کە کاری تێنەکردووه.

نەریتیکی باوی دیکهیان ئەوەیە لە شەوی بەراتدا سەردانی سەر قەبران دەکەن و، لای گۆرەکان ناگر دادەگیرسێن و، هەندێ لە خاکی گۆری کەسە لە دڵا شیرینە کە لە گەڵ خۆیاندا دەبەن.

(ابن عقیل) دەلێت: بەلای کەسانی نەفام و هەرچی و پەرچیەوه سەپاندنە شەریعەکان (التکالیف) قورس بوو، بۆیە وازیان لە بارو حالەکانی شەرع هێناو، بارو حالێکی نوێ یان بۆ خۆیان داناو، پەیره‌وی دەکەن، چونکە بەلایانەوه ئاسانەو، نایانباتە ژیر فرمانی هیچ کەسێکەوه.

دەلێت: بەلای منەوه بە پەیره‌وکردنی ئەو کردەوانە ی کە بۆ خۆیان یان داناوه کافر دەبن، وەکو بەگەوره تەماشاکردنی گۆرۆ، پێزگرتنی بە شتانی کە شەرع پێگری لێ کردووه، وەکو ئەوەی ناگری لە سەر دەگیرسێن و، ماچی بکری و، لە سەری بنوسری: گەورەم! ئەم

کاره و نهو کارهه بۆ بکه (٧٤١)، وه بردنی خۆل و خاکه که ی بۆ ته به پک و، گوڤاو پشاندن به سهر گوڤه کانداه، سهر دانی کردنیان و، فێردانی پارچه په پۆ به سهر داره کانداه وه کو لاسایی کردنه وه نهو که سانه ی که بته کانی (اللّات) و (العُزَّى) یان ده په رست.

به لّام هیچ که سیّک لهه که سانه به دینا که یته له مه سه له یه کی زه کاتدا لیّکو لّیتسه وه، بۆ نه وه ی شار هزا بیّت له حوکمیّکی زه کاتدا که پیویسته به جیتی بیّنیت.

به لّام به لای نهوانه وه وه یل بۆ نه وه که سه یه که وینه که ی (الکھف) ماچ ناکات و، پۆژانی چوار شه مهش ده ست به برده کانی مزگه وتی (المأمونیّة) دا ناهینّ و، نایهینّیت به جهسته ی خۆیدا.

٧٤١ _ نه مه داوا کردنیّکه له که سانیّکی دیکه ی جگه له خوا ی _ تعالی _، که کوفره به خوا ی _ جلّ جلاله _.

انظر كتاب ((مفتاح الجنة: لا إله إلا الله)) للمعصومي، وتعليقي عليه.

✱ سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبەر به ژنان :

سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبەر به ژنان، زۆر زۆره، بۆ ژنان کتییی تایبه‌تم نوسیوه (٧٤٢) هه‌موو نه‌و په‌رستن و کاروبارانهم تیدا پروون کردۆته‌وه که به ژنانه‌وه په‌یوه‌ندن، لی‌ره‌شدا چهند وشه‌یه‌ک باس ده‌که‌م سه‌باره‌ت به‌و سه‌رلیشیواندانه‌ی که ئیبلیس به‌رامبەر به ژنان به‌کاری دینیت:

له‌وانه ژنی وایان تیدایه‌ پاش لاریونه‌وه‌ی خۆر له‌ ناوه‌راستی ئاسمان له‌ بێنۆژی‌یه‌که‌ی پاک ده‌بیته‌وه، به‌لام دوا‌ی عه‌سر خۆی ده‌شوات و، ته‌نها نوژی عه‌سر ده‌کات، له‌ کاتی‌که‌دا که نوژی نیوه‌پۆشی له‌ سه‌ر (واجب) بووه‌و، پێی نازانیت.

ژنی وایان تیدایه‌ دوو پۆژ خۆشته‌که‌ی دوا‌ده‌خات و، به‌هانه‌ی نه‌وه ده‌هینیتته‌وه که گوايه پۆشاکه‌که‌ی ده‌شوات !

ژنی وایان تیدایه‌ غوسلی له‌شگرانی بۆ دوا‌ی خۆره‌ه‌ل‌اتن دوا‌ده‌خات و، نه‌گه‌ر به‌چیتته گه‌رمایه‌شه‌وه، (إزار) ناپۆشیت و، ده‌ل‌یت: من له‌ گه‌ل خوشکه‌م و دایکه‌م و خزه‌مه‌تکاره‌که‌مه‌دام، نه‌وانیش ژن وه‌کو من، نیت به‌رامبەر به‌ چ که‌سه‌یک خۆم دا‌پۆشم؟! به‌لام هه‌موو نه‌مانه‌ هه‌رامن.

بۆ ژن هه‌ل‌ال نییه‌ ته‌ماشای عه‌وره‌تی ژنیکی تر بکات، که که‌وته‌ته‌ نێوان ناوک و هه‌ردوو نه‌ژنۆکانیه‌وه (٧٤٣)، با که‌چی خۆی، یا دایکی خۆشی بێت، مه‌گه‌ر که‌چه‌که‌ به‌چوک بێت، به‌لام نه‌گه‌ر ته‌مه‌نی به‌ حه‌وت سا‌ل گه‌شت، هه‌ردوکیان به‌رامبەر به‌ یه‌که‌تر خۆیان دا‌ده‌پۆشن. جار به‌ جار ژن به‌ دانیشه‌وه‌ نوژی ده‌کات، له‌ کاتی‌که‌دا ده‌توانیت نوژی‌یه‌که‌ی به‌ هه‌ستانه‌وه بکات، بۆیه‌ نوژی‌یه‌که‌ی پوو چ و به‌تال ده‌بیته‌وه.

٧٤٢ _ وهو كتاب ((أحكام النساء))، طبع حديثاً في قطر، بتحقيق الدكتور محمد علي الحمدي.

٧٤٣ _ که‌سانیک له‌ نه‌ه‌لی زانست سنوره‌که‌ی فراوانتر ده‌که‌نه‌وه، به‌ناستیک هه‌ردوو مه‌مک و سنگ و ده‌ورو به‌ریان ده‌گریتته‌وه.

به‌لام مه‌سه‌له‌که‌ پێریستی به‌ لێکۆڵینه‌وه‌ی زیاتره‌.

ژنانی واش ههن میړه کانیاں داواى سهرجیځه یان لى ده کهن، به لّام قایل نابن، واده زانن
 نه مه سهریچی نیه، له کاتیکدا قه ده غه یی نه وه یان لیکراوه، لما روی أبو هريرة _ رضي الله
 عنه _ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ _ صلى الله عليه وسلم:

((إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ، فَبَاتَ وَهُوَ عَلَيْهَا سَاخِطٌ “لَعَنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ
 حَتَّى تُصْبِحَ”))

أُخْرِجَاهُ فِي ((الصَّحِيحَيْنِ)) (٧٤٥).

واته له (أبو هريرة) هوه _ خواى لى رازى بیت _ فرمویه تی: پیغه مبه ری خوا _ صلى
 الله عليه وسلم _ فرمووی:

((هرکات میړد داواى سهرجیځه یی له خیرانه که ی کردو، نه ویش رازى نه بوو، پاشان
 نووست و میړده که ی لى تووړه بوو، نه و فریشته کان تاوه کو بهر به یان نه فرین له و ژنه
 ده کهن)).

پینده چی ژن له مال و سامانی میړده که یدا که مته رخه می بنوینی، به لّام حلال نیسه هیچ
 شتیک له ماله که ی دهره ینی مه گهر موله تی بات، یاخود بزانیّت به وه پازیه.

پینده چی پاره بات به و که سانه ی که به بهر د به ختی بؤ ده گرنه وه و، جادوو ده کهن و،
 نوسخه ی خوښه ویستی بؤ دروست ده کهن و، زمانگرتنی بؤ دروست ده کهن، له کاتیکدا که
 هه موو نم شتانه هه رامن.

پینده چی ژنان پڼگه به سمینی گوئی منداله کانیاں بهن، له کاتیکدا که هه رامه (٧٤٦).
 له کاتیکدا نه گهر ژنان سهرکه وتوبن و، له مه جلیسی واعیزه کاندانا ماده بن، یه کسهر
 شیخی صوفیه کان پوښاکه (خِرَقَة) که ی له بهر ده کات و، ته وقه ی له گه لدا ده کات و، ده بی به
 یه کیك له کچانی مینه به و، چهن دین شتی سهرسورمینی لیوه ده بی نی.

٧٤٥ _ رواه البخاري (٩ / ٢٥٨)، ومسلم (١٤٣٦) “عن أبي هريرة.

٧٤٦ _ نهم مه سه له ورده کارى تیدایه، پيشهوا (ابن القيم) له کتیبی (تحفة المودود) (ق ٢٤٥)،
 فرمویه تی: ریټیچوترین شت نه وه یه که بؤ کچان شیاوه.

پێویسته نیتەر جلەوی پێنوسە که مان کورت کەینەو، تەنھا ئەم کورتە یەمان بەس بێت، چونکە ئەم شتە درێژە دەکێشێت، ئەگەر کورتە باسکراوەکانی نێو ئەم کتێبە باس بکەین، یاخود بە فەرموودەو (أثر) وەڵامی ئەو کەسانە بەینەو کە وەڵامان داوەتەو، دڵنیابن چەندین کتێب دەنوسینەو.

قایل بوین بە باسکردنی کارە ناشیرینەکانی هەڵەکاران بەبێ ئەوەی وەڵامیان بەینەو “ چونکە شتە کە ناشکرایە.

پەرەردگارا لە هەڵەو زەللە بمانپاریژەو، وە سەرکەوتوشمان بکە بۆ پیادەکردنی گوشتارو کردەوی چاک بە منەت و بەخشندهی خۆت.

بهشی سیازدهیه م

**باسی سه رلیشیواندنه کانی ئیبلیس به رامبه ر به
تیکرای خه لک به وهی که بهردهوام هانیان ده دات
کاروکرده وه کانیان له ئاینده دا نه نجام بدهن:**

نوسهر ده فهرمیت:

چهندین جار خۆشهویستی نیسلام به دل کهسانتیکی جوله کهو گاورداهاتوه، بهلام
ئیبلیس ساردی کردۆنه تهوه، پیتی گوتون: پهله مه کهن و، له سه رخۆ بیربکه نه وه، ئیت
نه مپۆو سبهیان پی ده کات، تا له سهر کوفره کهیان ده مرن.

به ههمان شیوه نه مپۆ و سبهی به یاخیوان ده کات بۆ نه وهی تهویه نه کهن و، وایان پی
ده کات مه بهستیان ته نه تیرکردنی شهوت و ناره زواتیان بیت، وایان به خه یالدا دینیت که
پاشان ههر ده گهرینه وه، وه کو نه وهی شاعیریک ده لیت:

لا تَعْجَلِ الذَّنْبَ لِمَا تَشْتَهِي

وَتَأْمَلِ التَّوْبَةَ مِنْ قَابِلٍ

واته:

پهلهی نه وهت نه بی که تاوانت کردوه بۆ نه وهی به ته وای ناره زووه کانت تیرکهی، وه
به هیوای تهویه به له داهاتودا.

چهندین لهو کهسانه ی که بریاریان دابوو جیدی بن نه مپۆ و سبهیان پی ده کات، وه
چهندین لهو کهسانه ی که تیکۆشان بۆ نه نجامدانی کاری خیر ساردی کردنه وه.

پنده چی فیه زانیک بریاری دابی دهرسه کهی دوباره کاته وه، بهلام پیتی گوت: سه عاتیک
پشوو به. یاخود به شهو خه بهری ده بیتته وه بۆ نه وهی نوێز بکات، بهلام پیتی ده لیت: جاری
کات ماوه.

بەردەوام تەمبەلێ خۆشهویست دەکات و، ئەمڕۆ و سبەی بە کارکردن دەکات و، هەموو شتەکان دەداتە پال بە هیوابونێکی درێژ.

بۆیە پێویستە کەسی ھۆشیار و بە ئاگا لە سەریەک باوەڕپی خۆی کار بکات، فریای کاتەکانی بکەوێت، واز لە ئەمڕۆ و سبەینی بێنێت، پوو لە بەھیوابوون وەرگیرێت.

ھەر کەمترەخمەمبونیەک لە خەیدا، یاخود مەیل کردن بۆ شەڕ ھۆکارەکی دەگەڕێتەوە بۆ بەھیوابوونی درێژ، چونکە مەڕۆف بەردەوام لە نەفسی خۆیەوە ھەولێ لە شەڕ وازھێنان و، پوو کردنە خەیر دەدات، بەلام تەنھا پەیمان بە نەفسی خۆی دەدات کە لە داھاتوودا ئەو بکات.

دڵنیابن ھەر کەس بەھیوابی بەرپۆڕ پێ بکات، ئەوا بە ھیواشی پێ دەکات، وەھەرکەس بەھیوا بوو تا بەیانی بۆیت، ئەوا بە شەو کاریکی لاواز دەکات، بەلام ھەرکەسیەک مردنی ھێنایە پێش چاوی خۆی، ئەوا بە جیدی کار دەکات.

وقد قال _ صلى الله عليه وسلم _ :

((صَلِّ صَلَاةَ مُدَّعٍ)) (٧٤٧).

واتە پێغەمبەری خوا _ صلى الله عليه وسلم _ فەرموویەتی:

((نویژ بکە بەھاوشتیوەی نوێژی کەسیک کە دەیهوێت مالتاواي بکات)).

کەسانێک لە پێشینی چاک فەرموویانە: ئاگاردارتان دەکەمەوێ لە گوتنی (سوف) واتە لە نایندەدا بەجێی دینم، چونکە گەورەترین سەربازەکانی ئیبلیسە.

٧٤٧ _ رواه البخاري في ((التاريخ الكبير)) (٣ / ٢ / ٢١٦)، وأبو الشيخ في ((الأمثال)) (٢٢٦)، وابن ماجة (٤١٧١)، وأحمد (٥ / ٤١٢)، وأبو نعيم (١ / ٣٦٢) "عن أبي أيوب الأنصاري".
وفي إسناده جهالة "كما قال البوصيري في ((مصابيح الزجاجة)) (٢ / ٣٣٣)، وبقية رجاله ثقات.
ولكن له شاهدان أوردناهما شيخنا الألباني في ((السلسلة الصحيحة)) (رقم ١٤٢١ و ١٩١٤)، يصح الحديث بهما.

نمونه‌ی کارکردنی کەسی ھۆشیارو بە ئاگا، کەسیکی پشتبەستوو بە ھیوای کارکردن لە
 تاینەدا، وەکو نمونە‌ی قەمەیکە لە سەفەرێکدا، چوونە دێیە کەو، کەسی ھۆشیارو بە ئاگا
 یە کەسەر چوو بۆ کپێنی پێداویستییەکانی سەفەر، دانێشت و بۆ کۆچکردن ئامادەبوو. کەسی
 کەمتەرخەمیش گوتی: پاشان ئامادە دەم، لەوانەیە مانگیك بێنینه‌و، بە ئام یە کەسەر زۆرپنای
 کۆچکردن لێدرا، کەسی ھۆشیار دلخۆش بوو، کەسی کەمتەرخەمیش بیتاقەت بوو و
 حەسەرەتی کیشا !

ئەو نمونە‌ی خەڵکە لە دنیادا، کەسی وایان تێدایە بە ئاگا ئامادە، ھەركات (مَلَكُ
 الموت) ھات، پەشیمانی و حەسەرەت ناکیشی، کەسی فریوخواردوی ئەمڕۆ و بەیانی
 پیکراویش لە کاتی کۆچکردندا تالی پەشیمانی دەکیشیت، خوا پەنامان بات ئەگەر ئەو
 خراپی و فریوخواردنە لە تەبیعیەتی مرفدا بوو، ئەوا ھەولێ لادانی قورس دەبی، بە ئام
 ھەركەسیك بیر لە نەفسی خۆی بکاتەو، دەزانی ئەو لە ریزەکانی جەنگدایەو، دوژمنە کەشی
 ھەرگیز سستی پرووی تی ناکات، وە ئەگەر جار بە جار ھەست بە سستبوونی بکریت، ئەوا
 بە دلنیایی چەندان فیل و پیلانی بۆ دادەریژیت و، چەندان بۆسە بۆ دادەنییت.

نیمە لە خوای _ عزوجل _ داواکارین لە فیل و پیلان و دەسیسەکانی دوژمن بێویمان
 بکات و، لە فیتنەو خراپەکانی شەیتان و، شەری نەفسەکان و دنیا بمانپاریژیت، إِنَّهُ قَرِيبٌ
 مَجِيبٌ.

جعلنا الله من أولئك المؤمنين.

تەواو بوو

الحمد لله أولاً وآخراً.

ناوهڕۆك

بابەت

لاپەرە

- ٥..... پێشەکی وەرگێڕ
- ٧..... پێشەکی
- ١٢..... ئەم کتێبە
- ١٦..... وەستانێک لە گەڵ کتێبی ((تفلیس اِبْلِیس)) دا
- ١٨..... ژياننامەی نووسەر _ بەرەحمەتی خوا بێت _
- ٢٧..... ✱ دانایی لە ناردنی پێغەمبەراندا:
- ٢٩..... ✱ راستی ئایینی ئیسلام:
- بەشی یەكەم: فەرماندان بە هەمیشە لە گەڵ بوون و پەيوەستبوون بـە سوننەت و کۆمەڵی مۆسلمانانەوه:**
- ٣١.....
- بەشی دووهم: لە زەمکردنی بیدعه و بیدعه چياندا**
- ٣٧.....
- ✱ زەمکردنی بیدعه و بیدعه چيان:
- ٤١.....
- ✱ راست ڕۆشتن بە ڕێگای شوێنکەواتوانی سوننەتدا:
- ٤٤.....
- ✱ دابەشبوونی ئەهلی بیدعه:
- ٤٦.....
- بەشی سێ یەم: سەبارەت بە وریاکردنەوه لە ئازاوەکانی ئیبلیس و پیلانەکانی**
- ٥٥.....
- ✱ وریاکردنەوه لە ئازاوە پیلانەکانی ئیبلیس:
- ٥٨.....
- ✱ پێراگەیانندی خەڵک بەوهی هەمرو مرۆفێک شەیتانیکی لە گەڵدايه:
- ٦١.....
- ✱ شەیتان بە ڕێڕەوی خوێنی نەوهی ئادەمدا دەڕوات:
- ٦٤.....
- ✱ باسی پەناگرتن و قەڵا بەندی لە شەیتانی نەفەرەت لێکراو:
- ٦٦.....

- به‌شی چوارهم: سه‌بارت به ماناکانی (التَّلْبِيسُ) و (الْفُرُورُ) ٧١
- به‌شی پینجه‌م: باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس له بواری بیروباوه‌رو
نایینه‌کاندا: ٧٥
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی سوڤستایه‌کان: ٧٥
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی ده‌سته‌کانی فه‌یله‌سوفان: ٧٨
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی (الدَّهْرِيَّة) ه‌کان: ٨٠
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی (الطَّبَائِعِيْنَ): ٨٣
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی نکۆلیکارانی زیندوو یونه‌وه: ٨٤
- ★ بیروباوه‌ری بته‌پرستی: ٨٧
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی کۆمه‌لی پرواکاران به گیانگۆرکی
(التناسخ): ٨٩
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی ئەم ئومه‌ته له بیروباوه‌رو په‌رسته‌کاندا: ٩١
- ★ ئاکامی قسه‌ناسان (المتکلمین) گومان و شلژانه: ٩٥
- ★ هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی ئومه‌ته‌که‌مان له بواری بیروباوه‌ره‌کاندا: ١٠٢
- ★ رینگه‌ی پرزگاریبون له ئەوه: ١٠٥
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی (الخوارج) ه‌کان: ١٠٧
- ★ بیروپرای (الخوارج) ه‌کان: ١١١
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی کۆمه‌لی (الرافضة): ١١٤
- ★ باسی هه‌ستانی ئیبلیس به سه‌رلیشیواندنی کۆمه‌لی (الباطنية): ١٢٤
- ★ هۆکاری گومرا‌بوونی (الباطنية) کان: ١٣٣
- ★ فێله‌کانی (الباطنية): ١٣٥

بهشی شه شهه: باسی ههستانی ئیبلیس به سه لیشتیواندنی زانایان له جوړه کانی
زاستندا ١٣٧

- ★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه لیشتیواندنی خوتنه رانی قورنان: ١٣٨
- ★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه لیشتیواندنی فەرمووده ناسان: ١٤٢
- ★ زهم و غه ییبت کردن: ١٤٧
- ★ باسی ههستانی ئیبلیس به سه لیشتیواندنی فیه زانان: ١٥٢
- ★ ئیبلیس سه ریان لیده شیوینیت و گوته ی فیه له سوفان تیکه له به مشتمره کانیاں ده کهن و، پشت به و حال و بارانه ده به ستن: ١٥٤
- ★ خو نزیك کردنه وه له نه میرو سولتانه کان: ١٥٨
- ★ باسی سه لیشتیواندنه کانی بهرام بهر به واعیزان و چیرۆک خوانان: ١٦٣
- ★ ره خنه گرتن له ریباز گه لی واعیزان و چیرۆک خوانان: ١٦٧
- ★ باسی سه لیشتیواندنه کانی بهرام بهر به زمانه وانان و نه ده ب دۆستان: ١٦٨
- ★ باسی سه لیشتیواندنه کانی بهرام بهر به شاعیران: ١٧٢
- ★ باسی سه لیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرام بهر به زانایانی توکم ی کامل: ١٧٤
- ★ ره خنه گرتن له ریباز گه لی زانایان توکم وه کامل: ١٧٦
- ★ باسی هه ندی له سه لیشتیواندنه شاره وه کان: ١٧٩

بهشی جهوتهم: سه بارهت به سه لیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرام بهر به کار به ده ست و
فه رمانه واکان ١٨١

بهشی هه شهتم: باسی سه لیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرام بهر به خوا په رستان له
په رسته کاندا ١٨٩

- ★ باسی سه لیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرام بهر بهم کو مه له له خو پا کردنه وه داو نه و شتانه ی که له پیش و پاشی مرو فیه وه در ده چی ت (الأستطابة والحديث): ١٩١
- ★ باسی سه لیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرام بهر به مرو ف له بواری ده ست نو یژ شتندا: ١٩٢

- ★ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس له بواری بانگداندا:..... ١٩٥
- ★ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به مڕۆڤ له پاکی و خاوتینیدا:..... ١٩٦
- ★ ئیبلیس له نوێژدا سەریان لی دەشیۆنیت:..... ٢٠١
- ★ وازهێنان له سوننه ته کان:..... ٢٠٢
- ★ زۆر شهو نوێژ کردن: ٢٠٧
- ★ له قورئاندا سەریان لێدهشیۆنیت: ٢١٠
- ★ ئیبلیس له خویندنی قورئاندا سەریان لێدهشیۆنیت:..... ٢١٢
- ★ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به خەلک له چۆنیهتی بهرپۆزوو یونیاندا: ٢١٣
- ★ ئیبلیس سەریان لێدهشیۆنیت له نیتی بهرپۆزوو یوندا: ٢١٥
- ★ ئیبلیس له بواری هه جدا سەریان لێدهشیۆنیت:..... ٢١٦
- ★ ئیبلیس له بواری پشت به ستندا سەریان لێدهشیۆنیت: ٢١٨
- ★ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به غهزا کاران:..... ٢١٩
- ★ ئیبلیس له دهستکهوته کانی ههنگدا سەریان لی دەشیۆنیت:..... ٢٢٣
- ★ باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به فرمانکاران به چاکه و قهدهغه کاران له خراپه:..... ٢٢٥

بهشی نۆیههه: باسی سەرلیشیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به زاهیدان و

- خواپهرستان: ٢٢٩
- ★ ئیبلیس سەر له زاهیدان دهشیۆنیت:..... ٢٣١
- ★ ئیبلیس سەر له خواپهرستان دهشیۆنیت:..... ٢٣٤
- ★ رهخنه گرتن له رێبازی زاهیدان: ٢٣٧
- ★ ئیبلیس سەریان لێدهشیۆنیت سهبارهت به خووگرتن به نههجامدانی شتانیکهوه که بیۆست نیه:..... ٢٤٠
- ★ له نێوان زاهیدان و خواپهرستاندا:..... ٢٤٥

- به‌شی دهیم: سه‌بارهت به سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له**
کۆمه‌لی زاهدان: ٢٤٧
- ✱ پروونکردنه‌وه‌ی تیکچوون و شه‌له‌ژان و هاودژبونیان به‌یه‌کتر سه‌بارهت به پروونکردنه‌وه‌ی
 نیسه‌تی خۆیان:..... ٢٤٩
- ✱ له کتیه‌ گۆراو و نووسینه‌ گومراکانیان:..... ٢٥٣
- ✱ پیشینانی ته‌صوف دانی پیدا ده‌نێن که‌وا پشت به‌ستق به‌قورئان و سونه‌ته: ٢٦٠
- ✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس له بواری بیروباوه‌ردا: ٢٦٣
- ✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له بواری پاکردنه‌وه‌دا
 (الطهارة): ٢٦٨
- ✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له نوێژدا: ٢٦٩
- ✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له شوێنی نیشته‌جی
 بووندا:..... ٢٧١
- ✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان سه‌بارهت وازه‌یتانیان له مال
 و سه‌ره‌وه‌ت و سامانیان و خۆرزگارکردن لێ:..... ٢٧٣
- ✱ په‌خه‌گرتن له رێبازی صوفیه‌کان سه‌بارهت به‌وازه‌یتانیان له سه‌ره‌وه‌ت و
 سامانه‌کانیان:..... ٢٧٥
- ✱ ئارامگرتن له‌سه‌ر هه‌ژاری و نه‌خۆشی:..... ٢٨١
- ✱ په‌خه‌گرتن له‌و رێگیانه‌ی صوفیه‌کان له بواری پشتبه‌ستندا به‌کاریدین:..... ٢٨٤
- ✱ زوه‌دی صوفیه‌کان له مال و ساماندا: ٢٨٦
- ✱ باسی سه‌رلیشیواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌صوفیه‌کان له پۆشاکیاندا:..... ٢٩٠
- ✱ زوه‌د له پۆشاکدا: ٢٩١
- ✱ پۆشین (الْفُوطَة) و (الْمَرْقَعَات): ٢٩٥
- ✱ زۆر پینه‌کردنی پۆشاک:..... ٢٩٨

- * قهدهغه کردنی پۆشاکى ناودارى و کهراهه تبوونى: ٣٠٢.....
 * پۆشینى خورى: ٣٠٣.....
 * نهو پۆشاکه ی زوهد به ده رده خات: ٣٠٨.....
 * چاک بوونی پۆشاک: ٣١٠.....
 * زیده پۆیى له پۆشاک کورت کردنه وه دا: ٣١٧.....
 * کهسانیک له صوفیه کان پارچه په پۆیهك (خِرْقَة) له جینگه ی میزه ر بۆ سهریان
 به کار دیتن: ٣١٨.....
 * یهك پۆشاکى: ٣١٩.....
 * باسى سه لیشتیواندنه کانى ئیبلیس به رامبه ر به صوفیه کان له خۆراك و
 خواردنه وه یاندا: ٣١٩.....
 * باسى چه مکیک له وه ی پیشینانیان نه غامیان داوه: ٣٢٠.....
 * وازهێنان له گوشت خواردن: ٣٢٢.....
 * ناشکر اکردنی سه لیشتیواندنه کانى ئیبلیس به رامبه ر به صوفیه کان له م کردوانه داو
 پوونکردنه وه ی هه له کان تیایدا: ٣٢٦.....
 * ته صوف و برسیتى: ٣٣٣.....
 * ناوی خواردنه وه: ٣٣٦.....
 * هاودژبوونیان به یه کتر: ٣٤٣.....
 * باسى سه لیشتیواندنه کانى ئیبلیس به رامبه ر به صوفیه کان له بواری گوێگرتن و
 سه ماکردن و سۆزدا: ٣٤٥.....
 * رای صوفیه کان سه باره ت به گۆزانى: ٣٤٧.....
 * باسکردنی نهو به لگانه ی که سه باره ت به (کهراهه) تبوونی گۆزانى و شیوه ن و
 قهدهغه کردنی هاتوون: ٣٦١.....

- ✱ باسی ئەو گومانانە ی کە کەسانێک بە کاریان هیناوە بۆ پێدان بە گۆی گرتن لە گۆرانی:..... ٣٦٨
- ✱ پەخنە گرتن لە رێبازگەلی صوفیەکان لە بواری گۆی گرتندا:..... ٣٨٥
- ✱ حوکمی گۆرانی بە لای صوفیەکانەو:..... ٣٨٧
- ✱ باسی سەرلیشیواندنەکانی ئیبلیس بەرامبەر بە صوفیەکان لە بواری سۆزدا:..... ٣٩٠
- ✱ پەخنە گرتن لە رێبازگەلی صوفیەکان لە بواری سۆزدا:..... ٣٩٦
- ✱ دورخستنهوێ سۆز:..... ٣٩٧
- ✱ ئەهلی تەصوف نەگەر جۆش و خرۆشی گرتنی چەپلەلێدەدەن:..... ٣٩٩
- ✱ نەگەر جۆش و خرۆشیەکیان بەهێز بوو سەما دەکەن:..... ٤٠٠
- ✱ بارەکانی جۆش و خرۆشە توندەکان بە لای صوفیەکانەو:..... ٤٠٤
- ✱ پەخنە گرتن لە رێبازگەلی صوفیەکان سەبارەت بە دراندنی پۆشاکەکانیان و پارچە پارچە کردنی:..... ٤٠٨
- ✱ باسی سەرلیشیواندنەکانی ئیبلیس بەرامبەر بەزۆرێک لە صوفیەکان لە بواری هاوێڵتی لاوان و هەراشاندا:..... ٤١٤
- ✱ تێکۆشان بەرامبەر بە نەفس:..... ٤٢٣
- ✱ تەویەو پەشیمانی و زۆری گریان:..... ٤٢٤
- ✱ نەخۆش کەوتن بەهۆی خۆشەویستی بەهێزەو:..... ٤٢٥
- ✱ خۆکوشتن بۆ ئەوێ تووشی داوێن پیسی و کاری خراپە نەبی:..... ٤٢٧
- ✱ نزیکبوونەو لە فیتنەو ناشوب و کەوتنە نیوی:..... ٤٣٠
- ✱ سوودی زانست و مەترسییەتی تەماشاکردن:..... ٤٣٣
- ✱ ڕوو وەرگێڕان لە لووسکەو بێتوکان:..... ٤٣٥
- ✱ هاوێڵتی منداڵ و لاوان:..... ٤٣٦
- ✱ سزای تەماشاکردنی لووسکەو بێتوکان:..... ٤٣٦

- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان سهبارهت به بانگه شه کردنی پشت به ستن و وازهێنان له هۆکاره کان و خۆنه پاراستن له مال و سامان: ٤٣٧.....
- ★ پشبه ستن دژبه که سابهت نییه: ٤٤٤.....
- ★ فره مانى پیشینانى چاک به که سابهت کردن: ٤٤٧.....
- ★ به هانه کانیان! بۆ وازهێنان له که سابهت کردن: ٤٥١.....
- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان سهبارهت به وازهێنانیان له خۆ چاره سهر کردن: ٤٥٣.....
- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان ده یاره ی وازهێنانیان له نوێژی ههینی و نوێژی به کۆمه ل، به ته نه ابونه وه گۆشه گیرى: ٤٥٥.....
- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان له بواری دلکزی و (التخشم) سەردانواندن، دانانی رازگردد: ٤٥٨.....
- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان سهبارهت به وازهێنانیان له هاوسەرگیری: ٤٦٢.....
- ★ ره خنه گرتن له رێبازی صوفیه کان سهبارهت به وه ی که له هاوسەرگیری وازده هێتن: ٤٦٥..
- ★ وه ناگابوون و خۆ قایم کردن بهرامبەر به ههر پیشهاتێکی ناخۆش که نه گهر واز له هاوسەرگیری هێنرا: ٤٧٠.....
- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان سهبارهت به وازهێنانیان له داواکردنی منداڵ: ٤٧٢.....
- ★ باسی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان له بواری گه شتکردندا: ٤٧٥..
- ★ ره خنه گرتن له رێبازی صوفیه کان له بواری گه شتدا: ٤٧٧.....
- ★ به شه و رێکردن: ٤٧٨.....
- ★ به یاد هێتانه وه ی سەرلیشتیواندنه کانی ئیبلیس بهرامبەر به صوفیه کان سهبارهت به وه ی که به بێ خواره مه نی ده چنه بیابان: ٤٨٠.....

- ✱ گِیْرهه‌ی به‌شِک لهو کرده‌وانه‌ی که دژ به شه‌رعو به‌سه‌ر صوفیه‌کاندا هاتوه له گشت و گه‌ران و سه‌فه‌ره‌کانیاندا:..... ۴۸۶
- ✱ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان نه‌گه‌ر له سه‌فه‌ر گه‌رانه‌وه:..... ۴۹۸
- ✱ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان نه‌گه‌ر که‌سیکیان بریت:..... ۵۰۰
- ✱ به یاده‌یتانه‌وه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌واز له‌ فی‌ربوونی زانست ده‌هیتن:..... ۵۰۴
- ✱ حه‌قیقه‌ت و شه‌ریعه‌ت:..... ۵۱۴
- ✱ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ تا‌قمِک له صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌کتی‌بی زانایان ده‌شارنه‌وه‌و فر‌پی ده‌ده‌نه نی‌و ئاوه‌وه:..... ۵۱۶
- ✱ ره‌خنه‌گرتن له‌ ر‌ی‌بازی صوفیه‌کان سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که‌کتی‌به‌کانی زانست ده‌شارنه‌وه: ۵۲۲
- ✱ با‌سی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان چون‌که‌ نکۆلی له‌و که‌سانه ده‌که‌ن که‌ خه‌ریکی فی‌ربوونی زانستن:..... ۵۲۴
- ✱ با‌سکردنی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان له‌و بو‌اره‌وه که‌ قسه له زانستدا ده‌که‌ن:..... ۵۲۷
- ✱ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی کورته‌یه‌ک له قسه‌کانیان سه‌باره‌ت به‌ قورنان:..... ۵۲۸
- ✱ له‌و قسانه‌ی که‌ سه‌باره‌ت به‌ فر‌مووده‌و هیت‌ریش کردویه‌نه:..... ۵۳۷
- ✱ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی سه‌رلیش‌یواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به صوفیه‌کان له‌ بو‌اری (الش‌ط‌ح)و بان‌گه‌شه‌کردنا:..... ۵۴۱
- ✱ به‌یاده‌یتانه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ کرده‌ویه‌کی ناپه‌سه‌ندی با‌سکراو له صوفیه‌کانه‌وه:..... ۵۵۸
- ✱ جیا‌وازی و سه‌ر‌پ‌چیه‌کانیان له‌ جه‌سته‌و مال‌ و ساماندا:..... ۵۶۰
- ✱ سه‌ر‌پ‌چیه‌کانیان له‌ په‌روه‌رده‌و ر‌یت‌ن‌و‌ین‌یدا:..... ۵۶۶

- * به نهفسی خۆیان سووکایهتی دهکهن : ٥٧١
 * سه‌رپێچه‌کانیان له تهفسیری قورئانی پیرۆزدا: ٥٧٤
 * له سه‌رپێچه‌ جۆر به جۆره‌کانیان: ٥٧٧
 * نه‌فامیه‌ فیه‌یه‌کانیان: ٥٨٢
 * شان و شه‌وکه‌تی خۆیان ده‌رۆخه‌ن: ٥٨٦
 * نه‌و که‌سانه‌ی له نه‌هلی ئیباحه‌ چوونه‌ته‌ نێو صوفیه‌که‌نه‌وه‌: ٥٨٨
 * په‌خه‌گرتن له‌و رێبازه‌ی صوفیه‌کان به‌کاری ده‌نن له‌ لێکدانه‌وه‌کانیاندا(تأویل): ٥٩٩
 * له‌و پروانه‌ی که‌ صوفیه‌کانی تیدا زهم ده‌کریت: ٦٠١
به‌شی یازده‌یه‌م: ئیبلیس به‌شتانیك سهر له خوا په‌رستان ده‌شیوینیت که‌ له‌ که‌رامات ده‌چی
 * له‌ سه‌رسوڕمێنترین چیرۆکه‌کانی که‌راماتیان: ٦١٠
 * سه‌ر لی شێوان و فریوخواردن به‌و شتانه‌ی که‌ له‌ که‌رامات ده‌چی: ٦١٥
 * خۆپاراستن له‌وه‌ی که‌ پڕواله‌تی ده‌ره‌وه‌ی وات پیشان ده‌دات که‌ که‌راماته‌: ٦١٧
 * په‌خه‌گرتن له‌ رێبازی صوفیه‌کان له‌ (الشُّطْح)و بانگه‌شه‌کردندا: ٦١٩
به‌شی دوازه‌یه‌م: سه‌باره‌ت به‌ سه‌رلێشێواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ په‌مه‌کی خه‌لك
 * سه‌رلێشێواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لكی ئاسایی له‌ بواری فه‌توادا: ٦٢٩
 * سه‌ریان لێده‌شیوینیت به‌وه‌ی که‌ که‌سانی خۆ به‌ زاهیدکار پێشی زانیان ده‌خه‌ن: ٦٣٠
 * له‌ بواری به‌دگویی زانیاندا سه‌ریان لی ده‌شیوینیت: ٦٣١
 * به‌گه‌وره‌دانانی که‌سانی خۆ به‌ زاهیدکار: ٦٣٣
 * به‌ره‌لێکردنی نه‌فس بۆ سه‌رپێچیکردن: ٦٣٤
 * سه‌ریان لی ده‌شیوینیت و وایان لێده‌کات به‌ نه‌ژادو بنه‌ماله‌کانی خۆیانه‌وه‌ بنازن: ٦٣٨
 * پشتبه‌ستن به‌ خه‌سه‌له‌تیکی خه‌یرو گوینه‌دان شتی تر: ٦٤٠

- ★ سەر له (العَيَّارِينَ) ده‌شێوێنێت و وایان لێ ده‌کات مالتی خه‌لک به‌رن:..... ٦٤١
- ★ پشتبه‌ستن به‌ سوننه‌ت و فه‌وتاندنی فه‌رزه‌کان:..... ٦٤٣
- ★ ئاماده‌بوون له مه‌جلیسه‌کانی یادو زی‌کردا:..... ٦٤٤
- ★ ئیبلیس سەر له خاوه‌ن ماڵ و سامانه‌کان ده‌شێوێنێت:..... ٦٤٥
- ★ سەر له هه‌زاران ده‌شێوێنێت:..... ٦٥١
- ★ سه‌رلێشێواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لکی ئاسایی:..... ٦٥٣
- ★ سه‌رلێشێواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ ژنان:..... ٦٦١
- به‌شی سی‌ازده‌یه‌م: باسی سه‌رلێشێواندنه‌کانی ئیبلیس به‌رامبه‌ر به‌ تیک‌پرای**
- خه‌لک به‌وه‌ی که به‌رده‌وام هانیان ده‌دات کارو‌کردمه‌وه‌کانیان له ئاینده‌دا نه‌ نجام**
- بدنه‌ن:..... ٦٦٥**
- ناوه‌ڕۆک..... ٦٦٩**

پیشہوا (ابنُ الجوزي) دہ فرموت:

خوای تعالیٰ دہ زانی نئمہ کہ ہلہی کہسانی ہلہکار بہ دہردہ خدین
مہبہستمان تہنہا پاک راگرتنی شہریعہ تہ، خہ مخوریہ بہ رامبہر بہ شہریعہ ت
لہ ہر ناتہواوی و کہم و کورپہک، پدیوہندیان بہ کہسی بیژہرو بکہرہوہ
نیہ، لہ راستیدا مہبہستمان بہوہ تہنہا بہ جیہتانی نہمانہتی زانستیہ،
دلنیابن بہردہوام ہر یہ کیٹک لہ زانایان ہلہی ہاوہلہ کہی بہ دہردہ خات،
بہ مہبہستی پرونکردنہوہی ہق، نہک لہ بہر ناشکراکردنی عہیب و ناتہواوی
کہسی ہلہکار.